II

(Neleģislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2020/776

(2020. gada 12. jūnijs),

ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importam un groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/492, ar ko nosaka galīgos antidempinga maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importam

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ("pamatregula") ([1]), un jo īpaši tās 15. pantu un 24. panta 1. punktu,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Procedūras sākšana

(1) Pamatojoties uz pamatregulas 10. pantu, 2019. gada 16. maijā Eiropas Komisija ("Komisija") sāka antisubsidēšanas izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas ("ĶTR") un Ēģiptes (kopā dēvētas par "attiecīgajām valstīm") izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu ("SŠA") importu Savienībā. 2019. gada 16. maijā Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja paziņojumu par procedūras sākšanu ("paziņojums par procedūras sākšanu" ([2]).

(2) Pēc sūdzības, ko 2019. gada 1. aprīlī bija iesniedzis *Tech-Fab Europe* ("sūdzības iesniedzējs") to ražotāju vārdā, kuri pārstāv vairāk nekā 25 % no konkrētu austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu ražošanas apjoma Savienībā, Komisija sāka izmeklēšanu. Sūdzībā bija ietverti izmeklēšanas sākšanas pamatošanai pietiekami pierādījumi par subsidēšanu un tās izraisīto kaitējumu.

(3) Pirms antisubsidēšanas izmeklēšanas sākšanas Komisija saskaņā ar pamatregulas 10. panta 7. punktu informēja Ķīnas valdību ("ĶV") ([3]) un Ēģiptes valdību ("ĒV") ([4]), ka ir saņēmusi pienācīgi dokumentētu sūdzību, un aicināja ĶV un ĒV apspriesties. Apspriešanās ar ĶV un ĒV notika 2019. gada 13. maijā. Tomēr nebija iespējams panākt savstarpēji saskaņotu risinājumu.

([1]) OV L 176, 30.6.2016., 55. lpp.
([2]) Paziņojums par antisubsidēšanas procedūras sākšanu attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importu (OV C 167, 16.5.2019., 11. lpp.).
([3]) Šajā regulā apzīmējums "ĶV" lietots plašā nozīmē, ar to apzīmējot Valsts padomi, kā arī visas ministrijas, departamentus, aģentūras un pārvaldes iestādes centrālajā, reģionālajā un vietējā līmenī.
([4]) Šajā regulā apzīmējums "ĒV" lietots plašā nozīmē, ar to apzīmējot visas ministrijas, departamentus, aģentūras un pārvaldes iestādes centrālajā, reģionālajā un vietējā līmenī.

(4) Komisija 2019. gada 21. februārī sāka atsevišķu antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz tā paša ĶTR un Ēģiptes izcelsmes ([5]) ražojuma importu ("atsevišķā antidempinga izmeklēšana"). Komisija 2020. gada 7. aprīlī noteica galīgos antidempinga maksājumus ĶTR un Ēģiptes izcelsmes attiecīgā ražojuma importam ([6]) ("galīgā antidempinga regula"). Šajā antisubsidēšanas izmeklēšanā un atsevišķajā antidempinga izmeklēšanā veiktā kaitējuma, cēloņsakarības un Savienības interešu analīze *mutatis mutandis* ir identiska, jo abās izmeklēšanās tika izmantota viena un tā pati Savienības ražošanas nozares, izlasē iekļauto Savienības ražotāju, attiecīgā perioda un izmeklēšanas perioda definīcija.

1.1.1. *ĶV piezīmes par procedūras sākšanu*

(5) ĶV apgalvoja, ka izmeklēšanu nevajadzētu sākt, jo sūdzība neatbilst PTO Nolīguma par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem ("SKP nolīgums") 11(2) un 11(3) pantā un pamatregulas 10. panta 2. punktā noteiktajām prasībām par pierādījumiem. Pēc ĶV domām, nav pietiekamu pierādījumu par kompensējamām subsīdijām, kaitējumu un cēloņsakarību starp subsidēto importu un kaitējumu.

(6) Komisija noraidīja šo apgalvojumu. Sūdzībā sniegtie pierādījumi bija sūdzības iesniedzējam tolaik pamatoti pieejama informācija. Kā norādīts memorandā par pierādījumu pietiekamību, kurā ietverts Komisijas novērtējums par visiem Komisijas rīcībā esošajiem pierādījumiem attiecībā uz Ķīnas Tautas Republiku un Ēģipti un uz kura pamata Komisija sāka izmeklēšanu, procedūras sākšanas posmā bija pietiekami pierādījumi, ka apgalvotās subsīdijas bijušas kompensējamas to pastāvēšanas, apjoma un iezīmju ziņā. Sūdzībā bija arī pietiekami pierādījumi par kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, ko izraisījis subsidētais imports.

(7) Konkrētāk, apspriežoties pirms procedūras sākšanas, ĶV norādīja, ka sūdzības iesniedzēja atsauces uz jebkādiem Ķīnas plāniem, programmām vai ieteikumiem nav būtiskas, jo minētie dokumenti nav saistoši un SŠA ražošanas nozare nav minēta ne Ķīnas 13. piecgades plānā, ne celtniecības materiālu nozares 13. piecgades plānā (2016–2020). Pēc procedūras sākšanas ĶV apgalvoja arī, ka uz SŠA neattiecas dokuments *Made in China 2025*. Komisija konstatēja, ka ĶV neapstrīd šādu plānu, programmu vai ieteikumu esību, bet tikai to, cik lielā mērā tie ir saistoši vai attiecas uz SŠA ražošanas nozari. Bez tam Komisija ievēroja, ka sūdzības iesniedzējs ir sniedzis pierādījumus, kas liecina, ka vairākos valdības dokumentos minēti "jauni materiāli", savukārt "materiāli uz stikla bāzes" ir minēti celtniecības materiālu nozares 13. piecgades plānā (2016–2020). ĶV nav sniegusi pierādījumus, kas liecinātu, ka minētie apgalvojumi neattiektos uz attiecīgo ražojumu.

(8) ĶV norādīja arī, ka ne Ķīnas Eksporta un kredītu apdrošināšanas korporācija (*Sinosure*), ne valsts īpašumā esošās komercbankas nav valsts iestādes un ka ĶV neuztic funkcijas privātām bankām un nedod tām rīkojumus. Komisija konstatēja, ka šis apgalvojums ir saistīts ar jau iepriekš minēto apgalvojumu un ka sūdzībā citustarp ir minēts Ķīnas Banku likums, kura piederību pie Ķīnas tiesību aktiem ĶV neapstrīd. Komisija uzsvēra arī, ka nesenajās ES antisubsidēšanas izmeklēšanās par šo jautājumu ir izdarīti citādi secinājumi ([7]).

([5]) Paziņojums par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importu (OV C 68, 21.2.2019., 29. lpp.).

([6]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2020/492 (2020. gada 1. aprīlis), ar ko nosaka galīgos antidempinga maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importam (OV L 108, 6.4.2020., 1. lpp.).

([7]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/969 (2017. gada 8. jūnijs), ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, neleģētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu importam un ar kuru groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/649, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, neleģētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu importam (OV L 146, 9.6.2017., 17. lpp.) ("KVP lieta"), Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/1690 (2018. gada 9. novembris), ar ko nosaka galīgos kompensācijas maksājumus tādu konkrētu jaunu vai atjaunotu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes gumijas pneimatisko riepu importam, kuras paredzētas autobusiem vai kravas automobiļiem un kuru slodzes indekss pārsniedz 121, un groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/1579, ar kuru nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts tādu konkrētu jaunu vai atjaunotu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes gumijas pneimatisko riepu importam, kuras paredzētas autobusiem vai kravas automobiļiem un kuru slodzes indekss pārsniedz 121, un atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2018/163 (OV L 283, 12.11.2018., 1. lpp. ("riepu lieta") un Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/72 (2019. gada 17. janvāris), ar ko nosaka galīgu kompensācijas maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes elektrisko velosipēdu importam (OV L 16, 18.1.2019., 5. lpp. ("e-velosipēdu lieta").

(9) Turklāt ĶV apgalvoja, ka ārvalstu uzņēmumiem tiek piešķirts eksporta pircēju kredīts un tādējādi Ķīnas SŠA ražotāji nesaņem ieguvumu. Tomēr Komisija ir konstatējusi, ka ārvalstu uzņēmumiem, kuri ir Ķīnas SŠA ražotāju īpašumā, piešķirtie ieguvumi var būt ieguvums minētajiem ražotājiem.

(10) ĶV norādīja, ka nodokļu shēma, kas ir saistīta ar tādu iekārtu paātrinātu amortizāciju, kuras izmanto augsto tehnoloģiju uzņēmumi augsto tehnoloģiju izstrādei un ražošanai, kā arī dažas no minētajām dotāciju programmām ir izbeigtas. Komisija šo piezīmi ņēma vērā, bet uzsvēra, ka izbeigšana neattiecas uz visām programmām un dažādajiem valdības iestāžu līmeņiem (proti, valsts, reģionālo vai vietējo), kas minēti sūdzībā. Bez tam nodokļu shēma, kas ir saistīta ar paātrinātu amortizāciju, joprojām varētu nodrošināt ieguvumu turpināšanos, piemēram, amortizāciju attiecīgo iekārtu ekspluatācijas laikā, iespējams, ietverot izmeklēšanas periodu.

(11) Pēc procedūras sākšanas ĶV apgalvoja arī, ka sūdzības iesniedzējs nav noteicis nosacījumus ārpusvalsts standarta piemērošanai aizdevumiem un zemes izmantošanas tiesībām. Tomēr Komisija konstatēja, ka sūdzībā ietvertos apgalvojumus pamato nesenās ES antisubsidēšanas izmeklēšanas, kurās secināts, ka šajos jautājumos ir vajadzīgi ārēji standarti, kas pielāgoti ĶTR dominējošajiem apstākļiem ([8]).

(12) Turklāt ĶV norādīja, ka sūdzībā trūkst pietiekamu pierādījumu, jo tā galvenokārt balstās uz iepriekšējām ES regulām, kas attiecas uz dažādiem ražojuma tvērumiem. Tomēr Komisija konstatēja, ka konstatējumi, kas izdarīti iepriekšējās un nesenās antisubsidēšanas izmeklēšanās, attiecas uz tām pašām subsīdiju programmām, kas minētas sūdzībā. Pēc procedūras sākšanas ĶV apgalvoja arī, ka finanšu nozarē no 2016. līdz 2018. gadam ir notikušas būtiskas pārmaiņas un reformas un ka tādējādi sūdzības iesniedzējs nav varējis atsaukties uz iepriekšējo situāciju. Tomēr Komisija ievēroja, ka sūdzības iesniedzējs sūdzībā ir sniedzis arī papildu pierādījumus par to, ka subsīdiju programmas, būtiski nemainītas, joprojām pastāv. Komisija bez tam atgādināja, ka ĶV nesniedza pierādījumus, kas atspēkotu attiecīgo programmu turpināšanos. Tādējādi procedūras sākšanas posmā pieejamie pierādījumi varētu liecināt, ka attiecīgās subsīdiju programmas nav būtiski mainītas. Galu galā tas tika apstiprināts arī šajā izmeklēšanā.

(13) Attiecībā uz dažādām subsīdijām ĶV apgalvoja arī, ka pieprasījuma iesniedzējs nav sniedzis pierādījumus par ieguvumu un īpašajām iezīmēm. Komisija uzskata, ka sūdzības iesniedzējs par ieguvumiem un īpašajām iezīmēm ir sniedzis pietiekamus pierādījumus, kas tam bija pamatoti pieejami. Katrā ziņā Komisija pārbaudīja sūdzībā ietvertos pierādījumus un sniedza savu novērtējumu par visiem būtiskajiem elementiem, kas minēti memorandā par pierādījumu pietiekamību, kurš, sākot procedūru, tika iekļauts lietas atklātajā daļā. ĶV atkārtoja piezīmes, ko tā jau bija paudusi pēc procedūras sākšanas, bet nesniedza papildu pierādījumus.

(14) Tāpēc Komisija secināja, ka sūdzībā ir sniegti pietiekami pierādījumi, kas varētu liecināt, ka ĶV varētu īstenot subsidēšanu.

(15) Visbeidzot, īpašs elements šajā lietā ir tas, ka apgalvojums par subsidēšanu Ēģiptē attiecas uz diviem uzņēmumiem Ķīnas–Ēģiptes Suecas Ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonā ("SETS zona"), kas ir īpaša ekonomikas zona, kuru kopīgi izveidojusi ĶTR un Ēģipte, kas ir divas valstis, uz kurām attiecas sūdzība. Komisija ir darījusi zināmu nodomu izmeklēt visas subsīdijas, ko šie uzņēmumi saņēmuši SETS zonā, neatkarīgi no to avota.

(16) Apspriežoties pirms procedūras sākšanas, ĶV norādīja, ka sūdzības iesniedzējam nav juridiska pamata apstrīdēt ĶV saistībā ar attiecīgo ražojumu, kura izcelsme ir Ēģiptē vai kuru eksportē no Ēģiptes. Komisija ņēma vērā ĶV bažas, bet joprojām uzskatīja, ka ir pietiekami pierādījumi, lai sāktu izmeklēšanu attiecībā uz apgalvotajām kompensējamajām subsīdijām, kuras piešķirtas uzņēmumiem SETS zonā, neatkarīgi no to avota.

([8]) Turpat.

(17) Pēc procedūras sākšanas ĶV apgalvoja, ka, nosakot patēriņu Savienībā, ĶTR importa datos veiktā korekcija nav bijusi taisnīga salīdzinājumā ar korekciju, kas veikta importa datos no citām trešām valstīm, piemēram, Krievijas. ĶV apgalvoja arī, ka Komisija nav savstarpēji salīdzinājusi minētās korekcijas. ĶV apgalvoja arī, ka nav norādīta informācija par to, kas ir importa datu korekcijās izmantotā tirgus informācija.

(18) Kā norādīts arī 937. apsvērumā, papildus sūdzības iesniedzēja importa analīzei uz KN pamata imports tika novērtēts arī, pamatojoties uz importa statistiku *Taric* līmenī, salīdzināts ar citiem avotiem un pēc vajadzības koriģēts. Attiecībā uz Krieviju importa dati tika salīdzināti un koriģēti, pamatojoties uz SŠA importētāju importa datiem, kas saistīti ar Savienības ražotājiem, kuri bija vienīgie zināmie SŠA ražotāji Krievijā. Ar šo metodiku, kas tika atzīta par pamatotu, tika iegūstas precīzas aplēses par attiecīgā ražojuma importu no Krievijas. Līdzīgi, kā paskaidrots tālāk 937. apsvērumā, Komisija izmeklēšanā salīdzināja *Eurostat Taric* līmeņa datus ar datiem, ko iesniedza tie zināmie ražotāji Ķīnas Tautas Republikā, kuri pieteicās atlases laikā. SŠA eksporta apjoms, par kuru ziņoja Ķīnas ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, atbilda *Eurostat* reģistrētajam importa kopapjomam ar attiecīgajiem *Taric* kodiem, un tāpēc viss eksports tika uzskatīts par attiecīgo ražojumu. Visbeidzot, atšķirībā no ĶV apgalvotā, sūdzībā ir paskaidrots, kā importa datu korekcijai tika izmantota tirgus informācija. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(19) Piezīmēs par procedūras sākšanu ĶV apgalvoja, ka SŠA tirgus ir segmentēts un katrs segments pārstāv ļoti atšķirīgas cenu grupas. ĶV apgalvoja, ka trim galvenajiem ražojuma veidiem – audumiem no grīstēm ("AG"), multiaksiāliem trikotāžas audumiem ("MAA") un kompleksajiem materiāliem ("KM") – ir atšķirīgs sastāvs un ražošanas posmi/procesi, tāpēc atšķiras arī to ražošanas izmaksas un pārdošanas cenas. Turklāt šiem trim ražojuma veidiem ir atšķirīgas fizikālās un tehniskās īpašības, kas savukārt nosaka to galalietojumus. ĶV apgalvoja, ka sūdzībā apkopojuma veidā ietvertais cenu salīdzinājums/cenu samazinājuma (*undercutting*) novērtējums, kā arī apgalvotās importa no Ķīnas kaitējumu radošās ietekmes novērtējums ir maldinošs un nepietiekams, tajā nav faktiski izvērtēts Ķīnas un Savienības ražotāju klātbūtnes apmērs, t. i., apjoms un tirgus daļa katrā ražojuma segmentā.

(20) Komisija uzskatīja, ka ĶV nav iesniegusi pierādījumus, kas pamatotu šos apgalvojumus. Kad tika sākta procedūra, sūdzības iesniedzējs sniedza pietiekamus pierādījumus par izmeklējamā ražojuma izmaksām un cenām. Tas, ka pastāv dažādi ražojuma veidi, kam var būt atšķirīgi ražošanas procesi, izmaksas un pārdošanas cenas, automātiski nenozīmē, ka pastāv tirgus segmentācija. Tiek norādīts, ka saskaņā ar pamatregulas 10. panta 2. punktu sūdzības iesniedzējam jāsniedz informācija, kas tam ir pamatoti pieejama. Ķīnā ražoto ražojumu veidu izmaksas un cenas pēc būtības ir konfidenciālas un nav pieejamas sūdzības iesniedzējam, tāpēc Komisija uzskatīja, ka sūdzībā ir iekļauta pietiekama sūdzības iesniedzējam pamatoti pieejama informācija, lai sāktu izmeklēšanu.

(21) Turklāt informācija, ko izmeklēšanā vāca un saņēma Komisija, liecināja, ka Savienības SŠA tirgus nav segmentēts. Apgalvojums, ka trim ražojuma veidiem – AG, MAA un KM – ir atšķirīgas fizikālās un tehniskās īpašības, kas savukārt nosaka to galīgo izmantojumu, ir faktu ziņā nepareizs. Sūdzībā un 129.–138. apsvērumā ir skaidrots – un ĶV to nav apstrīdējusi –, attiecīgo ražojumu izmanto kompozītmateriālu ražošanas nozarē termoplastisko un termocietināto sveķu stiegrošanai. Lietojumi bieži pārklājas; izvēlētais auduma veids būs atkarīgs no virsmas izskata, sveķu plūsmas, spiediena, kas iedarbosies uz gatavo ražojumu, un pielietojuma paņēmiena. Daži ražojuma veidi ir īpaši noderīgi slēgtu veidņu un manuālas ieklāšanas (*hand lay-up*) veidņu ražošanas paņēmieniem.

(22) Trim ražojuma veidiem ir šādi galvenie lietojumi, kas pārklājas: AG izmanto ar termocietināšanu, it sevišķi manuālo ieklāšanu, saistītiem pielietojumiem, jūrniecības ražojumiem (kuģu korpusiem un klājiem), transportlīdzekļu (piemēram, kravas automobiļu, vilcienu) virsbūves paneļiem, vējturbīnu lāpstiņām, caurulēm un tvertnēm. MAA izmanto jūrniecības ražojumu būvniecībai (kuģu korpusiem un klājiem), transportlīdzekļu (piemēram, kravas automobiļu, vilcienu) virsbūvei un paneļiem, vējturbīnu lāpstiņām un vējagregāta gondolām, slēpēm un sniegadēļiem, caurulēm un tvertnēm. KM izmanto slēgtu veidņu pielietojumos transpotlīdzekļu virsbūvei un paneļiem, jūrniecības ražojumiem (kuģu korpusiem un klājiem), vējagregāta gondolām un atpūtas transportlīdzekļiem.

(23) Visbeidzot, Komisija norāda, ka saistībā ar attiecīgo ražojumu nav neparasti, ja ražojuma veidiem ir atšķirīga izmaksu struktūra un cenas. Tieši šā iemesla dēļ Komisija vāc datus, pamatojoties uz detalizētu ražojuma veidu klasifikāciju. Bez auduma formas šī klasifikācija izšķir pārdošanas formātus, izmantotā stikla veidus, grīstes virsmas svaru un blīvumu. Cenu samazinājuma aprēķins tika balstīts uz salīdzinājumu par ražojuma veidiem, tādējādi visas šīs īpašības tika ņemtas vērā, salīdzinot importu no ĶTR ar Savienības ražotāju SŠA. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(24) Piezīmēs par procedūras sākšanu ĶV apgalvoja arī, ka būtiskas atšķirības starp SŠA importa cenām no dažādiem avotiem arī skaidri parāda, ka Savienības tirgus dažādiem ražojuma veidiem ir segmentēts un imports no dažādām valstīm ir paredzēts dažādiem tirgus segmentiem.

(25) Kā jau norādīts, informācija, ko izmeklēšanas gaitā vāca Komisija, apstiprināja, ka Savienības SŠA tirgus nav segmentēts. Turklāt izmeklēšanā atklājās, ka Ķīnas ražotāji eksportētāji un Ēģiptes ražotāji eksportētāji neeksportē pilnīgi atšķirīgas formas SŠA. ĶTR un Ēģiptes ražotāju eksportētāju pārdotais ražojums sakrita par aptuveni 90 %. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(26) Piezīmēs par procedūras sākšanu ĶV apgalvoja arī, ka Ķīnas importa cenu salīdzinājums un cenu samazinājuma aprēķins sūdzībā ir balstīts uz nesalīdzināmiem īpaši atlasītiem datiem, kas bija nepareizi koriģēti.

(27) Kā jau minēts, pamatregulas 10. panta 2. punktā noteikts standarts, kādi pierādījumi sūdzības iesniedzējam jāsniedz sūdzībā. Tādējādi, informācijai jābūt gan pietiekamai, gan arī pamatoti pieejamai sūdzības iesniedzējam. Tā kā informācija par izmaksām un cenām pēc būtības ir konfidenciāla, tad procedūras sākšanas posmā sūdzības iesniedzējam nav pamatoti pieejami precīzi dati par izmaksām un cenām pa ražojuma veidiem, ko eksportējuši uzņēmumi trešās valstīs. Tomēr sniegtā informācija tika uzskatīta par pietiekamu, lai sāktu izmeklēšanu, jo tās pamatā bija *Eurostat* statistika par importa cenām no Ķīnas.

(28) Komisija, kā norādīts 965. apsvērumā, bez tam norādīja, ka cenu samazinājuma aprēķins izmeklēšanā galvenokārt tika balstīts uz izlasē iekļauto Savienības ražotāju un ražotāju eksportētāju faktiskajiem detalizētajiem datiem, kas, pamatojoties uz *Eurostat* statistiku, apstiprināja sūdzībā ietvertos apgalvojumus par cenu samazinājumu. Tāpēc šis arguments tika uzskatīts par apspriežamu arī attiecībā uz izmeklēšanā izmantotajiem datiem.

(29) Piezīmēs par procedūras sākšanu ĶV apgalvoja, ka SŠA imports no Ķīnas neizraisīja cenu spiedienu. Šis apgalvojums nav pamatots ar pierādījumiem.

(30) Turpretī sūdzībā ir sniegta informācija par subsidētā importa ietekmi uz līdzīgā ražojuma cenām Savienības tirgū un no tā izrietošo importa ietekmi uz Savienības ražošanas nozari, un tā tika uzskatīta par pietiekamu, lai sāktu izmeklēšanu. Sūdzībā sniegtie pierādījumi liecināja, ka Savienības cenas bijušas ievērojami zemākas gan par Ēģiptes, gan Ķīnas importa cenām.

(31) Turklāt apgalvojums ir faktu ziņā aplams. Kā Komisija konstatēja izmeklēšanā un kā skaidrots 966. apsvērumā, izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju cenas IP laikā bija ievērojami zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām. Tāpēc šis arguments tika noraidīts.

(32) Piezīmēs par procedūras sākšanu ĶV apgalvoja, ka Ķīnas un Ēģiptes izcelsmes importa kumulācija kaitējuma analīzei šajā lietā nav pamatota. Tas ir tāpēc, ka konkurences apstākļi starp importu no šīm valstīm un importu no šīm valstīm un līdzīgo ražojumu, ko ražo un Savienības tirgū pārdod Savienības ražošanas nozare, ir ļoti atšķirīgi. ĶV apgalvoja, ka Ķīnas SŠA nekonkurē ar Ēģiptes SŠA, jo i) Ēģiptes SŠA importa līdz 2017. gadam praktiski nebija; ii) SŠA importam no Ķīnas un Ēģiptes bija pilnīgi pretējas tendences; iii) Ēģiptes importam ir citādi noteiktas cenas; iv) sūdzības iesniedzēja paša aprēķini liecina, ka no Ēģiptes importēti tikai MAA, un tāpēc imports no Ēģiptes nekonkurē ar SŠA, ko Savienības tirgū pārdevusi Savienība un Ķīna.

(33) Pirmkārt, Komisija norādīja, ka sūdzībā bija pietiekami pierādījumi, kas varētu liecināt, ka attiecīgā ražojuma imports ticis subsidēts, importa apjomi bijuši ievērojami un izraisījuši kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Tajā bija ietverti arī vairāki elementi, kas attiecas uz importa no abām attiecīgajām valstīm novērtējumu kopumā (proti, tas, ka katrai valstij aplēstais subsidēšanas apjoms nav minimāls ([9]), ka katrai valstij importa apjomi ir ievērojami ([10]) un ka attiecīgās valstis ar līdzīgo ražojumu konkurē savā starpā un trešām valstīm un ka šo valstu eksportētajiem ražojumiem ar līdzīgajiem ražojumiem ir vienādas īpašības un galalietojumi ([11])), un tika konstatēts, ka tie atbilst procedūras sākšanas posmā izpildāmajām prasībām. Izmeklēšanas gaitā šie pierādījumi tika analizēti sīkāk, un Komisija apstiprināja, ka ir izpildīti nosacījumi, lai veiktu novērtējumu kopumā, kā tas detalizēti skaidrots 947.–950. apsvērumā.

(34) ĶV apgalvoja arī, ka importa apjoms no Ķīnas attiecīgajā periodā ir samazinājies un nevarēja radīt kaitējumu Savienības ražotājiem.

(35) Kā jau minēts, sūdzībā bija pietiekami pierādījumi, ka SŠA imports no Ķīnas un Ēģiptes būtu jānovērtē kopumā. Sūdzībā ietvertie pierādījumi liecina, ka SŠA imports no abām valstīm konkurē savā starpā un ar līdzīgo ražojumu, kā arī ar importu no trešām valstīm. Importam no ĶTR un Ēģiptes ir vienādas ražojuma īpašības un lietojumi, un to pārdod klientiem visā Savienībā, tam tieši konkurējot ar SŠA, ko ražo Savienības ražošanas nozare un trešās valstis.

(36) Piezīmēs par procedūras sākšanu ĶV apgalvoja, ka sūdzības iesniedzējs nav sniedzis ticamus datus par Savienības ražošanas nozari kopumā, jo dati par uzņēmumiem, kas nav sūdzības iesniedzēji, nav uzticami. Turklāt sūdzības iesniedzējs nav sniedzis informāciju par vairākiem kaitējuma rādītājiem.

(37) ĶV nepaskaidroja, kādā veidā dati nav uzticami. Tiek atkārtots, ka sūdzības iesniedzējam nebija pieejama konfidenciāla informācija par to Savienības ražotāju pārdošanas un ražošanas datiem, kuri nebija sūdzības iesniedzēji. Tāpēc sūdzības iesniedzējs sniedza aplēses, kas tika uzskatītas par pamatotām, pietiekami precīzām un atbilstošām pamatregulas 10. panta 2. punktam. Lai sniegtu pietiekamus pierādījumus par kaitējumu, nav pienākuma sniegt datus par visiem pamatregulas 8. panta 4. punktā minētajiem kaitējuma rādītājiem; visiem kaitējuma rādītājiem nav arī jāuzrāda lejupēja tendence.

(38) Komisija norādīja, ka izmeklēšanas laikā izveidotajā Savienības ražotāju izlasē bija iekļauts lielākais ražotājs, kas nebija sūdzības iesniedzējs, un tas deva Komisijai iespēju salīdzināt datus ar sūdzības iesniedzēja sniegtajiem makrodatiem. Turklāt Komisija izmeklēšanā apsvēra visus attiecīgos kaitējuma rādītājus. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(39) Piezīmēs par procedūras sākšanu ĶV apgalvoja, ka Savienības ražotājiem nav nodarīts kaitējums un katrā ziņā Ķīnas importa dēļ ne. ĶV apgalvoja, ka laikā no 2015. gada līdz sūdzības IP Savienības ražošanas nozare darbojusies sekmīgi un lielākoties visiem kaitējuma rādītājiem bijusi pozitīva dinamika vai tie palikuši stabili.

(40) Sūdzībā sniegtie dati skaidri liecināja, ka subsidēts SŠA imports no attiecīgajām valstīm par cenām, kas bija zemākas nekā Savienības ražošanas nozarei, ir nodarījis tai būtisku kaitējumu. Savienības ražošanas nozares ražošanas apjoms, pārdošanas apjoms un tirgus daļa bija ievērojami samazinājušies. Sūdzības iesniedzēji bija spiesti samazināt ieguldījumus un nodarbinātību. To Savienības ražotāju krājumi, kuri atbalstīja sūdzību, palielinājās un rentabilitāte samazinājās.

(41) Komisija norādīja, ka izmeklēšanas laikā kaitējuma rādītāji, kas noteikti, pamatojoties uz faktiskajiem pārbaudītajiem datiem, kurus sniedza izlasē iekļautie Savienības ražotāji, liecināja par būtisku kaitējumu, ko izraisījis imports no attiecīgajām valstīm. ĶV savās piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ([12]) sniedza piezīmes par šiem rādītājiem. Piezīmes ir aplūkotas šīs regulas 5.4. iedaļā.

([9]) Sūdzības konsolidētās versijas 6. iedaļas pielikumi.
([10]) Sūdzības konsolidētās versijas 349.–352. apsvēruma pielikumi.
([11]) Sūdzības konsolidētās versijas 4. iedaļas pielikumi.
([12]) Šajā dokumentā "izpaustā noslēguma informācija" ir tas pats, kas "galīgā izpaustā informācija".

(42) Piezīmēs par procedūras sākšanu ĶV apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts kaitējums tādēļ, ka noticis tās saistītais imports no trešām valstīm un Savienības tirgū ir samazinājies pieprasījums.

(43) Komisija tam nepiekrita. Sūdzības iesniedzējs parādīja, ka saistītajam importam no trešām valstīm apjomi bija zemi un tādēļ tie nevarēja radīt būtisku kaitējumu. Bez tam sūdzības iesniedzēja veiktā kaitējuma rādītāju analīze parādīja, ka kaitējumu nevar izskaidrot ar pieprasījuma samazināšanos Savienības tirgū, jo tā tirgus daļas zaudējumi liecina, ka tā pārdošanas apjoms nepārprotami ir samazinājies daudz lielākā mērā nekā patēriņš.

(44) Sūdzības iesniedzējs sniedza pietiekamus pierādījumus par cēloņsakarību starp importu no attiecīgajām valstīm un kaitējumu. Turklāt sūdzības iesniedzējs analizēja citus potenciālos kaitējuma cēloņus, piemēram, Savienības ražotāju darbību, Savienības ražotāju eksporta rādītājus un importu no citām trešām valstīm.

(45) Izmeklēšanas gaitā imports no trešām valstīm un pieprasījuma samazināšanās Savienības tirgū ir aplūkoti tālāk 6.2. iedaļā. Pēc galīgās informācijas izpaušanas ĶV piezīmēs par procedūras sākšanu netika sniegti jauni argumenti. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(46) Piezīmēs par procedūras sākšanu ĶV apgalvoja, ka vertikāli integrēti Savienības ražotāji cietuši kaitējumu ar "atpakaļēju integrāciju" saistītu izmaksu dēļ un to spēja pārdot atvērtā tirgū samazinājusies "lejupējās integrācijas" dēļ.

(47) Kad tika sākta procedūra, no Savienības ražošanas nozares nebija pieejama informācija par acīmredzamiem neizdevīgiem konkurences apstākļiem. Turklāt Savienības ražotāji pārsvarā nav vertikāli integrēti.

(48) Bez tam Komisija norādīja, ka izmeklēšanā netika konstatētas pārmērīgas izmaksas vertikālās integrācijas dēļ. Papildus tam visi izlasē iekļautie Savienības ražotāji pārdeva galvenokārt nesaistītiem klientiem. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(49) Piezīmēs par procedūras sākšanu ĶV apgalvoja, ka atšķirīgas pārdošanas tendences ražotājiem, kas iesniedza sūdzību, un ražotājiem, kuri sūdzību neiesniedza, laikposmā no 2015. gada līdz sūdzības IP liecina, ka abas ražotāju apakšgrupas konkurē, sacenšoties par pārdošanas apjomiem un klientiem. Tādējādi tas, ka ražotāji sūdzības iesniedzēji zaudēja pārdošanas apjomus un tirgus daļu ražotājiem, kuri sūdzību neiesniedza, arī varētu būt bijis iemesls, kāpēc sūdzības izmeklēšanas periodā pirmie minētie zaudēja pārdošanas apjomus un nespēja palielināt cenas.

(50) Konkurence Savienības ražotāju starpā ir brīvā tirgus darbības rezultāts, un parasti tas ir pieņēmums (ja vien, piemēram, nav pierādījumu, ka notiek pret konkurenci vērstas darbības, un šajā gadījumā tādu nav), nevis faktors, kas izskaidro kaitējuma pastāvēšanu. Tādējādi ne tikai sūdzības iesniedzēji Savienības ražotāji un tie, kuri sūdzību neiesniedza, savstarpēji konkurē Savienības tirgū, bet arī sūdzības iesniedzēji Savienības ražotāji konkurē savā starpā. Nevarētu uzskatīt, ka tas vājinātu cēloņsakarību starp subsidētu importu un visai Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu. Konstatējumi par būtisku kaitējumu ir izdarīti, izmantojot derīgu izlasi, un to pamatā ir ražošanas nozares kopējs novērtējums, kas ietver datus (mikrodatus un makrodatus) gan no sūdzības iesniedzējiem, gan ražotājiem, kuri sūdzību neiesniedza.

(51) Kā norādīts 2019. gada 21. jūnija paziņojumā, kas pievienots lietas materiāliem, kas pieejami ieinteresētajām personām par Savienības ražotāju galīgo izlasi, Savienības ražotāju izlasē ietilpa gan sūdzības iesniedzēji Savienības ražotāji, gan tie, kuri sūdzību neiesniedza. Turklāt kaitējuma noteikšana aptvēra ne tikai sūdzības iesniedzējus Savienības ražotājus, bet visu Savienības ražošanas nozari kopumā. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(52) Visbeidzot, piezīmēs, ko ĶV sniedza pēc procedūras sākšanas, tā apgalvoja, ka tādai nozīmīgai informācijai kā sūdzības atbalstītāji un galvenie ar kaitējumu saistītie dati piešķirta pārmērīga konfidencialitāte. ĶV apgalvoja, ka tas ir liedzis tai pienācīgi atspēkot sūdzības iesniedzēja apgalvojumus par kaitējumu.

(53) Komisija uzskatīja, ka ieinteresētajām personām pieejamajos sūdzības materiālos ir visi būtiskie pierādījumi un to datu nekonfidenciālie kopsavilkumi, kuri atzīti par konfidenciāliem, lai ieinteresētas personas varētu izmantot savas tiesības uz aizstāvību visā procedūras gaitā. Tiek atgādināts, ka pamatregulas 29. pants ļauj aizsargāt konfidenciālu informāciju apstākļos, kad tās nodošana atklātībā radītu ievērojamas konkurences priekšrocības konkurentam vai ļoti negatīvi ietekmētu to personu, kura šādu informāciju sniegusi, vai to personu, no kuras minētā persona ir informāciju ieguvusi. Tāpēc ĶV apgalvojumi par šo jautājumu tika noraidīti.

1.1.2. *ĒV piezīmes par procedūras sākšanu*

(54) ĒV apgalvoja, ka izmeklēšanu nevajadzētu sākt, jo sūdzība neatbilst PTO Nolīguma par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem 11. panta 2. punktā un pamatregulas 10. panta 2. punktā noteiktajām prasībām par pierādījumiem. ĒV uzskatīja, ka nav pietiekamu pierādījumu par kompensējamām subsīdijām, kaitējumu un cēloņsakarību starp subsidēto importu un kaitējumu. Komisija noraidīja šo apgalvojumu to pašu iemeslu dēļ, kas jau minēti 6. apsvērumā.

(55) Apspriežoties pirms procedūras sākšanas, ĒV norādīja, ka sūdzības iesniedzējs nav iesniedzis pierādījumus, kas liecinātu, ka Ēģiptes valdība ir piešķīrusi apgalvotos preferenciālos aizdevumus. Tomēr, ņemot vērā sūdzībā sniegto pierādījumu kopumu un jo īpaši vienošanās starp Ķīnu un Ēģipti, kā arī šo vienošanos mērķus, Komisija uzskata, ka sūdzības iesniedzējs ir sniedzis pietiekamus tam pamatoti pieejamus pierādījumus, kas apliecina, ka ĒV varētu būt piešķīrusi subsīdijas ar preferenciālu aizdevumu starpniecību.

(56) Turklāt ĒV apgalvoja, ka apgalvotie nodokļu atvieglojumi 2015. gadā tika svītroti no tiesību aktiem un ka sūdzības iesniedzējs nav sniedzis pierādījumus, ka tie joprojām tiktu piemēroti esošajiem projektiem. Tomēr Komisija konstatēja, ka sūdzības iesniedzējs ir sniedzis pietiekamus pierādījumus, kas tam bija pamatoti pieejami, par tiesībām saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus attiecībā uz šādiem nodokļu atvieglojumiem.

(57) ĒV ir arī paziņojusi, ka atbrīvojums no ievedmuitas par izejvielām nav subsīdija, ja šie importētie ražojumi tiek reeksportēti kā tādi vai kā pārstrādāti lejupēji ražojumi. Ievedmuitas pārmērīgu atmaksu par izejvielām pašu par sevi Komisija atzina par kompensējamu subsīdiju, un izmeklēšanā tai pievērsa īpašu uzmanību. Bez tam Komisija konstatēja, ka ĒV piezīme neattiecas uz ražošanas iekārtām.

(58) ĒV apgalvoja, ka sūdzības iesniedzējs nav sniedzis pierādījumus par ieguvumu saistībā ar zemes nodrošināšanu par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo. Tomēr Komisija konstatēja, ka sūdzības iesniedzējs par ieguvumu ir sniedzis pietiekamus pierādījumus, kas tam bija pamatoti pieejami.

(59) Visbeidzot, ĒV norādīja, ka sūdzības iesniedzējs nav sniedzis pierādījumus par īpašajām iezīmēm attiecībā uz elektroenerģijas nodrošināšanu par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo, jo gadījumā, ja piekļuve subsīdijai ir atkarīga no objektīviem nosacījumiem, īpašu iezīmju nav. Komisija konstatēja, ka ĒV apspriešanās laikā pirms procedūras sākšanas pierādījumus par šādiem objektīviem nosacījumiem nesniedza.

(60) Tāpēc Komisija secināja, ka sūdzībā ir sniegti pietiekami pierādījumi, lai sāktu izmeklēšanu par apgalvotajām kompensējamajām subsīdijām, ko tieši vai netieši piešķīrusi ĒV.

1.1.3. *Piezīmes par atsevišķo antidempinga izmeklēšanu*

(61) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas *Yuntianhua* grupa apgalvoja, ka atsevišķajā antidempinga izmeklēšanā veiktā ražošanas faktoru aizstāšana nav atbilstoša, un pieprasīja, lai Komisija veiktu dempinga starpības aprēķinu grupas ražotājiem eksportētājiem, nepiemērojot 2. panta 6.a punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ("antidempinga pamatregula") ([13]). *Yuntianhua* grupa apgalvoja, ka antisubsidēšanas izmeklēšanā nav gūti pierādījumi, ka SŠA izejresursi tiktu nodrošināti par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo. Līdzīgi tā apgalvoja, ka antisubsidēšanas izmeklēšanā tika pieņemts, ka SŠA izejresursi ir iegādāti par neizkropļotām tirgus vērtībām, jo, aprēķinot ieguvumus no subsīdijām, ir izmantots izejresursu un izejmateriālu apgrozījums.

([13]) OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.

(62) Komisija, pirmkārt, norādīja, ka piezīmes par aprēķiniem un metodiku, kas izmantota atsevišķajā antidempinga izmeklēšanā, neietilpst šīs procedūras tvērumā. Tāpēc piezīmes par dempinga noteikšanai izmantoto metodiku būtu jāsniedz minētās izmeklēšanas kontekstā.

(63) Otrkārt, 3. iedaļā aprakstītajā izmeklēšanā tika apliecināts, ka galvenie ražotāju eksportētāju piegādātāji saņēmuši lielu ieguvumu no valdības subsīdijām. Komisija atgādināja, ka to saistīto uzņēmumu apgrozījuma izmantošana, kuri piegādā izejresursus un izejvielas, nenozīmē, ka šo piegāžu vērtība tiek pieņemta par neizkropļotu tirgus vērtību. Gluži pretēji, apgrozījums ir sadales skala, kas ļauj pareizi sadalīt noteiktās subsīdijas, no kurām ražotāji eksportētāji ir saņēmuši ieguvumu.

(64) Visbeidzot, Komisija norādīja, ka konstatējumi, kas izdarīti saskaņā ar antidempinga pamatregulas 2. panta 6.a punktu, attiecas uz nozīmīgiem kropļojumiem, kad cenas vai izmaksas ietekmē būtiska valdības iejaukšanās. Šajā kontekstā vispusīgi tiek izvērtēti dažādi elementi. Tādējādi tas, ka antidempinga izmeklēšanā, ko veic saskaņā ar 2. panta 6.a punktu, netiek izmantoti pierādījumi, kas attiecas uz izejvielu vai attiecīgā ražojuma subsidēšanu, nav šķērslis Komisijai atsevišķi un saskaņā ar piemērojamajiem pamatregulas noteikumiem izmeklēt, vai notiek subsidēšana. Tāpēc *Yuntianhua* grupas argumenti tika noraidīti.

(65) Pēc noslēguma papildinformācijas izpaušanas *Yuntianhua* grupa apgalvoja, ka tajā ir jauni konstatējumi par: i) SŠA tirgus segmentācijas trūkumu; ii) ražojuma fizikālajām un tehniskajām īpašībām; iii) izmaksu un cenu struktūru; iv) divkāršu pieskaitīšanu sakarā ar antidempinga un antisubsidēšanas maksājumu vienlaicīgu noteikšanu, kas ir ietekmējis 2020. gada 7. aprīlī noteikto galīgo antidempinga maksājumu līmeni; un v) faktu, ka antidempinga izmeklēšanā attiecībā uz šo personu konstatētā dempinga starpība bijusi nepareiza un tā būtu jāsamazina par visu subsidēšanas apjomu, kas noteikts ĶTR, lai izvairītos no dubultas pieskaitīšanas. Šie elementi nav iekļauti paralēlās antidempinga procedūras galīgajā izpaustajā informācijā, kurā tādējādi nav šo svarīgo konstatējumu un apsvērumu. Rezultātā, pēc minētās personas uzskatiem, Galīgā antidempinga regula (ES) 2020/492 ir acīmredzami nepamatota un nelikumīga un Antidempinga regulā (ES) 2020/492 norādītā dempinga starpība 64,7 % ir nepareiza.

(66) Komisija sākumā norādīja, ka skaidrojumi, kas šajā procedūrā ietverti izpaustajā noslēguma papildinformācijā, ir reakcija uz piezīmēm, ko ieinteresētās personas saņēmušas pēc minētās informācijas izpaušanas, un tādējādi tie ietver sīkāku informāciju par Komisijas izdarītajiem konstatējumiem. Tādējādi tie nav jauni konstatējumi, bet tikai aplūko ieinteresēto personu piezīmes.

(67) Turklāt attiecībā uz i)–iii) punktu, ko izvirzījusi minētā persona, proti, SŠA tirgus segmentācijas trūkumu, ražojuma īpašībām un izmaksu un cenu struktūru, Komisija norādīja, ka piezīmes izpaustajā papildinformācijā par šiem trim punktiem bija domātas, lai aplūkotu personu izvirzītos jaunos apgalvojumus. Šie jaunie apgalvojumi tika iesniegti tikai saistībā ar šo antisubsidēšanas procedūru. Vienīgais apgalvojums, kas tika izvirzīts antidempinga procedūrā par segmentāciju, bija tāds, ka Savienības ražotāji ražojuši ražojumus tikai īpaši konkrētiem *OEM* klientiem un *OEM* segmentā nebūtu jānosaka pasākumi. Šie argumenti ir pilnībā aplūkoti antidempinga regulas ([14]) 409. apsvērumā. Tāpēc Komisija nemaz nebūtu spējusi aplūkot šīs jaunās piezīmes jau antidempinga informācijas izpaušanas kontekstā. Galīgā antidempinga regula ietvēra visus būtiskos konstatējumus un apsvērumus, uz kuru pamata Komisija pieņēma lēmumu saistībā ar minēto procedūru, un pilnībā aplūkoja visus argumentus, kas tika izvirzīti minētajā procedūrā. Antisubsidēšanas procedūras konstatējumi neietekmē pamatojumu, kas sniegts galīgajā antidempinga regulā.

(68) Turklāt pēc būtības šie aspekti nekādā veidā neietekmē un nemaina ne antidempinga, ne antisubsidēšanas izmeklēšanas konstatējumus. Tāpēc šiem elementiem nav nekādas ietekmes uz situāciju, kādā ir persona, kura izvirzījusi šo apgalvojumu, vai citas personas. Neraugoties uz to, Komisija nolēma dot ieinteresētajām personām papildu iespēju sniegt piezīmes par šiem elementiem. Patiešām, lai gan tie paši neieviesa nekādas izmaiņas (un tādējādi Komisijai principā nebija pienākuma tos aplūkot izpaustajā papildinformācija, bet gan galīgajā regulā), tie tika iekļauti izpaustajā noslēguma papildinformācijā. Visu šo iemeslu dēļ minētie apgalvojumi tika noraidīti.

([14]) OV, L 108, 2020. gada 6. aprīlis, 67. lpp.

(69) Starp abu izmeklēšanu konstatējumiem nekādā ziņā nav pretrunu. Vienīgā atšķirība ir tā, ka personām vēlākā posmā bija iespēja iesniegt piezīmes un tās šajās procedūrās iesniedza papildu piezīmes. Komisijai bija pienākums atbildēt uz minētajām piezīmēm, un tā to ir izdarījusi šajā regulā.

(70) Jo īpaši attiecībā uz diviem pēdējiem punktiem 67. apsvērumā, proti, iv) un v), par iespējamu divkāršu pieskaitīšanu un dempinga starpību, Komisija norādīja turpmāk minēto. Pirmkārt, kā jau skaidrots atbildē uz personu piezīmēm par šīs procedūras noslēguma informācijas izpaušanu, jo īpaši 1137. apsvērumā, Komisija ir pilnībā aplūkojusi iespējamo jautājumu par divkāršo pieskaitīšanu un šīs procedūras gaitā devusi visām personām plašas iespējas iesniegt piezīmes. Tolaik notiekošās antidempinga procedūras kontekstā tas nebija tai iespējams. Otrkārt, Komisija norāda, ka atsevišķas antidempinga un antisubsidēšanas procedūras kontekstā, kuras attiecas uz vienu un to pašu vienas un tās pašas valsts izcelsmes ražojumu, ja kompensācijas maksājumi tiek noteikti vēlāk nekā antidempinga maksājumi, vienīgā iespēja ir grozīt iepriekš noteiktos antidempinga maksājumus. Tas ir jādara, lai ņemtu vērā jaunos kompensācijas maksājumus, vienlaikus nepieļaujot divkāršu pieskaitīšanu un ievērojot mazākā maksājuma noteikumu, ja tas ir piemērojams un vajadzīgs. Tālab šajās lietās likumdošanas metode ir noteikt attiecīgos kompensācijas maksājumus un tad vienlaikus ar to pašu regulu attiecīgi grozīt attiecīgos piemērojamos antidempinga maksājumus. Tāpēc pretēji tam, ko apgalvo šī persona, Antidempinga regula 2020/492 nav acīmredzami nepareiza un nepamatota. Attiecīgie novērtējumi un apgalvojumi ir pilnībā aplūkoti šajā regulā, kas arī ir galīgās antidempinga regulas grozījumu pamatā. Tā kā attiecīgais *Yuntianhua* grupai piemērojamais antidempinga maksājums arī ir attiecīgi grozīts saskaņā ar šo regulu, kā sīkāk skaidrots 8. iedaļā, arī šīs personas apgalvojums, ka tās antidempinga maksājuma līmenis Regulā 2020/492 ir nepareizs, ir gan faktu, gan juridiskā ziņā nepareizs. Visu šo iemeslu dēļ *Yuntianhua* grupas apgalvojumi tiek noraidīti.

1.2. **Importa reģistrēšana**

(71) Sūdzības iesniedzējs 2019. gada 31. jūlijā iesniedza pieprasījumu reģistrēt attiecīgo valstu izcelsmes SŠA importu saskaņā ar pamatregulas 24. panta 5. punktu. Sūdzības iesniedzējs 2019. gada 21. novembrī saskaņā ar pamatregulas 24. panta 5. punktu atkārtoti iesniedza reģistrācijas pieprasījumu ar atjauninātiem importa rādītājiem.

(72) Atbilstīgi pamatregulas 24. panta 5. punktam attiecīgā ražojuma imports ir jāreģistrē, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja izmeklēšanā tiktu gūti konstatējumi, kuru dēļ tiktu noteikti galīgie kompensācijas maksājumi, šos maksājumus reģistrētajam importam varētu piemērot ar atpakaļejošu spēku saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem, ja būtu izpildīti vajadzīgie nosacījumi.

(73) Atbildot uz reģistrācijas pieprasījumu, ieinteresētās personas iesniedza piezīmes, kurām Komisija pievērsās reģistrēšanas regulā. Komisijas rīcībā bija pietiekami pierādījumi, kas pamatoja nepieciešamību reģistrēt importu.

(74) Komisija 2020. gada 21. janvārī publicēja Īstenošanas regulu (ES) 2020/44 ("reģistrēšanas regula") ([15]), ar ko nosaka, ka no 2020. gada 22. janvāra jāreģistrē ĶTR un Ēģiptes izcelsmes SŠA imports.

1.3. **Ražojuma tvēruma precizējums**

(75) Izmeklēšanā kļuva skaidrs, ka daži ekonomikas dalībnieki, iespējams, nav pieteikušies, jo tiem ir bijusi nepareiza izpratne par izmeklējamā ražojuma definīciju. Šā iemesla dēļ Komisija 2019. gada 18. septembrī, publicējot paziņojumu ("skaidrojošais paziņojums") ([16]), precizēja ražojuma tvēruma apraksta formulējumu, kas bija iekļauts paziņojumā par procedūras sākšanu. Skaidrojošajā paziņojumā tika dota arī iespēja personām noteiktā termiņā atsaukties, lai informētu par sevi un pieprasītu anketu, ja tie to vēlētos. Neviena ieinteresētā persona neiesniedza piezīmes par skaidrojošo paziņojumu un nepieprasīja anketu.

([15]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2020/44 (2020. gada 20. janvāris), ar ko nosaka, ka jāreģistrē konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu imports (OV L 16, 21.1.2020., 1. lpp.).

([16]) Paziņojums, ar kuru skaidroti paziņojumi par antidempinga un antisubsidēšanas procedūras sākšanu attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importu (OV C 314, 18.9.2019., 6. lpp.).

(76) Pēc skaidrojošā paziņojuma publicēšanas un turpmākajā izmeklēšanā tika apstiprināts, ka neviens ekonomikas dalībnieks nav pieteicies, jo, iespējams, tie ir pārpratuši attiecīgā ražojuma definīciju paziņojumā par procedūras sākšanu.

1.4. **Izmeklēšanas periods un attiecīgais periods**

(77) Subsidēšanas un kaitējuma izmeklēšana aptvēra periodu no 2018. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim ("izmeklēšanas periods" jeb "IP"). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra periodu no 2015. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām ("attiecīgais periods").

(78) Gan šai antisubsidēšanas izmeklēšanai, gan 4. apsvērumā minētajai antidempinga izmeklēšanai, ir viens un tas pats izmeklēšanas periods un viens un tas pats attiecīgais periods.

1.5. **Ieinteresētās personas**

(79) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija aicināja pieteikties ieinteresētās personas, kuras vēlas piedalīties izmeklēšanā. Bez tam Komisija par izmeklēšanas sākšanu atsevišķi informēja sūdzības iesniedzēju, ĒV, ĶV, citus zināmos Savienības ražotājus, zināmos ražotājus eksportētājus, zināmos importētājus un lietotājus un aicināja tos piedalīties.

(80) Ieinteresētajām personām bija iespēja sniegt piezīmes par izmeklēšanas sākšanu un prasīt, lai tās uzklausītu Komisija un/vai tirdzniecības procedūru uzklausīšanas amatpersona. Lai paustu bažas par termiņu, kas noteikts atbildei uz vēstuli par nepilnībām, *Yuntianhua* grupa prasīja uzklausīšanas amatpersonas iesaistīšanos. Uzņēmums apgalvoja, ka nav pamanījis vēstuli par nepilnībām, jo tā IT serveris kļūdas pēc uzskatījis Komisijas e-pastu par liekpastu, un pieprasīja pagarinājumu par 18 dienām. Uzklausīšanas amatpersona aicināja Komisiju pagarināt termiņu par 6 dienām.

(81) Kā minēts 1.3. iedaļā, Komisija izmeklēšanas gaitā sniedza paskaidrojumus par ražojuma tvērumu un ieinteresētajām personām, uz kurām attiecas paskaidrojums vai kuras varētu nebūt bijušas informējušas par sevi, jo varētu būt uzskatījušas, ka uz tām neattiecas procedūra, deva iespēju noteiktajā termiņā pieteikties un pieprasīt anketu. Citas personas nepieteicās.

1.6. **Atlase**

(82) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija ir norādījusi, ka saskaņā ar pamatregulas 27. pantu tā varētu veikt ieinteresēto personu atlasi.

1.6.1. *Savienības ražotāju atlase*

(83) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija ir norādījusi, ka ir nolēmusi ierobežot izmeklēšanu līdz pietiekamam skaitam Savienības ražotāju, izmantojot atlasi. Tā ir piebildusi, ka ir provizoriski izveidojusi Savienības ražotāju izlasi, pamatojoties uz paziņoto līdzīgā ražojuma ražošanas apjomu Savienībā periodā no 2017. gada oktobra līdz 2018. gada septembrim, ņemot vērā arī ģeogrāfisko izkliedi. Izlasē bija četri Savienības ražotāji, kas saražo vairāk nekā 40 % no lēstā kopējā SŠA ražošanas apjoma Savienībā. Neviena no ieinteresētajām personām nav sniegusi piezīmes, un tāpēc tiek apstiprināta pagaidu izlase. Izlase ir Savienības ražošanas nozarei reprezentatīva.

1.6.2. *Importētāju atlase*

(84) Lai lemtu par to, vai ir jāveic atlase, un vajadzības gadījumā veidotu izlasi, Komisija lūdza nesaistītos importētājus sniegt informāciju, kas norādīta paziņojumā par procedūras sākšanu.

(85) Tikai viens nesaistītais importētājs (*Euroresins UK Ltd*.) sniedza prasīto informāciju un piekrita iekļaušanai izlasē. Ņemot vērā, ka sadarbojās maz importētāju, Komisija nolēma, ka atlase nav vajadzīga.

1.6.3. *Ražotāju eksportētāju atlase Ķīnas Tautas Republikā*

(86) Lai lemtu, vai ir vajadzīga atlase, un vajadzības gadījumā veidotu izlasi, Komisija aicināja visus zināmos ĶTR ražotājus eksportētājus sniegt paziņojumā par procedūras sākšanu norādīto informāciju. Turklāt Komisija lūdza Ķīnas Tautas Republikas pārstāvniecību Eiropas Savienībā apzināt citus tādus ražotājus eksportētājus, kas vēlētos piedalīties izmeklēšanā (ja tādi būtu), un/vai ar tiem sazināties.

(87) Prasīto informāciju sniedza un iekļaušanai izlasē piekrita astoņi ražotāji eksportētāji vai to grupas ĶTR. Saskaņā ar pamatregulas 27. panta 1. punktu Komisija izveidoja izlasi no divām ražotāju eksportētāju grupām, pamatojoties uz lielākajiem reprezentatīvajiem eksporta apjomiem uz Savienību, kurus atvēlētajā laikā varēja pienācīgi izmeklēt. Izlasē iekļautās ražotāju eksportētāju grupas pārstāvēja vairāk nekā 79 % no ziņotā SŠA eksporta no ĶTR uz Savienību izmeklēšanas periodā.

(88) Ražotāju eksportētāju un ražotāju eksportētāju grupu izlasē ietilpst:

— *China National Building Materials Group* ("*CNBM* grupa"), ieskaitot:

— *Jushi Group Co. Ltd* ("*Jushi*" jeb "*Jushi China*");

— *Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd* ("*Hengshi*");

— *Taishan Fiberglass Inc* ("*Taishan*");

— *Yuntianhua Group* ("*Yuntianhua* grupa"), ieskaitot:

— *PGTEX China Co. Ltd* ("*PGTEX*"),

— *Chongqing Tenways Material Corp.* ("*CTM*").

(89) Saskaņā ar pamatregulas 27. panta 2. punktu ar visiem zināmajiem attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem un ĶTR iestādēm notika apspriešanās par izlases veidošanu.

(90) Piezīmes par atlasi tika saņemtas no diviem izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem – *Jushi* un *Hengshi* –, kas pieder pie *CNBM* grupas. *Jushi* un *Hengshi* neapstrīdēja faktu, ka ir saistīti uzņēmumi, tomēr apgalvoja, ka nav saistīti ar *Taishan*. *Jushi* apgalvoja, ka Komisija nevar mehāniski izmantot Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris) ([17]) ("Savienības Muitas kodeksa īstenošanas akts") 127. panta 1. punkta d) vai f) apakšpunktu, lai uzskatītu *Hengshi*, *Jushi* un *Taishan* par vienu subjektu. Lai pamatotu šo apgalvojumu, *Jushi* atsaucās uz PTO ekspertu grupas nolēmumu lietā *Korea – Certain Paper* ([18]) un dokumentu *Guidelines for related transactions of listed companies of Shanghai Stock Exchange*.

(91) Tas uzsvēra, ka i) tiem nav kopīgu tiešu kapitāla daļu, ii) to valdes locekļi nav vieni un tie paši, iii) starp *Hengshi*/*Jushi* un *Taishan* nav saistītu darījumu un iv) tirgū tie ir konkurenti.

(92) 2019. gada 13. novembrī pēc atlases notika *Taishan* uzklausīšana, kurā no jauna tika izvirzīti iepriekš minētie argumenti.

(93) Izmeklēšanā atklājās, ka *China National Building Material* ("*CNBM*") ir uzņēmums, kurš ir Ķīnas valsts īpašumā, un 41,27 % no tā tieši un netieši pieder mātesuzņēmumam *CNBM*, kas savukārt pilnībā pieder Valsts padomes Valsts īpašumā esošo aktīvu uzraudzības un administrēšanas komisijai (*SASAC*). Uzņēmumam *CNBM* pieder 26,97 % daļu uzņēmumā *China Jushi Co., Ltd.* ("*China Jushi*"), kas ir vienīgais *Jushi* ([19]) daļu īpašnieks.

(94) *CNBM* 2017. gada septembrī noslēdza apvienošanās līgumu ([20]) ar *Sinoma*, un tā tika pabeigta 2018. gada maijā. *Sinoma* ar sava meitasuzņēmuma *Sinoma Science & Technology Co.* starpniecību bija *Taishan* īpašnieks. Pēc apvienošanās *Sinoma* tika apvienots ar *CNBM* un iekļauts tajā. Tādējādi uzņēmumam *CNBM* pieder 26,97 % daļu uzņēmumā *China Jushi* (vienīgajā *Jushi* daļu īpašniekā) un 60,24 % daļu uzņēmumā *Sinoma Science & Technology Co., Ltd.* (vienīgajā *Taishan* daļu īpašniekā).

([17]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 343, 29.12.2015., 558. lpp.).

([18]) WT/DS312/R, 2005. gada 28. oktobris.

([19]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (pēdējo reizi skatīts 2019. gada 20. novembrī).

([20]) https://www1.hkexnews.hk/listedco/listconews/sehk/2017/0908/ltn20170908865.pdf (pēdējo reizi skatīts 2019. gada 20. novembrī).

(95) Muitas kodeksa īstenošanas akta 127. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteikts, ka divas personas ir saistītas, ja trešai personai tieši vai netieši pieder, tā pārvalda vai tur 5 % vai vairāk no abu personu balsstiesīgajām apgrozībā esošajām akcijām vai daļām. Uzņēmumam *CNBM* pieder 26,97 % daļu uzņēmumā *China Jushi* (vienīgajā *Jushi* daļu īpašniekā) un 60,24 % daļu uzņēmumā *Sinoma Science & Technology Co., Ltd*. (vienīgajā *Taishan* daļu īpašniekā). Tāpēc tiek konstatēts, ka uzņēmumi ir saistīti.

(96) Turklāt Ķīnas brokeru uzņēmuma *Guotai Junan Securities* 2019. gada pārskats ([21]) liecina, ka *CNBM* kopš 2017. gada ir reorganizējis savas darbības nodrošināšanas struktūras, lai uzlabotu reģionālo koordināciju un likvidētu horizontālo konkurenci biržā kotēto meitasuzņēmumu starpā. Turklāt *CNBM* plāno līdz 2020. gadam atrisināt horizontālās konkurences jautājumus. Pārskatā sniegtā publiski pieejamā informācija liecina, ka *CNBM* plānoja sākt šo procesu, konsolidējot savu ar stikla šķiedru saistīto darījumdarbību, veicot aktīvu iepludināšanu starp *China Jushi* un *Sinoma Science & Technology* (*Taishan* vienīgo daļu īpašnieku). Tādējādi izmeklēšanā savāktie pierādījumi neapstiprina uzņēmumu argumentu, ka kopīgām kapitāla daļām nav praktiskas ietekmes un ka uzņēmumi darbojas neatkarīgi. Gluži pretēji, šie pierādījumi liecina, ka minētajiem trijiem uzņēmumiem bija ne tikai kopīgas kapitāla daļas (tas pats par sevi var būt izšķirīgi, lai secinātu, ka uzņēmumi ir saistīti), bet tie spēj arī būtiski ietekmēt cits cita darījumdarbības lēmumus un ka uzņēmums, kas tos kontrolē (*CNBM*), cenšas vismaz koordinēt vai pat integrēt savu darbību ("atrisināt horizontālās konkurences jautājumus"). Tas nozīmē, ka subsīdijas, ko saņēmis kāds no šiem uzņēmumiem, nepārredzamā veidā var izmantot par labu attiecīgajam ražojumam. Tāpēc Komisija noraidīja apgalvojumu, ka tās secinājums uzskatīt trīs uzņēmumus par saistītiem neatbilst faktiem un ekonomiskajai realitātei.

(97) Attiecībā uz argumentu, ka Komisija nevarēja uzskatīt *Hengshi*, *Jushi* un *Taishan* par vienu grupu, lai aprēķinātu attiecīgajam ražojumam piešķirto subsidēšanas apjomu, Komisija atgādināja, ka, lai nodrošinātu pasākumu efektīvu izpildi, jo īpaši lai izvairītos no eksporta novirzīšanas ar saistīta uzņēmuma starpniecību, kuram noteikts viszemākais maksājums, Komisijas prakse ir noteikt saistību starp ražotājiem eksportētājiem, izmantojot kritērijus, kas noteikti Savienības Muitas kodeksa īstenošanas akta 127. pantā. Sākot procedūru, paziņojumā par procedūras sākšanu tas tika skaidri paziņots visām ieinteresētajām personām. Turklāt atsauce uz Savienības Muitas kodeksa īstenošanas akta 127. pantu ir skaidri norādīta antidempinga pamatregulas ([22]) 2. panta 1. punktā, un gan antidempinga, gan antisubsidēšanas lietās Komisijai pret personām būtu jāizturas vienādi ([23]). Bez tam saskaņā ar pamatregulas 7. panta 1. punktu subsidēšanas apjomu aprēķina uz vienu subsidētā ražojuma vienību, ko eksportē uz Savienību. Kompensējamo subsīdiju apjoma aprēķins, kura pamatā ir uz Savienību eksportētais attiecīgais ražojums, nozīmē, ka gadījumos, kad uzņēmumi ir saistīti, ņemot vērā, ka nauda ir aizstājama, tie neatkarīgi no konkrētā ražotāja eksportētāja var neskaidrā veidā izmantot iegūtos naudas līdzekļus par labu attiecīgajam ražojumam. Tā kā *Henghsi*, *Jushi* un *Taishan* izgatavo un eksportē attiecīgo ražojumu, tad šajā gadījumā tiem piešķirto kompensējamo subsīdiju apjomā būtu jāņem vērā fakts, ka šo uzņēmumu saistības dēļ tie pēc saviem ieskatiem spēj novirzīt šos iegūtos līdzekļus uz attiecīgo ražojumu, ko eksportē uz Savienību. Tādējādi no šiem ražotājiem eksportētājiem piešķirtajiem līdzekļiem attiecībā uz attiecīgo ražojumu rezultātā būtu jāiegūst vienots apjoms visai grupai.

(98) Visbeidzot, 90. apsvērumā minētā PTO lieta ([24]), uz kuru atsaucas *Jushi*, nepamato uzņēmuma apgalvojumu. Faktiski, pretēji tam, ko mēģina secināt *Jushi*, PTO ekspertu grupa minētajā lietā ir apstiprinājusi, ka, lai noteiktu dempingu antidempinga izmeklēšanās, PTO Antidempinga nolīguma 6.10. panta noteikums (kur dempinga starpība jāaprēķina katram ražotājam eksportētājam) ne vienmēr liedz uzskatīt atsevišķus tiesību subjektus par vienu eksportētāju vai ražotāju. Ekspertu grupa ir norādījusi, ka šāda pieeja būtu pieļaujama,

([21]) https://img3.gelonghui.com/pdf/3a1a2-2862061c-769f-43a8-823e-ebbf7ac6de94.pdf (4. lpp., pēdējo reizi skatīts 2019. gada 20. novembrī).

([22]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.).

([23]) Saskaņā ar *Declaration on Dispute Settlement Pursuant to the Agreement on Implementation of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994 or Part V of the Agreement on SCM*. Sk. arī DS 427 WT/DS427/RW *China anti-dumping CVD measure on broilers*: 7.1. punktā citēta minētā deklarācija. Komisija uzskata, ka tai būtu pēc iespējas jānodrošina konsekventi rezultāti paralēlās antidempinga un antisubsidēšanas izmeklēšanās (sk. arī Apelācijas institūcijas ziņojumu *Definitive Anti-Dumping Measures on Beef and Rice* (WT/DS295/AB/R), 295. punktu.

([24]) WT/DS312/R, 2005. gada 28. oktobris.

"*ja strukturālā un komerciālā saistība starp konkrētajiem uzņēmumiem ir pietiekami cieša, lai tos varētu uzskatīt par vienu eksportētāju*" ([25]). Piemērojot šo apsvērumu, ekspertu grupa nenoteica kritērijus, kas izmeklēšanas iestādēm būtu jāpiemēro, lai novērtētu, vai uzņēmumi ir saistīti. Ekspertu grupa tikai aplūkoja konkrētus elementus (tādus kā kapitāla daļas, direktoru padome, pārdošanas kanāli), ko izmeklēšanas iestāde šajā lietā bija saņēmusi. Apelācijas institūcija lietā *EC – Fasteners* ir apstiprinājusi iespēju uzskatīt vairākus eksportētājus par vienu subjektu, uzskaitot arī elementus, kas var būt būtiski, piemēram, tādas korporatīvas un strukturālas saistības pastāvēšanu starp eksportētājiem kā i) kopīga kontrole, kapitāla daļas un pārvaldība; ii) korporatīvas un strukturālas saistības pastāvēšanu starp valsti un eksportētājiem, piemēram, kopīgu kontroli, kapitāla daļām un pārvaldību; un iii) valsts kontroli vai materiālu ietekmi uz cenu noteikšanu un produkcijas izlaidi ([26]). Šajā ziņā, ņemot vērā šīs lietas juridiskos un faktu elementus, nevar apstrīdēt, ka starp *Jushi*, *Hengshi* un *Taishan* pastāv korporatīva saistība.

(99) Pamatojoties uz minēto, Komisija secināja, ka šajā izmeklēšanā uzņēmumi ir saistīti, un tādējādi noraidīja visus apgalvojumus par šo jautājumu.

(100) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas *Taishan* iebilda, ka kompensācijas maksājumu tam piemēro kopā ar *Hengshi*/*Jushi*. Šī ieinteresētā persona apgalvoja, ka kopīgajam galīgajam kapitāla daļu īpašniekam *CNBM* bija tikai ļoti ierobežota kontrole pār *Jushi* vai *Hengshi* lēmumiem par darījumiem un darbību. Tā atkārtoja, ka *Taishan* un *Hengshi*/*Jushi* ir konkurenti tirgū, un norādīja, ka iepriekš ir iesniegusi pierādījumus, lai pamatotu šos apgalvojumus. *Taishan* piedāvāja rakstiskas saistības, kas faktiski izjauktu jebkādu komerciālu saistību starp *Taishan* un *Hengshi*/*Jushi* un tādējādi SŠA eksportu uz Savienību no *Hengshi*/*Jushi* neļautu novirzīt caur *Taishan*.

(101) Kā aprakstīts 96. apsvērumā, izmeklēšanā ir atklājies, ka trīs uzņēmumi ar savu kopīgo kapitāla daļu īpašnieku starpniecību spēj būtiski ietekmēt cits cita lēmumus par darījumdarbību. Pierādījumi lietas materiālos liecina, ka uzņēmumi pašlaik konsolidē un koordinē ar stikla šķiedru saistītās darbības. Nav iesniegta jauna informācija vai pierādījumi, kuru dēļ šie konstatējumi būtu jāatzīst par nederīgiem. Faktiski *Taishan* neapstrīd sava galvenā kapitāla daļu īpašnieka plānus konsolidēt savu darījumdarbību stikla šķiedras nozarē. Šādi plāni ir acīmredzamā pretrunā jebkādām saistībām saraut komerciālo saistību starp *Taishan* un *Hengshi*/*Jushi*. Turklāt un nepaužot nostāju par to, vai Komisija varētu pieņemt šādas saistības, uzņēmums acīmredzami nespēj uzņemties nekādas saistības bez tā augstāko kontrolējošo struktūru piekrišanas. Tāpēc *Taishan* apgalvojumi un saistību pieprasījums tika noraidīti.

(102) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas *CNBM* grupa apgalvoja, ka saistītā tirgotāja *Jushi Hong Kong Co. Ltd*. saņemtās subsīdijas nevar kompensēt, jo uzņēmums atrodas Honkongā, nevis Ķīnā. Honkonga ir neatkarīga PTO locekle, un tāpēc saskaņā ar PTO tiesību aktiem un Savienības tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanās to uzskata par neatkarīgu jurisdikciju. Tā kā šī antisubsidēšanas procedūra nav sākta pret Honkongu, tad subsīdijas, ko, kā apgalvots, saņēmis *Jushi Hong Kong*, nebūtu jāņem vērā. Komisija norādīja, ka *CNBM* grupa neapstrīdēja Komisijas konstatējumus par šā saistītā tirgotājam subsidēšanu. Neatkarīgi no Honkongas statusa šajā izmeklēšanā reālais uzņēmuma *Jushi Hong Kong* darbības un kontroles centrs faktiski atradās kontinentālajā Ķīnā. Pats uzņēmums ir norādījis: "*Faktiski* Jushi Hong Kong *ir čaulas uzņēmums, kam nav savu darbinieku, nav zemes, nav fizisku biroju un atvieglojumu, nedz nodokļu programmu un dotāciju*". Grāmatvedības dokumenti atradās pie *Jushi Group Co. Ltd*., tur atradās arī attiecīgie darbinieki, ar kuriem notika kontakti pārbaudes vajadzībām, un subsīdijas, kas tika saņemtas par labu attiecīgajam ražojumam, piešķīra Ķīnas subjekti. Turklāt, kā apstiprinājusi Apelācijas institūcija lietā *United States - Anti-Dumping and Countervailing Measures on Large Residential Washers from Korea*, subsīdijas, kas piešķirtas saņēmējiem valstīs, kuras nav subsidētājas locekles, var būt būtiskas, lai aprēķinātu subsidēšanas *ad valorem* apjomu ([27]). Tādēļ uzņēmuma apgalvojums tika noraidīts.

([25]) WT/DS312/R, 2005. gada 28. oktobris, 7.162. punkts.

([26]) WT/DS397AB/R, 2011. gada 15. jūlijs, 376. punkts. Šāds pats formulējums tagad ir pārņemts Antidempinga pamatregulas 9. panta 5. punkta otrajā daļā.

([27]) *Appellate Body Report, United States - Anti-Dumping and Countervailing Measures on Large Residential Washers from Korea* (WT/DS464/AB/R), 2016. gada 7. septembris, 5.298. punkts.

(103) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas *Yuntianhua* grupa apgalvoja, ka tās subsīdiju starpība ir palielināta, pieskaitot subsīdijas, kuras piešķirtas uzņēmumiem, kas nav piegādājuši attiecīgā ražojuma ražošanā izmantotos izejresursus, un tāpēc pieprasīja, lai kompensācijas maksājuma aprēķinā netiktu ņemtas vērā šiem uzņēmumiem piešķirtās subsīdijas.

(104) Pamatregulas 1. pantā paredzēts, ka kompensācijas maksājumu drīkst piemērot, lai kompensētu jebkuru subsīdiju, kas tieši vai netieši piešķirta par jebkura tāda izstrādājuma (ražojuma) izgatavošanu, ražošanu, eksportu vai pārvadāšanu, kura laišana brīvā apgrozībā Savienībā rada kaitējumu. Komisijai ir pierādījumi, ka uzņēmumi, uz kuriem attiecas izmeklēšana un kuru saņemto subsīdiju dēļ grupai ir nosakāms maksājums, piegādājot izmantotos izejresursus, pakalpojumus, materiālus vai aktīvus, ir tieši vai netieši piedalījušies attiecīgā ražojuma ražošanā, kā aprakstīts pamatregulas 1. pantā. Šajā ziņā *Yuntianhua* grupas piezīmes nepamato konkrēti pierādījumi.

(105) Tomēr Komisija konstatēja, ka viens no saistītajiem uzņēmumiem, kura subsīdijas tika kompensētas, sākotnēji tika aicināts piedalīties izmeklēšanā, jo tas iznomāja iekārtas vienam no ražotājiem eksportētājiem. Tomēr, ņemot vērā saņemtās piezīmes, Komisija pārskatīja sadales skalu attiecībā uz uzņēmuma nomas darbībām, kas bija saistītas ar attiecīgo ražojumu. Tā kā ieguvumi, ko varēja iedalīt nomas darbību rezultātā, tika uzskatīti par nenozīmīgiem, Komisija nolēma tos neņemt vērā.

1.7. **Individuāla pārbaude**

(106) Pieci no Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kas iesniedza atbildes uz atlases veidlapas jautājumiem, informēja Komisiju par savu nodomu pieprasīt individuālu pārbaudi, kas paredzēta pamatregulas 27. panta 3. punktā. Procedūras sākšanas dienā Komisija anketu darīja pieejamu tiešsaistē. Turklāt Komisija informēja izlasē neiekļautos ražotājus eksportētājus, ka tie ir aicināti sniegt atbildes uz anketas jautājumiem, ja vēlas, lai tos pārbaudītu individuāli. Tomēr neviens no uzņēmumiem nesniedza atbildes uz anketas jautājumiem. Rezultātā individuālas pārbaudes nebija iespējamas.

1.8. **Ražotāji eksportētāji Ēģiptē, kuri sadarbojās**

(107) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija aicināja visus Ēģiptes ražotājus eksportētājus ar to sazināties. Pieteicās divi saistīti ražotāji eksportētāji, kas pārstāv 100 % no eksporta uz Savienību un 100 % no SŠA ražošanas apjoma Ēģiptē:

— *Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E* (“*Jushi Egypt*”), *The third Sector of North-West Gulf of Suez Economic Zone*, Ēģipte;

— *Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E* (“*Hengshi Egypt*”), *The third Sector of North-West Gulf of Suez Economic Zone*, Ēģipte.

1.9. **Atbildes uz anketas jautājumiem un pārbaudes apmeklējumi**

(108) Procedūras sākšanas dienā Savienības ražotājiem, importētājiem, lietotājiem un ražotājiem eksportētājiem ĶTR un Ēģiptē tiešsaistē ([28]) tika darītas pieejamas anketas.

(109) Komisija saņēma atbildes uz anketas jautājumiem no divām izlasē iekļautām Ķīnas ražotāju eksportētāju grupām, diviem Ēģiptes ražotājiem eksportētājiem, četriem izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem, pieciem lietotājiem un viena nesaistīta importētāja. Neviens no izlasē neiekļautajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem neiesūtīja atbildes uz anketas jautājumiem.

(110) Komisija nosūtīja anketu arī ĶV un ĒV. ĶV adresētajā anketā bija iekļautas īpašas anketas Ķīnas Attīstības bankai (*China Development Bank*) (“*CDB*”), Ķīnas Eksporta un importa bankai (*Export Import Bank of China*) (“*EXIM*”) un *Sinosure*. Sūdzībā bija konkrēti minēts, ka šīs finanšu iestādes ir valsts iestādes vai organizācijas, kam uzticēts vai kas norīkotas piešķirt subsīdijas. Turklāt ĶV tika lūgts, lai tā pārsūta finanšu iestādēm īpaši paredzēto anketu ikvienai citai finanšu iestādei, kas piešķīrusi aizdevumus vai eksporta kredītus izlasē iekļautajiem uzņēmumiem vai izlasē iekļauto uzņēmumu klientiem. Administratīvas ērtības labad tika lūgts, lai ĶV savāktu atbildes, ko sniedz minētās finanšu iestādes, un nosūtītu tās tieši Komisijai.

([28]) Pieejams http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2398.

(111) ĒV adresētajā anketā bija iekļautas īpašas anketas Ēģiptes Valsts bankai, *Ahli Bank* un *Bank Misr*. Sūdzībā bija konkrēti minēts, ka šīs finanšu iestādes ir valsts iestādes vai organizācijas, kam uzticēts vai kas norīkotas piešķirt subsīdijas. Administratīvas ērtības labad tika lūgts, lai ĒV pārsūta finanšu iestādēm īpašo anketu visām pārējām finanšu iestādēm, kas piešķīrušas aizdevumus vai eksporta kredītus izlasē iekļautajiem uzņēmumiem. ĒV adresētajā anketā bija iekļautas arī īpašās anketas *Egypt-TEDA Investment Company* ("*Egypt TEDA*") un *Egyptian Chinese JV Company for Investment* ("*ECCI*"), kas sūdzībā bija identificēti kā valsts īpašumā esoši subjekti, kuri darbojas SETS zonā. ĒV tika arī lūgts apkopot visas atbildes, ko sniegušas minētās finanšu iestādes un citi subjekti, un nosūtīt tās tieši Komisijai.

(112) Komisija saņēma atbildes uz anketas jautājumiem no ĶV, tās ietvēra *EXIM* un *Sinosure* sniegtās atbildes uz īpašās anketas jautājumiem, kā arī atbildes no ĒV, un tās ietvēra Ēģiptes Valsts bankas, *Bank Misr* un *Egypt TEDA* sniegtās atbildes uz īpašās anketas jautājumiem.

(113) Neskarot pamatregulas 28. panta piemērošanu, Komisija ievāca un pārbaudīja visu informāciju, ko uzskatīja par vajadzīgu un ko darīja pieejamu puses, laikus, lai noteiktu subsīdijas, kaitējumu un Savienības intereses. Ķīnas Tirdzniecības ministrijas telpās notika pārbaudes apmeklējums, un tajā piedalījās arī ierēdņi no citām atbildīgajām ministrijām. Minētajā pārbaudes apmeklējumā piedalījās arī pārstāvji no *EXIM*, *CDB* un *Sinosure*.

(114) Pārbaudes apmeklējums notika arī *Egypt TEDA* telpās, kā arī šādu Ēģiptes valsts iestāžu telpās:

— Investīciju galvenā iestāde ("*GAFI*"), *Cairo*, Ēģipte;

— Suecas kanāla ekonomikas zonas galvenā iestāde ("SKZ galvenā iestāde"), *Suez Canal Economic Zone*, Ēģipte;

— *Egypt Gas Holding* ("*EGAS*"), *Cairo*, Ēģipte;

— Ēģiptes Elektroapgādes un patērētāju aizsardzības regulējuma aģentūra ("*EgyptERA*"), *Cairo*, Ēģipte.

(115) Turklāt Komisija saskaņā ar pamatregulas 26. pantu veica pārbaudes apmeklējumus šādu uzņēmumu telpās.

Ražotāji Savienībā:

— *European Owens Corning Fiberglas, Sprl* ("*OC*");

— *Chomarat Textiles Industries S.A.S.* ("*Chomarat*");

— *Saertex GmbH & Co. KG* ("*Saertex*");

— *Ahlstrom-Munksjö Glassfibre Oy* ("*Ahlstrom*").

Izlasē iekļautie ĶTR ražotāji ([29])

— *China National Building Materials Group* ("*CNBM* grupa");

— *Jushi Group Co., Ltd, Tongxiang*, ĶTR;

— *Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co., Ltd, Tongxiang*, ĶTR;

— *China Jushi Co., Ltd., Tongxiang*, ĶTR;

— *Jushi Group Hong Kong Co., Limited, Tongxiang*, ĶTR;

— *Tongxiang Leishi Mineral Powder Co., Ltd., Tongxiang*, ĶTR;

— *Tongxiang Jinshi Precious Metal Equipment Co., Ltd., Tongxiang*, ĶTR;

([29]) Šajā sarakstā ir iekļauti ražotāji eksportētāji, kā arī citi saistīti subjekti, kas pieder pie tās pašas grupas, neatkarīgi no tā, vai tie izgatavo attiecīgo ražojumu.

— *Huajin Capital Limited, Hong Kong,* ĶTR;

— *Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co., Ltd., Hong Kong,* ĶTR;

— *Taishan Fiberglass Inc., Taian,* ĶTR;

— *China National Building Material Group finance Co., Ltd, Beijing,* ĶTR;

— *Sinoma Science & Technology Co., Ltd, Beijing and Nanjing,* ĶTR;

— *Huatai Non-Metallic Powder Co., Ltd, Taian,* ĶTR;

— *Taian Antai Gas Co., Ltd, Taian,* ĶTR;

— *Taishan Fiberglass Zoucheng Co., Ltd, Zoucheng,* ĶTR;

— *Sinoma Jinjing Fiber Glass (Zibo) Co., Ltd, Zibo,* ĶTR;

— *Shandong Linyi Shanqi Mining Co., Ltd, Station of Sunzu Town,* ĶTR

— *Yuntianhua Group* ("*Yuntianhua* grupa"):

— *PGTEX China Co., Ltd., Changzhou,* ĶTR;

— *Chongqing Tenways Material Corp.Ltd, Chongqing,* ĶTR;

— *Chongqing Polycomp International Corporation* (*CPIC*), *Chongqing,* ĶTR;

— *CPIC International Co., Limited* (*CPIC HK*), *Chongqing,* ĶTR;

— *Changzhou Diba Textile Machinery Co., Ltd., Changzhou,* ĶTR;

— *Changzhou Newtry Co., Ltd., Changzhou*; ĶTR

— *Chongqing Tianze New Material Co., Ltd., Chongqing,* ĶTR;

— *Wenzhou Jinhui Nonmetallic Mining Co., Ltd., Chongqing,* ĶTR;

— *Chongqing Yuanjia Mining Co., Ltd.* (*Chongqing Wingreat*), *Chongqing,* ĶTR;

— *Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., Kunming,* ĶTR;

— *Yunnan Yuntianhua Financial Co., Ltd., Kunming,* ĶTR.

Ražotāji eksportētāji Ēģiptē:

— *Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E, Suez*;

— *Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E., Suez*.

Lietotāji:

— *Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH&Co KG* ("*SGRE*");

— *Vestas Wind Systems A/S* ("*Vestas*").

(116) Sakarā ar COVID-19 pārneses draudiem un turpmākiem pasākumiem, kas tika veikti, lai novērstu uzliesmojumu ([30]), Komisija nevarēja pārbaudīt datus, kurus bija iesnieguši vairāki uzņēmumi, kas pieder pie grupas, kurā ietilpst viens no ražotājiem eksportētājiem, kuri atrodas ĶTR. Ņemot vērā to, ka šī neparedzētā situācija radās ļoti vēlā procedūras posmā un ka nebija iespējams cits risinājums, Komisija izņēmuma kārtā subsīdijas aprēķināšanai izmantoja šo uzņēmumu iesniegto informāciju, kura tika pārbaudīta, pamatojoties uz pieejamo informāciju.

1.10. **Pagaidu pasākumu nenoteikšana un turpmākā procedūra**

(117) Komisija 2020. gada 24. janvārī saskaņā ar pamatregulas 29.a panta 2. punktu informēja ieinteresētās personas, ka tai ir nodoms nenoteikt pagaidu pasākumus un turpināt izmeklēšanu.

(118) Komisija turpināja vākt un pārbaudīt visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu galīgo konstatējumu izdarīšanai.

([30]) Sk. paziņojumu par lietas materiāliem attiecībā uz koronavīrusa uzliesmojuma sekām antidempinga un antisubsidēšanas izmeklēšanās, t20.001353.

1.11. **Noslēguma informācijas izpaušana**

(119) Komisija 2020. gada 27. februārī informēja visas personas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tā plānoja noteikt galīgo antisubsidēšanas maksājumu attiecīgā ražojuma importam Savienībā ("noslēguma informācijas izpaušana").

(120) Visām personām tika atvēlēts 15 dienu termiņš, kurā tās varēja sniegt piezīmes par izpausto noslēguma informāciju. Vairākas ieinteresētās personas pieprasīja termiņa pagarinājumu. Komisija minētajām personām piešķīra termiņa pagarinājumu piezīmju iesniegšanai līdz 2020. gada 20. martam un 23. martam. Ieinteresētajām personām bija iespēja sniegt piezīmes par izmeklēšanas sākšanu un prasīt, lai tās uzklausītu Komisija un/vai tirdzniecības procedūru uzklausīšanas amatpersona.

(121) Atsevišķajā antidempinga izmeklēšanā 2019. gada 19. decembrī personas galīgās informācijas izpaušanā tika informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tā plānoja noteikt galīgo antidempinga maksājumu attiecīgā ražojuma importam Savienībā. Turklāt 2020. gada 10. februārī ieinteresētajām personām tika izpausta papildinformācija.

(122) Šajā regulā Komisija ir aplūkojusi piezīmes, kas iesniegtas antisubsidēšanas procedūrā. Piezīmes, kas iesniegtas saistībā ar atsevišķo antidempinga izmeklēšanu, šajā regulā nav aplūkotas, ja vien personas nav skaidri norādījušas, ka iesniegtās piezīmes attiecas uz abām procedūrām.

(123) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas neviena persona nepieprasīja uzklausīšanu pie uzklausīšanas amatpersonas.

(124) Turklāt ieinteresētās personas 2020. gada 17. aprīlī saņēma noslēguma papildinformāciju, un tām tika dots laiks līdz 2020. gada 22. aprīlim, lai varētu iesniegt piezīmes ("noslēguma papildinformācijas izpaušana").

(125) Turklāt ieinteresētās personas 2020. gada 24. aprīlī saņēma otro noslēguma papildinformāciju, un tām tika dots laiks līdz 2020. gada 27. aprīlim, lai iesniegtu piezīmes ("otrā noslēguma papildinformācijas izpaušana").

(126) Komisija uzklausīja Savienības ražošanas nozari, ražotājus eksportētājus *Jushi/Hengshi China* un Ēģiptes ražotājus eksportētājus *Jushi/Hengshi Egypt*, kā arī ĒV.

2. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS

2.1. **Attiecīgais ražojums**

(127) Attiecīgais ražojums ([31]) ir *ĶTR un Ēģiptes izcelsmes austi un/vai sašūti audumi no nepārtrauktas stikla elementāršķiedras grīstēm un/vai pavedieniem, ar vai bez citiem elementiem, izņemot impregnētus vai priekšpiesūcinātus* (pre-preg) *izstrādājumus un izņemot sieta audumus, kam gan garumā, gan platumā sieta acs izmērs ir lielāks par 1,8 mm un kas sver vairāk nekā 35 g/m*^{2} ("SŠA"), pašlaik klasificēti ar KN kodiem ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 un ex 7019 90 00 (*Taric* kodi 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 un 7019 90 00 80) ("attiecīgais ražojums").

(128) SŠA ir plašs pielietojumu klāsts, piemēram, vējturbīnu lāpstiņu ražošanai, kuģu, kravas automobiļu un sporta aprīkojuma ražošanai, kā arī cauruļu rehabilitācijas sistēmās.

2.2. **Līdzīgais ražojums**

(129) Izmeklēšana ir parādījusi, ka visiem turpmāk minētajiem ražojumiem ir vienādas fizikālās, ķīmiskās un tehniskās pamatīpašības un vieni un tie paši pamatlietojumi:

— attiecīgajam ražojumam;

— ražojumam, ko ražo un pārdod attiecīgo valstu iekšzemes tirgū; un

— ražojumam, ko Savienībā ražo un pārdod Savienības ražošanas nozare.

(130) Tādēļ Komisija ir nolēmusi, ka minētie ražojumi ir līdzīgi ražojumi pamatregulas 2. panta c) punkta nozīmē.

([31]) Precizēts skaidrojošajā paziņojumā.

2.3. **Apgalvojumi par ražojuma tvērumu**

(131) Viens ražotājs eksportētājs un Ēģiptes Arābu Republikas Tirdzniecības ministrija apgalvoja, ka izmeklēšanas tvērumā nebūtu jāiekļauj piegriezti SŠA komplekti. Tie apgalvoja, ka piegriezti SŠA komplekti ir lejupējs ražojums, kam nepieciešami papildu ražošanas posmi, kam ir atšķirīgas fizikālās īpašības un daudz mazāks izmērs. Tiem ir atšķirīgas formas, tie ir atšķirīgos iepakojumos un sastāv no vairākiem mazākiem stepētiem audumu gabaliem. Turklāt tika apgalvots, ka, izslēdzot komplektus, nepastāvētu apiešanas risks, jo piegriešana ir neatgriežams process un ražojumu nav iespējams aizstāt ar nepiegrieztu SŠA.

(132) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka piegrieztu SŠA komplektiem un nepiegrieztiem SŠA ir vienas un tās pašas pamatīpašības un galalietojums. Ja SŠA izmanto par stiegrojuma materiāliem, tad tos nepieciešams piegriezt atbilstoši stiegrojamo ražojumu formai, bet tas nemaina SŠA pamatīpašības pašas par sevi. Piegriešanu var veikt SŠA ražotājs, neatkarīgs rūpnieciskais piegriezējs vai pats klients. Tā ir ļoti vienkārša un lēta darbība. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja arī, ka lietotāji neuzskata piegrieztos SŠA par citādiem kā pārējie SŠA, jo SŠA parasti tiek ražoti atbilstoši lietotāju specifikācijām. Ja piegriešana mainītu SŠA īpašības, konkrētajam klientam tie kļūtu nederīgi.

(133) Izmeklēšanā ir atklāts, ka piegriešana un komplekta veidošana nemaina SŠA fizikālās, tehniskās vai ķīmiskās pamatīpašības vai to pamatgalalietojumus. Abu ražojumu klienti lielākoties ir vieni un tie paši, un tie abi tiek pārdoti vienos un tajos pašos izplatīšanas kanālos.

(134) Izmeklēšanā arī apstiprinājās, ka lielākajā daļā lietojumu SŠA tiek ražoti pēc pasūtījuma atbilstoši klientu specifikācijām. Piegrieztu SŠA komplekti ir tikai papildu specifikācija klienta pasūtījumā. Arī tas, ka piegriezto SŠA komplekti tiek citādi iepakoti, nemaina īpašības. Tā kā SŠA arvien vairāk tiek pasūtīti piegrieztu SŠA komplektu veidā un komplektu izveidei arvien vairāk tiek izmantoti ārpakalpojumi, tad gadījumā, ja piegrieztus SŠA izslēgtu no izmeklēšanas tvēruma, būtu augsts apiešanas risks. Tāpēc Komisija secināja, ka izslēgt piegrieztus SŠA no izmeklēšanas tvēruma nebūtu lietderīgi.

(135) Cits ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka stikla šķiedras pavedieni būtu jāuzskata par izslēgtiem no izmeklēšanas tvēruma. Šis ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka stikla šķiedras pavedieni nav tieši minēti ne anketā, ne sūdzībā, ne paziņojumā par procedūras sākšanu, tātad neietilpst ražojuma tvērumā. Tas apgalvoja arī, ka SŠA no pavedieniem nevar klasificēt pēc ražojuma kontroles numura ("RKN") īpašībām, ka SŠA no pavedieniem tiktu importēts ar citiem KN kodiem, nevis tiem, kas minēti sūdzībā, un ka uz stikla šķiedras pavedieniem arī citās procedūrās neattiecas pasākumi, kas noteikti stikla šķiedras grīstēm.

(136) Sūdzības iesniedzējs un vēl cits Savienības ražotājs (kas nav sūdzības iesniedzējs) apgalvoja, ka izmeklēšana būtu jāattiecina tikai uz SŠA no negrodotiem stikla šķiedras pavedieniem vai nulles groduma pavedieniem, savukārt grodotus pavedienus varētu izslēgt no izmeklēšanas tvēruma. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka negrodotiem stikla šķiedras pavedieniem vai nulles groduma pavedieniem ir tādas pašas īpašības kā stikla šķiedras grīstēm tādā ziņā, ka tie sastāv no negrodotu filamentu vai saišķu kūļa un tiek izmantoti tādiem pašiem nolūkiem kā grīstes, un to diametrs parasti ir 13–24 mikrometri un lineārais blīvums – 300–4800 teksi.

(137) *Attiecībā uz stikla šķiedras pavedienu SŠA iekļaušanu ražojuma tvērumā paziņojumā par procedūras sākšanu izmeklējamais ražojums definēts šādi: "austi un/vai sašūti audumi no nepārtrauktas stikla elementāršķiedras grīstēm un/vai pavedieniem, [..]"* ([32]). Izmeklēšanā tika konstatēts, ka negrodotiem vai nulles groduma stikla šķiedras pavedieniem ir tādas pašas pamatīpašības kā stikla šķiedras grīstēm, proti, tie sastāv no negrodotu filamentu vai saišķu kūļa un tiek izmantoti tādiem pašiem nolūkiem. Abiem diametrs parasti ir 13–24 mikrometri un lineārais blīvums – 300–4800 teksi. Tādējādi nebūtu lietderīgi izslēgt šos ražojuma veidus no izmeklēšanas tvēruma.

([32]) Paziņojums par procedūras sākšanu, kas precizēts ar skaidrojošo paziņojumu.

(138) Attiecībā uz SŠA, kas izgatavoti lielākoties no grodotiem stikla šķiedras pavedieniem, Komisija norāda, ka šis ražojums, kuram ir citādas pamatīpašības un arī citādi galalietojumi, piemēram, to izmanto iespiedshēmu platēs, nekad nav bijis iekļauts attiecīgā ražojuma tvērumā. Šo aspektu Komisija ir skaidri izklāstījusi skaidrojošajā paziņojumā.

3. SUBSIDĒŠANA: ĶĪNAS TAUTAS REPUBLIKA

3.1. Ievads. Valdības plānu, projektu un citu dokumentu izklāsts

(139) Pirms Komisija analizēja apgalvojumu par subsidēšanu subsīdiju vai subsīdiju programmu veidā, tā novērtēja valdības plānus, projektus un citus dokumentus, kuri attiecās uz vairāk nekā vienu no subsīdijām vai subsīdiju programmām. Tālāk izklāstīto iemeslu dēļ Komisija konstatēja, ka visas izvērtējamās subsīdijas vai subsīdiju programmas ir vērstas uz ĶV centrālo plānošanas dokumentu īstenošanu ar mērķi veicināt SŠA ražošanas nozari.

(140) ĶTR Valsts ekonomiskās un sociālās attīstības 12. piecgades plānā ("12. piecgades plāns") uzsvērts jauno materiālu nozares svarīgums – un tie ietver SŠA kā "stratēģisku jaunveidoto nozari" – un paredzēts ka, izmantojot visaptverošu politikas atbalstu un vadību, tā būtu jāattīsta par "vadošo pīlārnozari" ([33]). Turklāt ĶTR Valsts ekonomiskās un sociālās attīstības 13. piecgades plānam ("13. piecgades plāns"), kas aptver laikposmu no 2016. līdz 2020. gadam, mērķis ir attīstīt jauno materiālu nozares, stiprinot pētniecību un izstrādi un uzlabojot apstrādes rūpniecības inovācijas spējas ([34]).

(141) 13. piecgades plānā ir uzsvērts ĶV stratēģiskais redzējums galveno nozaru uzlabošanai un veicināšanai. Tajā uzsvērta tehnoloģiskās inovācijas nozīme ĶTR ekonomikas attīstībā, kā arī tas, cik svarīgi joprojām ir "zaļās" attīstības principi. Tāpat kā 12. piecgades plānā, arī šā plāna 5. nodaļā ir noteikts, ka viens no galvenajiem attīstības virzieniem ir veicināt tradicionālo rūpniecības nozaru struktūras modernizāciju. Šī ideja ir plašāk izklāstīta 22. nodaļā, kurā ir skaidrota stratēģija, kā modernizēt tradicionālās rūpniecības nozares ĶTR, veicinot to tehnoloģisko pārveidi. Šajā ziņā 13. piecgades plānā ir norādīts, ka uzņēmumiem tiks sniegts atbalsts, lai *"veiktu visaptverošus uzlabojumus tādās jomās kā ražošanas tehnoloģijas, rūpniecības iekārtas, vides aizsardzība un energoefektivitāte"*.

(142) 13. piecgades plānā jaunie materiāli minēti pāris gadījumos: *"Mēs rīkosimies straujāk, lai panāktu revolucionārus sasniegumus tādās svarīgāko tehnoloģiju jomās kā nākamās paaudzes informācijas un sakaru tehnoloģijas, jaunā enerģija, jaunie materiāli [..]'* ([35]). Plāns paredz arī, ka tiks īstenoti ar galveno jauno materiālu pētniecību, izstrādi un lietojumu saistīti projekti ([36]).

(143) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV atkārtoti pauda savu pamatnostāju par Ķīnas piecgades plāniem, apgalvojot, ka tie nav obligāti vai juridiski saistoši, bet ir tikai ievirzes dokumenti, jo tajos nav ietverti reāli tiesību akti, sankcijas vai noteikumi par piemērojamību. ĶV arī norādīja, ka 12. piecgades plāns vairs nav piemērojams un, pat ja 13. piecgades plāns būtu juridiski saistošs, kas tā nav, tajā nav minēti SŠA. Turklāt, lai gan plānā ir atsauce uz "jaunajiem materiāliem", tajā šis termins nav definēts. Visbeidzot, 13. piecgades plāns neattiecas tikai uz SŠA ražošanas nozari vai "jauno materiālu nozari", bet aptver gandrīz visu ekonomiku.

(144) Komisija šai nostājai nepiekrita. 13. piecgades plāna 17. nodaļā ir teikts, ka "*nacionālā attīstības stratēģija un plāns sāks darboties, īstenojot vadošu un ierobežojošu lomu.*" Tādējādi šis plāns izmanto formulējumus, kas liecina par tā saistošo raksturu, nevis sniedz tikai vispārīgus pamudinošus apgalvojumus.

(145) Lai gan 12. piecgades plāns vairs nav piemērojams, taču tas ir iepriekšējais plāns, kurā uzsvērts, cik svarīga ir jauno materiālu nozare kā "stratēģiska jaunveidota nozare", ko tālāk virza 13. piecgades plāns. Kā minēts 148. un 149. apsvērumā, jauno materiālu nozare ietver SŠA ražošanas nozari. Kā minēts 141. apsvērumā, 13. piecgades plānā ir uzsvērts ĶV stratēģiskais redzējums galveno nozaru uzlabošanai un veicināšanai; tāpēc tajā dota priekšroka konkrētām nozarēm un tehnoloģijām, ieskaitot SŠA.

([33]) Sk. 12. piecgades plānu, 9. lpp.
([34]) Sk. 13. piecgades plānu, 23. un 24. lpp.
([35]) Sk. *13th Five-Year Plan for Economic and Social Development of the Peoples Republic of China, part II, Chapter 6, Section 1.*
([36]) Turpat, *part II, Chapter 6, section 4.*

(146) Tāpēc ĶV apgalvojumi par šo jautājumu tika noraidīti.

(147) Jauno materiālu nozare tiek veicināta arī ar iniciatīvu *Made in China 2025* ([37]), tādēļ tai ir tiesības uz ievērojamu valsts finansējumu. Lai atbalstītu iniciatīvu *Made in China 2025* un tādējādi netieši atbalstītu SŠA ražošanas nozari, ir izveidoti vairāki fondi, piemēram, Valsts integrālo shēmu fonds, Progresīvās ražošanas fonds un Investīciju fonds jaunveidotajām nozarēm ([38]).

(148) Turklāt SŠA bieži tiek vispārīgi dēvēti par "jaunajiem materiāliem". Ceļvedī *Made in China 2025* ([39]) ir minētas 10 stratēģiskās nozares, ko ĶV uzskata par galvenajām nozarēm. Tajā 9. sektorā ir aprakstīti "jaunie materiāli" un to apakškategorijas, ieskaitot progresīvus pamatmateriālus (9.1. punkts), galvenos stratēģiskos materiālus (9.2. punkts), ieskaitot augstas veiktspējas šķiedras un kompozītmateriālus, kā arī jaunos energomateriālus ([40]). Tādējādi jauno materiālu nozare gūst labumu no priekšrocībām, ko sniedz dokumentā minētie atbalsta mehānismi, kuri citustarp ietver finansiālā atbalsta politiku, fiskālo un nodokļu politiku, Valsts padomes pārraudzību un atbalstu ([41]).

(149) Turklāt papildus ceļvedim *Made in China 2025* 2016. gada novembrī 10 stratēģisko nozaru saraksts tika pārveidots par "Četru būtisko elementu katalogu", ko izdevusi Valsts ražošanas stratēģiskā padomdevēja komiteja – konsultatīvā grupa Valsts vadošajai mazajai grupai valsts ražošanas spēju veidošanā. Minētajā katalogā katra no 10 stratēģiskajām nozarēm ir iedalīta četrās nodaļās: i) svarīgākās būtiskās rezerves daļas, ii) galvenie būtiskie materiāli, iii) progresīvie būtiskie procesi/tehnoloģijas un iv) nozares tehnoloģiskās platformas. Stikla šķiedra ir iekļauta 7. nozares (elektroiekārtas) II punkta (galvenie būtiskie materiāli) 16. apakšpunktā (stikla šķiedras izolācijas plāksnes) un 9. nozares (jaunie materiāli) II punkta (galvenie būtiskie materiāli) 10. apakšpunktā (augstas veiktspējas šķiedras, monomēri un kompozītmateriāli) un 24. apakšpunktā (materiāli uz stikla bāzes).

(150) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka SŠA nav minēts iniciatīvā *Made in China 2025*, kas ir plaši pieejama visā ekonomikā, un ka *Made in China 2025* nav obligāts, bet ir tikai ievirzes dokuments.

(151) Šajā sakarā Komisija atgādina, ka iniciatīva *Made in China 2025* nepārprotami attiecas uz jauno materiālu nozarēm, kurās ietilpst SŠA ražošanas nozare, kā tas jau ir parādīts. Tā nodrošina stratēģisku atbalstu un garantijas, citustarp ar uzlabotu finansiālā atbalsta politiku un palielinātu atbalstu fiskālajai un nodokļu politikai. Piemēram, tajā skaidri paredzēts "*palielināt atbalstu jaunās paaudzes informācijas tehnoloģijai, augstas klases iekārtām, jauniem materiāliem utt.*"

(152) Iniciatīvā *Made in China 2025* ir teikts, ka tā ir "*rīcības programma pirmajiem desmit gadiem, kuros īsteno ražošanas spēju stratēģiju*", un tajā ir noteikta skaidri stratēģiskie politikas virzieni un mērķi. Iniciatīvā *Made in China 2025* ir paredzēts arī, ka "*dažādi reģioni izstrādā īpašu īstenošanas programmu un precizē politikas pasākumus, lai nodrošinātu dažādu uzdevumu īstenošanu*", un bez tam tur ir norādīts, ka "*Rūpniecības un informācijas ministrija kopā ar attiecīgiem departamentiem stiprina izsekošanas analīzi, uzraudzību un vadību un laikus ziņo Valsts padomei par nozīmīgiem notikumiem*". Turklāt iniciatīvu *Made in China 2025* atbalsta tādi īstenošanas pasākumi kā ceļvedis *Made in China 2025* un Rūpniecības un informācijas tehnoloģiju ministrijas Galvenā biroja paziņojums par 2017. gada Rūpnieciskās pārveides un modernizācijas (*Made in China 2025*) finansēšanas vadlīniju izdošanu ([42]), kurā ir paredzēti finanšu līdzekļi, no kuriem saņēma ieguvumu konkrēti SŠA ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās. Turklāt 153. apsvērumā minētais Celtniecības materiālu nozares attīstības plāns (2016–2020) "*ir sagatavots, pamatojoties uz Ķīnas Tautas Republikas Valsts ekonomikas un sociālās attīstības 13. piecgades plāna tēzēm un stratēģiju* Made in China 2025". Ņemot vērā iepriekš minēto, nešķiet, ka iniciatīva *Made in China 2025* būtu tikai ievirzes dokuments; gluži pretēji, tai ir *de facto* obligāts raksturs, un tā tiek īstenota plašā mērogā. Tāpēc ĶV apgalvojumi tika noraidīti.

([37]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm
([38]) Sk. *US-China Economic and Security Review Commission: The 13th Five-Year Plan*, 12. lpp.
([39]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf
([40]) Sk. *Made in China 2025 Roadmap*, 142., 152. lpp.
([41]) Sk. *Made in China 2025 Roadmap, Chapter 4: Strategic Support and Supply.*
([42]) http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5657745/content.html

(153) Turklāt Celtniecības materiālu nozares attīstības plānā (2016–2020) paredzēts veicināt arī SŠA ražošanas nozari. Plāns paužaicinājumu optimizēt nozares struktūru, citustarp attīstot tādas jaunveidotās nozares kā materiālu uz stikla bāzes, rūpnieciskās keramikas, intraokulāro lēcu, augstas veiktspējas šķiedru un kompozītmateriālu, grafēnu un modificētu materiālu nozari. Tas jāpanāk, izmantojot valdības finansējumu, nodokļu sistēmu, finanšu, cenu noteikšanas, enerģētikas un vides aizsardzības politiku un atbalstu kapitāla ieguldīšanai, lai piedalītos celtniecības materiālu uzņēmumu apvienošanā, iegādē un pārstrukturēšanā, izmantojot dažādus līdzekļus, arī aizdevumus ([43]).

(154) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka Celtniecības materiālu nozares attīstības plāns attiecas uz visiem celtniecības materiāliem un tādējādi ir plaši pieejams visā ekonomikā. Turklāt šis plāns attiecas tikai uz vispārīgu informāciju par valdības politiku.

(155) Celtniecības materiālu nozares attīstības plānā ir paredzēti īpaši pasākumi, kas vērsti uz celtniecības materiālu nozari, kurā, kā skaidrots 166. apsvērumā, ietilpst SŠA ražošanas nozare. Tāpēc Komisija nepiekrīt ĶV apgalvojumam, ka tas ir pieejams visā ekonomikā.

(156) Lai gan Celtniecības materiālu nozares attīstības plāns varētu šķist tikai ievirzes dokuments, kā minēts 152. apsvērumā, ar to ir paredzēts īstenot 13. piecgades plānu un stratēģiju *Made in China 2025*. Tā mērķis ir "*veicināt celtniecības materiālu nozares pārveidi un modernizāciju, veicinot to, lai celtniecības materiālu nozare no lielas nozares kļūtu par spēcīgu nozari un 13. piecgades plāna periodā tās attīstība kļūtu ilgtspējīga*", un tajā noteikti skaidri uzdevumi un projekti, kas realizējami, lai noteiktā konkrētā piecgadē sasniegtu izvirzītos mērķus ([44]). Tāpēc ir apšaubāms, ka tas būtu tikai ievirzes dokuments, vēl jo vairāk tad, ja tiek aplūkots plašāks konteksts.

(157) Uz SŠA ražošanas nozari attiecas arī Ķīnas Rūpniecības un informācijas tehnoloģiju ministrijas ("MIIT") publicētais Intelektiskās ražošanas attīstības plāns (2016–2020), kurā noteikti 10 galvenie uzdevumi, kam mērķis ir saīsināt ražojuma izstrādes ciklu, uzlabot ražošanas efektivitāti, ražojumu kvalitāti, mazināt darbības izmaksu, resursu un enerģijas patēriņu un paātrināt intelektiskās ražošanas attīstību. Valsts padome 2018. gadā paziņoja Ķīnas plānus paplašināt viedās ražošanas programmu un tajā pašā gadā pievienoja aptuveni 100 izmēģinājuma projektus, un publiski pieejama informācija liecina, ka viens no ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, proti, *Taishan Fiberglass, Inc.*, 2015. gadā tika iekļauts *MIIT* "Intelektisko ražotņu" sarakstā ([45]).

(158) ĶV apgalvoja, ka Intelektiskās ražošanas attīstības plāns (2016–2020) nav būtisks, jo tas neattiecas tikai uz SŠA ražošanas nozari, bet gan uz visu apstrādes rūpniecību. Turklāt ĶV apgalvoja, ka plāns nav obligāts, bet tikai ievirzes dokuments.

(159) Intelektiskās ražošanas attīstības plāns (2016–2020) "*ir sagatavots, pamatojoties uz Ķīnas Tautas Republikas Valsts ekonomikas un sociālās attīstības 13. piecgades plāna tēzēm un stratēģiju* Made in China 2025" ([46]). Tāpēc tas īsteno minētajos dokumentos izklāstīto stratēģiju. Kā jau skaidrots iepriekš, 13. piecgades plāns un stratēģija *Made in China 2025* ir īpaši vērsti uz konkrētām nozarēm, ieskaitot SŠA ražošanas nozari, kas pieder pie jauno materiālu nozarēm. Turklāt daudzos gadījumos Intelektiskās ražošanas attīstības plānā ir atsauces uz desmit galvenajām stratēģijas *Made in China 2025* jomām. Konkrēti, īpašajā 6. slejā "Galvenās jomas intelektiskās pārveides akcents" paredzēts: "*lai radītu jaunas paaudzes informācijas tehnoloģijas, (…) jaunos materiālus, (…) celtniecības materiālus (…), tiek veicināta intelektisko un digitālo tehnoloģiju dziļa pielietošana pētniecībā, izstrādē un dizainā, ražošanā, loģistikā un glabāšanā, darbībā un vadībā, pēcpārdošanas apkopē un citos nozīmīgos sakaros starp uzņēmumiem*". Tāpēc Intelektiskās ražošanas attīstības plāns (2016–2020) ir īpašs galvenajām nozarēm, kas noteiktas stratēģijā *Made in China 2025*, un citustarp aptver jauno materiālu un celtniecības materiālu nozari, pie kuras pieder SŠA ražošanas nozare.

([43]) Sk. *Building Materials Industry Development Plan (2016-2020)*.
([44]) Sk. *Building Materials Industry Development Plan (2016-2020)*.
([45]) *Taishan Fiberglass Inc.* tīmekļa vietne.
([46]) Sk. *Intelligent Manufacturing Development Plan (2016-2020)*.

(160) Komisija norāda arī, ka formulējumi, kas lietoti Intelektiskās ražošanas attīstības plānā (2016–2020), liek domāt, ka dokuments ir obligāts. Konkrēti, II (III) iedaļā "Attīstības mērķi" noteikts: *"Līdz 2025. gadam, lai veicinātu intelektiskās ražošanas attīstību, tiek īstenota divu posmu stratēģija: pirmais posms – līdz 2020. gadam – acīmredzot tiks veicināts intelektiskās ražošanas attīstības pamats un atbalsta spēja, digitālā ražošana galvenokārt tiks realizēta tradicionālās ražošanas galvenajā nozarē, galvenās nozares intelektiskajā pārveidē ar nosacījumiem un pamatu tiks gūts acīmredzams progress; otrais posms – līdz 2025. gadam – būtībā ir izveidota intelektiskās ražošanas atbalsta sistēma, galvenajā nozarē ir sākotnēji realizēta intelektiskā pārveide"*. Turklāt V iedaļā "Organizācija un īstenošana" paredzēts: *"Rūpniecības un informācijas tehnoloģiju ministrija un Finanšu ministrija atbild par plāna organizēšanu un īstenošanu, līderības stiprināšanu, rūpīgu organizēšanu, plāna īstenošanas gaitā radušos problēmu savlaicīgu risināšanu un dažādu uzdevumu un pasākumu īstenošanas veicināšanu"*, un *"kompetentie rūpniecības un informācijas tehnoloģiju un finanšu departamenti dažādos reģionos atbilstoši uzticētajai atbildībai ātri sagatavo ar plānu saistīto īstenošanas shēmu, īsteno attiecīgu atbalsta politiku un veic darbu informatīvas atgriezeniskās saites uzturēšanai"*. Tāpēc Komisija secināja, ka Intelektiskās ražošanas attīstības plānā ir skaidri izvirzīti mērķi, kas iesaistītajiem uzņēmumiem ir obligāti.

(161) Pamatojoties uz iepriekš minētajiem konstatējumiem, ĶV apgalvojumi tika noraidīti.

(162) Turklāt Ķīnas augsto tehnoloģiju eksporta ražojumu katalogā, ko izdevusi Zinātnes un tehnoloģiju ministrija, Ārējās tirdzniecības ministrija un Galvenā muitas pārvalde, ir uzskaitīti 1900 augsto tehnoloģiju ražojumi 8 kategorijās, kuriem ĶV piemēro preferenciālu eksporta politiku. Viena no kategorijām ir "jauno materiālu" kategorija, kas ietver SŠA ([47]). Bez tam Ķīnas augsto tehnoloģiju ražojumu katalogā, ko izdevusi Zinātnes un tehnoloģiju ministrija, Finanšu ministrija un Valsts nodokļu administrācija, ir minētas 11 jomas, ieskaitot "jauno materiālu kategoriju". Turklāt ĶTR likumā par zinātnes un tehnoloģiju progresu augsto tehnoloģiju uzņēmumi, kas dibināti augsto tehnoloģiju attīstības zonās, savā labā var izmantot preferenciālus politikas virzienus, kas ietver i) uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi 15 % parastās 25 % likmes vietā; ii) ja eksporta ražojumu izlaides vērtība sasniedz 70 % no kopējās vērtības attiecīgajā gadā, tad UIN likmi samazina līdz 10 %; iii) jaundibinātie augsto tehnoloģiju uzņēmumi ir atbrīvoti no UIN pirmos divus gadus no ražošanas sākuma dienas; iv) jaunizveidoti augsto tehnoloģiju uzņēmumi ir atbrīvoti no būvniecības nodokļa; v) jauno tehnoloģiju izstrādei un ražošanai un to ekspluatācijas ēkām, pētniecībai un izstrādei zeme ir atbrīvota no nodokļiem; vi) iekārtām, ko izmanto augsto tehnoloģiju uzņēmumi augsto tehnoloģiju ražošanai un izstrādei, piemēro paātrinātu amortizāciju; vii) eksporta ražojumi, ko ražo augsto tehnoloģiju uzņēmumi, ir atbrīvoti no eksporta tarifiem, izņemot tos, ko ierobežo valsts vai kas attiecas uz konkrētiem ražojumiem utt. ([48]).

(163) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka Ķīnas augsto tehnoloģiju ražojumu katalogs, ko lasa saistībā ar ĶTR likumu par zinātnes un tehnoloģiju progresu, nav īpašs konkrētām nozarēm, jo minētajos dokumentos noteikti automātiski piemērojami objektīvi kritēriji, pēc kuriem nosaka, kā iegūstamas tiesības uz atbalstu.

(164) Šajā ziņā, kā jau minēts 162. apsvērumā, Ķīnas augsto tehnoloģiju eksporta ražojumu katalogā augsto tehnoloģiju ražojumi iedalīti 8 kategorijās, kas ietver "jaunos materiālus". Komisija norāda arī, ka Ķīnas augsto tehnoloģiju ražojumu katalogā norādītas 11 jomas, starp tām *"6. Jaunie materiāli"*. Ņemot vērā, ka abi katalogi attiecas tikai uz noteiktu skaitu jomu, nevar secināt, ka tie attiecas uz visām nozarēm. Tāpēc ĶV apgalvojums tika noraidīts.

(165) Pagaidu noteikumos par rūpnieciskās struktūras pielāgošanas veicināšanu (Valsts Padomes Lēmums Nr. 40, 2005) ("Lēmums Nr. 40") III nodaļā ir atsauce uz "Rūpniecības pārstrukturēšanas ievirzes katalogu", kurā ir triju veidu saturs, proti, veicināto projektu saturs, ierobežoto projektu saturs un likvidēto projektu saturs. Saskaņā ar lēmuma XVII pantu, ja *"ieguldījumu projekts pieder pie veicināmajiem projektiem, tā saturu pārbauda, apstiprina un reģistrē saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem par ieguldījumiem; visas finanšu iestādes sniedz kreditēšanas atbalstu saskaņā ar*

([47]) *Preferential policies of the National High-Tech Industrial Development Zones,* 12. – 14. lpp.
([48]) *Preferential policies of the National High-Tech Industrial Development Zones,* 1. lpp.

kreditēšanas principiem; automātiskas iekārtas, kas tiek importētas par kopējo ieguldījumu summu, izņemot preces, kuras ietilpst iekšzemes ieguldījumu projektu importēto preču sarakstā un nav atbrīvotas no nodokļiem (grozījumi 2000. gadā), izdevusi Finanšu ministrija, var atbrīvot no ievedmuitas un importam piesaistītā pievienotās vērtības nodokļa, ja vien nav jaunu noteikumu par ieguldījumu projektu saturu, kas nav atbrīvots no nodokļiem. Citi iecienītākie politikas virzieni, kas attiecas uz veicinātajiem rūpniecības projektiem, tiek īstenoti atbilstoši attiecīgiem valsts tiesību aktiem".

(166) Rūpniecības pārstrukturēšanas ievirzes katalogā (2011. gada redakcija) (2013. gada grozījumi ([49])) I kategorijā "Veicināšana" minēts:

"*XII. Celtniecības materiāli:*

[…]

6. Bezsārma stikla vilkšanas vannas krāsns tehnoloģijas un augstas veiktspējas stikla šķiedras un tās ražojumu tehnoloģiju izstrāde un ražošana apjomā līdz 50 000 tonnām gadā".

(167) ĶV apgalvoja, ka Lēmums Nr. 40 nav īpašs uzņēmumam vai nozarei, kā to prasa SKP nolīguma 2.1. pants, bet attiecas uz konkrētiem veicinātiem projektiem. Turklāt Lēmums Nr. 40 nav obligāts. ĶV apstiprināja, ka Komisijas minētajam Rūpniecības pārstrukturēšanas ievirzes katalogam nav nozīmes, jo Komisija atsaucas uz šā kataloga 2011. gada redakciju, kura vairs nav spēkā. ĶV uzskata, ka šā kataloga jaunajā redakcijā SŠA nav minēti.

(168) Pirmkārt, Komisija norāda, ka tā atsaucās uz Rūpniecības pārstrukturēšanas ievirzes katalogu (2011. gada redakciju) (2013. gada grozījumiem). Tādējādi tā atsaucās nevis uz 2011. gada redakciju, bet gan uz 2013. gada grozīto redakciju. Cik Komisijai zināms, kataloga jaunākie grozījumi ir apstiprināti ar Ķīnas Tautas Republikas Valsts attīstības un reformu komisijas 2019. gada 27. augusta dekrētu Nr. 29 un tie stājās spēkā 2020. gada 1. janvārī ([50]). Ar jauno Rūpniecības pārstrukturēšanas ievirzes katalogu (2019. gada redakciju) tik tiešām ir atcelts Rūpniecības pārstrukturēšanas ievirzes katalogs (2011. gada redakcija) (Grozījumi)". Tomēr tas tika pieņemts un stājās spēkā pēc izmeklēšanas perioda. Tāpēc izmeklēšanas periodā bija piemērojams Rūpniecības pārstrukturēšanas ievirzes katalogs (2011. gada redakcija) (2013. gada grozījumi). Katrā ziņā, pretēji ĶV apgalvojumam, Rūpniecības pārstrukturēšanas ievirzes kataloga 2019. gada redakcijas I iedaļā "Veicinātās nozares" SŠA ir minēti šādi:

"*XII. Celtniecības materiāli*

[…]

6. […] Tehnoloģiju izstrāde un augstas veiktspējas stikla šķiedras un stikla šķiedras izstrādājumu ražošana, piemēram, ar degradētu un neregulāru šķērsgriezumu".

(169) Otrkārt, Komisija nepiekrīt, ka Lēmumam Nr. 40 nav obligāts raksturs. Lēmumā Nr. 40 faktiski ir paredzēti pagaidu noteikumi, kas veicina rūpniecības pārstrukturēšanu, un tajā ir atsauce uz *Rūpniecības pārstrukturēšanas ievirzes katalogu*, kurā ir noteikti trīs satura veidi: veicināto projektu saturs, ierobežoto projektu saturs un likvidēto projektu saturs. Tomēr Lēmuma Nr. 40 XVII pantā ir noteikta attieksme pret ieguldījumu projektiem, kuri pieder pie obligātā veidā veicinātā satura, piemēram, *"visas finanšu iestādes sniedz kreditēšanas atbalstu saskaņā ar kreditēšanas principiem "*, *"citus atbalstošus politikas virzienus, kas vērsti uz veicinātiem rūpniecības projektiem, īsteno saskaņā ar attiecīgiem nacionāliem tiesību aktiem"*. Turklāt XXI pantā noteikts, ka *"attiecīgie preferenciālas politikas virzieni, kas tiek īstenoti saskaņā ar To nozaru, ražojumu un tehnoloģiju saturu, kuras patlaban īpaši veicina valsts (grozīts 2000. gadā) tiek pielāgoti, lai tos varētu īstenot atbilstoši Rūpniecības pārstrukturēšanas ievirzes kataloga veicinātajam saturam"*. Tādēļ

([49]) Catalogue for Guiding Industry Restructuring (2011 Version) (2013 Amendment) (Issued by Order No. 9 of the National Development and Reform Commission on March 27, 2011, and amended in accordance with the Decision of the National Development and Reform Commission on Amending the Relevant Clauses of the Catalogue for Guiding Industry Restructuring (2011 Version) issued by Order No. 21 of the National Development and Reform Commission on February 16, 2013).

([50]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf

Lēmumam Nr. 40 šajā ziņā ir obligāts raksturs. Rūpniecības pārstrukturēšanas ievirzes kataloga I kategorijā "Veicināšana" ir uzskaitīti konkrēts skaits projektu konkrētā skaitā nozaru. Kā paskaidrots 166. apsvērumā, tas ietver celtniecības materiālu nozari un konkrētus projektus, kas saistīti ar SŠA ražošanas nozari. Tādējādi Lēmumā Nr. 40, kuru lasa kopā ar Rūpniecības pārstrukturēšanas ievirzes katalogu, ir paredzēta īpaša attieksme pret konkrētiem projektiem konkrētās veicinātās nozarēs. Tāpēc, lai gan minētie dokumenti attiecas uz konkrētiem projektiem, tie vispirms nosaka konkrētas veicinātas nozares un pēc tam konkrētus projektus šajās nozarēs, kuri varētu saņemt ieguvumu no Lēmumā Nr. 40 paredzētās preferenciālās attieksmes. Tāpēc Komisija noraidīja ĶV apgalvojumus.

(170) Turklāt uz SŠA attiecas Celtniecības materiālu nozares attīstības plāns (2016–2020) ([51]), kurā citustarp paredzēts celtniecības materiālu nozari pārveidot no lielas nozares par spēcīgu nozari. Tajā paredzēta arī celtniecības nozares struktūru optimizācija, galveno materiālu piegādes drošības uzlabošana, koncentrācijas paaugstināšana nozarē, kā arī starptautiskās konkurētspējas palielināšana. Plāns paredz kvantitatīvus attīstības mērķus, valdības kontroli pār ražošanas jaudu, sīki izstrādātus ražošanas mērķus, nozaru ģeogrāfisko sadalījumu pa ĶTR provincēm, piegādes drošību, konkrētu nozaru attīstību, valdības kontroli un ietekmi pār uzņēmumiem, kā arī nozares atbalsta pasākumus ([52]). Minētais apliecina spēcīgu valsts klātbūtni un iejaukšanos stikla šķiedras nozarē.

(171) Šķiedras un kompozītmateriālu nozares 13. piecgades plānā ([53]) īpaša uzmanība pievērsta šķiedras materiālu nozarei. Tajā skaidri tiek doti norādījumi nozares attīstībai, piemēram, III.3. iedaļā ir noteikts šāds mērķis:

(172) "*Aktīvi integrēt un uzlabot nozares ķēdes augšupējo un lejupējo posmu, lai nodrošinātu veselīgu un stabilu šķiedras un kompozītmateriālu nozares attīstību: mudināt lielapjoma vannas un krāšņu uzņēmumus neatlaidīgi īstenot attīstības stratēģiju* "go global", *ieviest globālas ražošanas jaudas modeļus. Pamatojoties uz to: - saglabāt nelielu kontroli pār stikla šķiedras iekšzemes ražošanas apjoma pieauguma tempu; - vienlaikus samazināt iekšzemes stikla šķiedras un tās ražojumu eksporta daļu; - aktīvi pielāgot ražojumu struktūras; [..] - aktīvi koriģēt ražojumu struktūru un vadīt uzņēmumus, lai tie īstenotu diferencētu attīstību, aktīvi attīstītu stikla šķiedras ražojumu dziļo apstrādi, paplašinātu šķiedras un kompozītmateriālu ražojumu tirgu vidējas un augstas klases pielietojumu jomās, kā arī uzlabotu ražojumu kvalitāti un pievienoto vērtību. Nodrošināt, lai gada pieauguma rādītājs šķiedras un kompozītmateriālu nozares ienākumiem no pamatdarbības būtu par aptuveni 5–6 procentpunktiem augstāks nekā valsts vidējais IKP pieauguma rādītājs, proti, līdz 2020. gadam kopējiem to uzņēmumu ienākumiem, kuru lielums pārsniedz noteiktu rādītāju, jābūt 500 miljardiem juaņu, respektīvi, divkāršotiem salīdzinājumā ar dominējošo situāciju 12. piecgades beigās.*" ([54])

(173) Turklāt minētā plāna IV.3.4. iedaļā ir izklāstīts uzņēmumu un visas nozares valsts vadības pamats:

(174) "*Vadīt dažādu veidu uzņēmumus, lai tie iesaistītos dažādās darbībās, ņemot vērā to individuālās priekšrocības un konkrētos tirgus segmentus. Proti, ir jāvirza mazo un vidējo uzņēmumu darbība tā, lai izaugsmes pamatā būtu konkrētu nišu aizpildīšana, mazie uzņēmumi papildinātu lielos un tiktu radīta izpratne, ka specializācija ir ceļš uz veiksmi. Darbības dažādošana rada iespēju izvairīties no apjoma noteiktas konkurences starp lieliem uzņēmumiem, kā arī starp līdzīgiem uzņēmumiem,*

([51]) Building Materials Industry Development Plan 2016-2020, Ministry of Industry and Information Technology, GXBG [2016] No. 315.
([52]) Ziņojums, 12.3.1.4. nodaļa, 283. – 286. lpp.
([53]) 13th FYP for Fibre and Composite Materials Industry published by the China Glass fiber industry association and the China composite materials association on 2 June 2015.
([54]) Turpat. *section III.3.*

tādējādi likvidējot tirgu, kurā konkurence notiek ar zemām izmaksām. Vienlaikus, specializējot ražošanu, mazie un vidējie uzņēmumi var izpelnīties lielu uzņēmumu cieņu un uzmanību, izveidot ciešas sadarbības attiecības ar lieliem uzņēmumiem, kā arī efektīvi atbalstīt un veicināt lielu uzņēmumu attīstību."

(175) Nozaru apvienības ir cieši saistītas ar valsti – to nosaka galvenokārt ĶKP nozīmīgums šajās apvienībās ([55]). Tā paša plāna IV.3.6. iedaļa arī liecina par valsts iejaukšanos šķiedru ražošanā, ieskaitot SŠA nozari:

"*[Apvienība:]*

— *palīdz valdībai pienācīgi izstrādāt un īstenot nozares politiku, lai nodrošinātu veselīgu nozares attīstību;*

— *nodrošina, lai stikla šķiedras nozarē tiktu efektīvi īstenota iekļuves tirgū un pārvaldības sistēma un vienlaikus tiktu pētīta un īstenota iekļuves tirgū un pārvaldības sistēma, kas piemērojama kompozītmateriālunozarei;*

— *nosaka un īsteno iekļuves tirgū un pārvaldības sistēmas, lai:*

— *reāli ierobežotu* dublēšanos zemākajā līmenī,

— *stiprinātu uzņēmumu pašdisciplinētību un nozares perspektīvu,*

— *veicinātu novecojušu ražošanas jaudu likvidēšanu un nozares pārveidi un modernizāciju,*

— *uzturētu veselīgu un sakārtotu konkurenci un sakārtotu nozares attīstību;*

— *ņem vērā nozares attīstības vajadzības, tiecas noteikt stimulu politiku un pasākumus, vada veselīgu nozares attīstību;*

— *aktīvi tiecas panākt eksporta nodokļa atmaksu par dziļi apstrādātiem stikla šķiedras ražojumiem un vada veselīgu stikla šķiedras dziļās apstrādes nozares attīstību;*

— *aktīvi cenšas panākt, lai tiktu ieviestas un uzlabotas tādas šķiedras un kompozītmateriālu importa un eksporta nodokļa likmes, kas stimulē augstas pievienotās vērtības kompozītmateriālu ražojumu eksporta izaugsmi*".

(176) ĶTR ir aktīvi atbalstījusi SŠA nozares dažādos valdības līmeņos, piemēram, Dzjudzjanas ekonomiskās un sociālās attīstības 13. piecgades plānā ir atrodams vietējās iniciatīvas piemērs, kas ietver vienu no izlasē iekļautajiem uzņēmumiem:

III iedaļa. 2.2. Efektīvi īstenot stratēģisko un jaunveidoto nozaru attīstības plānu

— *Jaunie materiāli:*

— *[…]*

— *paplašināt un atbalstīt jauno materiālu nozares ķēdi, veicināt jauno materiālu nozares kopu attīstību;*

— *izmantot Dzjudzjanas ekonomiskās attīstības zonu, Dzjudzjanas Chihu rajona rūpniecisko parku, Junsju Xinghuo rūpniecisko parku un Lušaņas šķiedru ražošanas bāzi un galveno uzmanību pievērst silīcijorganisko jauno materiālu, stikla šķiedras kompozītmateriālu, biošķiedru jauno materiālu, metālu jauno materiālu un grafēna jauno materiālu izstrādei;*

— *[…]*

([55]) Sk. Komisijas dienestu darba dokumentu *Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations, 20 December 2017, SWD(2017) 483 final/2,* 33. un 34. lpp.

— *aktīvi veicināt JUSHI GROUP, Shengxiang Electronics, Cabot Chemical Industry un citu vadošo uzņēmumu attīstību, kuras pamatā ir inovācijas, kā arī veicināt aktīvu saikni ar tirgu, jaunustikla šķiedras un jauno kompozītmateriālu jomu apguvi un attīstīšanu, lai paātrinātu stikla šķiedras nozares pārveidi un modernizāciju*" ([56]).

(177) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka šķiedras un kompozītmateriālu nozares 13. piecgades plānā un Dzjudzjanas 13. piecgades plānā ir tikai vispārīga informācija par valdības politiku, kam nav tiešas saistības ne ar vienu no attiecīgajām apgalvotajām subsīdiju programmām, un tādējādi tie nav "*pietiekami pierādījumi*" par īpašajām iezīmēm.

(178) Komisija šim apgalvojumam nepiekrita. Kā paskaidrots 171. un 172. apsvērumā, šķiedras un kompozītmateriālu nozares 13. piecgades plāns ir īpaši vērsts uz šķiedras materiālu nozari, un tas skaidri virza nozares attīstību. Pat ja šim dokumentam varētu nebūt tiešas saistības ar apgalvotajām subsīdiju programmām, kā to norāda ĶV, tas liecina par konkrētiem pasākumiem, kas veicina šķiedru un kompozītmateriālu ražošanas nozari. Turklāt, kā minēts 176. apsvērumā, Dzjudzjanas ekonomiskās un sociālās attīstības 13. piecgades plāns ir īpaši vērsts uz *Jushi* grupu – vienu no ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās. Tāpēc šie dokumenti liecina, ka Ķīnas iestādes īpaši pievēršas konkrētai nozarei, kurā ietilpst SŠA ražošanas nozare, un konkrētiem šīs nozares uzņēmumiem. Tādējādi ĶV apgalvojumi tika noraidīti.

(179) Ņemot vērā iepriekš minēto, SŠA ražošanas nozare tiek uzskatīta par galveno/stratēģisko nozari, kuras attīstību ĶV aktīvi realizē, jo atzinusi to par politikas mērķi.

(180) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV iebilda pret Komisijas novērtējumu, ka SŠA ražošanas nozare ir veicināta nozare un ka Komisijas apgalvojums par to, ka SŠA ražošanas nozare Ķīnā tiek veicināta, nepierāda, ka attiecīgie pasākumi ir īpaši SKP nolīguma 2. panta nozīmē.

(181) Komisija ĶV apgalvojumam nepiekrita. Konstatējumi, kas atspoguļoti 140.–178. apsvērumā, liecina, ka uz SŠA ražošanas nozari, kas pieder pie "celtniecības materiālu" un "jauno materiālu" nozares, ir vērsta īpaša uzmanība un tā tiek veicināta, izmantojot dažādus politikas un regulatīvos instrumentus, un tā ir iekļauta veicināto nozaru katalogos. Tas, ka minētajos dokumentos ir paredzēti īpaši pasākumi attiecībā uz konkrētām nozarēm, ieskaitot SŠA ražošanas nozari, pietiekami apliecina, ka tie ir īpaši SKP nolīguma 2. panta nozīmē.

3.2. **Daļēja nesadarbošanās un pieejamo faktu izmantošana**

3.2.1. *Pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumu piemērošana attiecībā uz preferenciāliem aizdevumiem un eksporta kredītu apdrošināšanu*

(182) Administratīvas ērtības labad Komisija lūdza ĶV pārsūtīt īpašās anketas divām konkrētām valsts īpašumā esošām bankām, kas minētas sūdzībā, kā arī *Sinosure* un visām pārējām finanšu iestādēm, kuras sniegušas aizdevumus vai eksporta kredītus izlasē iekļautajiem uzņēmumiem.

3.2.1.1. Preferenciāli aizdevumi

(183) Ķīnas valdība īpašās anketas patiešām nosūtīja bankām. 15 banku filiāles apstiprināja, ka IP laikā sniegušas vēl neatmaksātus aizdevumus izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, bet atbildes uz anketas jautājumiem nesniedza. Tikai viena ražotāja eksportētāja iekšējā banka (*CNBM Finance*) un viena valsts īpašumā esoša banka (Ķīnas Eksporta un importa banka) tiešām atbildēja uz anketas jautājumiem. Turklāt *CDB* neatbildēja uz anketas jautājumiem, bet pārbaudes apmeklējuma laikā tai varēja uzdot jautājumus.

(184) ĶV informēja, ka tai nav tiesību prasīt informāciju no valsts īpašumā esošām bankām, kuras nebija atbildējušas uz anketas jautājumiem, jo tās darbojas neatkarīgi no ĶV.

([56]) Jiujiang City 13th Five-Year Plan for the economic and social development.

(185) Komisija nepiekrīt šādam ieskatam. Pirmkārt, Komisija uzskata, ka ĶV ir pieejama informācija, kas tika lūgta no valsts īpašumā esošajiem subjektiem (uzņēmumiem vai valsts/finanšu iestādēm), par visiem subjektiem, kuros ĶV ir galvenā vai vairākuma daļu īpašniece. Saskaņā ar Ķīnas Tautas Republikas Likumu par valsts īpašumā esošiem uzņēmumu aktīviem ([57]) valsts īpašumā esošu aktīvu uzraudzības un administrēšanas aģentūras, ko izveidojusi Valsts padomes Valsts īpašumā esošo aktīvu uzraudzības un administrēšanas komisija un vietējās tautas valdības, valdības vārdā pilda valsts ieguldījumu uzņēmuma kapitāla ieguldītāja pienākumus un uzņemas atbildību. Tādējādi šādām aģentūrām ir tiesības saņemt peļņu no aktīviem, piedalīties svarīgu lēmumu pieņemšanā un atlasīt valsts ieguldījumu uzņēmumu vadošos darbiniekus. Turklāt saskaņā ar iepriekš minētā Likuma par valsts īpašumā esošiem uzņēmumu aktīviem 17. pantu valsts ieguldījumu uzņēmumi atzīst, ka tos administrē un uzrauga valdība un attiecīgas valdības struktūrvienības un aģentūras, tie atzīst valsts uzraudzību un ir atbildīgi pret kapitāla ieguldītājiem.

(186) Turklāt ĶV ir arī nepieciešamās pilnvaras mijiedarboties ar finanšu iestādēm, pat ja tās nav valsts īpašumā, jo tās atrodas Ķīnas banku regulējuma iestādes jurisdikcijā. Piemēram, saskaņā ar Banku uzraudzības likuma ([58]) 33. un 36. pantu Ķīnas Banku un apdrošināšana regulēšanas komisijai ("*CBIRC*") ir tiesības pieprasīt, lai visas ĶTR dibinātās finanšu iestādes iesniegtu informāciju, piemēram, finanšu pārskatus, statistikas pārskatus un informāciju par darījumdarbību un vadību. *CBIRC* var arī uzdot finanšu iestādēm izpaust informāciju sabiedrībai.

(187) Turklāt, lai gan vienīgā valsts īpašumā esošā banka, kas sadarbojās, sniedza dažus vispārīgus paskaidrojumus par savu aizdevumu apstiprināšanas un riska pārvaldības sistēmu darbību, tā nesniedza konkrētu informāciju par aizdevumiem, kas sniegti izlasē iekļautajiem uzņēmumiem. Tā apgalvoja, ka tai ir saistošas normatīvajos aktos noteiktās prasības un līgumu noteikumi attiecībā uz tās informācijas konfidencialitāti, kas skar izlasē iekļautos uzņēmumus.

(188) Tāpēc Komisija lūdza izlasē iekļautās ražotāju eksportētāju grupas piešķirt piekļuvi konkrētai informācijai par uzņēmumiem, kura bija visu to valsts un privātā īpašumā esošo banku rīcībā, no kurām tie bija saņēmuši aizdevumus. Lai gan izlasē iekļautie uzņēmumi piekrita nodrošināt piekļuvi ar tiem saistītajiem bankas datiem, banka, kas sadarbojās, atteicās sniegt nepieciešamo detalizēto informāciju.

(189) Galu galā Komisija saņēma informāciju tikai par korporatīvo struktūru un atrašanos īpašumā no vienas valsts īpašumā esošas bankas, kas sadarbojās, bet ne no citām finanšu iestādēm, kas bija sniegušas aizdevumus izlasē iekļautajiem uzņēmumiem. Turklāt neviena no finanšu iestādēm nesniedza informāciju, kas konkrēti attiektos uz izlasē iekļautajām ražotāju eksportētāju grupām piešķirto aizdevumu riska novērtējumu.

(190) Tā kā Komisijai nebija informācijas par lielāko daļu valsts īpašumā esošo banku, kas bija sniegušas aizdevumus izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, un netika sniegta konkrēta informācija par aizdevumiem, ko bija sniegušas bankas, kuras sadarbojās, tā uzskatīja, ka tā nav saņēmusi būtisku informāciju par šo izmeklēšanas aspektu.

(191) Tāpēc Komisija informēja ĶV, ka, pārbaudot apgalvojumu par preferenciālu aizdevumu veidā īstenotas subsidēšanas pastāvēšanu un apjomu, tai varētu būt vajadzīgs izmantot pieejamos faktus saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu.

(192) Atbildē uz Komisijas vēstuli ĶV iebilda pret pamatregulas 28. panta 1. punkta piemērošanu. Vispārīgi tā apgalvoja, ka pieprasītā konkrētā informācija nemaz nav nepieciešama, jo procedūras pamatā esot sūdzība, kas neatbilst SKP nolīguma un pamatregulas prasībām par pietiekamiem pierādījumiem. Komisija uzskatīja, ka sūdzībā ietverto pierādījumu pietiekamība jau ir aplūkota 1.1.1. iedaļā, un tādējādi aizstāvēja secinājumu, ka sūdzībā ir sniegti pietiekami pierādījumi, kas liecina, ka ĶV varētu īstenot subsidēšanu, kā tas tiek apgalvots.

([57]) *Law of the People's Republic of China on State-Owned Assets of Enterprises, Decree No. 5 of the President of the People's Republic of China, 28 October 2008*, 11. un 12. pants.

([58]) Law of the People's Republic of China on Regulation of and Supervision over the Banking Industry, Order No. 58 of the President of the People's Republic of China, 31 October 2006.

(193) Konkrētāk ĶV iebilda arī pret pamatregulas 28. panta 1. punkta piemērošanu preferenciāliem aizdevumiem. ĶV atkārtoti norādīja, ka tai nav attiecīgu tiesību pret bankām. ĶV uzskatīja arī, ka tā ir sadarbojusies, cik vien bija iespējams, un ka Komisija tai bija uzlikusi nesamērīgu papildu slogu un ka trūkstošā informācija nebija "vajadzīga" pamatregulas 28. panta nozīmē, jo tā jau bija pieejama no atbildēm uz anketas jautājumiem. Līdzīgus apgalvojumus ĶV atkārtoti izteica pēc noslēguma informācijas izpaušanas.

(194) Komisija aizstāvēja savu nostāju, ka ĶV ir tiesības pieprasīt informāciju no bankām, pamatojoties uz iemesliem, kas jau izskaidroti 185. un 186. apsvērumā. Tā atzina, ka ĶV ir nosūtījusi attiecīgās anketas bankām un ka Komisija ir saņēmusi jēgpilnas atbildes no vienas valsts īpašumā esošas bankas. Komisija izmantoja sniegto informāciju un papildināja to ar pieejamajiem faktiem tikai attiecībā uz tām daļām, kuru trūka.

(195) Trūkst informācijas galvenokārt par diviem aspektiem. Pirmkārt, trūkt informācijas par to, kas ir īpašnieks bankām, kuras nesadarbojās, un kas ir to pārvaldības struktūra, – šī informācija Komisijai bija nepieciešama, lai noteiktu, vai bankas ir valsts iestādes. Otrkārt, trūkst konkrētas informācija par uzņēmumiem no bankas, kas sadarbojās, piemēram, par bankas iekšējo aizdevuma apstiprināšanas procesu un banku kredītspējas novērtējumu attiecībā uz izlasē iekļautajiem uzņēmumiem sniegtajiem aizdevumiem – tas bija vajadzīgs pamatregulas 28. panta nozīmē, lai noteiktu, vai izlasē iekļautajiem uzņēmumiem ir piešķirti aizdevumi ar preferenciālām likmēm. Turklāt šādus iekšējos dokumentus var sniegt tikai bankas, un tāpēc tos nevar sniegt, izlasē iekļautajiem uzņēmumiem atbildot uz anketas jautājumiem.

(196) ĶV apgalvoja arī, ka regulējuma dēļ nevar sniegt konkrētu informāciju par uzņēmumiem. Kaut arī Komisijai bija vispārēja rakstiska piekrišana no izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, ka tie atsakās no konfidencialitātes tiesībām, ĶV apgalvoja, ka attiecīgajām bankām vai finanšu iestādēm no katra aizdevuma darījuma pusēm būtu jālūdz tieša atļauja attiecībā uz katru konkrēto aizdevuma darījumu un ka attiecīgajām finanšu iestādēm šīs atļaujas būtu jāpārbauda.

(197) Tomēr Komisija norādīja, ka attiecībā uz katras konkrētās bankas aizdevumu darījumiem piekrišana tika lūgta no katra uzņēmuma atsevišķi. Komisija uzskatīja, ka šādai konkrētai piekrišanai vajadzētu būt pietiekamai, lai piešķirtu piekļuvi reģistriem, kas saistīti ar izlasē iekļautajiem uzņēmumiem. Turklāt dažas bankas faktiski sniedza pārskatu par saviem vēl neatmaksātajiem aizdevumiem, kas sniegti uzņēmumiem, tādējādi parādot, ka tām nav ierobežojumu par konkrētiem darījumiem sniegt informāciju pašu par sevi. Tomēr neviena no šīm bankām nesniedza informāciju, kas saistīta ar pašu iekšējo novērtējumu par darījumiem, par kuriem informācija jau bija izpausta.

(198) Visbeidzot, Komisija neuzskatīja, ka būtu uzlikusi nesamērīgu slogu Ķīnas valdībai. No paša sākuma Komisija noteica, ka tās veiktā izmeklēšana attiecas tikai uz tām finanšu iestādēm, kas bija sniegušas aizdevumus izlasē iekļautajiem uzņēmumiem. Komisija arī neuzlika slogu Ķīnas valdībai identificēt šīs finanšu iestādes, jo pašā izmeklēšanas sākumā 2019. gada jūnijā Ķīnas valdībai tika iesniegts saraksts ar banku nosaukumiem un adresēm, kā arī lūgums nosūtīt anketas. Tādējādi Ķīnas valdībai bija pietiekami daudz laika, lai izpildītu Komisijas lūgumu. Tādējādi Komisija uzskatīja, ka ir darījusi visu iespējamo, lai atvieglotu uzdevumus, kurus lūdza veikt ĶV.

(199) Tādējādi Komisija joprojām uzskatīja, ka, pārbaudot apgalvojumu par preferenciālu aizdevumu veidā īstenotas subsidēšanas pastāvēšanu un apjomu, tai daļēji bija jāpaļaujas uz pieejamajiem faktiem.

3.2.1.2. Eksporta kredītu apdrošināšana

(200) *Sinosure* daļēji atbildēja uz īpašo anketu par eksporta kredītu apdrošināšanu, kas tika sniegta izlasē iekļautajiem uzņēmumiem. Konkrēti, *Sinosure* arī nesniedza konkrētu informāciju par SŠA ražošanas nozarei sniegto eksporta kredītu apdrošināšanu, prēmiju līmeni vai detalizētus skaitļus par tās eksporta kredīta apdrošināšanas darījumdarbības rentabilitāti.

(201) Turklāt *Sinosure* nesniedza no tās lūgtos pamatojošos dokumentus par tās korporatīvo pārvaldību, piemēram, statūtus, apgalvojot, ka tā ir konfidenciāla informācija.

(202) Tā kā šādas informācijas nebija, Komisija uzskatīja, ka tā nav saņēmusi būtisku informāciju, kas attiecas uz šo izmeklēšanas aspektu.

(203) Komisija uzskata, ka Ķīnas valdībai ir pieejama informācija, kas tika lūgta no valsts īpašumā esošajiem subjektiem (uzņēmumiem vai valsts/finanšu iestādēm), par visiem subjektiem, kuros ĶV ir galvenā vai vairākuma daļu īpašniece. Tas attiecas arī uz *Sinosure*, kas ir subjekts, kurš pilnībā ir valsts īpašumā. Tāpēc Komisija informēja ĶV, ka, pārbaudot apgalvojumu par eksporta kredītu apdrošināšanas veidā īstenotas subsidēšanas pastāvēšanu un apjomu, tai varētu būt vajadzīgs izmantot pieejamos faktus saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu.

(204) Atbildē uz Komisijas vēstuli ĶV iebilda pret pamatregulas 28. panta 1. punkta piemērošanu attiecībā uz eksporta kredītu apdrošināšanu, norādot uz faktu, ka *Sinosure* bija sniegusi atbildes uz anketas jautājumiem un pārbaudes apmeklējuma laikā bija atbildējusi uz Komisijas jautājumiem.

(205) *Sinosure* patiešām sniedza atbildes uz anketas jautājumiem, un *Sinosure* pārstāvji arī piedalījās pārbaudē ĶV telpās. Tomēr, kā jau minēts 200. un 201. apsvērumā, sniegtā informācija bija nepilnīga. Piemēram, *Sinosure* sniedza vispārējus skaitliskos rādītājus par savu rentabilitāti, bet ne par pašu īstermiņa eksporta kredītu apdrošināšanas darījumdarbības rentabilitāti. Sniegtā informācija tādējādi neļāva Komisijai izdarīt secinājumus par būtiskām izmeklēšanas daļām attiecībā uz eksporta kredītu apdrošināšanu, proti, par to, vai *Sinosure* ir valsts iestāde un vai prēmijas, kas tika iekasētas no izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, atbilst tirgus prasībām.

(206) Tādējādi Komisija secināja, ka tai, lai izdarītu konstatējumus par eksporta kredītu apdrošināšanu, daļēji bija jāpaļaujas uz pieejamajiem faktiem.

3.2.2. *Pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumu piemērošana attiecībā uz* China National Building Materials Group

(207) Atbildot uz ražotājiem eksportētājiem nosūtītās subsidēšanas anketas jautājumiem, pārvaldītājsabiedrībām ir jāsniedz atbildes uz anketas A un E sadaļas jautājumiem. Tomēr *China National Building Materials Co. Ltd.* ("*CNBM*"), kas ir ražotāju eksportētāju *Jushi*, *Hengshi* un *Taishan* faktiskais īpašnieks, minētās atbildes nesniedza.

(208) *CNBM* uzskatīja, ka nav iesaistīts stikla šķiedras audumu darījumdarbībā un ka tam nav tiešu darījumu ar ražotājiem eksportētājiem. Tomēr Komisija konstatēja, ka *CNBM* finansējis ievērojamu kapitāla pieaugumu vienam no ražotājiem eksportētājiem. Turklāt Komisija guva pierādījumus tam, ka dažiem grupā ietilpstošiem subjektiem piešķirtās dotācijas ir pārskaitītas caur *CNBM* bankas kontiem un ka dažas dotācijas ir iedalītas vairākiem grupas subjektiem, izmantojot kapitāla rezervju kontus.

(209) Komisija uzskata, ka situācijā, kad nav saņemtas atbildes uz anketas jautājumiem no mātesuzņēmuma *CNBM*, nav iespējams noteikt subsīdiju kopapjomu, ko saņēmusi *CNBM* grupa. Ņemot to vērā, Komisija uzskatīja, ka nav saņēmusi būtisku informāciju par šo izmeklēšanas aspektu.

(210) Tāpēc Komisija informēja *CNBM* grupu, ka, pārbaudot apgalvojumu par *CNBM* – *CNBM* grupas mātesuzņēmuma – subsidēšanas pastāvēšanu un apjomu, tai varētu būt vajadzīgs izmantot pieejamos faktus saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu.

(211) Atbildē uz Komisijas vēstuli *Jushi* iebilda pret pamatregulas 28. panta 1. punkta piemērošanu attiecībā uz *CNBM*. *Jushi* atkārtoti norādīja, ka *CNBM* ir pašu kapitāla ieguldītājs un faktiski nekontrolē *China Jushi*, ka tas neveic ar stikla šķiedras audumiem saistītu darījumdarbību un ka tam nav tiešu darījumu ar ražotājiem eksportētājiem. Turklāt, lai gan *CNBM* ir lielākais *China Jushi* daļu īpašnieks, tam pieder tikai 26,97 % daļu.

(212) Attiecībā uz kapitāla pieaugumu *Jushi* norādīja, ka *CNBM* kapitāla daļas uzņēmumā *China Jushi* samazinājušās no 60,25 % 1998. gadā līdz 26,97 % IP beigās. Pēdējo triju gadu laikā *China Jushi* reģistrētais kapitāls tika palielināts tikai ar tā paša kapitāla rezervēm, tāpēc *CNBM* kapitāla daļa palika nemainīga, proti, 26,97 %.

(213) Pirmkārt, Komisija uzskatīja, ka neatkarīgi no apstākļiem pārvaldītājsabiedrībām būtu jāsniedz atbildes uz anketas jautājumiem, lai viestu skaidrību, vai ir sniegtas subsīdijas mātesuzņēmuma līmenī, kas var būt saistītas ar ražotāju eksportētāju. Bez atbildēm uz anketas jautājumiem nav iespējams noteikt to subsīdiju kopapjomu, kuras attiecas uz ražotājiem eksportētājiem.

(214) Otrkārt, attiecībā uz apgalvojumiem, ka *CNBM* faktiski kontrolē uzņēmumu *Jushi*, Komisija atsaucās uz pamatojumu, kas jau izklāstīts 93.–98. apsvērumā par *Jushi* un *Taishan* saistību. Pamatojoties uz iepriekš minēto, šie apgalvojumi tika noraidīti.

(215) Treškārt, attiecībā uz kapitāla pieaugumu, lai gan *CNBM* kapitāla daļa laika gaitā relatīvā izteiksmē tik tiešām ir samazinājusies, tomēr absolūtā izteiksmē tā no 2010. līdz 2018. gadam faktiski ir palielinājusies.

(216) Visbeidzot, 208. apsvērumā minētie elementi attiecas ne tikai uz *Jushi* un *Hengshi*, bet arī uz *Taishan*. Tādējādi, pat ja Komisija pieņemtu *Jushi* piezīmes, tas nemainītu Komisijas konstatējumus par *CNBM* grupu pašu par sevi.

(217) Tādējādi Komisija secināja, ka tai, lai izdarītu konstatējumus par *CNBM* – *CNBM* grupas mātesuzņēmumu – daļēji bija jāpaļaujas uz pieejamajiem faktiem.

3.2.3. *Pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumu piemērošana vienam ražotājam eksportētājam saistībā ar preferenciālu finansējumu*

(218) *Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd.* savlaicīgi nesniedza pilnīgu informāciju par līdzekļiem, ko daži uzņēmuma kapitāla daļu īpašnieki saņēmuši, izmantojot citus pašu kapitāla instrumentus.

(219) Lai gan Komisija bija atkārtoti iesniegusi pieprasījumus, pārbaudē uz vietas un pēc tās uzņēmums nesniedza prasīto informāciju. Tāpēc Komisija attiecīgajam uzņēmumam paziņoja, ka apsver iespēju saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu konstatējumus daļēji balstīt uz pieejamajiem faktiem (t. i., ja tie skar informāciju, kas saistīta ar citiem pašu kapitāla instrumentiem). Atbildē Komisijai uzņēmums norādīja, ka sakarā ar oficiālo darbības slēgšanu Ķīnā janvāra pēdējā nedēļā un februāra pirmajā nedēļā tas nevarēja atbildēt uz Komisijas informācijas pieprasījumu noteiktajā termiņā.

(220) Tā kā šajā posmā nebija papildu pierādījumu par līdzekļiem, kas saņemti, izmantojot citus pašu kapitāla instrumentus, kas minēti 218. apsvērumā, Komisija, lai izdarītu konstatējumus par šiem līdzekļiem, kas saņemti, konkrētiem uzņēmumam kapitāla daļu īpašniekiem izmantojot citus pašu kapitāla instrumentus, kā tas detalizēti aplūkots tālāk 3.4.3.4. iedaļā, turpināja daļēji izmantot pieejamos faktus.

3.3. **Subsīdijas un subsīdiju programmas šīs izmeklēšanas tvērumā**

(221) Pamatojoties uz sūdzībā, paziņojumā par procedūras sākšanu un atbildēs uz Komisijas anketas jautājumiem sniegto informāciju, tika izmeklēta iespējama subsidēšana, aplūkojot šādas subsīdijas:

i) preferenciāls finansējums (piemēram, politikas aizdevumi, kredītlīnijas, bankas akceptētas tratas, eksporta finansēšana);

ii) preferenciālu eksporta kredītu apdrošināšana;

iii) valdības nodrošinātās preces un pakalpojumi par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo:

— valdības nodrošināta zeme un zemes izmantošanas tiesības par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo;

— valdības nodrošinātas izejvielas par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo;

iv) ienākumi, kas nav gūti tādēļ, ka enerģija nodrošināta par samazinātiem tarifiem un atbrīvojuma no nodokļiem un nodokļu samazinājuma programmu dēļ:

— elektroenerģijas nodrošināšana par samazinātiem tarifiem;

— uzņēmumu ienākuma nodokļa ("UIN") samazināšana augsto un jauno tehnoloģiju uzņēmumiem;

— UIN kompensācija pētniecībai un izstrādei;

— dividenžu atbrīvojums no nodokļa kvalificētiem rezidentuzņēmumiem;

— atbrīvojums no nekustamā īpašuma un zemes izmantošanas nodokļa vai to atcelšana;

— paātrināta amortizācija iekārtām, ko izmanto augsto tehnoloģiju uzņēmumi;

v) dotāciju programmas:

— dotācijas, kas saistītas ar tehnoloģisko modernizāciju vai pārveidi, piemēram, pētniecības un izstrādes uzdevumu veicināšanu zinātnes un tehnoloģiju atbalsta plānu ietvaros, galveno nozaru pielāgošanas, revitalizācijas un tehnoloģiskās atjaunošanas veicināšanu, rūpniecības pārveidi un *Made in China 2025* fondu modernizāciju, dotācijas, kas saistītas ar intelektisko ražošanu;

— vides aizsardzības dotācijas, piemēram, īpašais fonds energotaupības tehnoloģijas reformai, tīras ražošanas tehnoloģiju fonds, stimuli vides aizsardzībai un resursu saglabāšanai;

— korporatīvās attīstības dotācijas;

— slaveno zīmolu programmas;

— *ad hoc* subsīdijas, ko piešķir municipālās/provinces iestādes.

3.4. **Preferenciāls finansējums**

3.4.1. *Finanšu iestādes, kas sniedz preferenciālu finansējumu*

(222) Spriežot pēc divu izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju grupu sniegtās informācijas, 36 finanšu iestādes, kas atrodas ĶTR, tām bija sniegušas finansējumu. No šīm 36 finanšu iestādēm 29 bija valsts īpašumā esošas bankas ([59]). Pārējās finanšu iestādes bija vai nu privātas (četras iestādes), vai arī Komisija nevarēja noteikt, vai tās ir valsts vai privātā īpašumā (trīs iestādes). Tomēr tikai viena valsts īpašumā esoša banka atbildēja uz īpašās anketas jautājumiem, kaut arī Ķīnas valdībai iesniegtais pieprasījums attiecās uz visām finanšu iestādēm, kuras sniegušas aizdevumus izlasē iekļautajiem uzņēmumiem.

(223) *EXIM* Ķīnas uzņēmumiem, kas ražo jauno un augsto tehnoloģiju ražojumus, ražojumus, uz kuriem attiecas vietējas intelektuālā īpašuma tiesības, ražojumus ar savu zīmolu, ražojumus ar augstu pievienoto vērtību un programmatūras produktus, kas reģistrēti rūpniecības un tirdzniecības jomas iestādēs, ar preferenciālām likmēm sniedz aizdevumus, kuru nosacījums ir eksports ([60]). Komisijai pieejamā informācija liecina, ka Ķīnas SŠA ražotāji ir tiesīgi saņemt uz eksportu orientētus aizdevumus kā jauno un augsto tehnoloģiju ražojumu un ražojumu ar savu zīmolu ražotāji, ņemot vērā, ka vairāki ražotāji ir atzīti par "valsts augsto tehnoloģiju uzņēmumiem" vai tiem ir piešķirts slavena zīmola, augstākā līmeņa zīmola u. c. statuss.

(224) Turklāt *EXIM* palīdz eksportētājiem arī ar eksporta pircēju kredītiem. Eksporta pircēju kredīti tiek piešķirti ārvalstu uzņēmumiem, lai finansētu Ķīnas ražojumu, tehnoloģiju un pakalpojumu importu ([61]).

3.4.1.1. Valsts īpašumā esošas bankas, kas darbojās kā valsts iestādes

(225) Komisija pārbaudīja, vai valsts īpašumā esošas bankas darbojās kā valsts iestādes pamatregulas 3. panta un 2. panta b) punkta nozīmē. Šajā ziņā kritērijs, ko piemēro, lai noteiktu, vai valsts īpašumā esošs uzņēmums ir valsts iestāde, ir šāds ([62]): "*Svarīgi ir, vai subjektam ir piešķirtas pilnvaras veikt valdības funkcijas, nevis tas, kā to panāk. Ir daudz veidu, kā valdība šaurā izpratnē var piešķirt subjektiem pilnvaras. Attiecīgi, lai pierādītu, ka konkrētam subjektam ir piešķirtas šādas pilnvaras, nozīme var būt dažādiem pierādījumiem. Pierādījums, ka subjekts faktiski veic valdības funkcijas, var kalpot par pierādījumu, ka tam ir vai ir bijušas piešķirtas valdības pilnvaras, jo īpaši, ja minētie pierādījumi liecina par*

([59]) Sk. 3.4.1.2. iedaļu par valsts īpašumā esošām bankām, kas sadarbojās, un 3.4.1.4. iedaļu attiecībā uz to valsts īpašumā esošu banku nosaukumiem un datiem, kuras nesadarbojās.
([60]) *Chinese Export-Import Bank 2017 Annual Report*, 5. lpp.
([61]) *Chinese Export-Import Bank*, 33. lpp.
([62]) WT/DS379/AB/R (*US – Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), Appellate Body Report of 11 March 2011, DS 379*, 318. punkts. Sk. arī WT/DS436/AB/R *(US – Carbon Steel (India)), Appellate Body Report of 8 December 2014*, 4.9.–4.10., 4.17.–4.20. punkts, un WT/DS437/AB/R *(United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China) Appellate Body Report of 18 December 2014*, 4.92. punkts.

ilgstošu un sistemātisku praksi. Tādējādi mēs uzskatām, ka pierādījums, ka valdība īsteno būtisku kontroli pār kādu subjektu un tā darbību, konkrētos apstākļos ir uzskatāms par pierādījumu, ka attiecīgajam subjektam ir valdības pilnvaras un tas izmanto šīs pilnvaras valdības funkciju veikšanai. Tomēr uzsveram, ka, izņemot pilnvaru tiešu deleģēšanu ar tiesību aktu, ar to vien, ka starp subjektu un valdību šaurā izpratnē pastāv formāla saikne, visticamāk nepietiek, lai konstatētu, ka tam ir valdības pilnvaras. Tādēļ, piemēram, tikai fakts, ka valdība ir kāda subjekta vairākuma kapitāla daļu īpašnieks, neapliecina, ka valdība īsteno būtisku kontroli pār šo subjektu, nemaz nerunājot par to, ka valdība tai būtu piešķīrusi valdības pilnvaras. Tomēr dažos gadījumos, ja pierādījumi liecina, ka uz valdības kontroli norāda daudzveidīgas formālas norādes, un ir arī pierādījumi, ka šī kontrole tiek izmantota būtiski, tad šie pierādījumi ļauj secināt, ka attiecīgais subjekts īsteno valdības pilnvaras."

(226) Komisija ievāca informāciju par valsts īpašumtiesībām, kā arī formālas norādes par valdības kontroli pār valsts īpašumā esošajām bankām. Tā analizēja arī, vai tiek īstenota būtiska kontrole. Šim nolūkam Komisijai bija daļēji jāpaļaujas uz pieejamiem faktiem, jo ĶV un valsts īpašumā esošās bankas atteicās sniegt pierādījumus par lēmumu pieņemšanas procesu, uz kura pamata tika piešķirts preferenciāls aizdevums.

(227) Lai veiktu šo analīzi, Komisija vispirms pārbaudīja informāciju no valsts īpašumā esošajām bankām, kas bija atbildējušas uz īpašās anketas jautājumiem un ļāvušas veikt pārbaudi.

3.4.1.2. Valsts īpašumā esošās bankas, kas sadarbojās

(228) Tikai viena valsts īpašumā esoša banka, proti, *EXIM*, sniedza atbildes uz anketas jautājumiem, kuras tika pārbaudītas uz vietas.

a) ĶV īpašumtiesības un formālas norādes par ĶV īstenotu kontroli

(229) Pamatojoties uz informāciju, kas tika saņemta no atbildēm uz anketas jautājumiem un kas tika iegūta pārbaudes apmeklējumā, Komisija konstatēja, ka Ķīnas valdībai tieši vai netieši piederēja vairāk nekā 50 % kapitāla daļu šajā finanšu iestādē.

(230) Attiecībā uz formālām norādēm par valdības kontroli pār valsts īpašumā esošo banku, kas sadarbojās, Komisija to kvalificēja pie "galvenajām valsts īpašumā esošajām finanšu iestādēm". Konkrēti, paziņojumā "Pagaidu noteikumi par galveno valsts īpašumā esošo finanšu iestāžu uzraudzības padomēm" ir noteikts: *"Šajos noteikumos minētās valsts īpašumā esošās finanšu iestādes ir valsts īpašumā esošas politikas bankas, komercbankas, finanšu aktīvu pārvaldības sabiedrības, vērtspapīru sabiedrības, apdrošināšanas sabiedrības u. c. (tālāk – valsts īpašumā esošas finanšu iestādes), kurām Valsts padome ieceļ uzraudzības padomes".*

(231) Galveno valsts īpašumā esošo finanšu iestāžu uzraudzības padomes tiek ieceltas saskaņā ar "Pagaidu noteikumiem par galveno valsts īpašumā esošo finanšu iestāžu uzraudzības padomēm" (Valsts padomes dekrēts Nr. 282). Pamatojoties uz minēto pagaidu noteikumu 3. un 5. pantu, Komisija konstatēja, ka uzraudzības padomes locekļus ieceļ Valsts padome un uzraudzības padome tai atskaitās – tas liecina par valsts institucionālu kontroli pār darījumdarbību, ko veic valsts īpašumā esošā banka, kura sadarbojās. Papildus šīm vispārējām norādēm Komisija izdarīja turpmāk izklāstītos konstatējumus attiecībā uz *EXIM*.

(232) *EXIM* tika izveidota un darbojas saskaņā ar Valsts padomes pieņemto Paziņojumu par Ķīnas Eksporta un importa bankas izveidošanu, kā arī *EXIM* statūtiem. Saskaņā ar tās statūtiem valsts tieši izvirza *EXIM* vadību. Uzraudzības padomi ieceļ Valsts padome saskaņā ar Pagaidu noteikumiem par galveno valsts īpašumā esošo finanšu iestāžu uzraudzības padomēm un citiem normatīvajiem aktiem, un tā ir pakļauta Valsts padomei.

(233) Statūtos ir arī minēts, ka *EXIM* partijas komitejai ir vadoša un politiska kodola loma, lai nodrošinātu, ka *EXIM* īsteno liela apmēra politiskus partijas un valsts uzdevumus. Partijas administratīvā funkcija ir integrēta visos korporatīvās pārvaldības aspektos.

(234) Statūtos ir norādīts arī, ka *EXIM* uzdevums ir atbalstīt ārējās tirdzniecības un ekonomiskās sadarbības attīstību, pārrobežu ieguldījumus, iniciatīvu "*One Belt One Road*", sadarbību starptautiskās jaudas jomā un iekārtu ražošanā. Tās darbības jomā ietilpst īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa aizdevumi, kuri apstiprināti un ir saskaņā ar valsts ārējās tirdzniecības politiku un politiku *Go out*, piemēram, eksporta kredīti, importa kredīti, aizdevumi ar ārvalstu subjektiem noslēgtiem inženierpakalpojumu līgumiem, aizdevumi ieguldījumiem ārvalstīs, Ķīnas valdības aizdevumi ārvalstu atbalstam un eksporta pircēju kredīti.

(235) Komisija konstatēja arī, ka valsts īpašumā esošās finanšu iestādes 2017. gadā ir mainījušas statūtus, lai palielinātu Ķīnas Komunistiskās partijas ("ĶKP") lomu banku lēmumu pieņemšanā augstākajā līmenī.

(236) Minētie jaunie statūti paredz, ka:

— direktoru padomes priekšsēdētājs ir tā pati persona, kas partijas komitejas sekretārs;

— ĶKP loma ir nodrošināt un pārraudzīt ĶKP un valsts politikas un pamatnostādņu īstenošanu bankās; kā arī uzņemties vadītāja un "vārtu sarga" lomu darbinieku (arī augstākā līmeņa vadītāju) iecelšanā un

— direktoru padome uzklausa partijas komitejas atzinumus par visiem svarīgajiem lēmumiem, kas jāpieņem.

(237) Šie pierādījumi liecina, ka valdība īstenojusi būtisku kontroli pār minētās iestādes darbību.

(238) Komisija arī ievāca informāciju par to, vai ĶV īsteno būtisku kontroli pār valsts īpašumā esošās bankas darbību attiecībā uz tās aizdošanas politiku un riska novērtējumu gadījumos, kad tā sniegusi aizdevumus SŠA ražošanas nozarei. Šajā sakarā tika ņemti vērā šādi normatīvie dokumenti:

— ĶTR Likuma par komercbankām ("Banku likums") 34. pants;

— Vispārīgo noteikumu par aizdevumiem 15. pants (īsteno Ķīnas Tautas banka);

— Lēmums Nr. 40;

— *CBIRC* īstenošanas pasākumi attiecībā uz licencēšanas administratīvajiem jautājumiem Ķīnas finansētajām komercbankām (*CBIRC* rīkojums [2017] Nr. 1);

— *CBIRC* īstenošanas pasākumi attiecībā uz licencēšanas administratīvajiem jautājumiem ārvalstu finansētajām komercbankām (*CBIRC* rīkojums [2015] Nr. 4);

— Administratīvie pasākumi direktoru un vadošo darbinieku kvalifikācijai banku sektora finanšu iestādēs (*CBIRC* [2013] Nr. 3).

(239) Iepazīstoties ar minētajiem normatīvajiem dokumentiem, Komisija tālāk izklāstīto iemeslu dēļ konstatēja, ka ĶTR finanšu iestādes darbojas tādā vispārējā tiesiskajā vidē, kas liek tām, pieņemot finanšu lēmumus, tos pielāgot ĶV rūpniecības politikas mērķiem.

(240) Attiecībā uz *EXIM* – tās sabiedriskās politikas pilnvaras ir noteiktas Paziņojumu par Ķīnas Eksporta un importa bankas izveidošanu, kā arī kā arī *EXIM* statūtos.

(241) Vispārīgi 34. pants Banku likumā, kas attiecas uz visām finanšu iestādēm, kuras darbojas Ķīnā, paredz, ka "*komercbankas aizdošanas darījumus veic atbilstoši valsts ekonomikas attīstības un sociālās attīstības vajadzībām, vadoties pēc valsts rūpniecības politikas*". Lai gan Banku likuma 4. pantā ir noteikts: "*Komercbankas likumā noteiktajā kārtībā veic darījumdarbību, kurā neiejaucas neviena struktūra un privātpersona. Komercbankas neatkarīgi uzņemas civiltiesisko atbildību ar visu savu juridiskās personas mantu,*" izmeklēšanā tika konstatēts, ka Banku likuma 4. pants tiek piemērots, ievērojot Banku likuma 34. pantu, t. i., ja valsts noteikusi sabiedrisko politiku, tad bankas to īsteno un ievēro valsts norādījumus.

(242) Turklāt Vispārīgo noteikumu par aizdevumiem 15. pants paredz: "*Saskaņā ar valsts politiku attiecīgie departamenti var subsidēt aizdevumu procentus ar mērķi veicināt konkrētu nozaru izaugsmi un dažu teritoriju ekonomisko attīstību.*"

(243) Līdzīgi Lēmums Nr. 40 visām finanšu iestādēm uzdod sniegt kreditēšanas atbalstu konkrēti "veicinātajiem" projektiem. Kā jau skaidrots 3.1. iedaļā un detalizētāk – 166. apsvērumā, SŠA ražošanas nozares projekti ietilpst "veicināto" projektu kategorijā. Tādējādi Lēmums Nr. 40 apliecina iepriekš konstatēto par Banku likumu, ka bankas īsteno valdības pilnvaras preferenciālas kreditēšanas veidā. Komisija konstatēja arī, ka *CBIRC* ir plašas apstiprināšanas pilnvaras attiecībā uz visiem ĶTR dibināto finanšu iestāžu (arī privātā un ārvalstu īpašumā esošu finanšu iestāžu) vadības aspektiem, piemēram ([63]):

— visu finanšu iestāžu vadītāju iecelšanas apstiprināšana gan centrālo biroju līmenī, gan vietējo filiāļu līmenī. *CBIRC* apstiprinājums ir nepieciešams, lai pieņemtu darbā visus vadības līmeņa darbiniekus no augstākā līmeņa amata vietām līdz filiāļu vadītājiem, tas aptver pat ārvalstu filiālēs ieceltos vadītājus, kā arī vadītājus, kas atbild par atbalsta funkcijām (piemēram, IT vadītājus); un

— ļoti garš administratīvo apstiprinājumu saraksts, kas ietver apstiprinājumus filiāļu izveidei, jaunu darījumdarbības virzienu un jaunu produktu pārdošanas sākšanai, bankas statūtu maiņai, lai pārdotu vairāk nekā 5 % savu kapitāla daļu, kapitāla palielināšanai, juridiskās adreses maiņai, organizācijas formas maiņai utt.

(244) Banku likums ir juridiski saistošs. Piecgades plānu un Lēmuma Nr. 40 obligātais raksturs jau ir konstatēts 3.1. iedaļā. *CBIRC* normatīvo dokumentu obligātais raksturs izriet no tās banku regulatora pilnvarām. Citu dokumentu obligāto raksturu apliecina tajos ietvertās uzraudzības un novērtēšanas klauzulas.

(245) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka neviens no Komisijas izmantotajiem normatīvajiem dokumentiem nav bijis pietiekams, lai pierādītu, ka ĶV faktiski īstenojusi būtisku kontroli pār *EXIM*. Konkrētāk, ĶV apgalvoja, ka Ķīnas Banku likuma 34. pantā ir tikai vispārīgs apgalvojums bez kādas praktiskas ietekmes. ĶV piebilda, ka 34. pantu nevajadzētu lasīt izolēti, bet gan saistībā ar Banku likuma 4., 5. un 41. pantu, kas, kā tiek apgalvots, attiecas uz bankas autonomiju un subjektu, privātpersonu vai valdību neiejaukšanos. ĶV arī prasīja neņemt vērā Vispārīgo noteikumu par aizdevumiem 15. pantu, jo tas nav obligāts. Visbeidzot, ĶV norādīja, ka Valsts padomes Lēmums Nr. 40 nav saistošs, un atsaucās uz minētā lēmuma 17. pantu, kurā noteikts, ka visām finanšu iestādēm ir jāpieņem lēmumi par aizdevumiem, pamatojoties uz tirgus principiem.

(246) Komisija vispirms atgādināja, kā minēts iepriekšējā apsvērumā, ka tā uzskata Banku likumu un Lēmums Nr. 40 par obligātiem. Turklāt šīs izmeklēšanas rezultāti (kā arī Komisijas konstatējumi iepriekšējās izmeklēšanās par to pašu subsīdiju programmu ([64])) neatbalstīja apgalvojumu, ka bankas neņem vērā valdības politiku un plānus. Turpretim izmeklēšana atklāja, ka Vispārīgo noteikumu par aizdevumiem 15. pants faktiski tika piemērots praksē un Banku likuma 4., 5. un 41. pants tika piemērots, ievērojot Banku likuma 34. pantu, t. i., ja valsts noteikusi sabiedrisko politiku, tad bankas to īsteno un ievēro valsts norādījumus. Šīs izmeklēšanas konstatējumi nepamato apgalvojumu, ka bankas, pieņemot lēmumus par aizdevumu piešķiršanu, neņem vērā valsts politiku un plānus. Piemēram, Komisija konstatēja, ka ražotāji eksportētāji, izmantojot preferenciālus aizdevumus, saņem ieguvumu no līdzīgi zemām procentu likmēm.

([63]) Saskaņā ar Īstenošanas pasākumiem attiecībā uz licencēšanas administratīvajiem jautājumiem Ķīnas finansētajām komercbankām (*CBIRC* rīkojums [2017] Nr. 1), *CBIRC* īstenošanas pasākumiem attiecībā uz licencēšanas administratīvajiem jautājumiem ārvalstu finansētajām komercbankām (*CBIRC* rīkojums [2015] Nr. 4) un Administratīvajiem pasākumiem direktoru un vadošo darbinieku kvalifikācijai banku sektora finanšu iestādēs (*CBIRC* [2013] Nr. 3).

([64]) Sk., piemēram, atsauces uz KVP lietu, riepu lietu un e-velosipēdu lietu 7. zemsvītras piezīmē, attiecīgi 3.4.1.1. iedaļas b) punktā, 3.4.1.1. iedaļas b) punktā un 3.5.1.1. iedaļā.

(247) Komisija norādīja arī, ka Valsts padomes Lēmums Nr. 40 visām finanšu iestādēm uzdod sniegt kreditēšanas atbalstu tikai veicinātajiem projektiem un apsola īstenot "citus preferenciālas politikas virzienus attiecībā uz veicinātajiem projektiem". Pamatojoties uz iepriekš minēto, bankām ir jāsniedz kreditēšanas atbalsts SŠA ražošanas nozarei. Lai gan minētā lēmuma 17. pantā ir arī prasīts bankām ievērot kreditēšanas principus, Komisija izmeklēšanā nespēja konstatēt, ka tas notiek praksē. Tādējādi Lēmums Nr. 40 apliecināja iepriekš konstatēto par Banku likumu, ka bankas īsteno valdības pilnvaras preferenciālas kreditēšanas veidā.

(248) Pamatojoties uz minēto, Komisija secināja, ka ĶV izveidojusi normatīvu satvaru, kas jāievēro vadītājiem un uzraugiem, kurus iecēlusi ĶV un kuri atskaitās ĶV. Tāpēc ĶV, lai īstenotu būtisku kontroli pār tās valsts īpašumā esošās bankas darbību, kura sadarbojās, kad tā piešķīra aizdevumus SŠA ražošanas nozarei, pamatojās uz minēto normatīvo satvaru.

(249) Pamatojoties uz konkrētiem aizdevumiem, Komisija arī ievāca konkrētus pierādījumus par to, ka ir īstenota būtiska kontrole. Pārbaudes apmeklējumā valsts īpašumā esošā banka apgalvoja, ka praksē, piešķirot konkrētos aizdevumus, tā izmantojusi sarežģītas kredītriska novērtēšanas politikas un modeļus. Tomēr, kā jau ir norādīts 187.–190. apsvērumā, netika sniegti konkrēti piemēri attiecībā uz izlasē iekļautajiem uzņēmumiem. Valsts īpašumā esošā banka, kas sadarbojās, regulatīvu un līgumisku iemeslu dēļ atteicās sniegt informāciju, arī tās īpašos kredītriska novērtējumus, kas saistīti ar izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, lai gan Komisija tai bija nosūtījusi izlasē iekļauto uzņēmumu rakstisku piekrišanu, ka tie atsakās no konfidencialitātes tiesībām.

(250) Konkrētu pierādījumu par kredītspējas novērtējumiem nebija, tāpēc Komisija novērtēja vispārējo tiesisko vidi, kā jau izklāstīts 238.–245. apsvērumā, kā arī tās valsts īpašumā esošās bankas rīcību, kura sadarbojās, saistībā ar aizdevumiem, kuri tika sniegti izlasē iekļautajiem uzņēmumiem. Pārbaudes apmeklējuma laikā šī rīcība neatbilda tās oficiālajai nostājai, jo praksē tā nerīkojās, pamatojoties uz rūpīgiem tirgus riska novērtējumiem.

(251) Pārbaudes apmeklējumi atklāja, ka ar vienu izņēmumu, kas attiecas uz konkrētiem aizdevumiem ārvalstu valūtā, abām izlasē iekļautajām ražotāju eksportētāju grupām aizdevumi sniegti ar procentu likmēm, kas ir tuvas Ķīnas Tautas bankas ("*PBOC*") standarta procentu likmēm, neatkarīgi no uzņēmumu finansiālā un kredītriska stāvokļa. Tādējādi, salīdzinot ar likmi, kas atbilst izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju riska profilam, piešķirto aizdevumu likmes bija zemākas par tirgus likmēm. Turklāt izlasē iekļautie uzņēmumi bija saņēmuši atjaunojamus aizdevumus, kuri tiem nodrošina iespēju atmaksāto kapitālu atmaksas termiņa beigās nekavējoties aizstāt ar jaunu kapitālu no jauniem aizdevumiem.

(252) Komisija secināja arī, ka valsts īpašumā esošā banka, kas darbojās, ne vienmēr ir ziņojusi valsts centrālajam kredītu reģistram par aizdevumiem, par kuriem bankai būtu bijis jāziņo kā par "normai neatbilstošiem". Pienākums paziņot par šādiem "normai neatbilstošiem aizdevumiem" jāpilda jo īpaši tad, kad aizdevumi ir pārstrukturēti, ja aizņēmējs nav pildījis maksājumu saistības vai ja sniegti atjaunojamie aizdevumi. Šādi gadījumi konstatēti abām izlasē iekļautajām ražotāju eksportētāju grupām. Atbilstoši *CBRC* "Pamatnostādnēm par aizdevumu klasifikāciju pēc riska" visi šie gadījumi būtu bijuši jānorāda centrālajā kredītreģistrā. Tā kā finanšu iestādes nebija to paziņojušas, tad centrālais kredītreģistrs rada nepareizu priekšstatu par uzņēmumu kredītsituāciju, jo kredītreģistrs neparāda reālo uzņēmuma kredītspēju. Tādējādi, pat ja finanšu iestādei būtu bijis jāpiemēro uz tirgu balstīts riska novērtējums, tas būtu bijis darīts, pamatojoties uz neprecīzu informāciju.

(253) Tāpēc Komisija secināja, ka ĶV ir īstenojusi būtisku kontroli pār tās valsts īpašumā esošās banku rīcību, kuras sadarbojās, attiecībā uz tās aizdošanas politiku un riska novērtējumu saistībā ar SŠA ražošanas nozari.

3.4.1.3. Secinājumi par finanšu iestādēm, kas sadarbojās

(254) Komisija konstatēja, ka valsts īpašumā esošā finanšu iestāde, kas sadarbojās, ir īstenojusi iepriekš izklāstīto tiesisko regulējumu, veicot valdības funkcijas attiecībā uz SŠA ražošanas nozari. Tāpēc tā bija rīkojusies kā valsts iestāde nozīmē, kas lietota pamatregulas 2. panta b) punktā, kuru lasa saistībā ar pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punktu un saskaņā ar attiecīgo PTO judikatūru.

3.4.1.4. Valstij īpašumā esošo banku nesadarbošanās

(255) Kā jau izklāstīts 3.2. iedaļā, neviena no citām valsts īpašumā esošajām bankām, kas bija sniegušas aizdevumus izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, nebija atbildējušas uz īpašās anketas jautājumiem. *CDB* neatbildēja uz anketas jautājumiem, bet pārbaudes apmeklējuma laikā tai varēja uzdot jautājumus *MOFCOM* telpās. Šā apmeklējuma laikā *CDB* norādīja, ka paziņojumi, ko tā bija sniegusi iepriekšējās ES veiktajās antisubsidēšanas izmeklēšanas 2012. gadā, joprojām ir derīgi un ka kopš tā laika nav notikušas būtiskas izmaiņas. *CDB* nesniedza sīkāku informāciju par savu pārvaldības struktūru, riska novērtējumu vai piemērus saistībā ar konkrētiem aizdevumiem SŠA ražošanas nozarei.

(256) Tādējādi atbilstoši 182.–199. apsvēruma secinājumiem Komisija nolēma izmantot pieejamos faktus, lai noteiktu, vai minētās valsts īpašumā esošās bankas atzīstamas par valsts iestādēm.

(257) Iepriekšējās antisubsidēšanas izmeklēšanās ([65]) Komisija konstatēja, ka šādas bankas, kas konkrētajā izmeklēšanā bija piešķīrušas aizdevumus izlasē iekļautajām ražotāju eksportētāju grupām, daļēji vai pilnībā bija valsts vai valsts juridisko personu īpašumā: *China Development Bank, China Construction Bank, Industrial and Commercial Bank of China, Bank of Communications, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, China Industrial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Bank of Shanghai, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank, Hankou Bank, Hubei Bank, Huishang Bank, Dongying Bank, Bank of Tianjin, Bank of Kunlun, Shanghai Rural Commercial Bank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd., Sinotruk Finance Co., Ltd.*

(258) Izmantojot publiski pieejamu informāciju, piemēram, informāciju banku tīmekļa vietnēs, gada pārskatus, informāciju, kas pieejama banku direktorijos vai internetā, Komisija konstatēja arī, ka tālāk minētās bankas, kuras sniegušas aizdevumus vai finanšu līzingu abām izlasē iekļautajām ražotāju eksportētāju grupām, pilnībā vai daļēji bija valsts vai valsts juridisko personu īpašumā.

Bankas nosaukums	Informācija par īpašumtiesību struktūru
Hangzhou Bank	Banku faktiski kontrolē *Hangzhou Finance Bureau*
Zheshang Bank	Vismaz 37 % kapitāla daļu pieder vietējām iestādēm un valsts īpašumā esošiem uzņēmumiem (VU)
Qilu Bank	Vismaz 36 % kapitāla daļu pieder vietējai valdībai un VU
Fudian Bank	Lielākoties ir valsts īpašumā, kapitāla daļas ir sadalītas starp daudziem VU un subjektiem, kas saistīti ar Kunmiņas vietējo valdību
Suzhou Bank	Lielākoties ir valsts īpašumā, kapitāla daļas ir sadalītas starp daudziem VU un subjektiem, kas saistīti ar Suču vietējo valdību
Bank of Jiangsu	Vismaz 32 % kapitāla daļu pieder subjektiem, kas ir valsts īpašumā
China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd.	*China Merchants Bank* meitasuzņēmums, kas, kā ir konstatēts KVP antisubsidēšanas izmeklēšanā ([1]), ir valsts īpašumā

([65]) Sk. atsauces uz KVP lietu un riepu lietu 7. zemsvītras piezīmē, attiecīgi 132. apsvērumu un 211. apsvērumu.

Bankas nosaukums	Informācija par īpašumtiesību struktūru
Chongqing Rural Commercial Bank	Vismaz 23 % kapitāla daļu pieder subjektiem, kas ir valsts īpašumā
China Technology Financial Leasing Co., Ltd.	Dibinājusi Tirdzniecības ministrija un vada Čjuncjinas Zinātnes un tehnoloģiju pētniecības institūts (*Chongqing Science and Technology Research Institute*)
Chongqing Yinhai Leasing Co., Ltd.	Pieder *Chongqing SASAC*

([1]) Sk. atsauces uz KVP lietu un riepu lietu 7. zemsvītras piezīmē, 132. apsvērumu.

(259) Bez tam apstākļos, kad no attiecīgajām finanšu iestādēm netika saņemta konkrēta informācija, kas liecinātu par pretējo, Komisija to pašu iemeslu dēļ, kas jau izklāstīti 3.4.1.2. iedaļā, konstatēja, ka formālās norādes liecina par atrašanos ĶV īpašumā un tās īstenotu kontroli. Konkrēti, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, šķiet, ka to valsts īpašumā esošo banku vadītājus un uzraugus, kuras nesadarbojās, ieceļ ĶV un tie atskaitās ĶV tādā pašā veidā kā to valsts īpašumā esošo banku vadītājus un uzraugus, kuras sadarbojās.

(260) Attiecībā uz būtiskas kontroles īstenošanu Komisija uzskatīja, ka konstatējumus par finanšu iestādēm, kas sadarbojās, var atzīt par reprezentatīviem arī attiecībā uz valsts īpašumā esošajām finanšu iestādēm, kas nesadarbojās. Uz tām tieši tāpat attiecas normatīvais satvars, kas analizēts iepriekš 3.4.1.2. iedaļā. Bez norādēm par pretējo un pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, attiecībā uz tām ir tikpat pamatoti atzīt, ka nav konkrētu pierādījumu par kredītspējas izvērtēšanu, kā attiecībā uz valsts īpašumā esošo baku, kas sadarbojās, tādējādi uz tām tieši tāpat attiecas iepriekš 3.4.1.2. iedaļā minētā normatīvā satvara konkrētās piemērošanas analīze.

(261) Turklāt Komisija novēroja, ka lielākajā daļā aizdevumu līgumu, kurus Komisija bija ieguvusi no izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, bija līdzīgi nosacījumi un ka aizdevumu likmes, kas bija saskaņotas, bija līdzīgas un daļēji pārklājās ar likmēm, ko piedāvāja valsts īpašumā esošā banka, kas sadarbojās.

(262) Tāpēc, ņemot vērā minētās aizdevumu nosacījumu un aizdevumu likmju līdzības, Komisija uzskatīja, ka konstatējumi par valsts īpašumā esošo banku, kas sadarbojās, ir atzīstami par pieejamajiem faktiem pamatregulas 28. panta nozīmē, pēc kuriem novērtējamas pārējās valsts īpašumā esošās bankas.

(263) Ņemot to vērā, Komisija secināja, ka pārējās valsts īpašumā esošās bankas, kas sniedz aizdevumus izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, ir valsts iestādes nozīmē, kas lietota pamatregulas 2. panta b) punktā, kuru lasa saistībā ar un 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punktu.

(264) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka Komisija, lai noteiktu, vai valsts īpašumā esošās bankas, kas nesadarbojās, ir darbojušās kā valsts iestādes, ir balstījusies tikai uz iepriekšējām izmeklēšanām un norādēm par formālu kontroli. Par katru banku nav veikta atsevišķa analīze. Turklāt, tā kā *EXIM* ir politikas banka, tās situāciju nevarēja attiecināt uz komercbankām.

(265) Šajā sakarā Komisija atgādināja, ka citas valsts īpašumā esošās bankas nesadarbojās, tāpēc Komisijai bija jāpaļaujas uz pieejamajiem faktiem. Komisija secināja, ka informācija no iepriekšējām izmeklēšanām kopā ar formālām norādēm par kontroli un pašas izmeklēšanas konstatējumiem attiecībā uz *EXIM* un banku faktisko rīcību pret ražotājiem eksportētājiem ir labākie pieejamie fakti šajā lietā. Katrā ziņā ĶV nav sniegusi pierādījumus vai argumentus, lai atspēkotu Komisijas secinājumus attiecībā uz faktu, ka pārējās valsts īpašumā esošās bankas, kas sniedza aizdevumus izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, ir valsts iestādes nozīmē, kas lietota pamatregulas 2. panta b) punktā, kuru lasa saistībā ar un 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punktu. Tāpēc Komisija saglabāja savu nostāju.

3.4.1.5. Secinājumi par valsts īpašumā esošajām finanšu iestādēm

(266) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Komisija konstatēja, ka visas valsts īpašumā esošās Ķīnas finanšu iestādes, kas bija sniegušas aizdevumus vai finanšu līzingu divām izlasē iekļautajām ražotāju eksportētāju grupām, kuras sadarbojās, ir valsts iestādes nozīmē, kas lietota pamatregulas 2. panta b) punktā, kuru lasa saistībā ar un 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punktu.

(267) Turklāt, pat ja valsts īpašumā esošās finanšu iestādes nebūtu uzskatāmas par valsts iestādēm, Komisija konstatēja, ka tās ir uzskatāmas par tādām, kam ĶV uzticējusi vai ko ĶV norīkojusi veikt funkcijas, kas parasti atrodas valdības kompetencē pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta iv) punkta nozīmē to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti tālāk 269.–272. apsvērumā. Tādējādi katrā ziņā to rīcība ir saistāma ar ĶV.

3.4.1.6. Funkciju uzticēšana vai norīkošana tās veikt privātām finanšu iestādēm

(268) Pēc tam Komisija pievērsās pārējām finanšu iestādēm. Pamatojoties uz konstatējumiem, kas tika izdarīti iepriekšējās antisubsidēšanas izmeklēšanās ([66]) un ko papildināja arī publiski pieejama informācija, tika uzskatīts, ka šādas finanšu iestādes ir privātā īpašumā: *China Minsheng Bank*, *Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd*, *Standard Chartered Bank*, *Ping An Bank*. Attiecībā uz turpmāk norādītajām finanšu iestādēm – tā kā tās nesadarbojās un tā kā nebija pietiekamas publiski pieejamas informācijas, Komisija nevarēja pārbaudīt, vai tās ir valsts vai privātā īpašumā: *Chongqing Runyin Financial Leasing Co., Ltd*., *Wuxi International Platinum Co., Ltd*., *Liangjiang Financial Leasing Co., Ltd*., *Taian Bank* un *Taian Daiyue Rural Commercial Bank Co., Ltd*. Ievērojot piesardzīgu pieeju, Komisija analizēja minētās bankas tāpat kā privātās finanšu iestādes, un turpmāk tekstā tās dēvētas par "privātām finanšu iestādēm". Komisija analizēja, vai šīm finanšu iestādēm Ķīnas valdība bija uzticējusi vai tās norīkojusi pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta iv) punkta nozīmē SŠA ražošanas nozarē piešķirt subsīdijas.

(269) Apelācijas institūcija ir atzinusi, ka "uzticēšana" notiek tad, kad valdība nodod atbildību privātai organizācijai, un "norīkošana" attiecas uz situācijām, kad valdība īsteno savu varu pār privātu organizāciju ([67]). Abos gadījumos valdība izmanto privātu organizāciju par pilnvaroto finansiāla ieguldījuma veikšanai, un "*lielākoties ir paredzams, ka uzticēšana privātai organizācijai vai privātas organizācijas norīkošana būs saistīta ar zināmiem draudiem vai pamudinājumiem*" ([68]). Tajā pašā laikā iv) punkts neļauj dalībniekiem noteikt kompensācijas pasākumus ražojumiem, ja "*valdība tikai īsteno savas vispārējās regulatīvās pilnvaras*" ([69]) vai ja valdības iejaukšanās "*var radīt vai neradīt konkrētu rezultātu konkrētos faktiskajos apstākļos un tirgus dalībniekiem šajā tirgū īstenojot izvēles brīvību* ([70])". Uzticēšana vai norīkošana drīzāk nozīmē "*aktīvāku valdības rīcību, nevis tikai veicināšanas pasākumus*" ([71]).

(270) Komisija ņēma vērā, ka SŠA ražošanas nozares normatīvais satvars, kas minēts iepriekš 238.–245. apsvērumā, attiecas uz visām finanšu iestādēm ĶTR, ieskaitot privātā īpašumā esošās finanšu iestādes. To ilustrē tas, ka Banku likums un dažādi *CBIRC* rīkojumi attiecas uz visām Ķīnas finansētajām un ārvalstu ieguldījumu bankām, ko pārvalda *CBIRC*.

(271) Turklāt pārbaudes apmeklējumos izlasē iekļautajos uzņēmumos atklājās, ka lielākajā daļā aizdevumu līgumu, kurus Komisija bija ieguvusi no izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, bija līdzīgi nosacījumi un ka aizdevumu likmes, ko piedāvāja privātās finanšu iestādes, bija līdzīgas un daļēji pārklājās ar likmēm, ko piedāvāja publiskā sektora īpašumā esošās finanšu iestādes.

(272) No privātajām finanšu iestādēm netika saņemta citāda informācija, tāpēc Komisija secināja, ka attiecībā uz SŠA ražošanas nozari visām finanšu iestādēm (ieskaitot privātās finanšu iestādes), kuras darbojās Ķīnā *CBIRC* uzraudzībā, valsts bija uzticējusi vai tās norīkojusi 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta iv) punkta pirmā ievilkuma nozīmē SŠA ražošanas nozarē īstenot valdības politiku un sniegt aizdevumus ar preferenciālām likmēm.

([66]) Sk. atsauces uz KVP lietu un riepu lietu 7. zemsvītras piezīmē.
([67]) WT/DS/296 (*DS296 United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMS) from Korea), Appellate Body Report of 21 February 2005*, 116. punkts.
([68]) *Appellate Body Report, DS 296*, 116. punkts.
([69]) *Appellate Body Report, DS 296*, 115. punkts.
([70]) *Appellate Body Report, DS 296*, 114. punkts, kas konkrētajā jautājumā piekrīt *Panel Report, DS 194*, 8.31. punktam.
([71]) *Appellate Body Report, DS 296*, 115. punkts.

(273) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas viena no personām apgalvoja, ka tas, ka katra no izlasē iekļautajām uzņēmumu grupām izmeklēšanas periodā ir saņēmusi ieguvumu no dažādu veidu aizdevumiem vai finanšu līzinga, kuri atšķīrās, piemēram, atmaksas termiņa, nodrošinājuma, garantiju un citu saistītu nosacījumu ziņā, kā minēts 281. apsvērumā, liecina, ka valsts tām nav uzticējusi vai tās norīkojusi pildīt attiecīgas funkcijas. Šī persona apgalvoja arī, ka likmju pārklāšanās privātu un valsts īpašumā esošu banku starpā liecina par to, ka valsts īpašumā esošas bankas sniedz aizdevumus pēc tirgus noteikumiem, nevis pretējo. Komisija arī centusies izvairīties no pierādīšanas pienākuma, norādot, ka tās secinājumi tika piemēroti, jo "*[n]o privātajām finanšu iestādēm netika saņemta citāda informācija*". Tomēr Komisijai vispirms būtu bijis jākonstatē pirmšķietamības lieta.

(274) Atbildot uz šiem apgalvojumiem, Komisija atgādināja, ka banku nesadarbošanās dēļ Komisijai bija jāpaļaujas uz pieejamajiem faktiem. Tādējādi tā neizvairījās no pierādīšanas pienākuma. Turklāt, tā kā sadarbojās tikai viena valsts īpašumā esoša banka, Komisija izmantoja informāciju no personas, kas sadarbojās un tika uzskatīta par valsts iestādi, lai salīdzinātu tās nosacījumus ar nosacījumiem, ko piedāvāja privātas bankas, kuras nesadarbojās. Tas, ka likmes pārklājās, liecina, ka arī privātās bankas sniedza aizdevumus, izvirzot noteikumus, kas nebija tik stingri kā tirgus noteikumi, nevis pretēji. Izmantot šīs personas pamatojumu būtu līdzvērtīgi kā secināt, ka informācija, kuras pamatā ir pieejamie fakti, ir uzticamāka nekā secinājumi, kas izdarīti, balstoties uz pārbaudītu informāciju. Tas, ka uzņēmumi izmeklēšanas periodā saņēma ieguvumu no dažādu veidu aizdevumiem ar atšķirīgiem nosacījumiem, to nemaina. Katrā ziņā šī persona nav sniegusi pierādījumus vai argumentus, lai atspēkotu Komisijas konstatējumus. Tādējādi šie apgalvojumi tika noraidīti.

(275) Turklāt normatīvais satvars, kas attiecas uz visām Ķīnas bankām, ir daudz plašāks par tikai diviem *CBIRC* normatīvajiem dokumentiem, kas norādīti iepriekš 238. apsvērumā, un viss normatīvo dokumentu kopums ir juridiski saistošs, kā paskaidrots iepriekš 244. apsvērumā, un tādējādi tiem ir lielāka nozīme nekā tikai veicināšanas pasākumiem. Turklāt pārbaudes apmeklējumos izlasē iekļautajos uzņēmumos neatklājās būtiskas atšķirības starp privāto finanšu iestāžu un publiskā sektora īpašumā esošo finanšu iestāžu sniegto aizdevumu nosacījumiem un likmēm.

(276) Pēc informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka tiesību akti, uz kuriem atsaucas Komisija, dod tikai ievirzi un ka tikai valdības dotās ievirzes pašas par sevi nav pietiekamas, lai izdarītu konstatējumu par uzticēšanu vai norīkošanu. Šajā kontekstā ĶV uzsvēra, ka Ķīnas Banku likuma 34. pantā ir tikai vispārīgs apgalvojums bez kādas praktiskas ietekmes.

(277) Arī Vispārīgo noteikumu par aizdevumiem 15. pantā nav noteikts obligāts pienākums, bet tas tikai ļauj finanšu iestādēm ņemt vērā valsts politiku. Arī Lēmums Nr. 40 arī nav saistošs dokuments, un tas skaidri pilnvaro finanšu iestādes sniegt finansiālu atbalstu "saskaņā ar kreditēšanas principiem".

(278) Komisija nepiekrita šim viedoklim, jo normatīvais satvars, kas attiecas uz visām bankām Ķīnā, ir juridiski saistošs, kā paskaidrots iepriekš 244. apsvērumā, tāpēc tas ir vairāk nekā tikai valdības dots pamudinājums vai ievirze. Attiecībā uz Lēmumu Nr. 40 Komisija jau iepriekš 247. apsvērumā ir konstatējusi, ka Lēmums Nr. 40 uzdod visām finanšu iestādēm sniegt kreditēšanas atbalstu tikai veicinātiem projektiem, lai gan arī minētā lēmuma 17. pantā ir noteikts, ka bankai jāievēro kreditēšanas principi. Tāpēc Komisija saglabāja savu nostāju.

3.4.1.7. Kredītreitingi

(279) Iepriekšējās antisubsidēšanas izmeklēšanās, pamatojoties uz Starptautiskā Valūtas fonda publicēto pētījumu ([72]), kurā parādīta neatbilstība starp starptautiskajiem un Ķīnas kredītreitingiem kopā ar izmeklēšanas konstatējumiem attiecībā uz izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, Komisija jau ir konstatējusi, ka iekšzemes kredītreitingi, kas piešķirti Ķīnas uzņēmumiem, nav ticami. SVF informācija patiešām liecina, ka vietējās kredītreitinga aģentūras vairāk nekā 90 % no Ķīnas obligācijām piešķir reitingu no AA līdz AAA. Tas nav salīdzināms ar citiem tirgiem, kā ES vai ASV.

([72]) IMF Working Paper "Resolving China's Corporate Debt Problem", by Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, October 2016, WP/16/203.

Piemēram, ASV tirgū mazāk nekā 2 % no uzņēmumiem saņem šādus augstākā līmeņa reitingus. Tādējādi Ķīnas kredītreitinga aģentūras ir lielā mērā novirzītas uz reitingu skalas augstāko līmeni. Tām ir ļoti plaša vērtējuma skala, un tās parasti vienā plašā reitinga kategorijā apvieno obligācijas, kuru saistību neizpildes riski lielā mērā atšķiras ([73]).

(280) Turklāt ārvalstu reitinga aģentūras, piemēram, *Standard and Poor's* un *Moody's*, novērtējot Ķīnas obligācijas, kas emitētas ārzemēs, parasti piemēro pieaugumu virs emitenta sākotnējā kredītreitinga, pamatojoties uz novērtējumu par uzņēmuma stratēģisko nozīmīgumu Ķīnas valdībai un ikvienas netiešās garantijas spēku ([74]). Piemēram, aģentūra *Fitch* attiecīgā gadījumā skaidri norāda, ka šādas garantijas ir galvenais virzītājspēks, kas pamato kredītreitingu, ko tā piešķir Ķīnas uzņēmumiem ([75]).

(281) Komisija ieguva papildu informāciju, kas papildināja šo analīzi. Pirmkārt, Komisija konstatēja, ka valsts var īstenot zināmu ietekmi kredītreitingu tirgū. Divi 2016. gadā publicēti pētījumi liecina, ka Ķīnas tirgū darbojas aptuveni 12 kredītreitinga aģentūras, no kurām lielākā daļa ir valsts īpašumā. Kopumā 60 % no visām to uzņēmumu obligācijām, kuriem piešķirts kredītreitings Ķīnā, bija novērtējusi kredītreitinga aģentūra, kas ir valsts īpašumā ([76]).

(282) ĶV ir apstiprinājusi, ka izmeklēšanas periodā Ķīnas obligāciju tirgū darbojušās 15 kredītreitinga aģentūras, no kurā 12 iekšzemes reitinga aģentūras, ieskaitot *Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co., Ltd*, *Dagong Global Credit Rating Co., Ltd*, *Golden Credit Rating International Co., Ltd*, *China Bond Rating Co., Ltd*, *CSCI Pengyuan Credit Rating Co., Ltd*, *Fareast Credit Rating Co., Ltd*, *China Chengxin Securities Rating Co., Ltd*, *United Credit Ratings Co., Ltd*, *Shanghai Credit Information Services Co., Ltd*, *China Securities Index Co., Ltd*, *Beijing North Joint Credit Evaluation Co., Ltd* un *Sichuan Dapu Credit Rating Limited Company*. Lielākā daļa iekšzemes kredītreitinga aģentūru bija valsts īpašumā. Bija arī 3 kredītreitinga aģentūras, kas bija Ķīnas un ārvalstu kopuzņēmumi, proti, *China Lianhe Credit Rating Co. Ltd*, *S&P Global China Rating* un *China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd*.

(283) Otrkārt, Ķīnas kredītreitinga tirgū nav iespējams brīvi iekļūt. Tas būtībā ir slēgts tirgus, jo kredītreitinga aģentūrām, pirms tās var sākt darbu, ir jābūt apstiprinātām Ķīnas Vērtspapīru regulēšanas komisijā ("*CSRC*") vai *PBOC* ([77]). *PBOC* 2017. gada vidū paziņoja, ka ārvalstu kredītreitinga aģentūrām noteiktos apstākļos tiks atļauts veikt kredītreitingus daļā iekšzemes obligāciju tirgus. Tomēr izmeklēšanas periodā neviena ārvalstu kredītreitingu aģentūra vēl nebija atzīta ([78]). Neraugoties uz to, šajā laikposmā ārvalstu aģentūras izveidoja kopuzņēmumus ar dažām vietējām kredītreitinga aģentūrām, kuras sniedz iekšzemes obligāciju emisiju kredītreitingus. Tomēr, kā jau ir skaidrots iepriekš, šie reitingi atbilst Ķīnas reitingu skalai, tāpēc tie nav tieši salīdzināmi ar starptautiskajiem reitingiem.

([73]) *Livingston, M. Poon, W.P.H. and Zhou, L. (2017). Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry, Journal of Banking & Finance*, 24. lpp.

([74]) *Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. and Neelakantan, U. (2017). China's broken promises: why it is not a market-economy, Wiley Rein LLP*, 68. lpp.

([75]) Konkrētam piemēram sk. *Reuters. (2016). Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final 'A-'* https://www.reuters.com/article/idUSFit982112 (skatīts 2017. gada 21. oktobrī).

([76]) *Lin, L.W. and Milhaupt, C.J. (2016). Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market. Columbia Law and Economics Working Paper No.543*, 20. lpp.; *Livingstone, M. Poon, W.P.H. and Zhou, L. (2017). Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry, Journal of Banking & Finance*, 9. lpp.

([77]) Sk. *Tentative Measures for the Administration of the Credit Rating Business Regarding the Securities Market Promulgated by Chinese Securities Regulatory Commission, Order of the China Securities Regulatory Commission [2007] No. 50, 24 August 2007*; *Notice of the People's Bank of China on Qualifications of China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. and other Institutions Engaged in Corporate Bond Credit Rating Business, Yinfa [1997] No. 547, 16 December 1997*, un *Announcement No. 14 [2018] of the People's Bank of China and the China Securities Regulatory Commission on Issues Concerning the Provision of Bond Rating Services by Credit Rating Agencies on the Interbank Bond Market and the Stock Exchange Bond Market*.

([78]) Sk. *Announcement of PBOC on Issues concerning the Credit Rating Business Carried out by Credit Rating Agencies on the Interbank Bond Market*, spēkā no 2017. gada 1. jūlija.

(284) Visbeidzot, nesens pašas *PBOC* veikts pētījums apstiprina Komisijas konstatējumus, jo tā secinājumu daļā ir norādīts: *"ja ir noteikts, ka ārvalstu obligāciju ieguldījumu līmenis atbilst BBB un augstākam starptautiskajam reitingam, tad iekšzemes obligāciju ieguldījumu kategorijai var piešķirt AA un augstāku līmeni, ņemot vērā atšķirību starp vidējo iekšzemes reitingu un starptautisko reitingu par 6 vai vairāk pakāpēm"* ([79]).

(285) Ņemot vērā situāciju, kas aprakstīta iepriekš 279.–284. apsvērumā, Komisija secināja, ka Ķīnas kredītreitingi nenodrošina ticamu bāzes aktīvu kredītriska novērtējumu. Pamatojoties uz minēto, kaut arī Ķīnas kredītreitinga aģentūra dažiem izlasē iekļautajiem uzņēmumiem piešķīrusi labu kredītreitingu, Komisija secināja, ka šāds reitings nav uzticams. Šos reitingus ir izkropļojuši arī politikas mērķi veicināt galvenās stratēģiskās nozares, kā SŠA ražošanas nozari.

3.4.2. *Preferenciāls finansējums: aizdevumi*

3.4.2.1. Atjaunojamie aizdevumi

(286) Spriežot pēc KVP un riepu izmeklēšanās ([80]) gūtajiem konstatējumiem, atjaunojamie aizdevumi ir aizdevumi, kuri uzņēmumam nodrošina iespēju atmaksāto kapitālu atmaksas termiņa beigās aizstāt ar jaunu kapitālu no jauniem aizdevumiem. Atjaunojamie aizdevumi parasti liecina par aizņēmēja īstermiņa likviditātes problēmām un ir saistīti ar lielāku risku bankām, kuras tos piešķir. Tāpēc atjaunojamo aizdevumu izmantošana attiecīgajā uzņēmumā tika uzskatīta par norādi, ka uzņēmums ir sliktākā finansiālā stāvoklī, nekā no pirmā acu uzmetiena liek domāt finanšu pārskati, un ka īstermiņa likviditātes problēmas ir saistītas ar papildu risku.

(287) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka atjaunojamie aizdevumi ne vienmēr liecina par likviditātes problēmām. Tas ir skaidri redzams vadošo Eiropas banku tīmekļa vietnēs. Piemēram, atjaunojamās kredītlīnijas un aizdevumi pieder pie tādu banku kā *ING* ([81]) un *BNP Paribas* ([82]) standarta darījumiem un nav saistīti ar augstākām procentu likmēm.

(288) Komisija nepiekrita ĶV vērtējumam. Ķīnas iestādes pašas atjaunojamos aizdevumus uzskata par papildu kredītriska faktoru. Kā norādīts *CBRC* "Pamatnostādnēs par aizdevumu klasifikāciju pēc riska", atjaunojamie aizdevumi būtu klasificējami vismaz pie "nedrošiem" aizdevumiem ([83]). Aizdevums, kas ietilpst šajā kategorijā, nozīmē, ka pat tad, ja aizņēmējs patlaban var samaksāt aizdevuma pamatsummas un procentu maksājumu, ir daži faktori, kas var negatīvi ietekmēt tā atmaksu.

(289) Eiropā patiešām pastāv tādas kredītiespējas kā atjaunojamie kredīti, bet to nosacījumi ļoti atšķiras no Ķīnas atjaunojamiem aizdevumiem. Atjaunojamie kredīti Savienībā parasti ir kredītlīnijas ar iepriekš noteiktu maksimālo summu, ko var izņemt un atmaksāt vairākos maksājumos iepriekš noteiktā termiņā. Turklāt šādas kredītiespējas rada papildu izmaksas – līgumā noteiktu starpību papildus parastajām īstermiņa tirgus likmēm ([84]) vai iepriekšnoteiktu pārvaldības maksu. Turklāt, ĶV minētais *BNP Paribas* piemērs arī paredz maksu par neizmantoto kapitālu visā kredītiespēju periodā.

(290) No otras puses, atjaunojamajos aizdevumos, kas tika konstatēti pārbaudes apmeklējumos izlasē iekļautajos Ķīnas uzņēmumos, nebija nosacījumu, kas atšķirtos no citiem īstermiņa aizdevumiem. Tie nebija marķēti kā kredītlīnijas vai atjaunojamie kredīti, un ar tiem nebija saistītas papildu maksas vai starpības. No pirmā acu uzmetiena tie šķiet parasti īstermiņa aizdevumi. Tomēr dažreiz aizdevuma mērķī ir norādīts "aizdevumu atmaksa". Turklāt, pārbaudes

([79]) *PBOC Working Paper No.2017/5, May 25,2017,* 28. lpp.
([80]) Atsauci uz KVP lietu sk. iepriekš 7. zemsvītras piezīmē (152. –242. apsvērums), atsauci uz riepu lietu sk. tajā paša zemsvītras piezīmē, (243.–294. apsvērums).
([81]) https://www.ing.com.tr/en/for-your-business/loans/other-cash-loans/revolving-loan
([82]) https://companies.bnpparibasfortis.be/en/solution?n=revolving-credit
([83]) *CBRC's Guidelines on risk-based loan classification,* X panta II punkts.
([84]) Arī ĶV minētais *BNP Paribas* piemērs to apstiprina.

apmeklējumā pārbaudot šo aizdevumu atmaksas, kļuva skaidrs, ka kapitāla summa faktiski tika atmaksāta ar jauniem aizdevumiem, kas saņemti no tās pašas bankas par to pašu summu nedēļas laikā pirms vai pēc sākotnējā aizdevuma atmaksas termiņa beigām. Pēc tam Komisija paplašināja savu analīzi, ietverot arī citus aizdevumus aizdevumu tabulās, un vairākumā gadījumu konstatēja tieši to pašu situāciju ar tieši tādām pašām iezīmēm. Visu šo iemeslu dēļ Komisija saglabāja savu nostāju attiecībā uz atjaunojamiem aizdevumiem.

3.4.2.2. Finansējums ar mērķi pārstrukturēt ilgtermiņa parādu

(291) Izmeklēšanas gaitā Komisija konstatēja, ka konkrēti izlasē iekļautie uzņēmumi emitējuši obligācijas tieši tam, lai atmaksātu parādu, proti, aizdevumus. Komisija konstatēja, ka, pārstrukturējot savu parādu ar šā instrumenta palīdzību, daži uzņēmumi varēja pārkārtot un atlikt savas saistības, kā arī iegūt finanšu līdzekļus, bez kuriem tie nebūtu varējuši izpildīt savas atmaksāšanas saistības, tāpēc tas apliecina grūtības piesaistīt līdzekļus.

(292) Obligāciju izmantošana šim mērķim rada bažas par attiecīgā uzņēmuma spēju samaksāt parādus, un tas liek apšaubīt ne tikai tā īstermiņa likviditāti, bet arī maksātspēju ilgtermiņā. Tāpēc tas, ka uzņēmums emitē obligācijas, lai atmaksātu aizdevumus, tiek uzskatīts par norādi, ka tas ir sliktākā finansiālā stāvoklī, nekā no pirmā acu uzmetiena liek domāt finanšu pārskati, un ka ar īstermiņa un ilgtermiņa finansējumu ir saistīts papildu risks.

3.4.2.3. Īpašās iezīmes

(293) Kā parādīts 238.–245. apsvērumā, vairāki juridiskie dokumenti, kas ir konkrēti vērsti uz nozares uzņēmumiem, norīko finanšu iestādes sniegt aizdevumus ar preferenciālām likmēm SŠA ražošanas nozarei. Minētie dokumenti apliecina, ka finanšu iestādes piešķir preferenciālus aizdevumus tikai ierobežotam skaitam nozaru/uzņēmumu, kas ievēro attiecīgo ĶV politiku.

(294) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV apstrīdēja secinājumus par īpašajā iezīmēm attiecībā uz preferenciāliem aizdevumiem. ĶV norādīja, ka Banku likuma 4. un 34. pantā ir sniegti tikai vispārīgi norādījumi attiecībā uz komercbanku darbību un nav minēts, kuriem uzņēmumiem vai nozarēm būtu piešķirami aizdevumi. Turklāt Vispārīgo noteikumu par aizdevumiem 15. pants neparedz skaidrus un nepārprotamus ierobežojumus, ka šīs īpašās subsīdijas būtu pieejamas tikai SŠA nozares uzņēmumiem. Lēmums Nr. 40 neattiecas tikai uz uzņēmumu vai nozari, bet gan uz konkrētiem veicinātiem projektiem, un tie nav sinonīmi. Turklāt Lēmums Nr. 40 nav obligāts, un, ņemot vērā, ka ekonomikas apakšnozaru un nozaru loks, uz kuru attiecas Lēmums Nr. 40, ir ļoti plašs, nevar secināt, ka minētais dokuments noteiktu skaidru ierobežojumu, kuriem uzņēmumiem konkrēti ir pieejama subsīdija.

(295) Šajā sakarā Komisija norādīja, ka, lai gan Banku likumā un Vispārīgajos noteikumos par aizdevumiem SŠA paši par sevi nav norādīti, tie attiecas uz valsts rūpniecības politiku, kura ir izklāstīta iepriekš 3.1. iedaļā uzskaitītajos dokumentos. Tādējādi Komisija atsaucās uz iepriekš 3.1. iedaļā uzskaitītajiem dokumentiem un izdarītajiem secinājumiem. Turklāt tā uzskatīja, ka norādes uz SŠA ražošanas nozari ir pietiekami skaidras, jo nozare ir identificēta vai nu pēc nosaukuma, vai ar norādi uz tās izgatavotajiem ražojumiem vai ražošanas nozaru grupu, pie kuras tā pieder. Turklāt subsīdija ir īpaša tāpēc, ka ĶV atbalsta ierobežotu grupu atbalstāmo nozaru, kurās ietilpst SŠA ražošanas nozare. Tādējādi Komisija saglabāja savus secinājumus.

(296) Tāpēc Komisija secināja, ka subsīdijas preferenciālu aizdevumu veidā nav vispārēji pieejamas, bet ir īpašas pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē. Turklāt neviena ieinteresētā persona nav sniegusi pierādījumus, ka šie preferenciālie aizdevumi tiktu piešķirti, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem vai nosacījumiem pamatregulas 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

3.4.2.4. Ieguvums un subsīdiju apjoma aprēķināšana

(297) Pēc tam Komisija aprēķināja kompensējamās subsīdijas apjomu. Lai veiktu šo aprēķinu, tā novērtēja ieguvumu, kas izmeklēšanas periodā piešķirts saņēmējiem. Saskaņā ar pamatregulas 6. panta b) punktu saņēmējam piešķirtais ieguvums ir starpība starp procentu summu, ko uzņēmums maksā par preferenciālu aizdevumu, un summu, ko uzņēmums maksātu par līdzīgu komerciālu aizdevumu, kuru tas faktiski varēja saņemt tirgū.

(298) Šajā ziņā Komisija ir novērojusi vairākas Ķīnas SŠA tirgus īpatnības. Kā paskaidrots iepriekš 3.4.1.1.–3.4.1.7. iedaļā, Ķīnas finanšu iestāžu piešķirtie aizdevumi liecina par ievērojamu valdības iejaukšanos un neatspoguļo likmes, kādas parasti tiek noteiktas funkcionējošā tirgū.

(299) Izlasē iekļautās uzņēmumu grupas atšķiras to vispārējā finansiālā stāvokļa ziņā. Izmeklēšanas periodā katra no tām saņēma dažādu veidu aizdevumus vai finanšu līzingu, kuri atšķīrās, piemēram, atmaksas termiņa, nodrošinājuma, garantiju un citu saistītu nosacījumu ziņā. Šo abu iemeslu dēļ katram uzņēmumam, spriežot pēc tā saņemtajiem aizdevumiem, bija citādā vidējā procentu likme.

(300) Lai atspoguļotu šīs īpatnības, Komisija individuāli novērtēja katras izlasē iekļautās ražotāju eksportētāju grupas finansiālo stāvokli. Šajā ziņā Komisija izmantoja aprēķinu metodiku, kas preferenciāliem aizdevumiem tika noteikta antisubsidēšanas izmeklēšanā, kura attiecās uz ĶTR izcelsmes karsti velmētiem plakaniem tērauda velmējumiem, kā arī antisubsidēšanas izmeklēšanā, kas attiecās uz ĶTR izcelsmes riepām ([85]), un ir izskaidrota nākamajos apsvērumos. Rezultātā Komisija aprēķināja ieguvumu no preferenciālās aizdošanas prakses individuāli katrai izlasē iekļautajai ražotāju eksportētāju grupai un iedalīja ieguvumu attiecīgajam ražojumam.

a) *CNBM* grupa

(301) Kā minēts iepriekš 250.–252. apsvērumā, Ķīnas aizdevējas finanšu iestādes nav sniegušas kredītspējas novērtējumu. Tādējādi, lai noteiktu ieguvumu, Komisijai bija jānovērtē, vai procentu likmes aizdevumiem, kas tika piešķirti *CNBM* grupai, atbilda tirgus līmenim.

(302) Spriežot pēc šo *CNBM* grupas ražotāju eksportētāju finanšu pārskatiem, to finansiālais stāvoklis kopumā ir bijis rentabls. Vienam no ražotājiem eksportētājiem aizdevumu nebija. Tomēr Komisija konstatēja, ka 65 % no saviem pirkumiem tas ir finansējis ar sava veida preferenciālu īstermiņa finanšu instrumentu (bankas akceptētām tratām). Kā paskaidrots tālāk 3.4.3.2. iedaļā, bankas akceptētas tratas ir parāda instrumentu veids; tāpēc to plaša izmantošana norāda uz īstermiņa likviditātes problēmām. Otrais ražotājs eksportētājs laikposmā no 2016. līdz 2018. gadam guva pastāvīgu peļņu, un no pirmā acu uzmetiena tam bija veselīgi finanšu rādītāji, piemēram, zema parāda attiecība pret aktīviem. Tomēr izrādījās, ka tam ir īstermiņa likviditātes problēmas šādu iemeslu dēļ: uzņēmuma īstermiņa neatmaksātais parāds veidoja gandrīz 100 % no tā apgrozījuma; tas ir emitējis obligācijas, lai atmaksātu banku aizdevumus; tas ir izmantojis lielu skaitu bankas akceptētu tratu, lai finansētu savus pirkumus, un ir izmantojis atjaunojamos aizdevumus, kas liecina, ka uzņēmums varētu būt nestabilākā finansiālā stāvoklī, kā no pirmā acu uzmetiena varētu šķist pēc finanšu pārskatiem. Līdzīgi bija ar trešo ražotāju eksportētāju, kura situācija bija rentabla, bet kurš plaši izmantoja bankas akceptētas tratas un obligācijas, kas emitētas, lai atmaksātu bankas aizdevumus.

(303) Pirmais mātes starpniekuzņēmums *China Jushi* laikposmā no 2016. līdz 2017. gadam un izmeklēšanas periodā bija rentabls, bet savu pirkumu finansēšanai plaši izmantoja bankas akceptētas tratas. Turklāt Komisija konstatēja, ka daži aizdevumi, kas bija sniegti *China Jushi* līmenī, bija atjaunojamie aizdevumi un *China Jushi* bija emitējis divas obligācijas, lai atmaksātu bankas aizdevumus. Atjaunojamie aizdevumi tika konstatēti arī otram mātesuzņēmuma starpniekuzņēmumam *Sinoma Technology*.

(304) Kā jau minēts 207.–217. apsvērumā, mātesuzņēmums CNBM nesadarbojās. Tomēr, ņemot vērā tā publiski pieejamo 2018. gada pārskatu, redzama līdzīga aina: uzņēmumam ir augsts parādsaistību īpatsvars, tā neto parāda attiecība ir 130 % un parāda attiecība pret aktīviem ir 68 %. Izmeklēšanas periodā uzņēmums noslēdza vienošanos par parādsaistību kapitalizāciju ar valsts īpašuma esošām bankām, lai uzlabotu parāda struktūru. Saskaņā ar minēto vienošanos uzņēmums varētu apmainīt daļu sava parāda valsts īpašumā esošajās bankās pret kapitāla daļām un tādējādi samazināt saistības savā bilancē.

([85]) Sk. atsauci uz KVP lietu iepriekš 7. zemsvītras piezīmē (152. –244. apsvērums) un arī atsauci uz riepu lietu 7. zemsvītras piezīmē (236. apsvērums).

(305) Komisija konstatēja, ka Ķīnas kredītreitinga aģentūra dažādiem *CNBM* grupas uzņēmumiem ir piešķīrusi reitingus no AA - līdz AA+. Ņemot vērā 279.–285. apsvērumā minētos vispārējos kropļojumus Ķīnas kredītreitingos, Komisija secināja, ka šis reitings nav uzticams.

(306) Komisija uzskatīja, ka grupas vispārējais finansiālais stāvoklis atbilst BB kredītreitingam, kas ir augstākais reitings, kurš vairs neatbilst "investīciju kategorijai". "Investīciju kategorija" nozīmē, ka uzņēmuma emitētās obligācijas kredītreitinga aģentūra uzskata par pietiekamām, lai tas varētu izpildīt maksājuma saistības, ta ka bankām tiek atļauts tajās ieguldīt.

(307) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas *CNBM* grupa apgalvoja, ka Komisija piešķīrusi kopēju kredītreitingu visai *CNBM* grupai, pamatojoties galvenokārt uz *CNBM* kredītreitingu, lai gan *CNBM* parādsaistību līmenis nevarēja negatīvi ietekmēt *China Jushi*, kurā tam pieder tikai 27 % daļu. Turklāt *CNBM* nevarēja nodot savas parādsaistības uzņēmumam *China Jushi*, jo grupas uzņēmumi ir atsevišķi tiesību subjekti ar ierobežotu atbildību, kas nozīmē, ka kapitāla daļu īpašnieku vai meitasuzņēmumu parādus nevarēja nodot. Turklāt, tā kā *CNBM* grupa uzskata, ka bankas akceptētas tratas nav līdzvērtīgas īstermiņa aizdevumiem, tad arī tās nebūtu jāņem vērā, novērtējot uzņēmumu kredītreitingu.

(308) Komisija nepiekrita šiem apgalvojumiem. Kā jau ir parādīts 301.–304. apsvērumā, Komisija ir individuāli novērtējusi katru šajās grupās ietilpstošo uzņēmumu. Konkrēti attiecība uz *CNBM* grupu neatkarīgi no situācijas, kas aprakstīta *CNBM* līmenī, lielākajā daļā pārbaudīto uzņēmumu redzama līdzīga aina, ko raksturo atjaunojamie aizdevumi, plaša bankas akceptu izmantošana un obligāciju emisija aizdevumu atmaksai. Turklāt pretēji tam, ko apgalvoja uzņēmums, parāds faktiski tika nodots starp dažādiem grupas uzņēmumiem, izmantojot starpuzņēmumu aizdevumus. Tāpēc Komisija nolēma piešķirt grupai vienotu kredītreitingu. Visbeidzot, kā minēts tālāk 3.4.3.2. iedaļā, Komisija uzskatīja bankas akceptētas tratas par cita veida finanšu instrumentu, kas līdzvērtīgs īstermiņa aizdevumam un ko tādējādi var izmantot kredītreitingu noteikšanai. Tādējādi uzņēmuma apgalvojumi tika noraidīti.

(309) Pēc tam, lai noteiktu tirgus likmi, *PBOC* standarta aizdevumu likmei tika piemērota prēmija, kas gaidāma no obligācijām, ko emitējušas firmas ar šādu reitingu (BB).

(310) Šis uzcenojums tika noteikts, pēc *Bloomberg* datiem par rūpniecības segmentiem aprēķinot relatīvo starpību starp ASV AA kredītreitinga uzņēmumu obligāciju un ASV BB kredītreitinga uzņēmumu obligāciju indeksiem. Šādi aprēķinātā relatīvā starpība pēc tam tika pieskaitīta standarta procentu likmēm, ko *PBOC* bija publicējusi aizdevuma piešķiršanas dienā ([86]), attiecībā uz to pašu laiku, uz kuru attiecās konkrētais aizdevums. Tas tika darīts atsevišķi attiecībā uz katru aizdevumu, kas piešķirts uzņēmumam.

(311) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas vairākas personas apgalvoja, ka relatīvā starpība izmantota aplami. Tās visas apgalvoja, ka Komisijai būtu bijis jāizmanto absolūtā, nevis relatīvā starpība starp ASV AA un ASV BB kredītreitinga obligācijām. Tika minēti šādi iemesli:

1) relatīvās starpības līmenis svārstās kopā ar bāzes procentu likmes līmeni ASV, proti, jo zemāks procentu likmes līmenis, jo lielāks būs iegūtais uzcenojums;

2) iegūtā standarta līmenis svārstās atbilstoši *PBOC* standarta likmei, kurai to piemēro. Jo augstāka *PBOC* standarta likme, jo augstāks būs iegūtā standarta līmenis;

3) absolūtā starpība laika gaitā saglabājas diezgan stabila, savukārt attiecībā uz relatīvo starpību vērojamas lielas atšķirības.

([86]) Fiksētajām procentu likmēm. Attiecībā uz mainīgas procentu likmes aizdevumiem tika izmantota *PBOC* standarta likme izmeklēšanas periodā.

(312) Šie jautājumi jau ir aplūkoti iepriekšējā izmeklēšanā ([87]). Kā redzams 175.–187. apsvērumā par KVP lietu un 256. apsvēruma par riepu lietu, Komisija noraidīja minētos argumentus ar tālāk izklāstīto pamatojumu.

(313) Pirmkārt, lai gan Komisija atzina, ka komercbankas parasti izmanto absolūtā izteiksmē noteiktu uzcenojumu, tā norādīja, ka šī prakse, šķiet, galvenokārt ir balstīta uz praktiskiem apsvērumiem, jo procentu likme galu galā ir absolūts skaitlis. Taču šis absolūtā izteiksmē izteiktais skaitlis atspoguļo riska novērtējumu, kas balstīts uz relatīvu novērtējumu. BB kredītreitinga kategorijā ietvertais uzņēmuma saistību neizpildes risks ir par X % lielāks nekā valsts vai bezriska uzņēmuma saistību neizpildes risks. Tas ir relatīvs novērtējums.

(314) Otrkārt, procentu likmes atspoguļo ne tikai uzņēmuma riska profilu, bet arī konkrētos valsts un valūtas riskus. Tādējādi relatīvā starpība aptver izmaiņas pamatā esošajos tirgus apstākļos, kuras netiek aptvertas, ja ievēro absolūtās starpības loģiku. Bieži – tāpat kā šajā lietā – valsts un valūtas īpašie riski laika gaitā mainās, un atšķirības dažādās valstīs ir dažādas. Rezultātā bezriska likmes laika gaitā ievērojami atšķiras, un dažkārt tās ir zemākas ASV, dažkārt – Ķīnā. Šīs atšķirības ir saistītas ar tādiem faktoriem kā IKP reālais un paredzamais pieaugums, ekonomikas sentiments un inflācijas līmeņi. Tā kā bezriska likmes laika gaitā mainās, viena un tā pati nominālā absolūtā starpība var liecināt par ļoti atšķirīgu riska novērtējumu. Piemēram, ja banka lēš konkrēta uzņēmuma saistību neizpildes risku par 10 % lielāku nekā bezriska likmei (relatīvā aplēse), izrietošā absolūtā starpība var būt no 0,1 % (ar bezriska likmei 1 %) līdz 1 % (ar bezriska likmi 10 %). Ieguldītāja skatījumā, relatīvā starpība tādējādi ir labāks radītājs, jo tā atspoguļo ienesīguma starpības apmēru un kā to ietekmē bāzes procentu likmes līmenis.

(315) Treškārt, relatīvā starpība ir neitrāla arī valsts ziņā. Piemēram, ja ASV bezriska likme ir zemāka par bezriska likmi Ķīnā, tad ar šo metodi tiks iegūti augstāki absolūtie uzcenojumi. Turpretī, ja bezriska likme Ķīnā ir zemāka par bezriska likmi ASV, tad ar šo metodi tiks iegūti zemāki absolūtie uzcenojumi.

(316) Trešajā punktā vēsturiskie dati, kas parāda absolūtās un relatīvās starpības dinamiku laika gaitā, jau ir analizēti riepu lietā. Komisijas analīzē ir konstatēts, ka absolūtā starpība nav tik stabila, kā apgalvots, bet laika gaitā tā svārstās no 1 % līdz 4,5 %. Turklāt relatīvā starpība sekoja tieši tādai pašai tendencei kā absolūtā starpība pēdējo 23 gadu laikā, t. i., kad relatīvā starpība palielinās, palielinās arī absolūtā starpība un otrādi. Attiecībā uz iespējamo relatīvās starpības svārstīgumu izmaiņu lielums bija līdzīgs, proti, starpība starp augstākajiem un zemākajiem skaitliskajiem rādītājiem bija 530 % attiecībā uz relatīvo starpību un 450 % attiecībā uz absolūto starpību ([88]).

(317) ĶV arī iebilda pret ārpusvalsts standarta izmantošanu pašu par sevi. Šajā ziņā ĶV norādīja, ka Komisijai vispirms būtu vajadzējis meklēt salīdzināmus komerciālus aizdevumus, ko ražotāji eksportētāji faktiski būtu varējuši saņemt tirgū. Citādi standarts būtu bijis jābalsta uz pozitīviem pierādījumiem un pamatotiem skaidrojumiem par to, ka visus aizdevumus attiecīgajā tirgū izkropļojusi tāda valdības iejaukšanās, ka iekšzemes tirgū nav bijis salīdzināmu aizdevumu.

([87]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/969 (2017. gada 8. jūnijs), ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, neleģētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu importam un ar kuru groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/649, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, neleģētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu importam (OV L 146, 9.6.2017., 17. lpp.) ("KVP lieta"), Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/1690 (2018. gada 9. novembris), ar ko nosaka galīgos kompensācijas maksājumus tādu konkrētu jaunu vai atjaunotu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes gumijas pneimatisko riepu importam, kuras paredzētas autobusiem vai kravas automobiļiem un kuru slodzes indekss pārsniedz 121, un groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/1579, ar kuru nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts tādu konkrētu jaunu vai atjaunotu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes gumijas pneimatisko riepu importam, kuras paredzētas autobusiem vai kravas automobiļiem un kuru slodzes indekss pārsniedz 121, un atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2018/163 (OV L 283, 12.11.2018., 1. lpp.) ("riepu lieta").

([88]) Atsauce uz riepu lietu iepriekšējā zemsvītras piezīmē, 256. apsvērums.

(318) Šajā ziņā, kā skaidrots iepriekš 3.4.1.7. iedaļā, Komisija konstatēja, ka iekšzemes kredītreitingi, kas piešķirti Ķīnas uzņēmumiem, paši par sevi nav ticami un ka tos arī izkropļojuši politikas mērķi veicināt galvenās stratēģiskās nozares, piemēram, SŠA. Rezultātā Ķīnas kredītreitingi nesniedz ticamu aplēsi par pamatā esošā aktīva kredītrisku, un Komisijai bija jāmeklē standarts, kura pamatā ir neizkropļoti kredītreitingi. Turklāt Komisija norādīja, ka BB kredītreitinga uzņēmumiem aprēķinātā procentu likme aptuveni 9 % apmērā nav nesamērīga, ņemot vērā to, ka BB kredītreitinga uzņēmumu obligāciju ienesīgums Ķīnas iekšzemes tirgū izmeklēšanas perioda beigās bija 21 % ([89]). Tādējādi šie apgalvojumi tika noraidīti.

(319) ĶV apgalvoja arī, ka ārpusvalsts standarta izmantošana nav piemērota, jo standarts neveic nepieciešamās korekcijas, lai atspoguļotu dominējošos apstākļus Ķīnas finanšu tirgū, un ka Komisija citu faktoru starpā nav ņēmusi vērā aizdevumu apjoma, atmaksas noteikumu atšķirības un to, vai aizdevumi ir garantēti.

(320) Komisija nepiekrita šim viedoklim, jo par aprēķina sākumpunktu izmantota *PBOC* standarta likme. Turklāt relatīvās starpības izmantošana aptver izmaiņas pamatā esošajos valstij raksturīgajos tirgus apstākļos, kuras netiek aptvertas, ja ievēro absolūtās starpības loģiku, kā skaidrots iepriekšējā apsvērumā. Bez tam Komisija norādīja, ka aizstājējvērtībā nav iespējams iekļaut visus bankas individuālā riska novērtējuma faktorus. Tomēr Komisijas aprēķinu metodikā ir ņemti vērā atsevišķu aizdevumu parametri, piemēram, aizdevuma sākuma datums un termiņš, kā arī procentu likmes mainīgums. Tādējādi ĶV apgalvojumi tika noraidīti.

(321) Tāda pati situācija attiecībā uz tirgus kropļojumiem un derīgu kredītreitingu trūkums ir arī ĶTR ārvalstu valūtā izteiktu aizdevumu gadījumā, jo arī šos aizdevumus piešķir tās pašas Ķīnas finanšu iestādes. Tāpēc, kā konstatēts iepriekš, lai noteiktu atbilstīgu tirgus standartu, tika izmantotas attiecīgas nominālvērtības BB kredītreitinga uzņēmumu obligācijas, kas emitētas izmeklēšanas periodā.

(322) Turklāt, kā skaidrots 3.4.2.1. iedaļā, atjaunojamo aizdevumu izmantošana attiecīgajā uzņēmumā tiek uzskatīta par norādi, ka uzņēmums ir sliktākā finansiālā stāvoklī, nekā no pirmā acu uzmetiena liek domāt finanšu pārskati, un ka īstermiņa likviditātes problēmas ir saistītas ar papildu risku. Faktiski atjaunojamos aizdevumus parasti ņem uz īsiem termiņiem. Maz ticams, ka atjaunojama aizdevuma atmaksas termiņš pārsniegtu divus gadus, un izlasē iekļautajos uzņēmumos pārbaudītie pierādījumi par aizdevumiem pamatoja šādu secinājumu.

(323) Tāpēc, lai ņemtu vērā to, ka bankas, kuras uzņēmumiem sniedza īstermiņa finansējumu atjaunojamo aizdevumu veidā, bija pakļautas palielinātam riskam, Komisija riska novērtējuma skalā piešķīra par vienu pakāpi zemāku novērtējumu un pielāgoja relatīvās starpības aprēķinu visam attiecīgo uzņēmumu īstermiņa finansējumam. Tādējādi Komisija salīdzināja ASV AA kredītreitinga uzņēmumu obligācijas un ASV B (nevis BB) kredītreitinga uzņēmumu obligācijas ar vienādu termiņu. Saskaņā ar *Standard & Poor's* kredītreitingu definīcijām parādnieks ar B reitingu ir neaizsargātāks kā parādnieks ar BB reitingu, bet parādnieks konkrētajā laikā joprojām spēj izpildīt savas finanšu saistības. Tomēr nelabvēlīgi darījumdarbības, finanšu vai ekonomiskie apstākļi var mazināt parādnieka spēju vai vēlmi izpildīt finanšu saistības. Tāpēc šis standarts tiek uzskatīts par piemērotu, lai atspoguļotu papildu risku, ko rada atjaunojamo aizdevumu izmantošana par īstermiņa finansējumu.

(324) Tādējādi Komisija to izmantoja par attiecīgo standartu visiem īstermiņa parādiem, ieskaitot aizdevumus ar 2 gadu vai īsāku atmaksas termiņu, kuri sniegti uzņēmumiem, kas izmanto atjaunojamos aizdevumus.

(325) Attiecībā uz atlikušajiem aizdevumiem, kuru atmaksas termiņš pārsniedz 2 gadus, ja uzņēmumiem nebija atjaunojamo aizdevumu, tad Komisija atgriezās pie parastā standarta, kas ļauj piešķirt augstāko kategoriju spekulatīvās kategorijas obligācijām, kā paskaidrots 306. apsvērumā.

([89]) *Daily Report of China Onshore RMB Bond Market, 2018-07-20, Bond Information Department, China Central Depository & Clearing Co. Ltd*, 4. lpp.

(326) Komisija konstatēja, ka daži grupas uzņēmumi emitējuši obligācijas, lai pārstrukturētu parādu. Šajā gadījumā, kā izskaidrots 3.4.2.2. iedaļā, Komisija uzskatīja, ka attiecīgie uzņēmumi ir sliktākā finansiālā stāvoklī, nekā no pirmā acu uzmetiena liek domāt finanšu pārskati, un ka ar īstermiņa un ilgtermiņa finansējumu ir saistīts papildu risks. Tāpēc, lai ņemtu vērā pakļautību palielinātam riskam, Komisija riska novērtējuma skalā piešķīra par vienu pakāpi zemāku novērtējumu un, salīdzinot ASV AA kredītreitinga uzņēmumu obligācijas ar ASV B kredītreitinga uzņēmumu obligācijām, pielāgoja relatīvās starpības aprēķinu arī to ilgtermiņa finansējumam, ieskaitot aizdevumus.

(327) Visbeidzot, tā kā mātesuzņēmums *CNBM* nesadarbojās, tad ieguvums no preferenciāliem aizdevumiem *CNBM* līmenī tika noteikts, izmantojot šajā iedaļā izskaidroto metodiku, kas piemērota publiski pieejamai informācijai šā uzņēmuma 2018. gada pārskatā, piemēram, nenokārtotās saistības, vidējās kapitāla izmaksas un vidējais aizņēmumu ilgums.

b) *Yuntianhua* grupa

(328) Kā minēts iepriekš 250.–252. apsvērumā, Ķīnas aizdevējas finanšu iestādes nav sniegušas kredītspējas novērtējumu. Tādējādi, lai noteiktu ieguvumu, Komisijai bija jānovērtē, vai procentu likmes aizdevumiem, kas tika piešķirti *Yuntianhua* grupai, atbilda tirgus līmenim.

(329) Spriežot pēc šo *Yuntianhua* grupas ražotāju eksportētāju finanšu pārskatiem, to finansiālais stāvoklis kopumā ir bijis rentabls.

(330) Tomēr īstermiņa likviditātes analīze rada bažas abiem eksportētajiem uzņēmumiem, jo īstermiņa parādi IP laikā veido no 90 līdz vairāk nekā 100 % no uzņēmumu apgrozījuma, un tiem ir tendence pieaugt attiecībā pret iepriekšējo gadu. Abos uzņēmumos ir būtiski izmantot īstermiņa parādus. Lai gan vienam no ražotājiem eksportētājiem IP laikā nebija aizdevumu, tas lielāko daļu savu pirkumu, kā arī daļu no citām izmaksām, kas nav darbības izmaksas, finansēja, izmantojot bankas akceptētas tratas – instrumentu, kura atmaksas termiņš parasti ir mazāks par gadu.

(331) *CPIC*, pirmais tiešais kapitāla daļu īpašnieks un galvenais piegādātājs ražotājiem eksportētājiem, IP laikā bija rentabls. Tomēr tam samazinājās kapitāla atdeve no iepriekšējā gada. Turklāt uzņēmumam ir likviditātes problēmas, jo tā īstermiņa parādi veido 80 %–90 % no kopējā parāda. Salīdzinot uzņēmuma apgrozāmos līdzekļus ar tā īstermiņa saistībām, iegūstams apgrozāmā kapitāla rādītājs ([90]), kuras vērtība ir maza – mazāka par 1, kas rada bažas par uzņēmuma spēju atmaksāt īstermiņa parādus. Līdzīgi Komisija ir konstatējusi, ka uzņēmums savu pirkumu finansēšanai plaši izmanto bankas akceptētas tratas.

(332) *Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd.* – *Yuntianhua* grupas mātesuzņēmums, kas iesaistīts izmeklējamā ražojuma piegādes ķēdē, IP laikā strādāja ar zaudējumiem. Uzņēmuma apgrozāmo līdzekļu salīdzinājums ar tā īstermiņa saistībām, kad apgrozāmā kapitāla rādītājs ir mazāks par 1, rada nopietnas bažas par uzņēmuma likviditāti un spēju atmaksāt īstermiņa parādus. Turklāt izmeklēšanā atklājās, ka uzņēmums emitējis obligācijas ar skaidru mērķi atmaksāt parādu. Līdzīgi tika noteikta atjaunojamo aizdevumu izmantošana.

(333) Komisija konstatēja, ka Ķīnas kredītreitinga aģentūra *Yuntianhua* grupai ir piešķīrusi AA kredītreitingu. Ņemot vērā 279.–285. apsvērumā minētos vispārējos izkropļojumus Ķīnas kredītnovērtējumos, Komisija secināja, ka šāds kredītnovērtējums nav uzticams.

(334) Komisija uzskatīja, ka grupas vispārējais finansiālais stāvoklis atbilst BB kredītreitingam, kas ir augstākais reitings, kurš vairs neatbilst "investīciju kategorijai". "Investīciju kategorija" nozīmē, ka uzņēmuma emitētās obligācijas kredītreitinga aģentūra uzskata par pietiekamām, lai tas varētu izpildīt maksājuma saistības, tā ka bankām tiek atļauts tajās ieguldīt.

([90]) Apgrozāmā kapitāla rādītājs ir likviditātes rādītājs, ar ko mērī uzņēmuma spēju izpildīt īstermiņa saistības, kuru termiņš nepārsniedz gadu. Apgrozāmā kapitāla rādītāju izsaka kā uzņēmuma apgrozāmo līdzekļu salīdzinājumu ar tā īstermiņa saistībām.

(335) Pēc tam, lai noteiktu tirgus likmi, *PBOC* standarta aizdevumu likmei tika piemērota prēmija, kas gaidāma no obligācijām, ko emitējušas firmas ar šādu reitingu (BB).

(336) Šis uzcenojums tika noteikts, pēc *Bloomberg* datiem par rūpniecības segmentiem aprēķinot relatīvo starpību starp ASV AA kredītreitinga uzņēmumu obligāciju un ASV BB kredītreitinga uzņēmumu obligāciju indeksiem. Šādi aprēķinātā relatīvā starpība pēc tam tika pieskaitīta standarta procentu likmēm, ko *PBOC* bija publicējusi aizdevuma piešķiršanas dienā ([91]), attiecībā uz to pašu laiku, uz kuru attiecās konkrētais aizdevums. Tas tika darīts atsevišķi attiecībā uz katru aizdevumu un finanšu līzingu, kas piešķirts uzņēmumam.

(337) Tāda pati situācija attiecībā uz tirgus kropļojumiem un derīgu kredītreitingu trūkums ir arī ĶTR ārvalstu valūtā izteiktu aizdevumu gadījumā, jo arī šos aizdevumus piešķir tās pašas Ķīnas finanšu iestādes. Tāpēc, kā konstatēts iepriekš, lai noteiktu atbilstīgu tirgus standartu, tika izmantotas attiecīgas nominālvērtības BB kredītreitinga uzņēmumu obligācijas, kas emitētas izmeklēšanas periodā.

(338) Turklāt, kā skaidrots 3.4.2.1. iedaļā, atjaunojamo aizdevumu izmantošana attiecīgajā uzņēmumā tiek uzskatīta par norādi, ka uzņēmums ir sliktākā finansiālā stāvoklī, nekā no pirmā acu uzmetiena liek domāt finanšu pārskati, un ka īstermiņa likviditātes problēmas ir saistītas ar papildu risku. Faktiski atjaunojamos aizdevumus parasti ņem uz īsiem termiņiem. Maz ticams, ka atjaunojama aizdevuma atmaksas termiņš pārsniegtu divus gadus, un izlasē iekļautajos uzņēmumos pārbaudītie pierādījumi par aizdevumiem pamatoja šādu secinājumu.

(339) Tāpēc, lai ņemtu vērā to, ka bankas, kuras uzņēmumiem sniedza īstermiņa finansējumu atjaunojamo aizdevumu veidā, bija pakļautas palielinātam riskam, Komisija riska novērtējuma skalā piešķīra par vienu pakāpi zemāku novērtējumu un pielāgoja relatīvās starpības aprēķinu visam attiecīgo uzņēmumu īstermiņa finansējumam. Tādējādi Komisija salīdzināja ASV AA kredītreitinga uzņēmumu obligācijas un ASV B (nevis BB) kredītreitinga uzņēmumu obligācijas ar vienādu termiņu. Saskaņā ar *Standard & Poor's* kredītreitingu definīcijām parādnieks ar B reitingu ir neaizsargātāks kā parādnieks ar BB reitingu, bet parādnieks konkrētajā laikā joprojām spēj izpildīt savas finanšu saistības. Tomēr nelabvēlīgi darījumdarbības, finanšu vai ekonomiskie apstākļi var mazināt parādnieka spēju vai vēlmi izpildīt finanšu saistības. Tāpēc šis standarts tiek uzskatīts par piemērotu, lai atspoguļotu papildu risku, ko rada atjaunojamo aizdevumu izmantošana par īstermiņa finansējumu.

(340) Tādējādi Komisija to izmantoja par attiecīgu standartu visiem īstermiņa parādiem, ieskaitot aizdevumus ar 2 gadu vai īsāku atmaksas termiņu, kuri sniegti uzņēmumiem, kas izmanto atjaunojamos aizdevumus.

(341) Attiecībā uz atlikušajiem aizdevumiem, kuru atmaksas termiņš pārsniedz 2 gadus, ja uzņēmumiem nebija atjaunojamo aizdevumu, tad Komisija atgriezās pie parastā standarta, kas ļauj piešķirt augstāko kategoriju spekulatīvās kategorijas obligācijām, kā paskaidrots 306. apsvērumā.

(342) Komisija konstatēja, ka daži grupas uzņēmumi emitējuši obligācijas, lai pārstrukturētu parādu. Šajā gadījumā, kā izskaidrots 3.4.2.2. iedaļā, Komisija uzskatīja, ka attiecīgie uzņēmumi ir sliktākā finansiālā stāvoklī, nekā no pirmā acu uzmetiena liek domāt finanšu pārskati, un ka ar īstermiņa un ilgtermiņa finansējumu ir saistīts papildu risks. Tāpēc, lai ņemtu vērā pakļautību palielinātam riskam, Komisija riska novērtējuma skalā piešķīra par vienu pakāpi zemāku novērtējumu un, salīdzinot ASV AA kredītreitinga uzņēmumu obligācijas ar ASV B kredītreitinga uzņēmumu obligācijām, pielāgoja relatīvās starpības aprēķinu arī to ilgtermiņa finansējumam, ieskaitot aizdevumus.

3.4.2.5. Secinājumi par preferenciālu finansējumu: aizdevumi

(343) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka visas izlasē iekļautās ražotāju eksportētāju grupas izmeklēšanas periodā bija saņēmušas preferenciālus aizdevumus. Ņemot vērā finansiālā ieguldījuma esību, ražotāju eksportētāju ieguvumus un īpašās iezīmes, preferenciālus aizdevumus Komisija uzskatīja par kompensējamu subsīdiju.

([91]) Fiksētajām procentu likmēm. Attiecībā uz mainīgas procentu likmes aizdevumiem tika izmantota *PBOC* standarta likme izmeklēšanas periodā.

(344) Attiecībā uz preferenciāliem aizdevumiem konstatētais subsīdiju apjoms izlasē iekļautajām uzņēmumu grupām izmeklēšanas periodā ir šāds.

Preferenciāls finansējums: aizdevumi

Uzņēmums/grupa	Kopējais subbsīdijas apjoms
Yuntianhua grupa	2,53 %
CNBM grupa	7,39 %

3.4.3. *Preferenciāls finansējums: citi finansējuma veidi*

3.4.3.1. Kredītlīnijas

(345) Izmeklēšana parādīja, ka saistībā ar finansējuma piešķiršanu katram izlasē iekļautajam uzņēmumam Ķīnas finanšu iestādes ar preferenciāliem nosacījumiem ir piešķīrušas arī kredītlīnijas. Tās sastāvēja no pamatnolīgumiem, uz kuru pamata banka ļāva izlasē iekļautajiem uzņēmumiem noteiktā maksimālā apmērā izmantot dažādus parāda instrumentus, piemēram, apgrozāmā kapitāla aizdevumus, bankas akceptētas tratas, dokumentārus vekseļus, citus tirdzniecības finansējuma veidus utt.

(346) Kredītlīnijas mērķis ir noteikt aizņēmuma limitu, ko uzņēmums jebkurā laikā var izmantot, lai finansētu savas kārtējās darbības, tādējādi padarot apgrozāmā kapitāla finansēšanu elastīgu un vajadzības gadījumā tūlītēji pieejamu. Izmeklēšanā tika atklāts, ka abiem izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem ar dažādām bankām bijuši kredītlīniju līgumi, kas aptvēra dažādus īstermiņa finansēšanas instrumentus ar mērķi finansēt darbības izdevumus. Tādējādi Komisija uzskatīja, ka principā uz visu izlasē iekļauto uzņēmumu īstermiņa finansējumu būtu jāattiecina sava veida kredītlīnijas instruments, ieskaitot bankas akceptētas tratas, kuras regulāri izdod kārtējo darbību finansēšanai.

(347) Tāpēc, lai noteiktu, vai visu īstermiņa finansējumu sedza kredītlīnija, Komisija salīdzināja uzņēmumiem, kas sadarbojās, izmeklēšanas periodā pieejamo kredītlīniju summu ar īstermiņa finansējuma summu, ko šie uzņēmumi izmantoja tajā pašā periodā. Ja īstermiņa finansējuma summa pārsniedza kredītlīnijas limitu, tad Komisija palielināja esošās kredītlīnijas summu par ražotāju eksportētāju faktiski izmantoto summu, kas pārsniedza kredītlīnijas limitu.

(348) Normālos tirgus apstākļos kredītlīnijām tiek piemērota tā saucamā "administrēšanas" vai "saistību" maksa, lai kompensētu bankas izmaksas un riskus, kas ir saistīti ar kredītlīnijas atvēršanu, kā arī tiek piemērota atjaunošanas maksa, kas katru gadu tiek iekasēta par kredītlīniju atjaunošanu. Tomēr Komisija konstatēja, ka visi izlasē iekļautie uzņēmumi bez maksas izmantojuši sniegtās kredītlīnijas.

(349) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka Komisijas apgalvojums, ka normālos tirgus apstākļos kredītlīnijām piemēro saistību maksu, nav pamatots, ņemot vērā tās izmantoto apsvērumu gaisa kuģu lietās. ĶV apgalvoja, ka saistību maksas ir piemērojamas tikai piešķirto kredītlīniju gadījumā. Tomēr Komisija nav konstatējusi, ka attiecīgās kredītlīnijas ir piešķirtās kredītlīnijas. ĶV atgādināja, ka lietā *EC – Aircraft* ES pati ir apgalvojusi, ka tas, ka EIB neiekasēja saistību maksu, ir pamatoti, jo "*.. i) "atvērtās likmes" līgumiem (t. i., līgumiem, kuriem likmes nav noteiktas iepriekš) nav noteiktības par laiku, kad būs pieejami naudas līdzekļi, un EIB neuzņemas saistības par precīzu procentu likmi*".

(350) Atbildot uz šo apgalvojumu, Komisija norādīja, ka ES arguments *EC-Aircraft* procedūrās attiecībā uz saistību maksu ekspertu grupas konstatējumos netika aplūkots. Konkrēti, ekspertu grupa lēma, ka tas, ka EIB neiekasē saistību maksu, lai kompensētu EIB saistības darīt pieejamu finansējumu, bija izdevīgāk nekā tas, ka komercaizdevējs sniedz līdzīgu aizdevums, un piešķīra ieguvumu ([92]). Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

([92]) WT/DS316/R *European Communities and Certain Member States - Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft - Report of the Panel, 30 June 2010*, 7.739. un 7.801. punkts.

(351) Saskaņā ar pamatregulas 6. panta d) punkta ii) apakšpunktu starpību starp summu, ko uzņēmums samaksājis kā maksu par kredītlīnijas atvēršanu vai atjaunošanu Ķīnas finanšu iestādēs, un summu, ko uzņēmums maksātu par līdzīgu komerciālu kredītlīniju, kuru uzņēmums varētu saņemt tirgū, Komisija uzskatīja par saņēmējiem šādi piešķirto ieguvumu.

(352) Pēc informācijas izpaušanas vairākas personas apgalvoja, ka Komisija nav veikusi kredītlīniju īpašo iezīmju analīzi. Turklāt ĶV atkārtoja savas piezīmes, kas izklāstītas iepriekš 3.1. iedaļā, norādot, ka SŠA nav veicināta nozare un neviens no dokumentiem, uz ko šajā sakarā atsaucas Komisija, neliecina, ka SŠA nozarei piešķirtās kredītlīnijas ir īpašas SKP nolīguma 2. panta nozīmē.

(353) Komisija neveica atsevišķu īpašo iezīmju analīzi, jo kredītlīnijas pēc savas būtības ir saistītas ar citiem preferenciālas aizdošanas veidiem, piemēram, aizdevumiem, un tādējādi uz to attiecināma tā pati īpašo iezīmju analīze, kas izvērsta iepriekš 3.4.2.3. iedaļā par aizdevumiem. Rezultātā šie apgalvojumi tika noraidīti.

(354) Atsaucoties uz publiski pieejamiem datiem ([93]) par līdzīgu kredītlīniju atvēršanu līdzīgās (bet kropļojumu neskartās) situācijās, atbilstīgais administrēšanas maksas tirgus standarts tika noteikts 1,5 % līmenī. Administrēšanas maksas summa, atverot kredītlīniju, ir maksājama vienreizēja maksājuma veidā. Tāpēc Komisija šo standartu piemēroja izmeklēšanas periodā atvērto kredītlīniju summai.

(355) Kredītlīnijām, kas pastāvēja pirms IP un kas atjaunotas IP laikā, pamatojoties uz to pašu avotu, par standartu tika izmantota atjaunošanas maksa 1,25 % līmenī. Atjaunošanas maksas summa, atjaunojot kredītlīniju, ir maksājama reizi gadā vienreizēja maksājuma veidā. Tāpēc Komisija šo standartu piemēroja izmeklēšanas periodā atjaunoto kredītlīniju summai.

(356) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas viena no personām norādīja, ka bankas parasti atsakās no izmaksām, kas saistītas ar vienošanos un atjaunošanas maksām, lai nodrošinātu lielus komercklientus. Uzņēmums sniedza arī piemēru par banku Amerikas Savienotajās Valstīs, kura neiekasēja vienošanās maksu un iekasēja tikai 0,25 % gada atjaunošanas maksu par piešķirto kredītlīniju 100 001–3 milj. USD vērtībā ([94]). Turklāt, ņemot vērā to, ka Amerikas Savienotās Valstis ir daudz lielāks tirgus nekā Apvienotā Karaliste un ka Komisija kredītspējas noteikšanai paļāvās uz Amerikas Savienoto Valstu obligāciju reitingiem, šāds standarts tika uzskatīts par daudz piemērotāku nekā Komisijas izmantotais Apvienotās Karalistes standarts mazajiem uzņēmumiem.

(357) Komisija norādīja, ka apgalvojumi par to, ka bankas parasti atsakās no izmaksām, kas saistītas ar vienošanos un atjaunošanas maksām, lai nodrošinātu lielus komercklientus, nebija pamatoti ar pierādījumiem. Turklāt Komisija pārskatīja uzņēmuma ierosināto standartu un konstatēja, ka tas īpaši attiecas uz kredītlīnijām maziem uzņēmumiem ar maksimālo summu 3 milj. USD un konkrētāk – uz īstermiņa apgrozāmā kapitāla vajadzībām. Gluži pretēji, Komisijas izmantotajam standartam minimālā, nevis augšējā robeža bija 25 000 GBP, attiecībā uz nodrošinātā kapitāla izmantošanu vai termiņu nebija ierobežojumu, un tas bija noškirts no cita finanšu produkta, kas minēts tajā pašā dokumentā, bet bija īpaši pielāgots mazajiem uzņēmumiem. Tādējādi Komisijas noteiktais standarts bija piemērotāks lieliem klientiem. Turklāt ASV banka, kas izsniedza kredītlīnijas minētajā piemērā, bija banka, kas darbojas tikai ASV tirgū, savukārt *HSBC* (Komisijas izmantotais standarts) ir globāla banka, kas darbojas arī Ķīnas tirgū. Komisijai nav pierādījumu, kas liecinātu, ka *HSBC* atsakās no maksas atkarībā no klienta lieluma. Arī šajā ziņā Komisijas standarts šķita piemērotāks. Tādējādi uzņēmuma apgalvojumi tika noraidīti.

([93]) Maksa, ko iekasē *HSBC UK*: https://www.business.hsbc.co.uk/…/pdfs/en/bus_bnkg_price_list.pdf
([94]) https://www.pnc.com/en/small-business/borrowing/business-lines-of-credit/secured-businessline-of-credit.html

3.4.3.2. Bankas akceptētas tratas

a) Vispārīgi skaidrojumi

(358) Bankas akceptētas tratas ir finanšu produkts, kura mērķis ir aktivizēt iekšzemes naudas tirgu, paplašinot kredītiespējas. Tas ir īstermiņa finansējuma veids, kas var "*samazināt*" tratas devēja "*finansējuma izmaksas un uzlabot kapitāla efektivitāti*" ([95]).

(359) Bankas akceptētas tratas var izmantot tikai tam, lai norēķinātos par īstiem tirdzniecības darījumiem, un tratas devējam šajā sakarā ir jāsniedz pietiekami pierādījumi, piemēram, ar pirkuma/pārdevuma līgumu, rēķinu un piegādes rīkojumu u. c. Pirkuma līgumos bankas akceptētas tratas var izmantot par standarta maksāšanas līdzekli kopā ar citiem līdzekļiem, piemēram, naudas pārvedumu vai maksājuma uzdevumu.

(360) Bankas akceptētas tratas sagatavo prasītājs (tratas devējs, kas ir arī pamatā esošā komercdarījuma pircējs), un to akceptē banka. Akceptējot tratu, banka piekrīt norādītajā datumā (atmaksas termiņa beigās) veikt tratā norādītās naudas summas beznosacījumu maksājumu tratas ņēmējam/uzrādītājam.

(361) Parasti bankas akcepta līgumos ir ietverts to darījumu saraksts, uz kuriem attiecas tratas summa, ar maksājuma termiņa norādi piegādātājam un bankas akceptētas tratas atmaksas termiņa norādi.

(362) Komisija konstatēja, ka bankas akceptētas tratas parasti izdod bankas akcepta līguma ietvaros, kurā norāda bankas, piegādātāju un pircēja identitāti, bankas un pircēja saistības un precīzi norāda vērtību katram piegādātājam, ar pārdevēju saskaņoto maksājuma termiņu un sniegto garantiju un bankas akceptētās tratas atmaksas termiņu.

(363) Komisija konstatēja arī, ka kredītlīniju līgumos bankas akceptētas tratas parasti uzskaita kopā ar citiem īstermiņa finanšu instrumentiem, piemēram, apgrozāmā kapitāla aizdevumiem, kā iespēju izmantot finanšu limitu.

(364) Atkarībā no katras bankas izvirzītajiem nosacījumiem var būt tā, ka tratas devējam jāveic neliels noguldījums īpašā kontā, jāiesniedz ķīla un jāmaksā pieņemšanas komisijas nauda. Katrā ziņā tratas devēja pienākums ir visu bankas akceptētas tratas summu pārskaitīt uz īpašo kontu ne vēlāk kā bankas akceptētās tratas atmaksas termiņa beigās.

(365) Kad banka to ir akceptējusi, tratas devējs indosē bankas akceptēto tratu un kā rēķina maksājumu nodod to tratas ņēmējam, kurš pamatā esošajā komercdarījumā ir arī piegādātājs. Tādējādi tiek atceltas pircēja (tratas devēja) maksājuma saistības pret piegādātāju (tratas ņēmēju). Rodas jaunas pircēja maksājuma saistības pret akceptējošo banku par tādu pašu summu (tratas devējam ir pienākums samaksāt bankai naudas līdzekļus līdz bankas akceptētās tratas atmaksas termiņa beigām). Tāpēc bankas akceptēto tratu izdošana aizstāj tratas devēja pienākumu pret piegādātāju ar pienākumu pret banku.

(366) Bankas akceptēto tratu atmaksas termiņš ir atkarīgs no katras bankas noteiktajiem nosacījumiem un var ilgt līdz 1 gadam.

(367) Bankas akceptētās tratas ņēmējam (vai uzrādītājam) pirms atmaksas termiņa ir trīs iespējas:

— nogaidīt, līdz akceptējošā banka atmaksas termiņā naudas līdzekļu veidā samaksā visu tratas nominālvērtības summu;

— indosēt bankas akceptēto tratu, t. i., izmantot to par maksāšanas līdzekli savām saistībām pret citām personām; vai

— diskontēt bankas akceptēto tratu akceptējošajā bankā vai citā bankā un saņemt naudas līdzekļu ieņēmumus pret diskontētās likmes samaksu.

([95]) Skatīt Ķīnas Tautas bankas tīmekļa vietni: https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html

(368) Bankas akceptētās tratas izdošanas datums parasti atbilst ar piegādātāju saskaņotajam maksājuma termiņam, bet tas var būt arī datums pirms vai pēc maksājuma termiņa. Izmeklēšanā tika konstatēts, ka attiecībā uz izlasē iekļautajiem uzņēmumiem izdošanas datums parasti bijis pirms maksājuma termiņa, kas saskaņots ar piegādātāju, un dažos gadījumos pat pēc maksājuma termiņa. Komisija konstatēja, ka izlasē iekļauto uzņēmumu bankas akceptēto tratu atmaksas termiņš lielākoties ir no 6 mēnešiem līdz 12 mēnešiem pēc rēķina maksājuma termiņa beigām.

(369) Attiecībā uz bankas akceptēto tratu uzskaiti, tratas devēju uzskaitē, t. i., izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju uzskaitē, tos atzīst par saistībām pret banku.

(370) Ķīnas Tautas bankas Kredītatsauču centrs (“*CRCP*”) atzīst bankas akceptētas tratas par “neatmaksātu kredītu”, ko sniegušas bankas tādā pašā līmenī kā aizdevumus, akreditīvus vai tirdzniecības finansējumu. Būtu arī jānorāda, ka *CRCP* finansētājas ir finanšu iestādes, kas piešķir dažādu veidu aizdevumus, un ka šādas finanšu iestādes tādējādi ir atzinušas bankas akceptētas tratas par saistībām, kas ir izpildāmas pret tām. Turklāt izmeklēšanas laikā iegūtie bankas akcepta līgumi paredz, ka tad, ja pircējs bankas akceptētas tratas termiņa beigu dienā nav veicis maksājumu pilnībā, tad banka nesamaksāto summu uzskata par nokavētu aizdevumu, kas jāatmaksā bankai.

(371) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas viens ražotājs eksportētājs no *CNBM* grupas apgalvoja, ka *CRCP* kredīta pārskatos neatzīst bankas akceptētas tratas par saistībām pret banku. Šī ieinteresētā persona atsaucās uz piezīmi par saistībām *CRCP* kredīta pārskatā, kur precizēts: “*Parāda bilance ietver nenokārtotus avansus, aizdevumus, klasificētos aizdevumus, tirdzniecības finansējumu, faktoringu, vekseļu diskontēšanu, garantijas un kompensētus trešo personu parādus un parādus, ko statistikas vākšanas laikā apkalpo aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība.*” Turklāt tā piebilda, ka vienā no grupas uzņēmumiem “Informācijas kopsavilkums” kredīta pārskatā attiecas uz “pašreizējo saistību bilanci”, kas neietver bankas akceptēto tratu summas, bet tikai aizdevumu summu.

(372) Šajā sakarā Komisija norāda, ka kredīta pārskatos “Informācijas kopsavilkumā par neatmaksātajiem kredītiem” bankas akceptētās tratas norādītas tajā pašā līmenī, kurā aizdevumi, akreditīvi, diskontēti vekseļi, faktorings vai tirdzniecības finansējums. Tas, ka bankas akceptētas tratas konkrētā laikā, kad tika izdots pārskats, netiek ieskaitītas “parāda bilancē” vai “pašreizējo saistību bilancē” neietekmē to klasificēšanu pie kredīta, ko *CRCP* ir skaidri atzinis kredīta pārskatā.

(373) Kā jau minēts 358. apsvērumā, bankas akceptētas tratas ir īstermiņa finansējuma veids. Turklāt, kā savā tīmekļa vietnē norādījusi Ķīnas Tautas banka, “*ar bankas akceptētu tratu var garantēt pircēja un pārdevēja līguma izveidi un izpildi, kā arī veicināt kapitāla apgrozījumu, iesaistot Ķīnas Bankas kredītu* ([96])”. Bez tam savā tīmekļa vietnē *DBS* banka reklamē bankas akceptētas tratas kā līdzekli, ar ko “*uzlabot apgrozāmo kapitālu, atliekot maksājumus*” ([97]).

(374) Komisija konstatēja, ka bankas akceptētas tratas plaši izmanto par maksāšanas līdzekli komercdarījumos, ar tām aizstājot maksājuma uzdevumu un tādējādi veicinot naudas līdzekļu apgrozījumu un tratas devēja apgrozāmo kapitālu. No naudas līdzekļu viedokļa instruments *de facto* tratas devējam dod 6 mēnešu vai 1 gada atliktu maksājuma termiņu, jo darījuma summas faktiskais maksājums naudas līdzekļu veidā notiek bankas akceptētas tratas atmaksas termiņa beigās, nevis brīdī, kad vekseļa devējam bija jāveic maksājums savam piegādātājam. Ja šāda finanšu instrumenta nebūtu, tad tratas devējs vai nu izmantotu savu apgrozāmo kapitālu, kam ir izmaksas, vai arī noslēgtu līgumu ar banku par īstermiņa apgrozāmā kapitāla aizdevumu, lai samaksātu saviem piegādātājiem, – un arī tam ir izmaksas. Faktiski, maksājot ar bankas akceptētu tratu, tratas devējs izmanto piegādātās preces vai sniegtos pakalpojumus no 6 mēnešiem līdz 1 gadam bez naudas līdzekļu avansiem un bez jebkādām izmaksām. Bankas akceptētu tratu izmantošanu īstermiņa aizdevumu aizstāšanai ilustrē Komisijas konstatējums, ka vienam no izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem nebija aizdevumu. Tomēr šā ražotāja eksportētāja izdotās bankas akceptētās tratas IP laikā veidoja 70 % no tā darbības izmaksām. Līdzīgi, bankas akceptētās tratas IP beigās veidoja vairāk nekā 53 % no tā kopējām saistībām.

([96]) Sk. 71. zemsvītras piezīmi.
([97]) Sk. *DBS* bankas tīmekļa vietni: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance

(375) Normālos tirgus apstākļos bankas akceptētas tratas kā finanšu instruments tratas devējam nozīmētu finansēšanas izmaksas. Izmeklēšanā atklājās, ka visi izlasē iekļautie uzņēmumi, kas izmeklēšanas periodā izmantoja bankas akceptētas tratas, par bankas sniegto akcepta pakalpojumu maksāja tikai komisijas naudu, kura svārstījās no 0,05 % līdz 0,1 % no tratas nominālvērtības. Tomēr, atlikdami naudas līdzekļu maksājumu par preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, izlasē iekļautie uzņēmumi nemaksāja ar bankas akcepta tratu saistītās finansēšanas izmaksas. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka izmeklētie uzņēmumi ir saņēmuši ieguvumu no finansējuma bankas akceptētu tratu veidā, par kurām tie nesedz nekādas izmaksas.

(376) Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punktu un 3. panta 2) punktu Komisija secināja, ka ĶTR ieviestā bankas akceptu sistēma ir nodrošinājusi visiem ražotājiem eksportētājiem bezmaksas finansējumu to kārtējām darbībām un tādā veidā tika piešķirts kompensējams ieguvums, kas aprakstīts tālāk 395.–399. apsvērumā.

(377) Pēc informācijas galīgās izpaušanas abi ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, nāca klajā ar piezīmi, ka bankas akceptētas tratas nav aizdevums vai kāda cita veida finansiāla palīdzība un ka Komisija ir kļūdaini pieņēmusi, ka bankas akceptētu tratu izmantošanai ir tāda pati ietekme kā īstermiņa aizdevumam. Tie apgalvoja, ka pagarinātais maksājuma termiņš bankas akceptētas tratas izmantošanas gadījumā nav bezprocentu īstermiņa aizdevums, ko piešķīrusi banka, bet gan maksājuma termiņa pagarinājums, ko nolemj piešķirt pārdevējs. *Yuntianhua* grupa apgalvoja, ka Komisija nav pierādījusi finansiāla ieguldījuma esību bankas akceptētu tratu gadījumā. Abi ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, uzstāja, ka bankas akceptētas tratas nav saistītas ne ar kādu finansējumu, jo nevienai personai nav pārskaitīta nauda no bankas.

(378) Viens *CNBM* grupas uzņēmums apgalvoja, ka bankas akcepts tiek izmantots tikai tam, lai atvieglotu darījumus starp nepazīstamām personām tā, lai banka pievienotu pati savu garantiju, ka atmaksas termiņa beigās tiks veikts maksājums. Turklāt bankas akceptēta trata nemaina pārdošanas līgumā sākotnēji paredzēto maksājuma termiņu, un tāpēc banka, akceptējot tratu, nesniedz īstermiņa aizdevumu. Bez tam tas norādīja, ka veids, kā bankas akceptētās tratas tiek grāmatotas uzņēmuma iekšējā uzskaitē, nemaina secinājumu, ka bankas akceptētas tratas nav īstermiņa finansējums. Šī persona apgalvoja arī, ka, tā kā saskaņā ar pārdošanas līgumu pārdevējs maksājumu saņem tikai reizi 6 mēnešos vai 1 gadā, tad pircējam nav jāizmanto savs apgrozāmais kapitāls vai jānoslēdz īstermiņa aizdevuma līgums, lai veiktu maksājumu pēc pieprasījuma, jo pārdevējs jau ir piekritis, ka maksājums tiks atlikts.

(379) Šajā sakarā Komisija norādīja, ka tā nav konstatējusi, ka bankas akceptētas tratas būtu aizdevumi. Tomēr Komisija secināja, ka to ekonomiskā ietekme ir līdzīga kā īstermiņa finansējumam.

(380) Kā norādīts 374. apsvērumā, Komisija konstatēja, ka bankas akceptētas tratas plaši izmanto par maksāšanas līdzekli komercdarījumos, ar tām aizstājot maksājuma uzdevumu un tādējādi veicinot naudas līdzekļu apgrozījumu un tratas devēja apgrozāmo kapitālu. Komisija konstatēja arī, ka no naudas līdzekļu viedokļa instruments atliek naudas līdzekļu maksājumu līdz bankas akceptētas tratas termiņa beigām. Faktiski piegādātājam maksājuma termiņā, kas saskaņots līgumā, tiek samaksāts nevis ar naudas līdzekļiem, bet ar bankas akceptētu tratu. Atmaksas termiņa beigās tratas devējs veic naudas līdzekļu maksājumu bankai atbilstoši līgumattiecībām, kas radušās starp tratas devēju un banku bankas akceptētas tratas satvarā. Piegādātāji var arī indosēt bankas akceptētās tratas, lai samaksātu citiem preču/pakalpojumu nodrošinātājiem (naudas līdzekļu vietā). Tāpēc, kā norādīts 374. apsvērumā, bankas akceptēto tratu izmantošana ir ļāvusi tratas devējiem izmantot piegādātās preces vai sniegtos pakalpojumus no 6 mēnešiem līdz 1 gadam bez naudas līdzekļu avansiem un bez jebkādām izmaksām. Komisija atkārtoti norādīja arī, ka Ķīnas Tautas banka pasniedz bankas akceptētas tratas kā instrumentu, kas var "*samazināt*" tratas devēja "*finansējuma izmaksas un uzlabot kapitāla efektivitāti*", "kā arī veicināt kapitāla apgrozījumu, iesaistot Ķīnas Bankas kredītu" ([98]), un DBS banka reklamē bankas akceptētas tratas kā līdzekli, ar ko "*uzlabot apgrozāmo kapitālu, atliekot maksājumus*" ([99]). Turklāt ĶV nav apstrīdējusi Komisijas secinājumu, ka bankas akceptētas tratas ir finansējuma veids. Nesen turklāt *CBIRC* ir izdevis paziņojumu, kurā tas norāda, ka ar nolūku stiprināt kreditēšanas atbalstu svarīgāko uzņēmumu lejupējiem uzņēmumiem, banku finanšu iestādes var sniegt kreditēšanas atbalstu lejupējiem uzņēmumiem, lai saņemtu preces un maksātu par precēm, noformējot bankas akceptētas tratas, iekšzemes akreditīvi, avansa finansējumu utt. ([100]) Tas ir vēl viens pierādījums, kas liecina, ka ĶV atzīst bankas akceptētas tratas par vienu no kreditēšanas atbalsta veidiem.

([98]) Sk. 73. zemsvītras piezīmi.
([99]) Sk. 75. zemsvītras piezīmi.
([100]) http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=895429&itemId=928

(381) Tas, ka laikā, kad tiek izdota bankas akceptēta trata, nenotiek naudas pārskaitījums no bankas nevienai personai, nemaina iepriekš izklāstīto pamatojumu un secinājumus. Kā jau skaidrots, ĶTR ieviestās bankas akceptētās tratas ir maksāšanas līdzeklis komercdarījumos, kas atbalsta tratas devējus, uzlabojot tiem naudas līdzekļu apgrozījumu un apgrozāmo kapitālu. No ekonomiskā un finansiālā viedokļa šā instrumenta izmantošana ļauj tratas devējam nomaksāt savas saistības, neizmantojot uzņēmuma finanšu resursus, un tādējādi tas ir veids, kā finansēt tā saimniecisko darbību. Pretēji tam, ko apgalvo ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, šo finansējumu piešķir nevis piegādātājs, bet banka. Kā paskaidrots 365. apsvērumā, kad banka ir akceptējusi bankas akceptēto tratu un kad tā ir indosēta tratas ņēmējam (t. i., piegādātājam), pircēja (tratas devēja) maksājuma saistības pret piegādātāju (tratas ņēmēju) tiek izbeigtas. Tratas ņēmējam (piegādātājam) faktiski tiek samaksāts ar bankas akceptētu tratu laikā, par ko panākta vienošanās pārdošanas līgumā (t. i., maksājuma termiņā). Pārbaudes apmeklējuma laikā to papildus apstiprinājusi ĶV, proti, kad uzņēmums samaksā piegādātājam ar bankas akceptētu tratu, tam vairs nav saistību pret piegādātāju, bet gan pret banku, jo tam, kurš lūdzis izdot bankas akceptētu tratu, atmaksas termiņa beigās būs jāsamaksā bankai summa pilnā apmērā. Turklāt piegādātājs var izmantot bankas akceptētu tratu, lai samaksātu savas saistības pret citām personām, jo tā ir maksāšanas līdzeklis. Tāpēc piegādātājs nepagarina maksājuma termiņu. Gluži pretēji, faktiskajam naudas līdzekļu maksājumam darījumā, uz kuru attiecas bankas akceptēta trata, banka piešķir pagarinājumu par 6 mēnešiem vai 1 gadu un tādējādi ļauj tratas devējam izvairīties no visām finansēšanas izmaksām.

(382) Komisija nepiekrita piezīmei, ka, tā kā saskaņā ar pārdošanas līgumu pārdevējs maksājumu saņem tikai reizi 6 mēnešos vai 1 gadā, tad pircējam nav jāizmanto savs apgrozāmais kapitāls vai jānoslēdz īstermiņa aizdevuma līgums, lai veiktu maksājumu pēc pieprasījuma. Komisija nepiekrita arī apgalvojumam, ka nav nozīmes veidam, kā izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji bankas akceptētās tratas grāmato savā iekšējā uzskaitē. Faktiski, kā jau minēts iepriekš, bankas akceptētas tratas ir maksāšanas līdzeklis, ko tratas devējs izmanto, lai izpildītu savas saistības pret tratas ņēmēju. Apgalvojums, ka "*pārdevējs maksājumu saņem tikai reizi 6 mēnešos vai 1 gadā*", ir faktu ziņā nepareizs, jo maksājuma termiņā, kas saskaņots līgumā, pārdevējs saņem maksājumu bankas akceptētas tratas veidā. Kā jau norādīts 374. apsvērumā, bankas akceptētas tratas ir paredzētas kā maksāšanas līdzeklis komercdarījumos, nevis kā naudas līdzekļu maksājums, un tam ir piekritis kā pārdevējs, tā pircējs. Tomēr naudas līdzekļu samaksa par precēm un pakalpojumiem tiek atlikta līdz bankas akceptētās tratas atmaksas termiņam, un šo atlikšanu nodrošina banka. Kā jau paskaidrots 365. apsvērumā, ja pārdevējam maksā ar bankas akceptētu tratu, tad tratas devēja saistības pret pārdevēju tiek izbeigtas un rodas divas jaunas saistības: tratas devēja saistības pret akceptējošo banku un akceptējošās bankas saistības pret pārdevēju (tratas ņēmēju) vai bankas akceptētās tratas uzrādītāju. Pretēji tam, kas tiek apgalvots, veids, kā izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji bankas akceptētās tratas grāmato savā iekšējā uzskaitē, ir svarīgs elements, kas parāda, ka, no vienas puses, samaksājot ar bankas akceptētu tratu, saistības pret pārdevēju ir izbeigtas un, no otras puses, tratas devējam ir radušās jaunas saistības pret banku. Tas ir papildu pierādījums tam, ka, izmantojot bankas akceptētas tratas par maksāšanas līdzekli, ko ļauj banka, kura akceptējusi tratu, tratas devējam nav jāmaksā piegādātājam (tratas ņēmējam) naudas līdzekļi maksājuma termiņā, kas saskaņots līgumā. Tratas devēja pienākums toties ir samaksāt bankai naudas līdzekļus bankas akceptētās tratas atmaksas termiņā, kas ir vai nu 6 mēneši, vai 1 gads. ĶV to ir apstiprinājusi pārbaudes apmeklējuma laikā, norādīdamas, ka bankas akceptētas tratas "*ir izdevīgs veids, kā atvieglot slogu uzņēmuma naudas plūsmai*".

(383) Komisija arī nepiekrita piezīmei, ka, akceptējot bankas akceptētu tratu, banka tikai pievieno savu garantiju, ka atmaksas termiņā tiks veikts maksājums. Pirmkārt, kā jau norādīts iepriekš, bankas akceptēta trata ir maksāšanas līdzeklis, ar kuru tratas devējs izpilda savas saistības pret tratas ņēmēju (piegādātāju). Tāpēc tratas devējs samaksā tratas ņēmējam tad, kad bankas akceptētā trata tiek indosēta, savukārt atmaksas termiņa beigās tratas ņēmējs izpilda savas maksājuma saistības pret banku. Otrkārt, bankas akceptētu tratu nevar klasificēt tikai kā papildu garantiju nākotnes maksājumam, jo bankas akceptēta trata ir maksāšanas līdzeklis, kas atzīts pārdošanas līgumos, un tratas devēja maksājuma saistības pret piegādātāju tiek izbeigtas, samaksājot ar bankas akceptētu tratu. Naudas līdzekļu maksājums bankai atmaksas termiņa beigās nenozīmē, ka piegādātājs ir pagarinājis maksājuma termiņu, bet gan liecina par saistībām pret banku. Turklāt to ir apstiprinājusi ĶV pārbaudes apmeklējuma laikā, apgalvodama, ka no juridiskā viedokļa atšķirība starp bankas garantiju un bankas akceptētu tratu ir tāda, ka "*garantijas gadījumā par maksājumu galvenais atbildīgais ir uzņēmums A, savukārt bankas akceptu gadījumā – izdevējbanka*".

(384) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija atkārtoja savu secinājumu, ka bankas akceptētas tratas ietekmes ziņā ir īstermiņa finansējums tādā ziņā, ka tās ražotājiem eksportētājiem ļauj finansēt savus pirkumus. Ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, piešķirtais ieguvums ir finansēšanas izmaksu ietaupījumi, ko nodrošināja bankas akceptētu tratu izmantošana bez atlīdzības.

(385) Ņemot vērā, ka bankas akceptētām tratām ir tāds pats nolūks un ietekme kā īstermiņa apgrozāmā kapitāla aizdevumiem un ka ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, savas kartējās darbības finansēšanai ir plaši izmantojuši tās, nevis īstermiņa apgrozāmā kapitāla aizdevumus, tiem būtu jāsedz izmaksas, kas līdzvērtīgas īstermiņa apgrozāmā kapitāla aizdevuma finansējumam. Šo secinājumu apstiprināja arī ĶV pārbaudes apmeklējuma laikā, kurā tā norādīja, ka izvēle starp bankas akceptētu tratu un īstermiņa aizdevumu ir uzņēmuma ziņā, taču "*pēc būtības tie ir līdzīgi*".

(386) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija noraidīja apgalvojumus, ka bankas akceptētas tratas nav īstermiņa finansējuma veids.

b) Īpašās iezīmes

(387) Attiecībā uz īpašajām iezīmēm, kas minētas 165. apsvērumā, saskaņā ar Lēmumu Nr. 40 finanšu iestādes sniedz kreditēšanas atbalstu veicinātajam nozarēm.

(388) Komisija uzskatīja, ka bankas akceptētas tratas ir vēl viens preferenciāla finansiāla atbalsta veids, ko finanšu iestādes sniedz veicinātajām nozarēm, piemēram, SŠA nozarei. Patiešām, kā jau ir norādīts iepriekš 3.1. iedaļā, SŠA nozare ir viena no veicinātajām nozarēm un tāpēc tā ir tiesīga saņemt visu iespējamo finansiālo atbalstu. Nav sniegti pierādījumi, ka kāds uzņēmums Ķīnas Tautas Republikā (kurš nedarbojas veicinātā nozarē) varētu saņemt ieguvumu no bankas akceptētām tratām ar tādiem pašiem preferenciāliem noteikumiem.

(389) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas *CNBM* grupa apgalvoja, ka Ķīnas Tautas Republikā bankas akceptēta trata ir parasta komercprakse, kas pieejama visām nozarēm un ka vienīgais likumā noteiktais ierobežojums bankas akceptētu tratu izmantotājam ir ietverts Ķīnas Tautas Republikas Likuma par apgrozāmiem instrumentiem 6. pantā, proti,"*ja persona, kurai nav rīcībspējas vai ir ierobežota rīcībspēja veikt civiltiesiskus aktus, paraksta apgrozāmus instrumentus, paraksts nav derīgs*". Tā apgalvoja arī, ka ražotājiem eksportētājiem nav jāatspēko pieņēmums, ka apgalvotā subsīdiju programma ir īpaša, un ka pamatot noteiktās īpašās iezīmes, balstoties uz apstiprinošiem pierādījumiem, jo īpaši salīdzinot izlasē iekļautajiem uzņēmumiem piedāvātos noteikumus ar citiem Ķīnas uzņēmumiem piedāvātajiem noteikumiem, ir Komisijas pienākums. Visbeidzot, viens uzņēmums no *CNBM* grupas lūdza Komisiju izskaidrot, kāpēc līdzīga sistēma Kanādā, uz ko Komisija atsaucās e-velosipēdu lietā, netiek uzskatīta par īpašu subsīdiju programmu, bet ĶTR sistēmu tā atzīst par īpašu subsīdiju.

(390) Šajā sakarā Komisija atsaucās uz 165. apsvērumu, kurā tā sniegusi pierādījumus, ka saskaņā ar Lēmumu Nr. 40 finanšu iestādēm ir jāsniedz kreditēšanas atbalsts veicinātajām nozarēm. Bankas akceptētas tratas, būdamas finansējuma veids, pieder pie finanšu iestāžu realizētās preferenciālā finansiālā atbalsta sistēmas tādām veicinātajām nozarēm kā SŠA ražošanas nozarei.

(391) Komisija norādīja, ka savu novērtējumu par subsīdiju shēmas īpašajām iezīmēm tā balstījusi uz pieejamiem valdības dokumentiem, tādiem kā plāniem un noteikumiem, par veicinātajam nozarēm. Šajā ziņā Komisija norādīja, ka ĶV ir skaidri definējusi, kuras nozares tiek veicinātas, paredzot, ka ieguvums no īpašā preferenciālā finansējuma piešķirams tikai šīm nozarēm. Tāpēc, lai gan zināmam skaitam citu nozaru, par kurām konkrēti noteikts, kas tās ir veicinātas, arī ir tādi paši vai līdzīgi preferenciāli nosacījumi kā SŠA ražošanas nozarei, tas nenozīmē, ka preferenciālais finansējums, jo īpaši bankas akceptētas tratas, būtu vispārēji pieejamus visām nozarēm.

(392) Turklāt, pat ja finansējuma veids principā varētu būt pieejams visu nozaru uzņēmumiem, konkrētie nosacījumi, ar kuriem šāds finansējums tiek piedāvāts konkrētas nozares uzņēmumiem, piemēram, atlīdzība par finansējumu un finansējuma apjoms, varētu to padarīt īpašu. Faktiski attiecībā uz iepriekš minētajiem ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, Komisija konstatēja, ka tie visi saņēmuši ieguvumu no īstermiņa finansējuma, izmantojot bankas akceptētas tratas bez nekādām izmaksām, un ka dažiem no tiem, salīdzinājumā ar citiem īstermiņa finansējuma veidiem, piemēram, īstermiņa aizdevumiem, piešķirts ieguvums no ievērojama apjoma bankas akceptētu tratu. Neviena ieinteresētā persona nav sniegusi pierādījumus, kas liecinātu, ka šis preferenciālais finansējums, kas SŠA nozares uzņēmumiem sniegts ar bankas akceptētām tratām, tiktu piešķirts, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem vai nosacījumiem pamatregulas 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

(393) Attiecībā uz piezīmi par bankas akceptētu tratu sistēmu Kanādā Komisija norādīja, ka saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2. punktu subsīdiju programmas īpašās iezīmes novērtē tikai attiecībā uz izmeklējamām subsīdijām. Tāpēc Komisijai nav jāpierāda, ka līdzīgas sistēmas citās valstīs arī ir īpašas.

(394) Ņemot vērā iepriekš minētos argumentus, ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, apgalvojumi par bankas akceptētu tratu īpašajām iezīmēm tika noraidīti.

c) Ieguvuma aprēķināšana

(395) Lai aprēķinātu kompensējamās subsīdijas apjomu, Komisija novērtēja izmeklēšanas periodā saņēmējiem piešķirto ieguvumu.

(396) Kā jau minēts 358. un 373. apsvērumā, bankas akceptētas tratas ir īstermiņa finansējuma veids, kas uzlabo tratas devēja kapitāla efektivitāti, veicinot tā apgrozāmo kapitālu un apmierinot vajadzības pēc naudas līdzekļiem, jo tos plaši izmanto par maksāšanas līdzekli komercdarījumos naudas līdzekļu vietā. Komisija konstatēja, ka izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji, nemaksājot atlīdzību, ir izmantojuši bankas akceptētas tratas, lai apmierinātu savas vajadzības pēc īstermiņa finansējuma. Turklāt, kā norādīts 346. apsvērumā, Komisija uzskatīja, ka visu izlasē iekļauto uzņēmumu īstermiņa finansējums, ieskaitot bankas akceptētas tratas, būtu jāsaista ar kredītlīniju. Ieguvums, kas attiecināms uz kredītlīnijām, ir noteikts iepriekš 3.4.3.1. iedaļā.

(397) Tādējādi Komisija secināja, ka bankas akceptētu tratu devējiem būtu jāmaksā atlīdzība par finansēšanas periodu. Aprēķinu vajadzībām Komisija uzskatīja, ka finansēšanas periods sākās vai nu maksājuma termiņā, par ko panākta vienošanās ar piegādātāju, gadījumos, kad bankas akceptēta trata bija izdota pirms maksājuma termiņa beigām, vai arī bankas akceptētas tratas izdošanas dienā gadījumos, kad bankas akceptēta trata bija izdota maksājuma termiņa dienā vai pēc tās. Tika uzskatīts, ka finansēšanas periods beidzas bankas akceptētās tratas atmaksas termiņa beigās.

(398) Saskaņā ar pamatregulas 6. panta b) punktu Komisija uzskatīja, ka saņēmējiem tādējādi piešķirtais ieguvums ir starpība starp summu, ko uzņēmums faktiski bija samaksājis kā atlīdzību par finansējumu ar bankas akceptētām tratām, un summu, kas tam būtu jāmaksā, piemērojot īstermiņa finansējuma procentu likmi.

(399) Komisija noteica ieguvumu no īstermiņa finansēšanas izmaksu nemaksāšanas. Šajā sakarā, kā jau minēts 358. apsvērumā, bankas akceptētas tratas ir īstermiņa finansējuma veids. Tām faktiski ir tāds pats mērķis kā īstermiņa apgrozāmā kapitāla aizdevumiem. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka bankas akceptētajām tratām ir jāsedz izmaksas, kas līdzvērtīgas īstermiņa aizdevuma finansējumam. Tāpēc Komisija izmantoja to pašu iepriekš 3.4.2.4. iedaļā aprakstīto metodiku, kuru izmantoja īstermiņa aizdevumu finansējumam, izteiktam RMB.

(400) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas viens uzņēmums no *CNBM* grupas nāca klajā ar piezīmi, ka, tā kā bankas akceptēta trata ir kredīts, ko pārdevējs sniedz pircējam, Komisijai būtu jāaprēķina ieguvums saistībā ar subsīdiju programmu "preču un pakalpojumu nodrošināšana par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo" un vispirms jānosaka, vai piegādātāji ir "valsts iestādes" pamatregulas 2. panta b) punkta nozīmē.

(401) Kā jau skaidrots 379.–383. apsvērumā, Komisija nepiekrita tam, ka bankas akceptētas tratas ir pārdevēja sniegts kredīts, un secināja, ka bankas akceptētas tratas ir preferenciāla finansējuma veids, ko banka sniedz tratas devējam. Tādēļ minētais apgalvojums tika noraidīts.

(402) Cits *CNBM* grupas uzņēmums apgalvoja, ka Komisijai būtu bijis jāatskaita faktiskais piešķirtais maksājuma termiņš no domājamā bankas finansējuma perioda.

(403) Kā skaidrots 397. apsvērumā, Komisija, aprēķinot finansēšanas periodu, uzskatīja, ka maksājuma termiņš ir saskaņots ar piegādātāju. Attiecībā uz *CNBM* grupas uzņēmumu, kas nāca klajā ar apgalvojumu, izmeklēšanā atklājās, ka praksē pamatā esošo rēķinu maksājuma termiņš vai nu jau bija beidzies, kad tika izdotas attiecīgās bankas akceptētās tratas, vai arī nebija iespējams noteikt saikni starp iesniegtajiem rēķiniem un bankas akceptētām tratām. Tādējādi šis apgalvojums tiek noraidīts.

(404) Viens *CNBM* grupas uzņēmums apgalvoja, ka Komisijai no apgalvotā ieguvuma būtu jāatskaita maksas, ko faktiski samaksājuši izlasē iekļautie ražotāji. Turklāt *Yuntianhua* grupa apgalvoja, ka saskaņā ar pamatregulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu Komisijai ir jāatskaita pieteikšanās maksa vai citas izmaksas, kas noteikti rodas, lai panāktu atbilstību subsīdijas saņemšanai vai to saņemtu.

(405) Komisija 375. apsvērumā jau ir norādījusi, ka ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, par bankas sniegto akcepta pakalpojumu maksāja tikai komisijas naudu, kura svārstījās no 0,05 % līdz 0,1 % no bankas akceptētās tratas nominālvērtības. Faktiski šī komisijas nauda, ko banka ir samaksājusi par bankas akceptētās tratas apstrādi, ir atsevišķs elements no bankas piešķirtā finansējuma, par kuru ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, nesedza nekādas izmaksas. Šo maksu maksā, lai segtu bankas administratīvās izmaksas par bankas akceptēto tratu apstrādi. Komisija kompensēja tikai bankas akceptēto tratu finansēšanas daļu (proti, daļu, kas ir līdzvērtīga īstermiņa finansējumam); tā neanalizēja, vai arī pieņemšanas komisijas nauda būtu saistāma ar kompensējamu subsīdiju. Katrā ziņā šīs maksas ietekme uz subsīdiju apjomu ir 0,01 %–0,04 % robežās atkarībā no ražotāja eksportētāja, tāpēc tā nav būtiska. Tāpēc Komisija neuzskatīja par vajadzīgu analizēt šo apgalvojumu pēc būtības un novērtēt, vai šis ieguvums būtu kompensējams.

(406) Viens *CNBM* grupas uzņēmums apgalvoja, ka no ieguvuma aprēķina bāzes būtu jāatskaita summa, kas vienāda ar noguldījumiem, kurus tas veicis kā garantiju par bankas akceptētajām tratām.

(407) Šajā sakarā, kā Komisija ir secinājusi iepriekšējās izmeklēšanās ([101]), vispirms būtu jānorāda, ka parasti bankas, piešķirot finansējumu, no saviem klientiem prasa garantijas un nodrošinājumus. Turklāt būtu jānorāda, ka šādas garantijas tiek izmantotas, lai nodrošinātu, ka ražotājs eksportētājs uzņemas finansiālu atbildību pret banku, nevis pret piegādātāju. Izmeklēšanā arī atklājās, ka Ķīnas bankas šīs garantijas nepieprasa sistemātiski un ne vienmēr tās ir saistītas ar konkrētām bankas akceptētām tratām. Šajā ziņā apgalvoto noguldījumu summa neatbilst tratas devēja avansa maksājumam bankām, bet tikai papildu garantijai, ko bankas dažkārt prasa un kas nekādi neietekmē bankas lēmumu tratas devējam izdot bankas akceptētas tratas bez papildu aizņēmuma procentiem. Turklāt tās var izpausties dažādos veidos, ieskaitot termiņnoguldījumus un ķīlas. Tratas devējs saņem procentus par noguldījumiem, tādēļ tie nerada izmaksas bankas akceptētās tratas devējam. Pamatojoties uz iepriekš minēto, šis apgalvojums tika noraidīts.

(408) Viens *CNBM* grupas uzņēmums apgalvoja, ka Komisijai būtu jāizslēdz no saviem aprēķiniem bankas akceptētās tratas, kas izdotas saistītām personām, jo maksājuma termiņa pagarināšana saistītai personai ar bankas akceptētu tratu nepiešķir ieguvumu tratas devējam, ņemot vērā, ka tādējādi par proporcionālu summu tiek samazināta šā saistītā līgumslēdzēja likviditāte.

(409) Šajā sakarā Komisija atgādina, kā jau minēts iepriekš, ka bankas akceptēta trata ir maksāšanas līdzeklis un tāpēc ar to netiek pagarināts ar piegādātāju saskaņotais maksājuma termiņš, bet gan tiek atlikts naudas līdzekļu maksājums. Tratas ņēmējs (piegādātājs) var indosēt bankas akceptētu tratu, lai samaksātu savas saistības pret citām personām, jo tā ir maksāšanas līdzeklis. Tāpēc to saistīto personu likviditāte, kuras saņēmušas bankas akceptēto tratu, proporcionāli nesamazinās. Tādējādi apgalvojums tika noraidīts.

([101]) Sk. atsauci uz e-velosipēdu lietu 7. zemsvītras piezīmē, 316. apsvērums.

(410) *Yuntianhua* grupa apgalvoja, ka dažiem saistītajiem uzņēmumiem ar bankas akceptētajām tratām saistītajā aprēķinā Komisija nav izmantojusi datus, kas sniegti atbildēs uz anketas jautājumiem.

(411) Komisija norādīja, ka aprēķins tika veikts, pamatojoties uz pēdējiem uzņēmumu sniegtajiem datiem, kas tika pārbaudīti apmeklējumā uz vietas. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(412) Visbeidzot, viens *CNBM* grupas uzņēmums, lai nepieļautu divkāršu pieskaitīšanu, iesniedza īpašu apgalvojumu par bankas akceptētām tratām, ko izdevis saistīts uzņēmums. Komisija šo apgalvojumu noraidīja. Tomēr, tā kā šā apgalvojuma detaļas ir konfidenciālas, Komisija to aplūkoja informācijā, kas tika izpausta vienīgi attiecīgajam uzņēmumam.

3.4.3.3. Diskontēti instrumenti

(413) Izmeklēšanā atklājās, ka Ķīnas finanšu iestādes diskontējušas debitoru parādus dažiem izlasē iekļautiem uzņēmumiem apmaiņā pret naudas līdzekļiem.

(414) Ar šīs operācijas palīdzību finanšu starpnieki avansā izmaksājuši uzņēmumiem debitoru parādu summas pirms to termiņa beigām. Nododot finanšu iestādēm tiesības uz nākotnes debitoru parādiem pēc maksu un piemērojamo diskonta likmju atskaitīšanas, uzņēmumi saņēma līdzekļus pirms termiņa.

(415) Piemērojamajai diskonta likmei būtu jākompensē tieši saistību neizpildes risks, ko lielā mērā ietekmē kredītreitings pēdējam subjektam, kurš ir atbildīgs par maksājuma saistību izpildi.

(416) Izmeklēšanā atklātajiem diskontētajiem debitoru parādiem bija dažādi veidi, piemēram, vekseļi, obligācijas, faktūrkreditēšana, bankas akcepti un komercakcepti. Uz katru veidu attiecas savi nosacījumi, un līdzīgā veidā tie ir saistīti ar dažādu pakāpju pamatā esošo risku. Attiecībā uz bankas akceptētajām tratām pēdējais atbildīgais subjekts ir bankas akceptētās tratas izdevējs, proti, banka. Tomēr cita veida debitoru parādiem, piemēram, vekseļiem, akreditīviem, pēdējais atbildīgais subjekts parasti būtu komercuzņēmums.

(417) Normālos tirgus apstākļos piemērojamajai diskonta likmei būtu jākompensē bankas izmaksas un riski. Tomēr Komisija konstatēja, ka konkrētiem izlasē iekļautiem uzņēmumiem varētu būt piešķirtas preferenciālas likmes, ar kurām piešķirts kompensējams ieguvums.

(418) Tādējādi saņēmējiem piešķirtais ieguvums būtu starpība starp diskonta likmi, ko piemēro Ķīnas finanšu iestādes, un diskonta likmi, kas piemērojama līdzīgai operācijai tirgū, piemēram, īstermiņa aizdevumiem.

(419) Tomēr lietas materiālos ietvertā informācija neļauj noteikt dažādās piemērojamās diskonta likmes. Turklāt šajā izmeklēšanā Komisija aplēsa, ka ieguvums, kas tiek piešķirts ar šo subsidēšanas veidu, ir bijis niecīgs. Tāpēc tā nolēma to nekompensēt.

3.4.3.4. Ar pašu kapitālu saistītas programmas

3.4.3.4.1. *Parādsaistību kapitalizācija*

a) Vispārīgi skaidrojumi

(420) Komisija, pamatojoties uz publiski pieejamu informāciju, konstatēja, ka izmeklēšanas periodā *CNBM* ar Ķīnas Lauksaimniecības banku ("*ABC*") un Sakaru banku ("*COMM*") ir veikusi parādsaistību kapitalizāciju 4 miljardu RMB vērtībā. Kā jau ir norādīts 208.–217. apsvērumā, *CNBM* neatbildēja uz anketas jautājumiem un izmeklēšanā nesadarbojās. Tāpēc Komisijai, novērtējot šo darījumu, bija jāizmanto pieejamie fakti.

(421) *ABC* un *COMM* ir valsts īpašumā esošas bankas, kas, kā norādīts 3.4.1.4. iedaļā, tiek uzskatītas par valsts iestādēm un/vai par tādām, kam uzticēts vai kas norīkotas pildīt attiecīgas funkcijas. Turklāt iepriekšējas antisubsidēšanas izmeklēšanās ir konstatēts, ka gan *ABC*, gan *COMM* ir valsts iestāde vai ka tām ir uzticēts vai tās ir norīkotas pildīt funkcijas, kam parasti vajadzētu atrasties valdības kompetencē ([102]). Šīs izmeklēšanas lietas materiālos nav pierādījumu, kas būtu pretrunā šiem iepriekšējiem konstatējumiem.

([102]) Sk. atsauces uz KVP lietu un riepu lietu iepriekš 7. zemsvītras piezīmē, attiecīgi 96.–140. apsvērums un 178.–218. apsvērums.

(422) Komisija uzskatīja, ka normālos tirgus apstākļos banka nepārvērstu savu parādu pašu kapitālā bez papildu kompensācijas. Pašu kapitāls faktiski ir daudz riskantāks instruments nekā parāds, jo nav pārliecības, ka banka saņems atpakaļ savus kapitālieguldījumus. Turklāt pašu kapitāls, pretēji aizdevuma procentu likmei, ne vienmēr garantē ienākumu no ieguldījumiem. Paaugstināto risku, ko bankas uzņemas šādas parādsaistību kapitalizācijas dēļ, pamato pierādījumi par vāju finansiālo stāvokli uzņēmuma 2018. finanšu gada pārskatā: uzņēmumam ir ļoti augsta neto parāda attiecība (120 %–145 %), īstermiņa aizdevumi, kas jāatmaksā viena gada laikā, ir divreiz lielāki par uzņēmuma gada bruto peļņu, un kopējās saistības atbilst 2/3 no tā gada apgrozījuma. Visbeidzot, presē publicētā rakstā, kas pieejams *CNBM* tīmekļa vietnē, norādīts, ka kapitalizācijas iemesls ir rūpniecības politikas mērķi un *CNBM* un abu banku stratēģiskās sadarbības lielā nozīme. Konkrēti, presē publicētajā rakstā teikts, ka kapitalizācija palīdzēs *CNBM* sasniegt "piedāvājuma strukturālo reformu" kā rūpniecisku mērķi.

(423) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija secināja, ka izmeklēšanas periodā parādsaistību kapitalizācija ir piešķīrusi ieguvumu *CNBM*, jo to ar preferenciāliem nosacījumiem nodrošinājušas valsts iestādes vai subjekti, kam valsts uzticējusi vai ko tā norīkojusi sasniegt rūpniecības politikas mērķus.

b) Īpašas iezīmes

(424) Komisija uzskatīja, ka preferenciālais finansējums, kas piešķirts ar parādsaistību kapitalizāciju, ir īpašs pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo ieguldītāji ir subjekti, kas darbojas saskaņā ar valsts politikas pamatnostādnēm, kurās SŠA nozare atzīta par veicinātu. Katrā ziņā pieejamā informācija liecina, ka uzņēmumam *CNBM* ir piešķirta šī *ad hoc* subsīdija, tādēļ tā ir īpaša uzņēmumam.

c) Ieguvuma aprēķināšana

(425) Tā kā nesadarbošanās dēļ nebija papildu pierādījumu, Komisijai nebija pieejami nolīgumi starp *CNBM* un bankām. Tādējādi Komisija nevarēja novērtēt, vai būtiskie riski, ko uzņemas bankas, ir kaut kādā veidā kompensēti. Tomēr visi 422. apsvērumā izskaidrotie elementi liecina par *CNBM* sarežģīto finansiālo stāvokli un par to, ka ar šo darījumu ir sasniedzami rūpniecības mērķi, un tādējādi pamato secinājumu, ka tam nav tirgus loģikas, kas atspoguļotu būtiskos faktiskos riskus. Tādējādi Komisija uzskatīja, ka darījums ir līdzvērtīgs parāda atlaišanai, un to uzskatīja par dotāciju izmeklēšanas periodā. Tā kā dotācija pilnībā tika ņemta izmeklēšanas periodā, tā tika aprēķināta, pamatojoties uz visas grupas kopējo apgrozījumu. Rezultātā iegūtais subsidēšanas apjoms ir 1,83 %.

3.4.3.4.2. *Citāda kapitāla iepludināšana*

a) Vispārīgi skaidrojumi

(426) Izmeklēšanas periodā izlasē iekļautais uzņēmums (*Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd*) saņēma līdzekļus, ko nodrošināja valsts kontrolēti subjekti, veicot konkrētu veidu kapitāla iepludināšanu.

(427) Šie līdzekļi tika pārskaitīti kapitāla palielinājuma veidā, kas tomēr automātiski nenodrošināja ieguldītājiem pilnīgas kapitāla daļu īpašnieku tiesības. Šajā ziņā līdzekļi tika pārskatīti apmaiņā pret saņēmēja uzņēmuma nākotnes kapitāla daļu, kura būs tikai pēc nenoteikta laika.

(428) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka tad, kad uzņēmums saņēma līdzekļus, tie tika iegrāmatoti kā citi pašu kapitāla instrumenti bez gaidāmām izmaiņām uzņēmuma īpašumtiesību daļā. Kaut arī ieguldītāji bija pārskaitījuši līdzekļus, tiem nebija iespējams pilnībā izmantot kapitāla daļu īpašnieku tiesības un tie arī nesaņēma apmaiņā procentu maksājumus. Tikai pēc nenoteikta laika, bet parasti tas ir ilgāks par gadu, un pēc *SASAC* apstiprinājuma daļa līdzekļu tika pārskaitīta uz iemaksāto pamatkapitālu. Tikai tad ieguldītāji ieguva pilnīgas kapitāla daļu īpašnieku tiesības.

(429) Komisija arī konstatēja, ka laikposms starp kapitāla iepludināšanu un kapitāla īpašnieku tiesību piešķiršanu var būt ilgāks par gadu. Šajā sakarā Komisija konstatēja, ka visā izmeklēšanas periodā iepludinātas būtiskas kapitāla summas, kas nedeva kapitāla daļu īpašnieku tiesības.

(430) Tādējādi praksē uz laiku, kas pārsniedz gadu, līdz tiek atzītas kapitāla daļu īpašnieku tiesības, uzņēmuma rīcībā bez nekādām izmaksām ir līdzekļi apmaiņā pret īpašumtiesību nodošanu nākotnē.

(431) Parastos tirgus apstākļos, lai kompensētu līdzekļu izmantošanu, uzņēmums nodotu daļu no uzņēmuma īpašumtiesībām neilgi pēc līdzekļu saņemšanas vai uzskaitē šos līdzekļus norādītu kā parādu. Tomēr, ņemot vērā šādas kārtības konkrētos apstākļus šajā gadījumā, šis hibrīdais finansējuma veids faktiski ir tuvāks klasiskam kapitāla daļu īpašnieka bezprocentu aizdevumam uz ilgu laiku nekā pašu kapitāla instrumentam.

(432) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija uzskatīja, ka izmeklēšanas periodā uzņēmumam *Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd.*, kas pieder pie *Yuntianhua* grupas, ilgstoši bija pieejamas ievērojamas finansējuma summas, par kurām tam neradās nekādas izmaksas. Tā kā šis konkrētais pašu kapitāla iepludināšanas veids ieguldītājiem automātiski nepiešķir kapitāla daļu īpašnieku tiesības, Komisija uzskatīja, ka tā ietekme ir līdzīga kā bezprocentu aizdevumam.

b) Valsts kontrolēti ieguldījumu uzņēmumi, kas darbojas kā valsts iestādes

(433) Lai noteiktu, vai ieguldītājus var uzskatīt par valsts iestādēm vai ka ĶV tiem ir uzticējusi funkcijas vai tos norīkojusi tās pildīt, Komisija lūdza no *Yuntianhua* grupas konkrētu informāciju par kapitāla daļu īpašniekiem, kas bija nodrošinājuši līdzekļus, izmantojot citus pašu kapitāla instrumentus. Ieguldītāji bija *Kunming Heze Investment Center*; *Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center*; *Yunnan State-owned Enterprise Reform No.2 Equity Investment Fund Partnership* (Fonds valsts īpašuma esošo uzņēmumu reformai).

(434) Informācija, ko lūdza Komisija, ietvēra informāciju par uzņēmumu, piemēram, lielāko kapitāla daļu īpašnieku nosaukumus, vārdus un uzvārdus un katra ieguldītāja direktoru padomes sastāvu un noteikumus. Komisijai bija vajadzīga arī informācija par minēto ieguldītāju ieguldījumu politiku un sīkāka informācija par konkrētiem līdzekļu pārskaitījumiem ar citiem pašu kapitāla instrumentiem.

(435) Turklāt Komisija sazinājās ar ĶV un lūdza to pašu informāciju, kas aprakstīta 434. apsvērumā. ĶV atbildēja, ka tās rīcībā nav informācijas par konkrētiem uzņēmumiem un par visiem tiem subjektiem ĶīnĀ, kuros tai varētu būt kapitāla daļas. Tāpēc tā atteicās tieši atbildēt, bet atsaucās uz atbildi, ko sniegšot attiecīgais izlasē iekļautais uzņēmums.

(436) Kā liecina, 218.–220. apsvērums, netika saņemta pilnīga atbilde, tāpēc, lai noteiktu, vai šie ieguldītāji ir kvalificējami par valsts iestādēm, Komisija nolēma izmantot pieejamos faktus.

(437) Izmantojot publiski pieejamu informāciju, piemēram, gada pārskatus, informāciju, kas pieejama uzņēmumu uzziņu krājumos vai ieguldītāju tīmekļa vietnēs, vai publiski pieejamās datubāzēs, Komisija konstatēja, ka ieguldītāji, kas *Yuntianhua* grupai bija nodrošinājuši līdzekļus, izmantojot citus pašu kapitāla instrumentus, daļēji vai pilnībā bija valsts īpašumā.

(438) Attiecībā uz *Kunming Heze Investment Center* Komisija konstatēja, ka vairāk nekā 98 % kapitāla daļu galu galā piederēja vietējai valdībai un VU ([103]). Konkrētāk, Komisija konstatēja, ka vairāk nekā 24 % kapitāla daļu piederēja VU *Yunnan State Owned Capital Operations Ltd* (*Yunnan guoyou ziben Yunying youxian gongsi*). Komisija arī konstatēja, ka vairāk nekā 74 % no *Kunming Heze Investment Center* kapitāla daļām piederēja *China Fortune International* (*Huaxin International Trust*) – VU *China Huadian Group Co., Ltd*. finanšu uzņēmumam. Turklāt subjektu *Kunming Heze Investment Center* pārvalda ieguldījumu fonds, kas izveidots, lai ieguldītu publiskos provinces uzņēmumos. Bez tam Komisijas konstatēja, ka tajā un subjektos, kas ir tā kapitāla daļu īpašnieki, padomju pārstāvji un locekļi iepriekš ieņēmuši vadošus amatus Juņnaņas *SASAC*, kā arī ĶKP biedri ([104]).

([103]) Sk. www.cfitc.com/; www.qixin.com/; http://hdcw.chd.com.cn/; www.chd.com.cn; www.gsxt.gov.cn/index.html
([104]) www.qixin.com/; www.yngyzb.com/ynzb/index.do?url=display&id=935

(439) Attiecībā uz *Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center* ([105]) Komisija konstatēja, ka vismaz 46 % kapitāla daļu galīgais īpašnieks ir vietējā valdība un VU. Konkrēti, tā kapitāla daļu īpašumtiesību struktūrā Komisija konstatēja *China Construction Bank Trust* un Juņnaņas provinces valsts īpašumā esošo kapitāla operāciju *Jinrun* kapitāla ieguldījumu fonda pārvaldību.

(440) Līdzīgi, Komisija konstatēja, ka *Yunnan State-owned Enterprise Reform No.2 Equity Investment Fund Partnership* (Fonds valsts īpašuma esošo uzņēmumu reformai) pieder valsts īpašumā esošam uzņēmumam *Yunnan Energy Investment Group*.

(441) Turklāt Komisija konstatēja, ka pastāv formālas norādes par valsts kontroli pār šiem ieguldītājiem. Konkrēti, tā kā nav konkrētas informācijas, kas liecinātu par pretējo, tad, pamatojoties uz 3.4.1.5. un 3.4.1.6. iedaļā izdarītajiem secinājumiem, Komisija uzskatīja, ka to valsts īpašumā esošo uzņēmumu vadītājus un uzraugus, kuru īpašumā ir attiecīgie subjekti, ieceļ valsts un tie atskaitās valstij.

(442) Turklāt, kā paskaidrots 431. apsvērumā, Komisija konstatēja, ka to darbība neatbilst tikai tirgus loģikai un neatspoguļo faktiskos tirgus riskus, kas saistīti ar izmeklētajiem darījumiem. Atbilstoši valdības politikai veicināt konkrētas nozares, kā tā konstatēta iepriekš 3.1. iedaļā, šie ieguldītāji, finansiāli atbalstīdami ražotāju eksportētāju, drīzāk ir darbojušies iracionāli.

(443) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Komisija konstatēja, ka valsts kontrolētie subjekti, kas ar citu pašu kapitāla instrumentu bija snieguši finanšu līdzekļus *Yuntianhua* grupai, ir valsts iestādes nozīmē, kas lietota pamatregulas 2. panta b) punktā, kuru lasa saistībā ar un 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punktu.

(444) Turklāt, pat ja valsts kontrolētie subjekti nebūtu uzskatāmi par valsts iestādēm, Komisija to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti 269. apsvērumā, konstatēja, ka tie ir uzskatāmi par tādiem, kam ĶV uzticējusi vai ko ĶV norīkojusi veikt funkcijas, kas parasti atrodas valdības kompetencē pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta iv) punkta nozīmē. Tādējādi katrā ziņā to rīcība ir saistāma ar ĶV.

c) Īpašas iezīmes

(445) Komisija uzskatīja, ka preferenciālais finansējums, kas piešķirts, iepludinot pašu kapitālu, ir īpašs pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo ieguldītāji ir subjekti, kas darbojas saskaņā ar valsts politikas pamatnostādnēm, kurās SŠA nozare atzīta par veicinātu. Katrā ziņā pieejamā informācija liecina, ka *Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd* ir piešķirta šī *ad hoc* subsīdija, tādēļ tā ir īpaša uzņēmumam.

d) Ieguvuma aprēķināšana

(446) Kā paskaidrots 432. apsvērumā, Komisija uzskatīja, ka *Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd*. saņēma ieguvumu no ievērojama finansējuma, kas tika nodrošināts, iepludinot kapitālu, kura ietekme bija līdzīga kā bezprocentu aizdevuma finansējumam. Tāpēc Komisija nolēma ievērot iepriekš 3.4.2. iedaļā aprakstīto aprēķinu metodiku, kas izmantojama aizdevumiem. Tas nozīmē, ka ieguvuma noteikšanai nepieciešamo uz tirgu balstīto procentu likmi aizdevumiem, kuru pēc tam salīdzina ar faktisko procentu likmi, ko uzņēmums samaksājis, nosaka, standarta procentu likmēm, ko publicē *PBOC*, piemērojot relatīvo starpību starp ASV AA kredītreitinga uzņēmumu obligācijām un piemērojamā ASV BB vai ASV B kredītreitinga uzņēmumu obligācijām ar to pašu termiņu. Rezultātā iegūtais subsidēšanas apjoms ir 0,3 %.

3.4.3.7. Obligācijas

(447) Visi izlasē iekļautie uzņēmumi saņēma preferenciālu finansējumu obligāciju veidā.

a) Valsts īpašumā esošas iestādes, kas darbojās kā valsts iestādes

(448) Ķīnā obligāciju tirgus dalībnieki būtībā ir tie paši subjekti, kas darbojas aizdevumu tirgū. Uzņēmumiem, kas vēlas emitēt obligācijas, ir jānolīgst tādas finanšu iestādes pakalpojumi, kura darbotos kā pirmparakstītājs. Pirmparakstītāji organizē obligāciju emisiju un piedāvā procentu likmes, ar kādam obligācija tiks piedāvāta ieguldītājiem. Tāpēc Komisija nolēma ievērot iepriekš 3.4.2. iedaļā aprakstīto aprēķinu metodiku, kas izmantojama aizdevumiem. Turklāt ieguldītāji, kas pērk obligācijas, galvenokārt ir arī Ķīnas (valsts īpašumā esošas) bankas, jo vairāk nekā 95 % no kopējā obligāciju tirdzniecības apjoma notiek starpbanku tirgū ([106]).

([105]) www.xin.baidu.com/; www.qichacha.com/

([106]) *Goldman Sachs Asset Management, Global Liquidity Management. (2015). FAQ: China's Bond Market, first half 2015*. Sk. arī http://www.kwm.com/en/knowledge/insights/chinas-onshore-bond-market-open-for-business-20151216#ref-id-here(skatīts 2016. gada 16. novembrī).

(449) Kā aprakstīts iepriekš 3.4.1.1. iedaļā, šajās finanšu iestādēs ir raksturīga spēcīga valsts klātbūtne un ĶV spēj tās būtiski ietekmēt.

(450) Iepriekš 3.4.1. iedaļā aprakstītais vispārējais tiesiskais regulējums, kurā šīs finanšu iestādes darbojas, ir piemērojams arī obligācijām. Turklāt tieši uz obligācijām attiecas arī tālāk minētie normatīvie dokumenti:

1) Ķīnas Tautas Republikas likums par vērtspapīriem, kas pārskatīts un pieņemts Ķīnas Tautas Republikas Desmitā nacionālā tautas kongresa Pastāvīgās komitejas 18. sanāksmē 2005. gada 27. oktobrī un stājās spēkā 2006. gada 1. janvārī (pašreizējā redakcija izsludināta 2014. gada 31. augustā) ("Vērtspapīru likums");

2) Administratīvie pasākumi uzņēmumu obligāciju emisijai un tirdzniecībai, Ķīnas vērtspapīru regulēšanas komisijas rīkojums Nr. 113, 2015. gada 15. janvāris;

3) Ķīnas Tautas bankas izdotie nefinanšu uzņēmumu parāda finansēšanas instrumentu administrēšanas pasākumi starpbanku obligāciju tirgū, Ķīnas Tautas bankas rīkojums [2008] Nr. 12, 2008. gada 9. aprīlis;

4) Uzņēmumu obligāciju pārvaldības noteikumi, ko 2011. gada 18. janvārī izdevusi Valsts padome.

(451) Tiesiskajā regulējumā noteikts, ka obligācijas Ķīnā nav iespējams brīvi emitēt vai tirgot. Atkarībā no obligācijas un emitenta veida dažādām valsts iestādēm, piemēram, *PBOC*, *NDRC* vai *CSRC*, ir jāapstiprina katras obligācijas emisija. Turklāt saskaņā ar Uzņēmumu obligāciju pārvaldības noteikumiem ir noteiktas gada kvotas uzņēmumu obligāciju emisijai.

(452) Turklāt saskaņā ar Vērtspapīru likuma 16. pantu obligāciju publiskai emisijai obligāti jāatbilst šādām prasībām: *"piesaistīto līdzekļu ieguldījums atbilst valsts rūpniecības politikai [..]" un "piesaistītos līdzekļus [..] izmanto atbilstoši apstiprinātajam mērķim"*. Uzņēmumu obligāciju pārvaldības noteikumu 12. pantā atkārtots, ka piesaistīto līdzekļu nolūkam jāatbilst valsts rūpniecības politikai.

(453) Saskaņā ar "Administratīvajiem pasākumiem uzņēmumu obligāciju emisijai un tirdzniecībai" publiskai emisijai drīkst piedāvāt tikai konkrētas obligācijas, kas atbilst stingriem kvalitātes kritērijiem, piemēram, tām ir AAA kredītreitings. Tādēļ lielākā daļa obligāciju tiek emitētas privāti tā dēvētajiem atbilstoši kvalificētajiem ieguldītājiem, kurus ir apstiprinājusi *CSRC* un kuri būtībā ir Ķīnas institucionālie ieguldītāji.

(454) Visbeidzot, uzņēmumu obligāciju procentu likmes nav brīvi noteiktas, jo Uzņēmumu obligāciju pārvaldības noteikumu 18. pantā teikts, ka "*procentu likme nevienai uzņēmumu obligācijai nedrīkst pārsniegt 40 % no dominējošās procentu likmes, ko bankas maksā fiziskām personām par fiksēta termiņa krājnoguldījumiem ar tādu pašu atmaksas termiņu*".

(455) Pamatojoties uz konkrētām obligāciju emisijām, Komisija arī vāca konkrētus pierādījumus tam, ka ir īstenota būtiska kontrole. Tādēļ tā pārbaudīja vispārējo tiesisko vidi, kā izklāstīts iepriekš 450.–454. apsvērumā, kopā ar konkrētiem izmeklēšanas konstatējumiem.

(456) Pārbaudes apmeklējumos tika atklāts, ka obligācijas parasti emitēja divas izlasē iekļautas ražotāju eksportētāju grupas ar procentu likmēm, kas ir tuvas Ķīnas Tautas bankas ("*PBOC*") standarta procentu likmēm, neatkarīgi no uzņēmumu finansiālā un kredītriska stāvokļa.

(457) Praksē, līdzīgi kā aizdevumiem, obligāciju procentu likmes ietekmē kredītreitings. Tomēr, kā aprakstīts iepriekš 279.–285. apsvērumā, vietējais kredītreitingu tirgus ir izkropļots un kredītreitingi nav ticami. To apliecina fakts, ka obligāciju emisijas obligāciju prospekti un kredītreitingu ziņojumi par izlasē iekļauto uzņēmumu emitētajām obligācijām neatbilda uzņēmumu faktiskajai situācijai.

(458) Vienā gadījumā, piemēram, detalizētais obligāciju prospekts brīdināja, ka uzņēmuma peļņas līmenis ir samazinājies, ka ievērojama neto aktīvu daļa ir ieķīlāta iekšējā finansējuma garantijām, ka īstermiņa parāda atmaksa rada lielu spiedienu un ka uzņēmums ir paredzējis dažus plašus kapitālietilpīgus projektus, lai gan tam jau ir augsta parāda attiecība. Tomēr ziņojuma noslēgumā obligāciju piedāvājumam tika piešķirts AA+ kredītreitings.

(459) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija konstatēja, ka Ķīnas finanšu iestādes, kas organizē obligāciju emisiju izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, ir valsts iestādes vai valdība tām uzticējusi vai tās norīkojusi pildīt attiecīgas funkcijas pamatregulas 3. panta un 2. panta b) punkta nozīmē, kā jau tas izskaidrots 3.4.1.5. un 3.4.1.6. iedaļā. Turklāt izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem tika piešķirts ieguvums, jo emitēto obligāciju likmes bija zemākas par tirgus likmēm, kas atbilst to faktiskajam riska profilam.

b) Īpašas iezīmes

(460) Komisija uzskatīja, ka preferenciālais finansējums, kas tiks piešķirts, izmantojot obligācijas, uzskatāms par īpašu pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo obligācijas nevar emitēt bez valdības iestāžu apstiprinājuma un ĶTR Vērtspapīru likums nosaka, ka obligāciju emisijām jāatbilst valsts rūpniecības politikai. Kā jau minēts 140.–177. apsvērumā, SŠA nozare tiek uzskatīta par galveno/stratēģisko nozari.

c) Ieguvuma aprēķināšana

(461) Tā kā obligācijas būtībā ir tikai cita veida parāda instruments, kas līdzīgs aizdevumiem, un tā kā aizdevumu aprēķināšanas metodika jau ir balstīta uz obligāciju grozu, tad Komisija nolēma izmantot iepriekš 3.4.2. iedaļā aprakstīto aizdevumu aprēķināšanas metodiku. Tas nozīmē, ka ieguvuma noteikšanai nepieciešamo uz tirgu balstīto procentu likmi obligācijām, kuru pēc tam salīdzina ar faktisko procentu likmi, ko uzņēmums samaksājis, nosaka, standarta procentu likmēm, ko publicē *PBOC*, piemērojot relatīvo starpību starp ASV AA kredītreitinga uzņēmumu obligācijām un ASV BB kredītreitinga uzņēmumu obligācijām ar to pašu termiņu.

(462) Kā skaidrots 291. apsvērumā, Komisija konstatēja, ka konkrēti uzņēmumi emitējuši obligācijas, lai pārstrukturētu parādu. Šajos gadījumos, kā izskaidrots 3.4.2.2. iedaļā, Komisija uzskatīja, ka attiecīgie uzņēmumi ir sliktākā finansiālā stāvoklī, nekā no pirmā acu uzmetiena liek domāt finanšu pārskati, un ka ar īstermiņa un ilgtermiņa finansējumu ir saistīts papildu risks. Tāpēc, lai ņemtu vērā pakļautību palielinātam riskam, Komisija riska novērtējuma skalā piešķīra par vienu pakāpi zemāku novērtējumu un pielāgoja relatīvās starpības aprēķinu arī to finansējumam, arī obligācijām, salīdzinot ASV AA kredītreitinga uzņēmumu obligācijas ar ASV B kredītreitinga uzņēmumu obligācijām.

3.4.3.8. Secinājumi par preferenciālu finansējumu: citi finansējuma veidi

(463) Izmeklēšanā atklājās, ka visas izlasē iekļautās ražotāju eksportētāju grupas ir saņēmušas preferenciālu finansējumu bankas akceptētu tratu un obligāciju veidā un ka divi no izlasē iekļautajiem uzņēmumiem izmeklēšanas periodā ir saņēmuši preferenciālu finansējumu pašu kapitāla iepludināšanas veidā. Ņemot vērā finansiālā ieguldījuma esību, ražotāju eksportētāju ieguvumus un īpašās iezīmes, šos preferenciālā finansējuma veidus Komisija uzskatīja par kompensējamu subsīdiju.

(464) Attiecībā uz *CNBM*, tā kā tas nesadarbojās, tad ieguvums no preferenciāliem aizdevumiem *CNBM* līmenī tika noteikts, izmantojot katrā no iepriekšējām iedaļām izskaidroto metodiku, kas piemērota publiski pieejamai informāciju šā uzņēmuma 2018. gada pārskatā, piemēram, obligāciju emisija un par maksājamajām parādzīmēm nesamaksātās summas.

(465) Attiecībā uz iepriekš aprakstīto preferenciālo finansējumu konstatētais subsīdiju apjoms izlasē iekļautajām uzņēmumu grupām izmeklēšanas periodā ir šāds.

Preferenciāls finansējums: citi finansējuma veidi

Uzņēmums/grupa	Kopējais subbsīdijas apjoms
Yuntianhua grupa	6,92 %
CNBM grupa	10,61 %

3.5. **Preferenciālā apdrošināšana: eksporta kredītu apdrošināšana**

(466) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka *Sinosure* līdztekus citiem pakalpojumiem veicinātajām nozarēm sniedz īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa eksporta kredītu apdrošināšanu, ieguldījumu apdrošināšanu un obligāciju garantijas ar izdevīgiem noteikumiem. Nesen veikts Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija ("ESAO") pētījums liecina, ka Ķīnas augsto tehnoloģiju nozare, kurā ietilpst SŠA nozare, ir saņēmusi 21 % no kopējās *Sinosure* nodrošinātās eksporta kredītu apdrošināšanas ([107]). Turklāt *Sinosure* aktīvi piedalījās iniciatīvas *Made in China 2025* īstenošanā, mudinot uzņēmumus izmantot valsts kredītresursus, veicot zinātnisko un tehnoloģisko inovāciju un tehnoloģisko modernizāciju un palīdzot uzņēmumiem, kas saistīti ar politiku *Go out*, kļūt konkurētspējīgākiem globālajā tirgū ([108]).

a) Juridiskais pamats

1) Paziņojums par tirdzniecības veicināšanas stratēģijas īstenošanu ar zinātnes un tehnoloģiju starpniecību, izmantojot eksporta kredīta apdrošināšanu (*Shang Ji Fa* [2004], Nr. 368), ko kopīgi izdevusi *MOFCOM* un *Sinosure*

2) "Plāns 840", kas iekļauts Valsts padomes 2009. gada 27. maija paziņojumā

3) Paziņojums par Valsts padomes atbalsta un attīstības pasākumiem stratēģiskas nozīmes jaunveidoto nozaru paātrināšanai (*GuoFa* [2010], Nr. 32, 2010. gada 18. oktobris), ko izdevusi Valsts padome, un tā īstenošanas pamatnostādnes (*GuoFa* [2011], Nr. 310, 2011. gada 21. oktobris)

4) Paziņojums par 2006. gada Ķīnas augsto tehnoloģiju ražojumu eksporta kataloga izdošanu, *Guo Ke Fa Ji Zi* [2006] Nr. 16

5) Zinātnes un tehnoloģiju ministrijas paziņojums par Ķīnas augsto tehnoloģiju ražojumu ievirzes kataloga sastādīšanu, *G.K.B.J.* [2009] Nr. 61, 2009. gada 9. oktobris

b) Izmeklēšanas konstatējumi

(467) Abas izlasē iekļautās uzņēmumu grupas izmeklēšanas periodā bija noslēgušas eksporta apdrošināšanas līgumus ar *Sinosure*.

(468) Kā minēts iepriekš 201. apsvērumā, *Sinosure* no tās lūgtos pamatojošos dokumentus par tās korporatīvo pārvaldību, piemēram, statūtus.

(469) Turklāt, kā norādīts 200. apsvērumā, *Sinosure* arī nesniedza konkrētāku informāciju par SŠA ražošanas nozarei sniegto eksporta kredītu apdrošināšanu, prēmiju līmeni vai detalizētus skaitļus par tās eksporta kredīta apdrošināšanas darījumdarbības rentabilitāti.

(470) Tādēļ Komisijai bija jāpapildina sniegtā informācija ar pieejamajiem faktiem.

(471) Iepriekšējās antisubsidēšanas izmeklēšanās sniegtā informācija ([109]) liecina, ka *Sinosure* ir valsts īpašumā esoša apdrošināšanas sabiedrība, ko izveidojusi un atbalsta valsts, lai atbalstītu ĶTR ārējo ekonomisko un tirdzniecības attīstību un sadarbību. Tā simtprocentīgi pieder valstij. Tai ir direktoru padome un uzraudzības padome. Valdībai ir pilnvaras iecelt un atlaist uzņēmuma augstākā līmeņa vadītājus. Pamatojoties uz šo informāciju, Komisija secināja, ka pastāv oficiālas norādes par valdības kontroli attiecībā uz *Sinosure*.

(472) Komisija arī ievāca informāciju par to, vai ĶV īstenojusi būtisku kontroli pār *Sinosure* darbību attiecībā uz SŠA ražošanas nozari. Šajā kontekstā Komisija norādīja, ka Ķīnas augsto un jauno tehnoloģiju ražojumu eksporta katalogā ir konkrēti uzskaitīti stikla šķiedras ražojumi, ieskaitot SŠA, kuru eksports tiek veicināts ([110]).

([107]) ESAO pētījums *Chinese export credit policies and programmes*, 7. lpp., 32 punkts.
([108]) Sk. *Sinosure* tīmekļa vietni, uzņēmuma profilu, sadaļu *Supporting "Made in China"*.
([109]) Atsauci uz riepu lietu sk. 7. zemsvītras piezīmē, 429. apsvērums.
([110]) *Export Catalogue of High and New Technology Products*, Nr. 531–545.

(473) Papildus tam, kā minēts "Paziņojumā par tirdzniecības veicināšanas stratēģijas īstenošanu ar zinātnes un tehnoloģiju starpniecību, izmantojot eksporta kredīta apdrošināšanu", *Sinosure* būtu jāpalielina atbalsts galvenajām ražošanas nozarēm un ražojumiem, stiprinot vispārējo atbalstu augsto tehnoloģiju ražojumu eksportam. Savas darījumdarbības centrā tai būtu jānostāda tādas nozares kā "jauno materiālu" un citu augsto un jauno tehnoloģiju nozares, kas uzskaitītas Ķīnas augsto un jauno tehnoloģiju ražojumu eksporta katalogā, un būtu jāsniedz visaptverošs atbalsts pirmparakstīšanas procedūru, robežvērtību apstiprināšanas, pieprasījumu apstrādes ātruma un likmju elastīguma ziņā. Likmju elastīguma ziņā tai būtu jāpiešķir ražojumiem maksimālās prēmijas likmes atlaide kredītu apdrošināšanas sabiedrības noteiktā mainīgā diapazona ietvaros. Kā minēts 148. un 162. apsvērumā, SŠA nozare ir iekļauta vispārīgākā "jauno materiālu" kategorijā. Turklāt *Sinosure* 2017. gada pārskatā ir norādīts, ka *Sinosure* ir aktīvi apdrošinājusi darījumus ar tādām stratēģiskām jaunveidotām nozarēm kā jauno materiālu nozare ([111]).

(474) Pamatojoties uz minēto, Komisija secināja, ka ĶV izveidojusi normatīvu satvaru, kas jāievēro vadītājiem un uzraugiem, ko iecēlusi ĶV un kas atskaitās ĶV. Tāpēc, lai īstenotu būtisku kontroli pār *Sinosure* darbību, ĶV balstījās uz normatīvo satvaru.

(475) Pamatojoties uz konkrētiem apdrošināšanas līgumiem, Komisija arī ievāca konkrētus pierādījumus par to, ka ir īstenota būtiska kontrole. Pārbaudes apmeklējumā *Sinosure* apgalvoja, ka praksē tās prēmijas bijušas orientētas uz tirgu un balstītas uz riska novērtēšanas principiem. Tomēr netika iesniegti konkrēti piemēri attiecībā uz SŠA ražošanas nozari vai izlasē iekļautajiem uzņēmumiem.

(476) Tā kā nebija konkrētu pierādījumu, tad Komisija tāpēc pārbaudīja *Sinosure* konkrēto rīcību attiecībā uz izlasē iekļautajiem uzņēmumiem sniegto apdrošināšanu. Šī rīcība neatbilda to oficiālajai nostājai, jo šie uzņēmumi nebija rīkojušies, pamatojoties uz tirgus principiem.

(477) Pēc tam, kad, pamatojoties uz datiem *Sinosure* 2017. gada pārskatā ([112]), Komisija bija salīdzinājusi visas izmaksātās summas ar visām apdrošinātajām summām, tā secināja, ka vidēji *Sinosure* būtu vajadzējis prēmijā iekasēt 0,26 % no apdrošinātās summas, lai segtu pieprasīto summu izmaksas (pat neņemot vērā pieskaitāmās izmaksas). Tomēr praksē apdrošināšanas prēmijas, ko maksājuši izlasē iekļautie uzņēmumi, bijušas daudz zemākas par minimālo maksu, kas būtu nepieciešama darbības izmaksu segšanai.

(478) Turklāt Komisija konstatēja, ka daži ražotāji eksportētāji bija izmantojuši un saņēmuši ieguvumu no daļējas vai pilnīgas apdrošināšanas sabiedrībai *Sinosure* samaksāto eksporta kredītu apdrošināšanas prēmiju atmaksas.

(479) Tāpēc Komisija secināja, ka *Sinosure* īsteno iepriekš izklāstīto tiesisko regulējumu, pildot valdības funkcijas attiecībā uz SŠA nozari. *Sinosure* bija rīkojusies kā valsts iestāde nozīmē, kas lietota pamatregulas 2. panta b) punktā, kuru lasa saistībā ar pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punktu un saskaņā ar attiecīgo PTO judikatūru. Papildus tam, izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji ir saņēmuši ieguvumu, jo apdrošināšana tika sniegta par zemākām likmēm nekā minimālā maksa, kas bija nepieciešama uzņēmumam *Sinosure*, lai segtu darbības izmaksas.

(480) Komisija arī noteica, ka subsīdijas, kas piešķirtas eksporta apdrošināšanas programmas ietvaros, ir īpašas, jo tās nevar iegūt, neveicot eksportu, un tādējādi to nosacījums ir eksports pamatregulas 4. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

c) Subsīdiju apjoma aprēķināšana

(481) Pārbaudes apmeklējuma laikā *Sinosure* norādīja, ka tirgū ir pieci tirgus dalībnieki un ka tai nav informācijas par savu tirgus daļu. Tomēr informācija, kas sniegta iepriekšējā antisubsidēšanas izmeklēšanā, kurā izmeklēšanas periods bija no 2016. gada 1. jūlija līdz 2017. gada 30. jūnijam ([113]), liecina, ka *Sinosure* tajā laikā pārstāvēja aptuveni 90 % no ĶTR eksporta apdrošināšanas iekšzemes tirgus un tādējādi tai bija dominējošs stāvoklis tirgū. Komisija nevarēja noskaidrot uz tirgu balstītu iekšzemes apdrošināšanas prēmiju. Tāpēc, tāpat kā iepriekšējās antisubsidēšanas izmeklēšanās, Komisija tādējādi izmantoja visatbilstošāko ārējo standartu, par kuru bija viegli pieejama informācija, t. i., prēmiju likmes, ko Amerikas Savienoto Valstu Eksporta un importa banka ("*Ex-Im* banka") piemēro ASV nefinanšu iestādēm eksportam uz ESAO valstīm.

([111]) *Sinosure* 2017. gada pārskats, 6. lpp.
([112]) *Sinosure* 2017. gada pārskats, 20. lpp.
([113]) Atsauci uz riepu lietu sk. 7. zemsvītras piezīmē, 427. apsvērums.

(482) Eksporta apdrošināšanas prēmiju atmaksas, kas tika piešķirtas izmeklēšanas periodā, tika uzskatītas par dotāciju. Tā kā nebija pierādījumu par papildu izmaksām, kas radušās uzņēmumiem un par kurām būtu vajadzīga korekcija, ieguvums tika aprēķināts kā visa izmeklēšanas periodā saņemtā atmaksātā summa.

(483) Šai shēmai konstatētais subsīdiju apjoms izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem izmeklēšanas periodā ir šāds.

Preferenciāls finansējums un apdrošināšana: eksporta kredītu apdrošināšana

Uzņēmums/grupa	Subsīdijas likme
Yuntianhua grupa	0,43 %
CNBM grupa	0,23 %

3.6. **Valdības nodrošinātās preces par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo**

3.6.1. *Izejvielas par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo*

(484) Tā kā izmeklētās uzņēmumu grupas bija vertikāli integrētas, tad Komisijas veiktā izmeklēšana tika attiecināta uz galvenajiem izejvielu piegādātājiem un šo saistīto piegādātāju līmenī saņemtās subsīdijas tika iekļautas aprēķinos, kas attiecās uz katru subsīdiju shēmu.

(485) No otras puses, Komisija neguva pietiekamus pierādījumus, kas pamatotu apgalvojumu, ka nesaistīti piegādātāji SŠA ražotājiem piegādājuši preces par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo.

3.6.2. *Zemes izmantošanas tiesības (ZIT)*

(486) Visa zeme Ķīnas Tautas Republikā ir vai nu valsts vai kolektīva – ciema vai mazpilsētas – īpašumā, un īpašumtiesības un zemi vai tām pielīdzināmas tiesības var nodot vai piešķirt uzņēmumiem vai privātpersonām. Visi zemes gabali urbanizētās teritorijās pieder valstij, savukārt visi zemes gabali lauku reģionos pieder ciemiem vai nelielām pilsētām.

(487) Tomēr saskaņā ar ĶTR konstitucionālajām tiesībām un zemes izmantošanas tiesību aktiem uzņēmumi un privātpersonas var iegādāties "zemes izmantošanas tiesības". Rūpniecības zemi parasti iznomā uz 50 gadiem, un nomas tiesības var pagarināt vēl uz 50 gadiem.

(488) ĶV norādīja, ka Ķīnas Tautas Republikas Īpašuma likuma 137. pantā noteikts: *"zeme, ko izmanto rūpniecības, darījumdarbības, izklaides vajadzībām vai komerciālām dzīvojamajām mājām utt., vai zeme, kurai ir divi vai vairāk paredzētie lietotāji, tiek nodota izsoles, piedāvājumu konkursa vai kāda citāda publiska konkursa ceļā"*. Turklāt ĶV atsaucas uz 3. pantu Ķīnas Tautas Republikas Pagaidu noteikumos par valsts īpašumā esošas zemes izmantošanas tiesību piešķiršanu un nodošanu pilsētu teritorijās. Minētajā pantā teikts, ka *"ikviena sabiedrība, uzņēmums, citāda organizācija un privātpersona Ķīnas Tautas Republikā vai ārpus tās, ja vien likumā nav noteikts citādi, var iegūt tiesības izmantot zemi un iesaistīties zemes apbūvē, izmantošanā un apsaimniekošanā saskaņā ar šo noteikumu noteikumiem"*.

(489) ĶV uzskata, ka ĶTR ir zemes brīvais tirgus un ka cena, ko maksā rūpniecības uzņēmums par zemes nomas tiesībām, atbilst tirgus cenai.

a) Juridiskais pamats

(490) Zemes izmantošanas tiesību piešķiršanu Ķīnā reglamentē Ķīnas Tautas Republikas Zemes pārvaldības likums. Turklāt pie juridiskā pamata pieder arī šādi dokumenti:

1) Ķīnas Tautas Republikas Īpašuma likums (Ķīnas Tautas Republikas prezidenta rīkojums Nr. 62);

2) Ķīnas Tautas Republikas Zemes pārvaldības likums (Ķīnas Tautas Republikas prezidenta rīkojums Nr. 28);

3) Ķīnas Tautas Republikas Likums par pilsētu nekustamā īpašuma pārvaldību (Ķīnas Tautas Republikas Prezidenta Rīkojums Nr. 18);

4) Ķīnas Tautas Republikas Pagaidu noteikumi par valsts īpašumā esošas zemes izmantošanas tiesību piešķiršanu un nodošanu pilsētu teritorijās (Ķīnas Tautas Republikas Valsts padomes Dekrēts Nr. 55);

5) Noteikumi par Ķīnas Tautas Republikas Zemes pārvaldības likuma īstenošanu (Ķīnas Tautas Republikas Valsts padomes rīkojums [2014] Nr. 653);

6) Noteikumi par valsts īpašumā esošās apbūves zemes izmantošanas tiesību piešķiršanu piedāvājumu konkursā, izsolē un kotēšanā (*CSRC* paziņojums Nr. 39);

7) Valsts padomes paziņojums par aktuāliem jautājumiem attiecībā uz zemes kontroles stiprināšanu (*Guo Fa* (2006) Nr. 31).

b) Izmeklēšanas konstatējumi

(491) Saskaņā ar 10. pantu "Noteikumos par valsts īpašumā esošās apbūves zemes izmantošanas tiesību piešķiršanu piedāvājumu konkursā, izsolē un kotēšanā" vietējās pārvaldes iestādes nosaka cenas atbilstoši pilsētu zemes novērtēšanas sistēmai, kuru atbilstoši valsts rūpniecības politikai atjaunina reizi trijos gados.

(492) Pārbaudes apmeklējuma laikā ĶV norādīja, ka 2019. gada maijā Finanšu ministrija publicējusi Pamatnostādnes par rūpniecības zemes izmantošanu, lai tirgus dalībniekiem sniegtu labāku informāciju par ZIT un nodrošinātu piegādi atbilstoši tirgus vajadzībām. Minētajās pamatnostādnēs ir noteikts, ka tiek radīti vienlīdzīgi konkurences apstākļi un ka visiem tirgus dalībniekiem ar vienādiem nosacījumiem ir piekļuve rūpniecības zemei. Tomēr minētās pamatnostādnes nebija piemērojamas izmeklēšanas periodā un laikā, kad ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, iegādājās ZIT.

(493) Iepriekšējās izmeklēšanās Komisija konstatēja, ka cenas, ko Ķīnas Tautas Republikā maksā par ZIT nav reprezentatīvas tirgus cenas, kuru brīvā tirgū nosaka piedāvājums un pieprasījums, jo bija konstatēts, ka izsoļu sistēma ir neskaidra, nepārredzama, praksē nedarbojas un cenas patvaļīgi nosaka iestādes. Kā jau minēts iepriekšējā apsvērumā, iestādes nosaka cenas atbilstoši pilsētu zemes novērtēšanas sistēmai, kas, tām nosakot cenu rūpniecības zemei, bez citiem kritērijiem liek ņemt vērā arī rūpniecības politiku.

(494) Šajā izmeklēšanā netika novērotas būtiskas ar to saistītas pārmaiņas. Piemēram, Komisija konstatēja, ka tikai daži no izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem bija piedalījušies konkursā vai tamlīdzīgā publiskā piedāvājumu procedūrā par tiem piešķirtajām ZIT, pat par nesen iegūtām zemes izmantošanas tiesībām. Lielākajai daļai izlasē iekļauto uzņēmumu vietējās iestādes ZIT iedalīja par pārrunās nolīgtām cenām.

(495) Komisija norādīja, ka papildus pilsētu zemes uzraudzības sistēmai pastāv arī dinamiska zemes uzraudzības sistēma. Termiņbeigu pārskatīšanā, kas attiecās uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes saules enerģijas paneļiem ([114]), Komisija konstatēja, ka šīs cenas ir augstākas nekā pilsētu zemes novērtēšanas sistēmas noteiktās minimālās standartcenas, kuras izmanto vietējās valdības, jo pilsētu zemes novērtēšanas sistēmas standartcenas tiek atjauninātas tikai reizi trijos gados, savukārt dinamiskās uzraudzības cenas – reizi ceturksnī. Tomēr nekas neliecināja, ka zemes cenas būtu balstītas uz dinamiskās uzraudzības cenām. Izmeklēšanā, kas attiecās uz saules enerģijas paneļiem, ĶV faktiski apstiprināja, ka pilsētas zemes cenu svārstības konkrētās ĶTR teritorijās (t. i., 105 pilsētās) uzrauga pilsētu zemes cenas dinamiskās uzraudzības sistēma, kas ir paredzēta zemes cenu dinamikas novērtēšanai. Tomēr piedāvājumu konkursu un izsoļu sākumcenas tika balstītas uz zemes novērtēšanas sistēmas noteiktajiem standartiem. IP laikā situācija vēl aizvien bija tāda. Turklāt šajā lietā lielākā daļa no izlasē iekļautajām uzņēmumu grupām saņēma zemes gabalus un zemi, kas tām tika iedalīti.

([114]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/366 (OV L 56, 3.3.2017., 1. lpp.) *(saules enerģijas paneļi), 421. un 425. apsvērums.*

(496) Attiecībā uz zemes gabaliem, kas tika piešķirti konkursa kārtībā, Komisija konstatēja, ka katrā gadījumā bija tikai viens piedāvājuma iesniedzējs, kas pieteicās uz zemi, un samaksātā cena atbilda konkursa procesa sākumcenai. Tā kā nebija sīkākas papildinformācijas par izsoles faktisko norisi, nebija skaidrs, vai sākotnējā cena tika noteikta neatkarīgi un atbilda zemes izmantošanas tiesību tirgus vērtībai.

(497) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka piedāvājumu konkursu mehānismā galu galā iegūtā cena ne tikai atspoguļo cenu, par kādu pārdevējs vēlas pārdot, vai sākotnējo cenu, par kādu tiek izteikts piedāvājums, bet arī atspoguļo cenu, ko pircēji vēlas maksāt, un cenu, kas galu galā tiek noteikta, izmantojot šādu mehānismu, un tādējādi cena atspoguļo gan pieprasījumu, gan piedāvājumu. Ja pēc piedāvājumu konkursu mehānisma izmantošanas galīgā cena "*atbilst piedāvājumu konkursa procesa sākumcenai*", tad tas vienkārši nozīmē, ka tā ir cena, kura atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu attiecīgajā brīdī. Komisija piekrita ĶV par aprakstīto piedāvājumu konkursu mehānismu pamatprincipiem, bet norādīja, ka šāds mehānisms var darboties tikai tad, ja attiecībā uz konkrētu zemes gabalu ir vairāki piedāvātāji. Tomēr Komisija šajā izmeklēšanā un arī iepriekšējās izmeklēšanās neatklāja nevienu gadījumu, kad attiecībā uz zemi būtu bijis vairāk nekā viens piedāvājuma iesniedzējs, un tādējādi būtu novērota pieprasījuma un piedāvājuma mijiedarbība. Tādējādi šis apgalvojums tika noraidīts.

(498) Turklāt Komisija arī konstatēja, ka daži uzņēmumi bija saņēmuši atmaksas no vietējām iestādēm, lai kompensētu cenas, ko tie maksāja par ZIT. Bez tam dažos gadījumos par ZIT, ko bija ieguvuši *CNBM* grupas uzņēmumi, bija jāmaksā vairākus gadus pēc zemes lietošanas sākšanas.

(499) Minētie pierādījumi ir pretrunā ĶV apgalvojumiem, ka Ķīnas Tautas Republikā par ZIT maksātās cenas ir reprezentatīvas tirgus cenas, ko brīvā tirgū nosaka piedāvājums un pieprasījums.

c) Secinājumi

(500) Izmeklēšanas konstatējumi liecina, ka situācija Ķīnas Tautas Republikā ZIT iegādes ziņā ir nepārredzama un ka iestādes nosaka cenas patvaļīgi.

(501) Tāpēc zemes izmantošanas tiesību piešķiršana, ko veic ĶV, būtu jāuzskata par subsīdiju pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta iii) punkta un 3. panta 2) punkta nozīmē tādas preču piegādes veidā, kas piešķir ieguvumu saņēmējuzņēmumiem. Kā skaidrots 491.–499. apsvērumā, Ķīnas Tautas Republikā nav funkcionējoša zemes tirgus, un ārēja standarta izmantošana (sk. tālāk 506.–515. apsvērumu) pierāda, ka summa, ko par zemes izmantošanas tiesībām maksā izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji, ir ievērojami zemāka nekā parastā tirgus likme.

(502) Saistībā ar tādu uzņēmumu preferenciālu piekļuvi rūpniecības zemei, kuri darbojas konkrētās nozarēs, Komisija norādīja, ka, kā jau minēts 493. apsvērumā, vietējām pārvaldes iestādēm, nosakot cenu, jāņem vērā valsts rūpniecības politika. Šajā rūpniecības politikā SŠA ražošanas nozare ir minēta pie veicinātajām nozarēm ([115]). Turklāt Valsts padomes Lēmumā Nr. 40 noteikts, ka valsts iestāžu pienākums ir nodrošināt zemi veicinātajām nozarēm. Lēmuma Nr. 40 18. pantā skaidri norādīts, ka nozarēm, kas ir "ierobežotas", zemes izmantošanas tiesības nebūs pieejamas. No tā izriet, ka saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 4. panta 2. punkta c) apakšpunktu subsīdija ir īpaša, jo zemi preferenciālā kārtā piešķir tikai tiem uzņēmumiem, kas darbojas konkrētās nozarēs, šajā gadījumā – SŠA ražošanas nozarē, un valdības prakse šajā jomā ir neskaidra un nepārredzama.

(503) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV atkārtoja piezīmes, kas jau sniegtas 3.1. iedaļā, arī attiecībā uz ZIT, norādot, ka nevienam no Komisijas minētajiem dokumentiem nav tiešas saiknes ar SŠA un neviens no tiem neierobežo apgalvotās preferenciālo ZIT nodrošināšanu konkrētiem uzņēmumiem. Turklāt Valsts padomes Lēmumā Nr. 40 nav minēts, ka valsts iestāžu pienākums ir nodrošināt zemi veicinātajām nozarēm.

([115]) Sk. iepriekš 3.1. iedaļu.

(504) Atbildot uz to, Komisija atsaucās uz argumentiem, kas jau izklāstīti 3.1. iedaļā, uzsverot, ka SŠA nozare patiešām ir veicināta nozare. Papildus tam Valsts padomes Lēmuma Nr. 40 XII pantā ir minēts, ka svarīgs atsauces avots ieguldījumu virzīšanai, valdības veiktajai ieguldījumu projektu vadībai un nodokļu, kredītu, zemes (*izcēlums pievienots*) un importa un eksporta politikas formulēšanai un īstenošanai ir *"Rūpniecības pārstrukturēšanas ievirzes katalogs"*. Bez tam Lēmuma Nr. 40 ievadā teikts, ka *"Visi attiecīgie departamenti paātrina attiecīgas politikas formulēšanu nodokļu, kredītu, zemes (izcēlums pievienots), importa un eksporta u. c. jomās un stiprina koordināciju ar rūpniecības politiku, lai turpinātu pilnīgot politikas sistēmu rūpniecības pārstrukturēšanai"*. *A contrario* Lēmuma Nr. 40 XVIII pantā noteikts, ka nozares, kas ietilpst ierobežotajā kategorijā, "departamenti, kas pārvalda ieguldījumus, nepārbauda, neapstiprina un nereģistrē, finanšu iestādes tām nevar piešķirt aizdevumu, citi departamenti, kas pārvalda zemes apsaimniekošanu, pilsētu plānošanu un būvniecību, vides aizsardzību, kvalitates inspicēšanu, ugunsdzēsību, muitu, rūpniecību un tirdzniecību utt., *nevar veikt attiecīgas procedūras*" (izcēlums pievienots). Tādējādi pastāv skaidra saikne starp rūpniecības politiku veicinātajām nozarēm un zemes nodrošināšanas politiku. Tāpēc ĶV apgalvojumi tika noraidīti.

(505) Tādējādi Komisija šo subsīdiju uzskatīja par kompensējamu.

d) Subsīdiju apjoma aprēķināšana

(506) Tāpat kā iepriekšējās izmeklēšanās ([116]) un saskaņā ar pamatregulas 6. panta d) punkta ii) apakšpunktu par ārējo standartu tika izmantotas zemes cenas Taivānas, Penhu, Kinmenas un Macu atsevišķajā muitas teritorijā ("Ķīnas Taibeja") ([117]). Saņēmējiem piešķirtais ieguvums tiek aprēķināts, ņemot vērā starpību starp summu, ko katrs izlasē iekļautais ražotājs eksportētājs faktiski samaksājis (t. i., faktisko samaksāto summu, kas norādīta līgumā, un attiecīgā gadījumā līgumā norādīto cenu, no kuras atņemta vietējās valdības piešķirtās atmaksas/dotācijas summa) par zemes izmantošanas tiesībām, un summu, kas parasti būtu jāmaksā, pamatojoties uz Ķīnas Taibejas standartu.

(507) Komisija uzskata Ķīnas Taibeju par piemērotu ārējo standartu šādu iemeslu dēļ:

— salīdzināms ekonomikas attīstības līmenis, IKP un ekonomikas struktūra Ķīnas Taibejā un lielākajā daļā ĶTR provinču un pilsētu, kur atrodas izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji;

— ĶTR un Ķīnas Taibejas ģeogrāfiskais tuvums;

— rūpniecības infrastruktūras lielais īpatsvars Ķīnas Taibejā un daudzās ĶTR provincēs;

— ciešas ekonomiskās saites un pārrobežu tirdzniecība starp Ķīnas Taibeju un ĶTR;

— lielais iedzīvotāju blīvums daudzās ĶTR provincēs un Ķīnas Taibejā;

— to zemes veidu un darījumu līdzība, kurus izmanto attiecīgā standarta aprēķinā Ķīnas Taibejā un ĶTR; un

— Ķīnas Taibejai un ĶTR kopīgās demogrāfiskās, valodas un kultūras īpatnības.

(508) Atbilstoši iepriekšējās izmeklēšanās ([118]) izmantotajai metodikai Komisija izmantoja Ķīnas Taibejā noteikto vidējo zemes cenu par vienu kvadrātmetru, kas koriģēta, ņemot vērā inflāciju un IKP izmaiņas kopš attiecīgo zemes izmantošanas tiesību līgumu noslēgšanas. Informācija par rūpniecības zemes cenām no 2015. gada tika iegūta no Taivānas Ekonomikas lietu ministrijas Rūpniecības biroja tīmekļa vietnes ([119]). Attiecībā uz iepriekšējiem gadiem cenas tika koriģētas, izmantojot SVF par 2015. gadu publicētos inflācijas rādītājus un IKP izmaiņas uz vienu iedzīvotāju pašreizējās cenās ASV dolāros Taivānā.

([116]) Sk. citustarp Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 452/2011 (OV L 128, 14.5.2011., 18. lpp.) (*krītotais papīrs*), Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 215/2013 (15.3.2013. OV L 73, 16. lpp.) (*ar organisku pārklājumu pārklāts tērauds*), Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/366 (OV L 56, 3.3.2017., 1. lpp.) (*saules enerģijas paneļi*), Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 1379/2014 (OV L 367, 23.12.2014., 22. lpp.) (*stikla elementāršķiedra*), Komisijas Īstenošanas lēmums 2014/918 (OV L 360, 17.12.2014., 65. lpp.) (*poliestera štāpeļšķiedras*).

([117]) Apstiprinājusi Vispārējā tiesa lietā T-444/11 *Gold East Paper and Gold Huacheng Paper*/Padome, Vispārējās tiesas 2014. gada 11. septembra spriedums, ECLI:EU:T:2014:773.

([118]) Sk. 499. apsvērumu.

([119]) http://lvr.land.moi.gov.tw/login.action

(509) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas vairākas personas apgalvoja, ka Ķīnas Taibeja nav piemērots ārējs standarts. Viena persona Ķīnas Taibejas vietā ierosināja izmantot Indiju šādu iemeslu dēļ:

— ir savāktas rūpniecības zemes cenas par lielu skaitu dažādu rūpniecības rajonu Bihāras, Mahārāštras un Tamilnādas štatā;

— minētie trīs štati ir augsti industrializēti, līdzīgi kā Ķīnā tajos ir augsts ekonomikas attīstības un rūpniecības infrastruktūras līmenis;

— minētie trīs štati ģeogrāfiski atrodas tuvu cits citam un Ķīnai;

— starp Indiju un Ķīnu ir iedibinātas labas ekonomiskās saites un notiek pārrobežu tirdzniecība;

— aptvertajās 22 pilsētās ir līdzīgs iedzīvotāju blīvums kā Ķīnas industrializētajās pilsētās;

— gan Ķīnai, gan Indijai, atšķirībā no Taivānas, kas atrodas uz izolētas salas, ir pieejamas plašas neizmantotas zemes;

— visbeidzot, Indijā ir publiski pieejami dati par rūpniecības zemes cenām.

(510) Tomēr minētās personas apgalvojumā analīzē nav ņemts vērā viens būtisks elements, proti, ekonomikas attīstības līmenis šajās provincēs. Kā liecina publiski pieejami avoti, IKP uz vienu iedzīvotāju minētajās Indijas provincēs ir daudz mazāks nekā pilsētās/provincēs, kur atrodas ražotāji eksportētāji. Faktiski IKP uz vienu iedzīvotāju Mahārāštrā ([120]), kur tas ir vislielākais no trim minētajām provincēm, 2018.–2019. gadā bija tikai 3000 USD, savukārt Džedzjanas provincē (ko salīdzinājumam izmantojusi persona, kas nāca klajā ar apgalvojumu) 2018. gadā tas bija 14 907 USD ([121]). Ņemot vērā iepriekš izklāstīto un 507. apsvērumā uzskaitītos faktorus, šis apgalvojums bija jānoraida.

(511) Turklāt ĶV piebilda, ka šajā gadījumā būtu jāizmanto valsts iekšējās cenas, jo Ķīnā arī privāti uzņēmumi nodarbojas ar ZIT apakšnomu vai nodošanu un tādējādi ĶV nav vienīgais dalībnieks šajā tirgū. Lai pārbaudītu šo apgalvojumu, Komisijai vispirms būtu jānosaka zemes tirgus raksturs un lielums privātiem tirgus dalībniekiem salīdzinājumā ar valdības vadīto tirgu, kā arī ikviena iespējama centrālo un vietējo iestāžu iejaukšanās tajā zemes tirgū, kurā, kā tiek apgalvots, darbojas privāti dalībnieki. Turklāt vajadzētu būt pieejamiem visaptverošiem un atjauninātiem datiem par darījumu cenu noteikšanu. Tomēr ĶV nav sniegusi statistiku vai datus, kas ļautu Komisijai izskatīt ierosinājumu, un Komisija arī nevarēja atrast publiski pieejamus datus par šo tematu. Turklāt, pat ja šāda informācija tiktu saņemta, tā attiektos tikai uz sekundāro, proti, nodošanas, tirgu, jo primārajā tirgū ir tikai viens dalībnieks (t. i., sākotnējo ZIT sadali vienmēr veic ĶV). Tik tiešām primārais tirgus, kurā notiek sākotnējā sadale uz 50 gadiem, atšķiras no sekundārajā tirgū īstenotās nomas, kam parasti vajadzētu būt uz daudz īsāku termiņu, vai arī vismaz pārvērtēšanas, izbeigšanas noteikumiem vajadzētu atšķirties. Tāpēc Komisija turpināja izmantot informāciju, kas pieejama par primāro tirgu, kurš šajā lietā ir izmeklējamais tirgus.

(512) ĶV apgalvoja arī, ka gadījumā, ja Komisija izvēlētos izmantot ārēju standartu, būtu jāveic korekcija attiecībā uz iedzīvotāju blīvuma faktoru, kas savukārt ietekmē pieprasījumu un tādējādi arī cenas. Laikā no 2015. līdz 2018. gadam iedzīvotāju blīvums Ķīnas Taibejā tik tiešām bija 4,4 reizes lielāks nekā Ķīnā. Konkrēti, lai gan Ķīnas iedzīvotāju blīvums laikposmā no 2015. līdz 2018. gadam bija aptuveni 147 cilvēki uz kvadrātkilometru zemes, Ķīnas Taibejas iedzīvotāju blīvums tajā pašā laikposmā bija aptuveni 650 cilvēki uz km^2 zemes. Tādējādi zemes stāvoklis un cenas šajās divās valstīs nav salīdzināmas.

([120]) https://en.wikipedia.org/wiki/Economy_of_Maharashtra
([121]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(513) Tomēr Komisija norādīja, ka ĶV salīdzināja iedzīvotāju blīvuma rādītājus visas valsts līmenī. Tuvāk aplūkojot iedzīvotāju blīvumu ražotāju eksportētāju faktiskajās atrašanās vietās, redzams, ka iedzīvotāju blīvuma rādītāji faktiski ir diezgan līdzīgi. Piemēram, Džedzjanā iedzīvotāju blīvums 2018. gadā bija 560 cilvēki uz km^2 un Šaņdunā iedzīvotāju blīvums bija 640 cilvēki uz km^2 ([122]). Tāpēc Komisija uzskatīja, ka korekcija nav pamatota.

(514) ĶV arī lūdza Komisiju sniegt papildu informāciju par to iepriekš 507. apsvērumā minēto zemes veidu un darījumu līdzību, kurus izmanto attiecīgā standarta aprēķinā. Šajā sakarā Komisija uzsvēra, ka abos gadījumos darījumi attiecas uz noteikta lieluma rūpniecības zemi, kas atrodas rūpniecības rajonos.

(515) Saskaņā ar pamatregulas 7. panta 3. punktu subsīdiju apjoms tika iedalīts izmeklēšanas periodam, izmantojot parasto rūpniecības zemes tiesību izmantošanas termiņu Ķīnā, t. i., 50 gadus. Šis apjoms pēc tam tika sadalīts uz attiecīgo uzņēmumu kopējo apgrozījumu izmeklēšanas periodā, jo subsīdiju nosacījums nav eksports un tās netika piešķirta atkarībā no izgatavotajiem, saražotajiem, eksportētajiem vai pārvadātajiem daudzumiem.

(516) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas *Yuntianhua* grupa apgalvoja, ka konkrētajā ZIT līgumā izmantotajā vērtībā ir pieļauta pārrakstīšanās kļūda. Komisija piekrita šim apgalvojumam un attiecīgi laboja vērtību.

(517) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas *CNBM* grupa apgalvoja, ka viens no ZIT līgumiem būtu jāizslēdz, jo tas saņemts pēc izmeklēšanas perioda. Turklāt ieguvums no 2018. gadā nopirktajām ZIT izmeklēšanas periodam būtu jāaprēķina proporcionāli. Visbeidzot, *CNBM* grupa norādīja, ka attiecībā uz citu zemes gabalu, ko 1998. gadā bija nopircis saistīts uzņēmums, kurš 2004. gadā bija ieguldīts ražotājā eksportētājā, Komisijai, lai aprēķinātu ieguvumu, būtu bijis jāizmanto 2004. gada darījuma dati. Komisija noraidīja pirmo apgalvojumu, jo attiecīgais ZIT pirkuma līgums 2018. gadā jau bija parakstīts un tādējādi izmeklēšanas periodā uzņēmumam bija nodotas īpašumtiesības. Komisija pieņēma otro apgalvojumu par proporcionālo aprēķinu un attiecīgi koriģēja ieguvuma aprēķinu visiem uzņēmumiem, kas 2018. gadā bija nopirkuši ZIT. Pēdējais apgalvojums tika noraidīts, jo 2004. gada darījums attiecās uz nodošanu starp uzņēmumiem un tādējādi neatspoguļoja reālo vērtību, par kādu grupa zemi bija iegādājusies sākotnēji.

(518) Pēc noslēguma papildinformācijas izpaušanas *CNBM* grupa apgalvoja, ka Komisijai par izejas punktu ieguvuma aprēķinam būtu bijis jāizmanto datums, kurā tika saņemti zemes gabali. Tomēr, kā minēts iepriekšējā apsvērumā, īpašumtiesības uz zemi kopā ar attiecīgajām tiesībām un pienākumiem uzņēmumam pirkuma līguma noslēgšanas dienā jau bija radušās. Turklāt zemes cena, kas ir ieguvuma aprēķina pamatā, ir noteikta arī pirkuma līgumā. Tādējādi uzņēmuma apgalvojumi tika noraidīti.

(519) Šai subsīdijai konstatētais subsīdiju apjoms izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem izmeklēšanas periodā ir šāds.

Zemes izmantošanas tiesību piešķiršana par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo

Uzņēmums/grupa	Subsīdijas likme
Yuntianhua grupa	4,08 %
CNBM grupa	3,63 %

3.7. **Valdība atsakās no ieņēmumiem vai neiekasē ieņēmumus**

3.7.1. *Elektroenerģijas nodrošināšana par samazinātiem tarifiem*

(520) Visi izlasē iekļautie uzņēmumi iegādājās elektroenerģiju.

([122]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(521) Dažiem izlasē iekļautajiem uzņēmumiem elektroenerģijas iegādes cenas no energotīkla atbilda oficiālajiem cenu līmeņiem, kas noteikti provinces līmenī lieliem rūpnieciskiem klientiem. Kā jau konstatēts iepriekšējās izmeklēšanās ([123]), šis līmenis lielajiem rūpnieciskajiem klientiem nenodrošināja īpašas priekšrocības. Tomēr Komisija konstatēja, ka izmeklētie uzņēmumi divās izlasē iekļautajās grupās ir saņēmuši ieguvumu no daļējas elektroenerģijas izmaksu samazināšanas vai atmaksas dotāciju veidā.

a) Juridiskais pamats

— Valsts attīstības un reformu komisijas un Valsts enerģētikas pārvaldes apkārtraksts par aktīvi veicināmiem darījumiem ar enerģiju, kuri ir orientēti uz tirgu, un turpmāku tirdzniecības mehānisma uzlabošanu, *Fa Gua Yun Xing* [2018] Nr. 1027, izdots 2018. gada 16. jūlijā

— Vairāki Ķīnas Komunistiskās partijas Centrālās komitejas un Valsts padomes atzinumi par enerģētikas sistēmas reformas padziļināšanu (*Zhong Fa* [2015], Nr. 9)

— Šaņdunas Ekonomikas un informācijas tehnoloģiju komitejas Paziņojums par centieniem enerģētikas tirgus izveidē 2017. gadā, LJXDL [2017] Nr. 93

— Paziņojums par grozījumiem Valsts Enerģētikas pārvaldes Šaņdunas Uzraudzības biroja 2017. gada Elektroenerģijas tiešās tirdzniecības noteikumos, LJNSC [2017] Nr. 36

b) Izmeklēšanas konstatējumi

(522) Komisija konstatēja, ka dažiem galvenajiem lielajiem elektroenerģijas rūpnieciskajiem lietotājiem, ja tie vai nu parakstījuši tieša pirkuma līgumus, vai arī ieguvuši tiesības piedalīties "*uz tirgu orientētā elektroenerģijas tirdzniecības sistēmā*", ir atļauts pirkt elektroenerģiju tieši no elektroenerģijas ražotājiem, nevis pirkt elektroenerģiju no tīkla. Dažiem izlasē iekļautajiem uzņēmumiem izmeklēšanas periodā bija šādi tieša elektroenerģijas pirkuma līgumi, vai arī tie bija kvalificēti dalībai uz tirgu orientētā elektroenerģijas tirdzniecības sistēmā. Lielākajai daļai izmeklēto uzņēmumu cenas, ko tiem piešķīra šādi līgumi/tirdzniecības sistēma, bija zemākas par fiksētajām cenām, kas provinču līmenī bija noteiktas lieliem rūpnieciskiem klientiem.

(523) Iespēja slēgt šādus tieša pirkuma līgumus vai kvalificēties dalībai "*uz tirgu orientētā elektroenerģijas tirdzniecības sistēmā*" pašlaik nav pieejama visiem lielajiem rūpnieciskajiem patērētājiem. Valsts līmenī Ķīnas Komunistiskās partijas Centrālās komitejas un Valsts padomes atzinumos par enerģētikas sistēmas reformas padziļināšanu norādīts, piemēram, ka "*uzņēmumiem, kuri neatbilst valsts rūpniecības politikai un kuru produkti un procesi tiek izskausti, nevajadzētu piedalīties tiešajos darījumos*" ([124]).

(524) Praksē elektroenerģijas tiešo tirdzniecību veic provinces. Lai varētu saņemt apstiprinājumu dalībai elektroenerģijas tiešā pirkuma izmēģinājuma shēmā, uzņēmumiem ir jāpiesakās provinču iestādēs un tiem ir jāatbilst noteiktiem kritērijiem.

(525) Piemēram, Šaņdunas provincē Paziņojumā par grozījumiem Valsts Enerģētikas pārvaldes Šaņdunas Uzraudzības biroja 2017. gada Elektroenerģijas tiešās tirdzniecības noteikumos ir paredzēts, ka "*lietotājus, kas piedalās tiešajā elektroenerģijas tirdzniecībā, apstiprina saskaņā ar 2017. gada piekļuves nosacījumiem, kurus apstiprinājusi Šaņdunas Ekonomikas un informātikas tehnoloģiju komiteja. Lai piedalītos elektroenerģijas tiešajā tirdzniecībā, elektroenerģijas pārdošanas uzņēmumi iesniedz reģistrācijas pieteikumu Šaņdunas Elektroenerģijas tirdzniecības centram un var piedalīties tiešajā elektroenerģijas tirdzniecībā pēc tam, kad centrs to ir izskatījis un publicējis*." Šajā sakarā Šaņdunas Ekonomikas un informācijas tehnoloģiju komisijas paziņojumā ir izveidots un izziņots to tiesīgo uzņēmumu saraksts, kuri kvalificējas dalībai uz tirgu orientētā elektroenerģijas tirdzniecības sistēmā ([125]).

([123]) 182. apsvērums Padomes Īstenošanas regulā (ES) Nr. 215/2013 (2013. gada 11. marts), ar ko nosaka kompensācijas maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes ar organisku pārklājumu pārklātu tērauda izstrādājumu importam (OV L 73, 15.3.2013., 16. – 97. lpp.).
Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 451/2011 (2011. gada 6. maijs), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes krītotā papīra importu (OV L 128, 14.5.2011., 1. – 17. lpp.).

([124]) Several Opinions of the Central Committee of the Communist Party of China and the State Council on Further Deepening the Reform of the Power System (Zhong Fa [2015] No. 9).

([125]) Piemēram, *Notice on Announcement of the List of Pilot Users of Direct Power Transaction in 2015 of the Shandong Economic and Information Technology Commission, L.J.X.D.L [2015] No.9 and Notice on Announcement of the List of Pilot Users of Direct Power Transaction in 2017 of the Shandong Economic and Information Technology Commission, L.J.X.D.L. [2017] No 117*.

(526) Ar konkrētiem uzņēmumiem nenotiek faktiskas uz tirgus balstītas sarunas vai konkursa procedūra, jo apjomi, kas iegādāti saskaņā ar tiešā pirkuma līgumiem, nav balstīti uz reālo piedāvājumu un pieprasījumu. Faktiski elektroenerģijas ražotāji un enerģijas lietotāji nevar brīvi tieši pārdot vai pirkt visu savu elektroenerģiju. Tos ierobežo kvantitatīvas kvotas, kuras tiem piešķir vietējā valdība.

(527) Turklāt, lai gan par cenām ir paredzēts tieši vienoties elektroenerģijas ražotājiem un elektroenerģijas lietotājiem vai ar starpniekiem pakalpojumu sniedzējiem uzņēmumiem, rēķinus uzņēmumiem faktiski izraksta valsts energotīklu uzņēmums. Piemēram, Paziņojumā par grozījumiem Valsts Enerģētikas pārvaldes Šaņdunas Uzraudzības biroja 2017. gada Elektroenerģijas tiešās tirdzniecības noteikumos ir paredzēts, ka "*Valsts energotīklu Šaņdunas elektroenerģijas uzņēmums maksā par elektroenerģiju tiešas tirdzniecības maksu*" un ka "*Valsts energotīklu Šaņdunas elektroenerģijas uzņēmums izraksta PVN rēķinu lietotājiem un enerģijas ražošanas uzņēmumiem*".

(528) Visbeidzot, visi parakstītie tiešā pirkuma līgumi jāiesniedz vietējai valdībai reģistrēšanai.

(529) ĶV 2018. gadā izdeva Valsts attīstības un reformu komisijas un Valsts enerģētikas pārvaldes apkārtrakstu par aktīvi veicināmiem darījumiem ar enerģiju, kuri ir orientēti uz tirgu, un turpmāku tirdzniecības mehānisma uzlabošanu, *Fa Gua Yun Xing* [2018] Nr. 1027). Tomēr Komisija norāda, ka šie tiesību akti ir izdoti izmeklēšanas periodā un vēl nav īstenoti. Turklāt, lai gan apkārtraksta mērķis ir vairot tiešus darījumus elektroenerģijas tirgū, tajā ir īpaši minētas konkrētas nozares, ieskaitot celtniecības materiālu un augsto tehnoloģiju nozari, kas tiek atbalstītas un gūst labumu no elektroenerģijas tirgus liberalizācijas. Jo īpaši apkārtrakstā ir paredzēts "*atbalstīt lietotājus, kuriem gada elektrības patēriņš pārsniedz 5 miljonus kWh, lai tie ar elektroenerģijas ražosanas uzņēmumiem veiktu tiešus darījumus ar elektroenerģiju. 2018. gadā tiks liberalizēti elektroenerģijas ražošanas plāni ogļu, dzelzs un tērauda, krāsaino metālu, celtniecības materiālu un vēl citās četrās nozarēs*". Turklāt apkārtrakstā norādīts "*tāds atbalsts jaunveidotajām nozarēm ar augstu pievienoto vērtību, piemēram, augstajām tehnoloģijām, internetam, lielajiem datiem un augstas klases apstrādes rūpniecības nozarēm, kā arī uzņēmumiem ar izteiktām priekšrocībām un īpatnībām un augsto tehnoloģisko saturam, kurš vērsts uz dalību darījumos, bez sprieguma līmeņa un elektroenerģijas patēriņa ierobežojumiem*".

(530) Tāpēc tiesību aktos ir paredzēts tiešos darījumus elektroenerģijas tirgū piemērot selektīvi konkrētām nozarēm, piemēram, celtniecības materiālu un augsto tehnoloģiju nozarei. Selektīvās piemērošanas dēļ valsts šo nozaru uzņēmumiem piemēro zemākas elektroenerģijas cenas.

c) Secinājumi

(531) Komisija uzskatīja, ka konkrētie samazinātie elektroenerģijas tarifi ir subsīdija pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta ii) punkta un 3. panta 2) punkta nozīmē, jo, Ķīnas valdībai (t. i., energotīkla operatoram) negūstot ieņēmumus, veikts finansiāls ieguldījums, kas attiecīgajiem uzņēmumiem piešķir ieguvumu. Ieguvums saņēmējiem ir vienāds ar elektroenerģijas cenu ietaupījumu, jo elektroenerģija tika nodrošināta par tarifiem, kas ir zemāki par energotīkla parasto cenu, kuru maksā citi lielie rūpnieciskie lietotāji, kuri negūst labumu no tiešās piegādes. Šī subsīdija ir īpaša pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo jau tiesību akti ierobežo šīs shēmas piemērošanu, attiecinot to tikai uz uzņēmumiem, kuri atbilst konkrētiem valsts noteiktiem rūpniecības politikas mērķiem un kuru ražojumi vai procesi nav izslēgti kā tādi, kas nav tiesīgi piedalīties shēmā.

(532) Tādējādi Komisija secināja, ka izmeklēšanas periodā ir darbojusies subsīdiju shēma un ka tā ir īpaša pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 4. panta 3. punkta nozīmē.

(533) Pēc informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka Komisija nav pierādījusi, ka subjekti, kuri piegādā elektroenerģiju par, kā tiek apgalvots, samazinātiem tarifiem, t. i., ka elektroenerģijas ražotāji un valsts energotīkla uzņēmumi ir valsts iestādes vai ka valdība tiem uztic vai tos norīko pildīt attiecīgas funkcijas.

(534) Šajā sakarā, kā paskaidrots 523.–528. apsvērumā, Komisija norādīja, ka elektroenerģijas tiešās tirdzniecības sistēmu un nosacījumus, ar kādiem uzņēmumiem atļauj piedalīties, izveido valsts un izpilda provinces. Patiešām, lai piedalītos elektroenerģijas tiešā pirkuma izmēģinājuma shēmā, uzņēmumiem ir jāsaņem provinču iestāžu apstiprinājums. Turklāt, kā norādīts 527. apsvērumā, lai gan par cenām ir paredzēts tieši vienoties elektroenerģijas ražotājiem un elektroenerģijas lietotājiem vai ar starpniekiem pakalpojumu sniedzējiem uzņēmumiem, rēķinus uzņēmumiem izraksta valsts energotīklu uzņēmums. Ņemot vērā, ka elektroenerģijas tiešās tirdzniecības sistēmu ir izstrādājusi un kontrolē valsts, to ieviešot provinču iestādēm, un ka rēķinus izraksta valsts energotīklu uzņēmums, Komisija secināja, ka nolīgtos samazinātos tarifus nodrošina valsts iestādes. Tāpēc ĶV apgalvojums tika noraidīts.

(535) Turklāt ĶV uzskatīja, ka Komisija nav pierādījusi, kā elektroenerģijas piegāde par apgalvotajiem samazinātajiem tarifiem ir īpaša SKP nolīguma 2. panta nozīmē. ĶV apgalvoja, ka Ķīnas Komunistiskās partijas Centrālās komitejas un Valsts padomes atzinumi par enerģētikas sistēmas reformas padziļināšanu, uz kuriem atsaucās Komisija, konkrētiem uzņēmumiem neierobežo piekļuvi šai apgalvotajai subsīdijai, jo tie nav obligāti, bet ir tikai ievirzes dokumenti. Turklāt ĶV uzskatīja, ka Komisijas apgalvojums par īpašajām iezīmēm nav saskanīgs, jo, no vienas puses, Komisija ir norādījusi, ka SŠA ir veicināta nozare, un, no otras puses, tā ir norādījusi, ka tikai daži izlasē iekļautie uzņēmumi ir tiesīgi izmantot elektroenerģijas tiešās tirdzniecības sistēmu.

(536) Šajā ziņā, kā norādīts 523. apsvērumā, iespēja slēgt tieša pirkuma līgumus vai kvalificēties dalībai "*uz tirgu orientētā elektroenerģijas tirdzniecības sistēmā*" pašlaik nav pieejama visiem lielajiem rūpnieciskajiem patērētājiem. Lai varētu saņemt apstiprinājumu dalībai elektroenerģijas tiešā pirkuma izmēģinājuma shēmā, uzņēmumiem ir jāpiesakās provinču iestādēs un tiem ir jāatbilst noteiktiem kritērijiem, kā, piemēram, "*jāatbilst valsts rūpniecības politikai*". Tam, ka Ķīnas Komunistiskās partijas Centrālās komitejas un Valsts padomes atzinumiem par enerģētikas sistēmas reformas padziļināšanu *de jure* varētu nebūt obligāts raksturs, nav nozīmes, jo izmeklēšana parādīja, ka apstiprinājumu dalībai elektroenerģijas tiešās tirdzniecības sistēmā ir saņēmuši tikai konkrēti uzņēmumi un tādējādi ir saņēmuši ieguvumu no samazinātām elektroenerģijas cenām. Turklāt arī tas, ka uzņēmumiem ir jāsaņem īpašs apstiprinājums, lai saņemtu ieguvumu no samazinātajām elektroenerģijas cenām, norāda uz šīs shēmas īpašo raksturu. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

(537) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas viens no *CNBM* grupas uzņēmumiem apstrīdēja Komisijas secinājumu, ka tas, ka konkrēti uzņēmumi ir apstiprināti dalībai "uz tirgu orientētā elektroenerģijas sistēmā" un tādējādi pērk elektroenerģiju tieši no elektroenerģijas piegādātājiem, nevis ar valsts energotīkla starpniecību, ir uzskatāms par ĶV "negūtiem ieņēmumiem". Šī ieinteresētā persona norādīja, ka pamatregulas 3. pantā subsīdija ir definēta tādējādi, ka "*valdība atsakās no ieņēmumiem vai neiekasē ieņēmumus, kas citādi būtu iekasējami*," un, tā kā ĶV nepārprotami nepārdeva tālāk elektroenerģiju ražotājiem eksportētājiem ar valsts energotīklu starpniecību, tad Ķīnas valdībai nebija jāiekasē nekādi ieņēmumi par valsts energotīklu izmantošanu.

(538) Komisija šim apgalvojumam nepiekrita. Kā jau ir minēts 527. apsvērumā, lai gan par cenām ir paredzēts tieši vienoties elektroenerģijas ražotājiem un elektroenerģijas lietotājiem vai ar starpniekiem pakalpojumu sniedzējiem uzņēmumiem, rēķinus uzņēmumiem vienmēr izraksta valsts energotīklu uzņēmums. Tāpēc, ņemot vērā to, ka elektroenerģijas tiešās tirdzniecības sistēmu ir izstrādājusi un kontrolē valsts, to ieviešot provinču iestādēm, un ka rēķinus izraksta valsts energotīklu uzņēmums, Komisija 534. apsvērumā ir secinājusi, ka nolīgtos samazinātos elektroenerģija tarifus nodrošina valsts iestādes. Tādējādi, selektīvi piemērojot samazinātus elektroenerģijas tarifus konkrētiem rūpnieciskajiem lietotājiem, lai gan oficiāli noteiktās cenas, ko parasti piemēro visiem rūpnieciskiem lietotājiem, ir augstākas, valsts ar valsts energotīklu uzņēmuma starpniecību neiekasēja ieņēmumus no elektroenerģijas pārdošanas oficiāli noteikto cenu līmenī. Šo praksi var kvalificēt tādējādi, ka "*valdība atsakās no ieņēmumiem vai neiekasē ieņēmumus, kas citādi būtu iekasējami*," pamatregulas 3. panta nozīmē. Tādējādi šis apgalvojums tika noraidīts.

d) Subsīdiju apjoma aprēķināšana

(539) Kompensējamās subsīdijas apjoms tika aprēķināts kā ieguvums, kas izmeklēšanas periodā piešķirts saņēmējiem. Ieguvums tika aprēķināts kā starpība starp kopējo elektroenerģijas cenu, kas maksājama atbilstoši parastajam energotīkla tarifam, un kopējo elektroenerģijas cenu, kas maksājama atbilstoši samazinātajam tarifam.

(540) Šai shēmai konstatētais subsīdiju apjoms izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem izmeklēšanas periodā ir šāds.

Elektroenerģijas nodrošināšana par samazinātiem tarifiem

Uzņēmums/grupa	Subsīdijas likme
Yuntianhua grupa	0,05 %
CNBM grupa	0,28 %

3.7.2. *Atbrīvojuma no nodokļiem un nodokļu samazinājuma programmas*

3.7.2.1. UIN atvieglojumi augsto un jauno tehnoloģiju uzņēmumiem

(541) Saskaņā ar Ķīnas Tautas Republikas Likumu par uzņēmumu ienākuma nodokli ("UIN likums") ([126]) augsto un jauno tehnoloģiju uzņēmumiem, kuriem valstij ir nepieciešams sniegt būtisku valsts atbalstu, tiek piemērota samazināta uzņēmumu ienākuma nodokļa likme 15 % apmērā, nevis standarta nodokļa likme 25 % apmērā.

a) Juridiskais pamats

(542) Šīs programmas juridiskais pamats ir UIN likuma 28. pants un ĶTR Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma īstenošanas noteikumu ([127]) 93. pants, kā arī šādi normatīvi:

— Zinātnes un tehnoloģijas ministrijas, Finanšu ministrijas un Valsts nodokļu administrācijas apkārtraksts par "Administratīvo pasākumu augsto tehnoloģiju uzņēmumu noteikšanai" pārskatīšanu un izdošanu, *G.K.F.H.* [2016] Nr. 32;

— Zinātnes un tehnoloģiju ministrijas, Finanšu ministrijas un Valsts nodokļu administrācijas paziņojums par "Vadlīniju par augsto un jauno tehnoloģiju noteikšanas pārvaldīšanu" pārskatīšanu, drukāšanu un izdošanu, *GKFH* [2016] Nr. 195;

— Valsts nodokļu administrācijas paziņojums [2017] Nr. 24 par preferenciālā ienākuma nodokļa politikas piemērošanu augsto tehnoloģiju uzņēmumiem un

— "Pamatnostādnes jaunākajās augstākās prioritātes izstrādes jomās augsto tehnoloģiju nozarēs" (2011), ko izdevusi *NDRC*, Zinātnes un tehnoloģiju ministrija, Tirdzniecības ministrija un Nacionālais Intelektuālā īpašuma birojs.

b) Izmeklēšanas konstatējumi

(543) Uzņēmumi, kas var izmantot nodokļu samazinājumu, darbojas noteiktās galvenajās augsto un jauno tehnoloģiju jomās, kuras atbalsta valsts, kā arī īsteno kārtējās valsts atbalstītās augsto tehnoloģiju jomu prioritātes, kuras ir uzskaitītas "Pamatnostādnēs jaunākajās augstākās prioritātes izstrādes jomās augsto tehnoloģiju nozarēs". Minētajās pamatnostādnēs skaidri norādīts, ka stikla, arī SŠA, ražošanas tehnoloģijas un galvenie izejmateriāli ir prioritāras jomas.

([126]) Order No. 23 of the President of the People's Republic of China.

([127]) Regulation on the Implementation of the Enterprise Income Tax Law of the People's Republic of China (Issued by Order No. 512 of the State Council on December 6, 2007; amended in accordance with the Decision of the State Council to Amend Some Administrative Regulations by Order No. 714 of the State Council on April 23, 2019).

(544) Turklāt, lai uzņēmumi būtu tiesīgi izmantot samazinājumu, tiem jāatbilst šādiem kritērijiem:

— tiem ir jāsaglabā noteikts pētniecības un izstrādes izdevumu īpatsvars attiecībā pret pārdošanas ieņēmumiem;

— uzņēmuma kopējos ieņēmumos tiem jāsaglabā noteikta daļa ienākumu no augstajām tehnoloģijām/ražojumiem/pakalpojumiem un

— tiem jāsaglabā noteikts tehniskā personāla īpatsvars uzņēmumā attiecībā pret kopējo nodarbināto skaitu.

(545) Uzņēmumiem, kas izmanto šo pasākumu, jāiesniedz ienākuma nodokļu deklarācija un attiecīgie pielikumi. Faktiskais ieguvuma apjoms ir norādīts nodokļu deklarācijā.

(546) Komisija uzskatīja, ka konkrētā nodokļa kompensācijas ir subsīdija pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta ii) punkta un 3. panta 2) punkta nozīmē, jo, Ķīnas valdībai negūstot ieņēmumus, veikts finansiāls ieguldījums, kas attiecīgajiem uzņēmumiem piešķir ieguvumu.

(547) Ieguvums saņēmējiem ir vienāds ar nodokļu ietaupījumu. Šī subsīdija ir īpaša pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo jau tiesību akti ierobežo šīs shēmas piemērošanu, attiecinot to tikai uz uzņēmumiem, kuri darbojas konkrētās prioritārās augsto tehnoloģiju jomās, ko noteikusi valsts, piemēram, dažās SŠA nozares galveno tehnoloģiju jomās.

(548) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka UIN priekšrocības augsto un jauno tehnoloģiju uzņēmumiem nav īpašas, jo tiesību aktos, kas reglamentē programmas darbību, skaidri noteikti objektīvi kritēriji, kam jāatbilst, lai saņemtu tiesības piedalīties programmā ([128]), un šie kritēriji tiek piemēroti automātiski, t. i., ja tiesīguma nosacījumi ir izpildīti, attiecīgajām iestādēm nav nekādas rīcības brīvības konkrētās nodokļa likmes piešķiršanā. ĶV atsaucas uz SKP nolīguma 2. zemsvītras piezīmi, kurā teikts, ka tiesīguma kritērijus uzskata par objektīviem, ja tie ir neitrāli, nedod priekšroku konkrētiem uzņēmumiem pretstatā citiem, tiem ir ekonomisks raksturs un tos piemēro horizontāli. ĶV uzskatīja, ka runa ir par kritērijiem, pēc kuriem nosaka tiesības izmantot preferenciālu nodokļa likmi, jo šī zemākā nodokļa likme ir pieejama visiem uzņēmumiem un nedod priekšroku konkrētiem uzņēmumiem pretstatā citiem, jo uzņēmumi no visām nozarēm, kas aptver visu ekonomiku, ir tiesīgi saņemt augsto un jauno tehnoloģiju sertifikātu. Turklāt ĶV atsaucās uz Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-586/14 *Xinyi PV products*/Komisija ([129]), kurā skaidrots, ka: "*..kompetentās iestādes minētās priekšrocības piešķīra, nevis balstoties uz diskrecionāru pamatu, bet gan tad, ja bija izpildīti to objektīvie piešķiršanas nosacījumi, proti, attiecīgā uzņēmuma piederība augsto tehnoloģija nozarei (..) Katrā ziņā no* Corporate income tax law of the Peoples's Republic of China *(Ķīnas Tautas Republikas Uzņēmumu ienākuma nodokļa likums) 28. panta un tā piemērošanas noteikumu 93. panta izriet, ka uzņēmumiem, kuri ir piederīgi augsto tehnoloģiju nozarei, par kādu ir uzskatāma prasītāja, un Komisija to neapstrīd, nodokļu priekšrocības tiek piešķirtas tikai tad, ja ir izpildīti konkrēti objektīvi nosacījumi, proti, attiecīgie uzņēmumi darbojas jauno, progresīvo tehnoloģiju nozarē, tie ir intelektuālā īpašuma tiesību turētāji, to preces vai pakalpojumi ietilpst tādās augsto tehnoloģiju nozarēs, kuras valsts īpaši atbalsta, to pētniecības un attīstības izmaksas sasniedz noteiktu procentuālo daļu no kopējām izmaksām, minēto preču vai pakalpojumu radītie ienākumi sasniedz noteiktu procentuālo daļu no to kopējiem ienākumiem un to tehnisko darbinieku skaits atspoguļo noteiktu visu darbinieku procentuālo daļu.*"

(549) Komisija nepiekrita ĶV viedoklim šādu iemeslu dēļ. UIN likuma IV nodaļā ir noteikumi par preferenciālu nodokļu režīmu. UIN likuma 25. pantā, ar ko sākas IV nodaļa, ir paredzēts: *"Valsts piedāvā ienākuma nodokļa atvieglojumus uzņēmumiem, kas darbojas nozarēs vai projektos, kuru attīstību īpaši atbalsta un veicina valsts." "uzņēmumu ienākuma nodokļa likme augsto un jauno tehnoloģiju uzņēmumiem, kam nepieciešams īpašs valsts atbalsts, tiek samazināta līdz 15 %"."uzņēmumu ienākuma nodokļa likme augsto un jauno tehnoloģiju uzņēmumiem, kam nepieciešams īpašs valsts atbalsts, tiek samazināta līdz 15 %*". Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma īstenošanas noteikumu 93. pantā ir precizēts:

([128]) Administrative Measures for the Determination of High and New Technology Enterprise.

([129]) Lieta T-586/14, Vispārējās tiesas spriedums (ceturtā palāta) 2016. gada 16. martā, *Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd*/Eiropas Komisija, 70.–71. punkts.

"*Apzīmējums "valstij atbalstāmi nozīmīgi augsto un jauno tehnoloģiju uzņēmumi", kas minēti Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma 28. panta 2. noteikumā, attiecas uz uzņēmumiem, kuriem ir galvenās intelektuālā īpašuma tiesības un kuri atbilst šādiem nosacījumiem:*

1. *ietilpst galveno valsts atbalstīto augsto un jauno tehnoloģiju jomu tvērumā;*

2. *pētniecības un izstrādes izdevumu īpatsvars pārdošanas ieņēmumos nav mazāka par noteikto īpatsvaru;*

3. *ieņēmumu īpatsvars no augsto tehnoloģiju tehnoloģijām/ražojumiem/pakalpojumiem uzņēmuma kopējos ieņēmumos nav mazāka par noteikto īpatsvaru;*

4. *tehniskā personāla īpatsvars uzņēmuma darbinieku kopskaitā nav mazāka par noteikto īpatsvaru;*

5. *citiem nosacījumiem, kas noteikti Augsto tehnoloģiju uzņēmumu identifikācijas administrēšanas pasākumos.*"

(550) Iepriekš minētajos noteikumos skaidri norādīts, ka samazinātā uzņēmumu ienākuma nodokļa likme piemērojama vienīgi "*valstij atbalstāmiem nozīmīgiem augsto un jauno tehnoloģiju uzņēmumiem*", kuriem pieder intelektuālā īpašuma tiesības un kuri atbilst konkrētiem nosacījumiem, kā, piemēram, *"ietilpst galveno valsts atbalstīto augsto un jauno tehnoloģiju jomu tvērumā"*.

(551) Kā minēts 543. apsvērumā, augsto tehnoloģiju jomas, kuras atbalsta valsts, ir uzskaitītas "Pamatnostādnēs jaunākajās augstākās prioritātes izstrādes jomās augsto tehnoloģiju nozarēs" un minētajās pamatnostādnēs pie prioritārajām jomām ir skaidri minētas stikla, arī SŠA, ražošanas tehnoloģijas un galvenie izejmateriāli.

(552) Ņemot vērā to, ka samazinātā uzņēmumu ienākuma nodokļa likme ir paredzēta tikai valstij atbalstāmiem nozīmīgiem augsto un jauno tehnoloģiju uzņēmumiem, kuri ietilpst galveno valsts atbalstīto augsto un jauno tehnoloģiju jomu tvērumā, Komisija secināja, ka šis pasākums nav piemērojams, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem vai nosacījumiem, kas nedod priekšroku konkrētiem uzņēmumiem pretstatā citiem. Šo secinājumu apstiprina arī tas, ka "augstākās prioritātes izstrādes jomas augsto tehnoloģiju nozarēs" ir augsto tehnoloģiju nozaru jomu izlase, kas veidota atbilstoši noteikta laika prioritātēm un laika gaitā varētu mainīties. Tādējādi, pretēji tam, ko apgalvoja ĶV, tiesību aktos, kas piemērojami samazinātajai uzņēmumu ienākuma nodokļa likmei, nav noteikti objektīvi tiesīguma kritēriji.

(553) Attiecībā uz Tiesas secinājumiem lietā T-586/14 Komisija norādīja, ka spriedumu EST atcēla ar spriedumu lietā C-301/16 P ([130]). Turklāt Vispārējās tiesas apgalvojums tika sniegts antidempinga pamatregulas 2. panta 7. punkta kontekstā un tādējādi – citā kontekstā.

(554) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija apstiprināja to, ka pasākums ir īpašs, un noraidīja ĶV apgalvojumus.

c) Subsīdiju apjoma aprēķināšana

(555) Kompensējamās subsīdijas apjoms tika aprēķināts kā ieguvums, kas izmeklēšanas periodā piešķirts saņēmējiem. Ieguvums tika aprēķināts kā starpība starp kopējo nodokli, kas maksājams atbilstoši parastajai nodokļa likmei, un kopējo nodokli, kas maksājams atbilstoši samazinātai nodokļa likmei.

(556) Subsīdijas apjoms, kas tika konstatēts šai konkrētajai shēmai, bija 0,88 % *Yuntianhua* grupai un 2,98 % *CNBM* grupai.

3.7.2.2. UIN kompensācija pētniecības un izstrādes izdevumiem

(557) Nodokļa kompensācijas pētniecībai un izstrādei paredz uzņēmumiem preferenciālu nodokļu režīmu to pētniecības un izstrādes darbībām konkrētās valsts noteiktās prioritārās tehnoloģiju jomās, ja tiek ievēroti konkrēti pētniecības un izstrādes izdevumu sliekšņi.

([130]) C-301/16 P Eiropas Komisija/*Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd*, Tiesas spriedums (otrā palāta) 2018. gada 28. februārī.

(558) Proti, pētniecības un izstrādes izdevumi, kuri radušies, izstrādājot jaunas tehnoloģijas, jaunus ražojumus un jaunas amata prasmes, kas nav nemateriāli aktīvi, un tiek iekļauti kārtējā laikposma peļņā vai zaudējumos, tiek atskaitīti vēl 50 % apmērā papildus atskaitīšanai pilnā apmērā, ņemot vērā faktisko situāciju. Ja iepriekš minētie pētniecības un izstrādes izdevumi veido nemateriālus aktīvus, tiem piemēro amortizāciju 150 % apmērā no nemateriālo aktīvu izmaksām.

a) Juridiskais pamats

(559) Programmas juridiskais pamats ir UIN likuma 30. panta 1. punkts kopā ar ĶTR Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma īstenošanas noteikumiem, kā arī šādi paziņojumi:

— Finanšu ministrijas, Valsts nodokļu administrācijas un Zinātnes un tehnoloģiju ministrijas paziņojums par to, kā uzlabot politiku pētniecības un izstrādes izdevumu atskaitīšanai pirms nodokļiem. (*Cai Shui* [2015] Nr. 119);

— Valsts nodokļu administrācijas Paziņojums [2015] Nr. 97 par būtiskiem jautājumiem, kas saistīti ar politiku uzņēmumu pētniecības un izstrādes izdevumu atskaitīšanai pirms nodokļiem;

— Valsts nodokļu administrācijas Paziņojums 2017 Nr. 40 par jautājumiem, kas saistīti ar tiesību tvērumu pētniecības un izstrādes izdevumu papildu atskaitījumu aprēķiniem pirms nodokļu nomaksas; un

— "Pamatnostādnes jaunākajās augstākās prioritātes izstrādes jomās augsto tehnoloģiju nozarēs" (2011), ko izdevusi *NDRC*, Zinātnes un tehnoloģiju ministrija, Tirdzniecības ministrija un Nacionālais Intelektuālā īpašuma birojs.

b) Izmeklēšanas konstatējumi

(560) Iepriekšējās izmeklēšanās ([131]) Komisija ir konstatējusi, ja "*jaunas tehnoloģijas, jauni ražojumi un jaunas amata prasmes*", kas var izmantot nodokļu atskaitīšanu, ietilpst konkrētās augsto tehnoloģiju jomās, kuras atbalsta valsts, kā arī īsteno kārtējās valsts atbalstītās augsto tehnoloģiju jomu prioritātes, kuras ir uzskaitītas "Pamatnostādnēs jaunākajās augstākās prioritātes izstrādes jomās augsto tehnoloģiju nozarēs".

(561) Komisija uzskatīja, ka konkrētā nodokļa kompensācijas ir subsīdija pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta ii) punkta un 3. panta 2) punkta nozīmē, jo, Ķīnas valdībai negūstot ieņēmumus, veikts finansiāls ieguldījums, kas attiecīgajiem uzņēmumiem piešķir ieguvumu. Ieguvums saņēmējiem ir vienāds ar nodokļu ietaupījumu. Šī subsīdija ir īpaša pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo jau tiesību akti ierobežo šā pasākuma piemērošanu, attiecinot to tikai uz uzņēmumiem, kuriem rodas pētniecības un izstrādes izdevumi konkrētās prioritārās augsto tehnoloģiju jomās, kuras noteikusi valsts, piemēram, SŠA nozarē.

(562) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka papildu pētniecības un izstrādes izdevumu atskaitīšanas programma nav īpaša. ĶV atsaucās uz SKP nolīguma 2.1(b) pantu, kurā noteikts, ka īpašu iezīmju nav, ja piešķīrēja iestāde vai tiesību akti, ar kuriem saskaņā darbojas piešķīrēja iestāde, nosaka objektīvus kritērijus vai nosacījumus, kas reglamentē tiesības uz subsīdiju un tās apjomu, ja vien i) tiesības ir automātiskas, ii) šādi kritēriji vai nosacījumi tiek stingri ievēroti un iii) tie ir skaidri izklāstīti normatīvajos aktos vai citos oficiālos dokumentos, tā ka tos var pārbaudīt. Pēc ĶV domām, tiesību aktos, ar kuriem saskaņā šī programma darbojas, ir skaidri noteikti objektīvi tiesīguma kritēriji un šie kritēriji tiek piemēroti automātiski. Citiem vārdiem sakot, ja tiesīguma nosacījumi ir izpildīti, attiecīgajām iestādēm nav nekādas rīcības brīvības konkrētās nodokļa likmes piešķiršanā.

(563) Komisija atsaucās uz UIN likuma IV nodaļu, kurā ir noteikumi par preferenciālu nodokļu režīmu. UIN likuma 25. pantā, ar ko sākas IV nodaļa, ir paredzēts: "*Valsts piedāvā ienākuma nodokļa atvieglojumus uzņēmumiem, kas darbojas nozarēs vai projektos, kuru attīstību īpaši atbalsta un veicina valsts.*" UIN likuma 30. panta 1. punktā, kas arī ietilpst minētajā nodaļā, paredzēts, ka "*pētniecības un izstrādes izdevumus, kas radušies uzņēmumiem, kuri darbojas jaunu tehnoloģiju, jaunu ražojumu un jaunu amata prasmju izstrādē,*" var papildus atskaitīt laikā, kad tiek aprēķināti ar nodokļi apliekamie ienākumi. Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma īstenošanas noteikumu 95. pantā precizēta UIN likuma 30. panta 1. punktā noteiktā apzīmējuma "*pētniecības un izstrādes izdevumi, kas radušies, lai izstrādātu jaunas tehnoloģijas, jaunus produktus un jaunas amata prasmes*".

([131]) Atsauces uz KVP lietu un riepu lietu sk. iepriekš 7. zemsvītras piezīmē, attiecīgi 330. un 521. apsvērums.

(564) Iepriekš minētajos noteikumos ir skaidri norādīts, ka pētniecības un izstrādes izdevumu papildu atskaitīšana attiecināma tikai uz uzņēmumiem, kas iesaistīti *"jaunu tehnoloģiju, jaunu ražojumu un jaunu amata prasmju izstrādē"* un *"darbojas nozarēs vai projektos, kuru attīstību īpaši atbalsta un veicina valsts"*.

(565) Kā norādīts 560. apsvērumā, augsto tehnoloģiju jomas, kuras atbalsta valsts, kā arī kārtējās valsts atbalstītās augsto tehnoloģiju jomu prioritātes, ir uzskaitītas "Pamatnostādnēs jaunākajās augstākās prioritātes izstrādes jomās augsto tehnoloģiju nozarēs". Kā precizēts 543. apsvērumā, minētajās pamatnostādnēs skaidri norādīts, ka stikla, arī SŠA, ražošanas tehnoloģijas un galvenie izejmateriāli ir prioritāras jomas.

(566) Ņemot vērā, ka pētniecības un izstrādes izdevumu papildu atskaitīšana ir paredzēta tikai uzņēmumiem, kas darbojas nozarēs, kuras īpaši atbalsta un veicina valsts, kā tās uzskaitītas "Pamatnostādnēs jaunākajās augstākās prioritātes izstrādes jomās augsto tehnoloģiju nozarēs", Komisija secināja, ka šis pasākums netiek piemērots, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem vai nosacījumiem, kas nedod priekšroku konkrētiem uzņēmumiem pretstatā citiem (pat ne visiem augsto un jauno tehnoloģiju uzņēmumiem). Šo secinājumu apstiprina arī tas, ka "augstākās prioritātes izstrādes jomas augsto tehnoloģiju nozarēs" ir augsto tehnoloģiju nozaru jomu izlase, kas veidota atbilstoši noteikta laika prioritātēm un laika gaitā varētu mainīties. Pretēji ĶV apgalvotajam, tiesību akti, kas ir piemērojami pētniecības un attīstības izdevumu papildu atskaitīšanai, nenosaka objektīvus kritērijus vai nosacījumus, kuri reglamentē tiesības to izmantot. Tāpēc Komisija apstiprināja to, ka pasākums ir īpašs, un noraidīja ĶV apgalvojumus.

c) Subsīdiju apjoma aprēķināšana

(567) Kompensējamās subsīdijas apjoms tika aprēķināts kā ieguvums, kas izmeklēšanas periodā piešķirts saņēmējiem. Ieguvums tika aprēķināts kā starpība starp kopējo nodokli, kas maksājams atbilstoši parastajai nodokļa likmei, un kopējo nodokli, kurš maksājams pēc 50 % atskaitīšanas no faktiskajām pētniecības un izstrādes izmaksām.

(568) Subsīdijas apjoms, kas tika konstatēts šai konkrētajai shēmai, bija 1,06 % *Yuntianhua* grupai un 0,17 % *CNBM* grupai.

3.7.2.3. Dividenžu atbrīvojums no nodokļa kvalificētiem rezidentuzņēmumiem

(569) UIN likums piedāvā ienākuma nodokļa atvieglojumus uzņēmumiem, kas darbojas nozarēs vai projektos, kuru attīstību īpaši atbalsta un veicina valsts, un jo īpaši uzņēmumiem, kam tiesīgo rezidentuzņēmumu vidū ir piešķirts atbrīvojums no nodokļa, ar ko apliek ienākumus no kapitāla ieguldījumiem, piemēram, dividendes un bonusus.

a) Juridiskais pamats

(570) Programmas juridiskais pamats ir UIN likuma 26. panta 2. punkts kopā ar ĶTR Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma īstenošanas noteikumiem.

b) Izmeklēšanas konstatējumi

(571) Komisija konstatēja, ka daži uzņēmumi, kad pieder pie izlasē iekļautajām grupām, ir saņēmuši kvalificētiem rezidentuzņēmumiem piešķiramo atbrīvojumu no nodokļa, ar ko apliek ienākumus no dividendēm.

(572) Atbildēs uz anketas jautājumiem ĶV apgalvoja, ka šī shēma nav subsīdija, jo tā attiecas uz peļņu pēc nodokļu nomaksas un atbrīvojums ir paredzēts, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu, tādējādi tā nepiešķir ieguvumu. ĶV apgalvoja arī, ka shēma nav īpaša, jo tā vienādi attiecas uz visiem, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, jo visi rezidentuzņēmumi Ķīnas Tautas Republikā ir kvalificēti ieguldīt citos rezidentuzņēmumos un tikt atbrīvoti no nodokļa.

(573) Šajā sakarā tiek izdarīta atsauce uz UIN likuma 25. pantu, kas ietilpst tajā pašā nodaļā, kurā 26. panta 2. punkts; proti, IV nodaļā "Preferenciāla nodokļu politika", un ar to sākas minētā nodaļa. Minētajā pantā ir paredzēts: "*Valsts piedāvā ienākuma nodokļa atvieglojumus uzņēmumiem, kas darbojas nozarēs vai projektos, kuru attīstību īpaši atbalsta un veicina valsts*." Turklāt 26. panta 2. punktā ir precizēts, ka atbrīvojums no nodokļa ir piemērojams ienākumiem no pašu kapitāla ieguldījumiem starp "*tiesīgajiem rezidentuzņēmumiem*", kas, izrādās, ierobežo tā piemērošanas jomu, attiecinot to tikai uz konkrētiem rezidentuzņēmumiem.

(574) Pamatojoties uz to, saskaņā ar iepriekšējās antisubsidēšanas izmeklēšanās izdarītajiem secinājumiem ([132]) tiek uzskatīts, ka šāda preferenciālā nodokļu politika attiecas tikai uz konkrētām nozarēm un projektiem, t. i., nozarēm, kuras īpaši atbalsta un veicina valsts, piemēram, SŠA nozari, un tāpēc tā ir īpaša. Lietas materiālos ietvertie pierādījumi arī liecināja, ka uzņēmumiem, kas izmantoja šo shēmu, bija jauno un augsto tehnoloģiju sertifikāts. Pamatojoties uz iepriekš minēto, ĶV apgalvojumi bija jānoraida.

(575) Komisija uzskata, ka minētā shēma ir subsīdija pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta ii) punkta un 3. panta 2) punkta nozīmē, jo, Ķīnas valdībai negūstot ieņēmumus, veikts finansiāls ieguldījums, kas attiecīgajiem uzņēmumiem piešķir ieguvumu. Ieguvums saņēmējiem ir vienāds ar nodokļu ietaupījumu. Šī subsīdija ir īpaša pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo jau ar tiesību aktiem vien šā atbrīvojuma piemērošana ir ierobežota, attiecinot to tikai uz kvalificētiem rezidentuzņēmumiem, kurus būtiski atbalsta valsts un kuru attīstību veicina valsts.

c) Subsīdiju apjoma aprēķināšana

(576) Komisija ir aprēķinājusi subsīdijas apjomu, piemērojot parasto nodokļa likmi dividenžu ienākumiem, kuri atskaitīti no ienākumiem, kas apliekami ar nodokli.

(577) Subsīdijas apjoms, kas tika konstatēts šai konkrētajai shēmai, bija 0,02 % *Yuntianhua* grupai un 2,10 % *CNBM* grupai.

3.7.2.4. Paātrināta amortizācija iekārtām, ko izmanto augsto tehnoloģiju uzņēmumi

(578) UIN likuma 32. pantā teikts: "*ja uzņēmuma pamatlīdzekļu paātrināta amortizācija ir patiešām nepieciešama tehnoloģiskā progresa vai citu iemeslu dēļ, tad amortizācijas gadu skaitu var samazināt vai var pieņemt paātrinātās nolietojuma metodi*".

a) Juridiskais pamats

(579) Programmas juridiskais pamats ir UIN likuma 32. pants kopā ar ĶTR Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma īstenošanas noteikumiem, kā arī šādi paziņojumi:

— Finanšu ministrijas un Valsts nodokļu administrācijas Paziņojums par politiku, kā atskaitāmas iekārtas un ierīces uzņēmumu ienākuma nodokļa vajadzībām (*Cai Shui* [2018] Nr. 54);

— Finanšu ministrijas un Valsts nodokļu administrācijas Paziņojums par pamatlīdzekļu paātrinātai amortizācijai piemērojamās uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas sīku reglamentējumu (*Cai Shui* [2014] Nr. 75) un

— Finanšu ministrijas un Valsts nodokļu administrācijas Paziņojums par pamatlīdzekļu paātrinātai amortizācijai piemērojamās uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas papildu sīku reglamentējumu (*Cai Shui* [2015] Nr. 106).

b) Izmeklēšanas konstatējumi

(580) Paziņojumā par politiku, kā atskaitāmas iekārtas un ierīces uzņēmumu ienākuma nodokļa vajadzībām (*Cai Shui* [2018] Nr. 54), teikts: "*ja uzņēmuma nesen iegādātas iekārtas vai ierīces vienības vērtība laika posmā no 2018. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim nepārsniedz piecus miljonus RMB, uzņēmumam ir atļauts iekļaut šo vērtību kārtējā perioda izmaksās un izdevumos kā vienreizēju maksājumu, ko atskaita, aprēķinot tā ar nodokli apliekamos ienākumus, un vairs nav jāaprēķina gada amortizācija*". Šie tiesību akti neattiecas uz atsevišķu nozari.

([132]) Sk. Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2019/72 (2019. gada 17. janvāris), ar ko nosaka galīgu kompensācijas maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes elektrisko velosipēdu importam (OV L 16, 18.1.2019., 5. lpp.).

(581) Attiecībā uz aktīviem, kuru vienības vērtība pārsniedz 5 miljonus RMB, joprojām tiek piemērots Paziņojums par pamatlīdzekļu paātrinātai amortizācijai piemērojamās uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas sīku reglamentējumu (*Cai Shui* [2014] Nr. 75) un Paziņojums par pamatlīdzekļu paātrinātai amortizācijai piemērojamās uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas papildu sīku reglamentējumu (*Cai Shui* [2015] Nr. 106). Saskaņā ar šiem paziņojumiem pamatlīdzekļi, ko iegādājušies uzņēmumi 10 galvenajās nozarēs, var izvēlēties paātrinātās amortizācijas metodi.

(582) Komisija konstatēja, ka izmeklēšanas periodā izlasē iekļautie uzņēmumi nav piemērojuši paātrinātu amortizāciju aktīviem, kuru vienības vērtība pārsniedz 5 miljonus RMB. Tāpēc, tā kā uz šiem aktīviem neattiecās Paziņojums *Cai Shui* [2014] Nr. 75 un Paziņojums *Cai Shui* [2015] Nr. 106, Komisija konstatēja, ka ražotāji eksportētāji nav saņēmuši kompensējamas subsīdijas.

c) Secinājumi

(583) Komisija uzskatīja, ka ražotāji eksportētāji nav saņēmuši kompensējamas subsīdijas minētās programmas ietvaros.

3.7.2.5. Atbrīvojums no zemes izmantošanas nodokļa

(584) Organizācija vai privātpersona, kura izmanto zemi lielpilsētās, rajonu pilsētās un administratīvajos centros, kā arī rūpniecības un izrakteņu ieguves reģionos, parasti maksā pilsētu zemes izmantošanas nodokli. Zemes izmantošanas nodokli iekasē vietējās nodokļu iestādes vietās, kurās zeme tiek izmantota. Tomēr konkrētām zemes kategorijām, piemēram, no jūras atgūtai zemei, valsts iestādēm, tautas organizācijām un militāram vienībām izmantošanai piešķirtai zemei, ar Finanšu ministrijas piešķīrumiem finansētajām iestādēm izmantošanai piešķirtai zemei, reliģiska kulta celtnēm izmantotai zemei, publiskiem parkiem un publiskām vēsturiskām un apskates vietām, ielām, ceļiem, sabiedriskiem laukumiem, zālieniem un citām sabiedriskām vietām pilsētvidē ir piešķirts atbrīvojums no zemes izmantošanas nodokļa.

a) Juridiskais pamats

(585) Programmas juridiskais pamats ir:

— Ķīnas Tautas Republikas Pagaidu noteikumi par nekustamā īpašuma nodokli (*Guo Fa* [1986] Nr. 90, grozīti 2011. gadā) un

— Ķīnas Tautas Republikas Pagaidu noteikumi par pilsētu zemes izmantošanas nodokli (Ķīnas Tautas Republikas Valsts padomes rīkojums [2013] Nr. 645).

b) Izmeklēšanas konstatējumi

(586) Viena no izlasē iekļautajām uzņēmumu grupām izmantoja zemes izmantošanas nodokļa atlaides vai atbrīvojumus no tā, ko piešķīra vietējais Zemes izmantošanas birojs, lai gan šie uzņēmumi neietilpa oficiālajās atbrīvojumu kategorijās, kuras noteiktas iepriekš minētajos valsts tiesību aktos.

c) Secinājumi

(587) Komisija uzskata, ka konkrētais atbrīvojum no nodokļa ir subsīdija vai nu pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punkta, vai 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta ii) punkta nozīmē un 3. panta 2) punkta nozīmē, jo, vai nu tieši nododot līdzekļus (samaksātā nodokļa atmaksu), vai Ķīnas valdībai negūstot ieņēmumus (nesamaksāto nodokli), tiek veikts finansiāls ieguldījums, kas attiecīgajiem uzņēmumiem piešķir ieguvumu. Ieguvums saņēmējiem ir vienāds ar atmaksāto summu/nodokļu ietaupījumu. Šī subsīdija ir īpaša pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo uzņēmumi ir saņēmuši nodokļu samazinājumu, lai gan tie neatbilst nevienam no 584. apsvērumā minētajiem objektīvajiem kritērijiem.

(588) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka Komisija nav pierādījusi, ka atbrīvojums no zemes izmantošanas nodokļa ir īpašs, jo uzņēmumi saņēma nodokļa samazinājumu, lai gan neatbilda nevienam no objektīvajiem kritērijiem, kas minēti 584. apsvērumā, t. i., "*tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem, kam jāatbilst, lai saņemtu ieguvumu no šā atbrīvojuma*".

(589) Šajā sakarā, kā skaidrots 584. apsvērumā, Komisija norādīja, ka tiesību aktos iekļautais noteikums ir tāds, ka organizācija vai privātpersona, kura izmanto zemi lielpilsētās, rajonu pilsētās un administratīvajos centros, kā arī rūpniecības un izrakteņu ieguves reģionos, parasti maksā pilsētu zemes izmantošanas nodokli. Izņēmums no šā noteikuma ir tāds, ka konkrētas zemes kategorijas ([133]) ir atbrīvotas no zemes izmantošanas nodokļa. Izmeklēšanā atklājās, ka zeme, ko izmantoja ražotājs eksportētājs, kurš sadarbojās un kuram tika piešķirts atbrīvojums no zemes izmantošanas nodokļa, neietilpst nevienā zemes kategorijā, kas saskaņā ar tiesību aktiem ir atbrīvota no zemes izmantošanas nodokļa. Tāpēc nevar secināt, ka šie ražotāji eksportētāji atbilst kādam no objektīvajiem kritērijiem, kas noteikti noteikumos par zemes izmantošanas nodokli. Tādējādi pasākums, ar kuru šos ražotājus eksportētājus atbrīvo no zemes izmantošanas nodokļa, ir īpašs pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē. Tādējādi apgalvojums tika noraidīts.

d) Subsīdiju apjoma aprēķināšana

(590) Kompensējamās subsīdijas apjoms tika aprēķināts kā ieguvums, kas izmeklēšanas periodā piešķirts saņēmējiem. Tika uzskatīts, ka šis ieguvums ir izmeklēšanas periodā atmaksāta summa.

(591) Subsīdijas apjoms, kas tika konstatēts šai konkrētajai shēmai, bija 0,17 % *CNBM* grupai.

3.7.2.6. Kopējais apjoms visām atbrīvojuma no nodokļa shēmām un nodokļa samazinājuma programmām

(592) Visām nodokļu shēmām konstatētais kopējais subsīdiju apjoms izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem izmeklēšanas periodā bija šāds.

Atbrīvojumi no nodokļa un nodokļa samazinājumi

Uzņēmums/grupa	Subsīdiju apjoms
Yuntianhua grupa	1,91 %
CNBM grupa	5,42 %

3.8. **Dotāciju programmas**

3.8.1. *Dotācijas, kas saistītas ar tehnoloģisko modernizāciju, atjaunošanu vai pārveidi*

(593) Izlasē iekļautie uzņēmumi izmantoja dažādas ar pētniecību un izstrādi, tehnoloģisko modernizāciju un inovāciju saistītas dotācijas, piemēram, dotācijas pētniecības un izstrādes uzdevumu īstenošanas veicināšanai zinātnes un tehnoloģiju atbalsta plānu ietvaros, ieguldījumu veicināšanu galveno nozaru pielāgošanai, revitalizācijai un tehnoloģiskajai atjaunošanai utt.

a) Juridiskais pamats

— Tehnoloģiskās inovācijas 13. piecgades plāns

— Valsts padomes Vadlīnijas par uzņēmumu tehnoloģisko atjaunošanu, *Guo Fa* [2012] 44

— Rūpniecības revitalizācijas un tehnoloģiskās atjaunošanas darba plāns, izdevusi *NDRC* un *MIIT*, 2015. gads

— *NDRC* paziņojums par 2015. gada rūpniecisko tehnoloģiju pētniecības un izstrādes fonda sadales plānu augsto tehnoloģiju nozarēm

— Vidējā termiņa un ilgtermiņa programma tehnoloģiju un zinātnes attīstībai (2006–2020), ko Valsts padome paziņojusi 2006. gadā

— Administratīvie pasākumi valsts zinātnes un tehnoloģiju atbalsta plānam, pārskatīti 2011. gadā

— Administratīvie pasākumi valsts augsto tehnoloģiju pētniecības un izstrādes plānam (Plāns Nr. 863), pārskatīts 2011. gadā

([133]) Piemēram, no jūras atgūtai zemei, valsts iestādēm, tautas organizācijām un militāram vienībām izmantošanai piešķirtai zemei, ar Finanšu ministrijas piešķīrumiem finansētajām iestādēm izmantošanai piešķirtai zemei, reliģiska kulta celtnēm izmantotai zemei, publiskiem parkiem un publiskām vēsturiskām un apskates vietām, ielām, ceļiem, sabiedriskiem laukumiem, zālieniem un citām sabiedriskām vietām pilsētvidē ir piešķirts atbrīvojums no zemes izmantošanas nodokļa.

— Pasākumi, kas veicami, lai administrētu īpašos fondus neatkarīgas inovācijas sasniegumu pārveidei Šaņdunas provincē

— Pagaidu pasākumi rūpniecības pārveides un modernizācijas pārvaldībai (*Cai Jian* [2012] 567)

— Pagaidu pārvaldības pasākums īpašajam rūpniecības modernizācijas un efektivitātes uzlabošanas fondam (*Lu Cai Qi* 2014, Nr. 24)

— Pārvaldības pasākumi rūpniecības pārveidei un *Made in China 2025* fondu/intelektiskās ražošanas modernizācijai

— Valsts padomes paziņojums par *Made in China (2025)* publicēšanu (Nr. 28 [2015])

— Intelektiskās ražošanas izmēģinājuma demonstrējumu projekts un

— vietējā/provinču līmenī: paziņojumi par īpašu fondu piešķiršanu tehniskajai atjaunošanai, īpašu fondu piešķiršanu rūpniecības revitalizācijai, īpašu fondu piešķiršanu tehniskajai pārveidei, īpašu fondu piešķiršanu rūpniecības attīstībai

b) Secinājumi

(594) Saskaņā ar vadlīnijām par uzņēmumu tehnoloģisko atjaunošanu (3.2.) centrālā valdība un vietējā valdība tiek aicinātas vēl palielināt finansiālā atbalsta apjomu un palielināt ieguldījumus, koncentrējoties uz rūpniecības pārveidi un modernizāciju galvenajās jomās un uz kritiski svarīgiem tehnoloģiskās atjaunošanas jautājumiem. Turklāt iestādēm nepārtraukti jāveic inovācija un jāuzlabo fondu pārvaldības metodes, elastīgi jāveic vairāku veidu atbalsts un jāpalielina fiskālo fondu izmantošanas efektivitāte.

(595) Rūpniecības atjaunošanas un tehnoloģiju atjaunošanas darba plāns praksē īsteno iepriekš minētās vadlīnijas, izveidojot īpašus fondus tehnoloģiskā progresa un tehnoloģiskās pārveides projektu veicināšanai. Šie līdzekļi ietver investīciju subsīdijas un aizdevuma atlaides. Fondu izmantošanai jāatbilst valsts makroekonomikas politikai, rūpniecības politikai un reģionālās attīstības politikai.

(596) Programmas ietvaros sniegtās dotācijas piešķir subsīdiju pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punkta un 3. panta 2) punkta nozīmē, proti, nodod naudas līdzekļus dotāciju veidā no ĶV attiecīgā ražojuma ražotājiem.

(597) Komisija konstatēja arī, ka subsīdijas ir īpašas pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo tās ir tiesīgi saņemt tikai tie uzņēmumi, kuri darbojas galvenajās jomās vai tehnoloģijās, kas uzskaitītas regulāri publicētās pamatnostādnēs, administratīvajos pasākumos un katalogos, un SŠA nozare ir viena no tām. Katrā ziņā konstatētās dotācijas ir uzņēmumam īpašas.

c) Subsīdiju apjoma aprēķināšana

(598) Ieguvums tika aprēķināts kā summa, kas saņemta izmeklēšanas periodā vai iedalīta izmeklēšanas periodam, ja attiecīgā summa amortizēta tā pamatlīdzekļa lietderīgās izmantošanas laikā, ar kuru saistīta dotācija. Komisija izvērtēja, vai piemērot papildu gada komerciālo procentu likmi saskaņā ar Komisijas Pamatnostādņu par subsīdijas apjoma aprēķināšanu ([134]) F sadaļas a) punktu. Tomēr šāda pieeja būtu saistīta ar dažādiem sarežģītiem hipotētiskiem faktoriem, par kuriem nebija pieejama precīza informācija. Tāpēc Komisija atzina par piemērotāku iedalīt apjomu izmeklēšanas periodam atbilstoši saistīto pamatlīdzekļu amortizācijas likmēm, ievērojot aprēķinu metodiku, kas izmantota iepriekšējās lietās ([135]).

([134]) OV C 394, 6. lpp., 17.12.1998.

([135]) Piemēram, Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 452/2011 (OV L 128, 14.5.2011., 18. lpp.) (*krītotais papīrs*), Padomes Īstenošanas regula (ES) 2013/215 (11.3.2013., OV L 73, 16. lpp.) (*ar organisku pārklājumu pārklāts tērauds*), Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/366 (OV L 56, 3.3.2017., 1. lpp.) (*saules enerģijas paneļi*), Komisijas Īstenošanas regula (ES) 1379/2014 (OV L 367, 23.12.2014., 22. lpp.) (*stikla elementāršķiedra*), Komisijas Īstenošanas lēmums 2014/918, OV L 360, 16.12.2014., 65. lpp. (*poliestera štāpeļšķiedras*).

3.8.2. *Vides aizsardzības dotācijas: energotaupības, enerģijas uzkrāšanas un emisiju dotācijas*

(599) Abas izlasē iekļautās uzņēmumu grupas izmantoja dažādas ar vides aizsardzību un emisiju samazināšanu saistītas dotācijas, piemēram, stimulus vides aizsardzībai un resursu saglabāšanai, sinerģiskas resursu izmantošanas veicināšanu, atbalsta fondus enerģijas uzkrāšanas projektiem, energoapgādes pārvaldības veicināšanas demonstrējumu centrus, ar gaisa piesārņojuma mazināšanas projektiem saistītas dotācijas, stimulus aprites ekonomikas projektiem.

a) Juridiskais pamats

— Ķīnas Tautas Republikas Likums par enerģijas uzkrāšanu, 2007. gada 28. oktobrī pārskatītā un pieņemtā redakcija, un 2016. gada 2. jūlijā grozītā redakcija

— Ķīnas Tautas Republikas Tīrākas ražošanas veicināšanas likums, Ķīnas Tautas Republikas prezidenta rīkojums Nr. 54, grozīts 2012. gada 29. februārī

— Tīras ražošanas pārbaudes pasākumi, *NDRC* un Vides aizsardzības ministrijas dekrēts Nr. 38, izsludināts 2016. gada 1. jūlijā

— Paziņojums par to, ka tiek publicēti un ieviesti pagaidu pasākumi energotaupības un emisiju mazināšanas subsīdiju administrēšanai, Finanšu ministrija [2015] Nr. 161

— Enerģijas uzkrāšanas un saprātīgas izmantošanas būtiskākie aspekti rūpniecībā 2015. gadā, izdevusi *MIIT* 2015. gada 3. aprīlī

b) Secinājumi

(600) Energotaupības, enerģijas uzkrāšanas un emisiju programma piešķir subsīdiju pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punkta un 3. panta 2) punkta nozīmē, proti, nodod naudas līdzekļus dotāciju veidā no ĶV attiecīgā ražojuma ražotājiem.

(601) Komisija konstatēja arī, ka subsīdiju programma ir īpaša pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo subsīdijas saņemt bija tiesīgi tikai tie uzņēmumi, kuri darbojās galveno tehnoloģiju nozarēs vai kuri ražoja galvenos ražojumus, kas uzskaitīti regulāri publicētās pamatnostādnēs un katalogos. Konkrēti, *MIIT* 2015. gada dokumentā konkrēti minēta celtniecības materiālu nozare, kas ietver SŠA, kā nozare, kurai paredzēti īpaši ar energotaupību saistīti stimuli.

c) Subsīdiju apjoma aprēķināšana

(602) Ieguvums tika aprēķināts saskaņā ar iepriekš 598. apsvērumā aprakstīto metodiku.

3.8.3. Ad hoc *dotācijas, ko piešķir municipālās/reģionālās iestādes*

(603) Sūdzībā iesniedzējs ietvēris pierādījumus, kuri apliecināja, ka ĶTR riepu nozare var saņemt dažādas vienreizējas vai pastāvīgas dotācijas no dažādu līmeņu valdības iestādēm, proti, vietējā, reģionālā, valsts līmeņa iestādēm.

(604) Izmeklēšanā tika atklāts, ka divas izlasē iekļautās uzņēmumu grupas saņēmušas ievērojamas vienreizējas vai atkārtotas dotācijas no dažādiem valdības līmeņiem, rezultātā izmeklēšanas periodā tās saņēmušas ieguvumus. Izlasē iekļautie uzņēmumi savās atbildēs uz anketas jautājumiem jau bija norādījuši dažas no šīm dotācijām, savukārt citas tika konstatētas pārbaudes apmeklējumos. ĶV atbildēs uz anketas jautājumiem nav atklājusi nevienu no tām.

a) Juridiskais pamats

(605) Minētās dotācijas uzņēmumiem piešķīra valsts, provinču, pilsētu, reģionu vai rajonu pārvaldes iestādes, un tās acīmredzot bija īpašas izlasē iekļautajiem uzņēmumiem vai īpašas nozares atrašanās vietas vai veida ziņā. Izlasē iekļautie uzņēmumi nav izpauduši sīkāku juridisko informāciju par konkrētiem tiesību aktiem, saskaņā ar kuriem piešķirti ieguvumi (ja tiem vispār bija juridiskais pamats). Tomēr dažkārt Komisijai tika dota valdības iestādes izdota dokumenta kopija par līdzekļu piešķiršanu (tā dēvētais "paziņojums").

b) Izmeklēšanas konstatējumi

(606) Ņemot vērā sūdzībā iekļauto un/vai izlasē iekļauto uzņēmumu uzskaitē atrasto dotāciju lielo skaitu, šajā regulā sniegts tikai galveno konstatējumu kopsavilkums. Sākotnēji pierādījumus par to, ka ir liels skaits dotāciju un ka tās piešķirtas dažādos ĶV līmeņos ir snieguši divi izlasē iekļautie uzņēmumi. Detalizēti konstatējumi par šīm dotācijām ir sniegti atsevišķiem uzņēmumiem to īpašajos informācijas izpaušanas dokumentos.

(607) Šādu dotāciju piemēri ir patentu fondi, zinātnes un tehnoloģiju fondi un piešķīrumi, darījumdarbības attīstības fondi, eksporta veicināšanas fondi, dotācijas nozaru kvalitātes uzlabošanai un efektivitātes veicināšanai, municipālie tirdzniecības atbalsta fondi, ārējās ekonomiskās un tirdzniecības attīstības fonds, ražošanas drošības piešķīrumi, rajona vai provinces līmeņa atbalsta fondi, procentu atlaides aizdevumiem, kas piešķirti importētu iekārtu iegādei.

c) Secinājumi

(608) Šīs dotācijas ir subsīdijas pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punkta un 2. panta nozīmē, jo naudas līdzekļi dotāciju veidā tika nodoti no ĶV attiecīgā ražojuma ražotājiem, tādējādi piešķirot ieguvumu.

(609) Šīs dotācijas ir arī īpašas pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 4. panta 3. punkta nozīmē, jo, spriežot pēc attiecīgajiem dokumentiem, kurus snieguši ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, tās acīmredzami tiek piešķirtas ierobežoti tikai konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētiem projektiem konkrētos reģionos un/vai SŠA nozarei. Turklāt dažu dotāciju nosacījums 4. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē ir eksports. Šīs dotācijas neatbilst 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta prasībai, ka nav īpašu iezīmju, jo nosacījumi tiesībām uz dotāciju un faktiskās atlases kritēriji, kas jāizpilda uzņēmumiem, lai tie būtu tiesīgi saņemt dotāciju, nav pārredzami, objektīvi un netiek piemēroti automātiski.

(610) Visos gadījumos uzņēmumi sniedza informāciju par dotācijas summu un par to, no kā dotācija saņemta. Attiecīgie uzņēmumi šos ienākumus uzskaitē grāmatoja galvenokārt pozīcijā "subsīdiju ienākumi", un šī uzskaite tika revidēta neatkarīgi. Tas tika ņemts vērā kā tiešs pierādījums par subsīdiju, kas piešķīrusi ieguvumu.

(611) Tāpēc Komisija izlēma, ka šie pārbaudītie konstatējumi šajā ziņā ir pamatots subsidēšanas līmeņa rādītājs. Tā kā šīm dotācijām ir kopīgas iezīmes, tās ir piešķīrusi valsts iestāde un tās neietilpa atsevišķā subsīdiju programmā, bet bija individuālas dotācijas šai veicinātajai nozarei, tad Komisijas tās novērtēja kopumā.

d) Subsīdiju apjoma aprēķināšana

(612) Ieguvums tika aprēķināts saskaņā ar iepriekš 598. apsvērumā aprakstīto metodiku.

3.8.4. *Citas dotācijas*

(613) Izmeklēšanas periodā izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji nesaņēma finansiālu ieguldījumu no iepriekš 3.3. iedaļas v) punktā minētajām pārējām dotāciju programmām.

3.8.5. *Piezīmes par dotācijām*

(614) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka Komisija nav pierādījusi, ka dažādās dotācijas, kas saistītas ar tehnoloģiju modernizāciju, renovāciju vai pārveidošanu, vides aizsardzību, un *ad hoc* dotācijas, ko piešķīrušas municipālās/reģionālās iestādes, kuras izlasē iekļautie uzņēmumi, kā apgalvots, saņēmuši, ir īpašas. ĶV uzskatīja, ka Komisija nav norādījusi nevienu konkrētu noteikumu, kas skaidri pilnvarotu piešķirt ieguvumu SŠA nozarei, un tādējādi nav izpildījusi ekspertu grupas dokumentā *EC – Aircraft* noteikto prasību, ka īpašo iezīmju konstatēšanai jānosaka skaidrs apgalvotās subsīdijas ierobežojums, ka to saņēmuši tikai "*konkrēti uzņēmumi*" un kā dēļ "*subsīdija nav pietiekami plaši pieejama visā ekonomikā*", un ka ierobežojumam "*skaidri jāizteic viss, ko tas nozīmē, neatstājot vietu netiešām norādēm vai uzvedinājumiem*".

(615) Bez tam ĶV apgalvoja, ka attiecībā uz *ad hoc* dotācijām, ko piešķir municipālās/reģionālās iestādes, Komisija nav sniegusi argumentus vai pierādījumus par to, ka šīs dotācijas būtu īpašas, bet tikai apgalvojusi, ka tās "*acīmredzot bija īpašas izlasē iekļautajiem uzņēmumiem vai īpašas nozares atrašanās vietas vai veida ziņā*". ĶV uzskatīja, ka īpašo iezīmju šķietamā acīmredzamība vien nevar būt pietiekams pierādījums, ka pasākums tik tiešām ir īpašs.

(616) Šajā sakarā ĶV atgādināja, ka atbilstoši Apelācijas institūcijas lemtajam lietā *US – DRAMs* (*CVD*) Komisijai ir "*jāsniedz pamatots un adekvāts savu secinājumu skaidrojums*" un jānodrošina, lai "*šo secinājumu loģiskais pamats tiktu izklāstīts izmeklēšanas iestādes konstatējumos*". ĶV uzsvēra, ka Komisijas atsauce uz to, ka attiecīgie uzņēmumi grāmatojuši šos ienākumus galvenokārt pozīcijā "subsīdiju ienākumi" nav atzīstams par pamatotu un adekvātu skaidrojumu.

(617) Bez tam ĶV norādīja, ka tādēļ vien, ka subsīdiju piešķir reģionālā iestāde, tā nekļūst īpaša, un atsaucās uz Apelācijas institūcijas lēmumu lietā *US – CVD (China)*, ka subsīdija, kas pieejama visiem uzņēmumiem reģionā, nebūs īpaša, ja piešķīrēja iestāde šajā reģionā ir reģionālā valdība.

(618) Iepriekš 597., 601. un 609. apsvērumā Komisija jau ir parādījusi, ka dotācijas ir īpašas. Faktiski tās saņemt ir tiesīgi tikai tie uzņēmumi, kas darbojas galvenajās jomās vai tehnoloģijās, kuras uzskaitītas pamatnostādnēs, administratīvajos pasākumos un katalogos. Turklāt ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, iesniedza ar dotācijām saistītus dokumentus, piemēram, juridiskus dokumentus un paziņojumus par piešķiršanu, kuri apliecināja, ka dotācijas ir piešķirtas uzņēmumiem, kas pieder pie konkrētām nozarēm vai apakšnozarēm un/vai ir iesaistīti konkrētos valsts veicinātos rūpniecības projektos. Tāpēc Komisija atkārtoja savu secinājumu, ka šīs dotācijas ir pieejamas tikai "*konkrētiem uzņēmumiem*" un nav "*plaši pieejamas visā ekonomikā*". Turklāt izmeklēšanā atklājās, ka tiesīguma nosacījumi, ar kādiem piešķir šīs dotācijas, nebija skaidri un objektīvi un netika piemēroti automātiski; tādējādi tie neatbilda pamatregulas 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta prasībām par to, ka nav īpašu iezīmju.

(619) Attiecībā uz *ad hoc* dotācijām ĶV nesniedza nekādus papildu pierādījumus, kas pamatotu tās apgalvojumu, ka tās nav īpašas. Tāpēc Komisija atkārtoja, ka, pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem pierādījumiem, tā secināja, ka šīs dotācijas neatbilst pamatregulas 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta prasībām par to, ka nav īpašu iezīmju.

(620) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija noraidīja ĶV apgalvojumus.

3.8.6. *Kopā visām dotācijām*

(621) Tā kā mātesuzņēmums *CNBM* nesadarbojās, tad ieguvums no dotācijām, kas piešķirtas *CNBM* līmenī, tika noteikts, izmantojot 3.8.1.–3.8.3. iedaļā izskaidroto metodiku un pamatojoties uz publiski pieejamo informāciju šā uzņēmuma 2018. gada pārskatā, piemēram, summām, kas reģistrētas pie valdības subsīdijām, valdības finansējumā un citiem ienākumiem.

(622) Visām dotācijām konstatētais kopējais subsīdiju apjoms izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem izmeklēšanas periodā bija šāds.

Dotācijas

Uzņēmums/grupa	Subsīdiju apjoms
Yuntianhua grupa	1,09 %
CNBM grupa	3,15 %

3.9. **Secinājumi par subsidēšanu**

(623) Pamatojoties uz informāciju, kas pieejama šajā izmeklēšanas posmā, Komisija saskaņā ar pamatregulas noteikumiem aprēķināja kompensējamo subsīdiju apjomu izlase iekļautajiem uzņēmumiem, pārbaudot katru subsīdiju un subsīdiju programmu, un saskaitīja iegūtos skaitļus kopā, lai aprēķinātu subsidēšanas kopējo apjomu

katram ražotājam eksportētājam izmeklēšanas periodā. Lai aprēķinātu tālāk norādīto kopējo subsidēšanu, Komisija vispirms aprēķināja subsidēšanas procentuālo apjomu, t. i., subsīdiju apjomu, kas izteikts procentos no uzņēmuma kopējā apgrozījuma. Tad šo procentuālo apjomu izmantoja, lai aprēķinātu subsīdiju, kas piešķirta attiecīgā ražojuma eksportam uz Savienību izmeklēšanas periodā. Pēc tam tika aprēķināts subsīdiju apjoms par izmeklēšanas periodā uz Savienību eksportētā attiecīgā ražojuma tonnu un aprēķinātas tālāk minētās starpības procentos no tā paša eksporta tonnas izmaksu, apdrošināšana un vedmaksas ("CIF") vērtības.

(624) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas, kā arī pēc noslēguma papildinformācijas izpaušanas, *CNBM* grupa apgalvoja, ka, aprēķinot kopējo ieguvumu procentos pēc subsīdiju apjoma visiem ražotājiem eksportētājiem kopā un piemērojot šo kopējo ieguvumu procentos abu ražotāju eksportētāju uz ES eksportēto SŠA kopējai vērtībai, Komisija nepareizi iedalījusi apgalvotās subsīdijas, ko saņēmis viens no ražotājiem eksportētājiem (*Jushi* grupa), uz ražotāju eksportētāju (*Jushi* grupas un *Hengshi*) kopējo apgrozījumu. Tas palielināja grupas subsīdijas likmi. Pēc *CNBM* grupas domām, Komisijai vispirms būtu bijis atsevišķi jāaprēķina subsīdiju apjoms vienai vienībai, ko uz ES eksportējis katrs uzņēmums. Tikai tad, lai aprēķinātu subsīdiju kopējo likmi, būtu vajadzējis saskaitīt abu uzņēmumu subsīdiju apjomu.

(625) Kā minēts iepriekš 97. apsvērumā, lai nodrošinātu, ka pasākumus var efektīvi īstenot, jo īpaši lai izvairītos no eksporta novirzīšanas caur saistītu uzņēmumu, kam noteikts zemākais maksājums, Komisijas prakse ir noteikt saistību starp ražotājiem eksportētājiem, pamatojoties uz Savienības Muitas kodeksa īstenošanas akta 127. pantā noteiktajiem kritērijiem. Turklāt kompensējamo subsīdijas apjoma aprēķins, kura pamatā ir uz Savienību eksportētais attiecīgais ražojums, nozīmē, ka gadījumos, kad uzņēmumi ir saistīti, ņemot vērā, ka nauda ir aizstājama, tie neatkarīgi no konkrētā ražotāja eksportētāja var neskaidrā veidā izmantot iegūtos naudas līdzekļus par labu attiecīgajam ražojumam. Tā kā *Henghsi* un *Jushi* grupa gan izgatavo, gan eksportē attiecīgo ražojumu un tā kā *Jushi* grupa ražo arī galveno izejvielu, kas tiek izmantota *Hengshi* eksportētajā ražojumā, tad šajā gadījumā tiem piešķirto kompensējamo subsīdiju apjomā būtu jāņem vērā fakts, ka šo uzņēmumu saistības dēļ tie pēc saviem ieskatiem spēj novirzīt šos iegūtos līdzekļus uz attiecīgo ražojumu, ko eksportē uz Savienību. Tādējādi no šiem ražotājiem eksportētājiem piešķirtajiem līdzekļiem attiecībā uz attiecīgo ražojumu rezultātā būtu jāiegūst vienots apjoms visai grupai.

(626) Metodikā, ko ierosinājis *CNBM*, šis fakts nav ņemts vērā, un ar to varētu iegūt kļūdainus rezultātus. Piemēram var minēt divus saistītus SŠA ražotājus (uzņēmumu A un B), kur visas subsīdijas tiktu piešķirtas uzņēmumam A, bet uzņēmumam B – neviena. Tiek pieņemts arī, ka uzņēmums A visu savu SŠA produkciju iekšzemes tirgū pārdevis uzņēmumam B un uzņēmums B papildus visiem saviem ražojumiem reeksportējis visus A ražojumus. Izmantojot *CNBM* ierosināto aprēķina metodiku, šā scenārija rezultātā tiktu iegūts 0 % subsidēšanas apjoms, jo subsīdiju apjoms vienībai, kas eksportēta uz ES, uzņēmumam A būtu 0, un tādejādi uzņēmumam A piešķirtās subsīdijas nevarētu iedalīt uzņēmuma B eksportētajiem ražojumiem. Komisija tādējādi noraidīja *CNBM* grupas apgalvojumu.

(627) *CNBM* grupa apgalvoja arī, ka Komisija ir pieļāvusi dažādas kļūdas, nosakot subsīdiju pārnešanu starp saistītiem uzņēmumiem. Pirmkārt, Komisija kļūdaini apkopojusi procentuālās vērtības, kas ietver dažādus saucējus, jo subsīdiju apjoms, kas sadalīts uz visu *Jushi* grupas apgrozījumu, pieskaitīts subsīdiju apjomiem, kas sadalīti uz visu kopējo *Jushi* un *Hengshi* apgrozījumu.

(628) Otrkārt, Komisija konstatēja, ka *China Jushi* un *Zhengshi Holding Group* saņemtās subsīdijas nodotas ražotājiem eksportētājiem, pamatojoties uz "ieguldījumiem meitasuzņēmumos". Tomēr nav pamata, lai esošās līdzdalības pašas par sevi dēļ *Jushi* grupai nodotu apgalvoto ieguvumu. Otrkārt, Komisijai būtu bijuši jāņem vērā ne tikai *China Jushi* ilgtermiņa pašu kapitāla ieguldījumi tā meitasuzņēmumos, bet arī tā "asociētajos uzņēmumos un kopuzņēmumos". Treškārt, ja Komisija vēlētos veikt nodošanas analīzi, Komisijai katrā ziņā būtu bijis jāsadala apgalvotās *China Jushi* saņemtās subsīdijas uz visu *China Jushi* kopējo apgrozījumu. Ceturtkārt, ja tiktu pieņemts, ka mātesuzņēmums nodod visas saņemtās subsīdijas saviem meitasuzņēmumiem, tad *Jushi* grupai būtu bijis jānodod visas savas subsīdijas saviem meitasuzņēmumiem. Tāpēc Komisijai būtu bijis jāaprēķina *Jushi* grupai 0 % subsīdijas likme.

(629) Treškārt, pēc noslēguma papildinformācijas izpaušanas *CNBM* grupa apgalvoja, ka Komisija nav pierādījusi, kā subsīdijas, ko, kā apgalvots, saņēma *Zhengshi Holding*, veicinājušas SŠA eksportu uz Savienību. Tādējādi, nepastāvot saiknei starp subsīdijām, ko, kā apgalvots, sniegusi valdība, un attiecīgā ražojuma ražošanu un eksportu, nav bijis iespējams parādīt, ka eksportētais ražojums saņēmis ieguvumu no šīm subsīdijām. Šajā kontekstā *CNBM* grupa norādīja, ka, kā skaidrojis *Zhengshi Holding* atbildēs uz anketas jautājumiem, tā pamatdarbība ir izejvielu pirkšana saistītam uzņēmumam, kas ir nerūsējošā tērauda ražotājs. Turklāt *Zhengshi Holding* apgrozījums bijis ievērojams un būtu bijis pareizāk sadales skalai izmantot to.

(630) Ceturtkārt, ieguvums, kas, kā apgalvots, tika nodots *Jushi* grupai, tika balstīts uz *Jushi* grupas līdzdalību uzņēmumā *Hubei Hongija*, lai gan *Hubei Hongjia* ir izejresursu piegādātājs SŠA ražotājiem.

(631) Piektkārt, sadales skala attiecībā uz *Jushi Hong Kong* bijusi balstīta uz apgrozījumu un tajā tika pieņemts, ka visa pārdošana veikta *Jushi* grupai.

(632) Sestkārt, Komisija nav paskaidrojusi, kā apgalvotie ieguvumi, ko saņem *CNBM*, nodoti *Jushi* grupai un *Hengshi*. Komisijai būtu vajadzējis rīkoties tāpat kā attiecībā uz *Jushi* grupas saistītajiem uzņēmumiem un veikt nodošanas analīzi, pamatojoties uz pārdošanas apjomiem. Ja Komisija uzstāj, ka būtu lieki veikt nodošanas analīzi starp saistītiem subjektiem (kas tā nav), tad saņemtās subsīdijas būtu bijis jāsadala uz visu attiecīgās uzņēmumu grupas uzņēmumu kopējo apgrozījumu.

(633) Lai atbildētu uz šīm piezīmēm, Komisija vispirms izskaidroja, kā tika apkopotas subsīdijas dažādajos saistītajos *CNBM* grupas uzņēmumos. Attiecībā uz katru saistīto uzņēmumu Komisija vispirms noteica saņemto subsīdiju apjomu. Tad Komisija izmantoja sadales skalu, lai noteiktu, kura daļa no šīm subsīdijām ir saistīta ar ražotājiem eksportētājiem. Piemēram, attiecībā uz ražošanas procesā izmantoto materiālu, izejresursu vai aktīvu piegādātājiem šīs sadales skalas pamatā bija daļa no šo piegādātāju un ražotāju eksportētāju apgrozījuma. Pēc tam saņemtajam subsīdiju apjomam tika piemērota sadales skala. Rezultātā iegūtais "iedalītais" subsīdiju apjoms tika pieskaitīts ražotāju eksportētāju subsīdiju apjomam. Visbeidzot, ražotāja eksportētāja kopējais subsīdiju apjomu (ieskaitot subsīdiju apjomus, kas pārdalīti no saistītajiem uzņēmumiem) tika dalīts ar ražotāja eksportētāja apgrozījumu, lai aprēķinātu subsidēšanas procentuālo daļu, t. i., subsīdijas likmi.

(634) Rezultātā attiecībā uz pirmo punktu, ko minējusi *CNBM* grupa, faktiski netika pievienotas procentuālās vērtības, kam ir atšķirīgi saucēji: subsīdiju apjomi tika vienīgi sadalīti un pēc tam saskaitīti. Lai aprēķinātu subsīdijas procentuālo daļu, tika izmantots tikai viens saucējs.

(635) Attiecībā uz pārvaldītājsabiedrībām – *China Jushi* un *Zhengshi Holding Group* –, kas minētas iepriekš otrajā punktā, sadales skala tik tiešam tika balstīta uz ražotāja eksportētāja daļu ieguldījumos, ko veica pārvaldītājsabiedrība. Attiecībā uz pārvaldītājsabiedrībām sadales skalas, kas balstītas uz apgrozījumu, bieži vien ir bezjēdzīgas, jo šādu sabiedrību pamatdarbība nav preču pārdošana vai izejresursu nodrošināšana, bet gan ieguldījumi.

(636) *China Jushi* šajā ziņā ir neparasts uzņēmums, jo apvieno vairākas funkcijas. No vienas puses, tas darbojas kā centrālais subjekts, kurš pērk lielāko daļu izejvielu, ko izmanto ražotāji eksportētāji grupā. No otras puses, tas tālāk pārdod ražotāju eksportētāju gatavās preces iekšzemes tirgū. Turklāt *China Jushi*, būdams mātesuzņēmums, pilda dažas galvenā biroja funkcijas, piemēram, ražotāju eksportētāju centrālo finansēšanas funkciju vai nodrošina administratīvu struktūru *Jushi* grupas vadības funkciju veikšanai. Tādējādi izmantot apgrozījumu sadales skalai nav iespējams, jo tas radītu riņķveida atsauci. Faktiski konkrētu procentu no subsīdijām būtu vajadzējis piešķirt ražotājiem eksportētājiem, pamatojoties uz materiālu pārdošanu ražotājiem, bet pēc tam arī konkrēta daļa no ražotāju subsīdijām būtu bijusi jāpārdala uzņēmumam *China Jushi*, pamatojoties uz gatavo preču pārdošanu uzņēmumam *China Jushi*.

(637) Tā kā *China Jushi* vienlaikus bija arī *Jushi* grupas galvenais ieguldītājs un pildīja dažas funkcijas, kas ir raksturīgas pārvaldītājsabiedrībām/mātesuzņēmumiem, Komisija uzskatīja, ka sadale, kuras pamatā ir ieguldījumi, labāk atspoguļotu saiknes starp *China Jushi* un ražotāju eksportētāju. Tomēr Komisija atzina, ka būtu bijuši jāņem vērā arī ieguldījumi asociētajos uzņēmumos un kopuzņēmumos, un attiecīgi koriģēja sadales skalu.

(638) Pēc noslēguma papildinformācijas izpaušanas *CNBM* grupa piebilda, ka, pamatojoties uz *China Jushi* faktisko darījumdarbību, revidētajiem pārskatiem un lielajiem ienākumiem no tirdzniecības darbībām, par *China Jushi* pamatdarbību atzīstama tirdzniecības uzņēmuma darbība. Riņķveida atsaucei nevajadzētu sagādāt problēmas, jo tādas rodas arī darījumos starp ražotājiem eksportētājiem un citiem saistītajiem uzņēmumiem. Turklāt Komisija nav pierādījusi, ka *China Jushi* būtu veicis būtiskas ieguldījumu darbības vai ka pastāvētu īpašas galvenās mītnes darbības, finansēšanas darbības vai finanšu pārskaitījumi, kuri liecinātu par to, ka *China Jushi* novirzītu subsīdijas saviem meitasuzņēmumiem. Gluži pretēji, ražotājs eksportētājs izmeklēšanas periodā faktiski izmaksājis dividendes *China Jushi*. Turklāt Komisija nav pierādījusi, ka pastāv saikne starp *China Jushi* saņemtajām subsīdijām un attiecīgā ražojuma ražošanu un eksportu. Visbeidzot, tā kā *China Jushi* ir arī mātesuzņēmums citiem *Jushi* uzņēmumiem, kurus tas kontrolē, jo tā simtprocentīgā īpašumā ir *Jushi* grupa, ir jāpieņem, ka subsīdijas tika nodotas ne tikai *Jushi* grupai, bet arī daudziem tā meitasuzņēmumiem.

(639) Komisija nepiekrita *CNBM* grupas vērtējumam. Kā jau aprakstīts 636. apsvērumā, *China Jushi* patiešām bija liels apgrozījums no tirdzniecības darbībām. Tomēr *China Jushi* veica arī nozīmīgas ieguldījumu darbības, par ko liecina tā aktīvu, ienākumu un naudas plūsmas konti. Faktiski 94 % no tā pamatdarbības peļņas deva ienākums no ieguldījumiem. Turklāt, kā jau minēts, *China Jushi* pildīja arī dažas funkcijas, kas ir raksturīgas pārvaldītājsabiedrībām/mātesuzņēmumiem, piemēram, centrālās finansēšanas darbību. Piemēram Komisija norādīja, ka vienām no *China Jushi* emitētajām obligācijām mērķis bija "*atmaksāt emitenta un tā meitasuzņēmuma* Jushi *grupas bankas aizdevumus*". Turklāt izmeklēšanā tika konstatēts, ka aizdevumi tika ņemti "*China Jushi un tā meitasuzņēmumu vārdā*" un vienā gadījumā uzņēmumam *China Jushi* izsniegtā aizdevuma kapitāla atmaksa bija jāveic tā meitasuzņēmumam *Jushi* grupai. Tāpēc Komisija saglabāja savu nostāju attiecībā uz ieguldījumiem, kas izmantojami sadales skalai. Vienlaikus šie darījumi skaidri liecināja arī, ka pastāv saikne starp *China Jushi* saņemtajām subsīdijām un attiecīgā ražojuma ražošanu un eksportu. Visbeidzot, fakts, ka *Jushi* grupai ir arī daži meitasuzņēmumi, pats par sevi nav būtisks, jo ieguldījumi netika izmantoti sadales skalai ražotāja eksportētāja līmenī. Tādējādi uzņēmuma apgalvojumi tika noraidīti.

(640) Attiecībā uz *Zhengshi Holding* Komisija piekrita, ka *Zhengshi Holding* apgrozījumu galvenokārt veido iepirkto izejvielu tālākpārdošana tā saistītajam tērauda ražotājam – uzņēmumam, kas nekādā veidā nav saistīts ar SŠA vai šo izmeklēšanu. Tomēr Komisija arī konstatēja, ka *Zhengshi Holding* ir zemes izmantošanas tiesības attiecībā uz zemes gabalu, ko izmanto cits saistīts uzņēmums, uz kuru attiecas šī izmeklēšana. Šajā ziņā ir skaidrs, ka pastāv saikne starp *Zhengshi Holdind* saņemtajām subsīdijām un attiecīgā ražojuma ražošanu un eksportu. Tā kā *Zhengshi Holding* pārdošanas apjomi nekādi nav saistīti ar saikni, kas pastāv ar SŠA ražošanu, un tā kā *Zhengshi Holding* vienlaikus ir arī pārvaldītājsabiedrība, kura veic nozīmīgas ieguldījumu darbības, par ko liecina tās aktīvu, ienākumu un naudas plūsmas konti, Komisija uzskatīja, ka sadale, kuras pamatā ir ieguldījumi, labāk atspoguļotu saikni starp *Zhengshi Holding* un SŠA ražotāju. Tomēr, pārskatot *Zhengshi Holding* saņemtās preferenciālā finansējuma subsīdijas, Komisija konstatēja, ka tā ir pieļāvusi kļūdu savā vērtējumā, jo viss finansējums bija skaidri paredzēts nerūsējošā tērauda ražošanai. Tādējādi ieguvuma aprēķins tika attiecīgi koriģēts.

(641) Attiecībā uz *Hubei Hongjia* sadales skalai patiešām bija jābūt balstītai uz *Hubei Hongjia* ražoto materiālu pārdošanu. Tāpēc sadales skala tika attiecīgi mainīta. Attiecībā uz *Jushi Hong Kong* Komisija arī pieņēma uzņēmuma piezīmes un izvēlējās precīzāku sadales skalu, proti, *Jushi Hong Kong* pārdoto preču proporciju, kuras tika iegādātas no *Jushi* grupas.

(642) Pēc noslēguma papildinformācijas izpaušanas *CNBM* grupa apgalvoja, ka tad, ja *Jushi Hong Kong* nepārdotu *Jushi* grupai, tad *Jushi Hong Kong* būtu bijis jāizslēdz. Komisija atgādina, ka *Jushi Hong Kong* ir ražotāja eksportētāja *Jushi* grupa saistītais tirgotājs, un, būdams tāds, eksportē *Jushi* grupas ražotos SŠA. Tā kā pastāv tieša saikne starp *Jushi Hong Kong* saņemtajām subsīdijām un attiecīgā ražojuma eksportu, ir lietderīgi sadales skalai izmantot no *Jushi* grupas iegūto eksporta proporciju (salīdzinājumā ar to ražojumu eksportu, kas nāk no citiem avotiem). Tāpēc Komisija nepieņēma šo apgalvojumu.

(643) Attiecībā uz pēdējo punktu, kas attiecas uz *CNBM* subsīdiju apjomu nodošanu, Komisija atgādina, ka *CNBM* nesadarbojās izmeklēšanā un ka subsīdiju apjoms bija jānosaka, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem. Šādos apstākļos Komisija nolēma, ka vispamatotākā pieeja būtu aprēķināt *CNBM* saņemtās subsīdijas proporcionāli uzņēmumu grupas kopējam konsolidētajam apgrozījumam. Faktiski Komisija izmantoja pašas *CNBM* grupas ierosināto aprēķina metodiku. Tādējādi šis apgalvojums tika noraidīts.

(644) Saskaņā ar pamatregulas 15. panta 3. punktu kopējais subsīdiju apjoms izlasē neiekļautajiem uzņēmumiem, kuri sadarbojās, tika aprēķināts, pamatojoties uz kopējo vidējo svērto kompensējamo subsīdiju apjomu, kas noteikts izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās, izslēdzot nenozīmīgus apjomus, kā arī subsīdiju apjomu, kas noteikts precēm, uz kurām attiecas pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumi. Tomēr, lai noteiktu šos apjomus, Komisija neignorēja konstatējumus, kuri daļēji balstīti uz pieejamajiem faktiem. Faktiski Komisija uzskata, ka minētajās lietās izmantotie pieejamie fakti nav būtiski ietekmējuši informāciju, kas nepieciešama, lai noteiktu subsidēšanas apjomu, tā ka eksportētāji, kas netika aicināti sadarboties izmeklēšanā, šādas pieejas dēļ netiks skarti ([136]).

(645) Ņemot vērā Ķīnas ražotāju eksportētāju augsto sadarbības pakāpi un izlases reprezentativitāti arī tiesību uz subsīdiju ziņā, apjomu "visiem pārējiem uzņēmumiem" Komisija noteica lielākā apjoma līmenī, kas noteikts izlasē iekļautajiem uzņēmumiem. Apjoms "visiem pārējiem uzņēmumiem" tiks piemērots tiem uzņēmumiem, kuri izmeklēšanā nesadarbojās.

Uzņēmuma nosaukums	Kompensējamo subsīdiju apjoms
Yuntianhua grupa	17,02 %
CNBM grupa	30,73 %
Citi uzņēmumi, kas sadarbojās	24,85 %
Visi pārējie uzņēmumi	30,73 %

4. SUBSIDĒŠANA: ĒĢIPTE

4.1. Subsīdijas un subsīdiju programmas šīs izmeklēšanas tvērumā

(646) Pamatojoties uz sūdzībā, paziņojumā par procedūras sākšanu un atbildēs uz Komisijas anketas jautājumiem sniegto informāciju, tika izmeklēts apgalvojums par subsidēšanu, aplūkojot šādas ĒV piešķirtas subsīdijas:

i) preferenciāli politikas aizdevumi, kredītlīnijas, cits finansējums apdrošināšana un garantijas;

ii) ieņēmumi, kas nav gūti tieša atbrīvojuma no nodokļiem un nodokļu samazinājuma programmu dēļ;

— UIN atvieglojumi uzņēmumiem, kas atrodas īpašajā ekonomikas zonā;

iii) ieņēmumi, kas nav gūti netieša atbrīvojuma no nodokļiem un importa tarifu programmu dēļ:

— atbrīvojumi no pievienotās vērtības nodokļa ("PVN") un ievedmuitas nodokļa atlaides par importētu iekārtu izmantošanu;

— atbrīvojumi no PVN un atbrīvojumi no ievedmuitas nodokļa importētiem izejmateriāliem, ko izmanto eksportētās gatavās precēs;

iv) valdības nodrošinātās preces un pakalpojumi par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo:

— valdības nodrošināta enerģija par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo;

— valdības nodrošināta zeme par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo.

([136]) Sk. arī, *mutatis mutandi*, WT/DS294/AB/RW, *US – Zeroing (Article 21.5 DSU), Appellate Body Report of 14 May 2009*, 453. punkts.

4.2. **Suecas Ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zona ("SETS zona").**

4.2.1. *Ievads un faktu konteksts*

(647) Apgalvojums par subsidēšanu Ēģiptē attiecas uz diviem saistītiem uzņēmumiem Ķīnas–Ēģiptes Suecas Ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonā ("SETS zonā"). Zona aizņem 7,34 km^2 lielu platību, kas ir sadalīta 1,34 km^2 sākotnējā platībā un 6 km^2 paplašinātajā platībā.

(648) Šo īpašo ekonomikas zonu kopīgi izveidoja Ķīna un Ēģipte, un tās vēsture aizsākās 1990. gados. Tolaik toreizējais Ēģiptes prezidents apmeklēja Ķīnas īpašās ekonomikas zonas un izteica vēlmi izmantot Ķīnas pieredzi attiecībā uz šādām zonām, lai Ēģiptē izveidotu līdzīgu struktūru. Rezultātā 1997. gadā Ķīnas un Ēģiptes premjerministri parakstīja saprašanās memorandu, kurā abas valstis *"vienojas sadarboties, lai izveidotu brīvu ekonomikas zonu Suecas līča ziemeļos, daloties Ķīnas pieredzē īpašo ekonomikas zonu izveidē, piedaloties ar šo zonu saistīto pētījumu modernizācijā un mudinot attiecīgo Ķīnas darījumdarbības nozari sniegt ieguldījumus šajā zonā īstenojamiem projektiem"* ([137]).

(649) Uzreiz pēc minētās vienošanās Ķīna norīkoja *Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd.* (*"Tianjin TEDA"*) – VU, kas darbojas Tiaņdzjiņas municipālās valdības pakļautībā – pārņemt Ķīnas puses uzdevumu. *Tianjin TEDA* pēc tam pievienojās Ēģiptes Suecas kanāla administrācijai, Ēģiptes Valsts bankai un vēl četriem Ēģiptes valsts īpašumā esošiem uzņēmumiem, lai izveidotu *Egypt China Joint Venture Company* (*ECJV*) ar mērķi attīstīt un uzbūvēt ekonomikas zonu. Ķīnas pusei piederēja 10 % *ECJV daļu*, savukārt Ēģiptes pusei – 90 %. 1998. gadā attiecīgā zeme Ziemeļrietumu Suecas līča zonā tika pārcelta no Suecas pārvaldes apgabala uz *ECJV*. Tomēr pēc tam projekts vairākus gadus īpaši nevirzījās ([138]).

(650) Plašāku 20 km^2 platību, kurā atradās SETS zona, – Ziemeļrietumu Suecas līča ekonomikas zonu – 2002. gadā ĒV oficiāli klasificēja kā īpašo ekonomikas zonu ("ĪEZ") ([139]). Tādējādi noteikumi, kas paredzēti Ēģiptes Likumā Nr. 83/2002 par īpaša rakstura ekonomiskajām zonām ("Likums 83/2002"), tagad bija piemērojami arī SETC-zonai.

(651) Jauns stimuls tika saņemt 2006. gadā, kad Ķīna nolēma papildus veicināt politiku *Go Global*, lai Ķīnas uzņēmumi veiktu ieguldījumus ārvalstīs. Šajā sakarā *MOFCOM* ierosināja izveidot tā dēvētās *"aizjūras tirdzniecības un sadarbības zonas"*, un SETS zona kļuva par vienu no pirmajām 18 oficiāli apstiprināto zonu vidū ([140]). Ķīnas un Āfrikas sadarbības foruma Pekinas augstākā līmeņa sanāksmē 2006. gadā Ķīnas prezidents Hu Dzjiņtao paziņoja, ka *"Āfrikas valstīs turpmāko triju gadu laikā tiks izveidotas trīs līdz piecas aizjūras ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonas"* ([141]).

(652) *MOFCOM* 2007. gadā rīkoja konkursu, lai izraudzītos attīstītājus oficiāli apstiprināto aizjūras tirdzniecības un ekonomiskās sadarbības zonu otrajai kārtai. *Tianjin TEDA* uzvarēja konkursā par SETS zonu. *Tianjin TEDA* 2008. gada oktobrī izveidoja kopuzņēmumu ar Ķīnas–Āfrikas Attīstības fondu, lai izveidotu *China-Africa TEDA Investment Co., Ltd.* (*"China-Africa TEDA"*) kā galveno Ķīnas ieguldījumu subjektu sadarbības zonā. *China-Africa TEDA* apvienojās ar *ECJV* ar mērķi izveidot jaunu uzņēmumu *Egypt TEDA Investment Co.* (*"Egypt TEDA"*), lai virzītu SETS zonas attīstību Ēģiptē. Šoreiz Ķīnas pusei piederēja 80 % daļu, un Ēģiptes pusei (ko pārstāvēja *ECJV*) piederēja 20 % daļu. Pēc uzņēmuma oficiālas dibināšanas 2008. gadā darbs šajā zonā strauji virzījās uz priekšu. 2009. gada 7. novembrī abu valstu toreizējie premjerministri atklāja sākotnējo platību un norādīja, ka SETS zona ir svarīgs ekonomikas un tirdzniecības sadarbības projekts starp abām valstīm ([142]). Līdz 2011. gada beigām bija pabeigta visa infrastruktūra sākotnējā platībā ([143]).

([137]) Memorandum of Understanding Between the Arab Republic of Egypt and the People's Republic of China, April 18th, 1997.
([138]) *Report of the State Council Development and Research Center, "The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone", 6 August 2019* ("Valsts padomes ziņojums").
([139]) Sal. ar Ēģiptes Arābu Republikas Prezidenta Dekrētu Nr. (35), 15.2.2003.
([140]) *TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018)*, 4. lpp.
([141]) Valsts padomes ziņojums, sk. arī 104. zemsvītras piezīmi.
([142]) *TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018)*, 11. lpp.
([143]) Valsts padomes ziņojums, sal. ar 104. zemsvītras piezīmi.

(653) Pēc pilsoņu nemieriem Ēģiptē prezidents Mursi 2012. gadā devās valsts vizītē uz Ķīnu, kurā viņš norādīja, ka zona ir abu valstu divpusējās sadarbības galvenais projekts, un pauda cerību, ka arvien vairāk Ķīnas uzņēmumu ar šīs zonas un turpmāku projektu starpniecību ieguldīs Ēģiptē un tādējādi piedalīsies Ēģiptes atveseļošanas programmā ([144]).

(654) *Egypt TEDA* un Ēģiptes iestādes 2013. gadā parakstīja līgumu par 6 km^2 zemi paplašinātajai platībai. Kopš 2013. gada iniciatīvas "Viena josla, viens ceļš" ietvaros ir papildus attīstītas arī aizjūras tirdzniecības un ekonomikas sadarbības zonas, piemēram, SETS zona. Tādējādi aizjūras parki ir kļuvuši par svarīgu to ieguldījumu veicinātāju, ko Ķīnas uzņēmumi veic politikas *Go out* ietvaros. Rezultātā jo īpaši kopš 2013. gada SETS zona ir iekļauta gandrīz visos svarīgajos abu valdību sadarbības dokumentos ([145]).

(655) Ēģipte 2014. gadā nāca klajā ar Suecas kanāla koridora attīstības plānu. Saistībā ar šo plānu SE zona 2015. gadā tika oficiāli iekļauta plašākā Suecas kanāla ekonomikas zonā ("SKZ"), kas aptver visu teritoriju ap Suecas kanālu 461 km^2 platībā. Patlaban saskaņā ar Likumu Nr. 83/2002 un tā grozījumiem ([146]) visa teritorija tiek uzskatīta par "īpaša rakstura ekonomikas zonu".

(656) Prezidents Sisi 2015. gada decembrī apmeklēja Ķīnu, kur paziņoja, ka Ēģipte pieņem prezidenta Sji Dzjiņpina piedāvājumu sadarboties iniciatīvā "Viena josla, viens ceļš" un turpināt attīstīt projektus Ēģiptē. Abi prezidenti 2016. gada 21. janvārī oficiāli atklāja SETS zonas paplašināšanas projektu 6 km^2 paplašinātajai platībai. Kad notika Sji Dzjiņpina valsts vizītē Ēģiptē, abas valdības parakstīja arī Ķīnas Tautas Republikas Tirdzniecības ministrijas un Ēģiptes Arābu Republikas Suecas kanāla ekonomikas zonas galvenās iestādes 2016. gada 21. janvāra Nolīgumu par Suecas ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonu ("Sadarbības nolīgumu"). Sadarbības nolīgums sīkāk precizēja SETS zonas nozīmi un juridisko statusu ([147]).

(657) Kad notika pārbaudes apmeklējums pie ĒV, tā apstiprināja, ka Sadarbības nolīgumā ir kodificēta prakse, kas kopš 2006. gada iedibinātā zonā. Tādējādi Sadarbības nolīguma galvenais mērķis bija nodrošināt skaidru rakstisku satvaru šai sadarbībai un formalizēt to iniciatīvas "Viena josla, viens ceļš" ietvaros, aptverot ĶV atbalstu uzņēmumiem ārvalstīs. Tomēr sīkāka informācija par Sadarbības nolīguma sagatavošanas darbiem netika sniegta, kaut arī Komisijas to skaidri lūdza.

(658) Sadarbības nolīgumā paredzēts, ka valdības kopīgi attīsta SETS zonu. Tās to dara saskaņā ar savām attiecīgajām valsts stratēģijām (Ķīna saskaņā ar iniciatīvu "Viena josla, viens ceļš" no vienas puses un Ēģipte saskaņa ar Suecas kanāla attīstības plānu no otras puses). Šajā nolūkā ĒV nodrošina zemi, darbaspēku un konkrētus nodokļu atvieglojumus, savukārt Ķīnas uzņēmumi, kas darbojas šajā zonā, pārvalda ražotni ar saviem aktīviem un vadītājiem. Kompensējot to, ka Ēģiptei trūkst līdzekļu, ĶV arī atbalsta šo projektu, darot pieejamus nepieciešamos finanšu līdzekļus *Egypt TEDA* un Ķīnas uzņēmumiem, kas darbojas SETS zonā.

(659) SŠA ražotāji, kas darbojas SETS zonā, proti, *Jushi Egypt* un *Hengshi Egypt*, ir reģistrēti saskaņā ar Ēģiptes tiesību aktiem, un tos ir izveidojuši Ķīnas mātesuzņēmumi (*Jushi China* un *Hengshi China*). SŠA ražotāju mātesuzņēmumi ir saistīti, un šo divu uzņēmumu galvenais mātesuzņēmums pieder Valsts īpašumā esošo aktīvu uzraudzības un administrēšanas komisijai (*SASAC*). Tie ir saņēmuši apstiprinājumu no attiecīgajām Ķīnas valdības iestādēm ([148]), lai izveidotu meitasuzņēmumu Ēģiptē. Meitasuzņēmumi tiek finansēti ar naudas līdzekļiem no Ķīnas, tie izmanto no Ķīnas importētus izejmateriālus un iekārtas, tos vada Ķīnas vadītāji, un tie izmanto Ķīnas zinātību. Ēģiptē tie ražo SŠA, ko no SETS zonas eksportē uz ES.

([144]) *TEDA 10 years Summary Report (2008-2018)*, 53. lpp.
([145]) Valsts padomes ziņojums, sal. ar 104. zemsvītras piezīmi.
([146]) Decree of the President of the Arab Republic of Egypt No.330 of the year 2015 On the establishment of the Suez Canal Economic Zone, August 19th, 2015.
([147]) Report of the State Council Development and Research Center, "The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone", 6 August 2019.
([148]) Valsts attīstības un reformu komisijas ("*NDRC*") un Tirdzniecības ministrijas ("*MOFCOM*") apstiprinājums.

(660) Lai nodrošinātu minētā Sadarbības nolīguma raitu īstenošanu, abas valdības ir izveidojušas arī trīs līmeņu apspriešanās mehānismu. Šajā kontekstā Ēģiptes Arābu Republikas Suecas kanāla ekonomikas zonas galvenā iestāde un Ķīnas Tautas Republikas Tiaņdzjiņas Tirdzniecības municipālā komisija parakstīja "Sadarbības nolīgumu par administrēšanas komisijas izveidi Ķīnas–Ēģiptes Suecas Ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonai" pirmā līmeņa starpvaldību apspriedēm. Lai nodrošinātu diskusijas tehniskā līmenī starp Ķīnas Tiaņdzjiņas municipālās valdības administrācijas kompetentajiem departamentiem un Ēģiptes Suecas kanāla Ekonomikas zonas iestādes attiecīgajiem kompetentajiem departamentiem, otrajā līmenī tika izveidota Suecas Ekonomikas un tirdzniecības sadarbības pārvaldības komiteja. Kopš 2017. gada ir regulāri notikušas šo komisiju sanāksmes. Trešajā līmenī *Egypt TEDA* un attiecīgie Ēģiptes subjekti ziņo par problēmām un grūtībām, kas rodas iepriekš minētajiem valdības līmeņiem.

4.2.2. *Daļēja nesadarbošanās un pieejamo faktu izmantošana saistībā ar SETS zonu*

4.2.2.1. Pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumu piemērošana saistībā ar ĒV

(661) Komisija anketā, vēstulē par nepilnībām un pārbaudes apmeklējumā lūdza ĒV sniegt konkrētu informāciju par Suecas Ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonu Ēģiptē. Šie lūgumi pēc informācijas citustarp ietvēra jautājumus par tiesisko un institucionālo satvaru un starpvaldību nolīgumu pastāvēšanu starp Ķīnu un Ēģipti.

(662) Šajā sakarā ĒV iesniedza ĶTR Tirdzniecības ministrijas un Ēģiptes Arābu Republikas Suecas kanāla ekonomikas zonas galvenās iestādes 2016. gada Nolīgumu par Suecas ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonu. Tomēr Komisijai vēl aizvien trūkst informācijas par kādiem iepriekšējiem nolīgumiem, saprašanās memorandiem vai citiem dokumentiem, ko parakstījusi ĶV un ĒV par SETS zonu. Piemēram, Komisija atrada publiski pieejamas atsauces uz 1997. gada Saprašanās memorandu starp Ķīnas Tautas Republikas valdību ("ĶV"), ko pārstāv premjers Lī Pens, un ĒV, kuru pārstāv premjerministrs Kamals al Ganzuri, par brīvās tirdzniecības zonas izveidi Ēģiptē.

(663) Komisijai trūkst arī dokumentu par 2016. gada nolīguma īstenošanu un ĒV un ĶV ieviestajiem apspriešanās mehānismiem. Piemēram, Komisija atrada publiski pieejamas atsauces uz Sadarbības nolīgumu par administrēšanas komisijas izveidi Ķīnas–Ēģiptes Suecas Ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonai, kuru parakstījusi Suecas kanāla ekonomikas zonas galvenā iestāde un ĶTR Tiaņdzjiņas Tirdzniecības komisija. Turklāt 2017. gada aprīlī formāli tika izveidota Ķīnas–Ēģiptes *TEDA* Suecas Ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonas apvienotā pārvaldības komiteja. 2017. gada jūlijā tika izveidota Starpvaldību koordinācijas komiteja un tā sarīkoja savu pirmo kopīgo sanāksmi. Komisija nav saņēmusi rakstisku dokumentāciju par sanāksmēm, kas notika šo dažādo apspriešanās mehānismu ietvaros, izņemot vienu sanāksmi, kuru rīkoja administrēšanas komisija.

(664) Tā kā šādas informācijas nebija, Komisija uzskatīja, ka tā nav saņēmusi būtisku informāciju, kas attiecas uz šo izmeklēšanas aspektu.

4.2.2.2. Pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumu piemērošana saistībā ar ĶV

(665) Komisija anketā, vēstulē par nepilnībām un pārbaudes apmeklējumā lūdza ĶV sniegt informāciju par ieguldījumiem ārvalstīs kopumā, par ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonām ārvalstīs kopumā un konkrētāk – par SETS zonu Ēģiptē. Šie lūgumi pēc informācijas citustarp ietvēra jautājumus par ārvalstīs izveidoto Ķīnas Tirdzniecības ministrijas apstiprināto ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonu tiesisko un institucionālo satvaru, starpvaldību nolīgumu pastāvēšanu starp Ķīnu un Ēģipti, kā arī par dažādu Ķīnas valsts īpašumā esošu subjektu lomu SETS zonā.

(666) ĶV vairākkārt atkārtoja, ka uzskata Komisijas lūgumus par nesaderīgiem ar SKP nolīguma 1., 2., 4., 11.2. un 11.3. pantu, kā arī Regulas (ES) 2016/1037 ("pamatregula") 2., 3., 4. pantu, 10. panta 2. un 3. punktu, tāpēc nav atbildējusi ne uz vienu no Komisijas uzdotajiem jautājumiem. Komisija tam nepiekrita. Ņemot vērā tās iesaistīšanos darbībās SETS zonā un nolīgumus ar ĒV, Komisija uzskatīja, ka ĶV būtu vajadzējis iesaistīties arī šajā izmeklēšanas daļā, lai nodrošinātu lielāku skaidrību.

(667) Tā kā šādas informācijas nebija, Komisija uzskatīja, ka tā nav saņēmusi būtisku informāciju, kas attiecas uz šo izmeklēšanas aspektu.

(668) Tāpēc Komisija informēja ĒV un ĶV, ka, pārbaudot apgalvojumu par subsidēšanas pastāvēšanu un apjomu attiecībā uz uzņēmumiem, kas atrodas SETS zonā, tai varētu būt vajadzīgs izmantot pieejamos faktus saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu. ĒV un ĶV iebilda un uzsvēra, ka tās ir pilnībā sadarbojušās ar Komisiju. Tomēr Komisija uzskatīja, ka precīza informācija par abu valdību sadarbību SETS zonas izveidē un administrēšanā ir būtiska lietas juridiskajam novērtējumam, kas skaidrots nākamajā 4.2.3. iedaļā. Diemžēl pēc attiecīgās pārbaudes tā bija saņēmusi tikai divus attiecīgus dokumentus, un rezultātā tā nevarēja pārbaudīt to autentiskumu. Turklāt tā nevarēja iesaistīties turpmākās diskusijās ar ĒV par būtiskām detaļām, kas varētu sniegt skaidrību par abu valstu valdību sadarbības apjomu un pakāpi šajā zonā.

(669) Tāpēc Komisija piemēroja pamatregulas 28. pantu un šajos jautājumos balstījās uz pieejamajiem faktiem.

4.2.3. *Juridiskais novērtējums*

(670) SETS zonas darbība notiek ciešā ĒV un ĶV sadarbībā eksportētājvalsts teritorijā. Ēģiptes un Ķīnas valdība ir apvienojušas savus resursus, lai uzņēmumiem, kas ražo SETS zonā, nodrošinātu labvēlīgus apstākļus, kuros piešķir tiem ieguvumu. Šāda resursu apvienošana šādā ciešā sadarbībā kalpo kopīgam mērķim un nāk par labu kopīgam ieguvuma saņēmējam (*Jushi Egypt* un *Hengshi Egypt*).

(671) ĶV 2019. gada 7. augusta piezīmēs norādīja, ka juridiski Komisija nevar izmeklēt šīs ciešās sadarbības Ķīnas daļu, t. i., apgalvojumu par Ķīnas banku finansiālo ieguldījumu uzņēmumos, kas darbojas Ēģiptē. SKP nolīguma 1.1(a) pantā noteikts, ka subsīdija pastāv tikai tad, ja valdība vai valsts iestāde PTO locekles teritorijā ir veikusi finansiālu ieguldījumu. Tādējādi ĶV uzskata, ka nekādus apgalvotus tiešus līdzekļu pārskaitījumus, ko finanšu iestāde, kas darbojas Ķīnā, veic SŠA ražotājiem/eksportētājiem trešās valstīs, "*nevar attiecināt uz Ķīnu vai uzskatīt par ĶV sniegtu finansiālu ieguldījumu*" ([149]). ĶV uzskata, ka KVP lietā Komisija pati ir atbalstījusi "*subsidēšanas teritoriālo ierobežojumu*", kad tā paziņoja, ka, ievērojot pamatregulas 5. apsvērumu, "*tās valsts teritorijā, kura veic subsidēšanu, ir jābūt valdības vai valsts iestādes finansiālam ieguldījumam*" ([150]). Turklāt SPK nolīguma 1.1(a)(1) panta kontekstā, piemēram, VVTT XVI pantā, SPK nolīguma 2.1. un 2.2. pantā par īpašām iezīmēm, SPK nolīguma 14. pantā par ieguvuma aprēķiniem, SPK nolīguma 25.2. pantā par paziņošanas prasībām, ir norādes, ka ieguvuma saņēmējam jāatrodas subsidētājas PTO dalībvalsts teritorijā; tādā pašā garā arī Protokola par Ķīnas pievienošanos 10. sadaļā ir noteikts, ka valstij jāpaziņo visas subsīdijas, "*ko tā piešķīrusi vai saglabājusi savā teritorijā*" ([151]). Visbeidzot, nolīguma sarunu vēsture, pēc ĶV domām, liecina, ka uz maksājumiem, ko valdība veic ārpus savas teritorijas, nolīgums neattiecas.

(672) Komisija norādīja, ka šīs piezīmes attiecas uz jautājumu par to, vai ĶV saskaņā ar SKP nolīgumu ir atbildīga par subsīdiju piešķiršanu tādu preču ražošanai ārvalstīs, kuras tiek eksportētas uz trešām PTO loceklēm. Tomēr tās neattiecas uz atsevišķo jautājumu par to, vai konkrētos gadījumos eksportētājvalsts valdība saskaņā ar SKP nolīgumu ir atbildīga par to, ka tā ir aktīvi meklējusi, atzinusi un pieņēmusi šādas subsīdijas par labu tajā izgatavotajiem ražojumiem.

(673) Tāpēc Komisijai bija tiesības pārbaudīt, vai resursus, kas piešķirti uzņēmumiem Jushi un Hengshi Egypt, var uzskatīt par ĒV piešķirtām kompensējamām subsīdijām pamatregulas 2., 3. un 4. panta nozīmē.

4.2.3.1. Valdības vai valsts iestādes finansiāls ieguldījums

(674) Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunktu subsīdija pastāv, ja izcelsmes vai eksportētājas valsts valdība veic finansiālu ieguldījumu. Līdzīgi SKP nolīguma 1.1(a)(1) pants nosaka, ka subsīdiju uzskata par pastāvošu, *"ja valdība vai valsts iestāde ir veikusi finansiālu ieguldījumu"*.

([149]) ĶV 2019. gada 7. augusta piezīmes, §72.
([150]) Atsauci uz KVP lietu sk. 7. zemsvītras piezīmē, 396. apsvērums.
([151]) ĶV 2019. gada 7. augusta piezīmes, §§ 74.–84.

(675) Ēģiptes valdība nodrošināja abiem uzņēmumiem zemi un piedāvāja vairākus nodokļu atvieglojumus. Tādējādi šīs subsīdijas pārvalda un tieši piešķir Ēģiptes valdība.

(676) Tomēr kopš saprašanās memoranda noslēgšanas 1997. gadā Ēģiptes valdība aktīvi centās šo zonu atbalstīt ne tikai tieši, nodrošinot zemi un nodokļu atvieglojumus, bet arī netieši — ar Ķīnas valdības dotu palīdzību SETS zonas attīstīšanai Ēģiptes teritorijā. Atbilstīgi saprašanās memoranda noteikumiem Ēģiptes valdība patiešām skaidri *"aicina(-āja) attiecīgās darījumdarbības nozari Ķīnā sniegt ieguldījumu projektos, kas tiks veidoti šajā zonā"*. Pēc prezidenta Mursi vizītes Ķīnā 2012. gada augustā SETS zona saņēma *"līdz tam nebijušu Ēģiptes valdības uzmanību un atbalstu"* ([152]). Saskaņā ar 2016. gada Sadarbības nolīguma 1. pantu abas puses vienojās attīstīt zonu *"uz abu valstu* [..] *spēkā esošu normatīvo aktu pamata."* Sadarbības nolīguma īstenošanas tiesību akta 1. pantā vēl precizēts, ka *"Pārvaldības komiteja* [, kas atbild par sadarbības zonas ikdienas darba koordinēšanu un vadīšanu,] *ir izveidota uz daudzpusēju un divpusēju līgumu un spēkā esošu normatīvo aktu pamata, kurus parakstījusi vai kuru puse ir Ķīnas Tautas Republika un Ēģiptes Arābu Republika."* Atbilstīgi Sadarbības nolīguma 4. pantam abas puses apsolās *"atbalstīt un atvieglot sadarbības zonas būvniecību, darījumdarbību un darbību"*. Tālab Ēģipte piekrita, ka Ķīna to atzīst par *"aizjūras tirdzniecības un sadarbības zonu"*. Sadarbības nolīguma 4. panta 1. punktā Ķīna apstiprina, ka attiecīgajai zonai *"ir tiesības uz pienācīgu politikas atbalstu un atvieglojumiem, ko Ķīnas valdība nodrošina aizjūras ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zonām"*. Turklāt Sadarbības nolīguma 5. pantā ĶV ir skaidri apņēmusies zonu *"atbalstīt"*, cita starpā *"mudinot attiecīgās finanšu iestādes" "nodrošināt finansējumu"* uzņēmumiem un ieguldījumiem zonā. Visbeidzot, atbilstīgi tā paša nolīguma 7. pantam gan Ēģiptes valdība, gan ĶV apņēmās uzskatīt, ka pār Sadarbības nolīgumu prevalē spēkā esoši vai turpmāki tiesību akti, kuri piešķir režīmu, kas ir labvēlīgāks par Sadarbības nolīgumā noteikto režīmu. No minētajām saistībām izriet preferenciāls finansējums, ko ĶV piešķīra abiem SŠA ražotājiem šajā zonā, un tas būtu jāskata šajā kontekstā.

(677) Ēģiptes valdības un ĶV spēku apvienošana kalpoja vairākiem mērķiem.

(678) Kā pausts augstākajā politiskajā līmenī ([153]), Ēģiptes puse, lai veicinātu Suecas kanāla teritorijas ekonomisko attīstību un radītu darbvietas, tiecās piesaistīt Ķīnas ieguldījumus, zinātību un kapitālu. No Ēģiptes plānošanas departamenta 2013. gada novembrī publiskotā dokumenta *2022 Egyptian Perspective Long-Term Planning* izriet, ka SETS zonai būs liela nozīme Ēģiptes rūpniecības modernizācijā, ārvalstu valūtas pelnīšanā eksporta ceļā, nodokļu sistēmas veidošanā un bezdarba jautājumu risināšanā ([154]).

(679) Ķīnas pusei bija citi apsvērumi. Paši uzņēmumi uzskata, ka Ēģiptei zināmas priekšrocības rada zemākas darbaspēka izmaksas un īsāks piegādes laiks galvenajiem tirgiem, piemēram, ES. Turklāt *Jushi China* 2014. gadā izdotajā obligāciju emisijas prospektā norādīts: *"tirdzniecības aizsardzības šķēršļi izraisīja Ķīnas stikla šķiedras eksporta tirgus cenu slēptu kāpumu, negatīvi ietekmējot Jushi grupas stikla šķiedras eksportu. .. pēc tam, kad 2013. gadā Jushi Egyptian Glass Fiber, Ltd. sāka darbību, Jushi Egypt apmierinās pieprasījumu pēc ražojuma iepriekš minētajos trijos reģionos. Šie trīs reģioni nenoteiks antidempinga maksājumus Jushi Egypt ražojumiem, un antidempinga politikas ietekme uz Jushi grupu tiks ievērojami ierobežota. Jushi Egypt stikla šķiedras ražojumu cenas klientiem iepriekš minētajos trijos reģionos pagaidu kārtā noteica, vadoties pēc principa dalīties tarifu ietaupījumos ar klientiem un ļaut emitentam pilnībā izmantot ietaupījumus no antidempinga maksājumiem un kravas nosūtīšanas izmaksām."* Kopš 2011. gada ([155]) un 2014. gada beigām ([156]) uz Ķīnas izcelsmes SŠG (galvenā izejviela SŠA izgatavošanā, kas veido aptuveni 70 % no tā izgatavošanas izmaksām) importu ES tik tiešām tiek attiecināti antidempinga un kompensācijas maksājumi, un ES ir viens no "trijiem reģioniem", kas minēti obligāciju emisijas prospektā.

([152]) *TEDA 10 Years Summary Report*, 41. lpp.

([153]) Prezidenta Mursi komentāri vizītes laikā Ķīnā 2012. gada augustā, *TEDA 10 Years Summary Report*, 47. un 53. lpp.; Prezidenta Sisi komentāri vizītes laikā Ķīnā 2016. gada decembrī, *TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018)*, 94. lpp.

([154]) *TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018)*, 59. lpp.

([155]) Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 248/2011 (2011. gada 9. marts), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes nepārtrauktās stikla elementāršķiedras izstrādājumu importam (OV L 67, 15.3.2011., 1. lpp.).

([156]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 1379/2014 (2014. gada 16. decembris), ar kuru nosaka galīgu kompensācijas maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes stikla elementāršķiedras izstrādājumu importam un groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 248/2011, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes nepārtrauktās stikla elementāršķiedras izstrādājumu importam (OV L 367, 23.12.2014., 22. lpp.).

(680) No ĶV viedokļa raugoties, saskaņā ar *MOFCOM* Ārējās tirdzniecības attīstības 13. piecgades plānu viens no tajā izvirzītajiem galvenajiem uzdevumiem ir pastiprināt tirdzniecības sadarbību ar valstīm iniciatīvas "*One Belt, One Road*" ietvaros, lai citustarp veicinātu un izvērstu tādu augsto tehnoloģiju ražojumu kā SŠA eksportu. Plānā izvirzīts šāds paziņojums: "*Stabilizēt izdevīgu produktu (piemēram, darbietilpīgu produktu) eksportu uz iepriekš minētajām valstīm, izmantot iespējas celt šādām valstīm infrastruktūru un stimulēt lielu patstāvīgas darbības iekārtu, tehnoloģiju, standartu un pakalpojumu eksportu. Pielāgoties šo valstu nozaru pārveides un modernizācijas tendencei un paātrināt elektromehānisku un augsto tehnoloģiju produktu eksportu. .. intensificēt jaunietekmes tirgu paplašināšanos un pēc tam, kad vispusīgi ņemts vērā ekonomiskais mērogs, izaugsmes ātrums, resursu krājumi, riska pakāpe un citi faktori, izvēlēties vairākus jaunietekmes tirgus, kurus paplašināt vispirms. Izvērst progresīva tehnisko iekārtu eksportu un veicināt augstas kvalitātes, augstas kategorijas un salīdzinoši izdevīgu nozaru un produktu eksportu.*" Pasākumi, kas paredzēti šo uzdevumu izpildei, ietver *"valsts līmeņa ekonomiskās un tehnoloģiskās attīstības zonu un dažādu parku attīstību"*.

(681) Kā norādīts kādā rakstā: "*Atbilstīgi valdības departamentu norādījumiem iniciatīvas "One Belt, One Road" ietvaros un uzņēmējas valsts augstākā līmeņa stratēģijas kontekstā aizjūras sadarbības zonas ir kļuvušas par līdzekli, kas palīdz īstenot iniciatīvu "One Belt, One Road" un starptautisko sadarbību ražošanas jaudas jomā*" ([157]).

(682) Tādējādi aizjūras zonas Ķīnai kalpo vairākiem stratēģiskiem mērķiem. Pirmkārt, tās varētu palīdzēt palielināt pieprasījumu pēc Ķīnā ražotām mašīnām un iekārtām. Otrkārt, Ķīnas uzņēmumi, ražojot aizjūras zonās un eksportējot uz Eiropu vai Ziemeļameriku, varētu izvairīties no saspīlējumiem tirdzniecības jomā un šķēršļiem, kas noteikti eksportam no Ķīnas. Treškārt, tās varētu palīdzēt Ķīnai veicināt iekšzemes pārstrukturēšanu un valsts mērogā virzīties uz augšu vērtības ķēdē ([158]).

(683) No iepriekš minētā izriet, ka nolūkā stimulēt attīstību vienā no Ēģiptes nabadzīgākajiem reģioniem Ēģiptes valdība gaidīja un atzinīgi vērtēja Ķīnas finansējumu ciešai sadarbībai SETS zonā. Ķīnas valdība cerēja, ka Ķīnas uzņēmumi varētu darboties ārpus Ķīnas teritorijām un izvērst eksportu saskaņā ar iniciatīvu "*One Belt, One Road*" (iespējams, lai izvairītos no tirdzniecības aizsardzības pasākumiem).

(684) Šādos apstākļos Komisija uzskatīja, ka pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunktā terminam "valdība" būtu jāietver gan pasākumi, kuri uz Ēģiptes valdību atvedināmi tieši, gan tādi ĶV pasākumi, kurus uz ĒV var attiecināt uz pieejamo pierādījumu pamata.

(685) Kā Apelācijas institūcija sprieda lietā *US-Gasoline* ([159]), PTO tiesību aktus nevar interpretēt pilnīgi nošķirti no vispārējām starptautiskajām tiesībām. Proti, vispārējo starptautisko tiesību principi ir daļa no PTO tiesiskās kārtības, kas nav pašpietiekams režīms ([160]). Saskaņā ar Vienošanās par strīdu izšķiršanu (VSI) 3. panta 2. punktu un Vīnes Konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām (*VCLT*) 31. panta 3. punkta c) apakšpunktu, līguma noteikumu konteksta izvērtēšanā ņem vērā *"jebkuras [relevantās] starptautisko tiesību normas, kas piemērojamas attiecībās starp dalībniekiem"*.

(686) Šie "noteikumi" ietver starptautiskās paražu tiesības ([161]), kas pēc definīcijas ir saistošas visām PTO dalībvalstīm, ieskaitot Ēģipti, Ķīnu un Eiropas Savienību. Būtiska starptautisko paražu tiesību daļa ir noteikumi par valsts atbildību, kurus saskaņā ar ANO Hartas 13. panta 1. punkta a) apakšpunktu tai piešķirtajām pilnvarām ir kodificējusi Starptautisko tiesību komisija (*ILC*) (*ILC* Panti par valsts atbildību par starptautiskiem pārkāpumiem) ([162]).

([157]) *Annual Report on Development in Africa, No.19 (2016-2017), Yellow Books of Africa*, 13. lpp.
([158]) *D. Brautigam & Xiaoyang Tang; Going Global in Groups*: *Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas, World Development Vol. 63, 2014*, 78. – 91. lpp.
([159]) *WT/DS2/AB/R – US – Reformulated Gasoline, Appellate Body Report, adopted on 20 May 1996*, 17. lpp.
([160]) Sk. sīkāk *J. Pauwelyn, The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?, American Journal of International Law* (2001), no 535. lpp.; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (*CUP* 2015).
([161]) WT/DS379 – *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China, Appellate Body Report adopted on 11 March 2011* §§308; *M.E. Villiger, "Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties" (Martinus Nijhoff, 2009)*, 433. lpp.
([162]) Starptautisko tiesību komisija, *Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful, Acts, November 2001, Supplement No. 10 (A/56/10)*, IV.E.1. nodaļa.

(687) *ILC* pantu noteikumi ir arī "relevanti" *VCLT* 31. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē, jo sniedz ievirzi attiecināmības jēdziena interpretācijai, proti, gadījumos, kad uz vienu valsti var attiecināt konkrētu darbību vai bezdarbību pat tad, ja šī darbība vai bezdarbība uz šo valsti nav atvedināma tieši. Šajā ziņā attiecināmības jēdziens kļūst relevants, lai interpretētu SKP nolīguma 1.1(a)(1) panta ievaddaļā lietoto terminu "*valdība*", bet galvenām kārtām, lai pareizi attiecinātu rīcību situācijā, kad attiecībā uz subsīdijām sadarbojas divas valstis, kā tas ir šajā gadījumā ([163]).

(688) Tātad *ILC* Pantus var izmantot SKP nolīguma 1.1(a)(1) panta ievaddaļā lietotā termina "*valdība*" interpretēšanai, lai rīcību (subsīdijas piešķiršanu) attiecinātu uz ĒV pat tādos gadījumos, kad finansiālo ieguldījumu nav veikusi tieši ĒV.

(689) Šajā sakarā Komisija atzīmēja, ka *ILC* Pantu 11. pants sevišķi nosaka: "*rīcību, kas saskaņā ar iepriekšējiem pantiem nav attiecināma uz valsti, tomēr, ievērojot starptautiskās tiesības, uzskata par šīs valsts darbību tad, ja valsts attiecīgo rīcību atzīst un pieņem par savu rīcību un tiktāl, ciktāl valsts attiecīgo rīcību atzīst un pieņem par savu rīcību*". *ILC* komentāros par 11. pantu skaidrots, ka "*piemēri, kur [, atzīstot un pieņemot uzvedību,] tiek piemērots šāds princips [par attiecināmību uz valsti], atrodami tiesu nolēmumos un valsts praksē*" ([164]). Kā atgādināts minēto komentāru 6. apsvērumā, nepieciešams, lai valsts "*attiecīgo rīcību identificētu un atzītu par savu*".

(690) Kopš projekta uzsākšanas 1997. gadā Ēģiptes valdība Ķīnas finansējumu uzņēmumiem *Jushi Egypt* un *Hengshi Egypt* iekļāva savā šai zonai izstrādātajā politikā. Prezidents Mursi 2012. gada augustā Ķīnas apmeklējuma laikā publiski pauda gandarījumu par Ķīnas ieguldījumiem un kapitālu, un Ēģiptes Plānošanas departaments 2013. gada novembrī atzina, ka Ēģiptes rūpniecības modernizācijā liela nozīme būs Ķīnas finansētajai SETS zonai. Citā vizītē Ķīnā 2014. gada decembrī prezidents Sisi "*pauda, ka prezidenta Sji Dziņpiņa priekšlikums kopīgiem spēkiem īstenot iniciatīvu "One Belt, One Road" paver lielisku iespēju Ēģiptes atlabšanai un Ēģiptes puse ir gatava tajā aktīvi iesaistīties un to atbalstīt. Ēģiptes puse vēlējās sadarboties ar Ķīnu, lai izstrādātu Suecas kanāla koridora, Suecas ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zonas utt. projektus un piesaistītu Ķīnas uzņēmumus veikt ieguldījumus Ēģiptē*" ([165]).

(691) Ķīnas iniciatīvas "*One Road, One Belt*" iezīmes ir vispārzināmas. Valsts padomes 2015. gada 13. maija vadlīniju *Promotion of International Production Capacity and Equipment Manufacturing Cooperation* 30.–36. pantā uzskaitīti visi politikas atbalsta veidi, ko var saņemt uzņēmumi, kas seko iniciatīvai "*going abroad*". To skaitā ir fiskālā un nodokļu atbalsta politika, koncesiju aizdevumi, finansiāls atbalsts sindicēto kredītu veidā, eksporta kredīti un projektu finansēšana, pašu kapitāla ieguldījumi, kā arī eksporta kredītu apdrošināšana. Vadlīniju 31. pantā minēti "koncesiju aizdevumi", kas "*uzņēmumiem palīdzēs piedalīties lielu patstāvīgas darbības iekārtu eksportā, projektu līgumu slēgšanā un liela mēroga ieguldījumu projektos*". Kā nesen kādā citā lietā konstatēja Komisija ([166]), praksē šādas politikas dēļ preferenciālu finansējumu daudzkārt piešķīra bankas vai tas tika piešķirts no instrumenta "*Silk Road Fund*", kas īpaši izveidots saskaņā ar vadlīniju 35. pantu.

(692) Nav šaubu, ka Ēģiptes prezidenti zināja, ka Ķīnas iniciatīva "*One Belt, One Road*" ietver milzīgu valsts finansējumu, izmantojot preferenciālu finansējumu un citus finanšu instrumentus, tādējādi SETS zonas izveide kopā ar Ķīnu skaidri rāda, ka šāds ĶV finansiālais atbalsts tika atzīts un pieņemts augstākajā politiskajā līmenī.

([163]) WT/DS379/AB/R, 304.–322. punkts.

([164]) *International Law Commission, Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful, Acts, with commentaries, November 2001, Supplement No. 10 (A/56/10)*, 52. lpp., 11. panta 3. apsvērums.

([165]) *TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018)*, 94. lpp.

([166]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/1690 (2018. gada 9. novembris), ar ko nosaka galīgos kompensācijas maksājumus tādu konkrētu jaunu vai atjaunotu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes gumijas pneimatisko riepu importam, kuras paredzētas autobusiem vai kravas automobiļiem un kuru slodzes indekss pārsniedz 121, un groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/1579, ar kuru nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts tādu konkrētu jaunu vai atjaunotu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes gumijas pneimatisko riepu importam, kuras paredzētas autobusiem vai kravas automobiļiem un kuru slodzes indekss pārsniedz 121, un atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2018/163 (OV L 283, 12.11.2018., 1. lpp.), 409.–412. apsvērums.

(693) Faktu, ka Ēģipte atzina un pieņēma Ķīnas preferenciālo finansējumu, apstiprina arī 2016. gada Sadarbības nolīguma teksts. Sadarbības nolīguma 1. pants nosaka, ka Ēģipte nepārprotami piekrīt, ka Ķīna var piemērot savus likumus attiecībā uz operatoriem vai darbībām SETS zonā. Tādēļ Ēģiptes valdība arī piekrita, ka Ķīna uz savu likumu pamata apzīmē SETS zonu par "aizjūras ieguldījumu zonu". Tā kā 681. apsvērumā minēts, ka "aizjūras ieguldījumu zonas" palīdz īstenot iniciatīvu "*One Road, One Belt*" un 691. apsvērumā aprakstīts, ka šī iniciatīva kā instrumentu izmanto preferenciālu finansējumu, Sadarbības nolīguma 4. pantā, kur Ķīna arī apstiprina, ka attiecīgajai zonai "*ir tiesības uz pienācīgu politikas atbalstu un atvieglojumiem, ko Ķīnas valdība nodrošina aizjūras ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zonām*", lietotais apzīmējums dod tiesības *Jushi Egypt* un *Hengshi Egypt* pieprasīt preferenciālus aizdevumus no Ķīnas bankām un preferenciālus eksporta apdrošināšanas noteikumus. Ēģipte arī apstiprināja 5. pantu, uz kura pamata Ķīnas valdība arī atbalsta sadarbības zonu, "*aicinot attiecīgās finanšu iestādes nodrošināt finansēšanas mehānismu [..] ieguldījumu projektiem, kuri atrodas sadarbības zonā, ja ir izpildīti aizdevuma nosacījumi un tā izmantošanas prasības*". Jau kādā iepriekšējā izmeklēšanā konstatēts, ka Ķīnas preferenciālā finansēšana tiek īstenota nevis pēc skaidri noteiktām finansēšanas programmām ar stingriem atbilstības kritērijiem, bet gan augstākajā līmenī, kur tiek identificēta virkne veicināto nozaru ([167]). Abu prezidentu kopīgas vienošanas rezultātā oficiāli apzīmēt SETS zonu Ēģiptē par aizjūras ieguldījumu zonu Ķīnas uzņēmumiem un "veicināšana" 5. pantā visnotaļ iederas parastajā Ķīnas modelī, kā Ķīnas politikas bankas aktivizē preferenciālu finansēšanu.

(694) Tādējādi Ēģipte "identificēja" un "padarīja par saviem" Ķīnas preferenciālos pasākumus, kas īstenoti par labu Ķīnas subjektiem Ēģiptē.

(695) Turklāt Ēģiptes amatpersonas pastāvīgi piedalījās triju līmeņu īstenošanas mehānismā, kas minēts 660. apsvērumā. Atbilstīgi īstenošanas nolīguma 2. panta V punktam īstenošanas mehānisma uzdevums ir "*koordinēt un atbalstīt attiecīgās finanšu iestādes, ieskaitot bankas, apdrošināšanas iestādes un dažādus fondus (bet ne tikai), kas piešķir kreditēšanas atbalstu sadarbības zonas uzņēmumiem un rezidentuzņēmumiem, un palīdz sadarbības zonai un rezidentuzņēmumiem rast vēl citus finansēšanas kanālus*". Tā paša dokumenta 2. panta 4. punkts pilnvaro amatpersonas "*ieguldīt vislielākos pūliņus, kas vajadzīgi, lai vienmērīgi īstenotu visu Ķīnas stimulu politiku un Ēģiptes normatīvos aktus*". Tas liecina, ka Ēģipte un Ķīna bija vienojušās, ka Ķīnas puse nenodrošina naudu par tirgus likmēm, ko *Jushi Egypt* un *Hengshi Egypt* būtu varējuši saņemt no starptautiskajiem tirgus ieguldītājiem, bet gan proaktīvi nodrošina valsts stimulus, citiem vārdiem, ieguvumus vai priekšrocības.

(696) Īstenojot šo noteikumu, Ēģipte turklāt pauda pilnīgu piekrišanu Ķīnas īstenotajai preferenciālajai finansēšanai, kuru izmanto SŠA ražotāji šajā zonā. Tā kā šajā būtiskajā izmeklēšanas jautājumā abu valstu valdības daļēji nesadarbojās (sk. 4.2.2. iedaļu), Komisija par to nevarēja gūt sīkāku informāciju; tomēr pieejamie pierādījumi rāda uz to, ka abas valdības sadarbojās zonā esošo SŠA ražotāju eksportētāju interesēs, kā aprakstīts iepriekš.

(697) No pierādījumiem izriet, ka Ķīnas valsts iestāžu uzņēmumiem *Jushi* un *Hengshi Egypt* preferenciāla finansējuma veidā sniegtos finansiālos ieguldījumus atbilstīgi pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunktam var attiecināt uz ĒV kā izcelsmes vai eksportētājas valsts valdību. Pierādījumi parādīja, ka uz vienošanās pamata izvērst un atbalstīt saimniecisko darbību šajā zonā ĒV apstiprināja preferenciālo finansiālo atbalstu SŠA ražotājiem šajā zonā.

(698) Šajā sakarā Komisija vēl norādīja, ka ne pamatregula, ne SKP nolīgums ([168]) valdībām neparedz iespēju sniegt finansiālu ieguldījumu netieši, ar privātu organizāciju starpniecību. Faktiski gadījumos, kad valdības uztic privātām organizācijām vai norīko privātas organizācijas veikt konkrētu rīcību, galvenais ir tas, ka jābūt "pierādāmai saiknei" starp valsts darbību un privātu organizāciju rīcību ([169]). Tāpat šajā gadījumā pastāv skaidra un tieša saikne starp Ķīnas pozitīvās diskriminācijas aktiem, kuru mērķis bija sniegt SŠA ražotājiem eksportētājiem un Ēģiptes valdībai saskaņoto finansiālo atbalstu.

([167]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/1690, 377. apsvērums.
([168]) Sk. pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta iv) punktu un SKP nolīguma 1.1(a)(1)(iv) pantu.
([169]) *Appellate Body Report, US – DRAMs, (WT/DS296/AB/R)*, 112. punkts.

(699) Tāpēc Komisija uzskatīja, ka preferenciālajam finansējumam, ko Ķīnas valdība piešķīra SŠA ražotājiem eksportētājiem zonā, ir tāda pati ietekme kā Ēģiptes valdības finansiāliem ieguldījumiem pamatregulas 3. panta 1) punkta i) apakšpunkta nozīmē ([170]).

4.2.3.2. Ieguvums

(700) Pēc tam Komisija vērtēja, vai minētie finansiālie ieguldījumi, kas attiecināmi uz ĒV, atbilstīgi pamatregulas 3. panta 2) punktam piešķirtu ieguvumu *Jushi* un *Hengshi Egypt*. Tā atgādināja, ka šie abi uzņēmumi darbojās Ēģiptē un tika reģistrēti atbilstīgi Ēģiptes tiesību normām. Tādēļ principā bija lietderīgi noskaidrot, vai minētie saņēmēji finansējumu saņēma ar labākiem nosacījumiem nekā tad, ja tie to būtu saņēmuši Ēģiptes finanšu tirgū. Komisija šo apstākli pārbaudīja un guva apstiprinājumu, ka tas tā bija, turklāt ar lielu starpību.

(701) Tomēr Komisija arī ņēma vērā šīs lietas ārkārtas apstākļus. Kā norādīts 659. apsvērumā, ražotāji eksportētāji ir saistīti ar Ķīnas mātesuzņēmumiem, kuru galīgais īpašnieks ir *SASAC*. Noslēgušas sarunas un parakstījušas attiecīgos dokumentus Ķīnā, Ķīnas valsts iestādes piešķīra preferenciālo finansējumu, kuru saņēmēji tieši vai netieši saņēma ar sava Ķīnas mātesuzņēmuma starpniecību (starpuzņēmumu aizdevumi). Turklāt, kā noteikts Sadarbības nolīguma 1. pantā, Ēģiptes valdība piekrita, ka minētie subjekti saņem preferenciālu atbalstu, tātad arī lētus aizdevumus, saskaņā ar Ķīnas tiesību aktiem, t. i., ar Ķīnas nosacījumiem. Šādu finansējumu Ķīnas valsts iestādes sniedza saskaņā ar Sadarbības nolīguma 5. pantu, ievērojot Ķīnā īstenoto preferenciālās finansēšanas politiku, kas sīkāk paskaidrota 3.4. iedaļā. Kā skaidrots 657. apsvērumā, minētajos Sadarbības nolīguma noteikumos tika apkopota iepriekš iedibinātā prakse.

(702) Tādējādi Komisija secināja, ka Ēģiptes valdība, pieņemot un atzīstot Ķīnas valsts iestāžu sniegtos finansiālos ieguldījumus uzņēmumos *Jushi* un *Hengshi Egypt*, pieņēma un atzina arī šo ieguldījumu piešķirto ieguvumu. Tāpēc Komisija noteica tirgus likmes preferenciālajam finansējumam un attiecīgi aprēķināja ieguvumu (sk. 4.3. iedaļu). Tā norādīja, ka šādā samērīgā pieejā noskaidrotais subsīdijas apjoms bija mazāks par to, kas iegūts, piemērojot hipotētisku Ēģiptes standartu.

4.2.3.3. Īpašas iezīmes

(703) Attiecībā uz trešo jautājumu par īpašām iezīmēm, Komisija atbilstīgi pamatregulas 4. panta 2.–4. punktam pārbaudīja, vai minētās subsīdijas ir īpašas.

(704) Atzīstot un pieņemot preferenciālo finansējumu, ĒV bija tā piešķīrēja iestāde. Proti, ĒV atzina un pieņēma, ka ĶV, ievērojot Sadarbības nolīguma 4. pantu, apzīmē SETS zonu par aizjūras ieguldījumu teritoriju, un apstiprināja tās pilnīgu izveidošanu, cita starpā ar ĶV nodrošinātu preferenciālu finansējumu.

(705) Minētās subsīdijas piešķīra tikai tiem uzņēmumiem, kas darbojas Suecas kanāla teritorijā (kurā ietilpst SETS zona). Tādēļ Komisijas secināja, ka pamatregulas 4. panta 3. punkta nozīmē tās bija reģionālas subsīdijas un saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2.–4. punktu bija piešķīrējas iestādes jurisdikcijā.

4.2.3.4. Secinājums

(706) Komisija secināja, ka gan SETS zonā aktīvajiem uzņēmumiem Ēģiptes tieši piešķirtās subsīdijas (zemes piešķiršana, nodokļu atvieglojumi), gan netieši ar ĶV preferenciālo finansējumu piešķirtās subsīdijas ir kompensējamas, ievērojot pamatregulas 2.–4. pantu. Pēdējās ir attiecināmas uz Ēģipti, pamatojoties uz to, ka tā atzina un pieņēma par saviem ĶV pasākumus, piemēram, noslēdzot Sadarbības nolīgumu, cieši sadarbojoties un izmantojot dažādu līmeņu sadarbības mehānismus. Tāpat finanšu ieguldījumi piešķīra ieguvumu un bija īpaši. Komisija sīkāk pārbaudīja visas attiecīgās subsīdijas.

([170]) Konkrētos faktus var aplūkot arī, ņemot vērā *ILC* Pantu 16. pantu. Pateicoties ciešajai sadarbībai starp Ēģiptes valdību un ĶV, Ēģiptes valdība ne tikai atzina un pieņēma Ķīnas darbības, bet, iespējams, arī palīdzēja apiet faktiskus un iespējamus maksājumus, ko ES bija noteikusi no Ēģiptes veiktam attiecīgā ražojuma Ķīnas eksportam.

(707) Pēc informācijas izpaušanas ĒV apstrīdēja minētos konstatējumus piecos punktos: pirmkārt, ievērojot starptautiskās tiesības, neesot iespējams Ķīnas valdības suverēnās darbības attiecināt uz Ēģiptes valdību; otrkārt, Komisija neesot ņēmusi vērā pati savu pamatregulu, saskaņā ar kuru piešķīrējai iestādei jāatrodas savas teritorijas robežās; treškārt, ar Ķīnas darbību attiecināšanu uz Ēģipti turklāt tiekot pārkāpti PTO tiesību akti, ko nav iespējams interpretēt, ņemot vērā *ILC* Pantu 11. pantu par valsts atbildību; ceturtkārt, *ILC* Pantu 11. pants pat neesot piemērojams iegūtajiem faktiem; piektkārt, finansiālie ieguldījumi uzņēmumā *Jushi* un *Hengshi China* neatbilstot pamatregulas 3. panta prasībām par īpašām iezīmēm.

(708) ĶV arīdzan nepiekrita, ka Komisija tos aizdevumus, ko Ķīnas finanšu iestādes sniedza SETS zonā esošiem Ēģiptes uzņēmumiem, un starpuzņēmumu aizdevumus starp uzņēmumiem, kas atrodas Ēģiptē, un to mātesuzņēmumiem uzskatīja par kompensējamām subsīdijām. Tā apgalvoja, ka, pirmām kārtām, nav iespējams "izveidot" subsīdiju Ķīnai un tad šādu subsīdiju "sasaistīt" ar Ēģipti, jo tā tiktu kompensēti likumīgi ārvalstu ieguldījumi. Otrām kārtām, SKP nolīguma teksts, konteksts, priekšmets un nolūks nepieļauj "valdības vai valsts iestādes" tvērumu paplašināt, to attiecinot uz trešo valsti. Trešām kārtām, *ILC* Pantu 11. pants par valsts atbildību nav relevantais konteksts, uz ko atsaukties, jo tas nav saistīts ar tādu pašu priekšmetu kā SKP nolīguma 1.1(a)(1) pants. Pat tad, ja *ILC* Pantu 11. pants šajā sakarā būtu relevants, rastos acīmredzama nekonsekvence ar SKP nolīguma 1.1(a)(1) pantu. Tādā gadījumā, kā ĶV apgalvo ceturtajā punktā, SKP nolīguma pants kā *lex specialis* prevalētu pār *ILC* pantu.

(709) Jau pašā sākumā Komisija secināja, ka nedz ĶV, nedz ĒV nesniedza piezīmes par 4.2.1. iedaļā aprakstīto faktu precizitāti, kuri attiecas uz šo abu valdību sadarbību.

(710) Komisija norādīja, ka ĒV un ĶV iebildumi daļēji pārklājās un daļēji piesauca nesaistītus argumentus. Komisija analizēja visus punktus, kas pārklājās, kopā un pa vienam aplūkoja katras valdības izvirzītos argumentus.

(711) ĶV sākotnēji apgalvoja, ka Komisija nebija spējusi noteikt Ķīnas finansiālo ieguldījumu to uzņēmumu kontekstā, kas darbojas Ēģiptē. Tāpēc tā "izveidoja" subsīdiju, ko sniedza ĶV un ko pēc tam tā varēja "sasaistīt" ar Ēģipti, cenzdamās šādu paņēmienu "padarīt likumīgu" ar nepareizu *ILC* Pantu 11. panta piemērošanu situācijai, kur kompensējamas subsīdijas no Ķīnas nemaz nebija. Ar šādu nepieļaujamu konstrukciju ES sāka vērsties pret "likumīgiem ārvalstu ieguldījumiem".

(712) Komisija novēroja, ka šā politiskā argumenta pamatā ir divas apšaubāmas juridiskas premisas. Pirmā — lai rastos saistības, Ķīnas rīcībai jāatbilst visiem SKP nolīguma kritērijiem, kuri attiecas uz subsīdiju. Otrā — pretējā gadījumā SKP nolīgums neļauj ES kompensēt atbalstu, ko saņēmuši uzņēmumi, kuri darbojas Ēģiptē. Tomēr šis arguments faktus jauc kopā ar noteikumiem. Iepriekš paskaidrots, ka ĒV gaidīja un atzinīgi novērtēja Ķīnas finanšu iestāžu preferenciālos aizdevumus (faktu) uzņēmumiem Ēģiptē, kā arī šādus preferenciālus aizdevumus atzina un pieņēma par saviem. Nav būtiski, vai šādi preferenciāli aizdevumi (no normatīvā viedokļa) Ķīnai uzlika arī starptautisku atbildību par SKP nolīguma neievērošanu. Citiem vārdiem sakot, Komisija uz ĒV attiecināja Ķīnas "rīcību" (proti, preferenciālo aizdevumu piešķiršanu), nevis "pārkāpumus". Tādējādi Komisija noraidīja ĶV pirmo apgalvojumu, ka Komisijai vispirms jāparāda, ka ĶV izsniedza subsīdiju tādā nozīmē, kas lietota SKP nolīgumā un, ja Komisija to izdarīt nevar, tā būs kļūdaini "radījusi" ĶV subsīdiju par labu attiecīgā ražojuma ražotājiem eksportētājiem.

(713) Pirmajā punktā ĒV uzsvērusi starptautiskajās tiesībās iedibināto suverenitātes principu. Tā uzskata, ka darbību var attiecināt uz valsti tikai tad, ja šī valsts šādu darbību ir pilnvarojusi. No tā izriet, ka uz Ķīnas valsti ir attiecināmas tikai Ķīnas pilnvaroto subjektu darbības. 2020. gada 18. marta uzklausīšanā ĒV savu argumentāciju papildināja ar piemēru par vienas valsts bruņotajiem spēkiem, kas ar otras valsts piekrišanu izvietoti šīs valsts teritorijā. ĒV uzskata, ka izvietoto bruņoto spēku rīcība gan varētu tikt attiecināta tikai uz uzaicināto valsti, bet tā neuzliktu atbildību uzņemošajai valstij.

(714) Komisija šo apgalvojumu noraidīja. Starptautiskajās tiesībās valstu suverēnās līdztiesības princips, kas nostiprināts ANO hartas 2. panta 1. punktā, aizliedz vienai valstij īstenot savu varu citas valsts teritorijā pret tās gribu. Tomēr valstis ir brīvas pilnvarot citu valsti uz rīcību savā teritorijā. Tā uzaicinātās valsts rīcība uzņemošās valsts teritorijā var kļūt attiecināma uz uzņemošo valsti. Uzklausīšanas laikā ĒV minētajā piemērā šis noteikums izriet tieši no 1974. gada ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūcijas 3314 (XXIX) par agresijas definīciju, kas plaši tiek uzskatīta par starptautisko paražu tiesību kodifikāciju. Minētās rezolūcijas 3. panta f) punkts nosaka, ka vienas valsts agresija pret otru valsti ir ne tikai tiešs pašas valsts struktūru īstenots uzbrukums, bet arī "*tādas valsts rīcība, kura savu teritoriju, ko tā nodevusi citas valsts rīcībā, atļauj izmantot šai citai valstij, lai tā izdarītu agresijas aktu, kas vērsts pret trešo valsti*." Ja 1962. gadā Kuba būtu atļāvusi Padomju Savienībai no Kubas teritorijas ar Krievijas raķetēm uzbrukt Amerikas Savienotajām Valstīm, tas nenoliedzami būtu uzlicis Kubai starptautisko atbildību par agresijas aktiem pret Amerikas Savienotajām Valstīm. Tādēļ, ja uzaicinātās valsts rīcība kaitē trešai valstij, starptautiskās tiesības pieļauj iespēju uzaicinātās valsts rīcību attiecināt uz uzņemošo valsti un par to uzņemošajai valstij pat uzlikt sankcijas.

(715) Otrkārt, ĒV un ĶV apgalvoja, ka atbilstīgi ES pamatregulai Ķīnas valdības rīcības attiecināšanai uz Ēģipti nav pamata. Pamatregulas 2. panta b) punktā "valdības" definīcija ir skaidri saistīta ar piešķīrējas iestādes teritoriju. Minētajā noteikumā teksts "teritorijā" ir iekļauts juridiskās noteiktības labad un lai, ievērojot PTO vai starptautiskās tiesības, to nevarētu interpretēt pa savam prātam.

(716) Pamatregulas 2. panta b) punktā ir noteikts: "*"valdība" nozīmē valdību vai jebkuru valsts iestādi izcelsmes vai eksportētājas valsts teritorijā*". Komisija vienojās ar ĒV, ka šis noteikums attiecas uz tās valdības rīcību, no kuras teritorijas subsidētie ražojumi tiek eksportēti uz Eiropas Savienību. Tā tas ir šajā gadījumā. Attiecīgais ražojums ir ražots Ēģiptē un no Ēģiptes tiek eksportēts uz Eiropas Savienību. Ēģiptes valdība atrodas Ēģiptes teritorijā. Tomēr pamatregulas 2. panta b) punkts neizšķir, kādu rīcību valdība drīkst atļaut savā teritorijā un atzīst par savu rīcību. Tāpat kā "valsts iestādes" jēdziens, arī "valdības" jēdziens ir interpretējams, ņemot vērā tā kontekstu, priekšmetu un nolūku. Tādēļ uz izcelsmes valsts vai eksportētājas valsts valdību attiecināmā rīcība var būt ne tikai tāda, kas uz šādu valdību ir atvedināma tieši, bet arī rīcība, kas šādai valdībai ir piedēvējama. To apstiprina arī pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta noteikumi, atsaucoties uz tādu finansiālu ieguldījumu, ko veic "valdība". Šo pašu iemeslu dēļ ir nederīgi ĒV argumenti, kas piesauc vairākus SKP nolīguma noteikumus (piem., 1.1(a)(1) pantu, 13. pantu, 18.1(a) pantu un 63. zemsvītras piezīmi). Tiesa — pamatregula "*ir jāinterpretē, pēc iespējas ņemot vērā atbilstošos SKP nolīguma noteikumus*" ([171]), tomēr šie noteikumi nav pretrunā rosinājumam atļaut citai valstij veikt finansiālu ieguldījumu, ko teritorijas valdība atzīst un pieņem par savu finansiālu ieguldījumu.

(717) Tāpēc tiek noraidīts otrais ĒV un ĶV apgalvojums, kas atbilstīgi pamatregulas 2. panta b) punktam un SKP nolīguma 1.1(a)(1) pantam izrietēja no, kā apgalvots, šaurā teritorialitātes jēdziena.

(718) ĒV trešā iebilde bija saistīta ar svaru, kāds šajā sakarā ir *ILC* Pantiem par valsts atbildību. Tā uzskatīja, ka, tā kā Apelācijas institūcija *US–Antidumping and Countervailing Duties (China)* ([172]) atsaucās tikai uz *ILC* Pantu 4., 5. un 8. pantu, nav pamatoti atsaukties uz tā 11. pantu. Tāpat, ĶV apgalvoja, ka *ILC* Pantu 11. pants un SKP nolīguma 1.1(a)(1) pants neattiecās uz vienu un to pašu priekšmetu, kā to prasa Vīnes Konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 31. panta 3. punkta c) apakšpunkts. Pat pieņemot, ka *ILC* Pantu 11. pants ir relevants, SKP nolīguma 1.1(a)(1) pants tā vai tā būtu *lex specialis* un pār to prevalētu.

([171]) Lieta T-300/16 Vispārējās tiesas spriedums (pirmā palāta paplašinātā sastāvā), 2019. gada 10. aprīlis. *Jindal Saw Ltd* un *Jindal Saw Italia SpA*/Eiropas Komisija, ECLI:EU:T:2019:235, 101. punkts; arī T 67/14 *Viraj Profiles*/Padome, 2017. gada 11. jūlija spriedums, nav publicēts, EU:T:2017:481, 88. punkts.

([172]) WT/DS379/AB/R, *Appellate Body Report, US – AD and CVD (China)*, 309. punkts.

(719) Komisija šo apgalvojumu noraidīja. Nav pamata apgalvojumam, ka PTO noteikumu interpretācijai ir relevanti tikai konkrētie starptautisko paražu tiesību principi, kas nostiprināti 4., 5. vai 8. pantā *ILC* Pantos par valsts atbildību, bet citi nav. Pastāvīgā apelācijas institūcija vienmēr ir piemērojusi vispārējo paražu tiesību jēdzienus, kuri bija relevanti konkrēto faktu izvērtēšanā. Kopā ar attiecināmības noteikumiem daļa no PTO tiesiskās kārtības ir, piemēram, *estoppel* vai labticības principi. Šajā lietā ĒV neapstrīdēja faktiskos apstākļus, kuros tā bija lūgusi un atzinusi Ķīnas preferenciālo finansējumu uzņēmumiem, kas darbojas Ēģiptē, un atvieglojusi tā īstenošanu. Attiecībā uz šo apstākļu kopumu *ILC* Pantu 11. pants, kas minēts arī starptautiskajā tiesu praksē par ieguldījumiem ([173]), sniedz interpretācijas ievirzi. Tādējādi SKP nolīguma "valdības" jēdziena interpretācijai relevants starptautisko tiesību noteikums tādā nozīmē, kas lietota 31. panta 3. punkta c) apakšpunktā Vīnes Konvencijā par starptautisko līgumu tiesībām, ir *ILC* Pantu 11. pants. Tas nozīmē, ka jēdzienu "*lex specialis*" arī nav iespējams piemērot. Tā ir tiesību normu kolīzija, kad divas starptautisko tiesību normas satur pretrunīgas normatīvas atbildes uz vieniem un tiem pašiem faktiem. Šis nav tas gadījums, jo *ILC* Pantu 11. pants nerunā pretī SKP nolīguma 1.1(a)(1) pantam, bet gan, vienas valdības rīcību attiecinot uz otru valdību, kura šādu rīcību atzīst un pieņem par savu rīcību, panāk skaidru nošķirumu.

(720) ĒV ceturtajā iebildē norādīja, ka *ILC* Pantu 11. pants konkrētajiem faktiem nav piemērojams. Saskaņā ar šo minēto pantu zemes pārņemšanas gadījumā valsts var uzņemties atbildību par rīcību, būdama pēcteces valsts statusā. Valdība var atzīt par savu arī savu pilsoņu privāto rīcību. Tomēr šis pants neparedz, ka valsts pieņem cita suverēna darbību par savu darbību.

(721) Komisija noraidīja arī šo iebildi. *ILC* Pantu 11. pants "*Conduct acknowledged and adopted by a State as its own*" ("Rīcība, kuru valsts atzinusi un pieņēmusi par savu rīcību") nenosaka, kurš kvalificējas par sākotnējās darbības darītāju. Valsts brīvību pieņemt par savām citu subjektu darbības pēc 1974. gada ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūcijas 3314 (XXIX) (sk. 714. apsvērumu iepriekš) apstiprināja arī Starptautiskā Tiesa ([174]). Starptautiskā prakse tādējādi nepamato Ēģiptes viedokli, ka attiecināšana, ievērojot *ILC* Pantu 11. pantu, iespējama tikai teritoriālās pēctecības gadījumos vai gadījumos, kad valdība atzīst savas valsts teritorijā izdarītus privātpersonu pārkāpumus un tos pieņem par saviem pārkāpumiem.

(722) ĒV piektajā iebildē apgalvoja, ka ĶV finansiālie ieguldījumi subjektiem Ēģiptē nebija īpaši. Tā atsaucās uz pamatregulu, saskaņā ar kuru finansiālā ieguldījuma saņēmējam jābūt "*piešķīrējas iestādes jurisdikcijā*". Tā uzskata, ka formulējums "piešķīrēja iestāde" nenozīmē "*atzinēja un pieņēmēja iestāde*". Turklāt agrākajās izmeklēšanās piešķīrēja iestāde Ķīnas subjektiem vienmēr bijusi Ķīnas valdība. ĒV secināja, ka, "*tā kā uzņēmumi, kas atrodas Ēģiptē, nav Ķīnas jurisdikcijā*", ĶV finansiālais ieguldījums nevar būt īpašs. Līdzīgi ĒV apgalvoja otrajā iebildē — atbilstīgi SKP nolīguma 2.2. pantam jurisdikcija būtu jāvērtē valsts "teritoriālās jurisdikcijas" kontekstā.

(723) Komisija atkārtoja, ka tā uzskata ĒV par piešķīrēju iestādi tāpēc, ka tā pieņēma un atzina Ķīnas preferenciālos aizdevumus. Tā kā *Jushi Egypt* un *Hengshi Egypt* darbojas speciālajā ekonomiskajā zonā, tie atrodas arī Ēģiptes valdības jurisdikcijā. Šo finansiālo atbalstu saņēma tikai tie uzņēmumi, kuri darbojas minētajā zonā, un līdz ar to tas ir īpašs.

([173]) *Mondev International Ltd. v. United States of America (ICSID Additional Facility Case No. ARB(AF)/99/2), Award of 11 October 2002*, 115. punkts un 47. piezīme.

([174]) *ICJ, Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Bosnia and Herzegovina v. Serbia and Montenegro, judgment of 27 February 2007*, 414. punkts. Minētajā gadījumā Starptautiskā Tiesa balstījās uz premisas, ka juridiski bija iespējams, ka Serbijas un Melnkalnes federālā valsts atzīst un pieņem par saviem Bosnijas un Hercegovinas teritorijā "*Republik Srpska*", *de facto* Serbijas valsts, organizēto bruņoto spēku 1991.–1995. gadā pilsoņu kara laikā pastrādātos genocīda aktus. Tā tomēr konstatēja, ka praksē šāda atzīšana un pieņemšana nenotika.

(724) Pie šāda paša secinājuma nonāktu pat tad, ja būtu bijis jāparāda, ka ĶV bija īstenojusi savu jurisdikciju pār minētajiem uzņēmumiem, vēl pirms ĒV varēja Ķīnas rīcību pieņemt par savu rīcību, ko tā neizdarīja. Parakstot Sadarbības līguma 1. pantu un 4. panta 1. punktu, ĒV piekrita, ka uzņēmumi, kas darbojas zonā, saņem "*tādu pienācīgu politikas atbalstu un atvieglojumus, ko Ķīnas valdība nodrošina aizjūras ekonomiskajām un tirdzniecības sadarbības zonām*", un ka zonas attīstīšana notiktu saskaņā ar "abu valstu" tiesību aktiem. Tādējādi ĒV ne tikai īstenoja savu teritoriālo jurisdikciju, bet atļāva Ķīnai arī sniegt īpašu atbalstu tikai tiem uzņēmumiem, kas atrodas "*aizjūras ekonomiskajās un tirdzniecības sadarbības zonās*". Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(725) Secinājumā Komisija atkārtoti apstiprināja savu konstatējumu par to, ka ĒV atzina un pieņēma par savu kapitāla ieguldījumu atbalstu, aizdevumus *Jushi Egypt* un zemi, ko nodrošināja *TEDA Egypt*, un tādējādi nodrošināja īpašas subsīdijas pamatregulas 2.–4. panta nozīmē.

4.3. **Preferenciāls finansējums**

4.3.1. *Politikas banku aizdevumi uzņēmumam Jushi Egypt*

4.3.1.1. Valsts īpašumā esošas bankas, kas darbojas kā valsts iestādes

(726) *CDB* un *EXIM* attiecīgi 2012. gadā un 2016. gadā piešķīra *Jushi Egypt* divus aizdevumus kopumā 200 miljonu USD vērtībā. Ar pirmo aizdevumu tika finansēta ražotnes darbības sākšana, otrais aizdevums bija saistīts ar papildu ražošanas līnijas paplašināšanas projektu.

(727) Vispirms Komisija pārliecinājās, vai minētās bankas bija valsts iestādes pamatregulas 3. panta un 2. panta b) punkta nozīmē. Tāpēc Komisija ievāca informāciju par valsts īpašumtiesībām, kā arī formālas norādes par valdības kontroli pār valsts īpašumā esošajām bankām. Komisija piedevām ievāca informāciju par to, vai ĶV īsteno būtisku kontroli pār valsts īpašumā esošo banku rīcību attiecībā uz to aizdošanas politiku un riska novērtējumu. 3.4.1.1. un 3.4.1.4. iedaļā minēts, ka gan *EXIM*, gan *CDB* ir Ķīnas valsts īpašumā esošas bankas un ir formālas norādes, ka ĶV pār minētajām bankām īsteno kontroli. Bez tam 3.4.1.3. un 3.4.1.5. iedaļā Komisija secināja, ka ĶV ir izveidojusi normatīvu satvaru, kas jāievēro vadītājiem un uzraugiem, kurus iecēlusi ĶV un kuri atskaitās ĶV. Tāpēc ĶV, lai īstenotu būtisku kontroli pār tās valsts īpašumā esošo banku rīcību, pamatojās uz minēto normatīvo satvaru katru reizi, kad tā piešķīra aizdevumus SŠA ražošanas nozarei.

(728) Attiecībā uz aizdevumiem, ko *EXIM* un *CDB* piešķīra uzņēmumam *Jushi Egypt*, bija spēkā ne tikai 3.4.1.1. iedaļā izklāstītais vispārējais tiesiskais regulējums, bet arī šāds juridiskais konteksts.

(729) Lai aizjūras ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zonās īstenotu vispārēju stratēģisku sadarbību, 2009. gada 6. novembrī starp *China-Africa TEDA* un *EXIM* tika parakstīts saprašanās memorands par stratēģisku sadarbību, kurā tika piedāvāts pasākumu paketes plāns par kopumā 6 miljardiem RMB.

(730) 2009. gada 7. novembrī sešas Āfrikas ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zonas, to skaitā arī SETS zona, parakstīja kopīgās sanāksmes paktu starp Ķīnas aizjūras (Āfrikas) ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zonām un Ķīnas un Āfrikas Attīstības fondu ("*CADF*"), *CDB* meitasuzņēmumu.

(731) Turklāt 2013. gadā *MOFCOM* publicēja paziņojumu par aspektiem, kas saistīti ar Ķīnas Attīstības bankas atbalstu aizjūras ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zonu izveidei un attīstībai. Saskaņā ar minēto paziņojumu *MOFCOM* un "*CDB sniegs politikas atbalstu, lai tiktu veikti ieguldījumi un sniegts finansējums uzņēmumiem atbalsttiesīgajās sadarbības zonās, kā arī tādiem uzņēmumiem, kuri nonāk atbalsttiesīgajās sadarbības zonās*". "*CDB skaidros atbilstīgi Tirdzniecības ministrijas un Finanšu ministrijas prasībām izvirzītos prioritārās finansēšanas pamatnosacījumus sadarbības zonā*" un "*izraudzīsies atsevišķus izstrādē esošus projektus, kā arī sadarbības projektus, kuri bija piesaistījuši lielu MOFCOM un sadarbības zonas uzņemošo valdību uzmanību*".

(732) Ķīnas un Ēģiptes 2016. gada Sadarbības līguma 4. pants nosaka: "*Ķīnas valdība uzskata sadarbības zonu par Ķīnas aizjūras ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zonu. Sadarbības zonai (..) ir tiesības uz pienācīgu politikas atbalstu un atvieglojumiem, ko Ķīnas valdība nodrošina aizjūras ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zonām*". Turklāt saskaņā ar 5. pantu Ķīnas valdība arī atbalsta sadarbības zonu, "*aicinot attiecīgās finanšu iestādes nodrošināt finansēšanas mehānismu (..) ieguldījumu projektiem, kas atrodas sadarbības zonā, ja ir izpildīti aizdevuma nosacījumi un tā izmantošanas prasības*".

(733) 2. panta IV punktā Sadarbības nolīgumā par Ķīnas un Ēģiptes Suecas Ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonas pārvaldības komitejas izveidošanu, ar ko īsteno iepriekš minēto nolīgumu, precizēts, ka kompetento Tiaņdzjiņas Tautas valdības funkcionālo nodaļu un Suecas kanāla ekonomiskās zonas galvenās iestādes izveidotā pārvaldes komiteja "*cenšas ieguldīt vislielākos pūliņus, lai vienmērīgi īstenotu visu Ķīnas stimulu politiku un Ēģiptes normatīvos aktus*", un 2. panta V punktā vēl norādīts, ka tā "*koordinē un atvieglo tādu attiecīgo finanšu iestāžu darbību, ieskaitot bankas, apdrošināšanas iestādes un dažādus fondus (bet ne tikai), kuras piešķir kreditēšanas atbalstu sadarbības zonas uzņēmumiem un rezidentuzņēmumiem, un palīdz sadarbības zonas uzņēmumiem un rezidentuzņēmumiem rast vēl citus finansēšanas kanālus*".

(734) Komisija konstatēja, ka visas valsts īpašumā esošās Ķīnas finanšu iestādes, ieskaitot *EXIM* un *CDB*, īsteno iepriekš izklāstīto tiesisko regulējumu, īstenojot valdības funkcijas attiecībā uz SŠA ražošanas nozari. Tāpēc tās bija valsts iestādes nozīmē, kas lietota pamatregulas 2. panta b) punktā, lasot to saistībā ar pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punktu un saskaņā ar attiecīgo PTO judikatūru.

(735) Turklāt, pat ja valsts īpašumā esošās finanšu iestādes nebūtu uzskatāmas par valsts iestādēm, to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti 3.4.1.6. iedaļā, Komisija konstatēja, ka tās ir uzskatāmas par tādām, kam pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta iv) punkta nozīmē ĶV ir uzticējusi vai ko tā ir norīkojusi pildīt funkcijas, kas parasti ir valdības kompetencē.

4.3.1.2. Ieguvums un subsīdijas apjoma aprēķināšana

(736) Kā norādīts 700. apsvērumā, Komisija uzskatīja, ka principā ir lietderīgi noskaidrot, vai Ēģiptē esošie saņēmēji saņēma aizdevumus ar labākiem nosacījumiem nekā tad, ja tie tos būtu saņēmuši Ēģiptes finanšu tirgū. Komisija šo apstākli pārbaudīja un apstiprināja, ka tad, ja tiktu piemērotas salīdzināmas aizņēmuma likmes Ēģiptē, subsidēšanas apjoms būtu bijis lielāks (18,3 %) ([175]). Tomēr, ņemot vērā 701. apsvērumā minētos ārkārtas apstākļus, Komisija aprēķināja kompensējamās subsīdijas apjomu, ņemot vērā to, ka saņēmēji preferenciālo finansējumu ieguva Ķīnā. Lai veiktu šādu aprēķinu, Komisija novērtēja ieguvumu, kas izmeklēšanas periodā piešķirts saņēmējiem. Saskaņā ar pamatregulas 6. panta b) punktu saņēmējam piešķirtais ieguvums ir starpība starp procentu summu, ko uzņēmums maksā par preferenciālu aizdevumu, un summu, ko uzņēmums maksātu par līdzīgu komerciālu aizdevumu, kuru tas faktiski varēja saņemt tirgū.

(737) Kā minēts 3.4.2.4. iedaļā, Komisija, ievērojot pamatregulas 6. panta b) punktu, nolēma noteikt *EXIM* un *CDB* preferenciālo aizdevumu tirgus likmes attiecībā pret hipotētiskiem standartiem Ķīnas tirgus ieguldītājiem. Pārbaudes apmeklējumā pie ĶV Komisija konstatēja, ka viena no bankām, kas piešķīra finansējumu *Jushi Egypt*, finansējuma cenā īpaši bija ņēmusi vērā ar ieguldījumiem Ēģiptē saistīto valsts risku. Sadarbības trūkuma dēļ minētā(-ās) banka(-as) sīkākas ziņas nesniedza. Tādējādi Komisija nolēma izmantot tādu pašu aprēķinu metodiku, kāda izmantota citiem ārvalstu valūtā izteiktiem aizdevumiem, ko izsniedza Ķīnas finanšu iestādes ĶTR, un pieskaitīja ar ieguldījumiem Ēģiptē saistīto riska prēmiju tālāk izklāstītā veidā.

(738) Tā Komisija pēc 3.4.2.4. iedaļā minētās aprēķinu metodikas vispirms noteica *Jushi Egypt* kredītreitingu, kas atspoguļo uzņēmuma finansiālo stāvokli. Kā norādīts 306. apsvērumā, Komisija uzskatīja, ka *Jushi* grupas vispārējais finansiālais stāvoklis atbilst BB kredītreitingam, kas ir augstākais kredītreitings, kurš vairs neatbilst "investīciju kategorijai". Šī analīze izvērsta 749. un 750. apsvērumā. Ņemot vērā atjaunojamu kredītu un parāda atlaišanas izmatošanu, Komisija secināja, ka tirgū balstītā standarta noteikšanai būtu piemērotāk izmantot ASV B kredītreitingu (nevis BB).

([175]) Ēģiptes Centrālās bankas statistika. Vidējās procentu likmes *EGP* aizdevumiem 2018. gadā, kas aprēķinātas, pamatojoties uz mēneša svērtajām vidējām procentu likmēm banku izlasei, kuru noguldījumi veido aptuveni 80 % no banku sistēmas kopējiem noguldījumiem, skatīt https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx.

(739) Tāpēc, lai noteiktu piemērotu standartu, tāpat kā citiem ārvalstu valūtā izteiktiem aizdevumiem, ko izsniegušas Ķīnas finanšu iestādes ĶTR, tika izmantotas B kredītreitinga uzņēmumu obligācijas, kas emitētas ASV izmeklēšanas periodā.

(740) Patiešām, visi citi Ķīnas finanšu iestāžu sniegtie aizdevumi tika piešķirti Ķīnas uzņēmumiem, kuri atradās Ķīnas iekšzemes tirgū. Savukārt *Jushi Egypt* atrodas valstī, kur aizdevumu piešķiršanas laikā norisinājās pilsoniskas un politiskas sacelšanās, kā arī notika vairāki teroristu uzbrukumi, un tādējādi sakarā ar pašā valstī dominējošiem ārējiem apstākļiem tās kredītrisks atšķīrās no Ķīnas uzņēmumu kredītriska. Tādēļ, lai tirgus likmē iekļautu valsts risku, Komisija paaugstināja standarta likmi, kas noteikta izlasē iekļautajiem Ķīnas uzņēmumiem.

(741) Ar valsts risku saistīto prēmiju noteica, pamatojoties uz ESAO valsts riska klasifikāciju eksporta kredītu jomā, kā arī ESAO ([176]) noteikto atbilstošo minimālo prēmijas likmi. *EXIM* bankas aizdevumiem noteiktais valsts risks ir 2,37 % un *CDB* aizdevumiem — 2,44 %.

(742) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Jushi Egypt* apgalvoja, ka Komisijai par standartu no aizdevumiem saņemtā ieguvuma aprēķināšanai būtu bijis jāizmanto divi Ēģiptes bankas piedāvājumi uzņēmumam 2013. un 2016. gadā. Šos piedāvājumus Komisija pārskatīja, taču nosprieda, ka tie nav reprezentatīvi līdzīgam komerciālam aizdevumam, ko uzņēmums faktiski varēja iegūt tirgū.

(743) Komisija konstatēja, ka piedāvājumos nav aprakstīts uzņēmumam faktiski piedāvātais finanšu produkts, tā vietā ir vispārīgi norādīta procentu likme par "kredītiespēju" nodrošināšanu. Tāpēc Komisijai nav iespējams noteikt, vai piedāvājums faktiski attiecas uz aizdevumu vai uz tādiem citiem finanšu produktiem kā kredītlīnijas atvēršana, tirdzniecības finansēšana (akreditīvi, vekseļi, faktūrkreditēšana utt.). Pat tad, ja tika uzskatīts, ka piedāvājums ir saistīts ar aizdevumu, trūka citas izšķirīgas informācijas, piemēram, apgalvotā bankas piedāvātā aizdevuma ilguma un piedāvāto kredītiespēju lieluma (t. i., maksimālā summa, ko banku būtu gatava piešķirt uzņēmumam). Šajā sakarā Komisija norādīja, ka *CDB* un *EXIM* sniegtie aizdevumi bija ilgtermiņa aizdevumi lieliem pamatkapitāla projektiem vairāku simtu miljonu ASV dolāru vērtībā. Tādēļ Komisija uzskatīja, ka tā nevar izmantot *Jushi Egypt* norādīto aizstājējvērtību.

(744) Visbeidzot, tā kā Ēģiptes bankas ierosinātā likme atbilda pamatlikmei, ko Komisija noteica par standartu, un atbilda aizdevumam, ko Ķīnas banka ASV dolāros sniedza BB kredītreitinga kategorijas uzņēmumam iekšzemē (Ķīnā), tad Komisija norādīja, ka pat tad, ja Komisija būtu ņēmusi vērā uzņēmuma norādīto standartu, ieguvuma aprēķināšana būtiski nemainītos. Tādējādi minētie aizdevumi apstiprināja vismaz to, ka par tirgus standarta procentu likmēm zemākas procentu likmes uzņēmumam *Jushi Egypt* piešķīra ieguvumu. Tāpēc uzņēmuma apgalvojums tika noraidīts.

4.3.2. *Politikas banku aizdevumi Jushi Egypt ar mātesuzņēmuma Jushi starpniecību Ķīnā*

(745) Laikposmā no 2014. līdz 2018. gadam *Jushi* (*China*) nodrošināja *Jushi Egypt* vairākus starpuzņēmumu aizdevumus, kuri kopumā sasniedza 260 miljonus USD.

(746) Komisija konstatēja, ka šos starpuzņēmumu aizdevumus *Jushi* (*China*) tomēr bija finansējis pats, izmantojot ārējo finansējumu no Ķīnas finanšu iestādēm. Tas nozīmē, ka tā vietā, lai saņemtu aizdevumus tieši no Ķīnas bankām, *Jushi* (*China*) no šīm iestādēm ieguva preferenciālo finansējumu un tad ieguvumu, ko piešķīra šie aizdevumi, iedalīja savai ražošanas darbībai Ēģiptē (*Jushi Egypt*). To apstiprina *Jushi China* ienākuma nodokļa deklarācija, kur pozīcijā "aizjūras ienākumi" procentu ienākumi no *Jushi Egypt* aizdevuma izmantoti, lai segtu procentus, ko *Jushi* (*China*) maksā par savu ārējo finansējumu. Turklāt tādos oficiālos dokumentos par jaunuzņēmumiem un darbības izvēršanas projektiem Ēģiptē kā, piemēram, valdības apstiprinājumos no Valsts attīstības un reformu komisijas ("*NDRC*") un *MOFCOM*, kā arī dažādos tehniskos un saimnieciskos pamatojumos, norādīts, ka divas trešdaļas Ēģiptes projektu tiek finansētas ar ārējo finansējumu (nevis ar uzņēmuma paša radītajiem ieņēmumiem). Iepriekš 4.3.1.1. iedaļā minētie aizdevumi, ko tieši piešķirušas *EXIM* un *CDB*, paši par sevi nav pietiekami, lai nodrošinātu visu vajadzīgo ārējo finansējumu ražošanas darbības izvēršanai SETS zonā. Tāpēc papildus bija vajadzīgs netiešs

([176]) Sīkāku informāciju sk. 2019. gada janvāra dokumentā *Arrangement on Officially Supported Export Credits*, TAD/PG(2019)1 un *Country Risk Classifications of the Participants to the Arrangement on Officially Supported Export Credits*.

finansējums starpuzņēmumu aizdevumu veidā. Komisija nevarēja atrast konkrēto tieši ar projektu Ēģiptē saistīto bankas aizdevumu. Tomēr 2014. gadā *Jushi* (*China*) emitēja obligāciju, lai aizstātu dažādos banku aizdevumus un uzlabotu sava parāda struktūru. Šī obligācija vairākos veidos norāda uz vajadzībām pēc kapitāla projektam Ēģiptē un apstiprina, ka *Jushi* (*China*) ražošanas darbību atbalstam Ēģiptē bija vajadzīga ārēja finansiāla palīdzība. Tādējādi Komisija uzskatīja, ka, tāpat kā Ķīnas finanšu iestāžu tiešie aizdevumi *Jushi Egypt*, uz ĒV ir attiecināmi arī pamatā esošie preferenciālie aizdevumi, kas virzīti caur *Jushi (China)*.

(747) Tā kā visus šos aizdevumus būtībā var pielīdzināt aizdevumiem, ko ĶV piešķīrusi Ķīnas uzņēmumam (kurš tad iedala ieguvumu savai ražošanas darbībai citā vietā), Komisija nolēma uzskatīt, ka tie ir tādi paši aizdevumi kā citi Ķīnas iekšzemes aizdevumi Ķīnas SŠA ražotājam. Šajā kontekstā, kā minēts 266. apsvērumā, Komisija konstatēja, ka visas valstij piederošās Ķīnas finanšu iestādes, kas izsniedza aizdevumus *Jushi* (*China*) un *Jushi Egypt*, ir valsts iestādes nozīmē, kas lietota pamatregulas 2. panta b) punktā un ko lasa saistībā ar pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punktu un saskaņā ar attiecīgo PTO judikatūru.

(748) Pēc tam Komisija aprēķināja kompensējamās subsīdijas apjomu. Šajā sakarībā Komisija norāda, ka nominālā procentu likme, ko *Jushi* (*China*) bija piemērojusi uzņēmumam *Jushi Egypt*, bija 7,5 %. Tomēr neviens no *Jushi* (*China*) piešķirtajiem finansējumiem nebija ar tik augstu procentu likmi. Faktiski vidējā procentu likme, kas IP laikā tika piemērota *Jushi* (*China*), bija 4,4 %. To vēlreiz apstiprina *Jushi* (*China*) ienākuma nodokļa deklarācija, kur finansēšanas izmaksas, kas atskaitītas no ienākumiem, kuri apliekami ar nodokli, atbilst procentu likmei 4,3 %. Tāpēc Komisija pēc 3.4.2.4. iedaļā izklāstītās aprēķinu metodikas salīdzināja vidējo procentu likmi, ko Jushi (*China*) maksā par starpuzņēmumu aizdevuma atlikušo summu IP laikā, ar likmi, kas uzņēmumam būtu jāmaksā par līdzīgu komerciālu aizdevumu, ko var saņemt tirgū.

(749) Turklāt Komisija konstatēja, ka izmeklēšanas periodā *Jushi Egypt* neievēroja parāda atmaksas grafiku mātesuzņēmumam. Patiešām, 91 miljons USD, ko 2018. gadā bija paredzēts atmaksāt uzņēmumam *Jushi* (*China*), izmeklēšanas perioda beigās vēl nebija atmaksāts. Turklāt Komisija konstatēja vairākus gadījumus, kad caur *Jushi* (*China*) saņemtie līdzekļi tika piešķirti, lai segtu *EXIM* un *CDB* aizdevuma neatmaksāto kapitālu.

(750) Lai ņemtu vērā banku pakļautību paaugstinātam riskam, ko izcēla tas, ka tika izmantoti atjaunojamie kredīti un parāda atlaišana, Komisija tādējādi nolēma riska novērtējuma skalā pavirzīties par vienu pakāpi uz leju un uzņēmumu obligācijām izmantot ASV B kredītreitingu (nevis BB), lai noteiktu tirgū balstītu standartu saskaņā ar 339. apsvērumu.

(751) Visi iepriekš šajā iedaļā aprakstītie ar šādu finansēšanu saistītie elementi skaidri rāda, ka *Jushi* (*China*) visus ieguvumus no Ķīnas finanšu iestāžu piešķirtā preferenciālā finansējuma iedalīja *Jushi Egypt*. Turklāt pēc tam, kad *Jushi Egypt* neievēroja grafiku parāda atmaksai uzņēmumam *Jushi* (*China*), *Jushi (China)* attiecīgi nepielāgoja procentu likmi un neveica pasākumus, kas ņemtu vērā starpuzņēmumu aizdevuma reālo risku, kura apjoms gadu gaitā turpināja augt. Visu minēto iemeslu dēļ tādējādi aprēķinātais ieguvums tika attiecināts uz *Jushi Egypt* ([177]).

(752) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas *Jushi Egypt* — pretēji iepriekšējā apsvēruma zemsvītras piezīmē norādītajam — apgalvoja, ka Komisija uzņēmumam *Jushi Egypt* piešķirtos aizdevumus kompensēja gan *Jushi* (*China*), gan *Jushi* (*Egypt*). Faktu ziņā tas nav pareizi, tāpēc ka par Ēģiptei piešķirto starpuzņēmumu aizdevumu aprēķinātais ieguvums tika atskaitīts no aizdevumu radītā ieguvuma, kurš aprēķināts *Jushi* (*China*), kā redzams Ķīnas uzņēmumam īpašo izpaušanas dokumentu 2.3. pielikumā. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(753) *Jushi Egypt* vēl apgalvoja, ka Komisijai nebūtu bijis jāpazemina *Jushi Egypt* kredītreitings no AA uz B, pamatojoties uz faktu, ka *Jushi Egypt* attiecībā pret savu mātesuzņēmumu neievēroja atmaksāšanas grafiku vai ka atsevišķos gadījumos *Jushi Egypt* mātesuzņēmums atmaksāja tā aizdevumus. *Jushi Egypt* korporatīvās grupas lēmums par to, ka būtu labāk, ja naudas plūsmas saglabāšanas nolūkā izmaksas segtu cits grupas subjekts, nenozīmē, ka šis cits subjekts attiecīgā gadījumā nebūtu pildījis savas saistības pret banku. Bez tam *Jushi Egypt* apgalvoja, ka Komisija pazemināja *Jushi Egypt* kredītreitingu par četrām pakāpēm, no AA uz B, taču 750. apsvērumā norādīts, ka *Jushi Egypt* riska novērtējuma skalā tiks pazemināts tikai par vienu pakāpi.

([177]) Te jāpaskaidro, ka Komisija apstiprināja, ka uzņēmumam *Jushi* (*China*) noteiktajā subsidēšanas apjomā nebija ņemti vērā *Jushi* (*China*) saņemtie aizdevumi, kuru piešķirtie ieguvumi beigās tika iedalīti *Jushi* (*Egypt*).

(754) Pirmām kārtām, Komisija norādīja, ka tā neatrada trešās puses uzņēmumam *Jushi Egypt* piešķirtu kredītreitingu un ka pierādījumus tam nebija sniedzis arī pats *Jushi Egypt*. Tādējādi uzņēmumam *Jushi Egypt* AA kredītreitings nekad nav bijis piešķirts. Tāpēc Komisijai *Jushi Egypt* kredītreitings bija jānosaka, izmantojot šai lietā pieejamos faktus. Ņemot vērā, ka mātesuzņēmums ievērojamā apjomā bija izsniedzis starpuzņēmumu aizdevumus un *Jushi* grupa darbojās kā šo *CDB* un *EXIM* izsniegto aizdevumu galvotājs, Komisija noteica, ka *Jushi Egypt* kredītreitings bija cieši saistīts ar tā mātesuzņēmuma reitingu, kurš, kā norādīts 306. apsvērumā, bija BB kredītreitings. Tāpēc Komisija orientējās pēc šī BB kredītreitinga.

(755) Otrām kārtām, Komisija nolēma kredītreitinga skalā pavirzīties par vienu pakāpi uz leju, t. i., no BB uz B, jo gadu gaitā tas nepietiekami sedza savas saistības, kā paskaidrots 750. apsvērumā. Komisija novēroja, ka, lai gan *CDB* un *EXIM* aizdevumi tika atmaksāti atbilstoši grafikam, uzņēmuma kopējās saistības gadu gaitā faktiski palielinājās. Tādējādi *Jushi Egypt* ārējo parādu aizstāja ar grupas iekšējo parādu, bet pats savas saistības pret bankām faktiski nepildīja. Ir pazīmes, kas, pretēji *Jushi Egypt* paziņotajam, rāda, ka uzņēmums nebūtu varējis pildīt savas saistības, ja visi tā kreditori būtu bijušas ārējas bankas. Piemēram, uzņēmums 2015. un 2016. gadā darbojās ar zaudējumiem un 2016. gadā tam bija negatīvs pašu kapitāls, tomēr tas tā vai tā bankai *CDB* veica milzīgas kapitāla atmaksas, kas minēto gadu laikā kopumā sasniedza 54 miljonus USD (aptuveni 546 miljonus EGP). Tādēļ uzņēmums savas ārējās saistības nebūtu spējis pildīt bez mātesuzņēmuma finansiāla atbalsta.

(756) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Komisija noraida šos apgalvojumus.

(757) Tādējādi tiek apstiprināts *Jushi Egypt* subsīdijas apjoms, kas konstatēts par preferenciālu finansējumu, ko Ķīnas politikas bankas sniedza tieši vai ar mātesuzņēmuma *Jushi* (*China*) starpniecību, un tas ir 4,87 %.

4.3.3. *Atbalsts kapitāla ieguldījumiem*

(758) *Jushi Egypt* bija jāsedz savas finansiālās vajadzības ne tikai ar tiešajiem aizdevumiem un starpuzņēmumu aizdevumiem, bet arī ar kapitāla palielināšanu.

(759) Iepriekšējās izmeklēšanās tika konstatēts, ka nolūkā atbalstīt ārvalstu ieguldījumus iniciatīvas "*Belt&Road*" ietvaros Ķīnas grupu mātesuzņēmumu līmenī tika saņemts preferenciāls finansējums un iepludināts pašu kapitāls. Tas tika konstatēts konkrēti nesen pabeigtajā riepu antisubsidēšanas izmeklēšanā ("riepu lieta") ([178]).

a) Juridiskais pamats

1) Ārējās tirdzniecības attīstības 13. piecgades plāns, ko izdevusi Tirdzniecības ministrija ("*MOFCOM*"), 2016. gada 26. decembris;

2) Valsts padomes vadlīnijas *Promotion of International Production Capacity and Equipment Manufacturing Cooperation*, izdotas 2015. gadā ("vadlīnijas");

3) Building Materials Industry Development Plan 2016-2020, Ministry of Industry and Information Technology, GXBG [2016] No. 315;

4) Šķiedras un kompozītmateriālu nozares 13. piecgades plāns;

5) *Made in China 2025*, *State Council*, 2015. gada 7. jūlijs.

b) Izmeklēšanas konstatējumi

(760) Izmeklēšanas periodā *Jushi Egypt* no valsts kontrolēta subjekta *CNBM* aktīvu iepludināšanas ceļā, proti, ar kapitāla iemaksām, saņēma dotācijas.

(761) 2012. gadā kapitāla daļu īpašnieki *Jushi Egypt* dibināšanā ieguldīja ievērojamu summu – 42,6 miljonus USD. Kopš tā laika līdz izmeklēšanas periodam *Jushi Egypt* kapitāls būtiski pieauga — līdz 162 miljoniem USD. IP beigās *Jushi Egypt* kapitāls bija aptuveni četras reizes lielāks par 2012. gada kapitālu.

([178]) Atsauci uz riepu lietu sk. iepriekš 7. zemsvītras piezīmē, sk. 3.7. iedaļu.

(762) *Jushi Egypt* pilnībā pieder *Jushi* grupai, kura pilnībā pieder *China Jushi*. *China Jushi* galvenais kapitāla daļu īpašnieks ir *CNBM holding*, kam kopš 2010. gada nepārtraukti piederējis vairāk nekā 25 % daļu.

(763) Paralēli *Jushi Egypt* kapitāla palielinājumam līdzīgā apmērā palielinājās *CNBM* dalība *China Jushi* kapitāla struktūrā. Proti, no 2010. gada līdz 2018. gada beigām *CNBM* seškārtīgi palielināja kapitāla iemaksas, ko tas ieguldīja uzņēmumā *China Jushi*, t. i., IP laikā no 154 miljoniem RMB (23,3 miljoni USD) 2010. gadā līdz 944 miljoniem RMB (142,8 miljoni USD) 2018. gadā.

(764) Kapitāla pieauguma tendence un lielums gan *Jushi Egypt*, gan *China Jushi* bija līdzīgi, kas nopietni liek domāt, ka līdz IP *CNBM* vāca finansējumu, lai ar *China Jushi* starpniecību palielinātu *Jushi Egypt* kapitālu.

(765) Papildus kapitāla iemaksu pieaugumam no *CNBM*, izmantojot citus kapitāla kontu veidus, tika nodotas ievērojamu līdzekļu summas *China Jushi* un *Jushi* grupai.

(766) Lai noteiktu nodošanas būtību un to, kādos apstākļos attiecīgajos uzņēmumos mainījās kapitāla piederība, Komisija centās no *CNBM* iegūt vajadzīgo informāciju. Tomēr *CNBM* izmeklēšanā nesadarbojās, kā skaidrots 3.2.2. iedaļā. Nesaņēmusi *CNBM* atbildi un pēc pamatregulas 28. panta noteikumu piemērošanas Komisijai saviem konstatējumiem par *CNBM daļēji* bija jāizmanto pieejamie fakti. Tā Komisijai bija jāizmanto pieejamie fakti, lai noskaidrotu finansējuma avotu kapitālam, ko *CNBM* citustarp ar *China Jushi* starpniecību nodrošināja uzņēmumam *Jushi Egypt*.

(767) Lai nonāktu pie šāda secinājuma, Komisija konstatēja skaidru *CNBM* apņemšanos investēt veicinātajās aizjūras nozarēs. Šajā kontekstā *CNBM* gada pārskatā, savā tīmekļa vietnē un ražotnēs sevi pasludinājis par "*aktīvu iniciatīvas "Road&Belt" iedzīvinātāju*". Piemēram, tas "*radījis 312 cementa projektus 75 pasaules valstīs un reģionos, vairāk nekā 60 stikla šķiedras projektus, īstenojis 33 ieguldījumu projektus, uzcēlis 5 aizjūras noliktavas, atvēris 14 aizjūras celtniecības materiālu lielveikalu ķēdes un pasaulē vada vairāk nekā 30 rūpnīcas*" ([179]).

(768) Konkrētāk, SŠA kontekstā *CNBM* 2012. gadā izveidoja *Jushi Egypt*, vertikāli integrētu SŠA ražotāju Ēģiptē un Ķīnas ražotāja eksportētāja *Jushi* meitasuzņēmumu. Turpmāko gadu laikā *Jushi Egypt* ražošanas jaudas kāpināšanai tika īstenoti vairāki svarīgi ieguldījumu projekti. Piedevām 2015. gadā *CNBM* nodibināja *Hengshi Egypt*, Ķīnas ražotāja eksportētāja *Hengshi* meitasuzņēmumu. Šis Ēģiptes SŠA ražotājs, kas nav vertikāli integrēts, galvenās izejvielas iegūst no saistītā uzņēmuma *Jushi Egypt*. Saskaņā ar publiski pieejamu informāciju bez tam ir parakstīti līgumi par jauna, ar *Taishan* (cita *CNBM* grupas ražotāja eksportētāja) saistīta uzņēmuma drīzu izveidi Ēģiptē.

(769) Turklāt *Jushi China* ir nodibinājis vairākus aizjūras ražošanas un tirdzniecības meitasuzņēmumus Dienvidāfrikā, Dienvidkorejā, Itālijā, Spānijā, Francijā, Kanādā, Indijā, Singapūrā, Japānā, ASV un Honkongā. 2016. gadā *CNBM* grupa savai 13. piecgades plāna globalizācijas stratēģijai (2016.–2020.g.) savāca vairāk nekā 5 miljardus RBM (747,38 miljoni USD); stratēģijā ietilpst iepriekš minētie Ēģiptes projekti, kā arī 300 miljoni USD ieguldījumiem rūpnīcā ASV ražošanas sākšanai 2018. gadā ([180]). Indijā plāns paredz līdz 2020. gada vidum izveidot ražotni ar 100 000 tonnu jaudu. Izmeklēšanas periodā krietni uz priekšu bija pavirzījušies papildu plāni par SŠA ražotnes izveidi Turcijā.

(770) Visi minētie aizjūras projekti iederas plašākā Ķīnas politikas "*Go Out*" kontekstā. Šajā sakarā *CNBM* priekšsēdētājs *Song Zhiping*, piemēram, ir sacījis: "*Ar Jushi ASV projekta parakstīšanu tiks ielikts stūrakmens China Jushi globalizācijas stratēģiskajā izstrādē un vienlaikus sperts būtisks solis augstāku mērķu sasniegšanā. Tas arī kalpo par atskaites punktu CNBM un pat visas Ķīnas celtniecības materiālu nozares globalizācijā.*"

([179]) Ziņu dēlis *Jushi Egypt* pie ražotnes ieejas.

([180]) *China Jushi Online News Center*, kā arī raksts"*Jushi plans to establish a factory in India*", *JEC Composites News*, 2016. gada 4. augusts, http://www.jeccomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india (pēdējoreiz skatīts 2020. gada 3. februārī).

(771) Turklāt 148. apsvērumā minēts, ka ceļvedī "*Made in China 2025*" ([181]) nosauktas desmit stratēģiskās nozares, kuru vidū ir SŠA. Attiecībā uz šīm galvenajām nozarēm plāna "*Made in China 2025*" 3.9. nodaļā ir skaidri norādīts, ka Ķīna:

a) "*atbalstīs uzņēmumus apvienoties, veikt pašu kapitāla ieguldījumus un riska kapitāla ieguldījumus aizjūras valstīs;*

b) *aktīvi piedalīsies starptautiskajā rūpnieciskajā sadarbībā un to veicinās un īstenos tādus svarīgus stratēģiskus plānus kā "Silk Road Economic Belt" un "21st-Century Maritime Silk Road", lai paātrinātu ar apkārtējām valstīm savstarpēji savienotas infrastruktūras izveidi un dziļu rūpniecisko sadarbību;*

c) *izmantos "atvērtību" pie robežām un izveidos daudzus aizjūras ražošanas sadarbības parkus atbalsttiesīgajās valstīs;*

d) *veicinās augstas klases iekārtu, progresīvu tehnoloģiju un spēcīgas rūpniecības pārvietošanu uz aizjūras valstīm*".

(772) Citā intervijā *Song Zhiping* ir norādījis, ka no uzņēmējdarbības viedokļa *CNBM* velta īpašu uzmanību politikai, kura saistīta ar valsts iniciatīvu "*Belt&Road*", un šī iniciatīva "*paver Ķīnas celtniecības materiālu grupai unikālas iespējas*". Viņš arī uzsvēra, ka politika "*Go Out*" ir saistīta ar finansiālu sadarbību, tā būs sekmīga tikai tad, "*ja apvienosim finanses, suverēnu fondu sadarbību, pircēja kredītu, finanšu līzingu un citus veidus, ja sadarbojamies ar mērķi īstenot politiku "Go Out"*. Turpat *Song Zhiping* vēl piebildis: "*Starptautiskā sadarbība jaudas jomā jāapvieno ar valsts politiku "Belt&Road", sevišķi ar valsts finanšu politiku. Agrāk veicām vienkāršus ieguldījumus, aizņemoties naudu, lai to aizdotu par jaunu, un neizvirzījām lielus mērķus. Vēlos pārņemt tādu modeli, kas līdzinātos Ķīnas Guoxin Holdings modelim, kur uzņēmumi iegulda 10 procentus un valsts ārvalstu valūtas rezerves sasniedz 90 procentus. Mums jāatbrīvojas no senā paraduma paļauties uz aizdevumiem un jāmeklē jauni darījumdarbības finansēšanas un organizēšanas modeļi. Manuprāt, mums pilnībā jāizmanto lielās finansiālās priekšrocības, kuras valstij ir patlaban, straujāk jāveido ieguldījumu fondi būvniecības materiālu jomā, jāmobilizē lielāks kapitāls ieguldījumiem un jāatbalsta celtniecības materiālu uzņēmumu centieni sekot politikai "Go Out"*."

(773) Tas, ka šo redzējumu atbalsta Ķīnas valdība, izriet no Valsts padomes *SASAC* direktora *Xiao Yaqing* runas *CNBM* organizētajā konferencē: "*Centrālie uzņēmumi ir valsts ekonomikas mugurkauls, tie cieši jāintegrē valsts stratēģijā "Belt&Road", izmantojot izdevīgo ražošanas jaudu, izceļot svarīgākās nozares un stimulējot starptautisko sadarbību ražošanas jaudas un iekārtu jomā. Tie palīdz radīt jaunu valsts vizītkarti politikai "Go Out" (..). Pēdējo gadu laikā China Building Materials un China Materials Group ir paātrinājuši politikas "Go Out" izpildi un sasnieguši izcilus rezultātus, un, lai virzītu Ķīnas celtniecības materiālu rūpniecības internacionalizāciju, liela nozīme ir grupas pārstrukturēšanai. (..) Pēc reorganizācijas jaunā uzņēmuma sākotnēji plānotie ieguldījumu projekti iniciatīvā "Belt&Road" iesaistītajās valstīs ieguldīs vairāk nekā 90 miljardus juaņu*" ([182]).

(774) Kā skaidrots 93. apsvērumā, izmeklēšanā atklājās, ka *CNBM Building* ir uzņēmums, kurš ir Ķīnas valsta īpašumā, un tas tieši un netieši pieder mātesuzņēmumam *CNBM*, kas savukārt pilnībā pieder *SASAC*. Tā vietā, lai darījumdarbībā sekotu tirgus loģikai, Ķīnas valdība izmanto *SASAC* kā galveno līdzekli valsts īpašumā esošu uzņēmumu kontrolei dažādos veidos ar mērķi īstenot savu politiku un plānus ([183]). Neskarot secinājumu, ka *CNBM* ir valsts iestādei raksturīgas iezīmes pamatregulas 3. panta nozīmē, uz visu iepriekš minēto pierādījumu pamata var secināt, ka *CNBM* un *Jushi* grupa attiecīgā ražojuma ražošanā un eksportā rūpīgi īsteno rūpniecības un valdības politiku, arī attiecībā uz iniciatīvu "*Belt&Road*" un politiku "*Go Out*".

([181]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf.

([182]) "*Xiao Yaqing: to build a "going out" national new business card after the reorganization of the enterprise*", Avots: *Sina Finance*, autors: *Sina Finance*, publikācijas datums: 29.8.2016.

([183]) Sk. arī Komisijas dienestu darba dokumentu *Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations, 20 December 2017, SWD(2017) 483 final/2*, pieejams interneta vietnē: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

(775) Šādā kontekstā *CNBM* saņēma valdības finansiālu ieguldījumu, lai īstenotu šo politiku, kā arī finansētu savus ieguldījumus attiecīgā ražojuma ražošanā Ēģiptē. Tā kā *CNBM* un ĶV šajā jautājumā nesadarbojās nemaz, Komisija nevarēja noteikt faktisko finansējuma avotu un sīki pamatot, vai šo finansiālo ieguldījumu veica *SASAC* vai "*Silk Road Fund*" ("*SRF*"), kas ir instruments stratēģijas "*Belt&Road*" īstenošanai. Tomēr uz pieejamo faktu pamata Komisija, ievērojot pamatregulas 28. pantu, secināja, ka gan *SASAC* ([184]), gan *SRF* ([185]), kad tie veic finansiālu ieguldījumu uzņēmumā *CNBM*, uzskatāmi par valsts iestādēm pamatregulas 3. panta un 2. panta b) punkta nozīmē. Katrā ziņā, pat ja *SASAC* un *SRF* nebūtu valsts iestādes, saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1) punkta iv) apakšpunktu ([186]) tiktu uzskatīts, ka valdība tiem abiem ir uzticējusi vai tos norīkojusi īstenot valdības politiku un pildīt valdības funkcijas.

(776) Tāpat sadarbības trūkuma dēļ Komisija, pamatojoties uz visiem iepriekš minētajiem pierādījumiem par ārpus Ķīnas, īpaši Ēģiptē, īstenotu projektu finansēšanu saskaņā ar iniciatīvu "*Belt&Road*", kā arī uz konstatējumiem riepu lietā, secināja, ka *CNBM* saņēma finansiālu ieguldījumu dotāciju veidā, ko pēc tam izmantoja secīgām kapitāla iemaksām, lai palielinātu *Jushi Egypt* darbībai Ēģiptē pieejamo kapitālu.

(777) Citus pierādījumus *CNBM* nesniedza, tāpēc Komisija, pamatojoties uz publiski pieejamiem pierādījumiem, nolēma kompensēt secīgos *Jushi Egypt* kapitāla palielinājumus, kas ar mērķi Ēģiptē izveidot un attīstīt *CNBM* ražošanas iekārtas īstenoti valsts atbalstītas pašu kapitāla iepludināšanas veidā. Šāds atbalsts atbilstu arī tiem punktiem, par kuriem Ķīna un Ēģipte vienojās Sadarbības nolīgumā par SETS zonas izveidi un kurus 706. apsvērumā jau izklāstīto iemeslu dēļ attiecina uz Ēģipti, tāpēc to var attiecināt uz ražojumiem, ko eksportē no Ēģiptes.

c) Ieguvums

(778) Pēc tam Komisija analizēja, vai ĶV ar *SASAC* un/vai *SRF* starpniecību sniegtais finansiālais ieguldījums piešķīra *Jushi Egypt* ieguvumu. Arī šajā gadījumā *CNBM* nesadarbošanās dēļ Komisijai saskaņā ar pamatregulas 28. pantu konstatējumi bija jāpamato uz pieejamajiem faktiem.

(779) Šīs iedaļas b) punktā pierādījumu kopums rāda, ka gan *SASAC*, gan *SRF* pilnvaras un uzdevums ir īstenot valdības politiku un plānus, arī sniedzot finansiālu atbalstu un finansējumu veicinātām nozarēm, to skaitā SŠA, lai īstenotu stratēģiju "*Go Out*". *SASAC* un *SRF*, piešķirot finansējumu, neievēro tirgus principus un neseko tirgus uzvedībai, bet darbojas, lai īstenotu attiecīgo valdības politiku. Riepu lietā tika atrasts labs piemērs tam, ka to darbības nav saistītas ar tirgus likumsakarībām; *SRF* bija piešķīris grupas mātesuzņēmumam dotāciju meitasuzņēmuma iegādei ES. Turklāt riepu lietā Komisija konstatēja, ka šādi projekti tika veidoti pēc līdzīga parauga ([187]). Tādējādi ir pamatoti pieņemt, ka *CNBM*, būdams galvenais centrālais VU, sekos tādam pašam paraugam un saņems ieguvumu no līdzīgām subsīdijām.

(780) Komisija arī norādīja, ka secīgi un paralēli palielinātā kapitāla apjoms, ko *Jushi Egypt* saņēma caur *China Jushi*, aptuveni atbilda ieguldījumu projekta Ēģiptē finansējuma deficītam, kas bija radies pēc finansēšanas ar preferenciālo finansējumu, kā tā aprakstīta 4.3. iedaļā. 763.–766. apsvērumā paskaidrots, ka tieši šī finansējuma deficīta segšanai uzņēmumā *Jushi Egypt* veiktais kapitāla palielinājums lielā mērā sakrīt ar *CNBM* secīgi palielināto kapitāla apjomu un mērogu *Jushi* grupā un *China Jushi*. Tas pilnībā atbilda SASAC un SRF darbības un finansēšanas mērķim, uz ko skaidri norādīja arī CNBM pārstāvji un *SASAC* un *SRF* amatpersonas.

([184]) Pierādījumi, kas pamato secinājumu par to, ka *SASAC* ir valsts iestādei raksturīgas iezīmes, atrodami arī Komisijas dienestu darba dokumenta SWD (2017) 483 5. iedaļā, sk. iepriekšējo zemsvītras piezīmi.

([185]) Pierādījumi, kas pamato secinājumu par to, ka *SRF* ir valsts iestādei raksturīgas iezīmes, atrodami arī riepu lietā, kā tā minēta iepriekš 7. zemsvītras piezīmē, proti, minētās regulas 3.7. iedaļas 341.–360. apsvērumā.

([186]) Sk. arī Riepu regulas 358. apsvērumu.

([187]) Atsauci uz riepu lietu sk. 7. zemsvītras piezīmē.

(781) Pamatojoties uz pierādījumiem lietas materiālos un saskaņā ar pamatregulas 28. pantu Komisija secināja, ka *SASAC* un/vai *SRF* sniegtais finansiālais ieguldījums piešķīra ieguvumu pamatregulas 3. panta 2) punkta nozīmē.

d) Subsīdijas apjoma aprēķināšana

(782) 207.–217. apsvērumā paskaidrots, ka *CNBM* mātesuzņēmums neatbildēja uz anketas jautājumiem. Tāpēc nebija iespējams nedz pārbaudīt subsīdijas, kas mātesuzņēmuma līmenī tika saņemtas sakarā ar grupas ārvalstu ieguldījumiem, kuri saistīti ar attiecīgo ražojumu, nedz noteikt precīzu ieguvuma summu.

(783) Tādējādi, lai noteiktu subsīdijas apjomu, kas piešķirts ar finansiālo ieguldījumu, kuru dotāciju veidā veica *SASAC* vai *SRF*, Komisija, piemērojot pamatregulas 28. pantu, izmantoja pieejamos faktus. Kā jau paskaidrots, Komisija vairākos grupas uzņēmumos Ķīnā konstatēja paralēlu kapitāla palielinājumu, kas galu galā vienā un tajā pašā periodā un nemainīgā lielumā tika novirzīts uz *Jushi Egypt*. Tā kā šo atbilstoši iniciatīvai "*Belt&Road*" un politikai "*Go Out*" Ēģiptei iezīmēto finansējumu *CNBM* saņēma no *SASAC* un/vai *SFR*, *CNBM* tika vienkārši izmantots, lai novirzītu šos līdzekļus uz *Jushi Egypt*, nepiešķirot sev nekādu ieguvumu, jo tas neatbilstu iezīmēto līdzekļu mērķim. To apstiprina arī fakts, ka finansējuma deficīta apjoms Ēģiptes ieguldījumiem *Jushi Egypt* lielā mērā atbilda kapitāla palielinājuma apjomam.

(784) Lai noteiktu, cik lielus līdzekļus *CNBM* novirzīja uz *Jushi Egypt* iepludināta pašu kapitāla veidā, Komisija analizēja un izsekoja secīgo aktīvu pieaugumu attiecīgajos uzņēmumos, proti, *Jushi Egypt*, *Jushi* grupā un *China Jushi*, kuru galvenais kapitāla daļu īpašnieks ir *CNBM*.

(785) Izsekojot līdzekļu plūsmai, Komisija pārbaudīja ne tikai kapitāla iemaksu, bet arī citu pašu kapitāla instrumentu palielinājumu. Konkrētāk, starpniekuzņēmumos *China Jushi* un *Jushi* grupa tika atklāts ievērojams līdzekļu apjoms kapitāla pārpalikuma veidā. Īpaši attiecībā uz šiem starpniekuzņēmumiem Komisija atklāja, ka konkrētos gadījumos, kad tika palielināts pašu kapitāls, šiem uzņēmumiem nodotais līdzekļu apjoms pārsniedza to apjomu, kuru uzņēmums vēlāk uzrādīja pie kapitāla iemaksām. Tādējādi šie līdzekļi uzņēmumam būtu pieejami bez gaidāmām izmaiņām uzņēmuma īpašumtiesību daļā. Ņemot vērā pašu kapitāla iepludināšanu kapitāla iemaksu ceļā un summas, kas konstatētas tādos citos kapitāla kontos kā kapitāla pārpalikums, Komisija varēja noteikt, ka vairāk nekā 87 % no *Jushi Egypt* pašu kapitāla varētu būt piedēvējams *CNBM*. Pēc šādas pieejas aprēķinātā saņēmēja kopējā ieguvuma summa tādējādi ir 142,8 miljoni USD.

(786) Tomēr, tā kā piekļuve sīkākai informācijai bija ierobežota, Komisija visu šo līdzekļu izcelsmi precīzi noteikt nevarēja un tāpēc nevarēja ar pietiekamu ticamību noteikt, ka visus citos *Jushi Egypt* kapitāla kontos esošos līdzekļus bija novirzījis un nodevis subjekts *CNBM*.

(787) Tāpēc Komisija rīkojās ar lielāku piesardzību un koncentrējās tikai uz tā kapitāla iemaksu dinamiku, kuram ar pietiekamu ticamību tika noteikta izcelsme no *CNBM*. Konkrētāk, Komisija ņēma vērā vienkārši to kapitāla iemaksu pieaugumu, kuras *CNBM* kopš 2010. gada veica uzņēmumā *China Jushi*, un paralēlā kapitāla pieauguma dinamiku, kas uzņēmumā *Jushi Egypt* vērojama kopš 2012. gada. Rezultātā Komisija uzskatīja, ka *CNBM* nodrošināja 51 % (kas atbilst 82,7 miljoniem USD) no *Jushi Egypt* pašu kapitāla, izmantojot no *SASAC* vai *SRF* saņemto finansiālo ieguldījumu.

(788) Kad tika noteikta viss dotāciju apjoms, Komisija saskaņā ar pamatregulas 6. un 7. pantu aprēķināja ieguvumu, kas izmeklēšanas periodā piešķirts *Jushi Egypt*. Ieguvums no dotācijām, kas rodas, palielinot pašu kapitālu, būtu jāattiecina uz IP, ņemot vērā amortizācijas periodu pašu kapitālam, kas nav pamatlīdzekļi, un tāpēc uz to parasti attiecas sadales noteikumi atbilstīgi pamatregulas 7. panta 4. punktam.

(789) Tā kā *CNBM* nesadarbojās, Komisijai nebija sīkākas informācijas par konkrētu vienošanos ar *SASAC* vai *SRF* par tādas dotācijas izmantošanu, kura saistīta ar pašu kapitāla ieguldījumiem. Riepu lietā Komisija dotācijas summu amortizēja attiecībā uz septiņiem gadiem, jo tas atbilda *SRF* ieguldījuma vidējam ilgumam un citam vienlaicīgam aizdevumam, kas tika piešķirts šim darījumam ([188]). Tomēr, tā kā šajā lietā sadarbības nebija un kapitāla daļu īpašnieki konkrēti nav vienojušies, Komisija saskaņā ar pamatregulas 7. panta 3. punktu saistībā ar 7. panta 4. punktu, kas paredz, ka var izmantot citu amortizācijas periodu, ja to pamato apstākļi, nolēma izmantot piesardzīgu pieeju un izmantot *Jushi Egypt* aktīvu vidējo lietderīgās izmantošanas laiku, pieņemot, ka finansējums tika izmantots, lai novērstu deficītu ieguldījumu projektā. Uz šāda pamata Komisija izmantoja divpadsmit gadu amortizācijas periodu. Rezultātā iegūtais subsidēšanas apjoms ir 1,65 %.

e) Piezīmes par atbalstu kapitālieguldījumiem

(790) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas *CNBM* grupa apgalvoja, ka Komisija nebija pierādījusi, ka pašu kapitāls ir attiecināms uz *CNBM* un konkrēti to, ka tā izcelsme nav *China Jushi* vai *Jushi* grupas peļņa. Šai pašā sakarā uzņēmums vēl apgalvoja, ka Komisija nebija paskaidrojusi, kāpēc katru gadu kopš 2010. gada *CNBM* sniedza līdzekļus *China Jushi*, bet tikai atsevišķos gados minētie līdzekļi tika novirzīti tālāk *Jushi* grupai un *Jushi Egypt*. Līdzīgi tas apgalvoja, ka Komisija nav pierādījusi, ka atbalsts kapitāla ieguldījumiem ir attiecināms uz kādu valsts iestādi un rezultātā tas nevar būt subsīdija. Visbeidzot, *CNBM* grupa pieprasīja, lai tad, ja Komisija saglabā savu pieeju, tā izpaustu, kāpēc tā uzskata, ka starp kapitāla atbalstu, ko *CNBM* sniegusi uzņēmumam *China Jushi*, un atbalstu starp *Jushi* grupu un *Jushi Egypt* pastāv kopsakarība.

(791) Pirmkārt, Komisija attiecībā uz līdzekļu izcelsmi norādīja, ka uzņēmums nesniedza papildu pierādījumus, kas pamatotu apgalvojumu. Tomēr Komisija analizēja sīkāk attiecīgo uzņēmumu pārskatus, lai noskaidrotu, vai pašu kapitāla pieaugumu radīja to peļņa. Komisija novēroja, ka nevienā gadījumā pašu kapitāla pieauguma pamatā nebija peļņa vai nesadalītās peļņas konti. Taču Komisija noskaidroja, ka 2012. un 2016. gadā atsevišķos gadījumos *China Jushi* pašu kapitāla pieaugums varēja tikt attiecināts uz kapitāla rezervēm. Tomēr uzņēmums nesniedza informāciju par kapitāla rezervju kontos iekļauto līdzekļu izcelsmi. Izmeklēšanā piedevām tika noteikts, ka viens no *CNBM* grupas uzņēmumiem bija saņēmis valdības subsīdijas un iegrāmatojis tās kapitāla rezervju kontos. Tādējādi Komisija secināja, ka nesadalītā peļņa nav attiecināma uz tiem līdzekļu avotiem, kas *Jushi Egypt* kopš 2012. gada izlietoti pašu kapitāla pieaugumam.

(792) Otrkārt, attiecībā uz līdzekļu nodošanas brīdi *Jushi* grupai un uzņēmumam *Jushi Egypt* Komisija norādīja, ka *CNBM* grupa nav sniegusi citus pierādījumus, kas pamatotu vai paskaidrotu tās pašu kapitāla pieauguma grafika plānošanu. Komisija tāpat norādīja, ka papildus novēlotai pašu kapitāla nodošanai starp uzņēmumiem, pašu kapitāla pieaugums atbilda arī *Jushi Egypt* atšķirīgajām kapitāla prasībām, kas saistītas ar ieguldījumiem analizētajā periodā.

(793) Treškārt, attiecībā uz to, vai kapitāla pieauguma pamatā esošo līdzekļu izcelsmi var attiecināt uz valsts iestādi, 775. apsvērumā Komisija norādīja, ka pat tad, ja *SASAC* un *SRF* nebūtu valsts iestādes, saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1) punkta iv) punktu tiktu uzskatīts, ka valdība tām ir uzticējusi vai tās norīkojusi īstenot valdības politiku un pildīt valdības funkcijas.

(794) Visbeidzot, attiecībā uz informācijas izpaušanu par kopsakarības noteikšanu starp kapitāla atbalstu, ko *CNBM* sniegusi uzņēmumam *China Jushi*, un atbalstu starp *Jushi* grupu un *Jushi Egypt*, Komisija norādīja, ka šī informācija ir sniegta. 758.–789. apsvērumā izsmeļoši sniegti konstatējumi un subsīdijas apjoma aprēķināšanas metodika. Tāpat īpašajā izpaušanas dokumentā uzņēmumam tika sniegta pilnīga informācija par Komisijas rīcībā esošajiem pierādījumiem un tās veikto analīzi par kapitāla atbalstu, ko *CNBM* sniedza uzņēmumam *China Jushi* un ko *Jushi* grupa sniedza uzņēmumam *Jushi Egypt*.

(795) Ņemot vērā visus izklāstītos argumentus, Komisija šos apgalvojumus noraida.

([188]) Riepu regulas 418. apsvērums.

(796) *CNBM* grupa arīdzan apgalvoja, ka Komisija nav noteikusi ieguvuma apjomu un tai jāpierāda, kāpēc neviena pašu kapitāla nodrošināšana neatbilst parastai ieguldījumu praksei.

(797) Komisija atgādināja, ka izmeklēšanas laikā lietas izmeklēšanas grupa centās piekļūt vajadzīgajai informācijai *CNBM*. Taču *CNBM*, kā skaidrots 3.2.2. iedaļā, izmeklēšanā nesadarbojās, un konstatējumos par *CNBM* Komisijai bija jāizmanto fakti, kas tai bija pieejami. Turklāt 778.–781. apsvērumā ir aprakstīts, kā tika noteikts ieguvums. Īsumā, tur paskaidrots, ka *SASAC* un *SRF*, piešķirot finansējumu, nevis ievēroja tirgus principus, bet gan darbojās, lai īstenotu attiecīgo valdības politiku. Tādēļ Komisija apgalvojumu noraida.

(798) *CNBM* grupa vēl apgalvoja, ka visus *CNBM* sniegtos līdzekļus nevar uzskatīt par valsts iestāžu izcelsmes līdzekļiem. Tāpēc Komisija nevar secināt, ka viss apgalvotais kapitāla atbalsts, ko *CNBM* sniedza *China Jushi*, ir subsīdija. Tādējādi uzņēmums apgalvoja, ka ieguvums nevar pārsniegt *CNBM* Ķīnā konstatēto subsīdijas likmi, kas reizināta ar kapitāla atbalstu. *CNBM* grupa arī apgalvoja, ka Komisija neaprēķināja ieguvumu, jo neņēma vērā, ka *CNBM* atbalstu kapitāla ieguldījumiem sniedza apmaiņā pret daļām un līdz ar to — dividendēm.

(799) Pirmkārt, Komisija norādīja, ka uzņēmums nesniedza papildu pierādījumus, kas pamatotu apgalvojumu. Tāpat Komisija atgādināja, *CNBM* izmeklēšanā nesadarbojās un konstatējumos par *CNBM* Komisijai bija jāizmanto fakti, kas tai bija pieejami. Šajā sakarā Komisija atgādināja, ka 3.4. un 3.8. iedaļā *CNBM* konstatētās subsīdijas likmes pamatā bija publiski pieejamajā *CNBM* revīzijas ziņojumā norādītie aizdevumi un dotācijas un tādējādi Komisija savus konstatējumus ļoti piesardzīgi attiecināja tikai uz konkrētām īpašu subsīdiju shēmu ietvaros piešķirtām subsīdijām, kuras varēja viegli identificēt un kuras nav saistītas ar konkrēto subsīdijas shēmu. Tādēļ, ja Komisija ir kļūdījusies, tad piesardzības dēļ.

(800) Visbeidzot, Komisija norādīja, ka izmeklēšana neaplūko, vai *CNBM* līdzekļi tika nodoti apmaiņā pret daļām. Gluži pretēji — izmeklēšanā tika noteikts, ka *CNBM* no valdības saņēma finansiālus ieguldījumus, lai īstenotu tās politiku, un šie finansiālie ieguldījumi tika saņemti dotāciju veidā, kuras pēc tam tika izmantotas kapitāla ieguldījumiem *Jushi Egypt* darbības finansēšanai.

(801) Ņemot vērā visus izklāstītos argumentus, Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

(802) *CNBM* grupa turklāt apgalvoja, ka Komisija neņēma vērā EGP vērtību laikā, kad tika sniegts atbalsts kapitāla ieguldījumiem. Tā kā 2016. gada beigās EGP tika ievērojami devalvēta, rezultātā mākslīgi tika palielināts *Jushi Egypt* ieguvums šīs shēmas ietvaros. Komisija atzina, ka EGP tika būtiski devalvēta 2016. gadā. Tā piedevām norādīja, ka secīgais kapitāla pieaugums tik tiešām bija iegrāmatots *Jushi Egypt* finanšu pārskatos IP laikā pēc vēsturiskajiem valūtas maiņas kursiem. Uz *Jushi Egypt* finanšu pārskatos izmantotās metodikas pamata Komisija tāpēc attiecībā uz kapitāla piešķiršanu attiecīgi pielāgoja valūtas kursu.

(803) Visbeidzot, *CNBM* grupa apgalvoja, ka no kapitāla ieguldījumiem piešķirtais ieguvums nav jāsadala uz ilgāku laikposmu. Uzņēmums apgalvoja, ka nav pierādījumu par *Jushi* saņemto kapitāla ieguldījumu saistību ar pamatlīdzekļu iegādi.

(804) Komisija norādīja, ka netika sniegti citi pierādījumi šā apgalvojuma pamatošanai. Turklāt Komisija atgādināja, ka jaunas ražotnes izveide nozīmē pamatlīdzekļu iegādi. Turklāt izmeklēšanā savākti pamatoti pierādījumi tam, ka kopš *Jushi Egypt* izveides uzņēmums piedalījās pamatlīdzekļu iegādē un veidošanā. Tādēļ Komisija šo apgalvojumu noraida.

4.4. **Eksporta kredītu apdrošināšana**

(805) Izmeklēšanas periodā uz *Jushi Egypt* attiecās arī eksporta kredītu apdrošināšana ar *Sinosure* atbilstīgi līgumam, kas parakstīts ar *Jushi China* un attiecās arī uz *Jushi Egypt* eksportu. Prēmija, kas maksājama par eksportu no Ēģiptes, neatšķīrās no prēmijas, ko iekasē par eksportu no ĶTR.

(806) Kā minēts 3.5. iedaļā, *Sinosure* pieder ĶV, kas pār to īsteno būtisku kontroli, un tādēļ ir valsts iestāde. Katrā ziņā ĶV tai ir uzticējusi un to norīkojusi [pildīt funkcijas]. Turklāt 3.5. iedaļā jau ir noteikts, ka prēmijas SŠA ražotājiem Ķīnā bija maksātas ar preferenciāliem noteikumiem. Fakts, ka par eksportu no Ēģiptes iekasētā prēmija neatšķiras no prēmijas par eksportu no Ķīnas, skaidri norāda uz to, ka *Sinosure*, nosakot eksporta kredītu apdrošināšanas cenu, neņēma vērā valsts risku, un ka konstatējumi par eksportu no *Jushi China* ir spēkā arī par *Jushi Egypt*.

(807) Tāpēc Komisija secināja, ka uzņēmums *Sinosure* bija valsts iestāde nozīmē, kas lietota pamatregulas 2. panta b) punktā, ko lasa saistībā ar pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punktu un saskaņā ar attiecīgo PTO judikatūru, vai ka ĶV tam bija uzticējusi vai devusi norādījumus [pildīt funkcijas]. Papildus tam, *Jushi Egypt* tika piešķirts ieguvums, jo apdrošināšana tika sniegta par zemākām likmēm nekā minimālā maksa, kas bija nepieciešama *Sinosure*, lai segtu savas darbības izmaksas.

(808) Komisija arī noteica, ka subsīdijas, kas piešķirtas eksporta apdrošināšanas programmas ietvaros, ir īpašas tāpēc, ka tās nevar iegūt, neveicot eksportu, un tādējādi to nosacījums ir eksports pamatregulas 4. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

(809) Tomēr, neskarot konstatējumu par šīs programmas kompensējamību un ņemot vērā to, ka iespējamais kompensējamais ieguvums būtu nenozīmīgs, Komisija nolēma šo programmu sīkāk neizvērtēt.

4.5. **Preču piegādāšana par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo**

4.5.1. *Elektroenerģijas piegāde par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo*

(810) Tā kā elektroenerģijas tarifus Ēģiptē nosaka valsts līmenī un ražotāji eksportētāji maksā parasto tarifu, kas noteikts rūpnieciskajiem lietotājiem konkrētā sprieguma diapazonā, netika konstatēts ieguvums no elektroenerģijas piegādes par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo.

(811) Netika konstatēts ieguvums no gāzes piegādes par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo. Gāzes tarifus nosaka atsevišķām rūpniecības nozarēm, bet ražotāji eksportētāji ietilpst tādā pārējo rūpniecisko lietotāju kategorijā, kurai nepiemēro zemāko tarifu. Līdz ar to nav nedz īpašu iezīmju, nedz ieguvuma.

4.5.2. *Zemes izmantošanas tiesību nodrošināšana par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo*

4.5.2.1. Zemes iegāde, ko veic Jushi Egypt

a) Juridiskais pamats

(812) Programmas juridisko pamatu veido šādi normatīvie akti:

— Likums Nr. 83/2002 par īpašām ekonomiskajām zonām (*Law No. 83/2002 on Economic Zones of a Special Nature*) ("Likums Nr. 83/2002");

— Ēģiptes Arābu Republikas prezidenta dekrēts par Likumu Nr. 27/2015, ar ko groza dažus noteikumus Likumā Nr. 83/2002 par īpašām ekonomiskajām zonām (*Decree of the President of the Arab Republic of Egypt on Law No. 27/2015 Amending some Provisions of Law of Economic Zone of Special Nature issued by Law No. 83/2002*) ("Likums 27/2015");

— Likums Nr. 8/1997 par ieguldījumu garantijām un stimuliem (*Law No. 8 of 1997 On Investment Guarantees and Incentives*) ("Likums 8/1997");

— Ieguldījumu likums, kas ieviests ar Likumu Nr. 72/2017 (*Investment Law as Enacted by Law No. 72 of 2017*);

— Premjerministra 2017. gada rezolūcijas projekts Nr. 2310 par izpildnoteikumu izdošanu attiecībā uz Ieguldījumu likumu, kas izdots, pamatojoties uz 2017. gada Likumu Nr. 72 (*The Prime Minister's Draft Resolution No. (2310) of 2017 Concerning issuing the Executive Regulations of Investment Law Issued by virtue of Law No. 72 of 2017*).

b) Izmeklēšanas konstatējumi

(813) Saskaņā ar 5. pantu Likumā Nr. 83/2002, kas grozīts 2015. gadā, Suecas kanāla zonā *"īpašumtiesības uz zemi šajā zonā ir iestādei"*. Kopš 2015. gada no galvenās iestādes vairs nav iespējams iegādāties zemi pilnīgā īpašumā. Patlaban galvenā iestāde zemes lietojuma tiesības ir piešķīrusi tikai Ēģiptes attīstītājam *Main Development Company* ("*MDC*"). Tad *MDC* konkursa procedūrā nodod zemi lietojumā tādiem apakšattīstītājiem kā, piemēram, *TEDA*. Pēc tam šie apakšattīstītāji iznomā zemi uzņēmumiem, kas atrodas šajā zonā.

(814) Tomēr, kad 2011. gadā *Jushi Egypt* sāka celt savu ražotni, no Ēģiptes iestādēm joprojām bija iespējams iegādāties pilnīgas zemes īpašumtiesības. Tolaik *Jushi Egypt* nopirka zemes gabalu no *TEDA*. Savukārt 1998. gadā *TEDA* šo zemes gabalu ar sava priekšteča *Egypt China Joint Venture company* starpniecību iegādājās no Suecas provinces par ļoti zemu cenu (mazāk nekā 1 USD/m^2) un bez konkursa procedūras. Pēc sākotnējās iegādes 1998. gadā *TEDA* veica ieguldījumus pamata infrastruktūrā, lai neattīstītā tuksneša zeme būtu izmantojama rūpnieciskiem projektiem.

(815) Šajā sakarā Komisija pārbaudīja, vai *ECJV* un *TEDA* bija valsts iestādes pamatregulas 3. panta un 2. panta b) punkta nozīmē. Tādējādi Komisija ievāca informāciju par valsts īpašumtiesībām, kā arī formālas norādes uz valdības kontroli pār minētajiem subjektiem. Tā analizēja arī, vai kontrole tiek izmantota būtiski.

(816) Pirmkārt, Komisija konstatēja, ka *ECJV* un *TEDA* ir saistīti subjekti, kuri pilnībā pieder valstij. Kā minēts 649. apsvērumā, *Tianjin TEDA* — VU, kas darbojas Tiaņdzjiņas municipālās valdības pakļautībā — pievienojās Ēģiptes Suecas kanāla administrācijai, Ēģiptes Valsts bankai un vēl četriem Ēģiptes valsts īpašumā esošiem uzņēmumiem, lai izveidotu *Egypt China Joint Venture Company* (*ECJV*) ar mērķi attīstīt un uzbūvēt ekonomisko zonu. Ķīnas pusei piederēja 10 % *ECJV daļu*, savukārt Ēģiptes pusei — 90 % ([189]). Turklāt, kā minēts 651. apsvērumā, *Tianjin TEDA* 2008. gada oktobrī izveidoja kopuzņēmumu ar Ķīnas un Āfrikas Attīstības fondu — *CDB* meitasuzņēmumu —, lai izveidotu *China-Africa TEDA Investment Co., Ltd*. (*"China-Africa TEDA"*) kā galveno Ķīnas ieguldījumu subjektu sadarbības zonā. *China-Africa TEDA* apvienojās ar *ECJV*, lai izveidotu jaunu uzņēmumu *TEDA* ar mērķi veicināt SETS zonas attīstību Ēģiptē. Šoreiz Ķīnas pusei piederēja 80 % daļu, un Ēģiptes pusei (ko pārstāvēja *ECJV*) piederēja 20 % daļu.

(817) Turklāt Komisija konstatēja, ka ir formālas pazīmes valsts kontrolei pār šiem ieguldītājiem. Tā kā abi subjekti pilnībā pieder valstij, formāli tie ir Ķīnas un Ēģiptes valdību pilnīgā kontrolē. Katrā ziņā, tā kā nav konkrētas informācijas, kas liecinātu par pretējo, Komisija uzskatīja, ka attiecīgo subjektu vadītājus un uzraugus ieceļ valsts un tie atskaitās valstij, kā tas parasti minētajās valstīs notiek valsts īpašumā esošos uzņēmumos.

(818) Tāpēc sākotnējā zemes iedalīšana *ECJV* par iegādes cenu, kas bija mazāka par 1 USD/m^2, atbilstīgi piemērojamajam tiesiskajam regulējumam noteikti nozīmēja ĒV finansiālu ieguldījumu ([190]). Vēlākā zemes nodošana starp *ECJV* un *TEDA* faktiski bija darījums starp saistītiem uzņēmumiem, kas pamatojās uz transfertcenu, un abās darījuma pusēs bija iesaistīti vieni un tie paši dalībnieki.

(819) Visbeidzot, attiecībā uz zemi, ko *TEDA* pārdeva uzņēmumam *Jushi Egypt*, Komisija norādīja, ka *China Africa TEDA Investment Company* ir *TEDA* vairākuma kapitāla daļu īpašnieks, kam pieder 75 % daļu un kas arī visvairāk pārstāvēts *TEDA* direktoru padomē. *CDB* ir *China Africa TEDA Investment Company* augstākā kontrolējošā struktūra, kas 257. apsvērumā jau ir atzīta par valsts iestādi. Turklāt saskaņā ar *TEDA* atbildēs uz anketas jautājumiem sniegto informāciju *China Africa TEDA Investment Company* darījumdarbībā ietilpst *"ieguldījumi dažādos projektos valstī (t. i., Ķīnā) un ārpus tās. (..) Šādi projekti ir jāapstiprina likumā noteiktā kārtībā un pēc attiecīgo departamentu apstiprinājuma to ietvaros var veikt darījumdarbību"*. Šis formulējums attiecas uz apstiprinājumiem, kas visiem Ķīnas ārējiem ieguldījumiem jāgūst no *MOFCOM* un *NDRC*, un parāda, ka *China Africa TEDA Investment Company* īsteno ĶV rūpniecības politiku, ieguldot ĶV apstiprinātos un atbalstītos rūpniecības projektos. Pati *TEDA* savu vīziju un misiju apraksta šādi: *"Vīzija: ieguldījumu un ekspluatācijas ziņā kļūt par starptautiska rūpniecības parka dalībnieku, kas atbalsta Ķīnu, sākot ar Ēģipti, tad pievēršoties Āfrikai un pat visai pasaulei. Misija: stimulēt Ķīnas uzņēmumus šķērsot robežas ["going outside"] un tad virzīt Ķīnas uzņēmumu internacionalizācijas procesu"* ([191]). *TEDA* publiskotajā informācijā bieži tiek pieminēta arī *MOFCOM* un Tiaņdziņas municipālās valdības uzmanība, motivācija un atbalsts tās darbību veikšanā.

([189]) Valsts padomes Attīstības un pētniecības centra ziņojums *"The Sustainable Development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone"*, 2019. gada 6. augusts ("Valsts padomes ziņojums").
([190]) 2015. gadā grozītā Likuma Nr. 83/2002 38.(bis A) pants; Likuma 8/1997 20.(bis) pants un 28. pants.
([191]) *TEDA 10 Years Summary Report* (2008-2018), 4. lpp.

(820) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Komisija konstatēja, ka valsts kontrolētie subjekti, kas nodrošināja zemi *Jushi Egypt*, ir valsts iestādes nozīmē, kas lietota pamatregulas 2. panta b) punktā, ko lasa saistībā ar pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) punktu. Tiešā ĶV kontrolē un ĒV un ĶV ciešās sadarbības kontekstā *TEDA* īstenotās darbības patiešām var tikt attiecinātas uz ĒV kā daļa no preferenciālā atbalsta SŠA ražotājiem Ēģiptē, kā paskaidrots 4.2.3.1. iedaļā.

(821) Turklāt arī tad, ja valsts kontrolētos subjektus neuzskata par valsts iestādēm, Komisija, pamatojoties uz pierādījumiem 815.–820. apsvērumā, kā arī pierādījumiem par ĶV un ĒV ciešo sadarbību, noteica, ka tiks uzskatīts, ka ĶV un ĒV tiem ir pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta iv) punkta nozīmē uzticējušas un tos norīkojušas pildīt funkcijas, kas parasti ir valdības kompetencē. Tādējādi to rīcība katrā ziņā tiktu saistīta ar ĒV.

(822) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas gan ĒV, gan ražotāji eksportētāji paziņoja, ka Komisija atbilstīgi pamatregulai nevar uzskatīt, ka tādu Ķīnas valsts iestāžu vai privātu organizāciju rīcība, kurām ĶV uzticējusi vai kuras norīkojusi pildīt funkcijas, veido subsīdijas, jo minētā rīcība nav attiecināma uz izcelsmes valsts vai eksportētājas valsts valdību.

(823) Tomēr, kā jau minēts 816.–820. apsvērumā, Komisija uzskatīja, ka *TEDA* ir ne tikai Ķīnas valsts iestāde, bet arī ĶV un ĒV kopīgi kontrolēta valsts iestāde, un, ņemot vērā ĶV un ĒV ciešo sadarbību, tiešā ĶV kontrolē īstenotas darbības var tikt attiecinātas arī uz ĒV. Šajā sakarā Komisija norādīja, ka *TEDA* kapitāla daļu īpašnieki ir arī valsts īpašumā esošās Ēģiptes valsts iestādes, piemēram, Ēģiptes Suecas kanāla administrācija un Ēģiptes Valsts banka, kas pārstāvētas *TEDA* direktoru padomē. Tas nozīmē, ka ĒV varēja atzīt *TEDA* darbības un pieņemt par savām darbībām. Visbeidzot, kā minēts 821. apsvērumā, pat tad, ja *TEDA* netiktu uzskatīts par valsts iestādi, Komisija uzskata, ka ĶV un ĒV tam bija uzticējušas un bija to norīkojušas [pildīt funkcijas].

(824) Papildus zemes iegūšanai 2011. gadā *Jushi Egypt* no Ēģiptes attīstītāja 2016. gadā iegādājās zemes gabalu blakus. Minētais Ēģiptes attīstītājs šo zemes gabalu savukārt bija iegādājies no tā paša zemes gabala, kurš 1998. gadā tika piešķirts *Egypt China Joint Venture company*. Komisija analizēja, vai ĒV Ēģiptes attīstītājam bija uzticējusi un bija to norīkojusi pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta iv) punkta nozīmē ar preferenciāliem noteikumiem piešķirt zemi *Jushi Egypt*.

(825) Šajā sakarā Komisija norādīja, ka SKZ iestādes bija iesaistītas pārdošanas darījumā ar *Jushi Egypt*. Ēģiptes attīstītājam tik tiešām bija jāpārdod savs zemes gabals, jo tam nebija pietiekamu līdzekļu zemes attīstīšanai atbilstīgi rūpniecības attīstības klauzulām sākotnējā pirkuma līgumā, ko tas noslēdza ar ĒV. *Jushi Egypt* iekšējā sarakste liecina, ka sarunas par zemes gabala pārdošanu notika ar SKZ galveno iestādi, kura šo darījumu apstiprināja. *Jushi Egypt* vadība šajā sarakstē arī apsvēra, vai Ēģiptes attīstītājs, iespējams, būtu saņēmis labāku cenu par savu zemi, ja tam būtu atļauts to brīvi piedāvāt tirgū. Tas ir īpaši būtiski tāpēc, ka Ēģiptes attīstītāja īpašumā esošais zemes gabals atradās blakus tam zemes gabalam, kurš jau bija *Jushi Egypt* īpašumā, un tas *Jushi Egypt* būtu ļāvis izvērst ražošanas darbības vienuviet. Šajā kontekstā pirkuma līguma 3. pants nosaka, ka tad, ja līgumu *"sešu mēnešu laikā nav apstiprinājusi Suecas kanāla speciālās ekonomiskās zonas galvenā iestāde, B puse* (Jushi Egypt) *ir tiesīga uzskatīt, ka A puse (attīstītājs) ir pārkāpusi šo Līgumu, un tādā gadījumā šis Līgums automātiski zaudē spēku."* Bez tam saskaņā ar 7. pantu *"B puse iesniedz Suecas kanāla speciālās ekonomiskās zonas galvenajai iestādei rakstisku pieteikumu, par to, ka B puse A puses vārdā veido rūpniecības projektu, un saņem apstiprinājumus (..). Suecas kanāla speciālās ekonomiskās zonas galvenā iestāde piekrīt reģistrēt zemi B puses vārdā, pārbaudīt un apstiprināt galīgo zemes pārdošanas līgumu un B puses vārdā iesniegt notāram pieteikumu zemes sertifikāta saņemšanai."*

(826) Turklāt *Jushi Egypt* piedāvāja maksāt sodu, kas Ēģiptes attīstītājam bija jāmaksā SKZ galvenajai iestādei. Tomēr minētā soda summu uzņēmumam *Jushi Egypt* vēlāk atmaksāja galvenā iestāde.

(827) Finansiāla ieguldījuma veikšanai ĒV izmantoja privātu organizāciju, tādējādi privātajai struktūrai nebija citu iespēju kā vien pārdot zemi *Jushi Egypt* par tādu cenu un ar tādiem citiem nosacījumiem, kurus bija noteikusi ĒV. Tādējādi Komisijas secināja, ka valsts Ēģiptes attīstītājam bija uzticējusi vai to norīkojusi 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta iv) punkta pirmā ievilkuma nozīmē īstenot valdības politiku, kas nostiprināta arī Sadarbības nolīgumā, un nodrošināt *Jushi Egypt* zemi par preferenciālu cenu.

(828) Komisija pieprasīja ĒV sniegt statistiku par Suecas kanāla zonā noteiktajām zemes cenām, kā arī par konkursa procedūrām, kas saistītas ar attīstītāju veiktajiem pirkuma darījumiem. Tomēr ĒV nevarēja sniegt statistiku vai datus par konkursa procedūrām, kas saistītas ar attiecīgo periodu vai darījumiem. ĒV varēja sniegt ziņas tikai par konkursa procedūrām, kas saistītas ar cita zemes gabala lietojuma piešķiršanu *TEDA* 2016. gadā.

(829) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ĒV un ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka Komisija paļāvās uz nepareiziem faktiem, lai secinātu, ka ĒV uzņēmumam *Wadi Degla* bija uzticējusi vai to bija norīkojusi [pildīt funkcijas]. Tie konkrētāk apgalvoja, ka:

— *Wadi Degla* ir nevis attīstītājs, bet gan polietilēna cauruļu un savienotājelementu ražotājs;

— attiecīgo zemi *Wadi Degla* nopirka nevis no ĒV, bet gan no *Egyptian Chinese Company*;

— *Jushi Egypt* un *Wadi Degla* sarunās Suecas kanāla ekonomiskās zonas galvenā iestāde nepiedalījās, tā vienkārši apstiprināja zemes pārdošanu un to apzīmogoja;

— *Jushi Egypt* darbinieku iekšējās sarunas tikai paskaidro to, kāpēc *Wadi Degla* gribēja ātri pārdot savu zemi. *Wadi Degla* zemi gribēja pārdot ātri un bija gatavs pieņemt zemu cenu tāpēc, ka tas zemes attīstīšanā nebija pildījis savas juridiskās saistības. Tādējādi ĒV uzlika *Wadi Degla* sodu par saistību nepildīšanu. ĒV atmaksāja *Jushi Egypt* samaksāto sodu, tāpēc ka *Jushi Egypt* attīstīja zemi. Tā kā *Jushi Egypt* savu juridisko pienākumu attīstīt zemi pildīja, to sodīt nebija pamata. Tādējādi *Wadi Degla* zemes pārdošana vienkārši izrietēja no soda, ko ĒV uzlika *Wadi Degla*, un šī darbība nav uzticēšana vai norīkošana.

(830) Attiecībā uz pirmo punktu, spriežot pēc Komisijai uzņēmuma tīmekļa vietnē ([192]) pieejamās informācijas, *Wadi Degla* nav cauruļu un savienotājelementu ražotājs, bet gan nekustamā īpašuma attīstītājs, kam ir projekti dažādās vietās, ieskaitot *Ain Sokhna*.

(831) Attiecībā uz otro punktu Komisija neapstrīd, ka *Wadi Degla* attiecīgo zemi iegādājās no *Egyptian Chinese Company*. Tomēr attiecīgais darījums ir cits, proti, pārdošanas darījums starp *Wadi Degla* un *Jushi Egypt*. Turklāt, ja ņemtu vērā visu darījumu vēsturi, vispirms būtu jāņem vērā arī zeme, ko *Egyptian Chinese Company* nopirka no ĒV.

(832) Attiecībā uz trešo un ceturto punktu, Komisija atzina, ka *Wadi Degla* gribēja pārdot zemi arī tāpēc, ka tas zemes attīstīšanā nebija pildījis savas juridiskās saistības. Tomēr, kā norādīts 825. apsvērumā, uzņēmums būtu varējis pārdod zemi brīvajā tirgū par labāku cenu. *Jushi* vadības iekšējā sarakste ne tikai paskaidro, kāpēc *Wadi Degla* gribēja pārdot zemi, bet arī skaidri norāda uz SKZ galvenās iestādes iesaistīšanos sarunās par pārdošanas darījumiem. Proti, no minētās e-pasta sarakstes arī izriet, ka "*Jushi Egypt panāca konsensu*" ar *Wadi Degla* un SKZ vecāko juridisko padomnieku, ka līgumu "*jau ir apstiprinājis SKZ priekšsēdētājs*" un ka SKZ "*iesniegs premjerministra birojam speciālu pieprasījumu*" par soda atmaksāšanu. Tāpēc šie apgalvojumi tiek noraidīti.

([192]) http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223 (pēdējoreiz skatīts 2020. gada 2. aprīlī).

4.5.2.2. Hengshi Egypt nomātās ēkas

(833) Komisija arīdzan konstatēja, ka *Hengshi Egypt* nomā ēkas no *TEDA*. Iepriekš tika norādīts, ka sākotnēji *TEDA* zemi šīm ēkām bija iegādājies no saistīta uzņēmuma, kas savukārt to bija nopircis par preferenciālu cenu no Ēģiptes iestādēm. Izmeklēšanā tika atklāts, ka, lai gan nomas līgumi *TEDA* nes peļņu, *TEDA* iekasētā nomas cena tā vai tā bija uz pusi zemāka par konkurentu vidējām cenām Suecas kanāla ekonomiskajā zonā. 820. un 821. apsvērumā secināts, ka Komisija tādējādi uzskatīja, ka *TEDA* ēku iznomāšana uzņēmumam *Hengshi Egypt* par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo, ir attiecināma uz ĒV.

(834) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas *Hengshi Egypt* paziņoja, ka Komisija, nenoskaidrodama, vai *Nile Group Plastic Industry* ir valsts iestāde vai privāta organizācija, kurai eksportētājas valsts valdība uzticējusi vai kuru norīkojusi pildīt funkcijas, kompensēja ēkas, ko *Nile Group Plastic Industry* iznomāja *Hengshi Egypt* (4. un 6. n.p.k. 2.3. pielikuma lapā "Hengshi Egypt"). Turklāt *Nile Group Plastic Industry* prasītā cena vienmēr bija zemāka par *TEDA* cenām.

(835) Faktiski uzņēmuma minētie darījumi bija saistīti ar *TEDA* īpašumā esošām ēkām, kuras *TEDA* iznomāja *Nile Group Plastic Industry*. Šīs ēkas *Nile Group Plastic Industry* īsā divu mēnešu periodā pagaidu kārtā iznomāja apakšnomniekam *Hengshi Egypt* pēc abu uzņēmumu vienošanās. *Hengshi Egypt* patiešām pārņēma *TEDA* ēku nomu, kurās *Nile Group Plastic Industry* atradās sākotnēji, taču tajās ievācās īsi pirms *Nile Group Plastic Industry* un *TEDA* nomas līguma beigām. Pēc šī īsā pārejas perioda *Hengshi Egypt* turpināja nomāt tās pašas telpas tieši no *TEDA*. Turklāt nomas cena starp *Nile Group Plastic Industry* un *Hengshi Egypt* bija noteikta, ņemot vērā 2017. gadā *TEDA* noteikto cenu sarakstu līdzīgām ēkām. Tā kā darījums bija saistīts ar pagaidu vienošanos, kurā *TEDA* aizvien bija iznomāto ēku īpašnieks, un tā kā nomas cenas palika *TEDA* noteikto nomas cenu diapazonā, Komisija nepieņēma minēto uzņēmuma apgalvojumu.

4.5.2.3. Secinājums

(836) Šīs izmeklēšanas konstatējumi rāda, ka cenas par zemes nodrošināšanu un iegādi SKZ nosaka Ēģiptes iestādes un ka SKZ piemērojamās cenas tika noteiktas nepārredzami. Valsts iestādes vai privātas organizācijas, kam valsts bija uzticējusi vai ko bija norīkojusi pildīt funkcijas, piešķīra vai iznomāja zemi ar preferenciāliem noteikumiem.

(837) ĒV nodrošinātās zemes izmantošanas tiesības par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo, tāpēc būtu jāuzskata par subsīdiju pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta iii) punkta un 3. panta 2) punkta nozīmē preču piegādes veidā, no kuras tiek piešķirts ieguvums saņēmējiem uzņēmumiem.

(838) Programma ir īpaša pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo zemes nodrošināšana uzņēmumiem SETS zonā par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo, ir pieejama konkrētiem uzņēmumiem konkrētā ģeogrāfiskajā apgabalā.

4.5.2.4. Subsīdijas apjoma aprēķināšana

(839) Kompensējamās subsīdijas apjoms aprēķināts kā saņēmējiem piešķirtais ieguvums, par ko konstatēts, ka tas pastāvēja izmeklēšanas periodā. Saņēmējiem piešķirto ieguvumu aprēķina, ņemot vērā ražotāja eksportētāja faktiski par zemi samaksātās summas un parasti, pamatojoties uz tirgū balstīta standarta, maksājamās summas starpību. Ieguvumu, kas *Jushi Egypt* tika piešķirts no zemes iegādes, aprēķināja šādi.

(840) 828. apsvērumā minēts, ka ĒV nevarēja sniegt informāciju vai statistiku par zemes iegādes cenām. ĒV sniedza informāciju tikai par zemes lietojuma darījumiem. Tik tiešām — lai izveidotu zemes lietojuma cenu pārskatu SKZ, 2016. gadā ekspertu komiteja veica nekustamā īpašuma vērtēšanu. Pamatojoties uz šo vērtējumu, tika noteikta zemes lietojuma vidējā gada vērtība plašākā Suecas kanāla ekonomiskajā zonā. No otras puses, 2016. gadā *TEDA* parakstīja zemes lietojuma līgumu ar *MDC*, lai esošo SETS zonu paplašinātu par 6 km^2. Komisija zemes lietojuma vidējo gada vērtību SKZ reizināja ar tā zemes lietojuma līguma ilgumu, kurš tika parakstīts ar *TEDA* par zonas paplašināšanu par 6 km^2. Komisija uzskatīja, ka tas atspoguļo kopējo neattīstītās zemes iegādes vērtību attīstītājam.

(841) Tad, lai ņemtu vērā izmaksas, kas attīstītājam radās par zemes attīstīšanu, tika aprēķinātas *TEDA* ieguldījumu izmaksas par vienu kvadrātmetru, pamatojoties uz publiski pieejamu informāciju. No šīs informācijas izriet ([193]), ka zonas paplašināšanā par 6 km^2 tika paredzēts ieguldīt 230 miljonus USD. Tika pieskaitīta arī attīstītāja peļņa.

(842) Iegūtā attīstītās zemes cena par vienu kvadrātmetru tika piemērota *Jushi Egypt* nopirktajai platībai un salīdzināta ar *Jushi Egypt* faktiski samaksāto iegādes cenu. Attiecībā uz 2011. gadā nopirkto zemes gabalu tika koriģēta 2016. gada iegādes cena, lai ņemtu vērā inflāciju un IKP dinamiku. Šī dinamika tika aprēķināta, pamatojoties uz inflācijas rādītājiem un IKP dinamiku uz vienu iedzīvotāju pašreizējās cenās ASV dolāros attiecībā uz Ēģipti, kuras par 2016. gadu publicējis SVF. 2016. gadā nopirktajam zemes gabalam tika pieskaitīts uzcenojums, lai ņemtu vērā pircējam izdevīgo zemes gabala ģeogrāfisko atrašanās vietu (blakus *Jushi Egypt* esošajām ražotnēm).

(843) Saskaņā ar pamatregulas 7. panta 3. punktu par tādas subsīdijas apjoma sadalīšanu, kas saistīta ar pamatlīdzekļiem, kuri nav amortizējami, subsīdijas apjoms tika sadalīts uz izmeklēšanas periodu, bezprocentu aizdevumam piemērojot Ēģiptē publiski pieejamu un attiecīgu aizdevuma procentu likmi izmeklēšanas periodā, ko publicējusi Pasaules Banka ([194]).

(844) Pēc noslēguma informācijas un noslēguma papildinformācijas izpaušanas *Jushi Egypt* apgalvoja, ka Komisija, nosakot zemes pārdošanas standartu, pieļāva vairākas šādas kļūdas.

1) Iekšējā sarakste par zemes gabala iegādi no *Wadi Degla* liecina, ka *Jushi Egypt* zemes cenu vērtēja 1 000–1 200 EGP/m^2 robežās. Par standartu vispirms būtu bijis jāizraugās šī cena.

2) Tā kā lietojums pēc būtības atšķiras no pilnām īpašumtiesībām, lietojuma vērtība visā lietojuma periodā nav salīdzināma ar pilnām īpašumtiesībām uz zemi.

3) Suecas kanāla ekonomiskās zonas galvenās iestādes pasūtītais hipotētiskais zemes novērtējums nav salīdzināms standarts, jo tā ir hipotētiska cena, par kādu Suecas kanāla ekonomiskās zonas galvenās iestāde nevarēja pārdot zemes gabalu.

4) Zemes gabala lietojuma tiesību pilno vērtību nosaka, lietojuma gada nomas cenu nevis reizinot ar lietojuma kopējo ilgumu, bet gan dalot ar vidējo ienākumu no ieguldījuma. Tas skaidrojams ar to, ka lietojuma sākotnējā gada vērtība katru gadu inflācijas dēļ zaudēs vērtību. Tādēļ Komisijai gada maksa, izteikta USD par vienu kvadrātmetru, jādala ar vidējo peļņu, kas *TEDA* gaidāma par zemi.

5) *TEDA Egypt* paziņotajās 230 miljonus USD lielajās ieguldījumu izmaksās ietilpst zemes lietojuma cena, kā arī ieguldījumi dzīvojamo rajonu, pakalpojumu teritorijas un rūpnīcu celtniecībā. To nebija uz tiem zemes gabaliem, kurus nopirka *Jushi Egypt*, jo *Jushi Egypt* iegādājās neapbūvētu zemi.

6) Lai ASV dolāros izteiktu standartu izteiktu EGP, Komisijai jāizmanto pārdošanas brīdī piemērojamais valūtas kurss.

(845) Attiecībā uz pirmo punktu Komisija nevarēja izmantot *CNBM* grupas piedāvāto cenu, jo tā tika iegūta attiecīgā ražotāja eksportētāja subjektīvā iekšējā novērtējumā, nevis apstiprināta ar pamatojošiem, uz tirgus rādītājiem balstītiem pierādījumiem, tāpēc to nevarēja uzskatīt par zemes gabala vērtības ticamu aizstājējvērtību.

(846) Attiecībā uz otro punktu Komisija atzīst, ka pilnīgas īpašumtiesības atšķiras no lietojuma tiesībām, taču, tā kā ĒV nebija spējīga sniegt informāciju vai statistiku par zemes iegādes cenām, Komisija to uzskatīja par labāko pieejamo informāciju standarta noteikšanai.

([193]) *Public Go-Global Service of the Department of Commerce of Guangdong Province*, http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961 (pēdējoreiz skatīts 2020. gada 2. janvārī) un "*China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone*", prezentācija atrodama http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marchehtml (pēdējoreiz skatīts 2020. gada 2. janvārī).

([194]) *World Bank Report of Doing Business 2020, Egypt, Arab Rep.*, sk. arī https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LEND?locations=EG.

(847) Attiecībā uz trešo punktu Komisija atgādināja, ka attiecīgais vērtējums bija ĒV pasūtīts neatkarīgs pētījums, kurā tika noskaidrota zemes iekšvērtība, proti, parastā zemes pārdošanas cena. Zemes gabalu iekšvērtību neietekmē fakts, ka patiesībā ĒV tos nepārdeva par šādu cenu.

(848) Attiecībā uz ceturto punktu Komisija uzskatīja, ka parasti lietojuma vērtību nosaka procentos no pamatā esošo aktīvu tirgus vērtības (t. i., pilnīgu īpašumtiesību vērtības) atkarībā no lietojuma ilguma, proti, jo ilgāks lietojums, jo lietojuma vērtība vairāk pietuvosies pilnīgu īpašumtiesību vērtībai. Tā kā pilnīgas zemes īpašumtiesības pēc definīcijas nav ierobežotas laikā, standarts, ko Komisija aprēķināja, gada lietojuma likmi reizinot ar 50 gadiem, tādējādi vienmēr būtu mazāks par pilnīgu īpašumtiesību faktisko vērtību. Turklāt Komisija norādīja, ka konkrētajā piemērā — 2016. gadā *TEDA* parakstītajā lietojuma līgumā — visa summa par lietojumu bija jāsamaksā, lietojuma tiesību sākuma dienā veicot vienreizēju maksājumu. Tā kā praksē tādas gada nomas nebija, šis apgalvojums nav spēkā.

(849) Attiecībā uz piekto punktu Komisija norādīja, ka *Jushi Egypt* tik tiešām nopirka neapbūvētu zemi. Tomēr šai zemes gabalā jau bija pieeja visiem vajadzīgajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem, ceļiem, notekūdeņu attīrīšanai, ielu apgaismojumam, drošībai un citiem pakalpojumu nodrošinājumiem, ko sniedz *TEDA*. Cena par zemes gabalu labi savienotā un attīstītā zonā nevar salīdzināt ar cenu par kailu zemes gabalu tuksnesī. Turklāt tādi nekustamā īpašuma attīstītāji kā *TEDA* parasti ieņēmumus gūst no zemes pārdošanas, ēku nomas un zonā nodrošinātās infrastruktūras. Ja attīstīšanas izmaksas netiktu ierēķinātas zemes tirgus cenā, tad attīstītājiem nemaz nebūtu stimula veikt ieguldījumus.

(850) Attiecībā uz pēdējo punktu Komisija norādīja, ka tā koriģēja 2016. gada cenu, pamatojoties uz Ēģiptes IKP dinamiku (reālā izteiksmē) kopš 2011. gada. Tas nozīmē, ka IKP korekcijā jau tika ņemta vērā EGP devalvācija salīdzinājumā ar USD inflācijas ietekmē. Tāpēc papildu korekcijas, kas tiktu izdarītas, lai ņemtu vērā valūtas kursa izmaiņas, nozīmētu divkāršu pieskaitīšanu.

(851) Pamatojoties uz iepriekš minētajiem argumentiem, uzņēmuma apgalvojumi tiek noraidīti. Tomēr, pārskatot uzņēmuma apgalvojumus, Komisija novēroja, ka tā ieguvuma aprēķināšanā izmantotajā procentu likmē bija pieļāvusi pārrakstīšanās kļūdu. Tā tika attiecīgi izlabota.

(852) *Hengshi Egypt* saņemtais ieguvums no zemes nomas tika aprēķināts, vidējo nomas cenu, ko, pamatojoties uz *TEDA* 2018. gadā pasūtītu tirgus pētījumu, prasīja konkurenti Suecas kanāla ekonomiskajā zonā, salīdzinot ar nomas cenu, ko *Hengshi Egypt* faktiski maksāja 2018. gadā.

(853) Pēc noslēguma informācijas un noslēguma papildinformācijas izpaušanas ĒV un *Hengshi Egypt* apgalvoja, ka Komisija nav pierādījusi, ka ēku līzings piešķīra *Hengshi Egypt* ieguvumu, tāpēc ka i) Komisija nesalīdzināja nomas cenu, ko *TEDA* iekasēja no *Hengshi Egypt*, ar konkurenta prasīto nomas cenu Suecas kanāla ekonomiskajā zonā, jo bija izmantojusi *IDG*, kas atrodas 6. oktobra pilsētā (atrodas nevis Suecas kanāla ekonomiskajā zonā, bet Rietumkairas brīvajā zonā) cenas, ii) tā balstījās uz indikatīvu iekšējo pētījumu un iii) Komisija nav pierādījusi, ka *TEDA Egypt* cenas bija izdevīgākas par tirgus cenām tajā pašā ģeogrāfiskajā teritorijā, tāpēc ka citi tuvumā, taču ārpus *TEDA* zonas izveidotie uzņēmumi bija nolēmuši nenomāt no *TEDA*, kaut gan cenas bija zemas.

(854) Attiecībā uz pirmo punktu, Komisija norādīja, ka uzņēmums kļūdījies, uzskatot, ka Komisija nomas standartcenu balstījusi uz *IDG*, kas atrodas 6. oktobra pilsētā, cenas. 845. apsvērumā minēts, ka Komisija patiesībā izmantoja vidējo nomas cenu, t. i., 88 EGP/m^2, ko 2019. gadā, kā liecina *TEDA* pasūtīts tirgus pētījums, iekasēja vairāki konkurenti Suecas kanāla ekonomiskajā zonā. Šī cena tad tika koriģēta, ņemot vērā šai pašā pētījumā minēto cenas 10 % pieaugumu gadā, lai to varētu attiecināt uz izmeklēšanas periodu. Iegūtais standarts 80 EGP/m^2 ir līdzvērtīgs tai cenai, kādu *IDG*, kas atrodas 6. oktobra pilsētā, iekasēja, bet tas nebija balstīts uz pašu *IDG* iekasēto cenu.

(855) Attiecībā uz to, vai pētījumā konkurentus var salīdzināt atrašanās vietas ziņā, Komisija norāda, ka *IDG* tīmekļa vietnē redzams, ka vairāki projekti atrodas dažādos rajonos, bet viens no tiem tik tiešām atrodas Rietumkairas rajonā. Tomēr tam ir projekts arī Portsaīdā Suecas kanāla ekonomiskajā zonā. No otras puses, cits pētījumā minēts konkurents, *SIDC*, pilnībā atrodas Suecas kanāla ekonomiskajā zonā ([195]). Beigās Komisija uzskatīja, ka visas cenas visām pētījumā iekļautajām vietām bija salīdzināmas, jo pats *TEDA* bija nolēmis savus nomas nosacījumus salīdzināt ar minētajiem uzņēmumiem/projektiem. Šai ziņā Komisija nepiekrita *Hengshi Egypt* otrajam iebildumam, proti, ka iekšējs pētījums, kas tika izmantots, lai spriestu par gada nomas cenu kāpumu, nebūtu bijis jāizmanto standartcenas noteikšanai. Komisija norādīja, ka nodaļa, kurā veikts cenu salīdzinājums, saucas "tirgus pētījums". Tāpēc *TEDA* uzskatīja, ka tas veica tā tirgus izpēti, kurā tas darbojas. Turklāt tabulā *TEDA* iekļāva savus nomas datus, kurus izmantoja Komisija, tādējādi tas atsaucās uz sevi salīdzinājumā ar citiem attīstītājiem. Visbeidzot, secinājumos *TEDA* norādīja, ka viena no priekšrocībām, ko deva tā cenu palielināšana 2019. gadā, bija "pielāgošanās tirgus cenām". Uz šo pierādījumu pamata Komisija secināja, ka — no *TEDA* viedokļa — iekšējais pētījums bija ticams avots, kas ļāva aizstāt salīdzināmās cenas tirgū, tāpēc šis apgalvojums būtu jānoraida.

(856) Attiecībā uz trešo ĒV un *Hengshi Egypt* iebildumu, Komisija uzskatīja, ka citu tuvējo uzņēmumu lēmums nenomāt no *TEDA* nav ticams rādītājs tā nomas cenu konkurētspējas trūkumam. Patiešām, netika sniegti citi pierādījumi par minēto uzņēmumu izmantotās zemes īpašumtiesībām (iegāde, lietojums un noma) vai to lēmuma pamatā esošajiem apsvērumiem sākt darbību ārpus *TEDA* zonas. Piemēram, *Saint Gobain* ir uzņēmums, kas atrodas plašās telpās, tā ražošanas darbībai varētu būs nepieciešamas plašākas telpas un specifiskākas vajadzības par tām, kuras varētu piedāvāt *TEDA* standarta nomas rūpnīcas. Šajā sakarā Komisija vēlas uzsvērt arī to, ka visas *TEDA* pārvaldītajā zonā esošās ražošanas vienības ir vai pilnīgā, vai daļējā Ķīnas juridisko vai fizisko personu īpašumā, un *TEDA* misija ir mudināt Ķīnas uzņēmumus šķērsot robežas, kā minēts 819. apsvērumā. Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju neviens no *Hengshi Egypt* minētajiem tuvējiem uzņēmumiem nav Ķīnas īpašumā.

(857) Visbeidzot, *Hengshi Egypt* iebilda pret faktu, ka Komisija izmantoja vienu cenu gan rūpnīcām un noliktavām, gan līgumiem, kas stājušies spēkā pirms izmeklēšanas perioda. Komisija atgādina, ka *TEDA* pasūtītais tirgus pētījums ieguva cenu tikai par "rūpnīcām un noliktavām" kopā. Tāpēc arī Komisija nevarēja nodalīt cenas par rūpnīcām no cenām par noliktavām. Turklāt Komisija norādīja, ka tā izmantoja cenas, ko *TEDA* faktiski iekasēja 2018. gada laikā. Tāpēc nav būtiski, ka 2018. gadā *TEDA* atsevišķiem līgumiem nebija koriģējusi nomas cenas. Šie apgalvojumi tādējādi tiek noraidīti.

(858) Tādējādi galīgās subsīdijas starpības par zemes nodrošināšanu par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo, bija 1,93 %.

4.6. **Negūtie ieņēmumi**

4.6.1. *Uzņēmumu ienākuma nodokļa atvieglojumi*

a) Juridiskais pamats

— Ienākuma nodokļa likums, kas ieviests ar 2005. gada Likumu Nr. 91, un

— Investīciju ministrijas 2017. gada dekrēts Nr. 16, ar ko Ēģiptes grāmatvedības standartam Nr. 13 pievieno A papildinājumu *The effects of changes in currencies exchange rates* ("Valūtas maiņas kursa izmaiņu ietekme").

b) Izmeklēšanas konstatējumi

(859) Attiecībā uz *Jushi* un *Hengshi Egypt* tiek piemērota parastā Ēģiptes ienākuma nodokļa likme 22,5 % apmērā.

(860) 2016. gadā Ēģiptes valdība pēc Starptautiskā Valūtas fonda ieteikuma nolēma mainīt Ēģiptes mārciņas ("EGP") fiksēto valūtas kursu uz mainīgu valūtas kursu. Tādējādi Ēģiptes mārciņa mēneša laikā zaudēja aptuveni pusi no savas vērtības pret citām nozīmīgām valūtām, piemēram, USD un EUR. Lai risinātu šīs pēkšņās valūtas svārstības, ĒV izdeva īpašu grāmatvedības standartu, kā arī īpašu nodokļu noteikumu, kā rīkoties valūtas kursa izmaiņu gadījumā. Rezultātā uzņēmumiem plašāk tika atļauts no sava ar nodokli apliekamā ienākuma atskaitīt valūtas kursa izmaiņas, kas radušās EGP devalvācijas dēļ.

([195]) Sīkākai informācijai sk. https://www.idg-egypt.com/ attiecībā uz *IDG* un https://sidc.com.eg/ attiecībā uz *SIDC* (pēdējoreiz skatīts 2020. gada 1. aprīlī).

(861) Lai gan minētie tiesību akti bija vispārēji piemērojami visiem Ēģiptes uzņēmumiem un to mērķis bija kompensēt Ēģiptes valūtas devalvācijas negatīvo ietekmi, *de facto* tie piešķīra būtisku ieguvumu ierobežotam skaitam Ēģiptes uzņēmumu, t. i., uzņēmumiem, kas ir orientēti uz eksportu un gandrīz pilnībā veic darījumdarbību ārvalstu valūtās, piemēram, USD vai EUR. Šī konkrētā uzņēmumu kategorija EGP devalvācijas dēļ necieta nekādus faktiskus zaudējumus, bet īpašais grāmatvedības standarts, ko nodokļu vajadzībām izdeva ĒV, tai varēja piešķirt ieguvumu. Līdz ar to uzņēmumi, kas veic darījumdarbību ārvalstu valūtā, nodokļu ziņā rada zaudējumus, lai gan to finansiālais stāvoklis var uzrādīt veselīgu peļņu. Turpretim Ēģiptes uzņēmumi, kas veica darījumus Ēģiptes mārciņās, cieta reālus zaudējumus, kuri reāli ietekmēja to darījumdarbību un kurus centās novērst ĒV izdotais īpašais nodokļu noteikums.

(862) Tā kā izmeklēšanā tika konstatēts, ka *Jushi* un *Hengshi Egypt* darījumdarbību veic gandrīz tikai USD vai EUR un tiem gandrīz nav darījumu Ēģiptes mārciņās, no šā pasākuma *Jushi* un *Hengshi Egypt* tika piešķirts ieguvums. Uzņēmumi patiešām ir gandrīz pilnībā orientēti uz eksportu, importē gandrīz visas savas iekārtas, to aizņēmumi un lielākā daļa materiālu iegādes ir izteiktas ārvalstu valūtā. Tādējādi zaudējumi, ko *Jushi* un *Hengshi Egypt* norādījuši EGP devalvācijas dēļ, īpaši ievērojamu aizņēmumu ārvalstu valūtā dēļ, nav reāli un tiek izmantoti tikai nodokļu vajadzībām, lai samazinātu ar nodokli apliekamo ienākumu.

(863) Turklāt nodokļu atskaitījumam bija jābūt pagaidu pasākumam, kas piemērojams tikai tiem darījumiem, kuri tika skarti devalvācijas brīdī. Tomēr izmeklēšanas periodā *Jushi* un *Hengshi Egypt* joprojām atskaitīja ievērojamas summas no sava apliekamā ienākuma sakarā ar realizētajām un nerealizētajām valūtas kursa izmaiņām. Rezultātā saskaņā ar uzņēmuma ienākuma nodokļa pārskatiem tie guva mazāku peļņu vai strādāja pat ar zaudējumiem, lai gan to finanšu pārskati liecināja par veselīgu un ilgtspējīgu peļņu.

c) Secinājums

(864) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija secināja, ka šie nodokļu atvieglojumi ir ĒV negūtie ieņēmumi pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta ii) punkta nozīmē un ka tie ir piešķīruši ieguvumu pamatregulas 3. panta 2) punkta nozīmē.

(865) Turklāt saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2. punkta c) apakšpunktu tie faktiski ir īpaši ražotājiem eksportētājiem *Jushi* un *Hengshi Egypt*, jo tos izmanto galvenokārt ierobežota uzņēmumu grupa, kuras darījumi ir gandrīz vienīgi ārvalstu valūtā.

(866) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ĒV un ražotāji eksportētāji norādīja, ka 2016. gada īpašais nodokļu noteikums uzskatīt zaudējumus ārvalstu valūtas kursa izmaiņu dēļ par nodokļu zaudējumiem, nevar būt subsīdija, jo tā nepiešķir ieguvumu un nav īpaša. Pirmkārt, tā kā šis nodokļu noteikums tika pieņemts, lai kompensētu valdības radītu zaudējumu, ieguvums netiek piešķirts. Otrkārt, tā kā visi subjekti, ko līdzīgā veidā skāra valdības radītie zaudējumi, varēja izmantot šo nodokļu režīmu, šo shēmu nevar uzskatīt par īpašu.

(867) 861. apsvērumā Komisija atzina, ka minētie tiesību akti bija vispārēji piemērojami visiem uzņēmumiem Ēģiptē un to mērķis bija kompensēt Ēģiptes valūtas devalvācijas negatīvo ietekmi. Tomēr Komisija arīdzan norādīja, ka šie tiesību akti piešķīra pārmērīgu ieguvumu tiem uzņēmumiem, kuri ir orientēti galvenokārt uz eksportu un gandrīz pilnībā veic darījumdarbību ārvalstu valūtās, piemēram, USD vai EUR. Tā kā zaudējumi valūtas maiņas dēļ, kas šiem uzņēmumiem radās par iegādi/saistībām ASV dolāros, varēja tikt kompensēti ar peļņu no valūtas kursa par to pārdošanas darījumiem ASV dolāros, tie patiešām necieta ievērojamus faktiskus zaudējumus EGP devalvācijas dēļ. Rezultātā tiesību akti nevis kompensēja valdības radītos zaudējumus, bet gan faktiski piešķīra nodokļa atvieglojumu, kas tika piemēroti tieši šāda veida uzņēmumiem. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

d) Subsīdijas apjoma aprēķināšana

(868) Ieguvums ražotājiem eksportētājiem tika noteikts, pamatojoties uz informāciju, kas ietverta 2018. gada ienākuma nodokļa deklarācijā. Vispirms tika noteikta summa, kas tiek atskaitīta no apliekamā ienākuma saskaņā iepriekš minēto noteikumu. Pēc tam šai atskaitītajai summai tika piemērota vispārēji piemērojamā nodokļa likme 22,5 % apmērā. Beigās šī summa tika izteikta procentos no ražotāju eksportētāju kopējā apgrozījuma izmeklēšanas periodā.

(869) Konstatēts, ka šajā nodokļu programmā subsīdijas apjoms ir 1,43 %.

4.6.2. *Atbrīvojumi no PVN un ievedmuitas nodokļu atlaides par importētām iekārtām*

(870) Šī programma paredz atbrīvojumu no PVN un ievedmuitas nodokļiem tādu iekārtu importam, kuras ražošanas procesā izmanto SKZ esošie uzņēmumi.

a) Juridiskais pamats

(871) Programmas juridisko pamatu veido šādi normatīvie akti:

— Likums Nr. 83/2002 par īpašām ekonomiskajām zonām (*Law No. 83/2002 on Economic Zones of a Special Nature*) ("Likums 83/2002");

— Ēģiptes Arābu Republikas prezidenta dekrēts par Likumu Nr. 27/2015, ar ko groza dažus noteikumus Likumā Nr. 83/2002 par īpašām ekonomiskajām zonām (*Decree of the President of the Arab Republic of Egypt on Law No. 27/2015 Amending some Provisions of Law of Economic Zone of Special Nature issued by Law No. 83/2002)* ("Likums 27/2015");

— Ieguldījumu likums, kas ieviests ar 2017. gada Likumu Nr. 72;

— Premjerministra 2017. gada rezolūcijas projekts Nr. 2310 par izpildnoteikumu izdošanu attiecībā uz Ieguldījumu likumu, kas izdots, pamatojoties uz 2017. gada Likumu Nr. 72 (*The Prime Minister's Draft Resolution No. (2310) of 2017 Concerning issuing the Executive Regulations of Investment Law Issued by virtue of Law No. 72 of 2017*);

— PVN likums, kas ieviests ar 2016. gada Likumu Nr. 67;

— PVN likuma izpildnoteikumi, Finanšu ministrijas dekrēts Nr. 66/2017 (*Executive Regulations of the VAT Law, Decree of the Ministry of Finance No. 66/2017*).

b) Izmeklēšanas konstatējumi

(872) Atbilstīgi 22. pantam Likumā Nr. 83/2002, kas grozīts ar Likumu Nr. 27/2015, saskaņā ar finanšu ministra izdotu dekrētu SKZ ir atsevišķas muitas teritorijas daļa. Šī atsevišķā muitas teritorija darbojas zonas iestādes priekšsēdētāja izveidotas augstākās muitas komitejas uzraudzībā.

(873) Turklāt saskaņā ar Likuma Nr. 83/2002 42. pantu importētas iekārtas, darbarīki vai aparatūra ir atbrīvoti no nodokļiem un nodevām, ja tie ir saistāmi ar saražotām precēm vai sniegtiem pakalpojumiem, kas paredzēti licencētai darbībai SKZ. No otras puses, tā kā SKZ nav vienīgi eksporta zona, visi nodokļi un nodevas ir jāmaksā par visiem ražojumiem, kas tiek laisti iekšzemes tirgū ārpus SKZ.

(874) Visbeidzot, saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem uzņēmumi, kas atrodas ārpus SKZ, PVN par importu maksā avansā, un tad tas tiek atskaitīts no PVN par iekšzemes pārdošanas darījumiem vai attiecīgā gadījumā atmaksāts, eksportējot gatavās preces. Uzņēmumiem, kas atrodas SKZ, PVN tiek ieturēts un tādējādi sākotnēji netiek iekasēts, ievērojot saprašanās vēstuli šajā jautājumā starp Finanšu ministriju un SKZ galveno iestādi.

(875) Komisija konstatēja, ka kopš 2017. gada un visā izmeklēšanas periodā PVN un ievedmuitas nodokļi par importētām iekārtām patiešām tika ieturēti izlasē iekļautajiem uzņēmumiem. Līdz 2017. gadam uzņēmumi faktiski maksāja ievedmuitas nodokļus un PVN/vispārējo apgrozījuma nodokli ("VAN") par importētām iekārtām, kamēr tie vēl nebija nonākuši SKZ režīmā. Tomēr, pateicoties tam, ka uzņēmums 2017. gadā nonāca SKZ nodokļu un administratīvajā režīmā, ražotājiem eksportētājiem tika piešķirts ieguvums no preferenciāliem nodokļu režīmiem zonā, tostarp atbrīvojums no PVN un tarifa.

(876) Parasti Ēģiptē uzņēmumiem, kas iegādājas iekārtas, kurām piemēro 5 % PVN likmi, šīs summas kā kredīts būtu jāizmanto turpmāko maksājumu segšanai ([196]). Tomēr, ja kredīta atlikums tiek saglabāts ilgāk nekā 6 secīgus taksācijas periodus (mēnešus), t. i., ja uzņēmumi aktīvi eksportē, nespējot izmantot saistībā ar priekšnodokli iegūto kredītu turpmākiem maksājumiem, reģistrētā persona iesniedz rakstisku pieteikumu, norādot kredīta atlikuma summu. Ēģiptes nodokļu administrācijai būtu jāpārbauda bilances pareizība un jāveic atmaksa 45 dienu laikā no pieteikuma iesniegšanas dienas.

([196]) 2016. gada Likuma Nr. 67 22. pants.

(877) Tomēr izmeklēšanā atklājās, ka praksē ĒV neatmaksā avansā samaksāto PVN, tādēļ nodoklis šiem uzņēmumiem ir faktiskas izmaksas. *Jushi Egypt* VAN/PVN kredīta, kas iekļauts 2016.–2018. gada pārskatos, analīze liecināja, ka summas, kuras ĒV bija parādā *Jushi Egypt*, pēc vairākiem gadiem vēl nebija samaksātas ([197]), un *Jushi Egypt* apstiprināja, ka tas necer saņemt šos atmaksājumus ([198]). *Hengshi Egypt* gadījumā uzņēmums pieteicās PVN/VAN atmaksai par iekārtām un materiāliem. Atmaksa beigās tika saņemta par iekārtām, kas iegādātas ne vēlāk kā pirms trijiem gadiem, bet atmaksātās summas nesedza pieprasītās summas, un netika sniegti pierādījumi par to, kāpēc par dažām pozīcijām atmaksa tika veikta, bet par citām ne. Tas parāda, ka ĒV veiktā PVN atmaksa labākajā gadījumā notiek ar krietnu kavēšanos un katrā ziņā ir patvaļīga un nepārredzama.

(878) Jāņem vērā arī tas, ka, tā kā iekārtas, ko izmanto ražojumu, arī izmeklējamā ražojuma, ražošanā, visticamāk, visā to lietderīgās izmantošanas laikā tiks izmantotas Ēģiptes teritorijā, neveicot to reeksportu vai nepārdodot tās iekšzemes tirgū, nav cita pamata piešķirt atbrīvojumu no muitas nodokļiem un PVN par to iegādi kā vien piešķirt ieguvumu SKZ esošajiem uzņēmumiem. Tādējādi tie ir negūtie ieņēmumi muitas nodokļu un PVN veidā, kas nav jāmaksā bez pamatojuma, jo šīs iekārtas izmanto izmeklējamā ražojuma vietējai ražošanai, par kuru ražotājiem, kas atrodas ārpus SKZ, parasti ir jāmaksā muitas nodoklis un PVN.

(879) Tā kā 2017. gadā atbilstīgi SKZ tiesiskajam režīmam sāka piemērot ražotājiem eksportētājiem preferenciālo kārtību, tiem tādējādi *de facto* tika piemērots atbrīvojums no PVN par mašīnu importu. Šis atbrīvojums ir negūtie ieņēmumi, jo, kā norādīts iepriekšējos apsvērumos, lai gan PVN galu galā būtu jāatmaksā, būtībā nav pierādījumu, ka ĒV būtu atmaksājusi *Jushi Egypt* par mašīnām senāk samaksāto PVN. Pieejamie pierādījumi patiešām rādīja, ka *Jushi Egypt* nesaņēma šīs atmaksas, kad tas atradās ārpus zonas.

(880) Uzņēmumi, kas atrodas SKZ un kam nav jāmaksā PVN avansā, saņem *de facto* atbrīvojumu no PVN, un tādējādi tiem nav faktisko izmaksu un arī administratīvā sloga, kurš rodas, pieprasot PVN atmaksu vai kompensējot PVN kredītus. Tas pats vēl skaidrāk attiecas uz atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļu maksāšanas par importētām iekārtām.

(881) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ĒV un ražotāji eksportētāji nāca klajā ar vairākiem jautājumiem. Pirmkārt, negūtie ieņēmumi attiecībā uz nodokļu režīmu, kas atbilstīgi Suecas kanāla ekonomiskajai zonai piemērojami *Jushi Egypt* un *Hengshi Egypt*, nav radušies tāpēc, ka *Jushi Egypt* un *Hengshi Egypt* iepriekš (kad tie neatradās Suecas kanāla ekonomiskajā zonā) ne vienmēr laikus saņēma pilnā apmērā PVN atmaksas no ĒV.

(882) Otrkārt, Komisija tā vietā, lai apstrīdēto nodokļa režīmu salīdzinātu ar Ēģiptes PVN noteikumiem par iekārtu un izejvielu importu, to salīdzināja ar hipotētisku nodokļu režīmu, ko ekstrapolēja no *Jushi Egypt* un *Hengshi Egypt* situācijas pirms to nonākšanas Suecas kanāla ekonomiskajā zonā.

(883) Treškārt, pārbaudes apmeklējuma laikā Ēģiptē Komisija Ēģiptes valdībai neuzdeva un neapsprieda nevienu jautājumu par PVN administrēšanu.

(884) Ceturtkārt, ĒV atgādināja, ka SKP nolīguma 27. pants pieprasa īpašu un diferencētu attieksmi pret jaunattīstības valstīm, kas ir PTO dalībvalstis. Tāpēc Komisijai nebūtu jānosaka sods par to, ka ĒV vienmēr nav bijuši līdzekļi, no kā laikus atmaksāt pienācīgo PVN kredīta summu.

(885) Piektkārt, pati Komisija atzina, ka *Jushi Egypt* un *Hengshi Egypt* no ĒV galu galā saņēma daļu pirms nonākšanas Suecas kanāla ekonomiskajā zonā samaksātā PVN. Tādējādi visa parasti maksājamā PVN summa nevar piešķirt ieguvumu. Turklāt, tā kā patlaban *Jushi Egypt* PVN kredīta atlikums samazinās, jo *Jushi Egypt* saņem vairāk atmaksājamā PVN, visa parasti maksājamā PVN summa tiktu daļēji kompensēta ar šo atmaksājamo PVN. Visbeidzot, 2020. gada sākumā tika samaksātas PVN summas, kas maksājamas par *Jushi Egypt* importu 2017.–2018. gadā, un tās ĒV kompensēja ar *Jushi Egypt* PVN kredītu. Rezultātā ieguvuma vairs nebija.

([197]) Patiešām — lielākā daļa nesamaksāto PVN/citu netiešo nodokļu parādu, kuri iekļauti 2016.–2018. gada pārskatos, attiecas uz pirkumiem ārzemēs atbilstīgi 10 % VAN režīmam, kas bija spēkā līdz 2016. gada jūlijam.

([198]) Pasaules Bankas ziņojumā "*Doing Business in Egypt 2020*" Ēģipte nodokļu jautājumos ir ierindota 156. vietā no 190.

(886) Sestkārt, PVN kredīts, kas radās ražotājiem eksportētājiem, attiecās uz PVN par mašīnām, nevis izejvielām. Sakarā ar ražotāju eksportētāju sākotnēji lielajiem ieguldījumiem pamatlīdzekļos ĒV tiem nevarēja laikus pilnā apjomā atmaksāt PVN, kas tiem bija radies par mašīnām. Taču izejvielu gadījumā tā nebija — subsīdiju neveidoja atbrīvojums no PVN par izejvielām.

(887) Visbeidzot, tā kā Komisija pareizi uzskatīja, ka par eksportēto ražojumu izejresursiem ievedmuitas nodokļi jāmaksā nebija, Komisijai tāds pats pamatojums būtu bijis jāattiecina arī uz PVN par eksportēto ražojumu izejresursiem. Tādējādi, lai aprēķinātu ieguvumu, Komisijai jāsadala izmeklēšanas periodā maksājamā PVN summa par to materiālu daudzumu, kas izmantoti tikai iekšzemes tirgū pārdoto preču ražošanai.

(888) Atbildot uz šiem apgalvojumiem, Komisija vēlas paskaidrot, ka tai nav nodoma sodīt ĒV par nepietiekošajiem resursiem vai kritizēt pašu PVN sistēmu Ēģiptē. Vienlaikus Komisija norāda, ka šajā kontekstā ĒV apgalvojumā SKP nolīguma 27. pantam nav nozīmes. Kompensācijas maksājuma procedūrās visbūtiskākais ir 27. panta 10. punkts, kas reglamentē tikai konkrētas minimālās robežvērtības, savukārt pārējie 27. panta noteikumi reglamentē galvenokārt eksporta subsīdijas jaunattīstības valstīm. Šajā lietā ĒV, lai attaisnotu nodokļu maksātājiem nepietiekami atmaksāto PVN kredītu, atsaucas uz 27. pantu, bet uz tiem šis noteikums neattiecas.

(889) Attiecībā uz apgalvojumu par lūgumiem pēc informācijas par PVN sistēmu Komisija jau pašā izmeklēšanas sākumā lūdza atbildēs uz anketas jautājumiem, kā arī nepilnību novēršanas procesā sniegt informāciju par PVN sistēmas darbību Ēģiptē. Turklāt pārbaudes apmeklējuma laikā tika uzdoti vispārīgi jautājumi par nodokļu summu, kas iekasēti no ražotājiem eksportētājiem. Tādējādi Komisija uzskatīja, ka izmeklēšanas laikā tā saņēma pietiekamu informāciju par pašu PVN režīmu.

(890) Tomēr Komisija norādīja, ka SKZ esošajiem uzņēmumiem ir citāds PVN režīms. Proti, SKZ esošie uzņēmumi PVN nemaksā avansā (“1. scenārijs”). Turpretim salīdzināmā situācijā esoši nodokļu maksātāji, proti, uzņēmumi ārpus SKZ, PVN maksā avansā (“2. scenārijs”). Konkrētajā brīdī nav būtiski, vai PVN beigās ir jāmaksā vai tas tiek atmaksāts. Būtiski, ka 1. scenārijā ĒV ieņēmumus sākumā neiekasēs, bet 2. scenārijā ĒV ieņēmumus sākotnēji iekasēs visos gadījumos.

(891) Saskaņā ar Ēģiptes attiecīgo normatīvo satvaru norēķina dienā 1. scenārijā galīgo norēķina summu maksā uzņēmumi, savukārt 2. scenārijā daļu no iekasētajiem ieņēmumiem ĒV atmaksā uzņēmumiem (tad, ja PVN ir atmaksājams). Ja šis norēķins notiek ātri un process ir uzticams, tad ieguvums no nemaksāšanas avansā 1. scenārijā būtu tāds pats kā naudas plūsmas priekšrocība visā tajā laikā, kas būtu vajadzīgs atmaksāšanai. Komisija šajā sakarā norādīja, kā 876. apsvērumā jau minēts, ka tiesību aktos noteiktais šāda norēķina termiņš ir 6 mēneši no kredīta rašanās dienas.

(892) Tomēr Komisija konstatēja, ka uzņēmumiem, kas darbojas 2. scenārija apstākļos, Ēģiptē praksē norēķins un atbilstošā atmaksāšana labākajā gadījumā notiek ar ļoti lielu nokavēšanos un atmaksājuma saņemšanas kritēriji nav skaidri. Šajā sakarā Komisija norādīja, ka ĒV šo faktu pašu par sevi neapstrīdēja. Tāpēc SKZ esošajiem uzņēmumiem ieguvumu no naudas plūsmas piešķir fakts, ka ĒV no SKZ esošajiem uzņēmumiem PVN ieņēmumus nemaz neiekasē līdz galīgajai norēķina dienai, kas (1. scenārijā) nav zināma, turpretim no uzņēmumiem ārpus SKZ ieņēmumi tiek iekasēti uzreiz, bet atmaksāti krietni vēlākā dienā, kas nav zināma (2. scenārijs). Salīdzinājumā ar uzņēmumiem ārpus SKZ preferenciāls PVN režīms rezultātā piešķir ieguvumu SKZ esošajiem uzņēmumiem. Summa, ko ĒV neiekasē no SKZ esošajiem uzņēmumiem, sasniedz tādu ieņēmumu summu, kas nav gūti vai iekasēti nozīmē, kas lietota pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta ii) punktā.

(893) Lai gūtu vēl lielāku skaidrību, Komisija ņēma vērā ne tikai attiecīgo PVN režīmu Ēģiptē, bet arī ražotāju eksportētāju situāciju pirms un pēc nonākšanas SKZ. To situācija pirms nonākšanas SKZ, kas atbilst 2. scenārijam, izmeklēšanas periodā patiešām bija salīdzināma ar uzņēmumiem ārpus SKZ. Šajā sakarā ĒV neapstrīdēja faktu, ka pirms nonākšanas SKZ *Jushi Egypt* bija uzkrājis ļoti ievērojamu PVN kredītu, kuru ĒV nevarēja atmaksāt. PVN kredīta situācija, kurā bija nonācis *Jushi Egypt*, kas tika izveidots pirms nonākšanas SKZ, tādējādi rāda, ka iepriekšējā apsvērumā aprakstītā situācija atbilst ārpus SKZ esošo uzņēmumu patiesajam stāvoklim IP laikā.

(894) Attiecībā uz ĒV un ražotāju eksportētāju piekto iebildumu, Komisijas konstatējumus nemaina ar PVN aplikto preču galamērķis un fakts, ka *Jushi Egypt* laika gaitā varēja daļu sava PVN kredīta parāda segt ar savu sākotnējo PVN kredītu, jo tie neskar sākotnēji atšķirīgos režīmus, kas attiecās uz uzņēmumiem SKZ iekšienē un ārpus tās, un minētā kompensācija nekādā ziņā nav saistīta ar proaktīvu ĒV veiktu atmaksāšanu, drīzāk gan ar PVN saistībām, kuras bija radušās minētajiem uzņēmumiem.

(895) Tomēr Komisija arīdzan atzina, ka viens no diviem ražotājiem eksportētājiem, lai gan ārpus IP un ar vairāku gadu nokavēšanos, tomēr saņēma nodokļu atmaksājumu par dažiem iekārtu pirkumiem. Turklāt Komisija ņēma vērā, ka jaunais PVN likums Ēģiptē tika ieviests tikai īsi pirms izmeklēšanas perioda un izmeklēšanas periodā īstenošanas tiesību akti vēl pilnībā nedarbojās. Ņemot vērā šo pārejas posmu, Komisija izprata ĒV argumentu, ka PVN atmaksājumu norēķina periods var tikt ievērojami kavēts sakarā ar to, ka ĒV ir jaunattīstības valsts ar neatbilstošu to administratīvo darbinieku skaitu, kas atbild par jauno sistēmu, un iespējamu budžeta iztrūkumu, kura dēļ ir grūtības noteiktajā termiņā atmaksāt PVN. Tādējādi, ņemot vērā šos ārkārtas un, cerams, pagaidu apstākļus Ēģiptē, Komisija nolēma ieguvuma, ko piešķīra atbrīvojums no PVN, aprēķināšanā ņemt vērā tikai naudas plūsmas priekšrocību ražotājiem eksportētājiem. Tika attiecīgi pielāgota 899. apsvērumā aprakstītā ieguvuma aprēķināšanas metodika.

(896) Attiecībā uz sesto punktu Komisija norādīja, ka, lai gan noteiktā brīdī *Hengshi Egypt* tika atmaksāts PVN avanss par mašīnām, tas, lai gan bija pieteicies, par materiāliem samaksātā PVN atmaksājumu nesaņēma. Tāpēc konstatējumi par PVN par mašīnām ir spēkā *a fortiori* attiecībā uz PVN par materiāliem. Tādējādi šis apgalvojums tiek noraidīts.

c) Secinājums

(897) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija secināja, ka šī programma sniedz finansiālu ieguldījumu ĒV negūto ieņēmumu veidā pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta ii) punkta nozīmē, jo tiesīgie uzņēmumi ir atbrīvoti no PVN un/vai ievedmuitas nodokļu maksāšanas, kas tiem citādi būtu jāmaksā. Tādējādi tā piešķir ieguvumu arī saņēmējiem uzņēmumiem pamatregulas 3. panta 2) punkta nozīmē, jo tie nonāk labākā finansiālajā stāvoklī nekā tad, ja šīs shēmas nebūtu. Faktiski bez šīs shēmas tiem, importējot iekārtas, būtu jāmaksā PVN un ievedmuitas nodokļi.

(898) Programma ir īpaša pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo tā nav vispārēji piemērojama Ēģiptē un attiecas tikai uz uzņēmumiem, kas atrodas īpašajās ekonomiskajās zonās, piemēram, SKZ. Tiesību akti, saskaņā ar kuriem darbojas piešķīrēja iestāde, nodrošina, ka tā attiecas vienīgi uz uzņēmumiem, kas atrodas SKZ.

d) Subsīdijas apjoma aprēķināšana

(899) Kompensējamās subsīdijas apjoms aprēķināts kā saņēmējiem piešķirtais ieguvums, par ko konstatēts, ka tas pastāvēja izmeklēšanas periodā. Saņēmējiem piešķirto ieguvumu uzskata par:

1) atbrīvojumu no muitas nodokļiem importētajām iekārtām. Lai nodrošinātu, ka kompensējamais apjoms attiecas tikai uz izmeklēšanas periodu, piešķirtais ieguvums tika amortizēts attiecībā uz iekārtu lietderīgās izmantošanas laiku saskaņā ar uzņēmuma parastajām grāmatvedības procedūrām, izņemot vienu no aktīvu kategorijām, kurā amortizācijas periods tika pielāgots, lai labāk atspoguļotu faktisko lietderīgās izmantošanas laiku, kā to noskaidroja Komisijas dienesti.

2) Attiecībā uz negūtajiem ieņēmumiem, kas izpaužas kā *de facto* atbrīvojums no PVN, sākotnēji ieguvums tika aprēķināts, ņemot vērā visu PVN summu, kas parasti būtu jāmaksā, bet izmeklēšanas periodā nav samaksāta, iegādājoties importētās iekārtas (IP laikā). Tomēr, kā minēts 895. apsvērumā, saņēmusi piezīmes par galīgās informācijas izpaušanu, Komisija nolēma, aprēķinot ieguvumu, ko piešķīra atbrīvojums no PVN, ņemt vērā tikai naudas plūsmas priekšrocību ražotājiem eksportētājiem. Tika attiecīgi pielāgota ieguvuma aprēķināšanas metodika, kā rezultātā tika uzskatīts, ka ieguvums, kas, ieturot PVN, radās no naudas plūsmas, ir līdzvērtīgs vidējai kopš 2017. gada par iegādātajām precēm ieturētajam PVN apjomam piemērotajai procentu likmei noguldījumiem (12,32 %) Ēģiptē IP laikā.

(900) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas *Jushi Egypt* apgalvoja, ka 2018. gadā Komisija piemēroja muitas nodokli 5 % apmērā ieliktņu importam, lai gan tam 2018. gadā bija noteikts muitas nodoklis 2 % apmērā. Bez tam uzņēmums apgalvoja, ka saskaņā ar pamatregulas 7. panta 3. punktu Komisijai PVN par mašīnu importu būtu bijis jāsadala par izmeklēšanas perioda laiku, kas atbilst amortizācijai. Komisija šos apgalvojumus pieņēma un attiecīgi koriģēja subsīdijas apjoma aprēķinu.

(901) Šāda veida subsīdijām noteiktais subsīdijas apjoms izmeklēšanas periodā ražotājiem eksportētājiem bija 0,13 %.

4.6.3. *Atbrīvojumi no PVN un ievedmuitas nodokļu atlaides par importētiem materiāliem*

(902) Saskaņā ar Likumu Nr. 83/2002 subjektiem, kas darbojas speciālajā ekonomiskajā zonā, ir atļauts importēt izejvielas, nemaksājot muitas nodokļus, apgrozījuma nodokļus vai citus nodokļus un nodevas, kas citādi būtu jāmaksā, ciktāl importētie ražojumi tiek reeksportēti kā tādi vai tiek pārstrādāti lejupējā ražojumā, kuru eksportē.

a) Juridiskais pamats

(903) Programmas juridisko pamatu veido šādi normatīvie akti:

— Likums Nr. 83/2002 par īpašām ekonomiskajām zonām (*Law No. 83/2002 on Economic Zones of a Special Nature*) ("Likums Nr. 83/2002");

— Premjerministra 2002. gada dekrēts Nr. 1625, ar ko izdod izpildes noteikumus Likumam par īpašām ekonomiskajām zonām (*Prime Ministerial Decree No. 1625 of 2002 Issuing The Executive Regulations for the Law of Economic Zones of a Special Nature*);

— Ēģiptes Arābu Republikas prezidenta dekrēts par Likumu Nr. 27/2015, ar ko groza dažus noteikumus Likumā Nr. 83/2002 par īpašām ekonomiskajām zonām (*Decree of the President of the Arab Republic of Egypt on Law No. 27/2015 Amending some Provisions of Law of Economic Zone of Special Nature issued by Law No. 83/2002*) ("Likums Nr. 27/2015");

— Ieguldījumu likums, kas ieviests ar 2017. gada Likumu Nr. 72 (*Investment Law as Enacted by Law No. 72, of 2017*);

— Premjerministra 2017. gada rezolūcijas projekts Nr. 2310 par izpildnoteikumu izdošanu attiecībā uz Ieguldījumu likumu, kas izdots, pamatojoties uz 2017. gada Likumu Nr. 72 (*The Prime Minister's Draft Resolution No. (2310) of 2017 Concerning issuing the Executive Regulations of Investment Law Issued by virtue of Law No. 72, of 2017*);

— PVN likums, kas ieviests ar 2016. gada Likumu Nr. 67 (*VAT Law as Enacted by Law No. 67, of 2016*);

— PVN likuma izpildnoteikumi, Finanšu ministrijas dekrēts Nr. 66/2017 (*Executive Regulations of the VAT Law, Decree of the Ministry of Finance No. 66/2017*).

b) Izmeklēšanas konstatējumi

(904) Kā minēts 872. apsvērumā, SKZ ir daļa no atsevišķas muitas teritorijas. Turklāt saskaņā ar Likuma Nr. 83/2002 42. pantu no aizjūras importētas izejvielas, krājumi, rezerves daļas un citi materiāli vai komponenti ir atbrīvoti no nodokļiem un nodevām, ja tie ir saistāmi ar saražotām precēm vai sniegtiem pakalpojumiem, kas paredzēti licencētai darbībai SKZ. Toties visi nodokļi un nodevas ir jāmaksā par visiem ražojumiem, kas laisti iekšzemes tirgū ārpus SKZ.

(905) Izmeklēšanas laikā Komisija konstatēja, ka saskaņā ar Likuma Nr. 83/2002 iepriekš minētā panta noteikumiem abi ražotāji eksportētāji ir saņēmuši atbrīvojumus no PVN un ievedmuitas nodokļiem par tādu izejmateriālu importu, ko izmanto eksportēto gatavo preču (un sevišķi attiecīgā ražojuma) ražošanā.

(906) Atbrīvojuma no ievedmuitas nodokļiem sakarā šāds režīms atbilst pamatregulas I pielikuma i) punktā aprakstītajai nodokļu atmaksāšanas sistēmai. Ievērojot I pielikuma i) punktu, atmaksāšanas sistēmas attiecībā uz aizvietojumu var būt eksporta subsīdija tādā mērā, cik tās izraisa pārlieku lielu tās ievedmuitas atmaksāšanu, kas sākotnēji iekasēta par ievestajiem izejresursiem, par kuriem tiek pieprasīta atmaksāšana.

(907) Lai noteiktu, vai pastāv pārmērīgs atbrīvojums, saskaņā ar pamatregulas III pielikuma II punktu Komisija no ĒV pieprasīja papildu informāciju par nodokļu atmaksas sistēmu kopumā un konkrētāk par to, vai pastāv un efektīvi tiek piemērotas ar to saistītās uzraudzības un apstiprinājuma procedūras.

(908) Pamatojoties uz sākotnēji saņemto informāciju, šķita, ka ĒV ir ieviesusi tiesisko regulējumu nodokļu atmaksas sistēmas uzraudzībai, kā arī attiecīgā gadījumā samaksāto ievedmuitas nodokļu atmaksāšanai. Tomēr pārbaudes apmeklējumos pie ražotājiem eksportētājiem izrādījās, ka šis regulējums praksē netiek efektīvi piemērots. Neviens no ražotājiem eksportētājiem nemaksāja ne ievedmuitas nodokļus, ne PVN par izmeklēšanas periodā veiktajiem materiālu pirkumiem neatkarīgi no tā, vai tos izmanto preču pārdošanai iekšzemes tirgū vai eksportam. Parasti būtu jāiemaksā depozīts muitas dienestu bloķētā kontā, no kura var periodiski maksāt nodokļus. Tomēr izmeklēšanas periodā šāds depozīts netika veikts un dienesti neiekasēja nekādas summas.

(909) Pēc izmeklēšanas perioda *Jushi Egypt* iemaksāja nelielu depozītu Ēģiptes iestādēm, lai, iespējams, segtu pārmērīgo atbrīvojumu no nodokļiem, kas saistīts ar pārdošanu iekšzemes tirgū. Tomēr netika sniegti pierādījumi, ka šis maksājums patiešām tika veikts par pārmērīgu atbrīvojumu no nodokļiem, kas saistīts ar pārdošanu iekšzemes tirgū, vai bija saistīts ar pārdošanu iekšzemes tirgū izmeklēšanas periodā. Tomēr tika gūti arī pierādījumi, ka *Jushi Egypt* saņēma iepriekšējos periodos (pirms tas saņēma atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem) samaksāto ievedmuitas nodokļu atmaksu.

(910) Pēc turpmākas informācijas apmaiņas ar ĒV Komisija saņēma papildu informāciju, kas liecināja, ka patiesībā uzraudzības un pārbaudes sistēma muitas nodokļu iekasēšanai SK zonā izmeklēšanas periodā joprojām bija izstrādes stadijā. Piemēram, Ievedmuitas nodokļu bilances korekcijas komiteja tika izveidota saskaņā ar Muitas pārvaldes vadītāja dekrētu Nr. 158 tikai 2019. gadā, Muitas pārbaužu komiteja 2019. gadā vēl tika veidota un vēl nebija pieņemtas izpildes procedūras. Tādējādi Komisija secināja, ka efektīvas un pienācīgas nodokļu atmaksāšanas sistēmas nav.

(911) Turklāt, kā minēts 876. apsvērumā, PVN par importētām precēm SK zonā tiek ieturēts, nevis maksāts avansā. Nodokļu administrācija tikai patur tiesības PVN vēlāk atgūt.

(912) Izmeklēšanā arī atklājās, ka par dažiem Ēģiptē esošu piegādātāju nodrošinātiem izejresursiem, kurus *Jushi Egypt* izmantoja ražošanas procesā, PVN tika iekasēts pēc standarta likmes neatkarīgi no tā, ka uzņēmums atradās speciālajā zonā, kur PVN parasti nebija jāmaksā. Šo darījumu rezultātā *Jushi Egypt* tika piešķirts PVN kredīts. Turpretim ar iekšzemes PVN netika aplikta izejresursu pārdošana starp speciālajā zonā esošiem uzņēmumiem neatkarīgi no tā, vai preces, kas saražotas, izmantojot šos izejresursus, tiek eksportētas vai pārdotas iekšzemes tirgū.

(913) Visi šie elementi liecina, ka šī īpašā zona nav klasiska eksporta pārstrādes zona, ka tā atšķiras arī no citām Ēģiptē esošajām īpašajām brīvajām zonām, taču tā ir unikāla un hibrīda īpašā zona ar vairākām īpatnībām, kuras to atšķir no citām zonām. Šķiet, ka piemērojamie normatīvie akti šajā zonā praksē netiek piemēroti, tāpēc Komisija pamatoja savus konstatējumus ar izpratni par to, kā šī zona darbojas praksē.

(914) Turklāt svarīgi ir tas, ka, tā kā nav administratīvu iestāžu, kuras būtu atbildīgas par nodokļu sistēmas administrēšanu, uzraudzību un ieviešanu, kā arī par jebkādām nodokļu saistībām, kas saistītas ar šajā zonā piemērojamo īpašo nodokļu sistēmu, tā ir unikāla zona, kurā tur uzņēmējdarbību veicošie uzņēmumi var pilnīgi brīvi ievērot vai neņemt vērā nodokļu noteikumus bez nekādām iespējamām sekām. Tāpēc, ņemot vērā šīs zonas īpašos apstākļus un pamatojoties uz pieejamo informāciju, Komisija nolēma uzskatīt atbrīvojumus no PVN par importētiem izejresursiem par *de facto* atbrīvojumu no PVN neatkarīgi no tā, vai šie izejresursi vēlāk tiek iestrādāti galaražojumos, kas tiek eksportēti vai pārdoti iekšzemes tirgū.

c) Secinājums

(915) Tādējādi Komisija secināja, ka ĒV nodokļu atmaksāšanas uzraudzības sistēma netika efektīvi piemērota un to nevar kvalificēt kā tādu visu to iemeslu dēļ, kas paskaidroti iepriekšējā iedaļā un apkopoti 913. apsvērumā. Faktiski, kā paskaidrots 908.–914. apsvērumā, izmeklēšanā tika parādīts, ka ĒV pat nebija izveidojusi iestādi, kura attiecībā uz šajā zonā esošajiem subjektiem būtu atbildīga par nodokļu saistību administrēšanu un izpildi, tas attiecas arī uz muitas nodokļiem un PVN, kas jāmaksā par importētiem materiāliem.

(916) Turklāt Komisija konstatēja, ka minētā nodokļu atmaksāšanas sistēma, kas attiecas uz eksportētās gatavās precēs izmantotajiem izejresursiem, radīja negūtos ieņēmumus, kuri veido kompensējamu subsīdiju pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta ii) daļas nozīmē, jo tādējādi notiek pārlieku liela tās ievedmuitas atmaksāšana, kura sākotnēji tiek iekasēta par ievestajiem izejresursiem, par kuriem tiek pieprasīta atmaksāšana. Ēģiptes valdība papildus arī nepārbaudīja attiecīgos darījumus.

(917) Tā kā šis pārmērīgais atbrīvojums no nodokļiem nav vispārēji piemērojams Ēģiptē un attiecas tikai uz SKZ esošajiem uzņēmumiem, tas arī ir īpašs pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

(918) Turklāt *de facto* atbrīvojums no PVN importētiem materiāliem ir finansiāls ieguldījums ĒV negūtu ieņēmumu veidā pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta ii) punkta nozīmē, jo tiesīgie uzņēmumi ir atbrīvoti no PVN maksāšanas, kas tiem citādi būtu jāmaksā. Tādējādi saņēmējiem uzņēmumiem tas arī piešķir ieguvumu pamatregulas 3. panta 2) punkta nozīmē. Tā kā tiesību aktos noteikts, ka atbrīvojums no PVN attiecas tikai uz uzņēmumiem, kas atrodas SKZ, programma ir īpaša pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

(919) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas ĒV un ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka *Jushi Egypt* 2019. gada sākumā bija iemaksājis depozītu par muitas nodokļiem. Tie sniedza arī papildu pierādījumus, kas rādīja, ka visi muitas nodokļi par 2017. un 2018. gadu tagad ir nomaksāti. Tie piedevām apgalvoja, ka pat tad, ja 2020. gadā muitas nodokļos maksājamais apjoms nebija samaksāts, Komisija nevarēja gaidīt nevainojamu nodokļu administrāciju no tādas jaunattīstības valsts kā Ēģipte. Šajā sakarā ĒV, tā kā tā jau bija izstrādājusi un uzraudzīja patēriņa pārskatus dažu mēnešu laikā no *Jushi Egypt* nonākšanas Suecas kanāla ekonomiskajā zonā, ar ārkārtīgu rūpību izveidoja nodokļu atmaksāšanas sistēmu uzņēmumam *Jushi Egypt*. Pēc trijiem gadiem ĒV no *Jushi Egypt* un *Hengshi Egypt* atguva visus muitas nodokļus un PVN, kas bija jāmaksā. Rezultātā ĒV iesniedza informāciju, ka tā izveidojusi pienācīgu nodokļu atmaksāšanas sistēmu, kas vairs nepieļāva pārmērīgu atbrīvojumu.

(920) Turklāt no ĒV sniegtās informācijas izriet, ka atbilstīgi Ēģiptes civilkodeksa 377. panta un Monetārās tiesas nolēmumam Nr. 915/43 Ēģiptes valdībai ievedmuitas nodokļi jāatgūst piecu gadu laikā. Tā kā ĒV joprojām bija tiesīga atgūt maksājamos muitas nodokļus un tos laicīgi atguva, ja vien nebija beidzies minētais periods, no ĒV negūtie ieņēmumi rezultātā rasties nevarēja.

(921) Visbeidzot, *Jushi Egypt* apgalvoja, ka ievedmuitas par izejvielām jomā uz pārdošanu uzņēmumam *Hengshi Egypt* Ēģiptes tiesību akti attiecas tādā pašā veidā kā uz pārdošanu eksportam, tāpēc ka *Hengshi Egypt* atrodas Suecas kanāla ekonomiskajā zonā. Turklāt *Hengshi Egypt* nebija nekādu pārdošanas apjomu iekšzemes tirgū, jo tas visu savu produkciju eksportēja. Rezultātā, ja *Jushi Egypt* nebūtu ticis atbrīvots no ievedmuitas par izejvielām, tam par pārdošanu iekšzemes tirgū uzņēmumam *Hengshi Egypt* tā vai tā nebūtu jāmaksā ievedmuita par izejvielām. Šo apgalvojumu *Jushi Egypt* vēlreiz atkārtoja pēc noslēguma papildinformācijas izpaušanas.

(922) Komisija pārskatīja par muitas nodokļu maksājumu sniegtos pierādījumus un konstatēja, ka Komisijas izmeklēšanas dēļ ĒV 2019. gada nogalē bija sākusi pārbaudi ražotāja eksportētāja telpās. Šīs pārbaudes rezultātā ĒV no uzņēmuma atguva zināmu daļu ar 2017., 2018. un 2019. gadu saistīto muitas nodokļu par importētajiem materiāliem. Pamatojoties uz sniegtajiem pierādījumiem un ņemot vērā to, ka COVID-19 pandēmijas izraisīto ceļošanas ierobežojumu dēļ nebija iespējama šo jauno pierādījumu pārbaude uz vietas, Komisija apgalvojumu pieņēma un saskaņā ar pamatregulas 15. panta 1. punktu atskaitīja par importētajiem materiāliem samaksāto muitas nodokļu apjomu, kuri saistīti ar izmeklēšanas periodu.

(923) Taču Komisija neuzskatīja, ka šāds norēķins apšauba konstatējumus par pašu subsīdijas shēmu. Šajā sakarā Komisija norādīja, ka muitas nodokļi tika atgūti, drīzāk pateicoties Komisijas izmeklēšanai, nevis pašas ĒV muitas nodokļu iekasēšanas uzraudzības un pārbaudes sistēmai. ĒV turklāt neapstrīdēja faktu, ka izmeklēšanas periodā šādas sistēmas nemaz nebija. Attiecībā uz to, ka uzraudzības un pārbaudes uz laiku nebija, Komisija norādīja, ka, lai gan *Jushi Egypt* nonāca SKZ tikai 2017. gadā, jaunākie grozījumi tiesību aktos par muitas nodokļu iekasēšanas sistēmu tika izdarīti jau 2015. gadā, kad pienākums iekasēt muitas nodokļus tika nodots SKZ galvenajai iestādei.

Turklāt detalizētais Muitas pārvaldes pārskats, ko iesniedza ĒV I pielikumā piezīmēs, ko tā sniedza par noslēguma informācijas izpaušanu, apstiprina, ka jau 2006. gadā bija ieviesti vispārējie tiesību akti par muitas nodokļu iekasēšanu. Tādējādi ĒV bija daudz laika īstenot funkcionējošu muitas nodokļu iekasēšanas sistēmu.

(924) Attiecībā uz uzņēmuma *Jushi Egypt* pārdošanu uzņēmumam *Hengshi Egypt* Komisija 912. un 913. apsvērumā jau norādīja, ka izejresursu pārdošana starp īpašajā zonā esošajiem uzņēmumiem nekad netika aplikta ar nodokļiem, kas liecina par to, ka SKZ ir īpaša zona ar vairākām konkrētām iezīmēm, kuras to atšķir no citām zonām. Tāpēc nav būtiski, ka *Hengshi Egypt* pārdeva tikai eksportam, un šis fakts Komisijas secinājumus negroza. ĒV un ražotāju eksportētāju apgalvojumi par Komisijas konstatējumu derīgumu kopumā un konkrētāk par pārdošanu uzņēmumam *Hengshi Egypt* tādējādi tiek noraidīti.

d) Subsīdijas apjoma aprēķināšana

(925) Attiecībā uz ievedmuitas nodokļiem uzskata, ka saņēmējam piešķirtais ieguvums ir starpība starp ievedmuitas nodokļu summu, kas maksājama izmeklēšanas periodā, un to ievedmuitas nodokļu summu, kuri faktiski samaksāti izmeklēšanas periodā.

(926) Lai noteiktu maksājamā ievedmuitas nodokļa summu, Komisija uzskatīja, ka vidējais patēriņa koeficients visu veidu gatavajām precēm ir vienāds tāpēc, ka tās visas pieder pie vienas un tās pašas vispārīgās ražojumu kategorijas. Komisija noteica patēriņa koeficientu, pamatojoties uz ražotāju eksportētāju dokumentāciju. Tad tā vispirms noteica izmeklēšanas periodā importēto materiālu daudzumu. Pēc tam tā aprēķināja attiecību starp ražotāju eksportētāju pārdošanas apjomu iekšzemes tirgū un kopējo pārdošanas apjomu. Tad Komisija šo pārdošanas apjoma iekšzemes tirgū attiecību piemēroja kopējam importēto materiālu apjomam un noteica importēto materiālu daudzumu, par kuru būtu bijis jāmaksā ievedmuitas nodoklis.

(927) Lai noteiktu ieguvuma apjomu, Komisija beigās aprēķināja ievedmuitas nodokļa summu, kura maksājama par to materiālu daudzumu, kas izmantoti iekšzemes tirgū pārdoto preču ražošanai.

(928) Attiecībā uz negūtajiem ieņēmumiem, kas izpaužas kā *de facto* atbrīvojums no PVN, sākotnēji ieguvums tika aprēķināts, ņemot vērā visu PVN summu, kas parasti būtu jāmaksā, bet izmeklēšanas periodā nav samaksāta, iegādājoties importētos materiālus.

(929) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas Komisija, kā minēts 895. apsvērumā, koriģēja aprēķinu metodiku, ko izmantoja, lai aprēķinātu ieguvumu no *de facto* atbrīvojuma no PVN. Rezultātā tika uzskatīts, ka ieguvums, kas, ieturot PVN, radās no naudas plūsmas, ir līdzvērtīgs vidējai kopš 2017. gada par iegādātajiem materiāliem ieturētajam PVN apjomam piemērotajai procentu likmei noguldījumiem (12,32 %) Ēģiptē IP laikā, un tas tika aprēķināts proporcionāli IP laikā ieturētajam PVN apjomam. Neesot informācijai par materiālu apjomu, kas iepirkts pirms IP, Komisija uzskatīja, ka šis apjoms ir līdzvērtīgs IP laikā konstatētajam apjomam, kas koriģēts, ņemot vērā abu periodu starplaikā pārdoto preču izmaksas.

(930) Šāda veida subsīdiju noteiktais apjoms izmeklēšanas periodā ražotājiem eksportētājiem bija 0,95 %.

4.7. **Secinājumi par subsidēšanu**

(931) Pamatojoties šajā izmeklēšanas posmā pieejamo informāciju, Komisija saskaņā ar pamatregulas noteikumiem aprēķināja kompensējamo subsīdiju apjomu ražotājiem eksportētājiem, pārbaudot katru subsīdiju un subsīdiju programmu, un saskaitīja iegūtos skaitļus kopā, lai aprēķinātu subsidēšanas kopējo apjomu katram ražotājam eksportētājam izmeklēšanas periodā. Lai aprēķinātu tālāk norādīto kopējo subsidēšanu, Komisija vispirms aprēķināja subsidēšanas procentuālo apjomu, t. i., subsīdijas apjomu, kas izteikts procentos no uzņēmuma kopējā apgrozījuma. Pēc tam šo procentuālo daļu izmantoja, lai aprēķinātu subsīdiju, kas piešķirta attiecīgā ražojuma eksportam uz Savienību izmeklēšanas periodā. Tad tika aprēķināts subsīdijas apjoms par izmeklēšanas periodā uz Savienību eksportētā attiecīgā ražojuma tonnu un aprēķinātas tālāk minētās starpības procentos no tā paša eksporta tonnas izmaksu, apdrošināšanas un vedmaksas ("CIF") vērtības.

(932) Tā kā *Jushi* un *Hengshi Egypt* ir saistīti uzņēmumi, minētajiem ražotājiem eksportētājiem noteica vienotu subsīdijas apjomu. Pēc noslēguma informācijas, kā arī noslēguma papildinformācijas izpaušanas *CNBM* grupa par aprēķinu metodiku vienota subsīdijas apjoma noteikšanai saistītiem uzņēmumiem izvirzīja tādus pašus argumentus kā grupas Ķīnas subjekti 624.–626. apsvērumā. Šis apgalvojums tika noraidīts ar to pašu argumentāciju, kas atspēkoja grupas Ķīnas subjektu apgalvoto.

(933) *CNBM* grupa arī atsevišķi pieprasīja, lai Komisija norādītu, kurās *Excel* darblapu šūnās redzams, ka aprēķināts svērtais vidējais individuālās subsīdijas apjoms abiem saistītajiem ražotājiem eksportētājiem. Šajā sakarā Komisija atsaucās uz noslēguma informācijas izpaušanā un noslēguma papildinformācijas izpaušanā sniegto informāciju. Komisija nevarēja pieņemt šo apgalvojumu, jo uzskatīja, ka *Excel* darblapās sniegta visa vajadzīgā informācija, ieskaitot formulas katras šūnas aprēķināšanai, un tāpēc uzņēmums varēja izsekot līdzi pielietotajai aprēķinu metodikai.

(934) Turklāt, tā kā Ēģiptes ražotāji eksportētāji, kuri sadarbojās, ir vienīgie SŠA ražotāji Ēģiptē, Komisija noteica apjomu "visiem pārējiem uzņēmumiem" lielākā apjoma līmenī, kas noteikts ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās.

Uzņēmuma nosaukums	Kompensējamo subsīdiju apjoms
CNBM Group Egypt	10,9 %
Visi pārējie uzņēmumi	10,9 %

5. **KAITĒJUMS**

5.1. **Savienības ražošanas nozares definīcija**

(935) Līdzīgo ražojumu Savienībā izmeklēšanas periodā ražoja 16 ražotāji. Tie veido "Savienības ražošanas nozari" pamatregulas 9. panta 1. punkta nozīmē.

(936) Kopējais aplēstais Savienības SŠA ražošanas apjoms izmeklēšanas periodā bija gandrīz 115 000 tonnu. Komisija šo skaitlisko rādītāju noteica, pamatojoties uz pārbaudīto sūdzības iesniedzēja atbildi uz anketas jautājumiem, kuru salīdzināja un vajadzības gadījumā atjaunināja ar pārbaudītajām izlasē iekļauto Savienības ražotāju atbildēm uz anketas jautājumiem. Kā norādīts 83. apsvērumā, izlasē tika iekļauti četri Savienības ražotāji, kuri pārstāv vairāk nekā 40 % no līdzīgā ražojuma kopējā ražošanas apjoma Savienībā.

5.2. **Patēriņš Savienībā**

(937) Lai noteiktu Savienības patēriņa un importa apjomu, Komisija izmantoja koriģētus *Eurostat* datus saskaņā ar sūdzības iesniedzēja ierosināto metodiku. Pamatojoties uz 10 ciparu līmeņa (*Taric*) datiem, no izmantotās importa statistikas tika izslēgta neliela daļa izejresursu. Komisija pārbaudīja un apstiprināja sūdzības iesniedzēja aplēses par attiecīgā ražojuma īpatsvaru importētajā apjomā ar KN kodiem ([199]), kas bija minēti paziņojumā par procedūras sākšanu ([200]), pamatojoties uz informāciju, kura bija saņemta no ĶTR un Ēģiptes ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās.

(938) Pamatojoties uz tiešajām zināšanām par uzņēmumiem, kas ražo SŠA citās trešās valstīs un importē tos Savienībā, izmeklēšanā tika noteikti apjoms un vērtība importam no citām trešām valstīm. Par visām trešām valstīm attiecībā uz sūdzībā minētajiem skaitliskajiem rādītājiem sūdzības iesniedzējs sniedza atjauninātu tirgus informāciju par izmeklēšanas periodu.

(939) Komisija noteica patēriņu Savienībā, pamatojoties uz Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu Savienības tirgū, kam pieskaitīts imports no visām trešām valstīm, kā tas bija reģistrēts *Eurostat* datubāzē *Comext* un koriģēts, kā aprakstīts 937. un 938. apsvērumā.

([199]) Kombinētās nomenklatūras kodi.
([200]) KN kodi 7019 39 00, 7019 40 00, 7019 59 00 un 7019 90 00.

(940) Patēriņam Savienībā bija šāda dinamika.

2. tabula

Patēriņš Savienībā (tonnās)

	2015	2016	2017	Izmeklēšanas periods
Kopējais patēriņš Savienībā	153 287	175 827	181 464	168 270
Indekss	*100*	*115*	*118*	*110*

Avots: Comext, sūdzība

(941) Patēriņš Savienībā attiecīgajā periodā palielinājās no aptuveni 153 000 tonnām 2015. gadā līdz aptuveni 168 000 tonnām izmeklēšanas periodā, proti, par 9,8 %.

(942) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju viens no *CNBM* grupas (Ķīna) ražotājiem eksportētājiem pieprasīja izpaust papildinformāciju, kurā precizētu pamatā esošos importa un patēriņa datus un detalizēto metodiku, kas izmantota to noteikšanai. Tas apgalvoja, ka tas ir nepieciešams tāpēc, ka sūdzībā izmantotie skaitliskie rādītāji atšķiras no izpaustajiem skaitliskajiem rādītājiem.

(943) Apgalvojums, ka attiecīgie skaitliskie rādītāji netika izpausti, ir aplams. Dati, kas tika izmantoti, lai noteiktu SŠA patēriņu Savienībā, tika izpausti visām ieinteresētajām personām 2020. gada 27. februārī izpaustajā galīgajā informācijā. Atšķirības no skaitliskajiem rādītājiem, kas izmantoti sūdzībā, skaidrojamas nevis ar metodikas maiņu, bet, no vienas puses, ar to, ka sūdzībā un izmeklēšanā, kā jau ir skaidrots iepriekš, aplūkoti atšķirīgi periodi, un, no otras puses, ar to, ka izmeklēšanā tika savākti detalizētāki dati. Sūdzības iesniedzējam, lai izslēgtu importu ar attiecīgajiem KN kodiem, kas neattiecās uz SŠA, bija jāpaļaujas uz tirgus informāciju, savukārt Komisijai ir piekļuve *Taric* līmeņa importa datiem. Kā minēts 937. apsvērumā, Komisija izmantoja šos datus, lai izslēgtu ražojumus, kas tika importēti ar *Taric* kodiem, kuri attiecas uz citiem ražojumiem. Papildus tam, ka atšķirās periodi, Komisijai bija pieejami izlasē iekļauto Savienības ražotāju faktiskie dati, pēc kuru pārbaudes dažos gadījumos paziņotie skaitliskie rādītāji tika pārskatīti.

(944) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV atkārtoti norādīja, ka sūdzības iesniedzēju veiktās korekcijas importa datos varētu liecināt, ka nav pietiekami novērtēti importa apjomi no Krievijas, bet metodika, kas izmantota attiecībā uz ĶTR bijusi citāda un tai nelabvēlīga.

(945) Kā izklāstīts 18. apsvērumā, attiecībā uz Krieviju importa dati tika salīdzināti ar importu, ko veikuši divi zināmie SŠA ražotāji Krievijā. SŠA eksporta apjoms, par kuru ziņoja Ķīnas ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, izmeklēšanas laikā atbilda *Eurostat* reģistrētajam importa kopapjomam ar attiecīgajiem *Taric* kodiem, un tāpēc viss eksports tika uzskatīts par attiecīgo ražojumu.

(946) Tāpēc apgalvojums, ka importa apjomu noteikšanai izmantotās metodes rada neobjektīvus rezultātus, tika noraidīts.

5.3. **Imports no attiecīgajām valstīm**

5.3.1. *Importa no attiecīgajām valstīm ietekmes novērtējums kopumā*

(947) Saskaņā ar pamatregulas 8. panta 3. punktu Komisija pārbaudīja, vai attiecīgo valstu izcelsmes SŠA imports būtu jāvērtē kopumā.

(948) Minētais noteikums paredz, ka importa no vairākām valstīm ietekme jānovērtē kopumā tikai tad, ja konstatē, ka:

a) kompensējamo subsīdiju apjoms, kas noteikts attiecībā pret importu no katras valsts, ir lielāks par minimālo, kas noteikts 14. panta 5. punktā, un importa apjoms no katras valsts nav niecīgs; un

b) importa izraisīto seku novērtējums kopumā ir atbilstīgs, ņemot vērā konkurences nosacījumus starp importētajiem ražojumiem un konkurences nosacījumus starp ievestajiem izstrādājumiem (importētajiem ražojumiem) un līdzīgajiem Savienības izstrādājumiem (ražojumiem).

(949) Kompensējamo subsīdiju summas, kas tika noteiktas attiecībā uz importu no ĶTR un Ēģiptes, pārsniedza pamatregulas 14. panta 5. punktā noteikto minimālo slieksni. Importa apjoms nav neliels pamatregulas 10. panta 9. punkta nozīmē. Patiešām, izmeklēšanas periodā importam no ĶTR tirgus daļas bija 22,3 % (37 558 tonnas) un importam no Ēģiptes — 9,1 % (15 334 tonnas).

(950) Apstākļi, kādos konkurēja subsidētais imports no ĶTR ar subsidēto importu no Ēģiptes un šis imports ar līdzīgā ražojuma pārdevumiem Savienības tirgū, bija līdzīgi. Proti, importētie ražojumi konkurēja savstarpēji un ar Savienībā ražoto SŠA, jo tie tiek pārdoti tajos pašos tirdzniecības kanālos un līdzīgām klientu kategorijām. Attiecībā uz importa cenām 4. tabulā ir redzams, ka, lai gan kopējais cenu līmenis katrā attiecīgajā valstī ir atšķīries, tendences kopumā bijušas tādas pašas, proti, attiecīgajā periodā tās kopumā samazinājās un 2017. gadā un izmeklēšanas periodā stabilizējās, būdamas ievērojami zemākas par Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām Savienības tirgū.

(951) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV atkārtoti norādīja, ka nav izpildītas prasības attiecībā uz subsidētā importa no attiecīgajām valstīm izraisītās ietekmes novērtējumu kopumā, jo tas būtu pretrunā Komisijas praksei prasīt, lai imports no attiecīgajām valstīm būtu līdzīgs kopējā apjoma, tirgus daļas un cenas ziņā, kas, kā apgalvo ĶV, šajā lietā attiecībā uz importu no ĶTR un Ēģiptes tā nebūtu. Lai pamatotu šo apgalvojumu, ĶV atsaucās uz iepriekšējām antidempinga izmeklēšanām ([201]) un PTO ekspertu grupas izskatīto cauruļu savienotājelementu lietu ([202]). ĶV apgalvoja arī, ka imports no Ķīnas pats par sevi nav radījis kaitējumu, jo tam bija līdzīgas tendences kā Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomiem.

(952) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV apgalvoja arī, ka šajā izmeklēšanā līdz 2017. gadam importa no Ēģiptes uz Savienību nebija un tāpēc izmeklēšanas perioda lielākajā daļā tas nekonkurēja ar importu no Ķīnas. Turklāt ĶV apgalvoja, ka laikā no 2015. līdz 2018. gadam importa apjomiem no Ēģiptes un Ķīnas un to tirgus daļai bija pretējas tendences. Visbeidzot, ĶV apgalvoja, ka importa cenas no Ēģiptes pastāvīgi bijušas zemākas nekā importa cenas no Ķīnas. Tāpēc ĶV secināja, ka nav līdzīgu konkurences apstākļu starp importu no Ķīnas no vienas puses un importu no Ēģiptes no otras puses, kuri tādēļ nebūtu jānovērtē kopumā.

(953) Komisija atgādina, ka faktu analīze attiecībā uz to, vai šajā lietā ir izpildīti nosacījumi, lai veiktu novērtējumu kopumā, tiek veikta katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā katras lietas specifiku un faktus.

(954) Pretēji tam, ko apgalvoja ĶV, pamatregulas 8. panta 3. punktā nav paredzēta prasība, lai imports būtu līdzīgs apjoma, tirgus daļas un cenas ziņā, bet gan noteikts, ka, ņemot vērā konkurences nosacījumus starp importētajiem ražojumiem un konkurences nosacījumus starp importētajiem ražojumiem un līdzīgajiem Savienības ražojumiem, ir atbilstīgi importa izraisītās sekas novērtēt kopumā. Šajā analīzē var iekļaut tādus elementus kā importa apjoms, tirgus daļa un importa cena, bet tas tomēr nenozīmē, ka šiem elementiem jābūt līdzīgiem absolūtā izteiksmē.

(955) Šajā lietā, kā jau izklāstīts 33. apsvērumā, laikposmā no 2015. līdz 2017. gadam importam gan no Ķīnas, gan no Ēģiptes bija vērojama tendence pieaugt, kamēr šīs pieaugums bija izteiktāks importam no Ēģiptes, jo īpaši laikposmā no 2016. līdz 2017. gadam. Tomēr tas neatspēko secinājumu, ka imports no abām valstīm konkurēja savā starpā un ar Savienības ražošanas nozares pārdevumiem Savienības tirgū. Arī fakts, ka importu no Ķīnas daļēji pārspēja imports no Ēģiptes, parādīja, ka to konkurences apstākļi bija līdzīgi. Turklāt, lai gan importa apjoms no Ķīnas IP laikā samazinājās, kopējais importa līmenis visā attiecīgajā periodā saglabājās ievērojams un tajā pašā periodā uzrādīja vispārēju pieauguma tendenci.

([201]) Konkrēti Brazīlijas, Irānas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes karsti velmēti plakani dzelzs, neleģētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumi (OV 2017 L 258, 24. lpp.), 234.–240. apsvērums, *WTO Panel Report, EC – Tube or Pipe Fittings*, 7.245.–7.267. punkts.

([202]) *WTO Panel Report, Mexico – Steel Pipes and Tubes*, 7.56. punkts.

(956) Attiecībā uz importa cenām, kā jau norādīts 950. apsvērumā, pretēji ĶV apgalvotajam, lai gan cenas importam no Ēģiptes bija vidēji zemākas, vispārējās tendences gan Ķīnai, gan Ēģiptei bija līdzīgas, t. i., visā attiecīgajā periodā cenas samazinājās un pastāvīgi bija zemākas par Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām Savienības tirgū.

(957) Tāpēc Komisija noraidīja ĶV argumentus pret subsidētā importa no ĶTR un Ēģiptes ietekmes novērtējumu kopumā. Tādējādi ĶV izvirzītais arguments, ka imports no Ķīnas pats par sevi nebūtu radījis kaitējumu, nav būtisks.

(958) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, tika secināts, ka pamatregulas 8. panta 3. punktā noteiktie kritēriji ir izpildīti, un, lai noteiktu kaitējumu, imports no ĶTR un Ēģiptes tika vērtēts kopumā.

5.3.2. *Attiecīgo valstu izcelsmes importa apjoms un tirgus daļa*

(959) Kā skaidrots 937. un 938. apsvērumā, Komisija importa apjomu un cenas noteica, pamatojoties uz koriģētiem *Eurostat* datiem. Importa tirgus daļa tika noteikta, salīdzinot importa apjomu ar patēriņu Savienībā. Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju un kā minēts 944. apsvērumā, ĶV apgalvoja, ka metodika importa apjomu noteikšanai no Ķīnas ir neobjektīva. Šajā sakarā sniegtie argumenti tika noraidīti 945. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ.

(960) Importam no ĶTR un Ēģiptes Savienībā bija šāda dinamika.

3. tabula

Importa apjoms un tirgus daļa

	2015	2016	2017	Izmeklēšanas periods
Imports no ĶTR (tonnās)	34 470	42 507	44 278	37 558
Indekss	*100*	*123*	*129*	*109*
Imports no Ēģiptes (tonnās)	108	417	6 092	15 334
Indekss	*100*	*386*	*5 641*	*14 198*
Imports no attiecīgajām valstīm (tonnās)	34 578	42 924	50 370	52 892
Indekss	*100*	*124*	*145*	*153*
Tirgus daļa (ĶTR)	22,5 %	24,2 %	24,4 %	22,3 %
Indekss	*100*	*108*	*109*	*99*
Tirgus daļa (Ēģipte)	0,1 %	0,2 %	3,4 %	9,1 %
Indekss	*100*	*337*	*4 765*	*12 934*
Tirgus daļa (attiecīgās valstis)	22,6 %	24,4 %	27,8 %	31,4 %
Indekss	*100*	*108*	*123*	*139*

Avots: Comext, attiecīgo valstu ražotāju eksportētāju sniegto atbilžu izlase

(961) Imports no attiecīgajām valstīm attiecīgajā periodā pieauga par 53 % – no gandrīz 35 000 tonnu 2015. gadā līdz gandrīz 53 000 tonnu izmeklēšanas periodā. Attiecīgo valstu tirgus daļa tādējādi pieauga no 22,6 % 2015. gadā līdz 31,4 % izmeklēšanas periodā, proti, par gandrīz 9 procentpunktiem. Šis pieaugums turpinājās pastāvīgi visā attiecīgajā periodā gan absolūtā, gan relatīvā izteiksmē.

5.3.3. *Importa no attiecīgajām valstīm cenas un cenu samazinājums (undercutting)*

(962) Kā skaidrots 937. apsvērumā, Komisija importa cenu tendences noteica, pamatojoties uz *Eurostat* datiem.

(963) Uz tā pamata vidējām importa cenām Savienībā no attiecīgajām valstīm bija šāda dinamika.

4. tabula

Importa cenas (EUR/kg)

	2015	2016	2017	Izmeklēšanas periods
Cena importam no ĶTR	1,78	1,75	1,69	1,63
Indekss	*100*	*99*	*95*	*91*
Cena importam no Ēģiptes	1,36	1,40	1,32	1,32
Indekss	*100*	*103*	*98*	*97*
Attiecīgo valstu importa cena	1,78	1,75	1,64	1,54
Indekss	*100*	*99*	*92*	*86*

Avots: Comext.

(964) Importa cenas no attiecīgajām valstīm pastāvīgi bija zemākas par izlasē iekļauto Savienības ražotāju vidējo pārdošanas cenu, kas iekļauta 8. tabulā. Vidējās importa cenas no attiecīgajām valstīm attiecīgajā periodā samazinājās no 1,78 EUR/kg līdz 1,54 EUR/kg, proti, par gandrīz 14 %.

(965) Komisija noteica arī cenu samazinājumu izmeklēšanas periodā, salīdzinot:

— katra ražojuma veida vidējās svērtās cenas importam no izlasē iekļautiem Ķīnas un Ēģiptes ražotājiem, kas sadarbojās, pirmajam neatkarīgajam klientam Savienības tirgū ([203]), noteiktas izmaksu, apdrošināšanas un kravu pārvadājumu (CIF) līmenī ar attiecīgām korekcijām attiecībā uz muitas nodokļiem (vienīgi ĶTR) un pēcimportēšanas izmaksām (abām valstīm); un

— katra ražojuma veida atbilstīgās vidējās svērtās pārdošanas cenas, ko izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem Savienības tirgū maksājuši nesaistīti klienti (koriģētas EXW līmenī).

(966) Šāds cenu salīdzinājums pa ražojuma veidiem tika veikts, vajadzības gadījumā veicot attiecīgas korekcijas un atskaitot rabatus un atlaides. Komisija atzina par pamatotu cenu samazinājuma kvantitatīvajā aprēķinā neiekļaut komplektus. Ņemot vērā komplektu unikālo kombināciju, salīdzināti tiktu atšķirīgi komplekti. Salīdzinājuma rezultāts tika izteikts procentos no hipotētiskā apgrozījuma izmeklēšanas periodā. To iegūst, reizinot vidējo Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenu katram ražojuma veidam ar tāda salīdzināmā ražojuma veida daudzumu, ko eksportē uz Savienību. Tas parādīja, ka pastāv būtisks cenu samazinājums no 15,4 % līdz 55,8 % attiecībā uz ĶTR un no 30,5 % līdz 54,9 % attiecībā uz Ēģipti, kā rezultātā vidējā svērtā starpība izlasē iekļautajiem ĶTR ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, bija 32,3 %, bet Ēģiptes ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, – 31,5 %.

([203]) SŠA galvenokārt ražo pēc pasūtījuma atbilstoši klienta specifikācijām; tādēļ lielāko daļu pārdošanas apjoma veidoja tiešā pārdošana neatkarīgiem galapatērētājiem. Pārdošanas apjoms vairumtirgotājiem bija [1–5 %] no attiecīgo valstu kopējā pārdošanas apjoma (turpretī pārējais tika pārdots galalietotājiem). [95–99 %] no Ķīnas ražotāju eksportētāju un Ēģiptes ražotāju eksportētāju pārdošanas apjoma veidoja tieša pārdošana uz Savienību (pārējo – pārdošana ar saistītu importētāju starpniecību). Arī izlasē iekļautie Savienības ražotāji galvenokārt pārdod tieši tā paša veida galapatērētājiem, kas veido [90–95 %] no to pārdošanas apjoma, bet tikai [5–10 %] tiek pārdoti vairumtirgotājiem.

(967) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju viens no *CNBM* grupas (Ķīna) ražotājiem eksportētājiem vispārīgi atsaucās uz savām atsevišķajā antidempinga izmeklēšanā sniegtajām piezīmēm par cenu samazinājuma un mērķa cenu samazinājuma starpības aprēķināšanu. Tas atkārtoja šīs pašas piezīmes šajā antisubsidēšanas izmeklēšanā. Tomēr šīs piezīmes bija pielāgotas konkrētiem antidempinga izmeklēšanas aspektiem, un tajās bija atsauces uz konkrētiem pantiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ([204]), un *CNBM* grupa (Ķīna) sīkāk neprecizēja, kuras piezīmes būtu tieši piemērojamas šajā antisubsidēšanas izmeklēšanā. Komisija ir aplūkojusi visas šajā sakarā sniegtās piezīmes Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2020/492, ar ko nosaka galīgos antidempinga maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importam ([205]) ("Regula 2020/492"). Tāpēc šajā regulā ir aplūkotas tikai tās piezīmes, kas bija konkrēti saistītas ar cenu samazinājuma starpību aprēķināšanu.

(968) Attiecībā uz elementiem, kas ņemti vērā cenu (jo īpaši eksporta cenu) samazinājuma aprēķināšanai, Komisijai ir jānosaka pirmais punkts, kurā notiek (vai var notikt) konkurence ar Savienības ražotājiem Savienības tirgū. Šis punkts faktiski ir pirmā nesaistītā importētāja pirkšanas cena, jo attiecīgajam uzņēmumam principā ir izvēle veikt iegādi vai nu no Savienības ražošanas nozares, vai no ārvalstu klientiem. Turpretī tālākpārdošanas cenas saistītiem importētājiem neatspoguļo punktu, kurā notiek reāla konkurence. Tas ir tikai punkts, kurā eksportētāja noteiktā pārdošanas struktūra mēģina atrast klientus, bet jau aiz punkta, kurā ir pieņemts lēmums importēt. Kad ražotājs eksportētājs ir izveidojis savu saistīto uzņēmumu sistēmu Savienībā, tas faktiski jau ir nolēmis, ka veiks iegādi no ārvalstīm. Tādējādi salīdzināšanas punktam vajadzētu būt tūlīt pēc tam, kad prece šķērso Savienības robežu, nevis vēlākā izplatīšanas ķēdes posmā, piemēram, kad prece tiek pārdota galalietotājam.

(969) Šī pieeja arī nodrošina saskaņotību gadījumos, kad ražotājs eksportētājs pārdod preces tieši nesaistītam klientam (importētājam vai galalietotājam), jo šajā scenārijā tālākpārdošanas cenas pēc definīcijas netiek izmantotas. Ja pieeja būtu citāda, tad ražotāji eksportētāji tiktu diskriminēti tikai pēc to izmantotā pārdošanas kanāla.

(970) Šajā lietā importa cenu nevar pieņemt par nominālvērtību, jo ražotājs eksportētājs un importētājs ir saistīti. Tāpēc, lai noteiktu ticamu importa cenu, kas atbilst nesaistītu pušu darījumam principam, šāda cena ir jāpārrēķina, par sākumpunktu izmantojot saistītā importētāja tālākpārdošanas cenu.

(971) Komisija arī norāda, ka šajā konkrētajā lietā lielāko daļu pārdošanas gan Savienības ražošanas nozare, gan ražotāji eksportētāji veic tieši (t. i., bez tirgotājiem vai importētājiem). Šī tiešā pārdošana veido [vairāk nekā 95 %] no Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma un [vairāk nekā 95 %] no ražotāju eksportētāju pārdošanas apjoma.

(972) Lai gan Komisija atbalsta iepriekš izklāstīto pamatojumu, pilnīguma labad tika veikti papildu cenu samazinājuma aprēķini.

(973) Komisija ņēma vērā tikai Savienības ražošanas nozares un ražotāju eksportētāju veikto tiešo pārdošanu, kas, kā jau minēts iepriekš, veido lielāko daļu pārdošanas apjoma abās pusēs. Pamatojoties uz šo aprēķinu, tika konstatēts, ka *CNBM* grupas (Ķīna), *CNBM* grupas (Ēģipte) un *Yuntianhua* grupas cenas ir attiecīgi par 45,4 %, 30,8 % un 14,7 % zemākas nekā Savienības ražošanas nozares cenas.

(974) Visbeidzot, cenu samazinājuma starpības būtiski neatšķiras atkarībā no tā, kā tās ir aprēķinātas. Tāpēc visi šajā sakarā paustie apgalvojumi tika noraidīti.

(975) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Yuntianhua* grupa pieprasīja izpaust papildu informāciju par detalizētu cenu samazinājumu katram ražojuma veidam, atsaucoties uz piezīmēm, ko tā sniegusi atsevišķajā antidempinga izmeklēšanā, atbildot uz 121. apsvērumā minētajā izmeklēšanā izpausto galīgo papildinformāciju. Šajās sniegtajās piezīmēs *Yuntianhua* grupa prasīja, lai tai tiktu izpausti visu Savienības ražošanas nozares ražojuma veidu pārdotie daudzumi un cenas neatkarīgi no tā, cik daudzi izlasē iekļautie Savienības ražotāji pārdevuši konkrētā veida ražojumu. Tā noraidīja Komisijas viedokli, ka gadījumā, ja pārdošanas dati, kas attiecas uz konkrētu ražojuma

([204]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.) ("antidempinga pamatregula").

([205]) OV L 108, 6.4.2020., 1. lpp., 387.–400. apsvērums.

veidu, attiektos tikai uz diviem vai mazāk Savienības ražotājiem, trešā persona varētu izsekot datus līdz individuālam Savienības ražotājam. Tā kā *Yuntianhua* grupai nav attiecīgu tirgus zināšanu, lai to izdarītu, tā apgalvoja arī, ka nav iemesla saglabāt šo datu konfidencialitāti. Alternatīvai *Yuntianhua* grupa piedāvāja iespēju, ka Komisija sniegtu vismaz jēgpilnu nekonfidenciālu kopsavilkumu par aprēķiniem, kurā pārdošanas datus, kas attiecas uz ne vairāk kā divu Savienības ražotāju ražotajiem ražojuma veidiem, norādītu diapazonos.

(976) Datus, kas attiecas tikai uz vienu vai diviem Savienības ražotājiem, konfidencialitātes apsvērumu dēļ nevar izpaust. Tāda pati attieksme tiek piemērota ražotājiem eksportētājiem, kuru individuālā informācija netiek darīta pieejama pat anonīmi. Izmeklēšanā tika konstatēts, ka SŠA tirgus ir samērā pārredzams un tajā liela apjoma lietotāji veic iegādes no ierobežota skaita sertificētu ražotāju Savienībā un Ķīnā. Tāpēc ir pamatoti pieņemt, ka SŠA ražotāji Savienībā un attiecīgajās valstīs bieži vien zina, kas piegādā konkrētu ražojuma veidu. Tādējādi, izpaužot datus diapazonos, tiktu radīts liels risks izpaust konfidenciālus komercdatus, kurus Komisija cenšas aizsargāt. Katrā ziņā Komisija ir izpaudusi detalizētus aprēķinus par visiem ražojuma veidiem, ko ražoja vismaz trīs Savienības ražotāji, un šie dati aptver aptuveni 70 % no apjoma, ko *Yuntianhua* grupa ir pārdevusi uz Savienību, un vairāk nekā 70 % no atbilstīgo ražojuma veidu apjoma, ko pārdevusi Savienības ražošanas nozare. *Yuntianhua* grupa nav izvirzījusi jautājumus par šiem aprēķiniem. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(977) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju *Yuntianhua* grupa apgalvoja, ka cenu samazinājuma aprēķinus nebūtu vajadzējis balstīt uz cenu salīdzinājumu vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī, vispārīgi atsaucoties uz informāciju, ko tā sniegusi atsevišķajā antidempinga izmeklēšanā pēc galīgās un galīgās papildinformācijas izpaušanas minētajā izmeklēšanā, tomēr neprecizēja, uz kuriem apgalvojumiem tā konkrēti atsaucas. Ar līdzīgu apgalvojumu pēc galīgās informācijas izpaušanas nāca klajā arī ĶV.

(978) Kā minēts 971. apsvērumā, [vairāk nekā 95 %] no Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma bija tiešā pārdošana. Turklāt, kā norādīts 973. apsvērumā, visi cenu samazinājuma starpību aprēķini, kas tika balstīti uz pārdošanu galalietotājiem un tikai uz tiešo pārdošanu, attiecībā uz visiem ražotājiem eksportētājiem, ieskaitot *Yuntianhua* grupu, uzrāda cenu samazinājuma starpības. Tāpēc šī piezīme tika noraidīta.

(979) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju *Yuntianhua* grupa atkārtoti apgalvoja arī, ka būtu bijis jāveic kaitējuma analīze pa segmentiem. Lai pamatotu šo apgalvojumu, *Yuntianhua* grupa atkal ļoti vispārīgi atsaucās uz informāciju, ko tā sniedza atsevišķajā antidempinga izmeklēšanā pēc galīgās un galīgās papildinformācijas izpaušanas minētajā izmeklēšanā, tomēr neprecizēja, uz kuriem apgalvojumiem vai argumentiem tā konkrēti atsaucas. *Yuntianhua* grupa konkrēti apgalvoja, ka izlasē iekļautie Savienības ražotāji specializējas tieši konkrētam lietotājam paredzētos SŠA un ražo tos. Tā apgalvoja, ka *OEM* klientiem paredzētajiem konkrētajiem ražojumiem nav aprēķināts cenu samazinājums. Attiecībā uz šiem ražojumiem pasākumi nebūtu jānosaka.

(980) Ražotāja eksportētāja pieņēmums faktu ziņā ir kļūdains. Izmeklēšanā atklājās, ka *OEM* neražo SŠA. Komisija konstatēja, ka lielākajā daļā lietojumu SŠA tiek ražoti pēc pasūtījuma atbilstoši klientu specifikācijām un rezultātā lielāko daļu pārdošanas apjoma (gan Savienības ražotāji, gan ražotāji eksportētāji) pārdod tieši neatkarīgiem galaklientiem. Tādējādi SŠA tirgū ir raksturīgi, ka pārdošana notiek atbilstoši klientu specifikācijām, un nekas neliecina, ka tajā būtu atsevišķa *OEM* segments. Tas ir redzams arī no *Yuntianhua* grupai izpaustajiem datiem. Aptuveni 70 % no ražojuma veidiem, ko *Yuntianhua* grupa eksportējusi uz Savienību, ražojuši 3 vai 4 izlasē iekļautie Savienības ražotāji. Komisija bez tam norāda, ka izmeklēšanas periodā Savienības ražošanas nozares un *Yuntianhua* grupas pārdošanas apjomi sakrita par 92 %. Tas ir arī pretrunā tam, ka tirgū būtu īpaša specializācija un ka Savienības ražotāji attiecīgajam lietotājam ražotu viena vai vairāku veidu ražojumus. Turklāt apgalvojums, ka tikai viena vai divu Savienības ražotāju ražoto ražojuma veidu pārdošanas cenas nav bijušas zemākas par Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām, nav pareizs. Komisija konstatēja cenu samazinājumu četriem no septiņiem ražojuma veidiem, bet detalizētus aprēķinus par tiem nevarēja izpaust konfidencialitātes apsvērumu

dēļ. Tas nozīmē, ka no 18 sakritīgiem ražojuma veidiem tikai attiecībā uz četriem (kas veido nelielu procentuālo daļu no *Yuntianhua* grupas eksporta apjomiem) netika konstatēts, ka pārdošanas cena būtu zemāka par Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenu. Protams, cenu samazinājuma noteikšana ražojuma veidu līmenī, proti, cenu samazinājuma noteikšana attiecībā uz attiecīgo ražojumu kopumā, ir tikai starpposms un sagatavošanās posms cenu salīdzinājumam, kas prasīts pamatregulas 8. panta 2. punktā. Pamatojoties uz iepriekš minēto, apgalvojums, ka būtu bijis jāveic atsevišķa analīze pa dažādiem segmentiem, tika noraidīts.

(981) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju *Yuntianhua* grupa apgalvoja, ka Komisija kaitējuma konstatējumos ir ņēmusi vērā ražojumus, kas nav attiecīgais ražojums, un viens no tās ražojuma veidiem ir importēts ar KN kodu, uz kuru šī izmeklēšana neattiecas.

(982) Paziņojumā par šīs procedūras sākšanu Komisija ir minējusi: "KN un *Taric* kodi ir norādīti vienīgi informācijai". Tie nepieder pie izmeklējamā ražojuma apraksta. Tiešām, šajā konkrētajā lietā jau ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/44 (2020. gada 20. janvāris), ar ko nosaka, ka jāreģistrē konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu imports ([206]), tika norādīts, ka izmeklējamā ražojuma imports pat pēc procedūras sākšanas lielā mērā tika deklarēts nepareizi.

(983) Turklāt izmeklēšanas laikā izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem tika lūgts ziņot par savu tā ražojuma eksportu uz Savienību, kas atbilst aprakstam paziņojumā par procedūras sākšanu. Šajā sakarā *Yuntianhua* grupa ziņoja par konkrēto ražojuma veidu kā par attiecīgo ražojumu. Katrā ziņā pārbaudē uz vietas tika pārbaudīts un apstiprināts, ka izmeklēšana attiecas uz visiem anketā norādītajiem ražojuma veidiem. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

5.4. **Savienības ražošanas nozares ekonomiskais stāvoklis**

5.4.1. *Vispārīgas piezīmes*

(984) Saskaņā ar pamatregulas 8. panta 5. punktu, pārbaudot subsidētā importa ietekmi uz Savienības ražošanas nozari, tika novērtēti visi ekonomiskie rādītāji, kas raksturo Savienības ražošanas nozares stāvokli attiecīgajā periodā.

(985) Kā minēts 83. apsvērumā, lai noteiktu iespējamo Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, tika izmantota atlase.

(986) Makroekonomiskie rādītāji ir šādi: ražošanas apjoms, ražošanas jauda, jaudas izmantojums, pārdošanas apjoms, tirgus daļa, izaugsme, nodarbinātība, ražīgums, kompensējamo subsīdiju apjoma lielums un atgūšanās no iepriekšējās subsidēšanas.

(987) Mikroekonomiskie rādītāji ir šādi: vienības vidējās cenas, vienības izmaksas, vidējās darbaspēka izmaksas, rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi, ienākums no ieguldījumiem un spēja piesaistīt kapitālu.

5.4.2. *Makroekonomiskie rādītāji*

5.4.2.1. Ražošanas apjoms, ražošanas jauda un jaudas izmantojums

(988) Attiecīgajā periodā Savienības kopējam ražošanas apjomam, ražošanas jaudai un jaudas izmantojumam bija šāda dinamika.

5. tabula

Ražošanas apjoms, ražošanas jauda un jaudas izmantojums

	2015	2016	2017	Izmeklēšanas periods
Ražošanas apjoms (kg)	124 892 518	134 134 913	130 312 563	114 509 129
Indekss	*100*	*107*	*104*	*92*

([206]) OV L 16, 21.1.2020., 1. lpp.

	2015	2016	2017	Izmeklēšanas periods
Ražošanas jauda (kg)	196 926 458	200 135 505	199 124 465	193 699 831
Indekss	*100*	*102*	*101*	*98*
Jaudas izmantojums	63 %	67 %	65 %	59 %
Indekss	*100*	*106*	*103*	*93*

Avots: pārbaudītās izlasē iekļauto Savienības ražotāju atbildes uz anketas jautājumiem

(989) Savienības ražošanas nozares ražošanas kopapjoms attiecīgajā periodā svārstījās, bet samazinājās par 8 %. Tā kā ražošanas jauda visā attiecīgajā periodā tika saglabāta gandrīz nemainīgā līmenī, jaudas izmantojums samazinājās no 63 % līdz 59 %.

(990) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV apgalvoja, ka ražošanas un ražošanas jaudas samazināšanās notika tikai attiecīgā perioda pēdējā gadā un to nevar uzskatīt par vispārēju tendenci. Tādējādi negatīva tendence būtu redzama tikai izmeklēšanas periodā, un, pamatojoties uz to, nevar secināt, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums. Tādējādi Komisijas analīze apdraudētu nolūku kaitējuma tendenču analīzei izvēlēties trīs gadu periodu.

(991) Pretēji tam, ko apgalvoja ĶV, no 2016. gada līdz izmeklēšanas periodam, proti, trīs gadus pēc kārtas, ražošanas apjoms, ražošanas jauda un jaudas izmantojums ir pastāvīgi samazinājušies, un tāpēc samazinājums tika novērots ne tikai attiecīgā perioda pēdējā gadā vien. Komisija uzskatīja, ka ražošanas apjoma un ražošanas jaudas palielināšanās laikā no 2015. līdz 2016. gadam neapšauba šo vispārējo lejupējo tendenci. Katrā ziņā laikposmi pirms izmeklēšanas perioda kalpo par atsauci, ar kuru salīdzina izmeklēšanas periodu, lai novērtētu, vai Savienības ražošanas nozarei tagadnē ir nodarīts būtisks kaitējums. Netiek prasīts, lai visā attiecīgajā periodā būtu pastāvīga lejupēja tendence. Faktiski parasti izmeklēšanas periodā negatīvie faktori ir akūtāki un koncentrētāki un tāpēc liecina par būtisku kaitējumu.

(992) Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

5.4.2.2. Pārdošanas apjoms un tirgus daļa

(993) Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomam un tirgus daļai attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

6. tabula

Pārdošanas apjoms un tirgus daļa

	2015	2016	2017	Izmeklēšanas periods
Kopējais pārdošanas apjoms Savienības tirgū (tonnās)	112 925	125 056	123 108	106 723
Indekss	*100*	*111*	*109*	*95*
Tirgus daļa	73,7 %	71,1 %	67,8 %	63,4 %
Indekss	*100*	*97*	*92*	*86*

Avots: pārbaudītās izlasē iekļauto Savienības ražotāju atbildes uz anketas jautājumiem.

(994) Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms attiecīgajā periodā samazinājās par 5 %, savukārt imports no Ķīnas un Ēģiptes kopā pieauga par 53 %. Ņemot vērā patēriņa pieaugumu, tā rezultātā Savienības ražošanas nozares tirgus daļa samazinājās no 73,7 % 2015. gadā līdz 63,4 % izmeklēšanas periodā, proti, par vairāk nekā 10 procentpunktiem, turpretī ĶTR un Ēģiptes tirgus daļa palielinājās no 22,6 % 2015. gadā līdz 31,4 % izmeklēšanas periodā, proti, par nepilniem 9 procentpunktiem

(995) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomi Savienības tirgū neuzrāda skaidru lejupēju tendenci, jo no 2015. līdz 2017. gadam tie palielinājās par 9 % un samazinājās tikai no 2017. līdz 2018. gadam. Turklāt ĶV apgalvoja, ka kopumā Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomi no 2015. līdz 2018. gadam samazinājās tikai par 5 % un galvenokārt tas notika 2018. gadā, tāpēc attiecīgajā periodā nebija vērojama skaidra lejupēja tendence.

(996) Pretēji ĶV apgalvojumam, Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomi no 2016. gada līdz izmeklēšanas periodam, proti, trīs gadus pēc kārtas, pastāvīgi samazinājās. Tā ir skaidra lejupēja tendence, neraugoties uz sākotnējo pieaugumu no 2015. līdz 2016. gadam. Turklāt šī tendence būtu jāskata arī saistībā ar kopējo patēriņa pieaugumu attiecīgajā periodā, kā tas parādīts 940. apsvērumā, kas izraisīja vēl lielāku Savienības ražošanas nozares tirgus daļas zaudējumu attiecīgajā periodā.

(997) Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(998) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomā un tirgus daļā būtu jāiekļauj Savienības ražošanas nozares SŠA imports no tās saistītajiem uzņēmumiem Indijā un Krievijā, jo šis imports atspoguļotu Savienības ražošanas nozares apzināto lēmumu pārvietot ražošanu ārpus Savienības.

(999) Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms Savienības tirgū ietver tikai Savienības ražotāju saražotos ražojumus pārdošanai Savienības tirgū. Savienības ražošanas nozares tirgus daļas pamatā ir Savienības ražošanas nozares saražotā līdzīgā ražojuma pārdošanas apjoms Savienības tirgū. Tāpēc imports no Savienības ražošanas nozares pat tad, ja to veic ar Savienības ražotājiem saistīti uzņēmumi, nebūtu jāuzskata par Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu, bet gan par importu no citām trešām valstīm. Imports no citām trešām valstīm ir aplūkots cēloņsakarības analīzē, proti, 1044.–1050. apsvērumā.

(1000) Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

5.4.2.3. Izaugsme

(1001) Iepriekš minētie skaitļi attiecībā uz ražošanas apjomu, pārdošanas apjomu un tirgus daļu liecina, ka attiecīgajā periodā Savienības ražošanas nozare augošā tirgū nespēja augt ne absolūtā izteiksmē, ne saistībā ar patēriņu.

5.4.2.4. Nodarbinātība un ražīgums

(1002) Nodarbinātībai un ražīgumam attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

7. tabula

Nodarbinātība un ražīgums

	2015	2016	2017	Izmeklēšanas periods
Nodarbināto skaits	1 184	1 221	1 207	1 197
Indekss	*100*	*103*	*102*	*101*
Ražīgums (kg/nodarbinātais)	105 504	109 839	108 001	95 665
Indekss	*100*	*104*	*102*	*91*

Avots: pārbaudītās izlasē iekļauto Savienības ražotāju atbildes uz anketas jautājumiem.

(1003) Attiecīgajā periodā nodarbinātība Savienībā saglabājās stabila un palielinājās tikai nedaudz – par 1 %. Faktiski patēriņa pieaugumu nevarēja salāgot ar līdzīgu nodarbinātības pieaugumu, jo samazinājās pārdošanas un ražošanas apjomi. Ražošanas apjomam samazinoties par 8 %, Savienības ražošanas nozares ražīgums attiecīgajā periodā samazinājās par 9 %.

(1004) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV apgalvoja, ka stabila nodarbinātība liecinājusi par to, ka Savienības ražošanas nozare ir pārliecināta, ka ražošanas un pārdošanas apjoma samazinājums no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam būs tikai īslaicīgs un tāpēc neprasīs samazināt darbaspēku. ĶV secināja, ka tas liecinātu, ka Savienības ražošanas nozarei nav nodarīts būtisks kaitējums.

(1005) ĶV apgalvojums nav pamatots ar apstiprinošiem pierādījumiem. Tāpēc iespējamā Savienības ražošanas nozares stratēģija attiecībā uz tās nodarbinātības skaitliskajiem rādītājiem tika uzskatīta tikai par spekulatīvu. Turklāt izmeklēšanas fakti neapstiprināja šādu pieņēmumu, jo Savienības ražošanas nozarei tika nodarīts būtisks kaitējums, kā skaidrots visā šajā iedaļā. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

5.4.2.5. Kompensējamo subsīdiju apjoms un atgūšanās no iepriekšējās subsidēšanas

(1006) Konstatētie subsīdiju apjomi ievērojami pārsniedza minimālo līmeni. Ņemot vērā importa no ĶTR un Ēģiptes apjomu un cenas, faktisko subsidēšanas apjomu lieluma ietekme uz Savienības ražošanas nozari bija būtiska.

5.4.3. *Mikroekonomiskie rādītāji*

5.4.3.1. Cenas un tās ietekmējoši faktori

(1007) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju vidējām svērtajām vienības pārdošanas cenām klientiem Savienībā attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

8. tabula

Vidējās pārdošanas cenas Savienībā (EUR/kg)

	2015	2016	2017	Izmeklēšanas periods
Vidējā EXW pārdošanas cena (par kg) nesaistītiem klientiem Savienībā	2,20	2,11	2,10	2,05
Indekss	*100*	*96*	*96*	*93*
Ražošanas izmaksas par vienu kilogramu	2,18	2,15	2,15	2,25
Indekss	*100*	*99*	*99*	*103*

Avots: pārbaudītas izlasē iekļauto Savienības ražotāju atbildes uz anketas jautājumiem

(1008) Lai gan Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksas attiecīgajā periodā pieauga par 3 %, ko galvenokārt izraisīja lielapjoma līgumu zaudēšana vējturbīnu ražošanas nozarē, Savienības ražošanas nozares vidējā vienības pārdošanas cena nesaistītiem klientiem Savienībā izmeklēšanas periodā samazinājās par 7 %. Tas liecina par būtisku cenas nospiešanu, ko izraisījis ievērojamais attiecīgā ražojuma importa apjoma pieaugums. Kā skaidrots 1016. un 1030. apsvērumā, tas būtiski ietekmēja Savienības ražošanas nozares finansiālo stāvokli – izmeklēšanas periodā tā sāka ciest zaudējumus.

(1009) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV apgalvoja, ka nav saistības starp importu no attiecīgajām valstīm un ražošanas izmaksu pieaugumu, jo tās atspoguļo tikai darbaspēka izmaksu pieaugumu.

(1010) Lai gan darbaspēka izmaksu pieaugums veicināja ražošanas izmaksu pieaugumu, ražošanas izmaksu pieaugums lielā mērā bija saistīts ar Savienības ražošanas nozares ražošanas un pārdošanas apjoma samazināšanos subsidētā zemo cenu importa dēļ. Samazinoties ražošanas apjomam, palielinājās vienības ražošanas izmaksas, jo nemainīgās izmaksas tika sadalītas uz mazāku ražošanas apjomu. Turklāt mazāki pasūtījumi ir darbietilpīgāki mašīnu pielāgošanā un prasa vairāk cilvēkstundu, kas ietekmēja vienības darbaspēka izmaksas.

(1011) Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

5.4.3.2. Darbaspēka izmaksas

(1012) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju vidējām darbaspēka izmaksām attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

9. tabula

Vidējās darbaspēka izmaksas uz vienu nodarbināto (EUR)

	2015	2016	2017	Izmeklēšanas periods
Vidējās darbaspēka izmaksas uz vienu nodarbināto	50 005	51 591	52 483	53 092
Indekss	*100*	*103*	*105*	*106*

Avots: izlasē iekļauto Savienības ražotāju atbildes uz anketas jautājumiem

(1013) Laikā no 2015. gada līdz izmeklēšanas periodam vidējās darbaspēka izmaksas uz vienu izlasē iekļauto Savienības ražotāju nodarbināto palielinājās par 6 %.

5.4.3.3. Krājumi

(1014) Savienības ražotāju krājumu līmenim attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

10. tabula

Krājumi

	2015	2016	2017	Izmeklēšanas periods
Krājumi perioda beigās (kg)	5 426 656	6 841 685	6 941 733	6 822 739
Indekss	*100*	*126*	*128*	*126*
Krājumi gada beigās, izteikti procentos no ražošanas apjoma	4,3 %	5,1 %	5,3 %	6,0 %
Indekss	*100*	*117*	*122*	*137*

Avots: pārbaudītas izlasē iekļauto Savienības ražotāju atbildes uz anketas jautājumiem

(1015) Lai gan parastos tirgus apstākļos SŠA ražo galvenokārt pēc pasūtījuma, nevis krājumu veidošanai, attiecīgajā periodā krājumi strauji palielinājās par 26 %. To izskaidro apstāklis, ka Savienības ražošanas nozare bija spiesta kompensēt lielapjoma pasūtījumu zaudēšanu par labu konkurentiem attiecīgajās valstīs. Cenšoties noturēt vienības vidējās izmaksas zemākā līmenī, Savienības ražošanas nozare samazināja iekārtu dīkstāvi līdz minimumam un ražoja SŠA, ko uzreiz nevarēja pārdot klientiem.

5.4.3.4. Rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi, ienākums no ieguldījumiem un spēja piesaistīt kapitālu

(1016) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju rentabilitātei, naudas plūsmai, ieguldījumiem un ienākumam no ieguldījumiem attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

11. tabula

Rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi un ienākums no ieguldījumiem

	2015	2016	2017	Izmeklēšanas periods
Nesaistītiem klientiem Savienībā veiktās pārdošanas rentabilitāte (% no pārdošanas apgrozījuma)	2,5 %	2,2 %	2,0 %	– 3,4 %
Indekss	*100*	*88*	*80*	*– 139*
Naudas plūsma (EUR)	8 928 397	5 507 539	8 100 306	1 257 171
Indekss	*100*	*62*	*91*	*14*
Ieguldījumi (EUR)	4 572 837	5 164 214	3 963 173	5 050 438
Indekss	*100*	*113*	*87*	*110*
Ienākums no ieguldījumiem	15 %	14 %	13 %	– 17 %
Indekss	*100*	*93*	*89*	*– 118*

Avots: pārbaudītas izlasē iekļauto Savienības ražotāju atbildes uz anketas jautājumiem

(1017) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju rentabilitāti Komisija noteica, tīro peļņu pirms nodokļu nomaksas no līdzīgā ražojuma pārdošanas nesaistītiem klientiem Savienībā izsakot procentos no šīs pārdošanas apgrozījuma. Attiecīgajā periodā rentabilitātei bija tendence samazināties, bet izmeklēšanas periodā tā kļuva negatīva.

(1018) Neto naudas plūsma ir Savienības ražotāju spēja pašfinansēt savu darbību. Neto naudas plūsmas tendence attiecīgajā periodā attīstījās negatīvā virzienā. Tā uzrāda pastāvīgu pasliktināšanos, jo īpaši izmeklēšanas perioda beigās.

(1019) Attiecīgajā periodā ieguldījumi nedaudz pieauga, proti, par 10 %, taču attiecīgajā periodā tendences mainījās. Lielākā daļa ieguldījumu bija saistīti ar ražošanas līniju apkopi. Netika veikti ieguldījumi jaunā SŠA jaudā, un tas atspoguļo tirgus daļas samazināšanos.

(1020) Ienākums no ieguldījumiem ir peļņa, kas izteikta procentos no ieguldījumu neto uzskaites vērtības. Attiecīgajā periodā tam bija negatīva dinamika, un rezultātā izmeklēšanas periodā tā vērtība bija negatīva.

(1021) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju *CNBM* grupa (Ķīna) lūdza Komisiju sūdzībā un galīgajā izpaustajā informācijas izskaidrot neatbilstību starp Savienības ražošanas nozares rentabilitāti un pārdošanas cenām sūdzībā un galīgajā izpaustajā informācijā.

(1022) Komisijas konstatējumi, kas tika izpausti personām, ir balstīti uz precīziem izlasē iekļauto Savienības ražotāju mikroekonomiskajiem datiem, kurus Komisija pārbaudīja uz vietas. No otras puses, ražotājs eksportētājs piezīmēs par galīgo izpausto informāciju, norādījis, ka sūdzība faktiski "*neattiecas uz [izmeklēšanas periodu] un uz to neattiecas tāda paša līmeņa pierādīšanas un informācijas izpaušanas pienākumi*". Citi elementi, ar kuriem varētu skaidrot atšķirības, ir pārdošanas datu pārskatīšana pēc pārbaudes apmeklējumiem un tas, ka Savienības ražotāju izlasē tika iekļauts uzņēmums, kurš nepiedalījās sūdzības sagatavošanā.

(1023) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV norādīja, ka, lai gan rentabilitāte, naudas plūsma un ienākums no ieguldījumiem laikposmā no 2015. līdz 2018. gadam ir samazinājušies, šis samazinājums galvenokārt ir saistīts ar samazinājumu 2018. gadā.

(1024) Kā paskaidrots 1017. apsvērumā, visā attiecīgajā periodā rentabilitāte uzrādīja skaidru tendenci samazināties. Šī tendence bija īpaši izteikta no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam. ĶV apgalvojums neapšauba šo analīzi. Tas pats attiecas uz ienākumu no ieguldījumiem. ĶV apgalvojums neapšauba Komisijas analīzi, kas izklāstīta 1020. apsvērumā.

(1025) Tomēr attiecībā uz naudas plūsmu ĶV apgalvojums ir faktu ziņā nepareizs. Naudas plūsma ievērojami samazinājās jau no 2015. līdz 2016. gadam, nevis tikai no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(1026) Visbeidzot, ĶV apgalvoja, ka laikposmā no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam ieguldījumi ir palielinājušies, vienlaikus samazinoties rentabilitātei, naudas plūsmai un ienākumam no ieguldījumiem. ĶV apgalvoja, ka, ņemot vērā nodarbinātības stabilitāti tajā pašā periodā, tas liecinot, ka Savienības ražošanas nozarei nav nodarīts būtisks kaitējums, bet tā ir pārliecināta par nākotni.

(1027) Tāpat kā apgalvojumi 1004. un 1005. apsvērumā, šis apgalvojums netika pamatots ar pierādījumiem un tāpēc tika uzskatīts tikai par spekulatīvu. Kā minēts 1019. apsvērumā, lielākā daļa ieguldījumu bija saistīti ar ražošanas līniju apkopi, netika veikti ieguldījumi jaunā SŠA jaudā un tas atspoguļo tirgus daļas samazināšanos.

(1028) Pamatojoties uz iepriekš minēto, visi argumenti, kas saistīti ar rentabilitāti, naudas plūsmu, ieguldījumiem un ienākumu no ieguldījumiem, tika noraidīti.

5.5. **Secinājums par kaitējumu**

(1029) Visi svarīgākie kaitējuma rādītāji attiecīgajā periodā uzrāda negatīvu tendenci. Ražošanas apjoms un pārdošanas apjoms samazinājās attiecīgi par aptuveni 8 % un 5 %. Ņemot vērā patēriņa pieaugumu, pārdošanas apjomu samazināšanās rezultātā tirgus daļa samazinājās no 73,7 % 2015. gadā līdz 63,4 % izmeklēšanas periodā, proti, par vairāk nekā par 10 procentpunktiem.

(1030) Arī galvenajiem finanšu rādītājiem bija negatīva tendence, kas atspoguļo 8. tabulā redzamo ievērojamo cenu nospiešanu Savienības tirgū. Tādējādi attiecīgajā periodā vienības pārdošanas cena samazinājās par 7 %, savukārt tajā pašā laikā Savienības ražošanas nozares vienības ražošanas izmaksas pieauga par 3 %. Vienības vidējo izmaksu pieauguma iemesls bija ražošanas apjoma samazināšanās, jo vējturbīnu nozarē Ķīnas un Ēģiptes ražotājiem tika zaudēti sevišķi liela apjoma pirkumi. Rezultātā Savienības ražošanas nozares rentabilitāte mainījās no 2,5 % peļņas 2015. gadā līdz - 3,4 % zaudējumiem izmeklēšanas periodā. Arī attiecībā uz naudas plūsmu un ienākuma no ieguldījumiem ir novērojama līdzīga negatīva ietekme.

(1031) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ĶV apgalvoja, ka, ņemot vērā to, ka 2019. gada novembrī *Vitrulan* grupa iegādājusies viena izlasē iekļautā Savienības ražotāja, proti, *Ahlstrom-Munksjö*, darījumdarbību ar stikla šķiedras stiegrojumu (proti, SŠA ražošanu), būtu nepieciešams atkārtoti izvērtēt šā Savienības ražotāja izmeklēšanas gaitā iesniegto informāciju. ĶV apgalvoja, ka jaunā īpašnieka acīmredzamie nodomi esot izmantot SŠA ražošanu tikai pašu vajadzībām un ka tāpēc šie ražojumi vairs nekonkurēs ar pārējo Savienības ražotāju produkciju Savienības tirgū. ĶV apgalvoja arī, ka jaunais īpašnieks ir nācis klajā ar paziņojumu, ka iegādes dēļ gaida būtisku grupas izaugsmi, bet tas esot pretrunā Komisijas konstatējumiem par to, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums.

(1032) SŠA darījumdarbību viens no konkrētajiem izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem iegādājās pēc izmeklēšanas perioda, un tāpēc tas neietekmēja šā Savienības ražotāja sniegtos (un Komisijas pārbaudītos) datus, kas attiecās uz izmeklēšanas periodu un attiecīgo periodu. Tā kā izmeklēšana attiecas tikai uz analīzi, kā attiecīgajā periodā mainījies Savienības ražošanas nozares stāvoklis, tad izmaiņas pēc izmeklēšanas perioda nevar ņemt vērā, un šis arguments tika noraidīts.

(1033) Pircēja publiskais paziņojums par to, ka iegādes dēļ gaida būtisku sava uzņēmuma izaugsmi, kas nav sīkāk pamatots ar pierādījumiem, nevar likt apšaubīt Komisijas detalizēto analīzi par visiem kaitējuma rādītājiem attiecībā uz visu Savienības ražošanas nozari attiecīgajā periodā. Šī analīze ir skaidri parādījusi, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums, un šo secinājumu nevar atspēkot ar šādu nepamatotu piezīmi. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(1034) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV apgalvoja, ka Komisija savus konstatējumus galvenokārt balstījusi uz kaitējumu attiecīgā perioda pēdējā gadā (t. i., tendences no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam), ignorējot attiecīgā perioda iepriekšējos gadus, kas uzrādīja pozitīvas vai stabilas tendences un dažos gadījumos mazāk izteiktas negatīvas tendences. Pamatojoties uz to, ĶV apgalvoja, ka Komisija ir kļūdījusies, secinādama, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums.

(1035) Šīs piezīmes ir aplūkotas 991., 996. un 1023.–1028. apsvērumā. Kā izklāstīts minētajos apsvērumos, šis apgalvojums nebija pamatots un tāpēc tika noraidīts.

(1036) Visbeidzot, piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV apgalvoja, ka ir maz ticams, ka Savienības ražošanas nozarei nākotnē tiks nodarīts būtisks kaitējums.

(1037) Pamatregulas 8. panta 4. punktā minēto kaitējuma rādītāju tendences tika noteiktas šīs izmeklēšanas attiecīgajā periodā. Par minēto periodu tika vākti un pārbaudīti Savienības ražošanas nozares dati, un, pamatojoties uz tiem, tika konstatētas skaidras lejupējas tendences, kas liecināja par būtisku kaitējumu. Nav prasības pagarināt izmeklēšanu ārpus šā noteiktā perioda. Faktiski pamatregulas 11. panta 1. punktā (pēdējā daļā) paredzēts, ka informāciju, kas attiecas uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda, parasti neņem vērā. ĶV nesniedza nekādu informāciju vai citus pierādījumus, kas liktu apšaubīt Komisijas konstatējumus vai pamatotu atkāpi no 11. panta 1. punkta vispārīgā noteikuma. Tāpēc šis apgalvojums tika uzskatīts par spekulatīvu un tika noraidīts.

(1038) Pamatojoties uz to, Komisija secināja, ka Savienības ražošanas nozarei nepārprotami ir nodarīts būtisks kaitējums.

6. **CĒLOŅSAKARĪBA**

(1039) Saskaņā ar pamatregulas 8. panta 5. punktu Komisija pārbaudīja, vai subsidētais imports no ĶTR un Ēģiptes ir izraisījis būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Saskaņā ar pamatregulas 8. panta 6. punktu Komisija arī pārbaudīja, vai citi zināmi faktori tajā pašā laikā varētu būt izraisījuši kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Komisija nodrošināja, lai iespējamais kaitējums, ko izraisījuši citi faktori, kas nav subsidētais imports no ĶTR un Ēģiptes, netiktu attiecināti uz subsidēto importu. Šie faktori bija imports no citām trešām valstīm, SŠA pieprasījuma samazināšanās laikā no 2017. gada līdz 2018. gadam, izejvielu cenu dinamika, pašu radīts kaitējums piegādes elastības trūkumu dēļ un vējturbīnu uzstādīšanas samazināšanās laikā no 2017. gada līdz 2018. gadam.

6.1. **Subsidētā importa sekas**

(1040) Attiecīgajā periodā importa apjoms no ĶTR un Ēģiptes, kā arī to kopējā tirgus daļa palielinājās attiecīgi par 53 % un 39 %. Šis pieaugums būtiski pārsniedz šajā pašā periodā konstatēto patēriņa pieaugumu, kas bija gandrīz 9 %. Vienlaikus Savienības ražošanas nozare zaudēja vairāk nekā 5 % no pārdošanas apjoma un vairāk nekā 10 procentpunktu no tirgus daļas. Turklāt ĶTR un Ēģiptes importa cenas attiecīgajā periodā kļuva vidēji par gandrīz 14 % zemākas un izmeklēšanas periodā bija par 15,4 %–55,8 %, t. i., vidēji par 32,3 %, zemākas nekā Savienības ražošanas nozares cenas. Šis zemo cenu imports no ĶTR un Ēģiptes izmeklēšanas periodā radīja nozīmīgu cenu spiedienu, kas neļāva Savienības ražošanas nozarei paaugstināt cenas virs vidējām ražošanas izmaksām. Tieši otrādi – Savienības ražošanas nozares cenas attiecīgajā periodā palielinājās par 7 %. Tādējādi Savienības ražošanas nozares rentabilitāte nepārtraukti samazinājās un izmeklēšanas periodā sasniedza - 3,4 % lielus zaudējumus.

(1041) Kaitējuma rādītāju analīze 935.–1038. apsvērumā rāda, ka Savienības ražošanas nozares ekonomiskais stāvoklis attiecīgajā periodā ir pasliktinājies, vienlaikus pieaugot subsidētam importam no ĶTR un Ēģiptes, kura cenas, kā tika konstatēts, izmeklēšanas periodā bija zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām.

(1042) Viens no lietotājiem apgalvoja, ka laika ziņā neesot sakritības starp Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu un importa pieaugumu no attiecīgajām valstīm. Šis lietotājs norādīja, ka laikā no 2017. gada līdz izmeklēšanas periodam, kad Savienības ražošanas nozares stāvoklis pasliktinājās, importa apjoms no attiecīgajām valstīm un to tirgus daļa faktiski samazinājās.

(1043) Tomēr, kā redzams 960. apsvērumā ietvertajā 3. tabulā, imports no attiecīgajām valstīm laikā no 2017. gada līdz izmeklēšanas periodam palielinājās no 50 370 tonnām līdz 52 892 tonnām, bet to tirgus daļa – no 27,8 % līdz 31,4 %. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

6.2. **Citu faktoru ietekme**

6.2.1. *Imports no citām trešām valstīm*

(1044) Importa apjomam no citām trešām valstīm attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

12. tabula

Imports no trešām valstīm

Valsts		2015	2016	2017	Izmeklēšanas periods
Indija	Importa apjoms tonnās	1 057	2 495	3 290	3 095
	Indekss	*100*	*236*	*311*	*293*
	Tirgus daļa	0,7 %	1,4 %	1,8 %	1,8 %
	Indekss	*100*	*206*	*263*	*267*
	Importa cena (EUR/kg)	1,45	1,46	1,42	1,34
	Indekss	*100*	*101*	*98*	*93*
Krievija	Importa apjoms tonnās	2 071	2 013	2 047	2 352
	Indekss	*100*	*97*	*99*	*114*
	Tirgus daļa	1,4 %	1,1 %	1,1 %	1,4 %
	Indekss	*100*	*85*	*84*	*103*
	Importa cena (EUR/kg)	1,47	1,41	1,39	1,31
	Indekss	*100*	*96*	*94*	*89*
Citas trešās valstis (izņemot Indiju un Krieviju)	Importa apjoms tonnās	2 657	3 339	2 649	3 208
	Indekss	*100*	*126*	*100*	*121*
	Tirgus daļa	1,7 %	1,9 %	1,5 %	1,9 %
	Indekss	*100*	*110*	*84*	*110*
	Importa cena (EUR/kg)	2,39	2,20	2,16	2,12
	Indekss	*100*	*92*	*90*	*89*

Avots: Comext, Savienības ražotāju atbildes uz anketas jautājumiem, sūdzības iesniedzēja sniegtā tirgus informācija

(1045) Imports no citām trešām valstīm galvenokārt tika veikts no divām valstīm, proti, Indijas un Krievijas. Šo divu valstu atsevišķās tirgus daļas izmeklēšanas periodā pārsniedza 1 %, bet importam no pārējām trešām valstīm katras valsts tirgus daļa bija mazāka par 1 %, un no visām kopā – 1,9 %.

(1046) Indijas eksportētāji ir saistīti ar Savienības ražošanas nozari. Attiecīgajā periodā importam no Indijas tirgus daļa pakāpeniski pieauga no 0,7 % līdz 1,8 %; tomēr pārdošana uzņēmuma iekšienē neradīja spiedienu uz cenām Savienībā, jo tā tika veikta transfertcenas līmenī. Konkrēto importu veido pusfabrikāti, ko izmanto galaražojuma ražošanā, kuras pamatā ir konkrēta Eiropas ražotāja tehnoloģija, un tos nepārdod atvērtā tirgū. Tāpēc Komisija secināja, ka šis imports nav veicinājis Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu.

(1047) Krievijas importa tirgus daļa attiecīgajā periodā saglabājās stabila un laikā no 2015. gada līdz 2017. gadam pat samazinājās, līdz izmeklēšanas periodā sasniedza līdzīgu līmeni kā 2015. gadā. Lai gan importam no Krievijas cenas vidēji bija zemākas par Savienības ražotāju cenām, tomēr, ņemot vērā kopējo tirgus daļu un tendenci, ir maz ticams, ka tas ir ietekmējis nodarīto kaitējumu. Minētās cenas patiesībā bija reakcija uz ĶTR un Ēģiptes izdarīto cenu spiedienu. Tādēļ imports no Krievijas nav veicinājis Savienības ražošanas nozares tirgus daļas zaudēšanu attiecīgajā periodā. Turklāt izmeklēšanā tika konstatēts, ka Krievijas eksportētāji ir ar Savienības ražošanas nozari saistīti uzņēmumi un tādēļ šis imports nebija radījis spiedienu uz cenām Savienībā, jo tā bija pārdošana uzņēmuma iekšienē par transfertcenām.

(1048) Tāpēc Komisija secināja, ka imports no citām trešām valstīm nebija 984.–1038. apsvērumā aprakstītā kaitējuma cēlonis.

(1049) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV apgalvoja, ka, nododot ražošanu ārpakalpojumu sniedzējiem Krievijā un Indijā, Savienības ražošanas nozare radītu kaitējumu pati sev. Tomēr ĶV neaplūkoja Komisijas analīzi šīs regulas 1046. un 1047. apsvērumā, kur skaidri secināts, ka imports no Indijas un Krievijas nav Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma cēlonis.

(1050) Komisija konstatēja, ka no Indijas faktiski importēts pusfabrikāts, ko Savienības ražotājs izmantojuši līdzīgā ražojuma ražošanai. Līdzīgi imports no Krievijas, lai gan vidēji tas bija lētāks nekā Savienības ražošanas nozares ražojums, attiecīgajā periodā bija stabils, un netika konstatēts, ka tas būtu Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma cēlonis. Tādējādi importu no šīm divām valstīm nevar uzskatīt par pašradītu kaitējumu. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

6.2.2. *SŠA pieprasījuma samazināšanās Savienībā no 2017. gada līdz izmeklēšanas periodam*

(1051) Kāds lietotājs apgalvoja, ka kaitējumu Savienības ražošanas nozarei ir nodarījusi patēriņa samazināšanās laikā no 2017. gada līdz izmeklēšanas periodam, savukārt cits lietotājs apgalvoja, ka kaitējumu ir nodarījusi vējturbīnu uzstādīšanas samazināšanās šajā pašā periodā. Tas, ka no 2017. gada līdz 2018. gadam patēriņš samazinājās par - 7,3 %, neizskaidro Savienības ražotāju pārdošanas apjomu samazināšanos šajā pašā periodā - 13,3 % apmērā, it īpaši ņemot vērā, ka imports no attiecīgajām valstīm šajā pašā laikposmā no 2017. gada līdz izmeklēšanas periodam pieauga par 5 %, proti, no 50 370 tonnām līdz 52 892 tonnām, bet tirgus daļa pieauga no 27,8 % līdz 31,4 %.

(1052) Tas, ka kaitējumu neizraisīja patēriņa samazināšanās 2018. gadā, kļūst vēl skaidrāks, ja aplūko visu attiecīgo periodu, nevis tikai salīdzina pēdējos divus gadus. Attiecīgajā periodā patēriņš Savienībā palielinājās, savukārt Savienības ražošanas nozares tirgus daļa šajā pašā periodā pastāvīgi samazinājās, bet attiecīgo valstu tirgus daļas pastāvīgi palielinājās. Subsidētais imports no attiecīgajām valstīm, kas konsekventi un būtiski bija zemākas par Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām, neļāva Savienības ražošanas nozarei gūt labumu no kopējā patēriņa pieauguma. Savienības ražošanas nozare sāka ciest zaudējumus vienīgi izmeklēšanas periodā, taču jau iepriekš no 2015. gada līdz 2017. gadam jau bija vērojama pastāvīga peļņas samazināšanās, kā tā parādīta 1016. apsvērumā.

(1053) Tāpēc minētie apgalvojumi tika noraidīti.

(1054) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares stāvoklis ir atkarīgs no Savienības patēriņa dinamikas, nevis importa no trešām valstīm. ĶV apgalvoja, ka to pierādot fakts, ka, 2015. un 2016. gadā pieaugot patēriņam, Savienības ražošanas nozare guva vislielāko labumu, jo palielināja pārdošanas apjomu par aptuveni 12 000 t. Turklāt ĶV apgalvoja, ka Komisija nav ņēmusi vērā korelāciju starp Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma samazināšanos un pieprasījuma samazināšanos Savienībā, un secināja, ka 2017. un 2018. gadā Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms samazinājies vairāk nekā Savienības patēriņš.

(1055) Patēriņa samazināšanās ietekmei uz Savienības ražošanas nozari vajadzētu būt līdzvērtīgai kā uz importu no attiecīgajām valstīm, taču izmeklēšana apliecināja, ka, neraugoties uz patēriņa samazināšanos no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam, importa apjoms no attiecīgajām valstīm palielinājās par 8 % un tā tirgus daļa palielinājās par 3,6 procentpunktiem, proti, no 27,8 % līdz 31,4 %, savukārt Savienības ražošanas nozare zaudēja pārdošanas apjomu un tirgus daļu. Tiek atgādināts, ka izmeklēšanā tika konstatēts, ka imports no attiecīgajām valstīm tika subsidēts un nonāca Savienības tirgū par cenām, kas bija ievērojami zemākas nekā Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenas Savienības tirgū. Līdzīgi 2015.–2016. gadā, kad patēriņš palielinājās, imports no attiecīgajām valstīm palielinājās par 24 % un tirgus daļa palielinājās par 1,8 procentpunktiem, savukārt Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms palielinājās tikai par 11 % un tirgus daļa pat samazinājās par 2,6 procentpunktiem. Tāpēc apgalvojums, ka Savienības ražošanas nozare ir lielākoties guvusi labumu no šāda patēriņa pieauguma, ir nepareizs.

(1056) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV apgalvoja arī, ka 2019. gadā ir ievērojami palielinājusies vējturbīnu uzstādīšana un gaidāms, ka pieaugums turpināsies arī nākotnē. Tā kā vēja enerģijas nozare ir SŠA patēriņa galvenais virzītājs, tam esot bijusi pozitīva ietekme uz Savienības ražošanas nozari. Lai pamatotu savu apgalvojumu, ĶV atsaucās uz *Wind Europe* publikāciju, kurā bija iekļauta statistika par vējturbīnu uzstādīšanas dinamiku līdz 2019. gadam un dažas prognozes par vējturbīnu uzstādīšanas turpmāko dinamiku.

(1057) Kā jau minēts iepriekš, pozitīvai Savienības SŠA patēriņa dinamikai ne vienmēr ir pozitīva ietekme uz Savienības ražošanas nozares stāvokli. Kā norādīts 1055. apsvērumā, patēriņa pieaugums 2015. un 2016. gadā izraisīja importa apjoma no attiecīgajām valstīm pieaugumu un tā tirgus daļas pieaugumu, savukārt Savienības ražošanas nozare nevarēja pilnībā gūt labumu no šāda pieauguma un šajā periodā pat zaudēja tirgus daļu. Lai gan *Wind Europa* statistika patiešām uzrādīja pozitīvu tendenci attiecībā uz vējturbīnu uzstādīšanu 2019. gadā, tā arī atklāja, ka uzstādīšana 2019. gadā notika mazākos apmēros nekā 2017. gadā. 2017. gadā patēriņam jau bija lejupēja tendence un Savienības ražošanas nozares stāvoklis pasliktinājās. Visbeidzot, tas vien, ka vējturbīnu uzstādīšana 2019. gadā palielinājās, neļauj izdarīt secinājumus par importa apjoma dinamiku no attiecīgajām valstīm un Savienības ražošanas nozares stāvokli minētajā gadā.

(1058) Tāpēc visi iepriekš minētie argumenti bija jānoraida.

6.2.3. *Izejvielu izmaksu kāpums*

(1059) Abi lietotāji, kas sadarbojās, apgalvoja, ka kaitējuma cēlonis ir no ĶTR importētās galvenās izejvielas (SŠG) izmaksu palielināšanās pēc galīgo kompensācijas maksājumu noteikšanas šiem ražojumiem, kā arī enerģijas izmaksu kāpums. Savienības ražošanas nozarē vienības vidējās izmaksas attiecīgajā periodā ir pieaugušas tikai nedaudz, proti, par 3 %, savukārt cenas importam no attiecīgajām valstīm ir samazinājušās par gandrīz 14 % un ir bijušas par 32,3 % zemākas nekā Savienības cenas. Tādēļ nodarīto kaitējumu nevar attiecināt uz izmaksu palielināšanos, bet gan uz spiedienu, ko radīja subsidēts imports un kas liedza Savienības ražošanas nozarei izmaksu pieauguma dēļ paaugstināt cenas.

(1060) Tāpēc minētie apgalvojumi tika noraidīti.

6.2.4. *Elastīguma trūkums Savienības ražošanas nozarē*

(1061) Lietotāji apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozarē trūkst elastīguma un tā piedāvā lielus apjomus tikai ilgtermiņa saistību ietvaros, kas savukārt rada būtiskus finanšu riskus lietotājiem (vēja enerģijas nozarei), kuri tā vietā izvēlas citus piegādātājus. Tomēr izmeklēšanā ir konstatēts, ka vēja enerģijas nozarē pastāv piegādes dažādošanas politika un tā vienmēr integrē Savienības SŠA ražotājus savā piegādes ķēdē. Izmeklēšanā ir konstatēts arī, ka vēja enerģijas ražotājam ir iespējams izmantot vairākavotu stratēģiju, iesaistot tikai Savienības SŠA ražotājus. Minētais liecina, ka Savienībā ir SŠA ražotāji, kuri nodrošina vēja enerģijas nozari ar tādas kvalitātes ražojumiem, kādus pieprasa vēja enerģijas nozare, – tas sīkāk izklāstīts 1081. apsvērumā.

(1062) Tāpēc šie argumenti tika noraidīti.

(1063) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV apgalvoja, ka Ķīnas ražotājiem ir leģitīmas konkurences priekšrocības, jo tie sniedz integrēto komplektu pakalpojumu, savukārt Savienības ražošanas nozare nav pienācīgi mainījusi savu darījumdarbības stratēģiju, lai apmierinātu šo pieprasījumu.

(1064) Kā parādīts 1107. apsvērumā, Savienības ražošanas nozarei ir specializēti komplektēšanas uzņēmumi, kas pilda šo funkciju. Tādējādi lietotāji var saņemt tāda paša veida komplektus no Savienības avotiem kā no Ķīnas ražotājiem. Lai gan Ķīnas ražotājiem varētu būt loģistikas priekšrocība, jo transporta apjoms starp SŠA ražošanu un komplektēšanu varētu būt mazāks, ĶV nav pierādījusi, kā tas varētu būtiski ietekmēt tirgu, ko nosaka cenu konkurence un ražojumu kvalitāte.

(1065) Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(1066) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozare nav pienācīgi pielāgojusi savu darījumdarbības stratēģiju savam samazinātajam pārdošanas apjomam, samazinot nodarbinātības līmeņus, un ka Savienības ražošanas nozare ir pat palielinājusi ieguldījumus.

(1067) Komisija norādīja, ka darbinieku atlaišana īstermiņā varētu radīt lielākas izmaksas un ka Savienības ražošanas nozarei būtu jāorientējas uz mazākiem pasūtījumiem, kuri biežākas mašīnu pielāgošanas dēļ prasītu vairāk darbaspēka. Attiecībā uz ieguldījumiem, kā tie minēti 1019. apsvērumā, pārbaudes parādīja, ka tie galvenokārt bija saistīti ar nepieciešamo apkopi un nomaiņu, nevis ar ražošanas jaudas pieaugumu.

(1068) Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

6.3. **Secinājums par cēloņsakarību**

(1069) Komisija secināja, ka laiks, kad būtiski palielinājās imports no attiecīgajām valstīm, neapstrīdami sakrita ar laiku, kad pasliktinājās Savienības ražošanas nozares stāvoklis.

(1070) Komisija ir arī izmeklējusi citus kaitējuma faktorus un šajā procedūras posmā nav konstatējusi citus faktorus, kas būtu veicinājuši Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu. Neviens no pārējiem faktoriem ne atsevišķi, ne kopā faktiski neļauj apšaubīt, ka pastāv īsta un būtiska saikne starp subsidētu importu no ĶTR un Ēģiptes un Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu.

(1071) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĶV apgalvoja, ka Komisija nav ņēmusi vērā, ka būtisko kaitējumu ir veicinājuši citi faktori, piemēram, patēriņa samazināšanās. Šajā kontekstā ĶV atsaucās uz *WTO Appellate Body Ruling in US – Hot Rolled Steel*, apgalvojot, ka Komisijai būtu vajadzējis atdalīt un nošķirt citu faktoru ietekmi, kas rada kaitējumu, no subsidētā importa ietekmes, kas rada kaitējumu. Kā jau izklāstīts 1044.–1068. apsvērumā un ņemot vērā 1070. apsvērumā izdarītos secinājumus, netika konstatēts, ka kāds cits faktors būtu veicinājis Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, tāpēc minētais apgalvojums tika noraidīts.

7. **SAVIENĪBAS INTERESES**

(1072) Komisija saskaņā ar pamatregulas 31. pantu pārbaudīja, vai tā var nepārprotami secināt, ka šajā gadījumā nebūtu Savienības interesēs noteikt kompensācijas pasākumus, kuri atbilst kompensējamo subsīdiju kopējam apjomam, kaut arī ir konstatēta subsidēšana, kas izraisa kaitējumu. Nosakot Savienības intereses, tika ņemtas vērā visas dažādās intereses, ieskaitot Savienības ražošanas nozares, importētāju, lietotāju, piegādātāju un saistīto nozaru, proti, piegriezēju/komplektētāju, intereses.

7.1. **Savienības ražošanas nozares intereses**

(1073) Kā izskaidrots 984.–1069. apsvērumā, izmeklēšana ir parādījusi, ka Savienības ražošanas nozarei nodarīts būtisks kaitējums, kuru izraisījis subsidēts imports, kura cenas ir zemākas par Savienības cenām, un īsteno cenu spiedienu, kura rezultātā izmeklēšanas periodā ir zaudēta būtiska tirgus daļa un radīti zaudējumi.

(1074) Savienības ražošanas nozare gūs labumu no pasākumiem, kas, iespējams, novērsīs turpmāka importa no ĶTR un Ēģiptes par zemām dempinga cenām ieplūšanu. Ja pasākumu nebūs, Ķīnas un Ēģiptes ražotāji turpinās eksportēt uz Savienības tirgū subsidētus SŠA un arī īstenot papildu cenu spiedienu, kas liegs Savienības ražošanas nozarei pārdot SŠA ar pienācīgu peļņu, tādējādi Savienības ražošanas nozarei arī turpmāk tiks nodarīts būtisks kaitējums.

7.2. **Lietotāju intereses**

(1075) Lielākie SŠA lietotāji ir vējturbīnu ražotāji, kas veido aptuveni 60–70 % no SŠA pieprasījuma Savienībā. Pārējie lietotāji ir kuģu (aptuveni 11 %), kravas automobiļu (aptuveni 8 %) un sporta inventāra (aptuveni 2 %), kā arī cauruļu rehabilitācijas sistēmu (aptuveni 8 %) ražotāji.

(1076) Sākot procedūru, notika saziņa ar 25 zināmiem lietotājiem Savienībā, kas tika uzaicināti sadarboties. Divi vējturbīnu ražotāji iebilda pret potenciāliem pasākumiem attiecībā uz SŠA. Trīs vējturbīnu ražotāji pieteicās, bet neizteica viedokli, lai gan paziņojumā par izmeklēšanas sākšanu un lietotāju anketās, uz kurās iekļautajiem jautājumiem viņi bija atbildējuši, tika aicināti to darīt. Abus vējturbīnu ražotājus, kas iebilda pret pasākumiem, atbalstīja Eiropas vēja enerģijas nozares pārstāvības asociācija. Tomēr viens no tās biedriem, proti, kāda Francijas vēja enerģijas asociācija, tieši pauda nodomu ievērot neitrālu nostāju pret potenciāliem maksājumiem. Atbildes uz anketas jautājumiem sniedza pieci vējturbīnu ražotāji, ieskaitot *Vestas* un *SGRE*. Viens vējturbīnu ražotājs apliecināja, ka iegūst SŠA tikai no dažādiem ražotājiem Savienībā. Atbalstu potenciāliem pasākumiem pauda dažādi slēpošanas inventāra ražotāji un dažādi komplektēšanas uzņēmumi.

7.2.1. *Vējturbīnu ražotāji*

(1077) Ir divi galvenie vējturbīnu veidi: i) atkrastes, kas parasti ir lielākas un paredzētas ekspluatācijai tālāk no krasta, un ii) sauszemes, kas ir paredzētas ekspluatācijai uz sauszemes.

(1078) Vējparku projektus Savienībā tradicionāli īsteno nevis paši vējturbīnu ražotāji, bet gan projektu attīstītāji, kas ir vai nu energouzņēmumi, vai investori. Lai gan sākotnēji dalībvalstis vējparkos saražotajai enerģijai nodrošināja garantētu cenu, no 2014. gada atbalsts ir novirzīts iepirkuma konkursos balstītiem projektiem, kuros sacenšas dažādu projektu attīstītāji, pēdējā laikā – uz energoneitralitātes pamata (proti, vēja enerģija var konkurēt ar saules enerģiju).

(1079) *Vestas* un *SGRE* ir starp lielākajiem vējturbīnu ražotājiem Savienībā un kopā veido vairāk nekā 20 % no visa Savienības SŠA pieprasījuma. Tie kopā veic vairāk nekā 30 % no visa importa no attiecīgajām valstīm. Abi uzņēmumi ir izvirzījuši vairākus argumentus, proti, attiecībā uz i) piegādes stabilitātes zudumu; ii) vēja enerģijas nozares konkurētspējas zudumu; iii) risku, ka daļa to ražošanas tiks pārvietota, un iv) saderīgumu ar Savienības mērķiem atjaunojamu energoresursu enerģijas jomā, ja tiktu noteikti pasākumi.

i) Piegādes stabilitāte

(1080) *Vestas* un *SGRE* apgalvoja, ka turbīnu lāpstiņās lietotajiem SŠA tiek veikta sarežģīta sertifikācija, kas ietver intensīvus un ilgstošus testēšanas posmus. Tie apgalvoja arī, ka tikai Ķīnas SŠA ražotāji savas vertikālās integrācijas dēļ var īsā laikā nodrošināt lielus apjomus viendabīgā kvalitātē. Tie norādīja arī, ka Savienības ražotāju ražošanas apjoms ir nepietiekams, jo tas nesasniedz kopējo patēriņu Savienībā. Kā norādījuši lietotāji, šo iemeslu dēļ vējturbīnu nozare nevar operatīvi nomainīt piegādātājus un, pat ja tā to varētu, Savienībā netiek saražots pietiekami daudz SŠA.

(1081) Lai gan lielākā daļa Savienības ražotāju nav vertikāli integrēti, izmeklēšana ir parādījusi, ka piegādes grūtību novēršanai, vējturbīnu ražotāji parasti izmanto vairākavotu stratēģiju, regulāri iepērkot tādus pašus SŠA no Savienības ražotāja un no Ķīnas vai Ēģiptes ražotāja. Tomēr Komisija saņēma datus arī no trešā vējturbīnu ražotāja, kas vairākavotu piegādēm izmanto tikai Savienības ražotājus. Tas, ka konkrēta SŠA vairākavotu piegādes regulāri ietver Eiropas ražotājus – kā vertikāli integrētus, tā neintegrētus –, parāda, ka arī neintegrēti ražotāji tāpat var nodrošināt vējturbīnu ražošanai nepieciešamos SŠA.

(1082) Attiecībā uz Savienības ražošanas jaudu, kas redzama 5. tabulā, Savienības ražošanas apjoms patlaban gan ir zemāks par patēriņu, kas redzams 2. tabulā, taču kopējā Savienības ražošanas jauda to pārsniedz. Izmeklēšana ir parādījusi, ka patlaban ir pieejama vairāk nekā 40 % liela neizmantotā jauda, jo ir palielinājies subsidēts imports no ĶTR un Ēģiptes par zemām cenām un tas ir pārņēmis Savienības ražošanas nozares tirgus daļu. Šī neizmantotā jauda ir sadalīta starp 16 Savienības ražotājiem, tādējādi Savienība ir konkurējošs tirgus, kurā ir dažādi iekšējie piegādes avoti. Turklāt ir viegli izveidot papildu jaudu, jo tam būtu nepieciešami tikai mazi ieguldījumi. Savienības ražošanas nozare jau darbojas vējturbīnu ražošanas nozarē, un tāpēc tā jau ir sertificēts piegādātājs; tāpēc, pastāvot taisnīgiem tirgus apstākļiem, var viegli palielināt piedāvājumu.

(1083) Turklāt vidējā termiņā un ilgtermiņā vējturbīnu ražotāji varētu sertificēt vēl citus SŠA ražotājus vai nu no Savienības, vai citiem nesubsidētiem avotiem. Kā minēts 1076. apsvērumā, viens no vējturbīnu ražotājiem ir izstrādājis vairākavotu stratēģiju, kurā izmantoti vairāki Savienības ražotāji. Turklāt Savienībā pastāv pietiekama neizmantotā jauda, lai tā rīkotos arī lieliem vējturbīnu ražotājiem nepieciešamajā apmērā.

(1084) Tāpēc minētie apgalvojumi tika noraidīti.

ii) Vēja enerģijas nozares konkurētspēja

(1085) Vējturbīnu ražotāji, kas sadarbojās, apgalvoja, ka SŠA cenu kāpums neizbēgami būtiski ietekmētu to konkurētspēju. Tie apgalvoja, ka SŠA izmaksu īpatsvars ir jāvērtē lāpstiņu ražošanas, nevis visa vējparka līmenī. Turklāt tie apgalvoja, ka izmaksu pieaugumu potenciālo maksājumu dēļ nevarētu novirzīt vējparku attīstītājiem, jo starp vējparka projekta piedāvājuma izteikšanu un tā faktisko īstenošanu paiet daudz laika. Kā norādījuši vējturbīnu ražotāji, maksājumu izraisītais izmaksu pieaugums ietekmēs visas Savienības vēja enerģijas nozares ilgtermiņa tehnoloģisko izdzīvošanu, jo ir svarīgi veikt nozīmīgus ieguldījumus pētniecībā un izstrādē, lai saglabātu vadošo pozīciju tehnoloģiju efektivitātes ziņā.

(1086) Izmeklēšana ir parādījusi, ka turbīnu lāpstiņas nepārdod atsevišķi, bet gan kā daļu no vējturbīnas. Bez tam vējparku projektu attīstītāji regulāri pērk papildu vējparku infrastruktūru no vējturbīnu ražotājiem. Tādēļ attiecībā uz vējturbīnu ražotāju konkurētspēju SŠA izmaksas būtu jānosaka vai nu saistībā ar visu vējturbīnu, vai visu vējparku tehnoloģiju, ko pārdod vējturbīnu ražotāji, nevis tikai saistībā ar to lāpstiņu ražošanu, uz kurām attiecas apgalvojums, jo šādi netiktu atspoguļota tirgus realitāte.

(1087) Divi galvenie vējturbīnu lāpstiņu ražošanā izmantotie komponenti ir SŠA un epoksīdsveķi. Tādēļ SŠA veido [10 % līdz 35 %] no lāpstiņas izejvielu izmaksām, ko ietekmē gan SŠA īpatsvars, gan citi izmantotie materiāli. Tomēr izmeklēšana ir arī parādījusi, ka lāpstiņu ražošana ir darbietilpīga, tādēļ SŠA īpatsvars lāpstiņas kopējās izgatavošanas izmaksās ir ievērojami zemāks un veido vienīgi [4 % līdz 14 %]. Šis īpatsvars vējturbīnas kopējās izmaksās un visa vējparka kopējās celtniecības izmaksās samazinās vēl vairāk līdz [0,1 % līdz 2 %].

(1088) Tā kā SŠA nozīme vējparka kopējās izmaksās ir neliela [0,1 % līdz 2 %], tad SŠA noteiktā galīgā maksājuma ietekme uz vējparka kopējām izmaksām tiek uzskatīta par nebūtisku, jo īpaši ņemot vērā, ka lielu daļu SŠA iegūst Savienībā. Izmeklēšana liecina, ka Savienības vējturbīnu ražotājiem ir arī ievērojama spēja aizstāvēt savas intereses, lai pārnestu tālāk šīs papildu izmaksas uz vējparku attīstītājiem, jo tie kopīgi ir galvenie vējturbīnu piegādātāji Savienības tirgum. Ņemot vērā, ka vējparka izmaksās SŠA veido nelielu daļu, rentabilitātei būtu jāpaliek līmenī, kas ļauj saglabāt ieguldījumu apjomu pētniecībā un izstrādē – tam ir liela nozīme, lai saglabātu vadošo pozīciju tehnoloģiju efektivitātes ziņā.

(1089) Lai gan nav iespējams izslēgt, ka konkurence starp iepirkuma procedūru netiešajiem dalībniekiem šādu pārnešanu varētu apgrūtināt, būtu jāņem vērā, ka, atšķirībā no SŠA ražotājiem, vējturbīnu ražotājiem, kas sadarbojās, finansiālais stāvoklis ir veselīgs un peļņas procents tāds, ka nelielā maksājumu ietekme tiktu viegli absorbēta. Turklāt abi vējturbīnu ražotāji, kas sadarbojās, vējparku attīstītājiem pārdod ne tikai vējturbīnas, bet arī ar tām saistītos turpmākos apkopes pakalpojumus. Šie līgumi ir ļoti ienesīgi. Šīs darījumdarbības pakalpojumu elementa pievilcīgumu atspoguļo arī tas, ka viens no lietotājiem, kas sadarbojās, nesen iegādājās maksātnespējīga konkurenta ([207]) pakalpojumu nodaļu.

(1090) Tādēļ Komisija konstatēja, ka kompensācijas maksājumu radītu izmaksu pieaugumu, ko nav iespējams novirzīt tālāk vējparku attīstītājiem, vējturbīnu ražotāji vienmēr varētu viegli absorbēt. Turklāt, kā minēts 1083. apsvērumā, vējturbīnu ražotājiem būtu arī jāspēj nomainīt piegādātājus pret subsidēšanas neietekmētu SŠA avotu Savienībā vai citur.

([207]) 2019. gada oktobrī *Siemens Gamesa* iegādājās atsevišķus *Senvion* aktīvus.

(1091) Ņemot vērā minēto, visi apgalvojumi par vējturbīnu ražotāju konkurētspēju tika noraidīti.

iii) Lāpstiņu ražošanas pārvietošana

(1092) Lietotāji, kas sadarbojās, apgalvoja arī, ka lāpstiņu ražošanas izmaksu sadārdzināšanās novestu pie šā ražošanas posma pārcelšanas ārpus Savienības un rezultātā Savienība zaudētu tūkstošiem darbvietu.

(1093) Izmeklēšana liecina, ka sauszemes vējturbīnu lāpstiņu ražošanas pārvietošana notiek jau patlaban, kad SŠA netiek piemēroti pasākumi. Tas tā ir tādēļ, ka vējparku projektu tirgus ārpus Savienības aug un jaunu vējparku projektu attīstīšana Savienībā mazinās, piemēram, Vācijā tā ir zemākā pēdējo 20 gadu laikā. Cits iemesls ir lāpstiņu ražošanā iesaistītās augstās darbaspēka izmaksas. Izmeklēšana ir parādījusi, ka lāpstiņu ražošana ir darbietilpīga un darbaspēka izmaksas pārsniedz SŠA izmaksas par [300 % līdz 700 %]. Tādēļ zemākas darbaspēka izmaksas trešās valstīs ir spēcīgs stimuls pārcelt lāpstiņu ražošanu. Antidempinga maksājumu noteikšanai SŠA būtu neliela nozīme vai tās nebūtu nemaz.

(1094) Izmeklēšanā atklājās arī, ka atkrastes vējturbīnu lāpstiņu transportēšanas izmaksām ir daudz lielāka nozīme nekā lāpstiņu izejvielu, piemēram, SŠA, cenām. Atkrastes vējturbīnu lāpstiņas ir garākas un smagākas nekā sauszemes vējturbīnu lāpstiņas, tādējādi tās ir sarežģītāk un dārgāk transportēt. Tāpēc ir maz ticams, ka kompensācijas maksājumu noteikšana attiecīgajam ražojumam izraisītu atkrastes vējturbīnu lāpstiņu ražošanas pārcelšanu.

(1095) Tādēļ apgalvojumi attiecībā uz lāpstiņu ražošanas pārcelšanu uz citām trešām valstīm tika noraidīti.

iv) Atjaunojamo energoresursu enerģijas politika

(1096) Kāds lietotājs apgalvoja, ka pasākumu noteikšana būtu pretrunā Savienības atjaunojamo energoresursu enerģijas politikā noteiktajiem mērķiem, jo tā būtiski sadārdzinātu vējturbīnu ražošanas izmaksas. Lai to pamatotu, tas atsaucās uz Eiropas rūpniecības iniciatīvu vēja enerģijas jomā, kurā ir ietverts mērķis līdz 2020. gadam samazināt vējturbīnu un to komponentu izgatavošanas izmaksas par 20 %.

(1097) Kā redzams 1085.–1090. apsvērumā, izmeklēšanā šis apgalvojums nav apstiprināts, jo ir konstatēts, ka kompensācijas pasākumi tikai pavisam nedaudz ietekmētu vējturbīnu ražotāju izmaksas. Šis lietotājs arī nespēj pamatot, kā attiecībā uz SŠA noteikti kompensācijas pasākumi, kas veido tikai nelielu daļu no vējparka tehnoloģiju izmaksām, novērstu vēja enerģijas īpatsvara pastāvīgo pieaugšanu Eiropā vai neļautu sasniegt 2020. gada mērķi. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

7.2.2. *Slēpju ražotāji un citi lietotāji*

(1098) Vairāki lietotāji, kas pārstāv slēpošanas piederumu ražošanas nozari, apgalvoja, ka SŠA ražotāju klātbūtne Savienībā ir ļoti svarīga to piegādes stabilitātei, jo tiem ir nepieciešams vietējais partneris ciešai sadarbībai un to SŠA ražošanai pēc pasūtījuma mazākos apjomos, kurus patlaban ārpus Savienības neražo. Turklāt tie uzsvēra, ka SŠA nozare Savienībā ir nozīmīgs partneris viņu ražojumu uzlabošanā un jaunu risinājumu izstrādē. Sadarbība ar SŠA ražotājiem pētniecības un izstrādes jomā pēdējo gadu laikā ir vairākkārt devusi efektivitātes pieaugumu, uzlabojusi ražojumu ekspluatācijas īpašības un ļāvusi izstrādāt jaunus un videi draudzīgākus ražojumus. Šie lietotāji apgalvoja, ka Savienības slēpju ražotāju sadarbības līmenis nevar būt tāds pats kā SŠA piegādātājiem no Ķīnas vai Ēģiptes, jo tad tie zaudētu spēju atrasties (zaļas un ilgtspējīgas) inovācijas avangardā un tos vairāk ietekmētu imports, kurš konkurē negodīgiem līdzekļiem.

(1099) Komisija atzina izvirzītos argumentus par pārliecinošiem, jo īpaši attiecībā uz pētniecības un izstrādes nozīmi nozarē, ko virza pētniecība un izstrāde. Ražotāji eksportētāji šiem argumentiem neizvirzīja nekādus pretargumentus. Tomēr Komisija arī ņēma vērā, ka slēpju ražotāji izmanto SŠA mazākā apjomā nekā vējturbīnu ražotāji.

(1100) Citi Savienības lietotāji izmeklēšanā neatsaucās.

(1101) Tādēļ Komisija secināja, ka lietotāji nav norādījuši nepārvaramus iemeslus, kādēļ nebūtu jānosaka kompensācijas pasākumi, savukārt Savienības SŠA nozares izdzīvošana ir svarīga vairākām lietotāju grupām.

7.3. **Piegādātāji**

(1102) Ir atsaukušies divi Savienības SŠG – galvenā SŠA izejresursa – ražotāji, kā arī Savienības SŠG ražotāju pārstāvības apvienība un pauduši argumentus par labu kompensācijas pasākumu noteikšanai. Šīs personas apgalvoja, ka galveno klientu zaudēšana nelabvēlīgi ietekmētu Savienības SŠG ražotājus, jo tiktu apdraudēta to izdzīvošana Savienībā.

(1103) Tādēļ Komisija secināja, ka pasākumu noteikšana nepārprotami ir Savienības SŠG ražotāju interesēs, jo tie ir piegādātāji SŠA ražotājiem.

7.4. **Importētāji**

(1104) Kā minēts 85. apsvērumā, pieteicās tikai viens neatkarīgs importētājs, taču tas no ĶTR importēja nelielus SŠA apjomus, kas nesasniedza 25 tonnas. Tā kā lielākajai daļai lielapjoma lietotāju ir nepieciešami specifiski, pēc pasūtījuma ražoti SŠA, neatkarīgi tirgotāji šādu ražojumu neimportē regulāri un lielā apjomā.

(1105) Tādēļ Komisija secināja, ka nesaistītiem importētājiem nav nepārvaramu iemeslu, kas liktu nenoteikt pasākumus, jo tie importē tikai nelielus SŠA apjomus.

7.5. **Piegriešanas un komplektēšanas pakalpojumu sniedzēji**

(1106) Lietotāji, jo īpaši vējturbīnu nozarē, arvien biežāk pieprasa SŠA komplektos, proti, lai tie būtu piegriezti vajadzīgajā formā un sastiprināti, sašujot dažādus SŠA slāņus, kas ļauj lejupējai ražošanas nozarei ražošanu veikt ātrāk. Pēdējo gadu laikā minētais apstāklis Savienībā ir radījis pakalpojumu sniedzēju tirgu. Viens piegriešanas uzņēmums atsaucās un pauda argumentus par labu kompensācijas pasākumu noteikšanai. Tā kā Ķīnas un Ēģiptes ražotāji eksportētāji, pretēji Savienības ražošanas nozarei, arvien biežāk integrē šos papildu pakalpojumus, tad pakalpojumu sniedzēji zaudētu nozīmīgu darījumdarbības daļu, ja Savienības ražotāji no tirgus izzustu. Piegriešanas pakalpojumu sniedzēju provizoriskiem aprēķini liecina, ka Savienības piegriešanas nozarē ir nodarbināti vairāk nekā 2 000 cilvēku.

(1107) Tādēļ Komisija secināja, ka pasākumu noteikšana nepārprotami ir Savienības komplektēšanas un piegriešanas pakalpojumu sniedzēju interesēs, jo tie ir piegādātāji SŠA ražotājiem.

7.6. **Pārējās prasības**

(1108) Savās piezīmēs par galīgo izpausto informāciju ĒV atgādināja, ka Eiropas Savienība ir palīdzējusi Ēģiptei veicināt attīstību saskaņā ar asociācijas nolīgumu un kaimiņattiecību politiku un ka pasākumi būtu pretrunā šai politikai. Komisija norādīja, ka tas nav apsvērums, ko var aplūkot, analizējot Savienības intereses saskaņā ar pamatregulas 31. pantu. Katrā ziņā izmeklēšanā netika apšaubīti Ēģiptes centieni attīstīt, modernizēt un atbalstīt ienākumu pieaugumu un nodarbinātības līmeni.

7.7. **Secinājumi par Savienības interesēm**

(1109) Komisijas konstatēja, ka pasākumu noteikšana nepārprotami ir Savienības SŠA nozares interesēs, kuras izdzīvošanu apdraud attiecīgā ražojuma subsidēts imports. Savienības SŠA nozares izdzīvošana ir svarīga, lai nodrošinātu piegādes stabilitāti klientiem Savienībā, jo īpaši tiem lietotājiem, kas ir atkarīgi no ciešas vietējās sadarbības un kam ir nepieciešami mazāki specifisku SŠA apjomi, kurus nav iespējams nopirkt no ĶTR vai Ēģiptes. Dažiem lietotājiem ir arī ļoti svarīgi, lai turpinātos jaunu SŠA izstrāde Savienībā un viņi paši nenonāktu nelabvēlīgā situācijā, ko radītu konkurence ar importu no valstīm ārpus Savienības. Turklāt Savienības SŠA nozares izdzīvošana ir kritiski svarīga arī Savienības SŠG piegādātāju un piegriešanas un komplektēšanas pakalpojumu sniedzēju izdzīvošanai.

(1110) Tomēr, kā liecina 1077.–1097. apsvērums, pasākumu noteikšanai nebūtu nopietnas nelabvēlīgas ietekmes uz vējturbīnu ražotājiem.

(1111) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija secināja, ka nav nepārvaramu iemeslu, lai uzskatītu, ka kompensācijas pasākumu noteikšana ĶTR un Ēģiptes izcelsmes SŠA importam nav Savienības interesēs.

8. GALĪGIE KOMPENSĀCIJAS PASĀKUMI

(1112) Ņemot vērā Komisijas secinājumus par subsidēšanu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm un saskaņā ar pamatregulas 15. pantu, būtu jānosaka galīgs kompensācijas maksājums.

8.1. Galīgo kompensācijas pasākumu līmenis

(1113) Pamatregulas 15. panta 1. punkta trešajā daļā ir noteikts, ka galīgā kompensācijas maksājuma apjoms nepārsniedz noteikto kompensējamo subsīdiju apjomu.

(1114) Savukārt 15. panta 1. punkta ceturtajā daļā ir noteikts: *"Ja Komisija, pamatojoties uz visu iesniegto informāciju, var skaidri secināt, ka Savienības interesēs nav noteikt pasākumu apjomu saskaņā ar trešo daļu, kompensācijas maksājuma apjoms ir mazāks, ja ar to pietiktu, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei."*

(1115) Komisijai šāda informācija nav iesniegta, tāpēc kompensācijas pasākumu līmenis tiks noteikts, atsaucoties uz 15. panta 1. punkta trešo daļu.

(1116) Pamatojoties uz iepriekš minēto, galīgajām kompensācijas maksājuma likmēm, kas izteiktas CIF cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļu samaksas, vajadzētu būt šādām.

Attiecīgā valsts	Uzņēmums	Kompensācijas maksājuma likme
ĶTR	*CNBM* grupa	30,7 %
	Yuntianhua grupa	17,0 %
	Citi uzņēmumi, kas sadarbojās	24,8 %
	Visi pārējie uzņēmumi	30,7 %
Ēģipte	*CNBM* grupa	10,9 %
	Visi pārējie uzņēmumi	10,9 %

(1117) Antisubsidēšanas izmeklēšana tika veikta paralēli atsevišķajai antidempinga izmeklēšanai, kura attiecās uz to pašu ĶTR un Ēģiptes izcelsmes attiecīgo ražojumu un kurā Komisija noteica antidempinga pasākumus tikai kaitējuma novēršanas līmenī. Saskaņā ar pamatregulas 24. panta 1. punktu un 15. panta 2. punktu, kā arī attiecīgo piemērojamo judikatūru Komisija nodrošināja, lai, nosakot kumulatīvu maksājumu, kas atspoguļo subsidēšanas līmeni un pilnu dempinga līmeni, netiktu divreiz kompensēta subsidēšanas ietekme ("divkārša pieskaitīšana").

(1118) Attiecībā uz ĶTR saskaņā ar 2. panta 6.a punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ([208]), tika noteikta saliktā normālā vērtība, atsaucoties uz neizkropļotām izmaksām un peļņu attiecīgā ārējā reprezentatīvā valstī. Tādējādi saskaņā ar pamatregulas 15. panta 2. punktu un lai izvairītos no divkāršas pieskaitīšanas, Komisija vispirms noteica galīgo kompensācijas maksājumu konstatētā galīgā subsidēšanas apjoma līmenī un pēc tam noteica atlikušo galīgo antidempinga maksājumu, kas atbilst attiecīgajai dempinga starpībai, kura samazināta par kompensācijas maksājuma apjomu un līdz attiecīgam kaitējuma novēršanas līmenim, kas konstatēts atsevišķajā antidempinga izmeklēšanā. Tā kā Komisija samazināja konstatēto dempinga starpību par visu ĶTR konstatēto subsidēšanas apjomu, tad pamatregulas 24. panta 1. punkta nozīmē nebija jautājuma par divkāršo pieskaitīšanu.

(1119) Saskaņā ar pamatregulas 24. panta 1. punktu attiecībā uz Ēģipti Komisija apsvēra, vai dažas no subsīdiju shēmām ir no eksporta atkarīgas subsīdijas, kuru ietekme ir tāda, ka tiek samazinātas eksporta cenas un tādējādi attiecīgi palielinātas dempinga starpības, lai izlemtu, vai tai jāsamazina dempinga starpība par subsīdiju apjomiem, kas konstatēti no eksporta atkarīgajām subsīdijām. Tādējādi, tā kā Komisija nekompensēja no eksporta atkarīgo subsīdiju shēmas, tā papildus antidempinga maksājumam, kas noteikts ar Regulu (ES) 2020/492, noteica galīgo kompensācijas maksājumu konstatētās galīgā subsidēšanas apjoma līmenī.

([208]) Šāda metodika tika ieviesta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/2321 (2017. gada 12. decembris), ar ko groza Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, un Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV L 338, 19.12.2017., 1. lpp.).

(1120) Ņemot vērā Ķīnas un Ēģiptes ražotāju eksportētāju augsto sadarbības līmeni, Komisija konstatēja, ka augstākā maksājuma līmenis, kas noteikts izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, būtu reprezentatīvs "visiem pārējiem uzņēmumiem". "Visiem pārējiem uzņēmumiem" piemērojamais maksājums tiks piemērots tikai tiem uzņēmumiem, kuri izmeklēšanā nesadarbojās.

(1121) Saskaņā ar pamatregulas 15. panta 3. punktu kopējais subsīdiju apjoms izlasē neiekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās, tika aprēķināts, pamatojoties uz kopējo vidējo svērto kompensējamo subsīdiju apjomu, kas noteikts izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās, izslēdzot nenozīmīgus apjomus, kā arī subsīdiju apjomu, kas noteikts precēm, uz kurām attiecas pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumi Tomēr, lai noteiktu šos apjomus, Komisija neignorēja konstatējumus, kuri uz pieejamajiem faktiem balstīti daļēji. Faktiski Komisija uzskatīja, ka minētajās lietās pieejamie un izmantotie fakti būtiski neietekmēja informāciju, kas nepieciešama, lai noteiktu subsidēšanas apjomu, tā ka eksportētāji, kas netika aicināti sadarboties izmeklēšanā, šādas pieejas dēļ netiks skarti.

(1122) Pamatojoties uz iepriekš minēto, likmes, ar kādām tiks noteikti maksājumi, ir šādas.

Attiecīgā valsts	Uzņēmums	Dempinga starpība (*)	Subsidēšanas apjoms	Kaitējuma novēršanas līmenis	Kompensācijas maksājuma likme	Antidempinga maksājuma likme
ĶTR	*CNBM* grupa	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
	Yuntianhua grupa	64,7 %	17,0 %	37,6 %	17,00 %	37,6 %
	I pielikumā uzskaitītie pārējie uzņēmumi, kas sadarbojās gan antisubsidēšanas izmeklēšanā, gan antidempinga izmeklēšanā	64,7 %	24,8 %	37,6 %	24,8 %	37,6 %
	II pielikumā uzskaitītie pārējie uzņēmumi, kas sadarbojās antidempinga izmeklēšanā, bet nesadarbojās antisubsidēšanas izmeklēšanā	64,7 %	30,7 %	37,6 %	30,7 %	34,0 %
	Visi pārējie uzņēmumi	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
Ēģipte	*CNBM* grupa	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %
	Visi pārējie uzņēmumi	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %

(*) Noteikta antidempinga izmeklēšanā.

(1123) Saskaņā ar iepriekš šajā iedaļā izklāstīto metodiku attiecībā uz *CNBM* grupu un visiem pārējiem uzņēmumiem, kas nesadarbojās, attiecīgā dempinga starpība, kura samazināta par galīgo subsidēšanas apjomu, bija zemāka nekā kaitējuma novēršanas līmenis, kas noteikts antidempinga izmeklēšanā. Tāpēc galīgais kompensācijas maksājums tika noteikts konstatētā galīgā subsidēšanas apjoma līmenī un galīgais antidempinga maksājums tika noteikts attiecīgās dempinga starpības līmenī, kas samazināta par kompensācijas maksājuma apjomu. Attiecībā uz *Yuntianhua* grupu galīgais kompensācijas maksājums tika noteikts konstatētā galīgā subsidēšanas apjoma līmenī un galīgais antidempinga maksājums tika noteikts kaitējuma novēršanas līmenī, jo tas bija zemāks par attiecīgo dempinga starpību, kura samazināta par kompensācijas maksājuma apjomu. Attiecībā uz Ēģipti, kā skaidrots iepriekš 1119. apsvērumā, potenciāli nebija jautājuma par divkāršo pieskaitīšanu.

(1124) Šajā regulā norādītā individuālā uzņēmumu kompensācijas maksājuma likme tika noteikta, pamatojoties uz šīs izmeklēšanas konstatējumiem. Tādējādi tā atspoguļo stāvokli, kas minētajā izmeklēšanā konstatēts attiecībā uz konkrēto uzņēmumu. Tādējādi šī maksājuma likme (atšķirībā no valsts mēroga maksājuma, kas piemērojams "visiem pārējiem uzņēmumiem") ekskluzīvi piemērojama attiecīgās valsts izcelsmes ražojumiem, ko ražojis minētais uzņēmums. Importētajiem ražojumiem, kurus ražojis kāds cits uzņēmums, kas nav konkrēti minēts šīs regulas rezolutīvajā daļā, ieskaitot subjektus, kas ir saistīti ar konkrēti minētajiem, nevar piemērot šīs likmes, un tiem piemēro "visiem pārējiem uzņēmumiem" piemērojamo maksājuma likmi.

(1125) Uzņēmums var prasīt, lai tiktu piemērotas minētās individuālās maksājuma likmes, ja tas pēc tam maina sava subjekta nosaukumu. Šāds pieprasījums jāadresē Komisijai. Pieprasījumā jāietver visa attiecīgā informācija, ar ko var pierādīt, ka šāda maiņa neietekmē uzņēmuma tiesības izmantot tam piemērojamo maksājuma likmi. Ja uzņēmuma nosaukuma maiņa neietekmē tā tiesības izmantot tam piemērojamo maksājuma likmi, tad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē paziņojumu par nosaukuma maiņu.

(1126) Pēc noslēguma informācijas izpaušanas sūdzības iesniedzējs norādīja, ka kopumā piekrīt konstatējumiem. Vienlaikus tas norādīja, ka izpaustajā informācijā nav aplūkota kompensācijas maksājumu mijiedarbība ar antidempinga maksājumiem paralēlajā procedūrā. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka nav ne juridiska pamata, ne ekonomiska pamatojuma, lai vienkārši ierobežotu kombinēto antidempinga un antisubsidēšanas pasākumu kopējo līmeni, un ka tad, ja mazākā maksājuma noteikuma nepiemērošanai antisubsidēšanas procedūrā ir kāda nozīme, tad neatkarīgi no mazākā maksājuma noteikuma piemērošanas antidempinga procedūrā ir jānosaka pilns kompensācijas maksājums. Attiecībā uz Ķīnas ražotājiem eksportētājiem sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka antisubsidēšanas un antidempinga maksājumus var kumulēt pat tad, ja normālā vērtība ir noteikta reprezentatīvā valstī, kā skaidrots 1118. apsvērumā, izņemot eksporta subsīdiju gadījumus. Šajā sakarā tas apgalvoja, ka nav nepieciešama saistība starp dempinga apmēru un valdības atbalsta un subsīdiju apjomu, ja tāda vispār ir, un ka subsidēšanai ir būtiska ietekme, kas pārsniedz ietekmi uz ražošanas izmaksām. Normālās vērtības aprēķinā, kura pamatā ir reprezentatīvā valsts, nevar aptvert visu subsidēšanas ietekmi un kropļojumus Ķīnas ekonomikā kopumā, un tas tikai nostāda Ķīnas ražotājus vienlīdzīgā situācijā ar citām valstīm, kur šādu metodiku nepiemēro un nav atļauta kumulācija.

(1127) Sūdzības iesniedzējs piebilda, ka nav juridiska pamata pieņēmumam, ka izmaksas un cenas reprezentatīvajā valstī nekad nav saistītas ar uzņēmumam īpašām subsīdijām, un ka tādējādi šādos gadījumos nav jēgas veikt antisubsidēšanas un antidempinga izmeklēšanu. Šajā sakarā tas atsaucās uz Pasaules Tirdzniecības organizācijas ("PTO") attiecīgo judikatūru, proti, strīdu WT/DS 379 *United States – Definitive Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* ([209]) ("DS 379"), kurā PTO Apelācijas institūcija lēmusi, ka vienas un tās pašas subsidēšanas divkārša kompensēšana, kas notiek, vienlaikus piemērojot antidempinga maksājumus, kuri aprēķināti, pamatojoties uz ārēju reprezentatīvu valsti, un kompensācijas maksājumus, nav saderīga ar PTO Nolīguma par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem 19. panta 3. punktu. Sūdzības iesniedzējs uzsvēra, ka PTO Apelācijas institūcija ir arī lēmusi, ka divkārša pieskaitīšana "ne vienmēr izraisītu šādu vienlaicīgu maksājumu piemērošanu", bet tā drīzāk būtu atkarīga no tā, vai un cik lielā mērā ir konstatēts, ka iekšzemes subsīdiju dēļ konkrētā gadījumā ir samazinājusies ražojuma eksporta cena ([210]).

(1128) Turklāt sūdzības iesniedzējs atsaucās uz situāciju, kas saistīta ar ĶTR, kur piemērojamais antidempinga maksājums ir balstīts uz kaitējuma starpību, jo tā ir zemāka par dempinga starpību, tā tas ir arī *Yuntianhua* grupas gadījumā. Papildus visiem iepriekšējos apsvērumos izskaidrotajiem argumentiem tas apgalvoja, ka šajā gadījumā vienkārši nav iespējams veikt divkāršu pieskaitīšanu, jo antidempinga maksājums, kura pamatā ir kaitējuma starpība, ir pilnībā noteikts, neatsaucoties uz normālo vērtību, kas konstatēta, pamatojoties uz ārēju reprezentatīvo valsti. Rezultātā jautājums par divkāršo pieskaitīšanu pat nerodas, un arī PTO judikatūra lietā DS 379 nav piemērojama. Sūdzības iesniedzējs secināja, ka kopš mazākā maksājuma noteikuma atcelšanas antisubsidēšanas procedūrās kopējos antidempinga un kompensācijas maksājumus vairs nevar ierobežot ar kaitējuma starpību.

(1129) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Yuntianhua* grupa apgalvoja, ka Komisija nav veikusi divkāršās pieskaitīšanas analīzi, lai noteiktu, vai un kādā mērā, nosakot antidempinga pasākumus un kompensācijas maksājumus, vienas un tās pašas subsīdijas tiktu kompensētas divkārši. Ja analīze netiktu veikta, tiktu pārkāptas uzņēmuma tiesības uz aizstāvību.

(1130) Attiecībā uz iespējamo divkāršo pieskaitīšanu *Yuntianhua* grupa līdzīgi kā sūdzības iesniedzējs atsaucās arī uz PTO lietu DS 379. Tā uzsvēra, ka saskaņā ar šo nolēmumu starp faktoriem, kas ņemti vērā, lai noteiktu atbilstošu antisubsidēšanas maksājuma apjomu, izmeklēšanas iestādei ir jāizskata pierādījumi par to, vai un kādā mērā,

([209]) WT/DS379/AB/R (*US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), Appellate Body Report of 11 March 2011*.

([210]) Sk. WT/DS379/AB/R, 583. un 599. punktu.

vienlaikus piemērojot antidempinga un antisubsidēšanas maksājumus, vienas un tās pašas subsīdijas tiek kompensētas divreiz. Šī persona atsaucās uz to, ka vispārējā izpaušanas dokumenta 747. apsvērumā Komisija atzinusi jautājumu par divkāršo pieskaitīšanu, lai secinātu, ka lietas DS 379 fakti neatšķiras no šīs procedūras faktiem. Pamatojoties uz to, tā secināja, ka Komisijai ir pienākums pierādīt, ka nav divkāršas pieskaitīšanas, un ka tā līdz šim nav nākusi klajā ar šādu analīzi, tādējādi izpaustā informācija ir nepietiekama un nepilnīga.

(1131) *Yuntianhua* grupa apgalvoja, ka pienākumu veikt divkāršas pieskaitīšanas analīzi neietekmē mazākā maksājuma noteikuma piemērošana paralēlajā antidempinga procedūrā, ciktāl dempinga starpība pilnībā pārklājas ar subsīdiju starpību. Šajā sakarā šī persona apgalvoja, ka abās procedūrās ir tikai viens kaitējuma novēršanas līmenis, kas nozīmē, ka būtu jāpiemēro parastā pieeja, proti, jākombinē vispirms kompensācija un tad antidempinga maksājums, kas samazināts par kaitējuma starpību. Tāpēc, ja Komisija noteiktu pilnu kompensācijas maksājumu un samazinātu antidempinga maksājumu tikai par kaitējuma novēršanas līmeņa starpību, tas būtu pretrunā antidempinga pamatregulai un Komisijas konstatējumiem paralēlajā antidempinga lietā, kurā secināts, ka maksājums kaitējuma novēršanas līmenī ir pietiekams, lai likvidētu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

(1132) Lai atspēkotu iepriekš 1126.–1128. apsvērumā izklāstītās sūdzības iesniedzēja sniegtās piezīmes, ĶV iesniedza piezīmes arī par potenciālu divkāršu pieskaitīšanu. ĶV arī atsaucās uz PTO nolēmumu lietā DS 379 ([211]), lai secinātu, ka divkārši aizsardzības instrumenti nav saderīgi ar attiecīgajiem 1127. apsvērumā minētajiem PTO noteikumiem un atbilstīgajiem pamatregulas noteikumiem. Attiecībā uz šo procedūru ĶV apgalvoja, ka divkārša pieskaitīšana būtu tad, ja Komisija neierobežotu kopējo kompensācijas un antidempinga maksājumu ar kaitējuma novēršanas līmeni, jo ar to pašu subsidēšanu saistītā problēma tiktu risināta, pirmkārt, izmantojot dempinga starpību, otrkārt, izmantojot subsīdiju starpību. ĶV uzsvēra, ka attiecībā uz *CNBM* grupu normālās vērtības aprēķināšana antidempinga procedūrā ir balstīta uz neizkropļotiem skaitļiem, kurus neietekmē makrosubsidēšana un mikrosubsidēšana, un tādējādi ar subsidēšanu ĶTR saistītā problēma tiek jau risināta. Ņemot vērā, ka *Yuntianhua* grupas antidempinga maksājuma pamatā ir kaitējuma novēršanas līmenis, ja kompensācijas maksājums atspoguļotu pilnu subsidēšanas apjomu, arī tad būtu divkārša pieskaitīšana, jo abas izmeklēšanas attiecas uz vienu un to pašu eksportu un vienu un to pašu apgalvoto būtisko kaitējumu un iekšzemes subsīdiju loģika ir tāda, ka tās ietekmē kā pārdošanu iekšzemē, tā pārdošanu eksportam. Attiecībā uz pēdējo jautājumu ĶV argumenti bija tādi, ka eksporta cena, kas izmantota par pamatu kaitējuma starpības aprēķināšanai, ir zemāka par subsidēšanas apjomu, kas konstatēts iekšzemes subsīdijām. Tādējādi apgalvotais subsidēšanas apjoms tiktu pieskaitīts divreiz, t. i., arī netieši, antidempinga maksājuma noteikšanā izmantojot kaitējuma starpību. Visbeidzot ĶV norādīja, ka šādi noteiktās kaitējuma starpības var būt arī palielinātas, ciktāl Komisija nav ņēmusi vērā tirdzniecības līmeņa atšķirības starp Ķīnas ražotāju eksportētāju un ES ražošanas nozares pārdevumiem. Attiecībā uz šo pēdējo apgalvojumu Komisija norādīja, ka tas ir jau aplūkots 977. un 978. apsvērumā.

(1133) Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja, *Yuntianhua* grupas un ĶV apgalvojumiem par to, ka ir pārkāptas to tiesības uz aizstāvību, jo nav izpausta analīze par antidempinga un kompensācijas maksājumu mijiedarbību un par potenciālo divkāršo pieskaitīšanu, Komisija sākumā norādīja, ka tas netika darīts, jo laikā, kad šajā procedūrā tika izpausta informācija, joprojām turpinājās antidempinga procedūra un antidempinga pasākumi vēl formāli nebija spēkā. Tāpēc šāda analīze apsteigtu antidempinga procedūras iznākumu, un katrā ziņā tās pamatā būtu hipotētiski pasākumu līmeņi, par kuriem joprojām varētu izteikt piezīmes un kurus varētu analizēt. Komisijai nebūtu bijis iespējams veikt minēto personu prasīto analīzi tādā laikā, lai šajā procedūrā to varētu iekļaut izpaustajā informācijā, taču vispārējā izpaušanas dokumenta 747. apsvērumā tā pievērsa visu personu uzmanību un apņēmās aplūkot šos jautājumu. Katrā ziņā Komisija norādīja, ka šajā iedaļā ir pilnībā aplūkoti šie jautājumi un visas personu līdz šim paustās piezīmes un ka šī iedaļa ir izpausta personām, lai pilnībā nodrošinātu to tiesības uz aizstāvību. Tāpēc visu personu apgalvojumi par šo jautājumu tika noraidīti.

([211]) Konkrēti, ĶV atsaucās uz galīgā ziņojuma 143.–158., 541. un 543. punktu.

(1134) Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja, *Yuntianhua* grupas un ĶV aktualizēto jautājumu par iespējamu divkāršu pieskaitīšanu un atsaukšanos uz attiecīgām PTO nolēmuma lietā DS 379. daļām un kontekstu Komisija atgādināja, ka antisubsidēšanas pamatregulas 15. panta 2. punktā ir atspoguļots PTO Nolīguma par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem 19. panta 3. punkts. Tāpēc tā secināja, ka PTO judikatūra par šo noteikumu un jo īpaši tās nolēmums lietā DS 379 šajā procedūrā ir atbilstīga interpretācija pamatregulas 15. panta 2. punkta piemērošanai. Bez tam Komisija atgādināja, ka šīs izmeklēšanas ir pirmās paralēlās antidempinga un kompensācijas izmeklēšanas, kopš tiesību aktos ir ieviestas izmaiņas, kas paredz jaunu aprēķina metodiku antidempinga lietās, uz kurām attiecas antidempinga pamatregulas 2. panta 6.a punkts ([212]), un jaunus noteikumus par mazākā maksājuma noteikuma piemērošanu antidempinga un antisubsidēšanas procedūrās, tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanu modernizācijas ietvaros ([213]). Komisija norādīja arī, ka jebkurā gadījumā pat agrākās apvienotās antisubsidēšanas un antidempinga procedūrās pirms šīm izmaiņām tiesību aktos šis jautājums praksē neradās ([214]).

(1135) Attiecībā uz nolēmumu lietā DS 379 Komisija ņēma vērā visas pušu iesniegtās atsauces. Vispirms tā norādīja, ka PTO Apelācijas institūcija ir paskaidrojusi, ka divkāršā pieskaitīšana (jeb "divkāršs aizsardzības instruments") attiecas uz situācijām, kad vienlaicīga kompensācijas un antidempinga maksājumu piemērošana vieniem un tiem pašiem importētajiem ražojumiem vismaz zināmā mērā noved pie tā, ka viena un tā pati subsidēšanas tiek kompensēta divkārši, un tas var notikt, ja dempinga starpību aprēķina, pamatojoties uz metodiku, kas citustarp balstās uz izmaksām vai cenām no trešās valsts ([215]). Šādās lietās antidempinga maksājums *var* labot vai kompensēt iekšzemes subsīdiju, ciktāl šāda subsīdija ir veicinājusi eksporta cenas pazemināšanos ([216]). Divkārši aizsardzības instrumenti *var* rasties arī tad, ja vienam un tam pašam ražojumam saistībā ar iekšzemes subsīdijām, ko piešķir tirgus ekonomikā, tiek piemēroti kompensācijas un antidempinga maksājumi, ja antidempinga izmeklēšanās izmanto nesubsidētu, saliktu vai trešās valsts normālo vērtību ([217]). Saskaņā ar PTO SKP nolīguma 19. panta 3. punktu divkāršās pieskaitīšanas situācijās kompensācijas maksājums netiktu noteikts "atbilstošos apmēros". Komisija norādīja arī, ka PTO Apelācijas institūcija ir konkrēti noraidījusi priekšlikumu, ka divkārša pieskaitīšana noteikti rodas vienmēr, kad ir vienlaicīgi maksājumi, ja normālo vērtību nosaka, pamatojoties uz trešās valsts izmaksām un cenām. Tā vietā tā ir lēmusi, ka tas ir atkarīgs no tā, vai un cik lielā mērā iekšzemes subsīdiju dēļ ir samazinājusies ražojuma eksporta cena, un no tā, vai izmeklēšanas iestāde ir veikusi nepieciešamos koriģējošos pasākumus, lai pielāgotu savu metodiku faktiskajai situācijai ([218]). Apelācijas institūcija secināja, ka pienākums novērtēt, vai kompensācijas maksājums atspoguļo "atbilstošu apmēru", ietver prasību izmeklēšanas iestādei pietiekami rūpīgi izmeklēt attiecīgos faktus un tos lūgt, kā arī pamatot savus konstatējumus ar pozitīviem pierādījumiem uzskaitē ([219]).

(1136) Piemērojot šos principus pamatregulas 15. panta 2. punkta interpretācijai šajā izmeklēšanā, Komisija norādīja, ka tās pieeja atskaitīt visu subsīdiju apjomu no dempinga starpības pilnībā atbilda šiem principiem, jo tā, aprēķinot normālo vērtību, izmantoja metodiku, kas balstīta uz antidempinga pamatregulas 2. panta 6.a punktu. Komisija piekrita sūdzības iesniedzēja argumentam, ka principā būtu iespējams kumulēt kompensācijas un antidempinga maksājumus pat šajā situācijā. Tomēr tā norādīja, ka lietas materiālos nav pozitīvu pierādījumu par to, vai un cik lielā mērā iekšzemes subsīdijas ĶTR ietekmējušas eksporta cenu. Lietas materiālos nebija arī pierādījumu, ka tās neizkropļotās vērtības reprezentatīvajā valstī, kuras tika izmantotas, lai aprēķinātu salikto normālo vērtību antidempinga procedūrā, būtu saņēmušas ieguvumu no iekšzemes subsidēšanas, kas varētu būt vienlīdz svarīgs elements šajā analīzē. Pamatojoties uz to, Komisija noraidīja sūdzības iesniedzēja apgalvojumus un pieņēma *Yuntianhua* grupas un ĶV apgalvojumus par šo aspektu.

(1137) Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja, *Yuntianhua* grupas un ĶV argumentiem par situāciju, kad piemērojamais antidempinga maksājums ir balstīts uz kaitējuma novēršanas līmeni, jo saskaņā ar antidempinga pamatregulas 9. panta 4. punkta otro daļu tas ir mazāks par dempinga starpību, Komisija norādīja turpmāk minēto. Pirmkārt, tā precizēja,

([212]) Turpat, 182. zemsvītras piezīme.
([213]) Šīs izmaiņas tika ieviestas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/825 (2018. gada 30. maijs) (OV L 143, 7.6.2018., 1. lpp.).
([214]) Sk., piemēram, Padomes Īstenošanas regulu, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes krītotā papīra importu (OV L 128, 14.5.2011., 18. lpp.), 269.–274. apsvērumu.
([215]) DS 379, 541.–542. punkts.
([216]) DS 379, 543. punkts.
([217]) DS 379, 543. punkts.
([218]) DS 379, 599. punkts.
([219]) DS 379, 602. punkts.

ka iespējamas divkāršas pieskaitīšanas situācijas, uz kurām attiecas pamatregulas 15. panta 2. punkts un 24. panta 1. punkts, jānošķir no mazākā maksājuma noteikuma piemērošanas, kuram ir citāds objekts un nolūks. Pēc tam tā norādīja, ka nolēmums lietā DS 379 ir būtisks tikai 15. panta 2. punkta interpretācijā un tam nav nekādas nozīmes, ja saskaņā ar antidempinga pamatregulas 9. panta 4. punktu un pamatregulas 15. panta 1. punktu piemēro mazākā maksājuma noteikumu.

(1138) Attiecībā uz šo procedūru Komisija vispirms analizēja, vai saskaņā ar pamatregulas 15. panta 2. punktu un 24. panta 1. punktu pastāv jautājums par divkāršo pieskaitīšanu, un, ievērojot iepriekš šajā iedaļā aprakstīto pieeju, pilnībā atskaitīja subsīdiju apjomu no dempinga starpības. Pēc tam Komisija analizēja, vai pēc 1134. apsvērumā minētajām tiesību aktu izmaiņām katrā procedūrā ir piemērojams mazākā maksājuma noteikums. Tā kā šajā antisubsidēšanas procedūrā, ievērojot pamatregulas 15. panta 1. punktu, mazākā maksājuma noteikums nebija piemērojams, tad nebija vajadzības analizēt un pat noteikt kaitējuma novēršanas līmeni. Tāpēc Komisija pilnībā piemēroja konstatēto subsidēšanas apjomu. Turpretī paralēlajā antidempinga procedūrā, ievērojot antidempinga pamatregulas 9. panta 4. punktu, mazākā maksājuma noteikums tika piemērots. Tāpēc Komisija aprēķināja kaitējuma novēršanas līmeni, un pēc tam, kad no dempinga starpības bija atskaitījusi pilnu subsidēšanas apjomu, tā noteica, ka piemērojamais antidempinga maksājums nepārsniedz kaitējuma novēršanas līmeni, un tādā situācijā bija *Yuntianhua* grupa.

(1139) Attiecībā uz *Yuntianhua* grupas un ĶV argumentiem par to, ka abās procedūrās ir tikai viens un tas pats kaitējuma novēršanas līmenis, jo tās attiecas uz vienu un to pašu importu, un tāpēc apvienota maksājuma noteikšana, kas pārsniedz šo kaitējuma novēršanas līmeni, nozīmētu divkāršu pieskaitīšanu, Komisija norādīja, ka šajā argumentā apvienoti divi posmi, kas paredzēti, lai novērstu attiecīgo konstatēto subsīdiju apjomu un dempinga *starpību* divkāršu pieskaitīšanu, un otrajā posmā analizē, vai un kā mazākā maksājuma noteikums ir būtisks šajā procedūrā. Kā skaidrots iepriekšējā apsvērumā, pēc tiesību aktu izmaiņām 2018. gadā šajā antisubsidēšanas izmeklēšanā Komisija secināja, ka pamatregulas 15. panta 1. punkta ceturtā daļa nav piemērojama, savukārt atsevišķajā antidempinga izmeklēšanā, kas attiecās uz to pašu ražojumu, tika piemērots mazākā maksājuma noteikums. Pamatregulas 15. panta 1. punkta ceturtās daļas noteikuma loģiskais pamats antisubsidēšanas procedūrās ir detalizēti izklāstīts Regulas 2018/825 10. apsvērumā, kur teikts, ka "*kompensējamas subsīdijas, ko piešķir trešās valstis, īpaši traucē tirdzniecību*", un tāpēc *mazākā maksājuma noteikumu principā vairs nevar piemērot*. Tāpēc minēto personu priekšlikums, ka apvienotais kompensācijas un dempinga maksājums būtu jāierobežo ar kaitējuma novēršanas līmeni, kas noteikts antidempinga procedūrai, būtu pretrunā pamatregulas 15. panta 1. punktam, ko lasa saistībā ar Regulas 2018/825 10. apsvērumu. Attiecībā uz ĶV izvirzīto argumentu par "netiešo" divkāršo pieskaitīšanu tā iemesla dēļ, ka eksporta cena, kas izmantota par pamatu kaitējuma starpības aprēķināšanai, ir zemāka par konstatēto iekšzemes subsīdiju apjomu, Komisija vēlreiz norādīja uz mēģinājumu jautājumu par attiecīgo subsīdiju summu un konstatēto dempinga *starpību* divkāršu pieskaitīšanu apvienot ar atsevišķo kaitējuma novēršanas līmeņa aprēķināšanas posmu mazākā maksājuma noteikuma vajadzībām. Mazākā maksājuma noteikums attiecas tikai uz atsevišķo antidempinga izmeklēšanu, un eksporta cena, kas izmantota kaitējuma novēršanas līmeņa aprēķināšanai, ir faktiskā CIF cena ar nepieciešamajām korekcijām, kā tā skaidrota Regulas 2020/492 270.–272. apsvērumā, saskaņā ar praksi visās antidempinga (un antisubsidēšanas) procedūrās, kurās piemēro mazākā maksājuma noteikumu, neveicot korekcijas attiecībā uz konstatētajām iekšzemes subsīdijām. Tāpēc Komisija noraidīja *Yuntianhua* grupas un ĶV argumentus šajā jautājumā.

(1140) Ņemot vērā visus šos apsvērumus, Komisija apstiprināja dažādajiem ražotājiem eksportētājiem piemērojamos maksājumus, kas detalizēti parādīti tabulā šīs regulas 1122. apsvērumā un 1. un 2. pantā.

(1141) Pēc noslēguma papildinformācijas izpaušanas saistītie Ēģiptes ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, norādīja, ka ieguvuma apjomus, ko *Jushi Egypt* nodevis *Hengshi Egypt*, Komisija jau ir aplūkojusi paralēlajā antidempinga procedūrā. Tie apgalvoja, ka minētajā procedūrā, aprēķinot normālo vērtību, Komisija nav ņēmusi vērā *Hengshi Egypt* reģistrēto grīstu pirkšanas cenu no *Jushi Egypt* un saskaņā ar antidempinga pamatregulas 2. panta 5. punktu aizstājusi to ar *Jushi Egypt* grīstu pārdošanas cenu nesaistītiem iekšzemes klientiem. Šīs personas apgalvoja, ka tādējādi ir pārkāpts antisubsidēšanas pamatregulas 24. panta 1. punkts, kas nepieļauj divkāršu pieskaitīšanu, ja paralēlās procedūrās tiek aplūkotas eksporta subsīdijas, jo Komisija jau antidempinga procedūrā ir izskatījusi jautājumu par subsīdiju apjomu, ko *Jushi Egypt* nodevis *Hengshi Egypt*, pārdodot grīstes.

(1142) Komisija sākumā norādīja, ka tā, kā skaidrots 1119. apsvērumā, nekompensēja eksporta subsīdijas Ēģiptē un tādējādi šajā situācijā nav piemērojams 24. panta 1. punkts. Tāpēc, pamatojoties uz iepriekš minēto, šo apgalvojumu jau varēja noraidīt. Katrā ziņā Komisija norādīja, ka antidempinga lietā veiktā korekcija attiecās uz faktu, ka grīstu pārdošanas cena starp šiem saistītajiem subjektiem neatspoguļoja nesaistītu pušu darījuma principam atbilstošu cenu. Tādējādi cena starp saistītajiem subjektiem tika koriģēta atbilstoši dominējošajai iekšzemes tirgus cenai no nesaistītiem darījumiem Ēģiptes tirgū, jo tā neatspoguļoja tirgus apstākļus, kā sīkāk paskaidrots galīgās antidempinga regulas 310.–332. apsvērumā. Antisubsidēšanas izmeklēšana, kas attiecas uz Ēģipti, nemaz neskar izejresursu, proti, grīstu, subsidētu nodrošināšanu par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstošo, nemaz nerunājot par eksporta subsīdiju šīm grīstēm. Tāpēc korekcijas juridiskajam pamatam, proti, antidempinga pamatregulas 2. panta 5. punktam, un tā pamatā esošajam kontekstam un apstākļiem nav nekāda sakara ar iespējamu divkāršu pieskaitīšanu, par kuru ir runa antisubsidēšanas pamatregulas 24. panta 1. punktā. Tāpēc šīs personas apgalvojums ir pilnīgi nepamatots ne tikai no faktu un juridiskā viedokļa, bet pat no tīri teorētiskā viedokļa. Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

(1143) Pēc noslēguma papildinformācijas izpaušanas sūdzības iesniedzējs nepiekrita metodikai, ko Komisija izmantoja attiecībā uz maksājumu apvienošanu. Šī persona apgalvoja, ka izpaustajā noslēguma informācijā nav aplūkots sūdzības iesniedzēja apgalvojums, ka gadījumos, kad antidempinga maksājuma pamatā ir kaitējuma starpība, nekādā ziņā nav divkāršās pieskaitīšanas riska, jo skaidrojums 1136. apsvērumā tika uzskatīts par nepietiekamu. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka faktiski nav divkāršas pieskaitīšanas riska tad, ja dempinga maksājumu ierobežo kaitējuma starpība, un tāpēc ražotājiem eksportētājiem, kuru antidempinga maksājums ir balstīts uz kaitējuma starpību, juridiski prasītais apvienotā maksājuma līmenis ir viss kompensācijas maksājums plus antidempinga maksājums, kura pamatā ir kaitējuma starpība, bez atskaitījumiem vai korekcijām. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka ar šo metodiku iegūts patvaļīgs rezultāts, ka ražotāji eksportētāji, kuri nesadarbojās antisubsidēšanas izmeklēšanā, faktiski tika atalgoti, jo tiem tika piemērota zemāka apvienotā maksājuma likme, jo uz tiem attiecās antidempinga maksājums 33,6 % apmērā (dempinga starpība mīnus kompensācijas starpība), kas bija zemāks nekā kaitējuma novēršanas līmenis 37,6 % apmērā. Tā vietā sūdzības iesniedzējs ierosināja, ka to apvienotajam maksājumam vajadzētu būt 68,7 %, kas izriet no kompensācijas maksājuma 31,1 % plus kaitējuma starpības 37,6 %, kuri kopā veido 68,7 %. Tā būtu atlīdzība par (daļēju) nesadarbošanos.

(1144) Turklāt sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka, pieņemot *Yuntianhua* grupas un ĶV apgalvojumus, kā minēts 1136. apsvērumā, Komisija būtībā ir atalgojusi (daļēju) nesadarbošanos un pieņēmusi nepamatotus apgalvojumus. Šī persona uzskatīja, ka būtisku pierādījumu trūkums, kā tas paskaidrots tajā pašā apsvērumā, pats par sevi nevar pamatot vispiesardzīgākās metodikas piemērošanu, jo īpaši (daļējas) nesadarbošanās gadījumos, tādējādi palielinātos risks, ka maksājumiem nebūs nepieciešamās korektīvās ietekmes, jo īpaši ņemot vērā Ķīnas ražotāju eksportētāju darbību plēsonīgo raksturu, ko apliecina agresīvā krājumu veidošana. Sūdzības iesniedzējs savu apgalvojumu pamatoja ar to, ka trūkst konkrētu datu par uzņēmumu, kas parādītu *Yuntianhua* grupas un ĶV ierosinātās divkāršās pieskaitīšanas faktisko ietekmi uzņēmuma līmenī, kā arī ar to, ka viņu piezīmes ir abstraktas, nevis konkrētas un tām trūkst būtisku pierādījumu ar faktiem. Atzīstot, ka lietā DS 379 PTO ir lēmusi, ka Komisijai, kura ir izmeklēšanas iestāde, ir jāveic pienācīga izmeklēšana, lai izvairītos no divkāršas pieskaitīšanas riska, sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka acīmredzami ražotājiem eksportētājiem ir jāsniedz pierādījumi, ka divkāršās pieskaitīšanas rezultāts būtu atkarīgs no tiem noteikto konkrēto nodokļu kombinācijas, pamatojoties uz to konkrētajiem faktiskajiem apstākļiem, bet tie nav to izdarījuši. Sūdzības iesniedzējs arī atsaucās uz *CNBM* grupas gadījumu, kura pat neizvirzīja apgalvojumus par divkāršu pieskaitīšanu, un tāpēc būtībā tiktu atalgota par (daļēju) nesadarbošanos bez juridiska vai faktu pamatojuma.

(1145) Pamatojoties uz iepriekš minētajiem argumentiem, sūdzības iesniedzējs pieprasīja, lai: i) uzņēmumiem, kas sadarbojas tikai antidempinga izmeklēšanā, Komisija noteiktu apvienotus maksājumus kompensācijas maksājuma un kaitējuma starpības kopsummas apmērā; ii) attiecībā uz *CNBM* grupu un visiem ražotājiem eksportētājiem, kas nesadarbojās, Komisija noteiktu pilnu kompensācijas maksājumu un antidempinga maksājumu, pamatojoties uz dempinga starpību, jo uzņēmums nav iesniedzis ar pierādījumiem par divkāršu pieskaitīšanu pamatotus apgalvojumus par kādu konkrētu uzņēmumu; iii) attiecībā uz *Yuntianhua* grupu un ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās abās izmeklēšanās, apvienotie maksājumu līmeņi ir atbilstoši, bet Komisijai būtu jāpārskata un jāprecizē tās izmantotā metodika.

(1146) Komisija nepiekrita sūdzības iesniedzēja apgalvojumiem. Attiecībā uz apgalvojumu, ka galīgajā informācijas izpaušanā nav aplūkots sūdzības iesniedzēja izvirzītais arguments, Komisija atkārtoja, ka šajā iedaļā ietvertajos skaidrojumos, jo īpaši 1135.–1138. apsvērumā un konkrēti 1136. apsvērumā, ir pilnībā aplūkots šis arguments. Turklāt Komisija norādīja, ka paralēli dempinga starpībai tiek aprēķināta kaitējuma starpība, lai varētu veikt salīdzinājumu ar nolūku piemērot mazākā maksājuma noteikumu. Ja maksājums ir balstīts uz kaitējuma starpību, tas nenozīmē, ka nav bijis dempinga vai ka dempinga starpībai nav nekādas nozīmes, jo viens no nosacījumiem, kas jāizpilda, lai piemērotu antidempinga maksājumus, ir tas, ka dempings pārsniedz minimālo līmeni. Tāpēc situācijās, kad saskaņā ar antidempinga pamatregulas 9. panta 4. punktu un/vai attiecīgā gadījumā antisubsidēšanas pamatregulas

15. panta 2. punktu faktiskā maksājuma noteikšanai izmanto kaitējuma starpību, jo tā ir zemāka par dempinga starpību, nav izslēgts, ka faktiski pastāv dempings (vai subsīdija) līmenī, kas pārsniedz kaitējuma novēršanas līmeni. Tāpēc arī šajās situācijās divkāršās pieskaitīšanas potenciāls ir arī tad, ja to apliecina attiecīgā faktiskā situācija un piemērojamā judikatūra. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(1147) Attiecībā uz apgalvojumu par Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās antidempinga procedūrā, bet nesadarbojās antisubsidēšanas procedūrā, sūdzības iesniedzējs būtībā ierosina pilnai subsīdijas starpībai pieskaitīt augstāku kaitējuma starpību, nevis dempinga starpību. Šī persona neprecizēja ne juridisko vai faktu pamatu, ne šā ierosinājuma iemeslu. Komisija norādīja, ka šī ierosinātā metodika būtu pretrunā antidempinga pamatregulas 9. panta 4. punkta otrajai daļai, kā tā piemērota antidempinga procedūrā galīgās antidempinga regulas 7.1. un 7.2. iedaļā, un sūdzības iesniedzējs nav sniedzis nekādu juridisku vai faktu pamatojumu, bet tikai norādījis nepieciešamību neatalgot nesadarbošanos. Šajā sakarā Komisija atgādināja, ka daļēja vai pilnīga nesadarbošanās juridiski nav būtiska, lai saskaņā ar antidempinga pamatregulas 9. panta 4. punktu piemērotu mazākā maksājuma noteikumu, un ka šīs personas visādā ziņā sadarbojās antidempinga izmeklēšanā, nevis antisubsidēšanas izmeklēšanā. Tāpēc Komisija apstiprināja savas metodikas derīgumu, kā tā skaidrota iepriekš 1117., 1118. un 1136., 1137. apsvērumā, attiecībā uz šiem ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās tikai antidempinga izmeklēšanā, un noraidīja sūdzības iesniedzēja apgalvojumu.

(1148) Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumiem par attieksmi pret *Yuntianhua* grupu un *CNBM* grupu, kuras neiesniedza pierādījumus par konkrētu uzņēmumu, lai pierādītu divkāršās pieskaitīšanas faktisko ietekmi uzņēmuma līmenī, un kuras faktiski tika atalgotas, kaut arī daļēji nesadarbojās, Komisija norādīja turpmāk minēto. Kā atzinis pats sūdzības iesniedzējs un kā skaidri izriet no PTO nolēmuma DS 379, kurš sīkāk skaidrots 1135. un 1136. apsvērumā, Komisijas rīcībā nebija pierādījumu, kas liecinātu, ka, kumulējot antidempinga un kompensācijas maksājumu, potenciāli nenotiktu divkārša pieskaitīšana. Starp šajā sakarā būtiskajiem elementiem, no kuriem daži ir uzskaitīti 1136. apsvērumā, sūdzības iesniedzēja apgalvotā Ķīnas ražotāju eksportētāju plēsonīgā rīcība, par ko liecina agresīvā krājumu veidošana, kā rezultātā maksājumu koriģējošā ietekme varētu būt nepietiekama, šajā sakarā nav būtisks elements. Tāpēc, tā kā šajā sakarā lietas materiālos nav citu būtisku pierādījumu, Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

(1149) Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja pēdējo vispārīgo pieprasījumu pārskatīt un precizēt metodiku, ko Komisija izmantojusi attiecībā uz *Yuntianhua* grupu un ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās abās izmeklēšanās, Komisija norādīja, ka sūdzības iesniedzējs nav sniedzis sīkāku informāciju un nav paskaidrojis, kā Komisijai būtu jāpārskata un jāprecizē šī metodika. Turklāt Komisija uzsvēra šā vispārīgā pieprasījuma nesaskaņotību ar sūdzības iesniedzēja piekrišanu principam par apvienotā maksājuma piemērotību. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

(1150) Visbeidzot, sūdzības iesniedzējs lūdza Komisiju galīgajā regulā norādīt, ka, nosakot apvienoto antidempinga un kompensācijas maksājumu līmeni, prasības veikt ar divkāršo pieskaitīšanu saistītas korekcijas var pieņemt tikai tad, ja tās ir pamatotas ar faktu pierādījumiem, kas attiecas uz konkrētiem uzņēmumiem, par divkāršu pieskaitīšanu, un ka tad, ja šādu pierādījumu nebūtu, ražotāja eksportētāja apgalvojums par divkāršu pieskaitīšanu jānoraida, atzīstot to par nepamatotu. Šajā sakarā Komisija vispirms norādīja, ka principā regulas, ar ko nosaka pagaidu un/vai galīgos pasākumus, attiecas uz konkrēto izmeklējamo ražojumu un izmeklēšanas konstatējumiem, un tādējādi pēc personu pieprasījuma tās nevar izmantot, lai sniegtu vispārīgus politikas paziņojumus vai paziņojumus par principu, kas piemērojamas izmeklēšanās nākotnē. Tajā pašā laikā Komisija atkārtoti norādīja, ka attiecīgie noteikumi un judikatūra PTO lietā DS 379, kas sīkāk skaidrota iepriekš 1135., 1136. un 1148. apsvērumā, attiecībā uz šo izmeklēšanu prasa noteikt, vai paralēlās lietās, kurās izmanto tādu metodiku, kāda izklāstīta antidempinga pamatregulas 2. panta 6.a punktā, pamatojoties uz pozitīviem pierādījumiem uzskaitē, faktiski notiek divkārša pieskaitīšana. Tas, ka šajā konkrētajā lietā nav šādu pierādījumu, jo neviena no personām nav lūgusi ražotājus eksportētājus iesniegt attiecīgos pierādījumus, nenozīmē, ka nevienā lietā nākotnē šādus pierādījumus nevar lūgt un tie nevarētu būt būtiski pierādījumi uzskaitē, pēc kuriem Komisija varētu noteikt, vai līdzīgās paralēlās procedūrās potenciāli varētu notikt divkārša pieskaitīšana.

(1151) Pēc noslēguma papildinformācijas izpaušanas *Yuntianhua* grupa arī lūdza Komisiju izpaust precīzu *Yuntianhua* grupas dempinga starpību, kuru neskartu divkārša pieskaitīšana, un precizēt ĶTR konstatēto subsīdiju atskaitīšanu.

(1152) Turklāt *Yuntianhua* grupa atsaucās uz izpaustās papildinformācijas 85. apsvērumu un faktu, ka divkāršā pieskaitīšana būtu jāaplūko saskaņā ar pamatregulas 24. panta 1. punktu. Šī persona apgalvoja, ka antidempinga un antisubsidēšanas maksājumi attiecas uz vienu un to pašu situāciju un tāpēc nav juridiska pamata abus maksājumus noteikt paralēli.

(1153) *Yuntianhua* grupa arī iebilda pret apgalvojumu izpaustās galīgās informācijas 745. apsvērumā, ka Komisijai nav iesniegta informācija, kas pamatotu kaitējuma starpības piemērošanu šajā lietā. Šī persona apgalvoja, ka Komisija saskaņā ar antidempinga pamatregulas 7. panta 2.b punktu ir konstatējusi, ka kaitējuma starpības nepiemērošana nav Savienības interesēs, un ka, lai gan Savienības interešu novērtējums antisubsidēšanas procedūras izpaustajā galīgajā informācijā ir identisks, Komisija ir nonākusi pie citāda secinājuma, proti, nepiemērot kaitējuma starpību. Šī persona atsaucās arī uz regulu, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu *karsti velmēta nerūsējoša tērauda* lietā ([220]), kurā Komisija konstatēja, ka Savienības interesēs, lai pamatotu kaitējuma starpības piemērošanu, pietiek ar ietekmi uz piegādes ķēdēm. Tā kā antisubsidēšanas procedūrā antisubsidēšanas maksājumi negatīvi ietekmē arī lietotājus ES, lai gan ar to nepietiek, lai pamatotu kompensācijas maksājumu neuzlikšanu, šī persona secina, ka Komisijai šajā antisubsidēšanas procedūrā vismaz būtu jāpiemēro kaitējuma starpība *Yuntianhua* grupai pēc analoģijas ar lēmumu *karsti velmēta nerūsējošā tērauda* lietā.

(1154) Attiecībā uz *Yuntianhua* grupas lūgumu izpaust "precīzu dempinga starpību" Komisija norādīja, ka dempinga starpības, kas norādītas regulā, ar kuru nosaka antidempinga pasākumus, nav mainītas. Papildus skaidrojumiem iepriekš 70. apsvērumā *Yuntianhua* grupas dempinga *starpība* joprojām ir tāda, kāda noteikta antidempinga izmeklēšanā un paziņota grupai saistībā ar minēto procedūru. Tomēr dažām personām, ieskaitot *Yuntianhua* grupu, kā jau paskaidrots iepriekš, antidempinga un kompensācijas pasākumu paralēla noteikšana varētu izraisīt divkāršu pieskaitīšanu, un/vai mazākā maksājuma noteikuma piemērošanas rezultāti ir jāņem vērā no kompensācijas pasākumu noteikšanas dienas. Tādējādi Komisijai šajās lietās ir attiecīgi jāgroza antidempinga maksājuma *likme*. Ievērojot to pašu loģiku, Komisija arī norāda, ka gadījumā, ja nākotnē kompensācijas pasākumi tiktu atcelti, piemērojamā antidempinga maksājuma likme būtu proporcionāli jāgroza atbilstoši starpībām, kas noteiktas ar antidempinga regulu, proti, šīs regulas 2. panta 3. punktu.

(1155) Attiecībā uz dempinga maksājuma aprēķināšanu šai personai, kas skaidrota 1117. un 1118. apsvērumā, gadījumos, kad saskaņā ar antidempinga pamatregulas 2. panta 6.a punktu tika aprēķināta normālā vērtība, Komisija pilnībā izvairījās no divkāršās pieskaitīšanas. Tālab Komisija antisubsidēšanas izmeklēšanā vispirms noteica pilnu kompensācijas maksājumu un pēc tam grozīja galīgo antidempinga maksājumu. Lai aprēķinātu grozīto antidempinga maksājumu, Komisija no konstatētās dempinga starpības atskaitīja šajā procedūrā noteikto subsīdiju starpību. Konkrēti *Yuntianhua* grupai Komisija vispirms noteica kompensācijas maksājumu 17,0 %. Tad, lai izvairītos no divkāršas pieskaitīšanas, Komisija no antidempinga procedūrā noteiktās dempinga starpības 64,7 % atskaitīja pilnu kompensācijas maksājumu 17,0 %. Tādējādi antidempinga maksājums būtu 47,7 %. Tomēr saskaņā ar mazākā maksājuma noteikumu, kas izklāstīts antidempinga pamatregulas 7. panta 2. punktā, galīgo maksājuma summu, kas noteikta antidempinga izmeklēšanā attiecībā uz *Yuntianhua* grupu, ierobežoja kaitējuma novēršanas līmenis 37,6 % apmērā.

(1156) Attiecībā uz *Yuntianhua* grupas otro argumentu, kura pamatā ir pamatregulas 24. panta 1. punkts, Komisija atgādināja, ka, kā skaidrots 1117. un 1118. apsvērumā, lai izvairītos no divkāršas pieskaitīšanas, Komisija samazināja dempinga maksājuma likmi, kas noteikta visam subsidēšanas apjomam. Tādējādi ne pamatregulas 24. panta 1. punkta nozīmē, kā apgalvoja šī persona, ne pamatregulas 15. panta 2. punkta nozīmē nenotika divkārša pieskaitīšana. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

([220]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2020/508 (2020. gada 7. aprīlis), ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu konkrētu Indonēzijas, Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes karsti velmētu nerūsējošā tērauda lokšņu un ruļļu importam (OV L 110, 8.4.2020., 3. lpp.).

(1157) Attiecībā uz *Yuntianhua* grupas pēdējo apgalvojumu par kaitējuma starpību Komisija atsaucās uz saviem apgalvojumiem 1114. un 1139. apsvērumā, kur tā skaidrojusi, ka šajā antisubsidēšanas izmeklēšanā kaitējuma starpībai nav nozīmes, jo standarta noteikums saskaņā ar 15. panta 1. punkta ceturto daļu ir, ka mazākā maksājuma noteikums nav piemērojams, ja tā, "*pamatojoties uz visu iesniegto informāciju*", nevar skaidri secināt, ka kompensācijas maksājums būtu jānosaka kaitējuma novēršanas līmenī, ja tas ir zemāks. Tā kā neviena persona par to nav iesniegusi informāciju saskaņā ar pamatregulas 15. panta 1. punktu, tad Komisijai šajā sakarā nebija jāveic novērtējums, jo kompensācijas maksājuma pamatā jābūt konstatētajam kompensējamo subsīdiju apjomam. Tāpēc lūgumam piemērot kaitējuma starpību šajā antisubsidēšanas procedūrā nebūtu juridiska pamata un šāda piemērošana būtu vienkārši nelikumīga. Tāpēc vien, pamatojoties uz iepriekš minēto, šo apgalvojumu varēja noraidīt. Katrā ziņā Komisija norādīja, ka atsauce uz *karsti velmēta nerūsējošā tēraudu* precedentu ir gan juridiski, gan faktu ziņā nebūtiska. No juridiskā viedokļa tā bija antidempinga procedūra, un personas citētās analīzes pamatā bija antidempinga pamatregulas 7. panta 2.b punkts. Pēc tiesību aktu grozījumiem 2018. gadā tiesiskais regulējums mazākā maksājuma noteikuma piemērošanai ir mainījies, un antidempinga pamatregulas 7. panta 2. līdz 2.b punkta piemērošanas nosacījumi tagad atšķiras no antisubsidēšanas pamatregulas 15. panta 1. punkta piemērošanas nosacījumiem. Turklāt šī persona jauc īpašo Savienības interešu pārbaudi, ko veic saistībā ar antidempinga pamatregulas 7. panta 2.b punktu, ar parasto Savienības interešu pārbaudi, kuru veic saskaņā ar antidempinga pamatregulas 21. pantu, un tā atbilstīgo noteikumu antisubsidēšanas pamatregulas 31. pantā, un, ņemot vērā minēto noteikumu kontekstu un nolūku, tie ir atšķirīgi, un minēta persona savu argumentu balstīja un pēdējo minēto noteikumu. Visu minēto iemeslu dēļ Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

8.2. **Īpašais pārraudzības noteikums**

(1158) Lai mazinātu pasākumu apiešanas risku, kas ir saistīts ar maksājumu likmju lielo atšķirību, ir vajadzīgi īpaši pasākumi, kas nodrošinātu individuālo kompensācijas maksājumu piemērošanu. Uzņēmumiem, uz kuriem attiecas individuālie kompensācijas maksājumi, dalībvalstu muitas dienestiem jāuzrāda derīgs komercrēķins. Rēķinam jāatbilst prasībām, kas izklāstītas šīs regulas 1. panta 3. punktā. Uz importu, kam nav pievienots minētais rēķins, attiecina "visiem pārējiem uzņēmumiem" piemērojamo kompensācijas maksājumu.

(1159) Lai gan šā rēķina uzrādīšana dalībvalstu muitas dienestiem ir vajadzīga, lai importam piemērotu individuālās kompensācijas maksājuma likmes, tas nav vienīgais elements, kas muitas dienestiem jāņem vērā. Pat tad, ja uzrādītais rēķins atbilst visām šīs regulas 1. panta 3. punktā minētajām prasībām, dalībvalstu muitas dienestiem, ievērojot tiesību aktus muitas jomā, ir jāpilda ierastās pārbaudes, un tiem, tāpat kā citos gadījumos, var būt vajadzīgi papildu dokumenti (nosūtīšanas dokumenti utt.), lai pārbaudītu deklarācijās sniegto ziņu precizitāti un nodrošinātu, ka nākamais pieprasījums piemērot zemāko maksājuma likmi ir pamatots.

(1160) Ja uzņēmumam, kam noteiktas mazākas individuālās maksājuma likmes, pēc attiecīgo pasākumu noteikšanas būtiski palielinās eksporta apjoms, šādu apjoma palielinājumu pašu par sevi var uzskatīt par pārmaiņām tirdzniecības modelī, ko izraisījusi pasākumu noteikšana, pamatregulas 23. panta 1. punkta nozīmē. Tādos apstākļos un tad, ja ir ievēroti nosacījumi, var sākt pretapiešanas izmeklēšanu. Šajā izmeklēšanā citustarp var pārbaudīt vajadzību atcelt individuālo(-ās) maksājuma likmi(-es) un piemērot valsts mēroga maksājumu.

(1161) Lai nodrošinātu pienācīgu kompensācijas maksājuma piemērošanu, maksājuma apmērs, kas noteikts visiem pārējiem uzņēmumiem, būtu jāpiemēro ne tikai ražotājiem eksportētājiem, kas nesadarbojās, bet arī ražotājiem, kuri izmeklēšanas periodā neveica eksportu uz Savienību.

9. **REĢISTRĒŠANA**

(1162) Kā minēts 1.2. iedaļā, Komisija noteica, ka attiecīgo valstu izcelsmes SŠA imports ir jāreģistrē. Reģistrēšana notika ar mērķi maksājumus potenciāli iekasēt ar atpakaļejošu spēku saskaņā ar pamatregulas 16. panta 4. punktu.

(1163) Pagaidu maksājumi netika noteikti, tāpēc piemērošana ar atpakaļejošu spēku nebija iespējama. Tādējādi importa reģistrācija būtu jāizbeidz.

10. **INFORMĀCIJAS IZPAUŠANA**

(1164) Ieinteresētās personas tika informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tika plānots ieteikt galīga kompensācijas maksājuma noteikšanu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu ("SŠA") importam. Ieinteresētajām personām tika dota iespēja sniegt piezīmes par to, vai konkrēti tām izpaustie aprēķini ir pareizi.

(1165) Ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1046 ([221]) 109. pantu, ja summa ir jāatmaksā pēc Eiropas Savienības Tiesas sprieduma, tad procentu likme ir likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām un kas ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā katra mēneša pirmajā kalendārajā dienā.

(1166) Kā skaidrots iepriekš 1117.–1119. apsvērumā, lai izvairītos no divkāršas pieskaitīšanas, Komisija no dempinga starpības atskaitīja daļu no subsīdiju apjoma. Tādējādi, ja galīgie kompensācijas maksājumi tiktu mainīti vai atcelti, antidempinga maksājumu līmenis būtu automātiski tādā pašā mērā proporcionāli jāpalielina, lai atspoguļotu faktisko divkāršās pieskaitīšanas apmēru, kas radies šīs maiņas vai atcelšanas dēļ. Šai antidempinga maksājumu maiņai būtu jānotiek no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

(1167) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota saskaņā ar 15. panta 1. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ([222]),

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Tiek noteikts galīgs kompensācijas maksājums importētiem Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austiem un/vai sašūtiem audumiem no nepārtrauktas stikla elementāršķiedras grīstēm un/vai pavedieniem, ar vai bez citiem elementiem, izņemot impregnētus vai priekšpiesūcinātus (*pre-preg*) izstrādājumus un izņemot sieta audumus, kam gan garumā, gan platumā sieta acs izmērs ir lielāks par 1,8 mm un kas sver vairāk nekā 35 g/m^2, pašlaik klasificētiem ar KN kodiem ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 un ex 7019 90 00 (*Taric* kodi 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 un 7019 90 00 80).

2. Galīgais kompensācijas maksājums, ko piemēro 1. punktā aprakstītā turpmāk uzskaitīto uzņēmumu ražojuma neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa samaksas, ir šāds.

Attiecīgā valsts	Uzņēmums	Galīgais kompensācijas maksājums	*Taric* papildu kods
ĶTR	*Jushi Group Co. Ltd*; *Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd*; *Taishan Fiberglass Inc.*	30,7 %	C531

([221]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

([222]) OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp., kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/825 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, un Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV L 143, 7.6.2018., 1. lpp.).

Attiecīgā valsts	Uzņēmums	Galīgais kompensācijas maksājums	*Taric* papildu kods
	PGTEX China Co. Ltd; *Chongqing Tenways Material Corp*.	17,0 %	C532
	I pielikumā uzskaitītie pārējie uzņēmumi, kas sadarbojās gan antisubsidēšanas izmeklēšanā, gan antidempinga izmeklēšanā	24,8 %	Skatīt I pielikumu
	II pielikuma uzskaitītie citi uzņēmumi, kas sadarbojās antidempinga izmeklēšanā, bet nesadarbojās antisubsidēšanas izmeklēšanā	30,7 %	Skatīt II pielikumu
	Visi pārējie uzņēmumi	30,7 %	C999
Ēģipte	*Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E*; *Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.*	10,9 %	C533
	Visi pārējie uzņēmumi	10,9 %	C999

3. Šā panta 2. punktā vai I vai II pielikumā norādītajiem uzņēmumiem individuālās kompensācijas maksājuma likmes piemēro tikai tad, ja dalībvalstu muitas dienestiem tiek uzrādīts derīgs komercrēķins, kurā iekļauta šāda deklarācija, ko datējusi un parakstījusi šādu rēķinu izdevušā subjekta amatpersona un kurā norādīts tās vārds, uzvārds un ieņemamais amats: "*Es, apakšā parakstījies, apliecinu, ka šajā rēķinā norādīto eksportam uz Eiropas Savienību pārdoto (apjoms) (attiecīgais ražojums) ir ražojis (uzņēmuma nosaukums un adrese) (Taric papildu kods), kurš atrodas (attiecīgā valsts). Apliecinu, ka šajā rēķinā sniegtā informācija ir pilnīga un pareiza*." Ja šāds rēķins netiek uzrādīts, piemēro "visiem pārējiem uzņēmumiem" piemērojamo maksājuma likmi.

4. Ja nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

5. Gadījumos, kad konkrētiem ražotājiem eksportētājiem kompensācijas maksājums ir atskaitīts no antidempinga maksājuma, ja tiek saņemti atmaksājuma pieprasījumi saskaņā ar Regulas (ES) 2016/1037 21. pantu, tad attiecībā uz konkrēto ražotāju eksportētāju automātiski tiek novērtēta dempinga starpība, kas dominējusi atmaksāšanas izmeklēšanas periodā.

2. pants

Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/492 groza šādi.

1) regulas 1. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Galīgais antidempinga maksājums, ko piemēro 1. punktā aprakstītā turpmāk uzskaitīto uzņēmumu ražojuma neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa samaksas, ir šāds.

Attiecīgā valsts	Uzņēmums	Galīgais antidempinga maksājums	*Taric* papildu kods
ĶTR	*Jushi Group Co. Ltd*; *Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd*; *Taishan Fiberglass Inc.*	69,0 %	C531
	PGTEX China Co. Ltd; *Chongqing Tenways Material Corp*.	37,6 %	C532
	I pielikumā uzskaitītie pārējie uzņēmumi, kas sadarbojās gan antisubsidēšanas izmeklēšanā, gan antidempinga izmeklēšanā	37,6 %	Skatīt I pielikumu
	II pielikumā uzskaitītie citi uzņēmumi, kas sadarbojās antidempinga izmeklēšanā, bet nesadarbojās antisubsidēšanas izmeklēšanā	34,0 %	Skatīt II pielikumu
	Visi pārējie uzņēmumi	69,0 %	C999
Ēģipte	*Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E*; *Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.*	20,0 %	C533
	Visi pārējie uzņēmumi	20,0 %	C999

3. Šā panta 2. punktā vai I vai II pielikumā uzskaitītajiem uzņēmumiem individuālās maksājuma likmes piemēro tikai tad, ja dalībvalstu muitas dienestiem tiek uzrādīts derīgs komercrēķins, kurā iekļauta šāda deklarācija, ko datējusi un parakstījusi šādu rēķinu izdevušā subjekta amatpersona un kurā norādīts tās vārds, uzvārds un ieņemamais amats: "*Es, apakšā parakstījies, apliecinu, ka šajā rēķinā norādīto eksportam uz Eiropas Savienību pārdoto (apjoms) (attiecīgais ražojums) ir ražojis (uzņēmuma nosaukums un adrese) (Taric papildu kods), kurš atrodas (attiecīgā valsts). Apliecinu, ka šajā rēķinā sniegtā informācija ir pilnīga un pareiza.*" Ja šāds rēķins netiek uzrādīts, piemēro "visiem pārējiem uzņēmumiem" piemērojamo maksājumu.";

2) iekļauj jaunu 1. panta 5. punktu:

"5. Ja ar Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2020/776 (*) 1. pantu noteiktie kompensācijas maksājumi tiek mainīti vai atcelti, tad 2. punktā vai I vai II pielikumā norādītie maksājumi tiks proporcionāli palielināti, nepārsniedzot attiecīgi no šīs regulas spēkā stāšanās dienas uzņēmumam konstatēto faktisko dempinga starpību vai kaitējuma starpību.

(*) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2020/776 (2020. gada 12. jūnijs), ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importam un groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/492, ar ko nosaka galīgos antidempinga maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importam (OV L 189, 15.6.2020., 1. lpp.).";

3) iekļauj jaunu 1. panta 6. punktu:

"6. Gadījumos, kad konkrētiem ražotājiem eksportētājiem kompensācijas maksājums ir atskaitīts no antidempinga maksājuma, ja tiek saņemti atmaksājumu pieprasījumi saskaņā ar Regulas (ES) 2016/1037 21. pantu, tad attiecībā uz konkrēto ražotāju eksportētāju automātiski tiek novērtēta dempinga starpība, kas dominējusi atmaksāšanas izmeklēšanas periodā.";

4) pielikumu aizstāj ar I un II pielikumu.

3. pants

1. Ar šo muitas dienestiem tiek uzdots izbeigt importa reģistrāciju, kas noteikta saskaņā ar 1. pantu Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2020/44 (2020. gada 20. janvāris), ar ko nosaka, ka jāreģistrē konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu imports.

2. Galīgais kompensācijas maksājums par reģistrēto importu ar atpakaļejošu spēku netiks iekasēts.

3. Vairs netiek glabāti dati, kas savākti saskaņā ar 1. pantu Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2020/44 (2020. gada 20. janvāris), ar ko nosaka, ka jāreģistrē konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu imports.

4. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 12. jūnijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN

I PIELIKUMS

Citi uzņēmumi, kas sadarbojās gan antisubsidēšanas izmeklēšanā, gan antidempinga izmeklēšanā

Uzņēmuma nosaukums	*Taric* papildu kods
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Changzhou Pro-Tech Industry Co., Ltd	C534
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd	C535
Neijiang Huayuan Electronic Materials Co., Ltd	C537
NMG Composites Co., Ltd	C538
Zhejiang Hongming Fiberglass Fabrics Co., Ltd	C539

II PIELIKUMS

Citi uzņēmumi, kas sadarbojās antidempinga izmeklēšanā, bet nesadarbojās antisubsidēšanas izmeklēšanā

Uzņēmuma nosaukums	*Taric* papildu kods
Jiangsu Jiuding New Material Co., Ltd	C536